เอกสารงานวิจัยทางวิชาการเชิงเสวนา

ชำระประวัติศาสตร์ กรณี ตุลา และพฤษภาทมิฬ

โดย ศูนย์นิสิตและนักศึกษาแห่งประเทศไทย
และคณะกรรมการชำระประวัติศาสตร์และวรรณคดีสยาม

บทนำ

กาลเวลาที่ผันผ่าน หมุนเวียนเปลี่ยนไป ย่อมทำให้เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาต่าง ๆ กันนั้นเหล่านั้นจางหายไปจากความทรงจำ เมื่อเวลาผ่านเนิ่นไปเท่าใด ความคลาดเคลื่อนและความเป็นจริงก็ดูจะยิ่งห่างไกลกับสภาพและสิ่งอัน เป็นสัจธรรม อันได้เกิด ได้เป็น ได้ปรากฏแก่ประชาชาติผู้ที่ได้ร่วมในเหตุการณ์นั้น ๆ ความจริงแท้และสาเหตุก็ถูกปรับเปลี่ยนแก้ไขแล้วแต่ว่าข้อความใดจะเป็นประโยชน์แก่ผู้คน หรือฝ่ายตนได้มากที่สุด และในที่สุดอนุชนรุ่นหลังก็ไม่อาจได้รับรู้ความจริง หรือ ข้อมูลประวัติศาสตร์ ซึ่งอาจสามารถใช้เป็นบทเรียน ประสพการณ์ หรือข้อย้ำเตือนในความผิดพลาด และความถูกต้อง เพื่อเป็นแนวทาง ในการดำรงชีวิตอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างถูกต้อง สันติสุข ปราศจากการเบียดเบียนซึ่งกันและกันได้

ราชอาณาจักรไทย เป็นประเทศที่มีเอกราช เสรีภาพและอธิปไตย สืบต่อกันยาวนานนับเนื่องสืบมาวีรกษัตริย์ วีรบุรุษ วีรสัตรีไทย วีรชนคนหนุ่มสาว พระภิกษุสามเณร สมณะทั้งหลายได้เสียสละเลือดเนื้อ ชีวิต ความคิด กำลัง เพื่อปกป้องรักษาแผ่นดินไทย ไว้ให้เราชั้นลูกหลานเหลนโหลนได้อยู่อาศัย ให้อนุชนไทยได้ภาคภูมิใจในความเป็นไทย เป็นชนชาติไทยสืบมา

ท้องทะเล และมหาสมุทร ไม่เคยปราศจากคลื่นฉันใด มนุษย์อยู่ร่วมในสังคมเดียวกัน โดยความคิดเห็น ที่แตกต่างกันย่อม สร้างผลกระทบต่อสังคมได้ฉันนั้น โดยเฉพาะผู้ที่ได้อำนาจบริหารที่ผลักเปลี่ยนเวียนหมุนกันผ่านมา ย่อมไม่ราบเรียบเงียบสงบ เกิดผลกระทบต่อประชาชน ในชาติโดยมิอาจหลีกเลี่ยง จะโดยผลประโยชน์ส่วนตน โดยความเลื่อมใสในลัทธิ ศาสนา หรือความต้องการประการอื่นก็ตามแต่สิ่งที่ไม่อาจหลีกพ้นผลกระทบนั้นก็คือประชาชนในชาติในยุครัตนโกสินทรราชอาณาจักรไทยได้เข้าสู่เส้นทางของการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านสังคม การปกครอง วัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีของชนชาติไทย สาเหตุและมูลฐานแห่งการเปลี่ยนแปลงย่อมจะต้องมีแหล่งที่มาอย่างเป็นรูปธรรม จึงได้มีการดำเนินการประสานต่อเนื่องสืบมาจนปัจจุบันแต่ประวัติศาสตร์และเหตุการณ์อันมีผลต่อ

การผลักดันให้เกิดกระแสนั้น ๆ มิได้มีการบันทึกข้อมูล เหตุผล จากหลักฐานอันตรงต่อความเป็นจริงและสิ่งที่เกิดขึ้น หลายสิ่งหลายเหตุการณ์นั้น ๆ ได้มีการบิดเบือน ปิดบัง สร้างกระแส ทั้งโดยจงใจ และโดยการทำลายหลักฐาน ตามแต่ว่าผู้ใด และเพื่อประโยชน์ของแหล่งใด จึงทำให้ประชาชนในชาติ ไม่อาจรับรู้สิ่งที่เป็นจริง และแท้จริงของเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ที่เกิดขึ้นเหล่านั้น

ความรู้จริงเปรียบได้แสงสว่าง ที่สาดส่อง ทำลายละลายความมืด คือความโง่เขลา **แสงย่อมเดินทางเป็นเส้นตรงฉันใด ความจริงแท้ย่อมต้อง ตั้งอยู่บนความเที่ยงตรงฉันนั้น** ดังนั้น การนำเสนอข้อมูล ความจริงแท้ ย่อมเป็นประโยชน์แก่อนุชน คน ในชาติให้สามารถได้รับรู้ ความจริงที่มีเพียงสิ่งเดียว อันมิอาจบิดเบือนได้

ประดุจดั่งว่าเป็นประชามติแห่งชนชาติไทย ที่เรียกร้องประสาน จากทุกองค์กร ทุกวงการซึ่งมีความต้องการตรงกัน ที่ต้องการให้มีการเปิดเผยความจริงแท้ทางประวัติศาสตร์ต่อเหตุการณ์ “**กรณีตุลา และ พฤษภาทมิฬ**” สืบเนื่องกันตลอดมานับแต่หลังตุลาคม พ.ศ.๒๕๑๖ จวบจนปัจจุบัน

แม้ในช่วงเดือนตุลาคม พ.ศ.๒๕๔๓ **นายใจ อึ๊งภากร** (บุตรชายของ **นายป๋วย อึ๊งภากร**) ซึ่งได้รับเลือกให้มีตำแหน่งเป็นสมาชิกวุฒิสภา ก็ได้ออกมารณรงค์เพื่อให้มีการชำระประวัติศาสตร์“**กรณีตุลา และ พฤษภาทมิฬ**” ว่า

“เพื่อสร้างความกระจ่างว่าอะไรเกิดขึ้นในสังคมบ้านเราและถือว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนี้ถือ เป็นอาชญากรรมที่ยิ่งกว่าอาชญากรรม คำถามที่ยังค้างคาใจก็คือกระทำทำไม ? ใครอยู่เบื้องหลัง ? และใครคือผู้บงการ ? ดังนั้นจึงขอเรียกร้องว่าต้องชำระประ วัติศาสตร์ ให้ถูกต้องตรงความเป็นจริงมีความชัดเจนออกมาคือเพื่อที่จะเป็นบทเรียน ที่จะไม่ให้การเข่นฆ่าประชาชนเกิดขึ้นอีกในเมืองไทย...”

คณะผู้ชำระประวัติศาสตร์และวรรณคดีสยาม พร้อมด้วย ศูนย์นิสิตและนักศึกษาแห่งประเทศไทย ได้เล็งเห็นว่าเป็นความสำคัญอันตรงกันและดุจดั่งเป็นประชามติของมหาชน เพื่อสร้างความกระจ่างแก่สังคม และประวัติศาสตร์อันยิ่งใหญ่ควรศึกษาที่เกิดขึ้นในสมัยรัตนโกสินทร์ อันมีรากฐานนำมาสู่เหตุการณ์ และคณะบุคคล องค์กรต่างชาติทั้งหลายที่เป็นภัยต่อความมั่นคงของชาติ ล่อลวงใช้ความบริสุทธิใจของนิสิตนักศึกษาประชาชน เป็นเครื่องมือทำลายชาติตลอดมา

กล่าวโดยทั่วไป

ปัญหาความยุ่งยาก ขัดแย้ง แตกแยกทั้งหมดที่เกิดขึ้นในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกนั้น ล้วนเกิดจากสาเหตุแห่งความต้องการขยายอาณานิคมของประเทศมหาอำนาจเจ้าเก่า เพียงแต่ได้เปลี่ยนรูปแบบไปจากเดิม แต่อุปกรณ์ บุคคลากร วิธีการ เป้าประสงค์ และอุดมการณ์ยังคงใช้แบบเดิมเพียงซับซ้อนขึ้นเท่านั้น

ในสมัยโบราณ การล่าอาณานิคม ก็ใช้กำลังทหาร ใช้กองทัพเรือเข้าไปรุกรานยึดครองดินแดนต่าง ๆ ในกองทัพนั้นสิ่งที่จะขาดไม่ได้ก็คือบาทหลวงที่จะติดตามกองทัพไปทำหน้าที่สงครามจิตวิทยา โดยคำสั่งสอนในบทบัญญัติในคัมภีร์ที่บังคับให้บาทหลวงเผยแพร่ศาสนาโดยมีเป้าประสงค์ให้ทั่วโลกนับถือศาสนาของตนเพียงศาสนาเดียวอยู่แล้ว ประเทศมหาอำนาจโบราณประกอบด้วย โปตุเกส สเปน ฝรั่งเศส อังกฤษ ฮอลันดา ถ้าดินแดนใดที่กองทัพสามารถรบชนะก็ยึดครองดินแดนนั้นได้ แต่หากดินแดนใดชนในชาตินั้น ๆ มีความสามัคคีอย่างยิ่งไม่สามารถยึดครองด้วยกองทัพได้ ก็จะส่งบาทหลวงเหล่านี้เข้าไปให้ความช่วยเหลือเช่นรักษาพยาบาล เมื่อประชาชนในดินแดนนั้นมีความไว้เนื้อเชื่อใจในบาทหลวงก็จะค่อย ๆ ควบคุมกลืนเอาชนชาติเหล่านั้นเป็นพรรคพวกทีละน้อยด้วยศรัทธาและเข้าครอบครองดินแดนเหล่านั้นเป็นอาณานิคมอย่างดุษฎี ไร้การต่อสู้

ในสมัยปัจจุบัน การล่าอาณานิคมก็ยังคงอยู่ แต่เปลี่ยนรูปแบบไปตามสถานการณ์และความเหมาะสม จุดประสงค์ยังคงเดิมคือ ต้องการดินแดนประเทศต่าง ๆ เพื่อจะเอาผลประโยชน์เข้าสู่ประเทศแม่ ซึ่งล้วนแต่เป็นประเทศจักรวรรดิ์เดิมทั้งสิ้น เพียงแต่ได้เพิ่มเติมประเทศอเมริกาขึ้นมาเท่านั้น

อเมริกา ในความเป็นจริงทางประวัติศาสตร์ก็คือทวีปใหม่ที่สเปน ฝรั่งเศส อังกฤษ ได้ค้นพบ จึงส่งประชากรของแต่ละชาติเข้าครอบครองพื้นที่ในอเมริกาต่อมาจึงอพยพออกจากประเทศตนไปรวมกันอยู่ที่นี่ เป็นการเปลี่ยนจากบ้านเก่าเข้าสู่บ้านใหม่ อุดมการณ์ล่าอาณานิคมก็คงเยู่เช่นเดิมไม่เปลี่ยนแปลง แต่กลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น เพราะรวมกันเป็นหนึ่งเดียว โดยมีผลประโยชน์ร่วมกัน

ระบบการล่าอาณานิคม ยึดครองดินแดนแบบใหม่ คือต้องจัดสร้างระบบของอำนาจตนเองขึ้นมาใหม่ เพราะระบบการรุกรานโดยการใช้อาวุธนั้นยากแล้ว ดังนั้นจึงสร้าง "**ระบอบเศรษฐกิจ**"เพื่อใช้แทนอาวุธในการยึดครอง โดยการจัด

เป็นองค์กรที่มีอำนาจครอบคลุมไปทั้งโลก โดยมีประเทศนักล่าอาณานิคมควบคุม และตั้งกฏเกณฑ์ขึ้นมาเพื่อให้ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกปฏิบัติตาม เช่น WTO,IMF World Bank, .BIS, ADB, เป็นต้น โดยเน้นชี้ให้เห็นคล้อยตามระบอบที่พวกตนสร้างขึ้นเรียกว่า "เศรษฐศาสตร์" นั้น (ส่วนใหญ่คือสิ่งที่จำเป็นในการดำรงชีพ อันได้แก่เครื่องอุปโภคบริโภค เกษตร โดยวัดค่าเป็นกระดาษที่พิมพ์ตัวเลข)

ผู้ล่า - เครื่องมือ และ ผู้ถูกล่า

ประชาชน ที่อยู่ในประเทศโลกที่สามก็เปรียบเสมือนทาสมดงาน ตัวหนึ่ง

นักการเมือง จะใช้ผู้ที่ไม่มีจิตใจรักชาติ ต้องการแสวงหาผลประโยชน์ความสุขสบายให้กับตัวเองก็จะยินดียอมตัวเป็นเครื่องมือ ที่จะกอบโกยทรัพยากรของประเทศตัวเองให้กับเจ้านายคือประเทศมหาอำนาจโดยยินยอมให้มีการแทรกแซงการบริหารประเทศโดยดุษฏี

บาทหลวง เป็นอุปกรณ์เพื่อลดความขัดแย้ง ใช้สำหรับเกลื่อนกลืน และเปลี่ยนแปลงประเพณี ศาสนา วัฒนธรรม และยุยงให้ดินแดนนั้น ๆ เกิดความแตกแยกทางความคิด จากนั้นส่งกำลังเข้าไปช่วยเหลือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เมื่อถึงจุดหนึ่งก็ใช้คำว่า "**สันติภาพ**" เพื่อเข้ายึดครองโดยไม่ถูกต่อต้าน โดยทำให้เกิดความวางใจในกลุ่มคนทั้ง ๓ ระดับ คือ

ระดับล่าง เกษตรกร ผู้ยากไร้ เข้าไปในลักษณะ ให้ความช่วยเหลือ

ระดับกลาง นักศึกษาให้ความสนับสนุนในการศึกษา ให้ทุนส่งไปศึกษาต่อในสถาบันที่ได้กำหนดไว้แล้วในต่างประเทศ

ระดับสูง นักธุรกิจ ให้ผลประโยชน์ทางธุรกิจ หรือสนับสนุนเงินลงทุนทางธุรกิจ

เป้าหมายคงเดิม

เช่นเดียวกับในยุคโบราณ คือ ทุกประเทศที่ยังคงมีทรัพยากรอุดมสมบูรณ์มีแหล่งทำการเกษตรอันเป็นเครื่องจำเป็นต่อการบริโภคของมนุษยชาติ ที่จะส่งทรัพยากรธรรมชาติ หรือสิ่งที่ผลิตสำเร็จจากทรัพยากรแล้วนั้นส่งไปยังประเทศแม่ ที่เข้ามายึดครอง อุดมการณ์คงเดิม เช่นเดียวกับในยุคโบราณ คือ แสวงหาดินแดนเป็นของจักรวรรดิตนให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ หากเป็นไปได้ว่า

สามารถเป็นเจ้าของโลกทั้งโลกก็ยิ่งดี มหาอำนาจจึงสร้างแผน ONE WORLD ORDER เพื่อประสานกันกับนโยบายถาวร ONE WORLD EMPEROR ของอาณาจักรที่แฝงตัวอยู่ในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก โดยอาศัยคราบลัทธิศาสนาเป็นเครื่องกำบัง ดังนั้นสิ่งที่เปลี่ยนไปในปัจจุบัน จากในยุคโบราณจะเป็นดังนี้

ยุคโบราณ การแสวงหาดินแดนแต่ละประเทศแย่งกันทำ ต่างคน ต่างทำ

ยุคปัจจุบัน จักรวรรดิทั้งหลายในอดีตนั้นได้รวมตัวเป็นหนึ่งเดียวกัน ร่วมกันออกกฏบังคับประเทศอื่นที่ไม่ใช่จักรวรรดิของตน เช่น กฏ NAFTA ,GAT, WTO ฯลฯ เป็นอุปกรณ์ในการที่จะเอาชนะ ในการที่จะอยู่เหนือ หรือได้เปรียบประเทศที่ยังด้อยพัฒนา

แต่สิ่งที่น่าสังเกตุก็คือประเทศที่ถูกขนานนามโดยประเทศจักรวรรดิเหล่านั้นว่า "**ด้อยพัฒนา**" กลับอุดมสมบูรณ์และเต็มไปด้วยทรัพยากร

อุปกรณ์คงเดิม

ก. *อาวุธที่ใช้* เปลี่ยนรูปแบบไปจากเดิม คือแทนที่จะใช้กองทัพติดอาวุธออกไปล่าอาณานิคม ก็ใช้อาวุธการรุกทางสมองและความเชื่อด้วย "**เทคโนโลยีทางการศึกษา**" เรียกว่า "**วิชาเศรษฐศาสตร์**" โดยสร้างความเชื่อให้กับทุกประเทศเสียใหม่ว่า "***ในโลกปัจจุบัน วัตถุนิยมเป็นสิ่งที่มนุษย์ปรารถนา เพื่อความสุขสบาย ดังนั้นการควบคุมการเคลื่อนไหวเข้า - ออก วัตถุอันเป็นปัจจัยเหล่านี้ได้ต้องใช้วิชาเศรษฐศาสตร์ ซึ่งว่าด้วยเรื่องเศรษฐกิจ การเป็นอยู่ อุปโภคบริโภค สภาวะแวดล้อม ชุมชน สรุปรวมคือการดำเนินชีวิต ให้สุขสบาย ของมนุษย์บนพื้นฐานของวัตถุนิยม โดยมีปรัชญาของ การมีอยู่ มีกินมีใช้"*** จึงดำเนินการควบคุมทางเศรษฐกิจ โดยอาศัยวิชาเศรษฐศาสตร์ ที่ได้สร้างขึ้นมา เพื่อที่จะได้ปกครองและได้เปรียบ มีอำนาจเหนือประเทศต่าง ๆ ที่ได้เข้าไปยึดครอง ซึ่งถูกข่มขู่ด้วยระบบเศรษฐกิจที่สร้างขึ้นใหม่ แทนการข่มขู่ด้วยกำลังอาวุธ

ข. *ข่าวสารข้อมูล* Information Technology ใช้ปรับระบบ การสื่อสารรับ-ส่ง รวมทั้งภาษาให้เป็นภาษาเดียวกัน โดยให้มีความรู้สึกเชื่อว่า "*ทันสมัย*" "*โลกาภิวัฒน์*" และ "*เป็นสากล*" เพื่อสนอง อาวุธทางเศรษฐกิจ ที่มหาอำนาจ

สร้างไว้ ตาม ก. นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ที่คัดสรรแล้ว หรือข้อมูล จากสถานการณ์ที่สร้างขึ้นเอง เพื่อให้เกิดความเชื่อ หรือไม่เชื่อในสิ่งที่มหาอำนาจต้องการให้เป็นไปตามแผนการณ์ อันอำนวยประโยชน์ต่อการยึดครอง ให้ยาวนานที่สุดต่อไป

การทำลายแนวป้องกันสถาบันความมั่นคงของชาติ

การที่จะสามารถยึดครองประเทศต่าง ๆ เป็นอาณานิคมได้นั้นนอกจากจะทำได้โดยการใช้กำลังทหาร ยังสามารถทำได้โดยการแฝงบ่อนทำลายแนวป้องกันสถาบันความมั่นคง เช่นเข้ามีอำนาจในการบริหาร ออก ปรับ เปลี่ยนกฎหมายที่ให้อำนาจแก่หน่วยราชการซึ่งมีหน้าที่ป้องกันและปราบปราม บุคคล หรือองค์กรทั้งในและต่างประเทศที่ให้การสนับสนุนการบ่อนทำลายความมั่นคงของชาติ ในประเทศไทย สถาบันความมั่นคงมี ๓ สถาบันคือ สถาบันชาติ พระพุทธศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์ หน่วยงานที่ทำหน้าที่ป้องกันคือกองทัพไทยทั้ง ๓ ตำรวจ ข้าราชการฝ่ายปกครอง ได้ปรากฏหลักฐานทางราชการทั้งในประเทศ และ ต่างประเทศตรงกันว่า ประเทศไทยได้ถูกบ่อนทำลายความมั่นคงอย่างต่อเนื่องและเป็นขบวนการ โดยเฉพาะการแอบอ้างปลุกปั่นยุยงใช้ประชาชนเป็นมาเป็นเครื่องมือในการเคลื่อนไหว ทั้งอาศัยองค์กรศาสนา สถาบันศึกษา และกองทัพในการขยายแนวร่วม จนสามารถฝังตัวเข้าครอบคลุมบริหารประเทศ และบัญชาการ กรมกอง หน่วยรบของกองทัพได้ในที่สุด แสดงให้เห็นถึงศักยภาพของขบวนการดังกล่าว

ในปี พ.ศ.๒๕๔๐ สามารถใช้อำนาจและกำลังมวลชนออกมาเคลื่อนไหวบีบบังคับให้รัฐสภาเปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญอันเป็นกฎหมายสูงสุดที่ใช้ในการปกครองประเทศได้สำเร็จ ซึ่งผู้ร่วมกระทำการดังกล่าวนั้นอาจมีความผิดทางอาญาต้องรับโทษถึงจำคุกตลอดชีวิตหรือประหารชีวิต ดังนั้นจึงมีควมพยายามยกเลิกกฎหมายอันให้อำนาจหน่วยงาน และข้าราชการผู้ปฏิบัติการที่จะนำผู้กระทำความผิดเหล่านั้นมาลงโทษ โดยพยามยกเลิกกฎหมายชื่อว่า พ.ร.บ.ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์เสีย และกระทำสำเร็จในวันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๔๓

โดยก่อนหน้านั้นได้ยุบอำนาจของข้าราชการตำรวจในวันที่ ๑๔ ตุลาคม

พ.ศ.๒๕๔๑ พร้อมกับได้ยกเลิกคำว่า“*ข้าราชการ*”เปลี่ยนเป็น“*เจ้าหน้าที่ของรัฐ”* ซึ่งมีความหมายแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงเพราะ คำว่า ”*ข้าราชการ*” คือ “*ผู้ที่ได้รับการไว้วางพระราชหฤทัย จากองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ให้ดูแลทุกข์สุขของประชาชนต่างพระเนตรพระกรรณ”*เปลี่ยนแปลงคำว่า “**สถานที่ราชการ**” เป็น “หน่วยงานของรัฐ” ซึ่งผลประโยชน์อันจะเกิดขึ้นกับราษฎรหรือประชาชนนั้นไม่ปรากฏอย่างใด ไม่มีเหตุผลหรือสิ่งบอกเหตุว่า จะช่วยให้การคอรัปชั่นน้อยลงไปจากเดิม หรือ งานคล่องตัวขึ้น การใช้งบประมาณน้อยลงจากที่เคยเป็นอยู่ ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงการเรียกขานดังกล่าวย่อมต้องเกิดจากเหตุผลแฝงอย่างอื่นเป็นแน่แท้ หากมิใช่การบ่อนทำลายความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ ก็ไม่อาจกล่าวอ้างเหตุผล ข้อกฏหมาย หรือผลประโยชน์อื่นใดอันอาจมี

ในส่วนของพระพุทธศาสนา อันเป็นรากฐานของขนบธรรมเนียม ประเพณีของชนชาติไทย มีพระภิกษุสงฆ์เป็นผู้ถ่ายทอดศีลธรรม ให้สังคมชนชาติไทยอยู่อย่างเป็นสุขสงบตลอดมานับเนื่องจากครั้งบรรพกาล จะเห็นได้ชัดว่าองค์กรพระพระพุทธศาสนา ซึ่งมีหลักธรรมคำสอนแบบ “*จิตนิยม*” คือ “*ไม่ติดยึดในวัตถุ*” ถูกบ่อนทำลายด้วยกลุ่มบุคคล ทั้งนักการเมือง สื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องปราศจากข้อมูล และหลักฐานอ้างอิง ยังความเสื่อมศรัทธาต่อพระพุทธศาสนา อันมีองค์พระมหากษัตรย์เป็นพุทธมามกะ

การบ่อนทำลายสถาบันความมั่นคงของชาติทั้ง ๓ นี้ โดยเดิมสามารถที่จะดำเนินการจับกุมผู้กระทำความผิด และผู้สนับสนุนมาลงโทษได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ ซึ่งการลงโทษเช่นนั้นย่อมเกิดผลดีต่อประเทศชาติ และมวลเหล่าประชาชนชาวไทย ผู้รักชาติรักแผ่นดิน ผู้มีอำนาจการจับกุมคือ “ตำรวจ” ก็ได้ถูกยุบกรมตำรวจไปขึ้นตรงต่อนักการเมือง ส่วนหน่วยงานที่ทำหน้าที่รักษาความมั่นคง ก็ถูกเพิกถอนอำนาจโดยการยกเลิก พ.ร.บ.ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ จึงหมายถึง ณ ขณะนี้ประเทศไทยไม่มีกฏหมาย หรือบทบัญญัติใดที่จะรักษาความมั่นคงของชาติโดยสิ้นเชิง

สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเหล่านี้ล้วนมีสาเหตุและมูลฐาน ย่อมมิได้เกิดขึ้นอย่างบังเอิญ นับเป็นเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ที่อนุชนไทยในอนาคต จะต้องพึงรู้และศึกษาในความเป็นมา เครือข่าย และปฏิบัติการที่สืบเนื่อง นั้น ๆ จากข้อมูลที่

แท้จริง อันจะเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ และชนชาติไทยในอนาคต

ความมุ่งหมายในการวิจัยเชิงเสวนา

คณะผู้วิจัยเชิงเสวนา ได้หยิบยกกรณีตุลา และ พฤษภาทมิฬ ขึ้นมาเป็นประเด็น วิจัย ก็เพราะว่ากรณี ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ หรือ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ และ พฤษภา ๒๕๓๕ ล้วนมีแง่มุมที่น่าศึกษา เนื่องเพราะเป็นปรากฏการณ์ที่ประชาชาติ ได้เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้อง ก่อให้เกิดการเสียชีวิตของผู้บริสุทธิ์ และทรัพย์สินของชาติ โดยปราศจากข้อมูล หรือเหตุผลที่รองรับอย่างพอเพียง ที่อาจยืนยันได้ว่าเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้น มีที่มาสาเหตุ หรือ อุดมการณ์อะไร ? เป็นแรงจูงใจ หรือมีปัจจัยภายนอกจากแหล่งไหน เพียงใด จึงทำให้ประชาชนในชาติเข่นฆ่ากันเอง ทั้งที่มีพระพุทธศาสนา และศีลธรรม เป็นหลักหล่อหลอมวัฒนธรรมประเพณีของสังคมไทย นับเป็นความผิดปกติของสังคมไทยที่มีพระพุทธศาสนาอันเป็นศาสนาประจำชาติ เป็น “**จิตตนิยม**” ซึ่งตรงข้ามกับ “**วัตถุนิยม ปรัชญาของนักล่าอาณานิคม**”

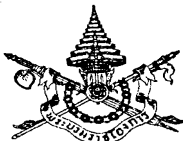
การวิจัยชำระประวัติศาสตร์นี้ จึงมีจิตเจตนาที่จะเน้นวิจัยมูลเหตุนั้น ๆ ภายใต้หลักฐาน เอกสาร และข้อมูลที่จำกัด เพื่อให้พิจารณากันว่า เหตุการณ์เหล่านี้ มีสาเหตุเนื่องมาจาก “***ลัทธิล่าอาณานิคม***” หรือไม่ ? ประการใด ? ซึ่งเป็นอีกมุมหนึ่งที่ยังไม่มีผู้ใดทำการวิจัย ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความกระจ่าง และเป็นแนวทางแก่นักประวัติศาสตรไทย ที่จะมีข้อมูลที่ถูกต้องตรงต่อความเป็นจริง

ข้อตกลงเบื้องต้น และขอบเขตการวิจัยเชิงเสวนา

ในการวิจัยเชิงเสวนา จะกล่าวถึงเฉพาะในกรณีที่เกี่ยวข้อง และ/หรือมูลเหตุรากฐานอันทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครอง สืบทอดอุดมการณ์ โดยบุคคล และ/หรือ บุคคล องค์กรทั้งใน และต่างประเทศ ในระยะและ ช่วงยุคสมัยที่แตกต่างกัน แต่มีจุดเป้าประสงค์อันเดียวกัน ส่วนเรื่องอื่น ๆ ที่นำมาวิจัยและเสวนา จะกล่าวถึงบ้างก็เฉพาะในเรื่องที่มีความเกี่ยวพันพาดพิงถึงเท่านั้น ในการวิจัยเชิงเสวนานี้ ได้อาศัยเอกสารต่าง ๆ ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ มากมายนับร้อย จึงอาจมีปรากฏในบรรณานุกรมท้ายเล่ม และ

อาจไม่ปรากฏแต่สามารถสืบค้นตามที่อ้างไว้ในท้ายวรรคนั้นได้ โดยจุดมุ่งหมายเน้นในความความจริงแท้(Real Fact) เท่านั้น เพราะเป็นเหตุการณ์ที่ผ่านมาแล้วไม่สามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อมูลความจริงที่เกิดขึ้นแล้วในอดีตนั้นได้ทั้งสิ้น ดังนั้นการวิจัยเชิงเสวนานี้ จึงเป็นลักษณะของการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยอาศัยข้อมูลจากเอกสารที่มีอยู่แล้ว และนำพิสูจน์ทราบได้เท่านั้น

เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๕๑ ก. ราชกิจจานุเบกษา ๒ มิถุนายน ๒๕๔๓

พระราชบัญญัติ

ยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ.๒๔๙๕

พ.ศ.๒๕๔๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๔๓

เป็นปีที่ ๕๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า " พระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ.๒๔๙๕ พ.ศ.๒๕๔๓ "

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ.๒๔๙๕

(๒) พระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์(ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๑๒

(๓) ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๗๘ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๐๕

(๔) คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๒๕ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๑๙

(๕) พระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์(ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๒๒

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ.๒๔๙๕ ได้ตราขึ้นเพื่อให้เป็นมาตราการพิเศษในการป้องกันภัยจากการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ในสถานการณ์ของบ้านเมืองขณะนั้น แต่ในปัจจุบันสถานการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป จึงไม่มีความจำเป็นที่จะใช้มาตราการดังกล่าวแล้ว สมควรยกเลิก) พระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ.๒๔๙๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๑

ปฐมเหตุ
การล้มล้างระบอบพระมหากษัตริย์ไทย

๑.๑ ล่าอาณานิคม มีผลให้ ล้มล้างระบอบกษัตริย์ อย่างไร ?

การล่าอาณานิคมของประเทศมหาอำนาจ ได้เกิดขึ้นและบันทึก ไว้ในประวัติศาสตร์ สิ่งซึ่งเหมือนกันและอาจเรียกได้ว่าใช้วิธีการอย่างเดียวกันคือ การใช้บาทหลวงนำทางเข้าไปเปิดทางให้กับกองทัพของประเทศมหาอำนาจต่าง ๆ ทั้งสิ้น ประเทศไทยตั้งอยู่บนดินแดนที่อุดมสมบูรณ์ ด้วยเครื่องเทศ ไม้ ดีบุก ทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ อีกมากมายมหาศาล จึงเป็นเหตุการณ์ปกติ ที่จะต้องตกเป็นที่หมายปองของนักล่าอาณานิคมตะวันตก มีบันทึกประวัติศาสตร์ ไว้นับแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา ครั้งสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ซึ่งประเทศไทยถูกจัดเป็นเหยื่อของการล่าอาณานิคม ด้วยวิธีการใช้บาทหลวง เป็นสื่อนำกองทัพเช่นว่านั้นตลอดมา

กล่าวคือไทยในยุครัตนโกสินทร์ เห็นได้ชัดว่าต้องตก อยู่ในสภาพที่ถูกมหาอำนาจที่ใช้ความพยายามทุกวิถีทางเข้ายึดครอง เป็นอาณานิคมให้จงได้ เพราะมหาอำนาจอังกฤษ ได้ยึด อินเดีย พม่า ลังกา มะลายู เป็นอาณานิคม ส่วนมหาอำนาจฝรั่งเศสเมื่อยึดได้เมืองญวน(เวียตนาม) ก็แผ่อิทธิพลออกมา สู่ประเทศไทย สมัยดังกล่าวยังคงใช้ชื่อว่า “*ราชอาณาจักรสยาม*” ปี พ.ศ.๒๔๐๘ (สมัยรัชกาลที่ ๔) ได้เกิดกรณีปากเสียงกันระหว่างบาทหลวงโรมันคาทอลิก ชาวฝรั่งเศส ชื่อ **ลามาร์ช** กับขุนนางสยามผู้หนึ่ง ชื่อ **พระยาวิเศษสงคราม** โดยบาทหลวงได้บริภาษว่า “พระยาวิเศษเป็นคนโกหกตลบตะแลง” พระยาวิเศษได้บริภาษย้อนกลับไปว่า “บาทหลวงเองก็ตลบตะแลงไม่ผิดกันเท่าใดดอก” ทำให้บาทหลวงโกรธมากและกล่าวว่า “*พระยาวิเศษด่าบาทหลวง ซึ่งเป็นตัวแทนของพระเจ้าไม่ได้ จงคุกเข่ากราบขออภัยเสีย*” พระยาวิเศษไม่ยินยอม บาทหลวง จึงนำเรื่องไปฟ้องต่อ **มองซิเออร์ โอบาเรต์**(Aubaret) กงศุลฝรั่งเศสประจำ ประเทศสยามให้เข้าเฝ้าสมเด็จพระจอมเกล้าฯ(ร.๔) เพื่อให้ลงโทษโบยพระยาวิเศษ

ดังนั้น มองซิเออร์ โอบาเรต์ จึงได้ทำหนังสือมอบให้กับบาทหลวงลามาร์ช ให้รีบนำไปถวายสมเด็จพระจอมเกล้าฯในทันที เมื่อบาทหลวงลามาร์ช ได้นำหนังสือทูลถวายสมเด็จพระจอมเกล้าฯ ฯ ทรงทราบความแล้ว ก็ทรงมีรับสั่งให้บาทหลวงลามาร์ชกลับไปก่อนเพราะใกล้ค่ำแล้ว และจะทรงพิจารณาความในวันรุ่งขึ้น แต่บาทหลวงลามาร์ช หากลับออกไปไม่ กลับกล่าวคำบริภาษขู่อาฆาตสมเด็จพระจอมเกล้าฯ ด้วยถ้อยคำหยาบคายประการต่าง ๆ ว่า " *สมเด็จพระจอมเกล้าหากไม่ยอมลงโทษโบย พระยาวิเศษที่ดูหมิ่นต่อตัวแทนของพระเจ้า*

ก็เท่ากับสมเด็จพระจอมเกล้าคือกษัตริย์ที่เป็นศัตรูของพระเจ้า.." (บันทึกอารักษ์)

จากนั้นบาทหลวงลามาร์ชก็ไปแต่งความเท็จ เล่าให้มองซิเออร์ โอบาเรต์ (Aubaret) กงศุลฝรั่งเศสประจำประเทศสยาม ฟังว่า "สมเด็จพระจอมเกล้าฯ นอกจากจะไม่ทรงลงโทษพระยาวิเศษแล้ว ยังกล่าวดูถูกพระผู้เป็นเจ้าและดูหมิ่นต่อ พระบรมเดชานุภาพและทหารทั้งหลายในกองทัพของพระเจ้านโปเลียนที่ ๓ ด้วย " พร้อมกับทำหนังสือให้ทหารนำหนังสือ ไปทูลถวายพระบาทสมเด็จพระ

จอมเกล้าฯ มีข้อความว่า " มองซิเออร์ โอบาเรต์(Aubaret) กงศุลฝรั่งเศสจะเดินทางออกจากประเทศสยามใน ๖ สัปดาห์นี้เพื่อนำความที่ พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าฯ ดูหมิ่นพระจ้านโปเลียนที่ ๓ ไปกราบทูลให้ทรงทราบ แต่ก่อนที่จะไป ฝรั่งเศสจะแวะที่ไซ่ง่อนเสียก่อน เพื่อบอกให้แม่ทัพเรือที่นั่น นำกองทัพบุกสยามทันที"

เมื่อพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าฯ ทรงทราบข้อความในหนังสือดังกล่าว จึงมีรับสั่งให้หม่อมราโชทัย ไปชี้แจงให้มองซิเออร์ โอบาเรต์(Aubaret) กงศุลฝรั่งเศสประจำประเทศสยามได้รับทราบความจริงทั้งมวล แต่ในทันที่ มองซิเออร์ โอบาเรต์(Aubaret) เห็นหม่อมราโชทัยเข้ามาพบตน ก็ตรงรี่เข้าจิกหัวหม่อมราโชทัย ลากตัวถีบออกไปนอกประตูทันที และโยนเครื่องพาน หมากพลูที่พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าฯ ทรงพระราชทานมานั้นออกมานอกประตู

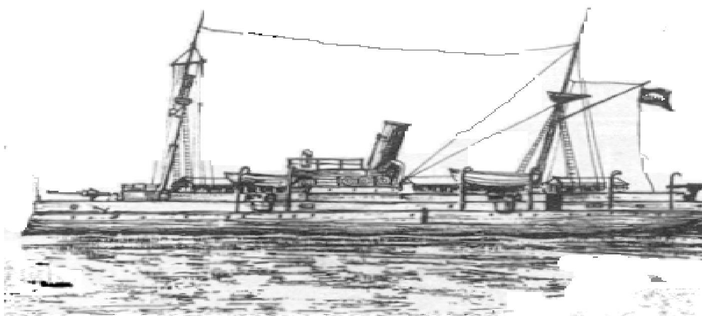
มองซิเออร์ อบาเรต์(Aubaret) กงศุลฝรั่งเศสประจำประเทศสยาม ได้เดินทาง กลับประเทศด้วยสาเหตุดังกล่าว (บันทึกกงศุลฝรั่งเศส ค.ศ.๑๘๖๕)

ต่อมาในสมัยของพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๕ ประเทศฝรั่งเศสจึงส่งทูตมาใหม่ชื่อ มองสิเออร์วัดแดงตอง(Waddinton) ซึ่งเข้าพบกับเสนาบดีต่างประเทศอังกฤษ มาควิส เซอริสเบอรี่(Marquis of Salisbury) เพื่อขอให้ช่วยฝรั่งเศส วางเขตแดนของสยามเสียใหม่อย่างเป็นความลับ ดังนั้นทางประเทศอังกฤษจึงมอบให้ เออล์ โรสเบรี(Earl of RoseBery) เป็นผู้รับผิดชอบ ซึ่งเออล์ โรสเบรี ได้ตอบฝรั่งเศสไปว่า "ดินแดนทั้งหมดบนฝั่งซ้าย แม่น้ำโขง (ประเทศลาวปัจจุบัน) เป็นของสยามไปจนจรดประเทศญวน และ ขอให้ฝรั่งเศสเคารพสิทธิภาพในดินแดนของไทย" แต่ฝรั่งเศสไม่ยอมรับ พร้อมกับได้แจ้งต่อนายเฮนรี่ เอม. โจนส์(Henry M. Jones) เอกอัครราชทูตอังกฤษประจำกรุงเทพให้ทราบว่า ***ฝรั่งเศสไม่ยอมรับ ว่าดินแดนที่เลยเขต แม่น้ำโขงไปนั้นเป็นของประเทศสยาม และฝรั่งเศสจะไม่ยอมให้มี กองทัพสยามตั้งอยู่ทางฝั่งขวาของแม่น้ำโขงต่อไปเป็นอันขาด*** และฝรั่งเศสได้ส่งกองทัพบุกเข้ายึดเมืองสตรึงเตรง และจะเคลื่อนกำลังยึดฝั่งซ้ายแม่น้ำโขงเข้าสู่สยาม (Le Vatin News 4 Apr 1893)

ในกรณีนี้ทูตอังกฤษมิได้จัดการประการใด คงแจ้งให้รัฐบาลสยามทราบ

รัฐบาลสยามจึงแต่งตั้งข้าหลวงใหญ่ไปประจำชายแดนเพื่อทำหน้าที่ปกป้อง พระราชอาณาเขตประเทศสยามคือ กรมหลวงสรรพสิทธิประสงค์ กรมหมื่นประจักษ์ศิลปาคม และกรมหลวงพิชิตปรีชา ด้วยความเข้มแข็ง โดยการป้องกันสุดชีวิต ค้วยความสามารถของ"***พระยอดเมืองขวาง***"นายทหารกองทัพสยาม เจ้าเมืองคำม่วน ทำให้กองทัพฝรั่งเศสไม่สามารถ ยึดดินแดนฝั่งซ้ายแม่น้ำโขง (ประเทศลาวปัจจุบัน) ได้จึงถอยทัพไป

เมื่อกองทัพบกฝรั่งเศสไม่สามารถต่อสู่กับกองทัพไทย บนฝั่งซ้ายของแม่น้ำโขงได้ด้วยกองทัพบก จึงใช้การรุกทางกองทัพเรือโดยส่งเรือรบ ๓ ลำ คือ อินคอนสแตนท์(Inconstant) เรือโกเมส(Comete) เรือเร็วนำล่องชื่อ เรือเจบีเซร์ (J.B.Say) บรรทุกทหารเต็มทั้ง ๓ ลำ แล่นเข้ามาทางปากแม่น้ำเจ้าพระยา และสำหรับฝ่ายไทยในแม่น้ำเจ้าพระยา ขณะนั้นมี*เรือรบมงกุฏราชกุมาร และ เรือมูรธาวสิตสวัสดิ์* จอดอยู่เพียง ๒ ลำ จึงได้ต่อสู้เป็นสามารถทหารเรือสยาม ได้สละชีพรักษาชาติจำนวนหนึ่ง ฝรั่งเศสเสียหายถูกยิงจมไปหนึ่งลำ หนีไปได้อีก ๒ ลำ

เรือรบสยามมูรธาวสิตสวัสดิ์

ฝรั่งเศสพ่ายแพ้ในการรบแก่กองทัพเรือไทยอีกครั้งหนึ่ง ฝรั่งเศสเมื่อไม่อาจใช้กำลังทหารเอาชนะกองทัพไทยได้ดังคิด จึงวางกลอุบายให้บาทหลวงโรมันคาทอลิก ชาวฝรั่งเศส ที่เคยพำนักอยู่กับบาดหลวง ปา เลอ กัวส์ ในสยามแต่สมัยรัชกาลที่ ๔ ยุยงให้กำลังทรัพย์แก่ชาวจีนเข้ารีตเป็นคาทอลิกอยู่ใน "*มิชชัง*"ภายใต้อาณัต ิของศาลฝรั่งเศส ตั้งเป็นกลุ่มออกปล้นสดมภ์เรียกว่า "อั้งยี่" ก่อการกบฏขึ้น (สมัยนั้นในประเทศไทย ไม่มีคนไทยเข้ารีตนับถือโรมันคาทอลิก จึงต้องเผยแพร่ ในกลุ่มคนจีนเท่านั้น....หมอบลัดเลห์) พร้อมนั้นได้มอบหมายหน้าที่ให้

<u>บาทหลวง</u> **<u>ม.ปาวี</u>** ซึ่งพำนักอาศัยอยู่ในประเทศไทยกับบาทหลวง โรมันคาทอลิก ปา เลอร์ กัว ตั้งแต่สมัยสมเด็จพระจอมเกล้าฯ สามารถเข้านอกออกใน และมีความสนิทสนมกับเจ้านายชั้นผู้ใหญ่ได้ทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการส่งข่าวความลับให้กับกองทัพฝรั่งเศส ตลอดมา โดยทำหนังสือเท็จแจ้งมายังสำนักพระราชวังว่าจะนำคณะทูตเข้าเฝ้าถวายสาร เนื่องจากเรือถวายพระราชสารนั้นจะเป็นเรือที่ไม่ติดอาวุธ ไม่มีทหารสำหรับการรบ แต่ความจริงฝรั่งเศสได้บรรทุกแอบซ่อนทหารมาเต็มลำเรือ โดยทางรัฐบาลไทยมิได้ล่วงรู้ จึงสามารถแล่นเรือเข้าสู่แม่น้ำเจ้าพระยาได้โดยปราศจากการต่อต้านจากกองทัพเรือสยาม ครั้นเมื่อเรือรบฝรั่งเศสสามารถเข้าสู่แม่น้ำเจ้าพระยา และจอดทอดสมอที่ท่าราชวรดิษฐ์ตรงกับพระราชวังหลวง(วัดพระแก้ว)

ซึ่งขณะนั้นพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงเสด็จประภาสต้น อยู่ที่พระราชวังบางปะอิน พระนครศรีอยุธยา ทรงแจ้งให้กับราชทูตทราบว่าพระองค์จะทรงต้อนรับคณะทูตที่พระราชวังบางปะอิน **<u>บาทหลวง</u>** **<u>ม.ปาวี</u>** ตอบกลับไปว่า

“ *พระเจ้าแผ่นดินสยามไม่ให้ความเคารพต่อตัวแทนของพระผู้เป็นเจ้า จึงจะต้อนรับที่วังบ้านนอก จะต้องเสด็จกลับมาให้การรับรองคณะทูตแห่งพระเจ้าที่พระบรมมหาราชวังในกรุงเทพมหานคร* “

๑.๒ การเสียดินแดนฝั่งซ้ายแม่น้ำโขง

<u>บาทหลวง</u> *<u>ม.ปาวี</u>* ได้ยื่นข้อบังคับต่อประเทศสยาม พร้อมกับเรียกร้องค่าเสียหาย ๔ ประการ คือ

๑. ให้ไทยยอมมอบดินแดนฝั่งซ้ายแม่น้ำโขง(ลาว) ญวน(เวียตนาม) และเกาะต่าง ๆ ในแม่น้ำโขงทั้งหมดให้กับฝรั่งเศส
๒. ให้ฝ่ายไทยเสียค่าปรับไหมที่เกิดขึ้นจากการรบทั้งในพื้นที่ฝั่งซ้ายแม่น้ำโขง (ประเทดลาว) และที่ปากแม่น้ำเจ้าพระยา
๓. ให้ถอนทหารทั้งหมดออกจากดินแดนฝั่งซ้ายแม่น้ำโขงภายใน ๑ เดือน
๔. ให้ลงโทษผู้กระทำผิด (ให้ประหารพระยอดเมืองขวาง นาย

ทหารไทย ผู้รบชนะ กองทัพฝรั่งเศส) โดยไม่มีข้อแม้ และ
จ่ายค่าทำขวัญแก่บุตร ภรรยา ของ บาทหลวง นายทหาร
ฝรั่งเศสที่บาดเจ็บ และเสียชีวิต ในการรบครั้งนี้

พร้อมทั้งยื่นคำขาดต่อพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ว่า หากไม่ทรงยินยอม ตกลงตามเงื่อนไขทั้ง ๔ ข้อนี้ จะใช้ปืนเรือยิงถล่มพระบรมมหาราชวัง(ขณะนั้นเรือรบฝรั่งเศสได้จอดอยู่หน้าพระบรมมหาราชวัง) และส่งทหารขึ้นบกทันที

รัฐบาลไทยได้ยินยอมเกือบทั้งหมดโดยยกเว้นข้อที่ ๑ ซึ่งเป็นเรื่องดินแดนฝั่งซ้ายแม่น้ำโขง แต่ขอต่อรองโดย "เพิ่มเอกสิทธิของศาลกงศุลฝรั่งเศสสิทธิภาพนอกดินแดน ให้อำนาจและความคุ้มครองแก่บาทหลวงคาทอลิกทั่วราชอาณาจักรตามคำเสนอของบาทหลวง ม.ปาวี เพิ่มเติม คือ

"บาทหลวงคาทอลิกมีสิทธิอิสระทั่วราชอาณาจักร มีสิทธินำที่ดินสร้างเป็น "***<u>เขตมิชชัง</u>***"ได้

บาทหลวงคาทอลิก ฝรั่งเศสมีสิทธิสร้างโรงเรียน โรงพยาบาล หรือ อาคารศรัทธาอื่น ๆ ณ ที่ใดที่หนึ่งของอาณาจักรสยาม โดยไม่ขึ้น กับ กฏหมายสยาม(สิทธิภาพนอกดินแดน) บาทหลวงคาทอลิก ฝรั่งเศส มี สิทธิที่จะเดินทาง ไปทั่วราชอาณาจักรสยามโดยเสรี **มีอำนาจสั่งการ <u>ลงโทษ</u> <u>ข้าราชการ</u> ปกครองเมืองต่าง ๆ ที่บาทหลวงไปถึงนั้นได้"**

เมื่อได้ครบตามต้องการ บาทหลวง ม.ปาวี จึงยินยอมเห็นชอบตามรัฐบาลไทย และได้ถอยเรือรบออกจากแม่น้ำเจ้าพระยา

๑. ๔ การเสียสิทธิภาพนอกอาณาเขต แลกดินแดน จังหวัดจันทบุรี - ตราด

แต่การยินยอม บาทหลวง ม.ปาวี ยอมปฏิบัติตามหัวข้อ ๑.๓ นั้น เป็นเพราะมีสาเหตุจากว่าในขณะนั้นกองทัพบกสยาม หรือกรมยุทธนาธิการ ได้ระดมกำลังทหารเข้า ประจำในจังหวัดสมุทรปราการ คลองสำโรง คลองพระโขนง และริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา ส่วนในกำแพงพระนคร ได้กระจายกำลัง ทหารไปในย่านสระปทุม บางรัก และฝั่งธนบุรี นอกจากนั้นยังมีทหารอาสาสมัครสยามคุมโดยเจ้าพระยาสุรศักดิ์มนตรี เตรียมเรือเล็กอยู่ในคลองบางกอกน้อยเตรียม

พร้อมรอสัญญาณเข้าโจมตีสถานทูตและเรือรบฝรั่งเศสซึ่งจอดทอดสมออยู่ ที่ท่าราชวรดิษฐ์ ทหารฝรั่งเศสซึ่งมีเฉพาะอยู่ในเรือรบที่จอดอยู่ในแม่น้ำเจ้าพระยา ได้ประเมินสถานการณ์เสียเปรียบไม่มีทางจะต่อสู้กับกองทัพไทยได้ จึงออกอุบายตกลงรับเงื่อนไข และยอมยกกองทัพเรือออกจากแม่น้ำเจ้าพระยา แต่เมื่อเรือไปถึงเกาะสีชังก็ได้ยึดไว้เป็นที่มั่นและนำกองทัพเรือฝรั่งเศสซึ่งอยู่ที่เมืองเว้(ประเทศเวียตนาม) ทั้งหมดนับร้อย เข้ามาร่วมด้วยพร้อมกับยึดเมืองจันทบุรี และ ตราด และประกาศปิดอ่าวไทย พร้อมกับยื่นหนังสือบังคับรัฐบาลสยาม(ไทย) เพิ่มขึ้นจากข้อบังคับเดิม และให้ตอบภายใน ๔๘ ชั่วโมง ว่า

๑. ให้สยาม(ไทย)ถอนทหารออกจากเมืองพระตะบอง และเสียมราฐ
๒. ภายในเขต ๒๕ กิโลเมตร จากเขตพรมแดน ให้ยึดถือเอาลำน้ำโขงเป็นศูนย์ปลอดทหารสยาม(ไทย) โดย ฝ่ายสยามจะมีทหารสยามมิได้
๓. สยามจะต้องเสียเงินค่าทำขวัญทั้งสิ้น ๒,๐๐๐,๐๐๐ ฟรังก์(สองล้านฟรังก์) ๔.เพื่อเป็นหลักประกันใบเบิกเงินที่รัฐบาลสยามจะต้องชดใช้ค่าปฏิมากรรมสงครามโดยให้รัฐบาลสยาม นำเงินสดจำนวน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาทสยาม มาวางมัดจำไว้ หรือมิฉะนั้นจะต้องยินยอม ให้ฝ่ายฝรั่งเศสมีอำนาจเก็บเงินภาษีอากรและ สมพัดสร(หมายถึงอากรส่วนใหญ่ เก็บจากผลไม้และผลผลิตทาง เกษตรทั่วราชอาณาจักรทั้งปี)

รัฐบาลไทยได้ขอความช่วยเหลือไปยังอังกฤษขอให้ส่งเรือรบซึ่งอยู่ใกล้มาช่วยประเทศไทย แต่ไม่มีการตอบรับหรือช่วยเหลือใด ๆ จากอังกฤษ ทำให้ไทยต้องยอมปฏิบัติตามเงื่อนไขของฝรั่งเศสโดยเสียดินแดนฝั่งซ้ายแม่น้ำโขง(ลาว) เขมร รวมทั้งแผ่นดินของเมืองปัตจันตคีรี เขตเกาะกง ทั้งหมดเป็นของฝรั่งเศส พร้อมนั้น พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงนำพระราชทรัพย์จากพระคลังมหาสมบัติ อันบรรพกษัตริย์และพระพุทธศาสนาได้สะสมไว้เรียกว่า “*เงินถุงแดง*” **ซื้อ เมืองจันทบุรี และตราด คืนมาจากฝรั่งเศส** พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงโทมนัสเสียพระทัยถึงกับทรงกรรแสงและทรงอดพระกระยาหารจากเหตุดังกล่าว สมเด็จกรมพระยาดำรงราชานุภาพทรงถวายคำปรึกษาว่าขอให้ทรงพระเสวย เพื่อทรงอยู่เป็นมิ่งขวัญ แก่ปวงชนชาว

สยาม แต่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงตรอมพระทัย และทรงสวรรคตในระยะเวลาต่อมาด้วยสาเหตุดังกล่าวนั้น เหตุการณ์ดังกล่าวทำให้ฝรั่งเศสสามารถใช้อำนาจได้อย่างไม่ต้องเกรงกลัวกฏหมายไทย บาทหลวง ได้ขยายพื้นที่ขึ้นสู่มณฑลภาคเหนือ โดยมี จังหวัดเชียงใหม่เป็นฐานที่ตั้ง

๑.๕ การออก พ.ร.บ.บาทหลวง ร.ศ. ๑๒๘

การอนุญาตให้บาทหลวงสามารถสร้าง “เขตมิชชัง” ขึ้นได้นั้น ทำให้ชาวจีนได้เข้าไปอาศัยอยู่ในเขตมิชชังของบาทหลวงโรมันคาทอลิกเป็นจำนวนมาก ทั้งในพระนคร และชนบท สาเหตุหลักคือชาวจีนเหล่านี้ตามกฏหมายไทยจะอาจมีสิทธิ์บนแผ่นดินสยามได้ไม่ว่าด้วยประการใด ๆ แต่เมื่อเข้ารีตเป็น ***คาทอลิก*** แล้ว ก็จะได้ที่ดินในเขตมิชชัง เพราะไม่ได้ขึ้นกับกฏหมายไทย ชาวจีนเหล่านี้จึงได้รวมตัวกันออกมาปล้นสดมภ์ราษฎรสยาม จากนั้นก็ หลบหนีเข้าไปอยู่ในเขตมิชชังคาทอลิก และขยายวงกว้างออกไปทั่วราชอาณาจักร ก่อให้เกิดความเดือดร้อนไปทุกหย่อมหญ้า กรณีดังกล่าวได้ปรากฏขึ้นมากมาย พระบาท สมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงสดับเรื่องความทุกข์ร้อนของพสกนิกรชาวสยาม ในเรื่องการเบียดเบียนของบาทหลวง ดังนั้นก่อนทรงสวรรคต แม้พระองค์จะทรงพระประชวรหนักทรงพระกระแสว่า การเสียดินแดนสยามทั้งหลายล้วนเกิดจากวางใจบาทหลวงคาทอลิก การจึงเป็นเช่นนี้ และบัดนี้ความเดือดร้อนนั้น ก็ยังไม่หมดไป กลับทวีมากขึ้นหากมิได้ป้องกันไว้เสีย ภายหน้าชาวสยาม คงไม่มีแผ่นดินเหลือให้ไว้ลูกหลานชาวไทย พระองค์จึงทรงมีพระบรมราชโองการ ตราพระราชบัญญัติ “*ว่าด้วยฐานะลักษณะของบาดหลวงโรมันคาทอลิกในกรุงสยาม*” ซึ่งเป็นพระราชบัญญัติฉบับสุดท้ายในรัชสมัยของพระองค์ ได้มีบันทึกไว้ว่า ในพระหัตถ์ได้กำพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้ แน่นในจนพระองค์สิ้นพระอัสสาสะ

๑.๖ กบฏ ร.ศ. ๑๓๐ (พ.ศ.๒๔๕๔)

ผลจาก พ.ร.บ. ว่าด้วยฐานะลักษณะของบาดหลวงโรมันคาทอลิก ในกรุงสยามนี้ ได้ออกมาภายหลังจากพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงมีพระบรมราชโอง การตรา*พระราชบัญญัติว่าด้วยลักษณะการถือครอง* ที่

พระราชบญญัติ

ว่าด้วยลักษณะของบาดหลวงโรมันคาทอลิกในกรุงสยาม

ร.ศ.๑๒๘ (พ.ศ.๒๔๕๒)

ข้อ ๓. " ห้ามมิให้บาดหลวงถือที่ดินเป็นของตนเอง ไม่ว่าบาดหลวงนั้น จะมีสัญญชาติอะไร แม้แต่คนสัญชาติไทยเมื่อเปลี่ยนเป็นบาดหลวงแล้ว ก็ไม่สามารถถือครองที่ดินได้ ไม่ว่าจะมากน้อยเท่าใดก็ตาม"

(หมายเหตุ : กฏหมายนี้ยังมิได้ยกเลิก จึงมีผลใช้บังคับตราบปัจจุบัน พ.ศ.๒๕๔๓)

ที่ดิน ซึ่งกำหนดให้ผู้มีสิทธิ ถือครองที่ดินในประเทศสยามต้องเป็นคนไทยเท่านั้น ดังนั้นพระราชบัญญัติว่าด้วยลักษณะบาทหลวงโรมันคาทอลิกนี้ จึงเหมือนกับการยกเลิกข้อบังคับ หรือสัญญาที่ฝรั่งเศสได้ทำกับไทย ในส่วนเงื่อนไขเกี่ยวกับบาทหลวงคาทอลิกซึ่งยึดที่ดินไว้ในอำนาจเป็นจำนวนมาก ทำให้พวกบาทหลวงคาทอลิก ซึ่งถือครองที่ดินไว้นั้น มีความไม่พอใจต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ไทยเป็นอย่างยิ่ง จึงได้ร่วมกับชาวจีนเข้ารีตคาทอลิกออกหนังสือพิมพ์ "**จีนโนสยามวารศัพท์**" ขึ้น เพื่อเผยแพร่ชี้นำทางความคิดให้เกลียดชังพระมหากษัตริย์ และเชิดชูความสำเร็จของทหารตุรกีที่สามารถ ล้มล้างสถาบันพระมหากษัตริย์ ในประเทศตุรกี อันเกิดมาจากแนวความเชื่อของบาทหลวงคาทอลิกนั้นที่ว่า

" *แผ่นดินทั้งโลกนี้เป็นของพระเจ้า เมื่อกษัตริย์สยามขัดขวาง ตัวแทนของพระเจ้า ไม่ให้มีที่ดิน เท่ากับเป็นศัตรูของพระเจ้าจำเป็นต้องกำจัดเพราะศาสนิกคาทอลิกในโลกนี้จะมีกษัตริย์ได้เพียงหนึ่งเดียวคือ สันตะปาปา เท่านั้น* " (ดูภาคผนวก) จากข้อมูลอันแสดงถึงความต้องการมีกรรมสิทธิถือครองที่ดินของพวกบาทหลวงและผู้เข้ารีตคาทอลิกนั้น ตรงกันกับความในจดหมายเหตุของสมเด็จกรมพระยาดำรงราชานุภาพ ว่า

"...... *พวกเข้ารีตคาทอลิก ที่จังหวัดชลบุรีได้เกิดวิวาทกับราษฎรชาวเมืองเรื่องที่ดิน บาทหลวงวี (VEY) ไปร้องต่อราชทูตฝรั่งเศส ขอให้เรียกค่าเสียหายจากรัฐบาลให้พวกเข้ารีตเป็นเงิน ๑๐,๐๐๐ บาทเศษ*

ราชทูตฝรั่งเศส(ชื่อไรหม่อมฉันลืมเสียแล้ว) จะเรียกเอาเงินชดใช้นั้น หม่อมฉันไม่ยอมให้ด้วยอ้างว่าเป็นคดีมีคู่พิพาท ถ้าฝ่ายไหนผิดต้องชดใช้ตามกฎหมาย ถ้ารัฐบาลยอมเสียค่าชดใช้ให้ดังบาทหลวงวีปรารถนา ทีหลังพวกเข้ารีตได้รับความเสียหายที่ไหน ก็จะเอาเรื่องนี้เป็นตัวอย่างมาเรียกค่าเอาค่าชดใช้จากรัฐบาล พวกบาดหลวงจะไปตั้งที่ไหน ก็ใช้อุบายให้คนเข้ารีตที่อยู่ในบังคับของไทย ไปเที่ยวจองที่ดิน ซื้อที่ด้วยเงินของคณะ แล้วไปโอนกันเอง ให้เป็นที่ของมิชชัง เมื่อรัฐบาลหรือใครไปขัดขวาง พวกบาดหลวง ก็คิดอุบายแปรคดีให้เป็นเบียดเบียนศาสนาไปร้องต่อทูตฝรั่งเศสให้ว่ากล่าวกับทางเราเป็นเรื่องการเมือง ทำนองเดียวกับเรื่องที่เมืองชลบุรี เขาทำอย่างนี้มาช้านาน จนรู้ไม่ได้ว่าพวกบาทหลวง ได้ปกครองที่ดินอยู่เท่าใด พวกบาทหลวงเกิดวิตกขึ้น เมื่อรัฐบาลไทยตราพระราชบัญญัติลักษณะการถือที่ดินต้อง มีโฉนดตราสารลงทะเบียนตามแบบใหม่ เกรงจะไม่มีที่ดินดังแต่ก่อน จึงประสงค์จะขออนุญาตต่อรัฐบาล ดูเหมือนเป็นเรื่องแรก ที่ประมุขของโรมันคาทอลิก ร้องขอต่อรัฐบาลไทย โดยตรง ไม่ไปให้ทูตฝรั่งเศสว่ากล่าวแทน...."

ควรมิควรแล้วแต่จะโปรด

(ลงพระนาม) **ดำรงราชานุภาพ**

การเผยแพร่แนวความคิดเพื่อให้ล้มล้างสถาบันพระมหากษัตริย์ ได้กระทำขึ้นโดย**มีชาวจีนเข้ารีตโรมันคาทอลิก ชื่อนายบุญเอก ตันสถิตย์** เจ้าหน้าที่สถานทูตฝรั่งเศสเป็นศูนย์กลาง (ตะวันใหม่, ประเสริฐ ทรัพย์สุนทร)

และได้รับการสนับสนุนการเงินจาก นายตันฮองฮี้ เพื่อนสนิทของ ดร.ซุนยัดเซ็น การดำเนินงานแบ่งออกเป็น ๓ ทางคือ

เส้นทางแรก เข้าสู่กองทัพบก โดย รอ.เหล็ง ศรีจันทร์ อายุ ๒๘ ปี (จีนเข้ารีตคาทอลิก) จบการแพทย์จากศิริราช โอนเข้าเป็นแพทย์ทหาร (สมัยนั้นผู้ที่ไม่นับถือพระพุทธศาสนา และไม่ได้เป็นชาวสยามจะรับราชการไม่ได้ แต่เพราะเป็นแพทย์จึงได้รับการยกเว้น) เป็นหัวหน้า ส่วนน้องชายคือ ร.ต.เหรียญ

ศรีจันทร์ อายุ ๑๘ ปี ร.ต.เนตร พูนวิวัฒน์ อายุ ๑๙ ปี เป็นเลขานุการ

เส้นทางที่สอง เข้าสู่ปัญญาชน และกระทรวงยุติธรรม โดยนายเทียนวรรณ (เข้ารีตคาทอลิก) ก.ศ.ร.กุหลาบ ในขณะนั้น นายปรีดี พนมยงค์ ซึ่งเป็นนักศึกษากฏหมาย อยู่ในกระทรวงยุติธรรม

เส้นทางที่สาม เข้าสู่องค์กรพระพุทธศาสนา โดยนายกุหลาบ สายประดิษฐ์

ในการดำเนินการของทั้งสามกลุ่ม ได้จัดตั้งขึ้นเป็นองค์กรลับ (สมัยนั้นเรียก (“อั้งยี่”) พิจารณาโดยหลักฐานเผยแพร่ ต่อมวลชนนั้นปรากฏข้อความ เนื้อ หา และจุดชี้นำนั้น จะเห็นได้ถึงวัตถุประสงค์ ในความต้องการอันแท้จริงของ คณะผู้ดำเนินการ รศ.๑๓๐ ที่ต้องการเปลี่ยนแปลง ล้มล้างสถาบัน พระมหากษัตริย์ เพื่อให้ประเทศเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครอง ซึ่งสามารถเทียบเคียงได้ตรงกับระบอบคอมมิวนิสต์ ในขณะนั้นได้มีการดำเนินการบ้างแล้วในประเทศจีน และประเทศรัสเซียอยู่ในระยะเวลาดังกล่าวนั้นด้วย ซึ่งตรงกับลักษณะของ “*การปกครองระบอบคอมมิวนิสต์*” ตามคำประกาศของคณะผู้ก่อการกบฏ รศ.๑๓๐ แสดงให้เห็นอุดมการณ์สนับสนุนบาทหลวงผู้สูญเสียผลประโยชน์ในการถือครองที่ดินที่ต้องการโค่นล้มสถาบันพระมหากษัตริย์เป็นอย่างยิ่ง

บันทึกว่าด้วย ความเสื่อมซามและความเจริญของประเทศ

ประเทศใหญ่น้อยทั่วไปไม่ว่าประเทศหนึ่งประเทศใดซึ่งจะมีความรุ่งเรืองหรือเกิดความ เสื่อมซามลงนั้น ย่อมเป็นไปโดยความปกครองของประเทศ ซึ่งเป็นเหตุที่จะกระทำให้ประเทศ นั้นเกิดความเจริญ หรือ ซุดโซมด้วยประการต่าง ๆ

๑.ว่าด้วยวิธีปกครองประเทศโดยมีกระษัตริยอยู่เหนือกฏหมาย

การปกครองประเทศตามวิธีนี้เป็นวิธีที่ร้ายแรงมาก เพราะกระษัตริยมี อำนาจ เต็มที่โดยอยู่เหนือกฏหมาย กระษัตริยจะทำการชั่วร้ายอย่างหนึ่ง อย่างใดก็ทำได้เพราะไม่มีใคร ขัดขวาง กระษัตริยจะกดขี่แล เบียดเบียนราษฏร ให้ได้รับความทุกข์ยากด้วยประการหนึ่งประการใดทุกอย่าง.....

๒. ว่าด้วยวิธีปกครองประเทศตามแบบรีปับบลิ๊ก

การปกครองตามวิธีนี้ยกเลิกไม่ให้มีกระษัตริยปกครองอีกต่อไป แต่ มีที่ประชุม สำหรับจัดการบ้านเมืองอย่างแข็งแรง แลมีประธานาธิบดี เป็นประธานสำหรับปกครองประเทศส่วนผู้คนพลเมือง ก็เป็นตระกูลเดียวกันหมดไม่ยอมให้ใครต่ำใครสูงกว่ากัน เหมือนอย่างประเทศที่ปกครองวิธีอื่น การแบ่งคนออกเป็นตระกูลสูง แล ตระกูลต่ำเช่นนี้ประเทศ ที่เป็นรีปับบลิ๊กได้ยกเลิก เสียหมดคนทั่วไปเป็นตระกูลเดียวกันหมด ให้มีความอิสรภาพเท่า ๆ กัน ไม่มีใคร เป็นตระกูลต่ำแลตระกูลสูง กว่ากัน เพราะฉะนั้นการดูถูกแลการ คุมเหงซึ่งกันก็หมดไป ไม่มีใครเป็นข้า เจ้า บ่าว นาย....

การปฏิบัติการของคณะ รศ.๑๓๐ ไม่ประสบความสำเร็จ และได้ถูกจับกุม ทั้งหมด ภายหลังเมื่อสอบสวนได้ความเป็นสัตย์ว่าผู้กระทำการก่อกบฏ รศ.๑๓๐ นั้น ้เกิดขึ้นจากความเขลาเพราะเยาว์วัย จึงง่ายต่อการยุยงของบาทหลวงโรมัน

คาทอลิก ที่ต้องการถือครองที่ดินของอาณาจักรสยาม ต้องการให้ล้มล้างสถาบันพระมหากษัตริย์ จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า พระราชทานอภัยโทษแก่ผู้ที่กระทำการทั้งหมด เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๔๖๗ ทั้งยังทรงให้กลับเข้ารับราชการตามเดิม

๑.๗ ผู้สืบทอดเจตนารมย์

ในวันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ.๒๔๖๐ ผู้นิยมลัทธิคอมมิวนิสต์ ซึ่งได้รับการสนับสนุน โดยบาทหลวงโรมันคาทอลิกได้ร่วมกันล้มล้างสถาบันพระมหากษัตริย์ในประเทศรัสเซีย ต่อมาเมื่อ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๖๔ จึงก่อตั้ง "**พรรคคอมมิวนิสต์สากล**" พร้อมกับตั้งองค์กรปฏิบัติการทั่วโลกเรียกว่า "**สภาสันติภา**พ" มีสถานที่ทำการคือโบสถ์เซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก ควบคุมดำเนินการโดยมี **บาทหลวงพรีแมน เป็นประธาน** เคลื่อนไหวและประสานงานกับ "**สภาคริสตจักรโลก** "

ปรีดี พนมยงค์ เกิดเมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ.๒๔๔๓ ในครอบครัวกสิกรรม ณ บ้านหน้าวัดมเหยงค์ ตำบลท่าวาสุกรี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บิดาชื่อเสียง มารดาชื่อจันทร์ บิดามารดา *ได้นำมาฝากเป็นเด็กรับใช้ในบ้านของพระวิชิตมนตรี*(สุต กุลฑลจินดา) ด้วยความฉลาดปัญญาดี **พระยาชัยวิชิต**(ขำ ณ ป้อมเพชร) และคุณหญิงเพ็ง ได้รับไว้ในอุปการะ และส่งเสียให้ นายปรีดีย์เข้ารับการศึกษา และสอบเข้าเรียนในโรงเรียนกฎหมายของกระทรวงยุติธรรม สอบได้เนติบัณฑิตย์ ในขณะที่เรียนอยู่ในโรงเรียนกฏหมายนั้น ได้รับการถ่ายทอดอุดมการณ์พื้นฐานโดยตรงจากนายเทียนวรรณ ต่อมานายปรีดีสอบได้ทุนหลวงกระทรวงยุติธรรมไปศึกษาต่อวิชากฏหมายที่ประเทศฝรั่งเศส เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๖๓

ในการศึกษาต่อในประเทศฝรั่งเศสนี้ล้วนเต็มไปด้วยบุตรหลาน เจ้านายคนไทยที่มีบรรดาศักดิ์ ทำให้นายปรีดีย์มีปมด้อยเป็นอย่างมาก ไม่อาจเข้าสังคมกับนักเรียนไทยซึ่งเป็นบุคคลสืบศักดินาเจ้านายชั้นสูง สังคมของลูกคหบดีได้ จึงแสวงหาพรรคพวกที่อยู่ในสังคมคล้ายกัน และเป็นเหตุให้ถูกชักชวนเข้าศึกษาในหลักการของ "ลัทธิคอมมิวนิสต์" จึงทำให้เกิดความเชื่อว่า "ลัทธิคอมมิวนิสต์"นี้ "เป็นระบอบที่ทำให้เสมอภาคกันไม่มีชนชั้น" เป็นสิ่งที่ตนเองใฝ่ฝันและต้องการจึงเผยแพร่ความคิดทางการเมืองให้กับเพื่อนนักเรียน ที่มาจากฐานะใกล้เคียงกัน

กับตน เช่น รท.แปลก จิตะสังขะ ซึ่งมาจากลูกชาวสวน และ นายประยูร เป็นต้น เมื่อสำเร็จ ด๊อกเตอร์ทางกฎหมาย จึงกลับสู่ประเทศไทย รับราชการในกระทรวงยุติธรรม มีบรรดาศักดิ์เป็น "*หลวงประดิษฐ์มนูธรรม*" ขณะมีอายุได้ ๒๗ ปี และได้สมรสกับคุณพูนสุข ณ ป้อมเพชร ธิดาของพระยาชัยวิชิต อันเป็นผู้ให้ความอุปการะดุจดั่งว่าบุตรคนหนึ่ง โดยส่งเสีย นายปรีดียได้เล่าเรียนศึกษาจนสำเร็จ หลังจากสมรสแล้วได้ก่อตั้ง "*ธรรมศาสตร์และการเมือง*" เพื่อใช้เป็นแหล่งเผยแพร่ลัทธิคอมมิวนิสต์ ี อิทธิพลของความเชื่อในลัทธินี้ ได้แสดงออกเป็นอุดมการณ์ที่ถ่ายทอดออกมาในหนังสือ " ความเป็นอนิจจังของสังคม " ซึ่งเขียนขึ้นขณะหลบหนีคดีลอบปลงพระชนม์ รัชกาลที่ ๘ โดยไปอยู่กับพรรคคอมมิวนิสต์จีน ทีกรุงปักกิ่ง สาธาณรัฐประชาชนจีน ว่า

> "..... ชีวิตย่อมมีด้านบวกกับด้านลบ ส่วนที่เกิดใหม่กับส่วนเก่าที่เสื่อมกำลังดำเนินไปสู่ความสลายแตกดับ เมื่อระบบกดขี่เบียดเบียนหมดไปแล้ว ก็เป็นธรรมดาที่สังคมมนุษย์ต้อง เข้าสู่ระบบที่ไม่มีการเบียดเบียน ซึ่งเป็นลักษณะสำคัญของยุคศรีอารยเมตตรัย คือ มนุษยชาติจะอยู่ร่วมกันด้วยความเมตตาปรานี ผลแห่งการนั้น ก็จะทำให้ บุคคลมีความเสมอภาคกันในทุกกรณี เมื่อก่อนวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ.๒๔๗๕ นั้น สังคมไทยอยู่ภายใต้ระบบสมบูรณาญาสิทธิราช ซึ่งเป็นระบบเก่าแก่มาแล้วหลายศตวรรษ การเปลี่ยนแปลงการปกครอง ได้เปลี่ยนจากการที่พระมหากษัตริย์เป็นเจ้าของชีวิตและเป็นเจ้าของที่ดินทั้งหมดในหลายสังคมดังกล่าว มาเป็นระบบราชาธิปไตยใต้อำนาจรัฐธรรมนูญ ดังนั้นปวงชนชาวไทย จึงเป็นเจ้าของ แผ่นดินตามรัฐธรรมนูญ **มาร์ก** กล่าวว่า รัฐของคนธรรมดาสามัญผู้ไร้สมบัติก็คงเป็นเช่นเดียวกับบรรดารัฐที่มีอยู่ก่อนหน้านั้นย่อมเป็นผลของการปฏิวัติที่ประสบชัยชนะจากระบบเก่า...."

ความนิยมและใฝ่ฝันในลัทธิคอมมิวนิสต์ของปรีดี ทำให้เขาออกเผยแพร่ลัทธินี้ในกลุ่มของคนไทย ซึ่งประจวบเหมาะกับ รท.แปลก จิตตะสังขะ ได้รับการคัดเลือกจากกองทัพให้ไปศึกษาต่อประเทศฝรั่งเศสในขณะนั้น ขณะเดียว

กับประยูร รักษาโรคติดต่อร้ายแรงอยู่ที่ยุโรปในขณะนั้นด้วยเช่นกัน

หากวิเคราะห์ด้วยความสังเกตแล้วจะพบว่าจุดประสงค์ในการ เปลี่ยนการปกครอง พ.ศ. ๒๔๗๕ นั้น ไม่ปรากฏในเรื่องสิทธิของประชาชนส่วนใหญ่ แต่ จุดประสงค์จริงแท้นั้น กลับมุ่งเน้นไปในกรณีที่ต้องการเป็นเจ้าที่ดิน และมีอำนาจทั้งหลายแทนพระมหากษัตริย์เท่านั้น จึงไม่สามารถพบข้อมูลใด ๆ อันกล่าวถึงสิทธิ ของประชาชนตามที่ได้มีการกล่าวอ้างขึ้นมาในยุคหลัง พ.ศ.๒๕๑๖ ทั้งสิ้น

๑.๑๐ ความคิดส่วนตัวที่นำไปสู่การล้มล้างสถาบันพระมหากษัตริย์ไทย

สาเหตุและแรงจูงใจในการเปลี่ยนการปกครอง ของ ประยูรมาจากเรื่องส่วนตัวที่ได้รับการดูถูกจากชาวต่างประเทศ ด้วยความสำคัญผิดว่า การที่ประเทศไทยยังมีสถาบันพระมหากษัตริย์อยู่นั้นเป็นเรื่องล้าหลัง ในกรณีนี้ได้รับการ ยืนยันเป็นหลักฐาน เมื่อรับยศเป็น พลโทประยูร ภมรมนตรี ว่า

> "...ครั้นเมื่อได้ออกไปอยู่แดนต่างประเทศ ในประการแรกเราจะได้เห็น ความรุ่งเรืองของประเทศต่าง ๆ ทำให้หวนมาเปรียบเทียบกับสภาพความเป็นอยู่ของบ้านเมืองเรา ทำไมจึงต้องจมดินจมโคลน พะรุงพะรังอยู่อย่างนี้ กับทั้งความความเป็นอยู่ ของชาวต่างชาติที่ประชาชนของเขา ที่อยู่ในระดับชีวิตส่วนรวม ที่ใกล้เคียงกัน ไม่มีการแบ่งชั้นวรรณะ ระบบหมอบกราน พินอบพิเทา พูดจาไอ้ เอ็ง มึง กู เป็นเรื่องที่ขมขื่น ดังที่ได้ประสบอยู่ในบ้านเมืองเรา **ประเทศของเรายังล้าหลังเพราะมีสถาบันกษัตริย์ ซึ่งส่งผลให้ข้าพเจ้าได้รับทุกข์เป็นอย่างยิ่ง**
>
> โดยวาระแรกที่ข้าพเจ้ากำลังชื่นชมบ้านเมืองของเขาที่รุ่งโรจน์ ก็ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจคนเข้าเมือง ไล่ต้อนให้ไปอยู่กับพวกผิวดำ ข้าพเจ้าแจ้งว่าได้โดยสารเรือชั้นหนึ่ง **และเป็นนายร้อยโท** ของกองทัพสยามที่เป็นเอกราช แต่เจ้าหน้าที่หาสนใจไม่ กลับแนะนำว่าถ้าสยามมาเป็นคนในบังคับของ ประเทศเขา ก็คงจะได้รับการปฏิบัติดีกว่านี้ ข้าพเจ้ารู้สึกหน้าชา กระทบ

กระเทือนใจเป็นที่สุด ....”

มูลเหตุส่วนตัวของ ประยูร ภมรมนตรี ซึ่งตามความเป็นจริงแล้วนั้น เกิดจากการกล่าวความเท็จว่าตนเองเป็นข้าราชการทหาร เพราะตามความจริง ประยูรได้ลาออกจากราชการเพื่อไปรักษาวัณโรค ไม่ได้ไปศึกษาต่อแต่อย่างใด ดังนั้นเมื่อเจ้าหน้าทำการตรวจสอบ จึงทราบว่าเป็นการแจ้งเท็จ แอบอ้างว่าตน เป็นข้าราชการทหาร และไปศึกษาต่อในฝรั่งเศส ถูกจับขณะที่กำลังเดินทาง จาก สวิสเซอร์แลนด์เข้ามายังฝรั่งเศสเพื่อพบกับนายปรีดี พนมยงค์ ดังนี้

> “ ในปีที่นายปรีดี พนมยงค์ เป็นประธานสมาคมนักเรียนเก่าอยู่ นั้นเอง ได้มีหนุ่มไทยหน้าตาดี ซึ่งจากเมืองไทยไปรักษาวัณโรค อยู่ในยุโรป มิใช่ เพื่อศึกษาเล่าเรียนแต่อย่างใด หนุ่มไทยคนนั้นคือ *นายประยูร ภมรมนตรี* ประยูรเดินทางจากสวิตเซอร์แลนด์ไปยัง ปารีส โดยได้รับการแนะนำจาก นายตั้ว พลานุกรม นักเรียนไทย ในสวิสเซอร์แลนด์ ให้ไปรู้จักกับนายปรีดี พนมยงค์ เพื่อนสนิท ของตน...” (ไสว, ดร.ปรีดี กับการปฏิวัติ)

ประยูร ได้เน้นย้ำ ร่วมวิพากษ์วิจารณ์ถึงความเหลวแหลก ของระบอบ สมบูรณาญาสิทธิราช ให้เห็นว่าระบอบนี้ไม่สามารถ สร้างความเจริญรุ่งเรือง ให้ประเทศไทยได้ โดยนายปรีดี พนมยงค์ ชี้ให้เห็นว่า หนทางเดียวที่จะสร้าง อนาคตที่แจ่มใสและมั่นคงให้แก่บ้านเมืองได้ ก็จำเป็นต้องล้มล้างเลิกระบอบ สมบูรณาญาสิทธิราชอันมีกษัตริย์ปกครองนั้นเสีย ทำนองเดียวกับอารยะประเทศ ทั้งหลายได้กระทำได้ผลมาแล้วเช่นในรัสเซีย ทั้งสองมีความคิดตรงกัน

ประยูร จึงได้ชักชวนให้ รท.แปลก ขิตตะสังขะ เข้าร่วมทำการด้วย รท.แปลก ได้ฟังแล้วตอบตกลงอย่างไม่รีรอ โดยการชักชวนของ ประยูร เพียง ครั้งเดียวเท่านั้น ดังนั้นวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๔๖๗ นั่นคือ ๔ ปี หลัง พรรคคอมมิวนิสต์รัสเซีย สามารถล้มล้างระบอบกษัตริย์ได้สำเร็จ ในประเทศ ฝรั่งเศสได้มีการจัดประชุมกลุ่มนักศึกษาไทยขึ้นที่ ถนน Rue de Sommerard ทั้งนี้โดยมี นายปรีดี พนมยงค์ เป็นหัวหน้า รท.แปลก จิตสังขะ(พิบูลย์สงคราม) ประยูร ภมรมนตรี เป็นผู้ร่วมประชุม เหตุการณ์สำคัญนี้มีผลต่อเปลี่ยนแปลง ประวัติศาสตร์ และโฉมหน้าระบอบการปกครองของไทย(ประวัติ จอมพล ป.

พิบูลสงคราม)

เหตุการณ์ดังกล่าวนี้ตรงกับนายควง อภัยวงศ์ ได้กล่าวถึงกลไกกำเหนิดของการ เปลี่ยนแปลการปกครอง ๒๔๗๕ นี้ว่า “นายปรีดี นายแปลก และนายประยูร สามคนนี้เป็นตัวตั้งตัวตีทำอะไรต่ออะไร”(ควง อภัยวงศ์, คำปาฐกถา ณ หอประ ชุม คุรุสภา, พ.ศ.๒๕๐๖)

สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงการปกครอง อันมิได้ตั้งอยู่บนพื้นฐานความต้องการของประชาชนในชาติ ซึ่งประชาชนชาวไทยล้วนแต่จงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ ทั้งองค์พระมหากษัตริย์ไทย ก็ทรงไว้ด้วยพระมหากรุณาธิคุณต่อปวงประชาราษฎร์ เป็นที่ประจักษ์ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ แตกต่างกับพื้นฐานความต้องการของประชาชนใน ประเทศรัสเซียหรือจีนโดยสิ้นเชิง จึงมิใช่สาเหตุหรือความต้องการของปวงชนชาวไทย ที่ปรารถนาจะล้มล้างระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชแต่ประการใด

แต่สาเหตุที่แท้จริงนั้น กลับเป็นความเจ็บแค้น ส่วนตัวของ ประยูร ภมรมนตรี ผนวกกับความต้องการมีอำนาจและทรัพย์สินของ รท.แปลก ขิตตะสังขะ และนายปรีดี พนมยงค์ ตรงกันกับข้อมูลการเปิดเผยของ **พระยาทรงสุรเดช** *นายทหารผู้ร่วมก่อการกับคณะราษฎร์* เกี่ยวกับเบื้องหลังเปลี่ยนแปลงการปกครองปี พ.ศ. ๒๔๗๕ ว่า

> “....สาเหตุการเปลี่ยนแปลงการปกครองจริง ๆ นั้นไม่มีใครรู้ แต่ก็เป็นอันว่าการปฏิวัติครั้งนั้นได้เกิดขึ้นจริง ๆ เพราะนายทหารบกผู้เป็นหัวหน้าตกลงใจเด็ดขาดให้ลงมือกระทำ ก็ต้องทำ ไม่มีเหตุผลอื่น…”

กรณีความไม่เห็นด้วยในการเปลี่ยนแปลงการปกครองนี้ ได้ประจักษ์ชัดจากคำกล่าวของ **พลโท หลวงสฤษดิ์ยุทธศิลป์** *นายทหารผู้ร่วมเปลี่ยนแปลงการปกครอง* เช่นกัน ว่า

> “...เท่าที่ได้ยินพูด และเท่าที่ได้สังเกตุความเห็นเป็นไปแล้ว ก็รู้ได้ทีเดียวว่า ส่วนใหญ่ผู้ที่ต้องการปฏิวัตินั้น ล้วนต้องการบริหารงานในตำแหน่งสำคัญ ๆ ทั้ง ๆ ที่ตัวไม่มีความรู้และไม่เคยผ่านงานมาเลย พูดกันถึงแต่เรื่องการนำที่ดินมาเฉลี่ยกัน

นักเรียนนายร้อยรุ่นเดียวกันกับจอมพล ป.พิบูลย์สงคราม

จอมพล ป.เมื่อมีตำแหน่งเป็นผู้บังคับกองผสม

ว่ายศไหนตำแหน่งไหน จะได้เท่าไร ....”

เมื่อกลับมายังประเทศไทย รท.แปลก ขิตตะสังขะ รับบรรดาศักดิ์เป็น หลวงพิบูลสงคราม อายุ ๓๐ ปี ได้รับยศเป็น พันโท ส่วน ประยูร ภมรมนตรี เมื่อกลับประเทศไทย ได้เข้ารับราชการ อยู่กรมไปรษณีย์โทรเลข (ต่อมาภายหลังเปลี่ยนแปลงการปกครอง จึงได้โอนเป็นข้าราชการทหาร)

๑.๑๑ ลัทธิคอมมิวนิสต์ กับ การเปลี่ยนแปลงการปกครอง

ในปี พ.ศ.๒๔๗๓ บาทหลวงโรมันคาทอลิก ชาวฝรั่งเศส ซึ่งเผยแพร่ลัทธิคอมมิวนิสต์ อยู่ในกลุ่มของชาวเวียตนามอพยพเขตภาคอิสาน ได้ถูกแนะนำ ให้รู้จักสนิทสนมกับนายเตียง ศิริขันธ์ ญวง เอี่ยมศิลา จำลอง ดาวเรือง ปั่น แก้วมาตย์ บุคคลทั้งหมดนี้จึงได้รับการชักชวนเข้าร่วมกิจ กรรมในขบวนการ ลัทธิคอมมิวนิสต์ของบาทหลวงคาทอลิก และชาวเวียตนามกลุ่มนี้ เพื่อประสานงานกับ นายปรีดี ในการเปลี่ยนแปลงการปกครอง (คำสัมภาษณ์ ปั่น แก้วมาตย์) และกลุ่มบุคคลเหล่านี้ได้จัดตั้ง “***คณะคอมมิวนิสต์สยาม***” ขึ้นในปี พ.ศ.๒๔๗๓ ทั้งนี้โดยมีเป้าหมายอุดมการณ์ว่า “ *เพื่อโค่นล้มศักดินา และสร้างรัฐใหม่ แห่งกรรมกรชาวนาขึ้นในสยาม*” (มนัสชัย นำทรงพล, ๒๕๒๔)

โดยเนื้อแท้แล้ว นายปรีดี และคณะรู้ถึงเป้าประสงค์ว่า ต้องการล้มล้างสถาบันพระมหากษัตริย์เพื่อเปลี่ยนแปลงไป ไปสู่ระบอบคอมมิวนิสต์โดยแท้จริง มิใช่เป็นการเปลี่ยนแปลงไปสู่ประชาธิปไตยแต่อย่างใด ทั้งนี้จากกรณีที่นายปรีดีนั้น ได้เป็นผู้ร่างคำแถลงการณ์ของคณะราษฎร์ ล้วนแต่มีข้อความโจมตีพระมหากษัตริย์ และพระราชวงศ์อย่างรุนแรงเสียหาย และกลุ่มพลเรือนที่มีอุดมการณ์คอมมิว นิสต์ที่กล่าวแล้วนั้น ได้ทำการเคลื่อนไหวทางการเมือง สอดประสานกับนายปรีดี ในรัฐสภา ข้อสงสัยในทางประวัติศาสตร์ เกี่ยวกับข้อมูลที่ชี้ให้เห็นว่าทหารให้ความร่วมมือ ในการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ล้มล้างสถาบันพระมหากษัตริย์ในปี พ.ศ.๒๔๗๕ นั้น จากหลักฐานประวัติศาสตร์พบว่า “ ***ข้าราชการทหาร ไม่ได้ให้ความร่วมมือในการเปลี่ยนแปลงทั้งสิ้น***” คือ การประชุม ณ บ้านนายประยูร ภมรมนตรี ที่ จังหวัดราชบุรี เมื่อวันอาทิตย์ที่ ๑๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๕ โดยมี หลวงพิบูลย์สงคราม เป็นผู้อำนวยการฝ่ายทหาร นายปรีดี

เป็นประธาน " *แผนของผู้อำนวยการมีอยู่ว่า จะต้องรวบรวมทหารให้มากที่สุดเท่าที่จะรวมมาได้ จากกรมกองทหารในกรุงเทพฯ ไปรวมไว้ที่พระที่นั่งอนันต์ และ บังคับทหาร เหล่านั้น ไว้ให้อยู่ในมือ เชิญเจ้าชั้นผู้ใหญ่บางองค์ มาคุมไว้ในพระที่นั่งอนันต์ สำหรับเป็นประกัน เพื่อมิให้พระเจ้าแผ่นดินแก้ไขเหตุการณ์ โดยที่กลัวภัยจะมา ถึงเจ้าผู้ใหญ่ที่ถูกคุมอยู่นั้น ผู้บังคับการกรมต่าง ๆ ผู้บังคับบัญชากองพลแม่ทัพ ของทหารในกรุงเทพฯ ตลอดจนเสนาธิการทหารจะต้องถูกนำตัวมาคุมไว้ ไม่มีปัญหาอะไร ถ้ารวบรวมทหารในกรุงเทพฯ ได้เป็นส่วนมากและบังคับทหารนั้นไว้ได้แล้ว การปฏิวัติก็ต้องสำเร็จ เพราะอำนาจอยู่ที่ทหารเท่านั้น ตำรวจและราษฎรจะไม่ทำอะไรเลย*

ปัญหามีอยู่ว่าจะได้ทหาร มาอย่างไร ในเมื่อพวกเราที่ร่วมมือกันนี้ ไม่มีใครสั่งการทหารได้เลยสักคนเดียว ยกเว้นพระยาฤทธิ์ ก็สั่งการได้แค่เฉพาะกรมของเขาเท่านั้น แต่ก็เป็นทหารเล็กน้อยไม่สำคัญ ผู้อำนวยการฝ่ายทหาร ได้เลือกใช้วิธีลวงและอาศัยความรวดเร็วกระทันหันไม่ให้ใครตั้งสติได้ และไม่รู้ว่าอะไรเกิดขึ้น ลวงเอาทหารไปให้ได้และเร็วที่สุด อย่าให้มีการติดต่อทางโทรศัพท์กันได้ ต้องป้องกันโดยมอบหน้าที่ให้นายประยูร เป็นผู้จัดการเรื่องนี้ เพราะเขาเป็นเจ้าหน้าที่กรมไปรษณีย์อยู่ "

ตรงกันกับบันทึกของ พระยาพหลพลพยุหเสนา ในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในตอนเช้าวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ.๒๔๗๕ ว่า " *ยามคลังกระสุนปล่อยให้ เรางัดคลังกระสุน และขนกระสุนไปได้ ทำไมนายสิบ พลทหารของกรมทหารม้า จึงยอมปฏิบัติตามคำสั่งของนายทหารซึ่งมิได้เป็นผู้บังคับบัญชาของตัวด้วยความราบรื่น ?... นั่นเป็นเพราะนายสิบ นายทหารเหล่านั้นเขาเห็นด้วยกับการปฏิวัติหรือ ? เปล่าเลย ! ทั้งนายทหาร นายสิบและพลทหาร ไม่มีใครรู้เรื่องอะไร เพราะตั้งแต่เกิดมา ก็ไม่มีใครได้เคยรู้เคยเห็นว่าการปฏิวัติทำอย่างไร ? เพื่ออะไร มีแต่งงงวยและเต็มไปด้วยความไม่รู้ และข้อนี้เองที่เป็นเหตุสำคัญ แห่งความสำเร็จ ! สำหรับพลทหารทั้งหมด ไม่ต้องสงสัยเลยว่าจะมีความยุ่งยากอะไร เขาทำตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาของเขาโดยไม่มีข้อโต้แย้ง เขาถูกฝึกมาเช่นนั้น และหากนายทหารอื่นมาสั่งให้ทำโดยอ้างว่าเป็นคำสั่งของผู้บังคับบัญชา เขาก็ทำเช่นเดียวกัน ทำไมเขาจะไม่ทำ เพราะชีวิตเป็นทหารของเขา เขายังไม่เคยถูกหลอก*

ลวงด้วยนายทหาร ที่เขาเชื่อว่าเต็มไปด้วยความมีสัจจะของลูกผู้ชาย ของนายทหาร ฉะนั้นเขาจึงไม่รู้ว่านี่คือการลวง..."

กรณีหลอกลวงทหารไปเปลี่ยนแปลงการปกครองนี้ ตรงกันกับข้อมูลของเอกสารชิ้นหนึ่งว่า " *การปฏิวัติเช้ามืดในวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๔๗๕ ได้เป็นไปในลักษณะหลอกลวงโดยแท้จริง กองทหารทหารกล้าตายกลุ่มแรกที่โผนเข้าสู่ลานพระรูปทรงม้า เป็นนายทหารเรือภายใต้การนำของ นายเรือเอกหลวงวิจิตร (ผัน อำไพวัลย์) และพลเรือเอกหลวงสังวรยุทธกิจ(สังวร สุวรรณชีพ) ทหารเรือกองนี้ได้รับคำสั่งว่า 'ไปปราบเจ็กก่อการจลาจล...*" (เสรีภาพ, เจ้าฟ้าประชาธิปก)

ทหารที่นอกเหนือจากคณะผู้ก่อการซึ่งมีจำนวนประมาณ ๑๒ คน แล้วนี้ไม่มีผู้ได้รับรู้ หรือเห็นด้วยกับการเปลี่ยนแปลง และในจำนวนนั้นส่วนใหญ่ ไม่มีความพร้อม จึงไม่ต้องกล่าวถึงประชาชน หรือราษฎรภายนอก ซึ่งมีความภักดีต่อพระมหากษัตริย์อย่างเหนียวแน่นนั้น พวกเขาไม่มีความต้องการที่จะล้มล้างพระมหากษัตริย์ ซึ่งหากทหารหรือราษฎรไทยได้รู้ตัว เขาคงต่อต้านสุดชีวิต จึงต้องเลื่อนกำหนดวันปฏิวัติเปลี่ยนแปลงถึงสามหน แต่ความลับรั่วไปมากแล้ว จึงต้องเสี่ยงตัดสินใจดำเนินการ มิฉะนั้นคงต้องถูกประหารกันเสียทั้งคณะ (กุหลาบ สายประดิษฐ:๒๔๙๑)

ต่อกรณีไม่มีการต่อต้านการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ.๒๔๗๕ นั้น เมื่อแรกเปลี่ยนแปลงนั้น เนื่องจากพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าฯ ได้ทรงกำชับไปยังพระบรมวงศานุวงศ์ นายทหารทั้งหลายในกองทัพสยาม ที่จงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ มิให้ขัดขวาง ด้วยเกรงว่าพสกนิกร ชาวสยามจะเสียเลือดเนื้อไม่ต้องการให้สยามต่อสยามฆ่ากันเอง เนื่องเพราะเป็นชาวสยามด้วยกัน "แม้แต่พระองค์เจ้าบวรเดช ในหลวงก็เคยรับสั่งห้ามไม่ให้ทำอะไรเป็นอันขาดขึ้นชื่อว่าเจ้าละก็ไม่ให้ทำอะไรทั้งนั้น ทรงเห็นแกไพร่ฟ้า " (บันทึก สมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี, ๒๔๙๙)

ข้อมูลในภายหลัง ถูกดัดแปลงและชี้นำให้ดูคล้ายว่ากองทัพ และประชาชนเห็น ด้วยร่วมกับคณะราษฎร์ เปลี่ยนแปลงการปกครองการ ล้มล้างสถาบันพระมหา กษัตริย์ เมื่อ วันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ.๒๔๗๕ การสถาปนา "ลัทธิ

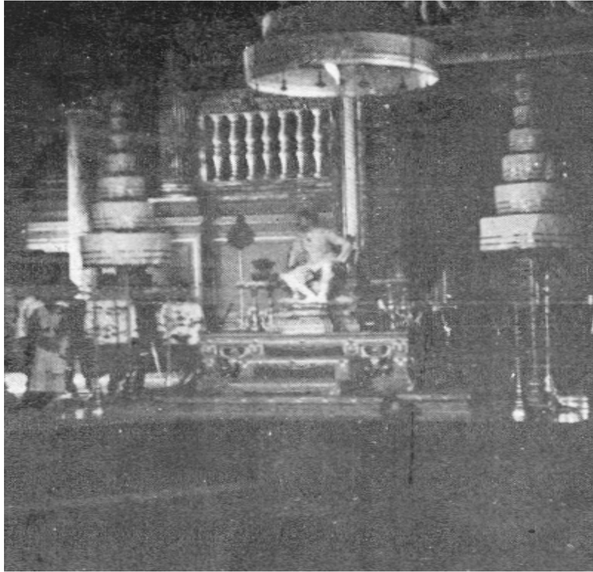
รัฐธรรมนูญ" โดยยกรัฐธรรมนูญให้มีฐานะสูงเด่นเป็นสัญญลักษณ์แห่งชาติ ในระยะหลัง พ.ศ.๒๔๗๕ อาจถึงขั้นเรียกได้ว่าเป็นเสมือนสิ่งศักดิ์สิทธิ ในการเผยแพร่แนวการปกครองระบอบใหม่ นายปรีดี ได้ส่งกลุ่มปาฐกถาเดินทาง ไปยังจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ เพื่อเผยแพร่ระบอบรัฐธรรมนูญ พร้อมนำรูปภาพรัฐธรรมนูญไปแจกตามหมู่บ้านห่างไกล และเอาตัวรัฐธรรมนูญไป แจกข้าราชการอำเภอ ครู กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน พวกเขาจึงเพิ่งรู้จักคำว่า "ประชาธิปไตย และ รัฐธรรมนูญ" ในภายหลัง (รัศมี ชาติสิงห์, ๒๕๒๑)

๑.๑๒ รัฐธรรมนูญ และ แผนเศรษฐกิจ ลอกมาจาก "ระบอบคอมมิวนิสต์"

ภายหลังเมื่อ พ.ท.แปลก ขิตตะสังคะ(หลวงพิบูลย์สงคราม) และ พ.ท. ประยูร ภมรมนตรี และนายปรีดี พนมยงค์ (หลวงประดิษฐ์มนูธรรม) ได้นำทหารเข้าล้มล้างสถาบันกษัตริย์เมื่อ วันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๕ แล้ว ในวันที่ ๒๗ มิถนายน พ.ศ.๒๔๗๕ ได้ประกาศใช้รัฐธรรมนูญเป็น ครั้งแรก (ได้เตรียมร่างขึ้นในประเทศฝรั่งเศสเมื่อปี พ.ศ.๒๔๗๓) แสดงให้เห็นเจตนารมณ์ของคณะผู้เปลี่ยนแปลงการปกครอง ในธรรมนูญนี้ระบุเป็นครั้งแรกสุดใน

มาตรา ๑ "***อำนาจสูงสุดของประเทศนั้น เป็นของ ราษฎรทั้งหลาย***" ซึ่งโดยนัยยะดังกล่าวของมาตรานี้หมายถึง "***พระมหากษัตริย์ได้สูญเสียพระราชอำนาจสูงสุดให้แก่ "ราษฎร***" กล่าวโดยเฉพาะเจาะจงก็คือ การล้มล้างระบอบกษัตริย์ ของคณะราษฎร์นั่นเอง

พระบาทสมเด็จพระปกเกล้า ได้ทรงมีพระราชวินิจฉัย รัฐธรรมนูญ ฉบับนี้ว่า "***ได้คัดลอกมาจากระบบคอมมิวนิสต์ของคาล มาร์ก ตั้งแต่บรรทัดแรกถึงบรรทัดสุดท้าย***" พระองค์ได้ทรงแก้ไขคำว่า "ประธานราษฎร" ซึ่งตรงกับคำว่า "**ประธานบัวริสบูโรของรัสเซีย**" โดยทรงให้แก้ไขเป็น "**นายกรัฐมนตรี**" กรณีการนำเอาระบบคอมมิวนิสต์ซึ่งใช้อยู่ในประเทศรัสเซีย เป็นตัวกำหนดนั้น ได้ปรากฏให้เห็นชัด และเป็นสาเหตุ ของการเปลี่ยนแปลงประวัติศาสตร์การเมืองไทยอย่างสำคัญ คือ ในวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ.๒๔๗๕ คณะราษฎร์ (คณะผู้เปลี่ยน แปลงการปกครอง) ได้ประกาศให้ประชาชนทราบว่า ได้มอบหมายให้

ภาพเหตุการณ์ ร.๗ พระราชทานรัฐธรรมนูญ

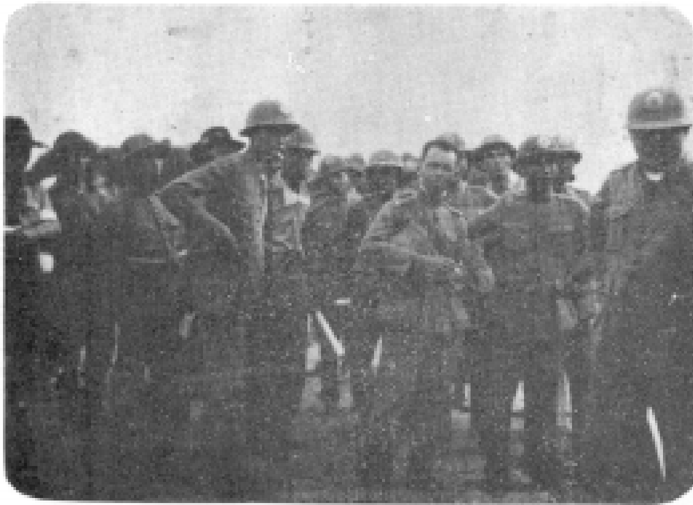
นายปรีดี พนมยงค์ เป็นผู้ร่างแผนเศรษฐกิจของชาติ โดยยึดอุดมการณ์ ๖ ประการของคณะราษฎร์ เมื่อนายปรีดี ได้ร่างแผนเศรษฐกิจ จึงได้นำขึ้นทูลเกล้าพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว เพื่อทรงมีพระวินิจฉัย หลังจากทรงพระวินิจฉัย ทรงตรัสว่า " ***ในสมุดนี้ ถ้าหลวงประดิษฐ์ฯ เขาไม่เอามาจากสตาลิน อีตาสตาลินก็ต้องไปเอามาจากหลวงประดิษฐ์ฯ*** " พร้อมนั้นพระองค์จึงทรงมีพระบรมราชวินิจฉัย เป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้ปรากฏ หลักฐานยืนยันไว้กับประวัติศาสตร์สยามมีความตอนหนึ่งว่า " ***โครงการนี้นั้นเป็นโครงการอันเดียวอย่างแน่นอนที่ประเทศรัสเซียใช้อยู่ ส่วนใครจะเอาอย่างใครข้าพเจ้าไม่ทราบ สตาลินจะเอาอย่างหลวงประดิษฐ์ หรือหลวงประดิษฐ์จะเอาอย่างสตาลิน ก็ตอบไม่ได้ ตอบได้ในข้อเดียวว่า โครงการทั้งสองนี้เหมือนกันหมดเหมือนกันจนรายละเอียด เช่นคำที่ใช้ในรูปของวิธีการกระทำ... จะผิดกันก็แต่รัฐเซียนั้นแก้เสียเป็นไทย หรือ ไทย แก้เสียเป็นรัสเซีย***.."

หนังสือโครงการเศรษฐกิจของนายปรีดี ได้ถูกแจกจ่ายเผยแพร่ออกไปสู่นายทหาร

ของคณะราษฎร์ทั้งหลายโดยทั่วกัน ข้อความอันปรากฎในหนังสือ ของนายปรีดีย์ นั้นยืนยันได้ว่า เป็นการลอกเลียนมาจากระบอบคอมมิวนิสต์ของรัสเซียจริง และ นายปรีดี ก็ยอมรับการเลียนแบบนั้น โดยนายปรีดีกล่าวว่า

" *จุดประสงค์ใน การเปลี่ยนแปลงล้มล้างอำนาจพระมหากษัตริย์ ก็เพื่อการความประสงค์ให้เป็นไป ตามโครงสร้างเศรษฐกิจนี้ ซึ่งรัสเซียประเทศใหญ่เขาใช้ระบอบ คอมมิวนิสต์ ปกครองบ้านเมืองหลังเลิกล้มระบอบเจ้าขุนมูลนาย เป็นตัวอย่าง แล้วเราจะใช้ระบอบอื่นไปได้อย่างไร* "

การจะนำเอาระบอบคอมมิวนิสต์เข้ามาปกครองประเทศสยาม โดยนายปรีดี ีนี้ ทำให้พระองค์เจ้าบวรเดช ทรงตัดสินพระทัยนำทหารหัวเมืองเข้าสู่กรุงเทพฯ เพื่อหยุดยั้งการกระทำของนายปรีดี

กองทหารฝ่ายคณะราษฎร์ ยอมจำนนต่อทหารพระองค์เจ้าบวรเดช ฯ ในช่วงแรก จึงได้มีการแอบอ้างพระบรมราชโองการของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ว่าทรงมีพระกระแสให้พระองค์เจ้าบวรเดชฯ ยอมจำนน ซึ่งทำให้กองกำลังของพระองค์เจ้าบวรเดชฯ หลงเชื่อและยอมจำนนด้วยกลอุบายนั้น

ได้มีการอ้างหลักฐานว่า พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงเห็นชอบ ในการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองของนายปรีดี พนมยงค์นั้นขัดแย้งกับ

ข้อความในพระราชหัตถเลขา ซึ่งมีว่า

ปปร.

บ้านโนล แครนลี ประเทศอังกฤษ

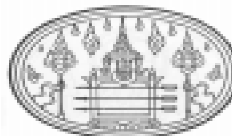
เมื่อพระยาพหลพยุหเสนากับพวก ได้ทำการยึดอำนาจการ ปกครองโดยใช้กำลังทหาร ในวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ.๒๔๗๕ แล้ว ได้มีหนังสือมาอัญเชิญข้าพเจ้าห้ดำรงอยู่ในตำแหน่ง พระมหากษัตริย์ภายใต้รัฐธรรมนูญ ข้าพเจ้าได้รับคำเชิญนั้น เพราะเข้าใจว่าพระยาพหลฯ กับพวก จะสถาปนารัฐธรรมนูญตามแบบอย่างประเทศทั้งหลาย ซึ่งได้ใช้การปกครองตามหลักนั้น ...

เนื่องจากเหตุการณ์ที่คณะผู้ก่อการมิได้กระทำให้มีเสรีภาพในการเมืองอย่างแท้จริงและประชาชนไม่ได้มีโอกาสออกเสียงก่อนที่จะดำเนินนโยบายอันสำคัญต่าง ๆ จึงเป็นเหตุให้มีการกบฏขึ้นถึงกับต้องต่อสู้ฆ่าฟันกันเองระหว่างคนไทย

เมื่อข้าพเจ้าได้ร้องขอให้มีการเปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญเสียให้เข้ารูปประชาธิปไตยอันแท้จริง เพื่อให้เป็นที่พอใจแก่ประชาชน คณะรัฐบาลและพวกที่กุมอำนาจอยู่ก็ไม่ยินยอมข้าพเจ้าได้ร้องขอให้ราษฎรได้มีโอกาสออกเสียงก่อนที่จะเปลี่ยนหลักการและนโยบายสำคัญมีผลได้ผลเสียแก่พลเมืองรัฐบาลก็ไม่ยินยอม

ข้าพเจ้าเห็นว่า คณะรัฐบาลและพวกพ้องใช้วิธีการปกครองไม่ถูกต้องตามหลักการของเสรีภาพในตัวบุคคลและหลักการความยุติธรรมตามความเข้าใจและยึดถือของข้าพเจ้าข้าพเจ้าไม่อาจที่จะยินยอมให้ผู้ใดคณะใดใช้วิธีการปกครองอย่างนั้นในนามข้าพเจ้าต่อไปไม่ได้..

บัดนี้เป็นอันหมดหนทางที่ข้าพเจ้าจะให้ความช่วยเหลือคุ้มครองประชาชนได้ต่อไปแล้วข้าพเจ้าจึงขอสละราชสมบัติและออกจากตำแหน่งพระมหากษัตริย์ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป.....

(พระปรมาภิไธย)

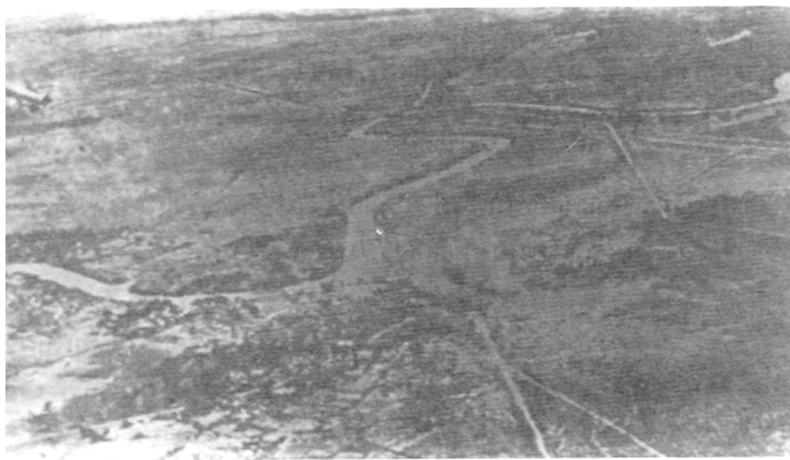
ความต้องการนายปรีดี ที่จะใช้ระบอบคอมมิวนิสต์ปกครองประเทศไทยนั้น

ทำให้นายทหารชั้นผู้ใหญ่ผู้ร่วมก่อการเปลี่ยนการปกครอง มีความเห็นพ้องต้องกันว่า นายปรีดี เป็นอันตรายต่อชาติบ้านเมือง จึงได้ร่วมกันตราพระราชบัญญัติการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ.๒๔๗๖ ขึ้นใช้บังคับเป็นครั้งแรกของประเทศสยาม ในวันที่ ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๖ พร้อมนั้นสภามีมติเห็นพ้องต้องกันให้เนรเทศ นายปรีดี พนมยงค์ ออกนอกราชอาณาจักร ในวันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ.๒๔๗๖ ในข้อหามีการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ เป็นภัยต่อประเทศชาติและประชาชน สาเหตุของการปราบปราม และสังหารกองทัพของพระองค์เจ้าบวรเดช ฯ ซึ่งปฏิบัติการเพื่อประโยชน์ชาติบ้านเมืองนี้ทำให้พลเอกพระยาพหลพลพยุหเสนา หัวหน้าคณะราษฎร์ พร้อมคณะ ๔ คน ซึ่งร่วมกันกับนายปรีดีย์ พนมยงค์ ล้มล้างระบอบพระมหากษัตริย์ไทย ได้กราบบังคมทูลลาออกจากตำแหน่งด้วยความสำนึกผิด พร้อมรับสารภาพว่า “ *หลงผิดไปกับหลวงประดิษฐ์ (นายปรีดี พนมยงค์) เพราะไม่รู้ว่าหลวงประดิษฐ์เป็นคอมมิวนิสต์*” คณะราษฎร์จึงได้แต่งตั้งคณะรัฐมนตรีขึ้นใหม่ โดยให้ พระยามโนปกรนิติธาดา เป็นนายกรัฐมนตรี

ความสำนึกของผู้ที่เข้าร่วมคณะราษฎร์เพื่อล้มล้างสถาบันพระมหากษัตริย์เปลี่ยนแปลงการปกครองในปี พ.ศ.๒๔๗๕ โดยอาศัยแนวความเชื่อ ตามอุดมการณ์ของ นายปรีดี พนมยงค์ นั้น ได้ถูกสะท้อนภาพของความจริงออกมาให้เห็น “ *หลวงโกวิทย์อภัยวงศ์(ควง อภัยวงศ์) ได้เดินทางไปประชุมสากลไปรษณีย์ที่กรุงบัวโนสไอเรส ประเทศอาเยนติน่า พร้อมด้วยขุนชำนาญ(หลุย อินทุโสภณ) เลขานุการและเมื่อเดินทางกลับจากประเทศอาเย็นติน่า ก็ได้ไปดูงานโทรศัพท์อัตโนมัติที่อังกฤษ และได้เข้าเฝ้าพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าฯที่เครนไลน์ โดยพระเจ้าอยู่หัวทรงเลี้ยงอาหารค่ำ ได้ทรงตรัสถึงเรื่องต่าง ๆ ให้หลวงโกวิทย์อภัยวงศ์ ได้รับรู้ และนับแต่ครั้งนั้น ความคิดความเห็นของนายควงเปลี่ยนไปเป็นอันมาก กับคนที่ชอบพอและญาติ ๆ ใกล้ชิด นายควงมักบ่นว่า ”..เรามันผิดไปเสียแล้ว ควรที่จะถวายพระราชอำนาจคืน..*” (ณัฐวุฒิ สุทธิสงคราม, ๒๕๑๑)

เมื่อ นายปรีดี แม้จะถูกเนรเทศออกนอกประเทศสยามไปแล้วนั้น ก็ไม่ละทิ้งอุดมการณ์ได้ติดต่อเป็นทางลับมายัง พ.ท.แปลก พิบูลย์สงคราม และ

พ.ท.ประยูร ภมรมนตรี พร้อมคณะ โดยนายปรีดีอาศัยว่าเป็น ผู้ที่มีความรู้ทางด้านกฎหมาย จึงขู่สำทับว่าทั้งสองคน นี้ก็ผู้ร่วมล้มล้าง สถาบันพระมหากษัตริย์กับตนมีความผิดตามกฎหมาย พ.ร.บ.การกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ ด้วยซึ่งทั้งสองจะต้องรับโทษถึงประหารชีวิต หรือต้องถูกเนรเทศเช่นเดียวกับ ที่นายปรีดีเป็นอยู่นั้น ฉะนั้นหนทางเดียวที่จะพ้นโทษได้ ก็คือต้องยึดอำนาจจาก พระยามโนปกรณนิติธาดา เพื่อรักษาชีวิตและอำนาจของทุกคนไว้ และนายปรีดี จะกลับเข้าสู่ประเทศไทย เพื่อให้คำปรึกษาและร่วมปฏิบัติการร่วมกันดำเนินการด้วย ทำให้ พ.ท.แปลก พิบูลย์สงคราม พ.ท. ประยูร ภมรมนตรี ไม่มีทางเลือกอื่นและได้ดำเนินการตามคำแนะนำของนายปรีดี โดยยึดอำนาจจากพระยามโนปกรณนิติธาดา ทันที เมื่อนายปรีดี พนมยงค์ ได้กลับเข้าสู่ประเทศได้แล้ว จึงปรึกษากับ พ.ท.ประยูร ภมรมนตรี **ให้ถอดพระราชวงศ์ทั้งหมดเป็นสามัญชน ทั้งให้ยกเลิกบรรดาศักดิ์ซึ่งได้รับพระราชทานจากพระมหากษัตริย์เสียทั้งหมด** ทั้งนี้เพื่อไม่ให้บุคคลที่ได้รับบรรดาศักดิ์ หรือพระราชวงศ์ รวมทั้งประชาชนมีความรู้สึกผูกพัน ต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ต่อไป ซึ่งอาจจะเป็นภัยกับคณะของตนได้ โดยอาศัยอำนาจของ พ.ท.แปลก พิบูลย์สงคราม ตราพระบรมราชโองการยกเลิกบรรดาศักดิ์ พ.ศ.๒๔๘๕(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม๕๙:๑๐๘๙) จับกุมกวาดล้าง พระญาติของพระองค์เจ้าบวรเดชทั้งหมด พร้อมกับถอดพระอิศริยศราชวงศ์ผู้ใหญ่สายพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวออกเป็นสามัญชนพร้อมทั้งข้าราชบริพารที่จงรักภักดี นำไปขังทรมานจนสิ้นพระชนม์ชีพนับร้อยที่เกาะตะรุเตา ครั้งเปลี่ยนแปลงการปกครองใหม่ ๆ การออกกฎหมายยกเลิกบรรดาศักดิ์ ครั้งหลังนี้บางพระองค์ไม่เห็นด้วย ก็ถูกอัญเชิญออกไปพำนักนอกประเทศหลายพระองค์ นอกจากนั้นยังมีประกาศห้ามมิให้ประชาชนใช้นามสกุลยาว หรือคล้ายกับ ราชทินนาม เพราะจะทำให้เกิดความระลึกถึงสถาบันกษัตริย์ได้ ปฏิบัติการครั้งนี้ได้รับการสนับสนุนจากองค์กรต่างศาสนาอย่างดียิ่ง เมื่อเปรียบเทียบระหว่าง หลวงพิบูลย์สงคราม(แปลก ขิตตะสังขะ) กับนายปรีดี พนมยงค์ จะเห็นความแตกต่างได้โดยสิ้นเชิง หลวงพิบูลย์สงคราม ถูกฝึกอบรมให้เป็นทหาร มีความภาคภูมิใจในความเป็นชาติ จะเห็นได้จากการนำกองทัพเข้ายึดดินแดนที่ถูกฝรั่งเศส ยึดไปในสมัยรัชกาลที่ ๕ คือลาว และเขมร ซึ่งขณะนั้นกองทัพฝรั่งเศสยึดครอง อยู่กลับ

ในสงครามอินโดจีนเมื่อปลายปี พ.ศ.๑๓๘๓ ถึงต้นปี พ.ศ.๒๔๘๔

คืนมาเป็นของไทย ทั้งยังสามารถยึดแคว้นเชียงตุงกลับคืนมาเป็นของไทยได้ จากการยึดครองของอังกฤษ จึงทำให้กลายเป็นที่ยอมรับนับถือของทหารไทยส่วนใหญ่ ทำให้ประเทศฝรั่งเศสและอังกฤษไม่พอใจ พร้อมส่งผ่านยังนายปรีดี พนมยงค์

มีผลให้เกิดการแย่งชิงอำนาจกันของบุคคลทั้งสองปรากฏชัดว่าในช่วงสงครามโลกครั้งที่ ๒ พ.ศ.๒๔๘๕ นั้นนายปรีดี พนมยงค์ เดิมไม่ต้องการให้ความร่วมมือกับกลุ่มสัมพันธ์มิตร แม้ว่านาวาเอกวิมล วิริยะวิทย์ จะได้ขอร้องให้เห็นแก่ประเทศชาติหลายครั้งก็ตาม แต่ต่อมาภายหลังจากวาติกันได้จัดตั้งองค์กร**CRS** (Catholic Rellief Services) ซึ่งปฏิบัติการด้วยบาทหลวงขึ้นแล้วในปี พ.ศ.๒๔๘๖ นายปรีดีจึงยอมตกลงอำนวยความสะดวกให้กับขบวนการเสรีไทย โดยมีข้อแม้ว่าต้องตั้งให้ นายปรีดีเป็นหัวหน้า ทำให้นายปรีดีมีอำนาจบังคับบัญชาเสรีไทย โดยใช้รหัส "*รู๊ท*" ในปี พ.ศ.๒๔๘๗(ปฏิบัติการร่วมของบาทหลวงคาทอลิกกับเสรีไทย ปรากฏหลักฐานบันทึกของเสรีไทย ว่า " OSS ได้ส่ง พิสุทธิ์ สุทัศน์ ณ อยุธยา บุญเย็น ศศิรัตน์ สวัสดิ์ เชี่ยวสกุล โดดร่มลงชายแดนจีน และเดินเท้าเข้าสู่ไทย **มี Father Toong เป็นบาทหลวงคาทอลิก พูดจีน ไทย อังกฤษ ฝรั่งเศสได้แคล่วคล่อง ทำหน้าที่เป็นสายลับของกองพล ๙๓ สอนคริสต์ศาสนาโรมันคาทอลิก แก่พวกชาวเขาทางตอนใต้ของยูนานเป็นผู้นำทาง**"

ด้วยตำแหน่งหัวหน้าเสรีไทยทำให้นายปรีดีสามารถหลอกลวงชาวไทยผู้รักชาติรักแผ่นดินมา เพื่อใช้สร้างฐานอำนาจให้แก่ตนโดยชาวไทยในนาม "เสรีไทย" ไม่มีโอกาศได้รับรู้ว่าพวกเขาได้ถูกใช้เป็นเครื่องมือทำลายชาติเสียแล้ว

สร้างฐานอำนาจ โดยการทำลายกองทัพ

เนื่องจากกองทัพเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งในการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองให้เป็นลัทธิคอมมิวนิสต์ตามที่นายปรีดีต้องการ ดังนั้นหนทางเดียวคือการ กำจัดอำนาจของกองทัพให้หมดไป สร้างกองทัพส่วนตัวของตนขึ้นโดยการสนับสนุนของมหาอำนาจสัมพันธมิตรเท่านั้น ในช่วงสงครามโลกนั้นกองทัพไทยสามารถยึดแคว้นเชียงตุงซึ่งเป็นดินแดนของไทยกลับคืนมาได้ จากการยึดครองของอังกฤษ แต่จากการส่งข่าวทางเดียวของนายปรีดี พนมยงค์ ส่งผลให้สัมพันธมิตรสั่งผ่านมายังนายปรีดีย์ และรัฐบาล ห้ามให้การช่วยเหลือใด ๆ แก่กองทัพไทยซึ่งไปปฏิบัติหน้าที่ ณ แคว้นเชียงตุง ทำให้กองทัพไทยและทหารเหล่านั้นได้รับ ความลำบากทุกข์เวทนา " *มีข้อที่ข้าพเจ้าควรจะบันทึกไว้ด้วยว่า เมื่อสงครามได้ยุติลงใหม่ ๆ รัฐบาลได้ปล่อยให้กองทัพไทยที่ส่งออกทำสงคราม ซึ่งทำการยึด ดินแดน*

ได้ถึงแคว้นเชียงตุง และเมืองพาน เมืองยอง ด้วยการทอดทิ้งไม่เหลียว แล ทหารต้องถูกปล่อยให้หิวโหย หมดงาน หมดหน้าที่ ไม่มีเงินเดือน ต้องเดิน ทางกลับบ้านด้วยเท้าเปล่า หรือด้วยความสามารถของตนเอง สุดแต่จะทำได้ อย่างไร นับว่าเป็นเคราะห์กรรมของทหารเหล่านั้นอย่างยิ่ง ที่ได้รับใช้ประเทศ ชาติ อุตส่าห์เสียสละเลือดเนื้อและชีวิตเข้าทำสงคราม แต่กลับถูกทอดทิ้งใน ปลายมืออย่างสิ้นเชิง นับว่าเป็นความสกปรกเลวทรามที่สุด ในประวัติศาสตร์ ของชาติไทย" (ประเก็บ คล่องตรวจโรค, ๒๕๑๓)

ประยูร ภมรมนตรี ผู้ที่ร่วมก่อการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ.๒๔๗๕ กับ นายปรีดี พนมยงค์ ได้แสดงความสลดใจ ต่อการปฏิบัติอันไม่สมควร ของ รัฐบาล ซึ่งมีนายปรีดี พนมยงค์ ครองอำนาจสูงสุดในฐานะผู้สำเร็จราชการ สั่งการอยู่เบื้องหลัง ได้บรรยายสภาพของทหารขณะนั้น ว่า

"นายปรีดี หัวหน้าเสรีไทยได้รวมกำลังกันถล่ม จอมพล ป.พิบูลย์สงคราม จากนั้นก็มุ่งมาทำลาย กองทัพ ให้ปลดทหารกองทัพพายัพ โดยห้ามจ่ายค่าเบี้ย เลี้ยง และห้ามจัดยาน พาหนะในการเดินทางกลับภูมิลำเนา บรรดานายทหาร นายสิบ และพลทหาร ต้องเดินทางกลับเหมือนขบวนแตกทัพ ต้องขายอาวุธ ขายเสื้อผ้า ขออาหารจาก ชาวบ้าน เป็นขอทาน อยู่ในสภาพทุลักทุเล สมบัติ ที่รักษาไว้ก็มีเหรียญ ชัยสมรภูมิ อันเดียว ที่จะไปแสดงเชิดชูเกียรติแก่ลูกหลาน **แต่ก็ถูกนายปรีดีสั่งยกเลิกห้ามไม่ให้ทหารนำมาประดับอก**..."

ต่อกรณีการเข้าร่วมเป็นพันธมิตรกับกองทัพญี่ปุ่น เป็นการวางแผนทางยุทธการ ของเสนาธิการทหาร ซึ่งได้วางแผนไว้แล้วอย่างรอบคอบรัดกุม โดยใช้ปฏิบัติการ ลับชื่อว่า" **แผนไผ่ลู่ลม** " โดย จอมพล ป.พิบูลย์สงคราม ได้ลาออกจากนายก รัฐมนตรี เพื่อปฏิบัติตามแผนยุทธศาสตร์ นี้แต่แผนดังกล่าวได้ถูก นายปรีดี สืบ ทราบ จึงรายงานให้กับสัมพันธมิตรในทางกลับกันว่า เป็นการวางกำลังเพื่อต่อ ต้าน กองทัพสัมพันธมิตร เพราะกองทัพไทยไม่สามารถติดต่อกับกองทัพสัมพันธ มิตรได้โดยตรง กองทัพสัมพันธมิตรจึงได้รับข่าวจากนายปรีดี พนมยงค์ ในนาม "รู๊ท" แต่เพียงฝ่ายเดียว ทำให้นายปรีดีได้รับการสนับสนุนด้านกำลัง อาวุธจาก พันธมิตรในนามของเสรีไทย ดังนั้นแผนการต่อต้านและเตรียมรบขับไล่ญี่ปุ่น ซึ่ง

เสนาธิการทหารได้เตรียมไว้พร้อมนั้นต้องทะลายลง และคณะต่อต้านใต้ดิน ชื่อ **เสรีไทย**ก็ปฏิสนธิขึ้นแทน (พล.อ.เนตร เขมะโยธิน, ๒๕๐๐)

ความเข้มแข็งของกองทัพไทยจากการสามารถยึดแคว้นเชียงตุง ทำให้ญี่ปุ่นไม่กล้าทำอะไรรุนแรงถึงขั้นยึดประเทศไทย เช่นที่ปฏิบัติกับจีน ฟิลิปปินส์ คงเพียงขอความสะดวกเป็นทางผ่านไปไม่มีการกระทบกระทั่งกัน หรือปลดอาวุธทหารไทยอย่างเด็ดขาด ทั้งนี้ทั้งนั้นไม่ใช่กองทัพญี่ปุ่นเกรงกลัวเสรีไทย เพราะขนาดกองทัพมหาอำนาจอเมริกาญี่ปุ่นยังไม่หวาดกลัว จะกลัวอะไรกับเสรีไทยที่มีคนไม่ถึงพัน มันเป็นเรื่องนิยายที่แต่งขึ้นมาหลอกลวงโลก ญี่ปุ่นเขาเกรงใจในความสามารถของกองทัพ (พลเอก กฤช ปุณณกันต์,๒๕๒๗)

ทหารญี่ปุ่นกำลังขึ้นรถไฟเพื่อผ่านประเทศไทยไปเมืองกาญจนบุรี ข้ามเข้าสู่พม่าต่อไป

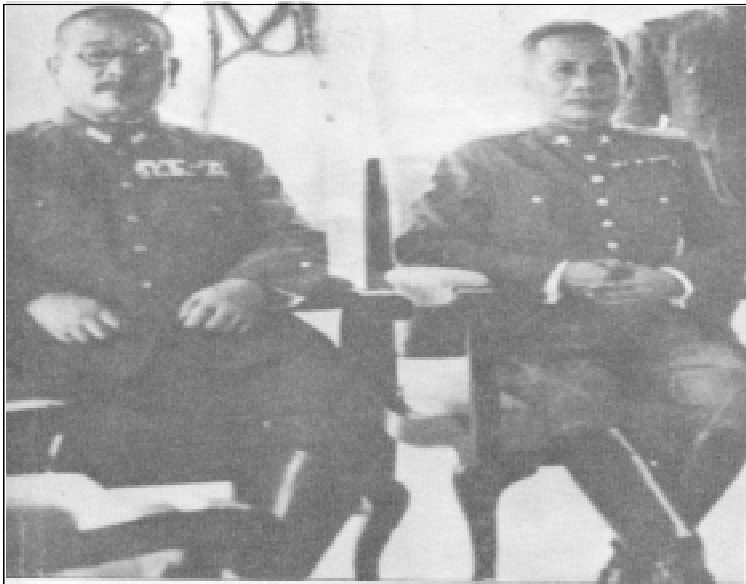
สิ่งซึ่งควรบันทึกไว้ คือการใช้พระบรมวงศานุวงศ์ เป็นเครื่องมือก้าวขึ้นสู่อำนาจ ของนายปรีดี พนมยงค์ โดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัย อันอาจจะเกิดขึ้นได้ทุกขณะ ที่จะถูกฝ่ายญี่ปุ่นจับกุมคุมขังพระราชวงศ์ในฐานะเป็นศัตรู ใช้อุบายแอบอ้างว่าเป็นการถวายความอารักขา เพียงเพื่อให้ตนเองอยู่รอดจากการจับกุมของญี่ปุ่นซึ่งกำลังหวาดระแวง นายปรีดีอยู่ในขณะนั้น “ ญี่ปุ่นคงจะ

ทราบความเคลื่อนไหวของขบวนการเสรีไทยเป็นอย่างดี นายฮาตาโน เป็นล่ามของนายพลนากามูรา เป็นนักเรียนอัสสัมชัญ พูดไทย อ่านหนังสือไทยได้อย่างคนทั่ว ๆ ไป ได้เคยสอบสวนคุณป๋วย อึ๊งภากรณ์ แต่ด้วยเป็นเพื่อนนักเรียน จึงปล่อยตัวไป แต่ญี่ปุ่นก็ระแวงไทยเป็นอย่างมาก นายควง จึงสั่งให้ พล.ต. วีรวัฒน์ และคณะนายทหารไปรับนายพลนากามูรามาเลี้ยงอาหาร...”

แต่ก็มีเหตุปรากฏขึ้นเมื่อมีผู้ส่งข่าวลวงให้กับฝ่ายสัมพันธมิตรว่า ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมืองเป็นที่ตั้งกองบัญชาการทหารญี่ปุ่น ซึ่งอยู่ติดกับพระบรมมหาราชวัง และชี้เป้าให้สัมพันธมิตรทิ้งระเบิดพระบรมมหาราชวังถึงสองลูกซ้อน และก่อนที่จะทิ้งระเบิดพระราชวัง นั้น ได้มีเหตุคือ

“ *ที่อยุทธยา ดร.ปรีดี และภรรยา ได้เข้าเฝ้าแหน กราบทูลถึงความสะดวกสะบายครั้งแรกที่เข้าเฝ้า ม.จ.หญิง อัปภัศราภา เทวกุล ผู้ควบคุมกระบวนเสด็จกราบทูลว่าหลวงประดิษฐ์มาเฝ้า สมเด็จฯ พระองค์เจ้าประดิษฐาสารี ไม่เคยทรงรู้จักหลวงประดิษมาก่อนเลย ภายหลังได้มาเข้าเฝ้าเป็นนิจจนคนที่ คลางแคลงอยู่บ้าง ชักจะไม่แน่ใจ เพราะกิริยาท่าทางก็นุ่มนวลนัก นัยน์ตาก็ไม่มีแววอันควรระแวง ครั้นลูกระเบิดได้ตกลงในพระมหาราชวัง ลงที่พระที่นั่งบรมพิมานและพระที่นั่งพิมานรัถยา ผู้สำเร็จราชการจึงเชิญเสด็จ สมเด็จฯ พระองค์เจ้าประดิษฐาสารี ซึ่งเป็นพระราชวงศ์ชั้นผู้ใหญ่ที่สุดในขณะนั้นไปประทับหลบภัยอยู่ที่พระราชวังบางประอิน โดยทอดเรือพระที่นั่งประพาศแสงจันทร์ให้เป็นที่ประทับอยู่หน้าพระที่นั่งวโรภาศ พระองค์เจ้าพวงสร้อยสอางค์ประทับที่ตำหนักของสมเด็จฯ สมเด็จเจ้าฟ้ากรมพระยานริศฯ ประทับที่ ‘เก้าห้อง’ พระองค์เจ้าอาทรฯ ประทับที่ตำหนักพระราชชายา ข้าราชบริพารก็พักตาม เรือนเล็กตำหนักน้อยทั่วกัน ผู้สำเร็จราชการ(นายปรีดี) นั้นจอดเรือตะวันส่องแสงอยู่ที่หน้า ‘**สภาคารราชประยูร**’ อันเคยเป็นที่ประทับของสมเด็จเจ้าฟ้ามหาวชิรุณหิศ สยามมงกุฎราชกุมาร เขตพระราชวังบางประอิน ก็กลายเป็นที่พระราชฐาน โดยแท้จริงนับแต่นั้น ผู้ใดจะกล้ากล้ำกรายเข้าไปไมได้ ไม่ว่าจะเป็นพลเรือนทั้งทหารไทยและญี่ปุ่น พระบารมีของสมเด็จฯ แผ่ครอบบางปะอินอันเป็นที่ร่มรื่น อยู่นานถึงเก้าเดือน ประชาชนชาวบ้านในแถบนั้นก็กลับมีขวัญดีชวนกันมาเฝ้าแหน ดั่งที่บรรพบุรุษเขาปฏิบัติต่อเจ้านายเชื้อพระวงศ์ด้วยความจงรักภักดี สมเด็จฯ ท่าน*

ในยามสงครามเช่นนี้....(สมภพ, ๒๕๓๐) “ เจ้านายทั้งหลายเห็นใจในการที่ ผู้สำเร็จราชการ(นายปรีดี) มาอยู่ใกล้ชิดเป็นประจำได้อบอุ่นพระทัยทั่วกัน แต่ไม่มีสักพระองค์หรือสักคนที่จะทราบว่า***สภาคารราชประยูร*** อันเป็นที่พักของผู้สำเร็จราชการสถานที่บัญชาการ '**เสรีไทย**' ในประเทศ มีเครื่องรับส่งวิทยุทันสมัยอยู่ชั้นล่าง”(ประวัติควง อภัยวงศ์)

นายพล อาเคโตะ นากามูระ กับ จอมพล ป.พิบูลย์สงคราม

จะอย่างไรก็ตามจากการประสานงานของนายปรีดีย์ และกองทัพสัมพันธมิตร ทำให้เสรีไทยได้รับการยกย่อง ในขณะที่ปรากฏข่าวสารเหยียบย่ำ กองทัพปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์ “...กรุงเทพฯ กำลังเบ่งบานด้วยเสรีไทยทั้งจากนอกประเทศ คึกคักยิ่งนัก ส่วนทหารประจำการถูกมองเหมือนตัวกิ้งกือไส้เดือน มันไม่สมกับความรู้สึก ภาคภูมิใจ ที่เราได้ตรากตรำเอาชีวิตเข้าเสี่ยงฟัน ฝ่ามาอย่างโชกโชน เพื่อชาติบ้านเมืองเลย บางคนเมื่อสดุดีเสรีไทยในหนังสือพิมพ์แล้วยังไม่พอ ได้เหยียดหยามกองทัพบกว่า ตั้งมา ๕๐ ปีแล้วทำประโยชน์ได้ไม่เท่ากับเสรีไทย

ที่ตั้งมาเพียง ๒ ปี....” (กาจ กาจสงคราม, ๒๔๙๒)

ในการสวนสนามของเสรีไทย ในวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ.๒๔๘๘ ซึ่งจัดขึ้นโดยนายปรีดี พนมยงค์ เพื่อแสดงกำลังและอาวุธที่ได้นำมาสวนสนามนั้น ทันสมัยกว่าที่ใช้อยู่ในกองทัพไทยในขณะนั้น ทางฝ่ายกองทัพจึงได้ทำหนังสือขออาวุธ ไปยังนายปรีดี พนมยงค์ ซึ่งมีตำแหน่งเป็นหัวหน้าสูงสุดของเสรีไทย แต่ได้รับการปฏิเสธที่จะมอบอาวุธนั้นให้กองทัพ โดยให้เหตุผลว่า

“ เป็นข้อตกลง ระหว่างเสรีไทย กับฝ่ายกองทัพสัมพันธมิตรว่า อาวุธใหม่ทันสมัยเหล่านี้ จะใช้ เฉพาะกองกำลังเสรีไทยเพียงอย่างเดียว และห้ามส่งมอบให้กองทัพโดยเด็ดขาด “ (ทวี บุญยเกตุ, ๒๔๘๘)

ข่าวสารทางเดียวของนายปรีดี ที่รายงานต่อกองทัพสัมพันธมิตรมีผลทำให้จอมพล ป. พิบูลย์สงคราม ตกเป็นผู้ต้องหาถูกนำ ขึ้นศาลในฐานะอาชญากรสงคราม ซึ่งมีโทษถึงประหารชีวิต แต่รัฐสภาไทยได้ตีความว่า กฎหมายไม่มีผลย้อนหลัง จอมพล ป.พิบูลสงคราม จึงพ้นโทษดังกล่าว และได้สืบทราบว่าเกิดจากการรายงานของ นายปรีดี พนมยงค์ ต่อสัมพันธมิตร ว่า จอมพล ป. พิบูลย์สงคราม เป็นผู้นำประเทศไทยเข้าร่วมกับกองทัพประเทศญี่ปุ่น กรณีอาชญากรสงครามดังกล่าวนี้ ทำให้ทหารฝ่ายสัมพันธมิตร จับกุมผู้บัญชาการทหารสูงสุดกับแม่ทัพนายกอง พระราชวงศ์และรัฐบุรุษหลายคนมาขังไว้เยี่ยงโจรป่า (ประยูร ภมรมนตรี, ๒๕๑๘) จากเหตุการณ์ดังกล่าวสมาชิกสภาผู้แทนฝ่ายนายปรีดีย์ มีการเสนอให้ “ ยุบกองทัพ ลดกำลังพลในกองทัพลงให้เหลือน้อยที่สุด เพราะไร้ประโยชน์ต่อประเทศ เราควรรู้ดีอยู่ว่าเวลานี้เขารบกันด้วยอะตอมมิค ประเทศเราไม่สามารถสร้างอะตอมมิคเพราะฉะนั้นทหารเหลือมีไว้เฉพาะเพื่อ ช่วยตำรวจรักษาความสงบภายในเท่านั้นก็พอแล้ว “ (สงวน ตุลาลักษณ์, รัฐสภา ๒๔๘๙)

นายปรีดี พนมยงค์ ผู้สำเร็จราชการแผ่นดิน และหัวหน้าขบวนการเสรีไทย
เป็นประธานในพิธีสวนสนามของพลพรรคเสรีไทย ๒๕ กันยายน ๒๔๘๙

พิธีสวนสนามของพลพรรคเสรีไทยที่ถนนราชดำเนิน

ดังนั้นโดยอำนาจของนายปรีดี ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้สำเร็จราชการ และ ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมชย์ (พรรคประชาธิปัตย์) ซึ่งขณะนั้นมีตำแหน่งเป็นนายกรัฐ

มนตรี และเป็นเสรีไทย ประสานปฏิบัติการย่อยสสลายกำลังและเกียรติภูมิ ของกองทัพ อย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน มีผลทำให้กองทัพไทยถูกทำลาย คือ

การปลดข้าราชการทหาร

รายการ	จำนวนรวมทั้งกระทรวง	จำนวนที่ถูกปลด	คิดเป็นอัตราส่วน
นายพล	๔๑	๑๑	๑๓.๕
นายพัน	๑,๐๓๕	๓๐๓	๒๕.๓
นายร้อย	๓,๘๔๕	๑,๔๕๕	๓๗.๘
จ่านายสิบ	๒,๕๗๗	๗๓๐	๒๘.๗
นายสิบ	๒๘,๕๔๔	๓,๕๐๕	๑๔.๐๕
	(ที่มา.. จิร วิชิตสงคราม, ๒๕๐๙)		

นอกเหนือจากการปลดทหารประจำการแล้ว ยังได้สั่งยุบเลิกหน่วยงาน กรมกองทหารต่าง ๆ ดังนี้

พ.ศ.๒๔๘๘	**รายการ หน่วยงาน กรม กองทหาร ที่ถูกยุบเลิก**
๑๐ ตุลาคม	**- ยุบหน่วยทหาร ๕ กองพัน คือ กองพันทหารปืนใหญ่ ๒ กองพัน และ กองพันทหารปืนกล ๓ กองพัน**
๓๐ ธันวาคม	**- ยุบหน่วยงานวางแผนจัดการ เสนาธิการกองทัพบก**
	- ยุบใณฑลทหารบกที่ ๖ (จังหวัดนครศรีธรรมราช)
	- ยุบหน่วยงาน แผนงานประวัติศาสตร์การทหาร กรมเสนาธิการ
พ.ศ.๒๔๘๙	**- ยุบกองบัญชาการกองพลที่ ๔**
๒ กุมภาพันธ์	**- ยุบกรมทหารราบ ๒ กรม และ กองพันทหารราบ ๔ กองพัน**
๔ กุมภาพันธ์	**- ยุบกองบัญชาการกองพลที่ ๑**
๒๕ กุมภาพันธ์	**- ยุบกองพลที่ ๗ ยุบกองพลที่ ๒๐ ยุบกรมทหารราบ ๒ กรม**
	- ยุบกองพันทหารราบ ๔ กองพัน
๑ มีนาคม	**- ยุบกองบัญชาการกองทัพพายัพ**
	- ยุบกองพันทหารม้าที่ ๑ กองพัน ยุบกองพันทหารปืนใหญ่ ๑กองพัน
๓๑ มีนาคา	**- ยุบ กองพันทหารปืนใหญ่ที่ ๖ โคกกระเทียม ลพบุรี**
(ที่มา... ถวิล อยู่เย็น, ๒๕๓๑) ได้ปรากฎพฤติกรรมอันคล้ายคลึงกันนี้อีกในปี พ.ศ.๒๕๔๑	

ในฐานะมีตำแหน่งเป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ และเป็นหัวหน้าเสรีไทยทำให้นายปรีดี ได้ประโยชน์ในการเสริมสร้างกำลังคนและอาวุธ พร้อม

ทั้ง นายปรีดีได้มีข้อตกลงลับกับรัฐบาลอังกฤษว่า "**เมื่อสัมพันธมิตรมีชัยชนะ ประเทศไทยจะยอมเป็นอาณานิคม(เมืองขึ้น) ของประเทศอังกฤษ**" (ข้อมูลดังกล่าวนี้ได้รับการยืนยันโดยเอกสารลับ ซึ่งรัฐบาลอังกฤษได้ให้อุปทูตอังกฤษประจำประเทศไทยทำหนังสือถึงนายปรีดีพนมยงค์ ในปลายเดือนตุลาคม พ.ศ.๒๔๘๘ ยืนยันว่า "***เงื่อนไขทั้งสิ้นที่อังกฤษได้ทำขึ้นนั้น ได้จัดทำขึ้นโดยความเห็นชอบของ ขบวนการเสรีไทยก่อนหน้านั้นแล้ว***"

การดำเนินการดังกล่าวได้นายปรีดี ได้ประสานงานโดย นายป๋วย อึ๊งภากร ซึ่งเป็นศิษย์ของนายปรีดี ซึ่งไปเรียนต่อที่ประเทศอังกฤษ และรับราชการใน กองทัพอังกฤษ ได้รับยศเป็นร้อยเอก(รายละเอียดใน ๑.๑๔) โดยข้อตกลงดังกล่าวนั้นทาง รัฐบาลอังกฤษได้เก็บไว้เป็นความลับ มีข้อตกลง ๒๑ ประการ ซึ่งนายปรีดีจะต้องสั่งให้คณะทูตลงนามโดยไม่ต้องทบทวนแก้ไขทั้งสิ้น มีเนื้อหาสรุปชัดว่า "*เมื่อสงครามสงบลง อังกฤษก็จะเข้ายึดครองประเทศไทยทันที*" (คำให้การของนาวาเอกวิมล วิริยะวิทย์) และแต่งตั้งให้นายปรีดี เป็นนายก ข้อมูลดังกล่าวนี้ตรงกันกับคำสัมภาษณ์เมื่อวันที่ ๔ กันยายน พ.ศ.๒๔๘๘ ทางวิทยุ **NSK** โดย พล.อ.อ.ทวี จุลทรัพย์ ซึ่งเป็นผู้หนึ่งในคณะทูตไทยที่จะลงนามในสัญญา ๒๑ ข้อของอังกฤษ ว่า "***ผมอ่านแล้วรู้สึกตกใจมาก คล้าย ๆ กับเราเป็นผู้แพ้สงคราม อังกฤษจะเข้ามายึดประเทศไทย อังกฤษปกปิดข้อเรียกร้องนี้ และเมานต์แบตเทน ได้รบเร้าให้คณะทูตลงนามในสัญญานี้ พร้อมกับกำหนดเวลาให้เราเพียง ๔๘ ชั่วโมง ผมคิดว่าอย่าเพิ่งเซ็นเลย แล้วผมก็อ้างตัวว่าไม่สบาย และติดต่อไปทางสัมพันธมิตรอเมริกา เขาก็บอกว่าไม่รู้เรื่อง ผมจึงรีบติดต่อไปยัง พลตรีดอนโนเวน สำนักงานใหญ่ที่วอชิงตัน***" ทำให้ประธานาธิบดีสหรัฐมีคำสั่งด่วนที่สุด ให้ระงับการลงนามนั้น ด้วยการตัดสินใจปฏิบัติการอันเฉียบพลันของนายทหารทั้งหลายในคณะทูตไทยในครั้งนั้น จึงทำให้ประเทศไทยรอดพ้น จากการตกเป็นอาณานิคมของอังกฤษได้ทันท่วงที ซึ่งหากคณะทูตปฏิบัติตามคำสั่งของ นายปรีดี ประเทศไทยคงสิ้นเอกราชไปเสียแล้วนับแต่ครั้งนั้น (ดูเอกสารลับที่สุดของกองทัพสหรัฐ) จากบันทึกของรัฐสภากรณีให้คณะทูตไทยที่ไปประเทศอังกฤษ

ลอร์ด หลุยส์ เม้าน์แทเตน
ผู้บัญชาการทหารสูงสุดสัมพันธมิตร
ภาคพื้นเอเซียอาคเนย์

ร.อ.ป๋วย อึ๊งภากรณ์

นายปรีดี พนมยงค์

ร.ต.กฤษณ์ โปษยานนท์

นายดิเรก ชัยนาม

ลงนามยินยอมอังกฤษโดยไม่มีเงื่อนไขว่า “ เมื่อนายปรีดี พนมยงค์ ได้รับทราบข้อตกลงที่อังกฤษจะให้ฝ่ายไทยลงนาม เมื่อได้พิจารณาแล้วเห็นว่า สัญญานั้นทำให้ไทยไม่มีทางเลือกใด ๆ นอกจากต้องลงนามตามไป จึงให้รัฐบาลแจ้งต่อสภาผู้แทนราษฎร ได้ทราบถึงเหตุผลและความจำเป็น ทางสภาผู้แทนราษฎรจึงอนุมัติให้ลงนามได้ โดยบันทึกไว้เป็นหลักฐานว่า **จำต้องยอมอังกฤษเพราะถูกบังคับ ???** “

กรณีการลงนามในสัญญาระหว่างอังกฤษกับไทย เมื่อเดือน กันยายน พ.ศ. ๒๔๘๘ นั้น บุคคลที่มีบทบาทควรกล่าวถึงอย่างยิ่ง และเป็นตัวจักรสำคัญในการประสานงานระว่างประเทศ ของขบวนการเสรีไทยในประเทศอังกฤษ คือ นายป๋วย อึ๊งภากรณ์ เสรีไทยที่มีตำแหน่งเป็น ร้อยเอก ประจำกองทัพสหราชอาณาจักร(British Army Pioneers Corps)

๑.๑๔ นายป๋วย อึ๊งภากรณ์ เกิดเมื่อวันที่ ๙ มีนาคม พ.ศ.๒๔๕๙ จบการศึกษาจาก โรงเรียนโรมันคาทอลิกอัสสัมชัญ พ.ศ.๒๔๗๙ เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมือง จึงได้ใกล้ชิดกับนายปรีดี พนมยงค์ และไปศึกษาต่อยัง ประเทศอังกฤษในช่วงก่อนสงครามโลกครั้งที่ ๒ จึงเข้ารับราชการในกองทัพอังกฤษ ทำหน้าที่ประสานงานกับขบวนการเสรีไทยสายนายปรีดี พนมยงค์ ก่อนที่จะมีการลงนามในสัญญาระหว่างไทยและอังกฤษนั้น ร.อ.ป๋วยได้ถูกส่งให้เข้ามาติดต่อ ประสานงาน โดยตรงกับนายปรีดี ในเดือนมีนาคม พ.ศ.๒๔๘๗ ภายใต้แผน “***ขอบคุณอย่างสูง***”(Appreciation) โดยโดดร่มลงที่จังหวัดชัยนาท เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับ พลจัตวา วิคเตอร์ แจ็ค จากกองกำลัง ๑๓๖ ที่จะเดินทางโดยเรือดำน้ำ เข้าพบคณะขบวนการเสรีไทยคนสำคัญ เช่นนายประเสริฐทรัพย์สุนทร นายกุหลาบ สายประดิษฐ์ ซึ่งมีนายปรีดีเป็นหัวหน้า (นายปรีดีนอกจากจะมีตำแหน่งเป็นหัวหน้าเสรีไทย ยังมีตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ด้วย) หลังจากคณะผู้แทนของอังกฤษทำการตกลงเป็นการลับ กับนายปรีดีและคณะแล้ว จึงได้เดินทางออกไปจากประเทศไทย ไปเมื่อเดือน พฤษภาคม ๒๔๘๘ พร้อมกับ พ.อ.เนตร เขมะโยธิน และ ร.อ.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ โดย พ.อ.เนตรฯ จะต้องไปทำหน้าที่นายทหารติดต่อ

ประจำ กองทัพอังกฤษ ส่วน ร.อ.ป๋วย ได้รับอนุญาตให้ไปพักร้อนที่อินเดียและไปประสานงานเรื่องสัญญาของไทยที่เมืองแคนดี้ ซึ่งคณะทูตของไทยจะเดินทางไปถึงใน วันที่ ๒ กันยายน ๒๔๘๘ จากผลงานของ ร.อ.ป๋วย นี้จึงได้รับทุนLever-huime Studentship ในการศึกษาระดับปริญญาเอกเป็นกรณี พิเศษจากมหาวิทยาลัยลอนดอน(โดยพื้นฐาน ร.อ.ป๋วยเป็นผู้มีปัญญาดี และเรียนเก่งอยู่แล้ว) เมื่อจบการศึกษาเมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๒ (บันทึกเสรีไทย, ๒๔๙๖)

ทางกรุงเทพฯ นายปรีดี พนมยงค์ ได้รับทราบเรื่องสัญญานี้เป็นอย่างดีแล้ว จึงให้รัฐบาลแจ้งต่อสภาผู้แทนราษฎรว่าทางรัฐบาลอังกฤษได้แจ้งให้สหรัฐอเมริกาทราบแล้ว จึงทำให้ไทยไม่มีทางเลือกใด ๆ นอกจากต้องลงนามไปทางสภาผู้แทนราษฎรซึ่งไม่รู้ถึงความจริงก็ได้อนุมัติให้ลงนามได้ โดยบันทึกไว้เป็นหลักฐานว่า "**จำต้องยอมอังกฤษเพราะถูกบังคับ**"

จากเอกสารลับที่สุด ของกองบัญชาการทหารสหรัฐแถบเอเซียอาคเนย์ ได้สรุปคือ ได้มีการรู้เห็นและยอมลงนาม ในสัญญายอมเป็นเมืองขึ้นของอังฤษกันไว้แล้ว ว่า "The whole trouble has been with the Americans and not with Simese" ตรงกับคำกล่าวของ Major Jim Thompson เจ้าหน้าที่ OSS "Would you therefore have the King of England as your New King" (บันทึดเสรีไทย,๙๒)

กรณีข้อตกลงให้ลงนามในสัญญาของอังกฤษโดยไม่มีข้อแม้นั้น ได้ปรากฏข้อมูลว่า นายปรีดี พนมยงค์ มีความเห็นสอดคล้องกับเจตนารมย์ของ จอมพลเรือลอร์ด หลุยส์ เม้าท์แบทเตน ในการสัมภาษณ์ทางวิทยุ NHK ของ พล.อ.อ. ทวี จุลทรัพย์ ได้บรรยายว่า "…. ***อังกฤษได้ปกปิดข้อเรียกร้องนี้ ไม่ได้บอกให้ให้อเมริกาทราบ เม้าท์แบทเตน รบเร้าให้คณะทูตเซ็นสัญญานี้ แต่คณะทูตคัดค้าน เม้าท์แบทเตน ไม่ถามอะไรนอกจาก กำหนดเวลาขอคำตอบจากคณะทูตหลังจากนี้ไป ๔๘ ชั่วโมง ซึ่งตรงกับเวลาท้องถิ่นของอังกฤษตอนตี ๔ วันที่ ๗ เดือนกันยายน ชะตาชีวิตของประเทศไทยจะได้เอกราชหรือไม่ ก็ขึ้นอยู่กับ ๔๘ ชั่วโมงนี้เอง ฝ่ายกองทัพของประเทศอังกฤษ โดยลอร์ด หลุยส์ เม้าท์แบทเตน กล่าวว่าเราจะทิ้งโอกาสดี ๆ แบบนี้ได้อย่างไร ถ้าไทย ยอม***เซ็นก็ดีแล้วมิใช่หรือ ?…." จากกรณีการคัดค้านของสหรัฐนี้ ทำให้นายปรีดี

ถูกคัดค้านไม่ได้รับตำแหน่งเป็นนายกรัฐมนตรีตามต้องการ และเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมชย์ ทูตไทยและเสรีไทยประจำสหรัฐอเมริกาได้รับการแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี ทำให้นายปรีดีทำลาย ม.ร.ว.เสนีย์ โดยการให้เกิดความขัดแย้งกับกองทัพ กรณีปลด ยุบเลิก กรมกองของทหาร ทำให้พรรคประชาธิปัตย์เป็นที่เกลียดชังของทหารจึงเป็นสาเหตุให้ **นายเลียง ไชยกาล *สส. พรรคประชาธิปัตย์*** เปิดเผยต่อสาธารณะชน ว่า " **นายปรีดี พนมยงค์ เป็นผู้วางแผนลอบปลงพระชนม์ ในหลวงรัชกาลที่ ๘**" (บันทึกเสรีไทย, ๒๔๙๑)

เนื่องจากนายปรีดี พนมยงค์ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้มอบหมายให้ ร.อ. ป๋วย ติดต่อประสานงานกับ นายโทนี่ อีเดน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศอังกฤษ เรื่องเกี่ยวกับเงินทุนสำรองของไทยที่ได้ฝากไว้ในประเทศอังกฤษ จากผลงานดังกล่าวจึงได้เข้ารับราชการในกระทรวงการคลัง อย่างถาวรตลอดมา สาระสำคัญที่ควรทราบอย่างยิ่ง คือ **ประเทศไทยนับว่าโชคดีที่ไม่มี ความเสียหายใด ๆ จากภัยสงครามเช่นในยุโรป ที่จะใช้เงินต้องบูรณะก่อสร้างทั้งสิ้น** จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้เงินในการ บูรณะประเทศภายหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ กรณีวางแผนแต่งตั้งนายปรีดี เป็นนายกรัฐมนตรีนั้น ตรงกับข้อมูลของรัฐสภาไทยในขณะนั้นว่า ผู้แทนราษฎรสายของนายปรีดี เช่น นายประเสริฐ ทรัพย์สุนทร นายเตียง ศิริขันธ์ จำลอง ดาวเรือง ถวิล อุดล ทองอินทร์ ภูริภัฒน์ ฯลฯ ได้เสนอสภาให้แต่งตั้งนายปรีดี พนมยงค์ เป็นนายกรัฐมนตรีโดยเหตุผลว่า " *นายปรีดี พนมยงค์ เป็นที่นับถือและศรัทธาในบรรดาประเทศและรัฐบาลสัมพันธมิตร*" แต่การดำเนินการของคณะทูตทหารดังกล่าว มิได้เป็นไปตามนโยบายของนายปรีดี นับเป็นจุดเริ่มของการขัดแย้งและเป็นประเด็นปัญหาข้อสงสัยในเชิงประวัติศาสตร์ ต่อสาเหตุกรณีสวรรคตของพระบาทสมเด็จพระอานันทมหิดล รัชกาลที่ ๘ ทั้งนี้โดย " หลักการเฉพาะของลัทธิคอมมิวนิสต์ คือ ล้มล้างสถาบันพระมหากษัตริย์ " ผู้ที่ถูกจับคือ นายเฉลียว ปทุมรส หนึ่งในคณะราษฎร์ร่วมเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ.๒๔๗๕ เป็นคนสนิท ของนายปรีดี ดังนั้น นายปรีดี พนมยงค์ จึงหลีกไม่พ้นต่อการถูกเพ่งเล็งเป็นบุคคลแรก ประกอบกับกรณีเรื่องนายปรีดี
ได้เห็นชอบและเสนอให้ไทยลงนามในสัญญาให้ไทยเป็นอาณานิคมอังกฤษประเด็นหนึ่ง

ความต้องการใช้ลัทธิคอมมิวนิสต์ปกครองประเทศของนายปรีดีประเด็นหนึ่ง รวมทั้งการจัดตั้งกองกำลังเสรีไทยของตนเองเพื่อสนับสนุนคอมมิวนิสต์ประเด็นหนึ่ง สิ่งที่เป็นกรณีสำคัญคือ ในขณะนั้นได้มีความพยายามจัดตั้งพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย โดยนายปรีดี พนมยงค์ และยกเลิก พ.ร.บ.คอมมิวนิสต์แต่ได้รับการคัดค้านจากสภา แต่หลังจากเกิดกรณีลอบปลงพระชนม์ ๒ เดือน **นายประเสริฐ ทรัพย์สุนทร** ***สส.พรรคประชาธิปัตย์*** ได้นำเสนออีกครั้งหนึ่ง และสามารถ ยกเลิก พ.ร.บ.คอมมิวนิสต์ได้สำเร็จเมื่อ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๔๘๙ ข้อมูลที่นักประวัติศาสตร์สนใจแต่ก็ยังไม่อาจค้นหาคำตอบได้จนบัดนี้คือ คำสัมภาษณ์ของท่านสมาชิกวุฒิสภา มจ.เฉลิมศรี จันทรทัต ว่า

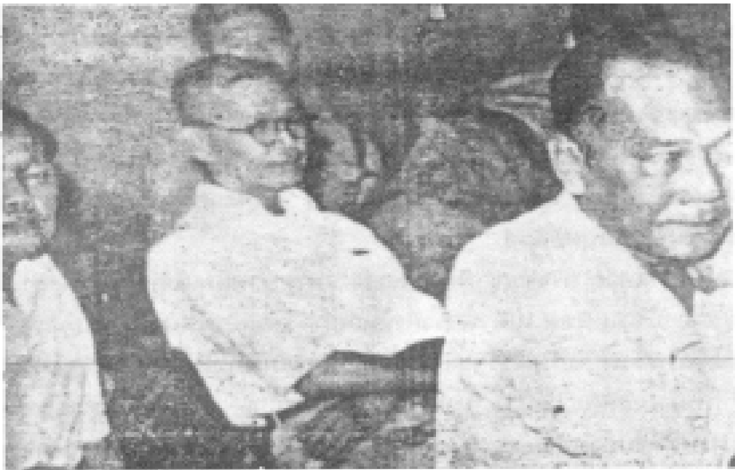
"*หลวงประดิษฐ์(นายปรีดี)... เป็นคนปราศจากศิลและธรรม เมื่อเห็นคนให้ความสำคัญแก่พระเจ้าอยู่หัวมากกว่าตนจึงคิดฆ่า องค์น้องก็คิดฆ่าเหมือนกัน แต่ไม่สำเร็จ หลวงประดิษฐ์คิดขบฏต่อประชาชนไทย ขายชาติเพื่อความสุขของตนคนเดียว ความรักชาติไม่มีเหลือในจิตใจ ไม่นึกถึงโคตรวงศ์ ไม่เสียสละเพื่อใครทั้งนั้น...*" (เสรีภาพ ๑๑ พ.ย.๒๔๙๐)

ข้อมูลดังกล่าวนี้ตรงกันกับคำแถลงเป็นทางการ ว่า

"*...ได้มีบุคคลกลุ่มหนึ่งที่อยู่เบื้องหลังการลอบปลงพระชนม์ เป็นผู้จัดเตรียมแผนการณ์นี้ขึ้นมา เพื่อที่จะให้มีการยึดอำนาจทั่วประเทศในวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๔๘๙ แล้วเปลี่ยนประเทศเป็นคอมมิวนิสต์ โดยกลุ่มยึดอำนาจจะทำการสังหารนายทหารที่จงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ทั้งหมดทั่วประเทศ แล้วตั้งคนของตนเป็นนายทหารแทน แม้แต่ในหลวงองค์ปัจจุบัน ที่อยู่ต่างประเทศ ก็จะส่งคนไปฆ่าเสีย จึงให้กระทรวงต่างประเทศ โทรเลขไปแจ้งให้ทราบเพื่อจะได้ระวังพระองค์...*" (กาจ กาจสงคราม, ๒๔๙๐)

แนวความคิดในลัทธิคอมมิวนิสต์(ต่อมาเรียกว่า "สังคมนิยม") นั้น ได้รับการเผยแพร่มาจากในกลุ่มปัญญาชนนักเรียนนอกสายของนายปรีดี พนมยงค์ เช่น นายสงวน ตุลาลักษณ์ นักเคลื่อนไหวในกบฏสันติภาพ นายสงวนยอมรับว่า "ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๔๗๕ คนได้รับความรู้เรื่องคอมมิวนิสต์ จากหลวงเดชสหกรณ์

จำเลยในคดีสวรรคต พิจารณาคดีที่ศาลอุธรณ์ เมื่อ ๒๘ ตุลาคม พ.ศ.๒๔๙๖
นายเฉลียว ปทุมรส จำเลยที่ ๑ นายชิต สิงหเสนีย์ จำเลยที่ ๒ นายบุศย์ ปัทมศริน

หรือมล.เดช สนิทวงศ์ ซึ่งเป็นเพื่อนนักเรียนของนายปรีดี และ ประยูร ภมรมนตรี" และต่อมานายปรีดีได้ตั้งพรรคแนวคอมมิวนิสต์ขึ้น เพื่อเคลื่อนไหวทางการเมือง โดยมี นายเดือน บุนนาค เป็นหัวหน้าพรรค นายสงวน ตุลาลักษณ์ เป็นเลขาธิการ สมาชิกพรรคก็มี นายเตียง ศิริขันธ์ จำลอง ดาวเรือง ถวิล อุดล ทองอินทร์ ภูริภัฒน์ โดยใช้ชื่อว่า "พรรคสหชีพ" โดยทางพรรคได้ส่ง มจ. สกลวรรณ วรวรรณ สหายของนายปรีดี ลงสมัครรับเลือกตั้งในปี พ.ศ.๒๔๘๙ แต่

ไม่ได้รับการคัดเลือก โดยมีแนวร่วมทางอุดมการณ์คือพรรคประชาธิปัตย์ ให้ทำการเคลื่อนไหวโดยผ่านนายประเสริฐ ทรัพย์สุนทร สส.พรรคประชาธิปัตย์ ให้ยกเลิก พ.ร.บ.คอมมิวนิสต์ได้สำเร็จเมื่อ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๔๘๙ ด้วย คะแนนเสียง ๔๗ ต่อ ๕๗ ทั้งนี้เพราะ *"นายปรีดี พนมยงค์ และ มจ.สกลวรรณ ได้เตรียมร่าง พ.ร.บ.อนุญาตให้จัดตั้งพรรคคอมมิวนิสต์อย่างเป็นทางการ เพื่อเปิดแนวการต่อสู้ในรัฐสภาเช่นเดียวกับประเทศในยุโรป โดยได้จัดตั้งชื่อว่า "พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย" โดยจัดให้ นายประเสริฐ ทรัพย์สุนทร เป็นหัวหน้าพรรค และนายเธียรไท อภิชาติบุตร เป็นเลขาธิการ แต่ทางรัฐบาลสืบทราบเสียก่อนจึงได้ทำการรัฐประหารตัดหน้า มิฉะนั้นประเทศไทย ก็คงจะมีผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์กันแล้ว*" (คำสัมภาษณ์ สุพจน์ ด่านตระกูล ๖ ก.ย.๓๐)

ข้อมูลนี้ตรงกันกับคำกล่าวของ " พอ.กาจ เก่งระดมยิง กล่าวว่า "....สาเหตุการคิดก่อรัฐประหารที่สำคัญข้อหนึ่งคือ รัฐบาลยุคปรีดี พนมยงค์นั้นได้เลิกกฎหมายคอมมิวนิสต์ และจะเปิดการปกครองแบบคอมมิวนิสต์..." (จรูญ กุวานนท์, ๒๔๙๕)

ในทำนองเดียวกัน ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมชย์ ได้วิจารณ์ การ ปฏิวัติ พ.ศ. ๒๔๗๕ ไว้ว่า " การปฏิวัติที่จะมีผลยั่งยืนอยู่ได้นั้น ก็เพราะเป็นการปฏิวัติของประชาชน ด้วยความเห็นชอบและการสนับสนุนของประชาชน เมื่อมองกันตามทัศนะนี้ การปฏิวัติเมื่อปี พ.ศ.๒๔๗๕ ไม่ใช่เป็นความต้องการของประชาชน แต่กระเดียดค่อนข้างจะเป็นการปฏิวัติตามทฤษฎีของมาร์ก แต่การปฏิวัติปี พ.ศ. ๒๔๙๐ นี้เป็นการปฏิวัติตามมติของประชาชน..."(สยามรัฐ,๒๔๙๐)

กรณีการจัดตั้งพรรคคอมมิวนิสต์ดังกล่าวซึ่งเป็นไปตามนโยบายของพรรคคอมมิวนิสต์สากลนั้น เมื่อทางราชการได้สืบทราบว่า ได้มีการวางแผนปลงพระชนม์ ต่อไปจึงเป็นสาเหตุสำคัญให้ฝ่ายกองทัพต้องท รัฐประหารในวันที่ ๙ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๔๙๐ ตัดหน้าการยึดอำนาจของนายปรีดี พนมยงค์ ซึ่งได้วางแผนจะยึดอำนาจในวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน เดือนเดียวกัน สำหรับกรณีนี้ ม.ร.ว.คึกฤทธิ ปราโมชย์ ได้ให้ความเห็นในการทำรัฐประหารของ จอมพลผิน ชุณหะวัณ ว่า

" บุคคลที่เป็นกลางและไม่เห็นด้วยกับการใช้กำลังในการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล

ต้องยอมจำนนต่อหลักฐานเหตุผลของฝ่ายคณะปฏิวัติ ๙ พฤศจิกายน ก็เพราะเหตุอันเดียวนี้ และต้องยอมรับว่า ถ้ารัฐประหารแบบธรรมปฏิวัติ วันที่ ๙ พฤศจิกายน ไม่เกิดขึ้นเสียก่อน ด้วยผลที่ไม่มีหยาดโลหิตของคนไทย แม้แต่หยดเดียวนั้นแล้ว การปฏิวัติแบบโลกาวินาศนองเลือด ในวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ก็จะบังเกิดขึ้น...” (แมงหวี่ , ๒๕๐๙)

ศพของนักโทษกรณีลอบปลงพระชนม์ถูกประหารชีวิต

แต่การทำรัฐประหารของจอมพล ป.พิบูลสงคราม นั้น นับเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งยวดต่อแผนงานของ “พรรคคอมมิวนิสต์สากล” จึงจำเป็นต้องกำจัดฐาน อิทธิพลทางกองทัพ ของ จอมพล ป.พิบูลสงคราม และคณะ โดยอาศัยกลุ่มพลัง อิทธิพลอำนาจของนายปรีดี พนมยงค์ ซึ่งยังมีอยู่มากในหมู่นักการเมือง

และนักการทหารของไทย จึงให้การสนับสนุนผ่านองค์กรศาสนาทุกวิถีทาง

๑.๑๓ ความเหมาะเจาะที่มากกว่าความบังเอิญ

การทำลายกองทัพไทยนั้น เพราะบุคลากรในขบวนการเสรีไทย นำโดยนายปรีดี พนมยงค์ มีบทบาทกำหนดชะตาประเทศไทยในปี พ.ศ.๒๔๘๙ นั้น **วาติกัน** โดย **สภาคาธอลิก** ได้จัดตั้ง **องค์กรอิสระ CWS**(Church World Services) ทำงานประสานกับ *องค์กร*CRS*(องค์กรทั้งสองนี้คือต้นกำเหนิดของ* NGOs หรือ Non-Govrenmental Organizations) พร้อมกับได้ร่วมจัดตั้งธนาคารโลก(IBRD = The International Bank for Reconstruction and Development) และ IMF ขึ้นเพื่อครอบคลุมรักษาผลประโยชน์ ร่วมกันของพันธมิตรและวาติกัน ตามข้อตกลงBretton Woods จึงทำให้บาทหลวงของ "***พรรคคอมมิวนิสต์สากล***" *สามารถเข้าบริหาร* "***สภาคริสต์จักรโลก***" ได้สำเร็จในกลางปี พ.ศ.2490 ได้จัดให้มีการประชุม เพื่อพิจารณาถึงผลกระทบจากกรณีสงครามโลกครั้งที่ ๒ ทบทวนบทบาทของอังกฤษและฝรั่งเศส ในภูมิภาคเอเซียและยุโรป ซึ่งด้อยศักยภาพลงไป แต่มหาอำนาจใหม่ที่จะเข้ามามีบทบาทแทนที่คือสหรัฐอเมริกา จึงมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาและหาแนวทาง ควบคุมและกำหนด แผนนโยบายของสหรัฐเมริกาโดยรวม จึงมีมติมอบหมายให้สองพี่น้องคาทอลิกผู้ร่ำรวย "**ตระกูลดัลเลส**" ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในสหรัฐอเมริกา คือนาย **อลัน ดัลเลส**(Alan Dunlez) และ นาย**จอนด์ ฟอสเตอร์ ดัสเลส**(John Foster Duslez) จัดตั้งองค์กรหนึ่งขึ้นในสหรัฐอเมริกาชื่อว่าองค์การ ซี. ไอ. เอ. (CIA) มีชื่อเต็มว่า Central Intelligence Agency

ระยะเวลาการจัดตั้งองค์กรดังกล่าวสัมพันธ์กับการนำเสนอกรณี เรื่องการลงนามในสัญญา ระหว่างประเทศอังกฤษ และ ประเทศไทย ที่สหรัฐเอมริกาไม่ได้ร่วมรับรู้ และประเทศอังกฤษไม่ได้ให้เข้าร่วม ประชุมด้วยในฐานะประเทศสัมพันธมิตรเข้าสู่สภาคองเกรส เป็นเรื่องสำคัญต่อสหรัฐอเมริกาในด้านผลประโยชน์เป็นอย่างยิ่ง(ดูเอกสารลับสุดยอด)ประกอบกับประเทศไทย ได้มีการทำรัฐประหารโดยคณะทหารซึ่งเคยร่วมกับประเทศ ที่เป็นศัตรูของสหรัฐอเมริกา อันอาจจะทำให้ผลประโยชน์อันพึงได้นั้นไม่เป็นไปตามเป้าประสงค์ โดยการใช้ฐานทาง

CONFIDENTIAL

Congress Record:

Date: June 10, 193[illegible]

Congressman Louis T. McFadden

Mr. Chairman, we have in this country one of the most corrupt institutions the world has ever known. I refer to the **Federal Reserve Board and Federal Reserve Bank**. The Federal Resever Board, a government board, has cheated the Government of the United States and the People of the United States out of enough money to pay the national debt. The depredations and the iniqities of the Federal Reserve Board and the **Federal Reserve Banks** acting together have cost this country enough money to pay national debt several time over. This evil institution has impoverished and ruine the people of the United States; has bankrupted itself, and has practically bankrupted our government. It has done this through the defects of the law under which it operates, through the maladministration of that law by the Federal Reserve Board, and through the corrupt practices of the moneyed vultures who control it.

Some people think the Federal Reserve Banks are United States Government institutions. They are not government institutions.

They are private credit mono- polies which prey upon the United States for the benefit themselves and their foreign swindlers; and rich and predatory money lenders. In that dark crew of financial pirates there are those who wound cut a man's throat to get dollar out of his pocket; there are who send money into states to buy votes to control our legislation, and there are who maintain an international propaganda for the purpose of deceiving us and of wheedling us into the granting of new concessions which will permit them to cover up their past misdeeds and set again in motion **their gigantic train of crime.**

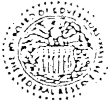
CONFIDENTIAL

30

อำนาจของฝ่ายนักการเมือง นักธุรกิจคาทอลิกซึ่งมองเห็นช่องทางผลประโยชน์จากย่านเอเซียในอนาคต จึงมีผลทำให้รัฐสภาสหรัฐอเมริกา ได้ตกลงใจต่อข้อเสนอของสภาคองเกรส อนุมัติให้จัดตั้ง องค์กรCIA เมื่อวันที่ ๑๐ ธันวาคม พ.ศ.๒๔๙๐ (๑ เดือนหลังจากรัฐประหารในประเทศไทย) โดยกำหนดให้มีสภาพเป็นหน่วยงานทำหน้าที่ดูแล รักษาผลประโยชน์ ให้กับสหรัฐได้ พร้อมทั้งไม่ระบุข้อจำกัดในการใช้อำนาจของหน่วยงานนี้ด้วย ทำให้หน่วยงาน CIA มีอำนาจมากขึ้นจนในที่สุดมีอิทธิพลครอบคลุมรัฐบาลของสหรัฐได้ในเวลาต่อมา สามารถที่จะปฏิบัติการและสั่งการในลักษณะเป็น "**องค์การลับ**" โดยใช้ปรัชญา "Divide & Rule" และทำหน้าที่รักษาผลประโยชน์ของ "**วาติกัน**" และ รักษาผลประโยชน์ของนายทุนอภิมหาเศรษฐีคาทอลิก 8 ตระกูลของอเมริกาผู้ก่อตั้ง "Federal Reserve (FED)" ซึ่งเป็นเพียง "**โรงพิมพ์ที่รับจ้างพิมพ์ธนบัตรให้กับ รัฐบาลอเมริกา**" (ใน 8 ตระกูลนี้ มี 2 บริษัทที่น่าสนใจคือ บริษัทเลแมนด์(Lehmans) และ บริษัทโกลแมนแซ็ค(Goldman-Sacks) ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับ การประมูลซื้ออสังหาริมทรัพย์(ที่ดิน) ของประเทศไทย จาก ปรส.ในปี พ.ศ. ๒๕๔๒) ในปัจจุบัน Federal Reserve (FED) องค์กร CIA มีหน้าที่หลักคือ การขยายตลาด การใช้เงินดอลล่าห์ ที่ FED จัดพิมพ์ขึ้นโดยไม่มีทองสำรอง โดยสร้างสถานการณ์ ความแตกแยกในประเทศต่าง ๆ และเข้าช่วยเหลือ จากนั้นเมื่อผู้ที่องค์กร CIA สนับสนุนได้เข้าเป็นรัฐบาลประเทศนั้น ๆ ก็จะถูกกำหนดให้ใช้เงิน ดอลล่าห์เป็นเงินตราสำรองของประเทศ และห้ามใช้ทองคำเป็นเงินสำรอง ทั้งนี้โดยองค์กรCIA จะให้รัฐบาลประเทศนั้น ๆ นำทองคำที่มีอยู่ไปเก็บไว้ในประเทศสหรัฐอเมริกาทั้งหมด โดยระบุว่าเพื่อช่วยรักษาไว้ให้อยู่อย่างปลอดภัย ซึ่งเป็นวิธีการทำให้ "**กระดาษเปลี่ยนเป็นทองคำ**" จึงเป็นการสร้างกำไร ให้กับกลุ่มอิทธิพล FED นี้อย่างมหาศาล แต่ก่อหนี้สินให้กับประชาชน และประเทศสหรัฐอเมริกาอย่างมหาศาลในเวลาต่อมา (ดูเอกสารลับสภาคองเกรส)

หลังจากก่อตั้ง ๓ ปี(๒๔๙๓) ได้อาศัยโอกาศที่กองทัพไทยไว้วางใจรัฐบาลสหรัฐอเมริกา ให้ จอมพลผิน ชุนหะวัณ ลงนามภายใต้สัญญาชื่อ "***<u>ข้อตกลงว่า</u>***

CONFIDENTIAL

BOARD OF GOVERNORS
OF THE
FEDERAL RESERVE SYSTEM
WASHINGTON, D.C. 20551

October 26, 1981

[redacted] ld
United Stat ate
Washington, . 20510

Dear Senator H. d:

Thank y your letter of September 30 requesting comment on the enc correspondence from your constituent, Ms. Nancy L. Cole, 'ing the cost of producing United States currency and coin.

The Federal e System pays the Treasury Department $20.60 per thousand not ittle over 2¢ each--without regard to the face value of the Federal Reserve notes, incidentally, are the only type of curr w produced for circulation. They are printed exclusively by Treasury's Bureau of Engraving and Printing, and the $20.60-pe 'sand price reflects the Bureau's full cost of production. Fed Reserve notes are printed in $1, $2, $5, $10, $20, $50, and denominations only; notes of $500, $1000, $5000, and $10,000 minations were last printed in 1945.

Coins are produced by th asury's Bureau of the Mint, and its costs in fiscal year 1980 w s follows:

Pennies	-	$7.0	thousand	[redacted]
Nickels	-	$19.0	thousand	[redacted]
Dimes	-	$9.55	ousand	[redacted]
Quarters	-	$21.71	ousand	[redacted]
Halves	-	$40.41 p	usand	[redacted]
Anthony Dollar	-	$30.94 pe	and	[redacted]

The Eisenhower Dollars were last m in 1979 at a cost of $83.13 per thousand.

I hope this information is helpful to you. Please let me know if I can be of further assistance.

Sincerely,

Donald J. Winn
Assistant to the Board

[redacted]

CONFIDENTIAL

เอกสารการว่าจ้างให้ บริษัทFEDERAL RESERVE พิมพ์เงินสหรัฐอเมริกา

ด้วย การร่วมมือทางเศรษฐกิจและทางเทคนิค ระหว่างประเทศไทย กับ สหรัฐอเมริกา” เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๔๙๓ เพื่อเปิดช่องทาง กฏหมายให้ CIA สามารถส่งคนเข้ามาควบคุม แทรกซึมภายในกองทัพไทยได้โดยเบ็ดเสร็จ

๑.๑๔ กำเหนิด “พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย”

ขณะเดียวกันการดำเนินการของ นายปรีดี พนมยงค์ และคณะซึ่งได้รวบรวม ผู้มีอุดมการณ์คอมมิวนิสต์ เพื่อเปลี่ยนแปลงระบอบการ ปกครองของประเทศ กลับถูกคณะนายทหารดำเนินการรัฐประหารตัดหน้าเสียก่อน คณะของนายปรีดี จึงไม่อาจกระทำการอย่างเปิดเผยได้อีกต่อไป ดังนั้นการบรรลุเป้าหมายได้นั้นก็คือ ต้องโค่นล้มรัฐบาลและเข้าปกครองเองเท่านั้น จึงมีปรับแผนการประสานงานทั้งกลุ่มนายทหาร นักการเมือง และข้าราชการบางส่วนอย่างเร่งด่วน เดิมทีนั้น พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ซึ่งมีนายปรีดี เป็นผู้ดำเนินการเร่งรัดให้มีการก่อตั้งขึ้นในประเทศไทย เพื่อเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองให้ประเทศไทยเป็นสังคมนิยมโดยสมบูรณ์ โดยใช้เสียงของสมาชิกสภาผู้แทนราษฏรและอำนาจรัฐสภา แต่ได้ถูกขัดขวางเสียก่อน ด้วยอำนาจของกองทัพไทยนั้น จึงมีการจัดประชุมวางแผนกำหนดแนวการรุกใหม่ ใช้การทำลาย โดยสร้างความแตกแยกในกองทัพ(แผน “ตอกลิ่ม”)

๓ การทำลายโครงสร้างความแตกแยกในกองทัพ

การทำลายในส่วนของกองทัพบก จากผลของการลาออกของ พระยาพหลพลพยุหเสนา และคณะ รวมทั้งการรัฐประหารของ จอมพลผิน มือขวาของจอมพล ป.พิบูลย์สงคราม ซึ่งยังมีอำนาจบารมี ต่อนายทหารคุมกำลังของกองทัพบกโดยตรงรวมทั้งพฤติกรรมของนายทหารในกองทัพบกส่วนใหญ่ ที่มีต่อนายปรีดี ทำให้สามารถพิสูจน์ได้ว่า กองทัพบกเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการเปลี่ยนแปลงไป สู่ระบอบคอมมิวนิสต์ ดังนั้นจึงมีการเริ่มสร้างกระแสแตกแยก โดยยุยงในกลุ่มนายทหารที่คุมกำลัง นำข่าวจากผู้หนึ่งไปสู่อีกผู้หนึ่งให้เกิดบาดหมางกัน เป็นการปูทาง พร้อมนำเสนอให้เห็นถึงความไม่ชอบธรรม และการใช้อำนาจในทางไม่ถูกต้องของ จอมพล ป.พิบูลย์สงคราม ให้เกิดขึ้นในหมู่ของนายทหาร เพื่อนำ

มาใช้เป็นเครื่องมือทำลายกองทัพ และส่งเสริมนายปรีดีย์ และคณะ ไปพร้อมกัน โดยรูปธรรมแล้ว บุคคลที่ได้รับความไว้วางใจมอบหมาย ให้ทำหน้าที่เคลื่อนไหว โดยตรงจาก นายปรีดี พนมยงค์ จะแบ่งออกเป็น ๓ สายด้วยกันคือ

๑. **สายทหารเรือ** พล.ร.ต. ถวัลย์ ธำรงนาวาสวัสดิ์ พล.ร.ต.ทหาร ขำหิรัญ พล.ร.ท. ผัน นาวาวิจิตร กลุ่มนี้จะปฏิบัติการในสายทหารเรือ

๒. **สายเสรีไทย** คือกลุ่มที่มีรากฐานมาจากขบวนการเสรีไทย คือนักการเมือง พรรคสหชีพ แนวรัฐธรรมนูญ พรรคอิสระ เช่น นายปรีดี พนมยงค์ สงวน จูฑะเตมีย์ สงวน ตุลาลักษณ์ ดิเรก ชัยนาม ทวี บุญยเกตุ อรรถกิตติ พนมยงค์ ประเสริฐ ทรัพย์สุนทร ปราโมชย์ พึ่งสุนทร ทองเปลว ชลภูมิ ทองเย็น หลีละเมียร เตียง ศิริขันธ์ ทองอินทร์ ภูริพัฒน์ จำลอง ดาวเรือง ถวิล อุดล ทอง กันทาธรรม พึ่ง ศรีจันทร เดือน บุนนาค วิจิตร ลุลิตานนท์ ทวี ตะเวทิกุล

๓. สายกองทัพบก เช่น พล.ท.จิร วิจิตรสงคราม(นักเรียนนอกอังกฤษ) พล.ต.สมบูรณ์ ศรานุชิต พล.ต.เนตร เขมะโยธิน (เพื่อนสนิทครั้งเรียนที่ฝรั่งเศส) พล.ต.หลวงรณกรรมโกวิทย์ พ.อ.สงบ บุญยเกยานนท์ พ.อ.หลวงจิตรโยธี พ.ท. พโยม จุลานนท์ พ.ต.โผน อินทรทัต ร.อ.วัชรชัย ชัยสิทธิเวช ร.อ.ชลิต ชัยสิทธิเวช พ.ต.ต.เชาว์ คล้ายสำฤทธิ์ ร.อ.เชื้อ สุวรรณศร ร.อ.เฉียบ ชัยสงค์

พันโท พโยม จุลานนท์ ถูกกำหนดให้เป็น “ **ลิ่ม** “ โดยไม่มีโอกาสรู้ตัว ที่จะต้องกลายเป็นผู้สร้างรอยด่างทางหน้าประวัติศาสต์ของกองทัพบก พ.ท.พโยม เป็นนายทหารคนสนิทของนายปรีดี ได้รับการส่งเสริมให้มีตำแหน่งเป็น เลขาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ซึ่งมีหลวงชาตินักรบ เป็นรัฐมนตรีว่าการในสมัยของนายควง อภัยวงศ์ ต่อมานายปรีดีย์ได้ติดต่อทหาร ทำการรัฐประหารเพื่อโค่นล้ม รัฐบาลของ จอมพล ป.พิบูลย์สงคราม และกองทัพเป็นตัวอุปสรรคต่อการขยายตัวของ “**พรรคคอมมิวนิสต์สากล**” ในประเทศไทย จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องกำจัดอำนาจของกองทัพ โดยการสร้างความแตกแยกภายในกองทัพไทยให้ได้ ดังนั้นคณะของนายปรีดีจึงได้รับคำสั่งให้เข้าชักชวน กลุ่มนายทหารทำการรัฐประหารโค่นล้ม จอมพล ป. พิบูลย์สงคราม ให้ได้ โดยผ่านทาง พล.ต. เนตร เขมะโยธิน ซึ่งมีความไม่พอใจเป็นการส่วนตัวต่อ พล.ท.กาจ กาจสงคราม

กลุ่มนายทหารดังกล่าวเช่น พล.ต.สมบูรณ์ ศรานุชิต พล.ต.หลวงรณกรรมโกวิท พ.อ.หลวงศรีสิงหสงคราม พ.อ. หลวงวิจิตรโยธี พ.อ.กิตติ ทัตตานนท์ พ.อ. สมบูรณ์ สุนทรเกตุ พ.ท.พโยม จุลานนท์ พ.ท.ช่วง ชัชวาลศรีวิสูตร ฯลฯ ทั้งนี้ โดยวางแผนว่าจะลงมือยึดอำนาจในวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ.๒๔๙๑ ซึ่งเป็นวันฉลอง สมรสระหว่าง พล.ต.สฤษดิ์ ธนะรัตน์ กับ นางสาววิจิตรา ชลทรัพย์ แยกกำลัง เป็น ๒ ส่วน ส่วนแรกนำโดย พันโท พโยม จะเป็นผู้นำกำลังเข้าสู่สวนพุดตาล จับกุม จอมพล ป.พิบูลสงคราม อีกหนึ่ง นำโดย พ.อ.กิติ ทัตตานนท์ จะบุกยึด กระทรวงกลาโหม (แนวหน้า ๕ ตุลาคม ๒๔๙๑) ในวันดำเนินการนั้น บุคคลที่ ถูกจัดวางตัวให้ทำลายกองทัพ ซึ่งเป็นหนึ่งในคณะผู้ร่วมวางแผนยึดอำนาจ ได้นำ ความลับไปแจ้งต่อรัฐบาล โดยจุดประสงค์เพื่อให้ได้ตัวนายทหาร ผู้ชำนาญการ รบไปช่วยปฏิบัติงานฝึกกำลังให้กับ "**พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย**" ให้ได้

ดังนั้นในคืนวันที่ ๓๐ กันยายน ก่อนเวลาลงมือยึดอำนาจ เจ้าหน้าที่ของ รัฐบาลจึงได้นำกำลังเข้าจับกุม พ.อ.กิติ ทัตตานนท์ และกำลังส่วนใหญ่ของฝ่าย เสนาธิการได้ที่กระทรวงกลาโหม และเช้าวันรุ่งขึ้นได้บุกจับ พล.ต.หลวงวรรณ กรรมโกวิท และ พล.ต.สมบูรณ์ ศรานุชิต นอกจากนั้นยังได้ส่งกำลังไปจับกุม หลวงศรีสิงหสงคราม(โลม ศิริปาลกะ) ส่วน พล.ต.เนตร เขมะโยธิน และ พ.ท. พโยม จุลานนท์ หลบหนีรอดไปได้...(สัจจา ๖ ตุลาคม ๒๔๙๑) เหตุการณ์นี้ เรียกว่า "*กบฏเสนาธิการ*" โดยต่อมา พล.ต.เนตร เขมะโยธินได้เข้ามอบตัว

" ในกรณีของ พ.ท.พโยม จุลานนท์ นั้นได้เริ่มติดต่อกับพรรคคอมมิวนิสต์ มาตั้งแต่สมัยสงครามโลก ในระยะแรกเขาก็มิได้เห็นด้วยในหลักการ ของฝ่าย พรรคคอมมิวนิสต์ จนกระทั่งหลังจากความล้มเหลวในการกบฏเสนาธิการ และ กบฏวังหลวง แล้ว พ.ท.พโยม ก็ได้ข้อสรุปว่า จะต้องใช้การปฏิวัติจากประชาชน จึงทำให้ พ.ท.พโยมตัดสินใจเข้าร่วมกับพรรคคอมมิวนิสต์...(สัมภาษณ์ ปั่น แก้ว มาตย์ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๓๐)

เหตุการณ์นี้ ทำให้ พ.ท.พโยม จุลานนท์ ต้องเข้าป่าร่วมปฏิบัติการ และฝึก อาวุธให้กับ กองทัพปลดแอกแห่งประเทศไทย และพรรคคอมมิวนิสต์ได้มอบชื่อ จัดตั้งว่า **ลุงคำตัน** นับตั้งแต่นั้น เป็นต้นมา ส่วนหลวงประดิษฐ์ฯ (นายปรีดี พนมยงค์) คงหลบหนีทั้งคดีกบฏ และคดีลอบปลงพระชนม์ แต่ไม่ต้องการ ที่จะ

พิสูจน์ตามวิถีทางของขบวนการยุติธรรม เพราะฉะนั้นก็มีทางเดียวคือ พิสูจน์ด้วยการ “***ได้อำนาจรัฐ***” และการได้อำนาจรัฐก็มีอยู่ทางเดียว เหมือนกันคือ การใช้กำลัง จะอาศัยวิถีทางของรัฐธรรมนูญนั้นหมดโอกาสเสียแล้ว หลวงประดิษฐ์ฯ ยังเหลือบารมีอยู่ไม่ใช่น้อย มือขวาแม้จะล่วงหล่นไปมาก ก็มีมือรอง ๆ เลื่อนขึ้นมาแทน และดำเนินการใต้ดินอย่างล้ำลึก(หนหวย,๒๔๙๒)

การทำลายในส่วนกองทัพเรือ “กบฏวังหลวง” “กบฏแมนแฮตตัน”

สาเหตุการทำลายกองทัพเรือของนายปรีดีนั้น เนื่องจากว่ากองทัพเรือไม่ให้ความร่วมมือกับคณะราษฎร์ ทั้งนี้เพราะ “ ***กองทัพเรือ มีความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์อย่างเหนียวแน่น ไม่ยอมฆ่าไทยด้วยการเอง*** “

ปรากฏในกรณของ นาวาเอกพระยาวิชิตชลธี (ทองดี สุวรรณพฤกษ์) ผู้บัญชาการทหารเรือ ไม่ยอมส่งทหารเข้าร่วมกับคณะราษฎร์ ปราบกบฏวรเดช เป็นสาเหตุทำให้ นายปรีดี พนมยงค์ ถูกคณะราษฎร์เนรเทศออกนอกประเทศ ข้อหาเป็นคอมมิวนิสต์ในปี พ.ศ.๒๔๗๖

กรณีของพระยาหลวงวิชิตชลธี ทำให้นายปรีดี ต้องส่ง รอ. ประเสริฐ สุขสมัย นายทหารเรือคนสนิทของตน นำกำลังเข้ายึดที่ทำการทหารเรือ ยุยงทหารเรือให้แตกแยกโดยให้ นายทองเปลว ชลภูมิ ผู้ร่วมก่อการคณะราษฎร ฝ่ายพลเรือน เป็นผู้ร่างแถลงการณ์ให้ (ต่อมาได้เป็นดอกเตอร์ และถูกยิงตายในที่สุด) ในขณะที่เรือพาลีรั้งทวีป และเรือสุครีพครองเมืองออกฝึกประจำภาคประจำปี เพื่อใส่ความให้พระยาหลวงวิชิตชลธี ผู้บัญชาการทหารเรือ และทหารเรือทั้งหลายมีความผิดข้อหาเป็นกบฏ แต่นายทหารเรือทั้งกองทัพไม่เห็นด้วย กับการกระทำของคณะราษฎร์ ที่ใช้อำนาจล้มล้างสถาบันพระมหากษัตริย์ จึงรวมตัวกันคว่ำบาตรนายทหารเรือฝ่ายคณะราษฎร ทำให้ นท.หลวงศุภชลาศัย ต้องย้ายออกไปเป็นอธิบดีกรมพละศึกษา เมื่อวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๗ อย่างไรก็ตาม นายปรีดี ก็ได้ใช้อำนาจของตนสั่งเจ้าหน้าที่จับกุมพระยาวิชิตชลธี ไปจำขังในคุกกลาโหมในที่สุด (หนหวย, ๒๔๙๒)

กองบังคับการวังปารุสกวัน

เรียน นายนาวาเอก พระยาวิชิตชลธี ผู้บัญชาการทหารเรือ

การที่มีความประสงค์จะให้เรือสุโขทัย <u>ทำการระดมยิงไปยังบริเวณสถานีบางเขน</u> <u>สถานีหลักสี่</u> <u>และกรมอากาศยานดอนเมือง</u> นั้น ตำบลที่กล่าวมาแล้วนี้ มีราษฎรพลเมืองอยู่มากจริง ทั้งกำลังทหารก็เป็นเพื่อนร่วมชาติ แต่ตามทางการก็ได้ประกาศวิทยุให้ทราบอยู่แล้วว่า ผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องให้หลบหนีไปจากเขตอันตราย

จึงเห็นว่า <u>**ไม่ใช่เป็นเรื่องที่ทำการทารุณเลย**</u> จึงเรียนมาให้ทราบว่า <u>**ขอให้ถือคำสั่งที่มีบอกไปนั้น**</u>

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

พ.อ.พระยาพหลพลพยุหเสนา

ผู้บัญชาการทหารบก

กองบัญชาการทหารเรือ

เรียน ผู้บังคับการเรือทุกลำ

ในการที่ได้รับคำสั่งให้ บอมบาร์ดบ้านเมือง ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย จึงได้ขอร้องไปแล้วไม่ยอม ยังขืนให้ทำ ข้าพเจ้าเห็นว่าเราเป็นทหารเรือ ไม่ควรจะพร่าชีวิตผู้ที่ไม่ได้เป็นทหาร จึงถอนตัวจากการกระทำนี้

ขอให้ทหารเรือทั้งหลายที่มีเกียรติ เป็นทหารอันแท้จริงใตร่ตรองดูให้ตระหนัก และข้าพเจ้าจะเป็นผู้นำ เตรียมออกเรือไว้ให้พร้อม

น.อ.พระยาวิชิตชลธี
ผู้บัญชาการทหารเรือ

ด้วยความสามัคคีของทหารเรือ และกองทัพเรือจึงถูกกำหนดให้เป็นตัวอันตรายต่อการเปลี่ยนแปลงประเทศไปสู่ปกครองในระบอบคอมมิวนิสต์ของนายปรีดีและคณะ เนื่องจาก กองทัพเรือนั้น นายทหารเรือทั้งหลายล้วนเคร่งครัดต่อระเบียบวินัย ยากยิ่งที่จะแทรกซึมเข้าไปได้ ผู้รับหน้าที่ทำลายกองทัพเรือ จึงต้องเป็น นายปรีดี ลงมือด้วยตนเอง โดยดึงเอา พล.ร.ต.ถวัลย์ธำรงนาวาสวัสดิ์ เข้าสู่วงการเมือง ทำให้กองทัพเรือกลายเป็นฐานเสริมอำนาจทางการเมืองนับแต่นั้นในลักษณะบาปบริสุทธิ์

จะเห็นได้จากการปฏิวัติปี พ.ศ.๒๔๙๐ นั้น พล.ร.ต.ถวัลย์ธำรงนาวาสวัสดิ์ อดีตนายกรัฐมนตรี ได้พานายปรีดี ไปหลบซ่อนตัวอยู่ที่กรมนาวิกโยธิน ทำให้นายปรีดี ได้สนิทสนมกับ พล.ร.ต.ทหาร ขำหิรัญ ก่อนหลบหนีออกนอกประเทศ ไปพำนักอยู่ในสิงคโปร์ ๗ เดือน และเมื่อนายปรีดีเดินทางกลับมายังประเทศไทย จึงชักชวน พล.ร.ต.สังวร สุวรรณชีพ เข้าร่วมก่อกบฏ ร่วมกับกองกำลังเสรีไทย เช่น นายทวี ตะเวทิกุล เป็น*อาจารย์สอนอยู่ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมือง* นายประสิทธิ์ ลุลิตานนท์ *เป็นผู้อำนวยการโรงพิมพ์ธรรมศาสตร์และการเมือง* นายวิจิตร ลุลิตานนท์ เป็นเลขาธิการมหาวิทยาลัย*ธรรมศาสตร์และการเมือง* นายเยื้อน พานิชวิทย์ นายชิต เวชประสิทธิ์ นายจารุบุตร เรืองสุวรรณ พ.ต.โผน อินทรทัต นายปรีดี ได้ส่งให้คนสนิทคือ ร.อ.

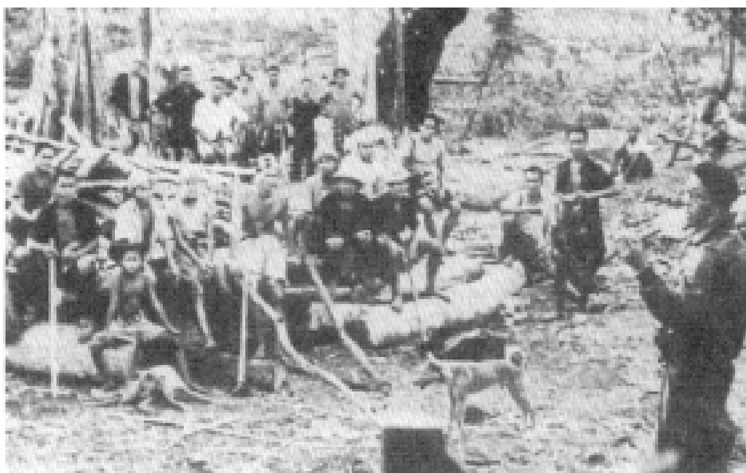
วัชรชัย ชัยสิทธิเวช และ ส.ต.ต.สิงห์โต ไทรย้อย เดินทางไปยังกวางตุ้ง เพื่อรับอาวุธที่ได้รับการสนับสนุนจาก“**พรรคคอมมิวนิสต์จีน**”เดินทางมาถึงประเทศไทยเมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๔๙๒ โดยจอดเรือไว้ที่เกาะเสม็ด และขนอาวุธขึ้นฝั่ง *เข้าเก็บไว้ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์* เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๒ เวลา ๒๐.๐๐ น.

เนื่องจากมีนายทหารเรือเข้ามาร่วมจำนวนน้อย จึงต้องใช้เสรีไทยอีสานมาแต่งกายเป็นทหารเรือแทนแผนปฏิบัติการนี้เรียกว่า “**แผนช้างน้ำ**” ในเวลา ๒๑.๐๕ น.จึงได้เคลื่อนกำลังเสรีไทย ในเครื่องแบบทหารเรือ เข้ายึดกรมประชาสัมพันธ์ และ**ประกาศแต่งตั้งให้ นายดิเรก ชัยนาม เป็นนายกรัฐมนตรี** ส่วนนายปรีดี พนมยงค์ นายทวี ตะเวทิกุล พล.ต.สมบูรณ์ ศรานุชิต พร้อมด้วยพลเสรีไทยอิสาน ***ได้เคลื่อนกำลังเข้ายึดพระบรมมหาราชวัง(วัดพระแก้ว)*** เป็นศูนย์กองบัญชาการ เพื่อป้องกันตัวมิให้ฝ่ายรัฐบาลปราบปรามได้ เพราะรัฐบาลจะไม่กล้าใช้อาวุธเนื่องจากเป็นที่ประดิษฐานพระแก้วมรกต และโบราณวัตถุของชาติอันประมาณค่ามิได้ จึงเป็นที่มาของคำว่า “**กบฏวังหลวง**”

ในกรณีนี้ทหารเรือที่เข้าร่วมก่อการ คงมีเฉพาะแต่ชั้นผู้น้อยของกองสัญญาณทหารเรือ กำลังส่วนใหญ่นั้นก็จะเป็นกำลังของเสรีไทยซึ่งมีอาวุธปืนกลปืนใหญ่ที่ทันสมัยกว่าที่ใช้ในกองทัพบก เสรีไทยได้นำปืนใหญ่ลงเรือตรง ท่าราชวรดิษฐ์ และยิงถล่มฝั่งพระนครเพื่อให้ทางฝ่ายทหารบกเข้าใจว่าเป็นปืนเรือทำให้สามารถยึดพื้นที่ได้หลายแห่งในระยะแรก ต่อมาเมื่อนายทหารเรือชั้นผู้ใหญ่คือ พล.ร.ต.หลวงสินธวาณัติก์ได้ทราบเรื่อง จึงออกคำสั่งให้ทหารเรือทั้งหมดหยุดยิงและกลับเข้ากรมกอง ดังนั้นกำลังที่เหลืออยู่ทั้งหมด คงมีกองกำลังเสรีไทย ซึ่งบัญชาการโดยนายปรีดีเท่านั้น ที่ยังคงทำการสู้รบกับกองทัพบกต่อไป ถึงแม้ว่าขบวนเสรีไทยจะมีอาวุธเหนือกว่ากองทัพบก แต่ประสบการณ์การสู้รบ แตกต่างกัน ในที่สุดก็แตกหนีกระจัดกระจายไป นายปรีดี พนมยงค์ ต้องปลอมตัวติดหนวด สวมเครื่องแบบจ่าทหารเรือ หนีลงเรือพร้อมกับนายทหารเรือคู่ใจ ได้มีหลักฐานปรากฏเป็นบันทึกว่า “เมื่อขบวนการ ๒๖ กุมภาพันธ์ ต้องพ่ายแพ้แล้วข้าพเจ้ากับเพื่อนในขบวนการนั้น ได้ถอยจากกำแพงพระราชวังด้าน ริมแม่น้ำเจ้าพระยา ได้รับความช่วยเหลือจาก พลเรือโท ผัน นาวาวิจิตร ที่จัดเรือยนต์ ที่

บรรทุกเพื่อนในขบวนการ ข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาไปยังฟากธนบุรี โดยปลอดภัย เมื่อ พลเรือโท ผัน นาวาวิจิตร เห็นว่าปลอดภัยแล้วจึงสั่งให้ คุณมนัส จารุภา และเรือเอกโกวิท หงสะเกส นำเรือยนต์ไปส่งข้าพเจ้า และเรือเอกวัชรชัย ที่ท่าเรือคลองเตย....”

ในทางกฏหมายถือว่าการกบฏครั้งนี้เป็นมหันตโทษ เพราะนายปรีดี พนมยงค์ และผู้ทำการกบฏได้ยึดวังหลวง อันเป็นเขตพระราชฐาน มีโทษหนักถึงประหารชีวิต ทำให้ทางราชการทำการกวาดล้างจับกุมอย่างเด็ดขาด นายปรีดีหลบอยู่ในเมืองไทย ๖ เดือน จึงได้ลี้ภัยไปอาศัยอยู่กับ “***พรรคคอมมิวนิสต์จีน***” เพื่อดำเนินการสนับสนุน *นายเตียง ศิริขันธ์* ซึ่งหลบหนีการจับกุม ไปตั้งเขตปลดปล่อยขึ้นในพื้นที่ภาคอิสาน โดยนายเตียง ศิริขันธ์ สส.อิสาน ได้นำอาวุธที่เก็บรวบรวมไว้ในระหว่างสงครามแจกจ่ายกับกลุ่มชาวบ้าน ผู้ใหญ่บ้านและกำนัน รวมทั้งครูประชาบาล ข้าราชการ โดยเฉพาะผู้ที่เป็นเสรีไทย จากนั้นก็ได้รวบรวมอาสาสมัครทั้งในจังหวัดสกลนคร และบริเวณใกล้เคียงขึ้นไป ตั้งค่ายอยู่บนเทือกเขาภูพาน ใช้เป็นศูนย์บัญชาการ(สรศักดิ์ งามขจรกุลกิจ, ๒๕๓๑)

นายเตียง ศิริขันธ์ และพลพรรค ที่บนเทือกเขาภูพาน จ.สกลนคร

การก่อกบฏครั้งนี้แม้ว่านายปรีดีจะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงระบอบการ

ปกครอง เป็นระบอบคอมมิวนิสต์ได้สำเร็จตามต้องการ แต่ก็นับว่าได้ประสบผลสำเร็จ ในการสร้างความแตกแยกระหว่างกองทัพเรือกับกองทัพบกได้ส่วนหนึ่ง แต่ก็ยังไม่สมบูรณ์เพราะในภายหลังกองทัพเรือและกองทัพบกสามารถประสานกันได้เป็นอย่างดี

ดังนั้นแผนการทำลายกองทัพเรือขั้นสุดท้ายก็ถูกกำหนดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง แม้ว่าในขณะนั้นนายปรีดีจะลี้ภัยอาศัยอยู่กับ "พรรคคอมมิวนิสต์จีน" ในปักกิ่งแล้วก็ตาม (การติดต่อระหว่างขบวนการเสรีไทย ที่แตกสานซ่านเซ็นหนีการปราบปรามไปเกาะกลุ่มกันอยู่ในภาคอิสาน โดยได้รับการอุปถัมภ์จากพรรคคอมมิวนิสต์จีน จากการประสานของนายปรีดี พนมยงค์ ทำให้มีการจัดตั้งเป็นกองกำลังติดอาวุธ โดยมี พ.ท.พโยม จุลานนท์ เป็นผู้บัญชาการ) น.ต.มนัส จารุภา ซึ่งเป็นนายทหารคนสนิทของ พล.ร.ท. ผัน นาวาวิจิตร ได้ถูกนายปรีดีกำหนดให้เป็น "**ลิ่ม**" ทำลายกองทัพเรือโดยรู้เท่าไม่ถึงการ ปฏิบัติการวางแผนจี้ จอมพล ป. พิบูลย์สงคราม ในวันที่ ๒๙ มิถุนายน พ.ศ.๒๔๙๔ เรียกว่า "*กบฏแมนแฮตตัน*" ซึ่งมีกำลังร่วมปฏิบัติการเพียง ๓๐ คน ซึ่งมิใช่เป็นแผนปฏิบัติการเพื่อชัยชนะ แต่เป็นแผนที่สร้างขึ้นเพื่อสร้างความร้าวฉานสำหรับกองทัพไทย จึงทำให้ น.ต. มนัส จารุภา กับพรรคพวก ต้องประสบความพ่ายแพ้ในที่สุด สิ่งที่กองทัพเรือสูญเสียก็คือ เรือรบที่ทันสมัยที่สุดในยุคนั้น คือเรือรบศรีอยุธยา
และไมตรีอันดีระหว่างกองทัพเรือและกองทัพบก ก็เกิดรอยร้าวยาวนาน

การทำลายในส่วนทหารอากาศ

การเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ.๒๔๗๕ เป็นไปตามความประสงค์ของนายปรีดี พนมยงค์ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อล้มล้างสถาบันพระมหากษัตริย์ แล้วนำเอาลัทธิคอมมิวนิสต์เข้ามาใช้ปกครองประเทศ ไม่สามารถสำเร็จลงได้ทั้งยังส่งผลให้นายปรีดี ต้องถูกเนรเทศออกนอกประเทศนั้น กองทัพอากาศนับว่าเป็นอุปสรรคสำคัญอย่างยิ่งกล่าวคือ เมื่อเปลี่ยนแปลงการปกครองใหม่ ๆ ในขณะนั้น กองทัพอากาศและกองทัพเรือสามัคคีเป็นหนึ่งเดียวกัน มีการส่งนายทหารเรือไปทำการฝึกเป็นนักบินกับกองทัพอากาศ ในขณะที่ พระยาวิชิตชลธี ไม่ยอมยิงปืนใหญ่ถล่มประชาชนดังกล่าวนั้น กองทัพอากาศก็ได้ส่งเครื่องบิน ขึ้น

การยุทธที่ทุ่งบางเขน ระหว่างกองทหารหัวเมืองกับกองกำลังคณะราษฎร์ ทหารของพระองค์เจ้าบวรเดช ใช้หัวรถจักร “มหากาฬ” พุ่งเข้าทำลายกองกำลังของคณะราษฎร์ จึงทำให้พระยาพหลฯ หัวหน้าคณะราษฎร์ สั่งให้กองทัพเรือยิงปืนใหญ่ทำลายกองทหารหัวเมือง และประชาชนในย่านนั้น แต่ถูกผู้บัญชาการทหารเรือปฏิเสธ

กองกำลังฝ่ายคณะราษฎร์และนายปรีดี ได้ยอมแพ้และเข้าร่วมกับกองทหารหัวเมือง จึงทำให้มีการแอบอ้างพระบรมราชโองการ ว่าให้กองทัพของ พระองค์เจ้าบวรเดชฯ ยอมแพ้ ผลจึงทำให้ฝ่ายคณะราษฎร์สั่งจับพระบรมวงศานุวงศ์ไปกักขังทรมาณที่เกาะตารุเตา

เพื่อโปรยใบปลิวทั้งกรุงเทพฯ และต่างจังหวัดสนับสนุนกองทัพของพระองค์เจ้าบวรเดชฯ ด้วย นายทหารนักบินผู้ทำหน้าที่โปรยใบปลิวคือ เรือเอก หลวงจำรัสยุทธวิจัย แห่งราชนาวีไทย ทำหน้าที่นักบิน โดยการสนับสนุนของนายทหารผู้ใหญ่กองทัพอากาศ

แถลงข่าวกองอำนวยการทหารหัวเมือง

ขอแถลงข่าวให้ทราบทั่วกันว่า ตามที่ข้าราชการทหารพลเรือนทั่วราชอาณาจักรร่วมใจกันพลีชีพเพื่อประสงค์จะให้รัฐบาลดำเนินการเพื่อความมั่นคง และความปลอดภัยของชาติบ้านเมือง และของประชาราษฎร

จึงพร้อมกันวิ่งเต้นช่วยเหลือกิจการทุกสิ่งทุกอย่าง ทั้งด้วยกำลังแรง กำลังทรัพย์และสติปัญญาจนกองทหารหัวเมืองสามารถดำเนินการเป็นปึกแผ่น โดยเรียบร้อยนั้น ปรากฏว่าประชาราษฎรทั้งไปมีความปิติยินดีในการกระทำครั้งนี้ทั่วกัน ทุกจังหวัดมีราษฎรมาส่งกองทหารที่สถานี เปล่งเสียงไชโยอยู่เนืองแน่น

บัดนี้ กองทหารหัวเมืองส่วนมากได้รวมพลพร้อมแล้ว จึงสมควรแถลงข่าวให้ทราบความเป็นไปในระหว่างวันที่ ๑๒ ถึง ๑๔ ตุลาคม พ.ศ.๒๔๗๖ ดังต่อไปนี้

๑. กองทหารนครราชสีมา อยุธยา สระบุรี อุบลราชธานี ได้เข้าตั้งที่ดอนเมือง และได้รับความร่วมมือจากกองทัพอากาศ ส่วนทหารนครสวรรค์ กำลังเดินทางมารวมที่ดอนเมือง กองทหารหัวเมืองนอกจากนี้กำลังเตรียมการที่จะส่งกำลังมาสมทบช่วยเหลือทั่วไป

๒. กองทหารทุกกองได้รับความเลี้ยงดูเป็นอันดี มีแพทย์และพลพยาบาลประจำ อยู่ทุกกอง นอกจากนี้กองอำนวยการทหารหัวเมือง ได้ขอร้องให้สภากาชาดสยาม ส่งกองบรรเทาทุกข์มาช่วยเหลืออีกด้วย

๓. เวลานี้บรรดานายทหารและนายสิบ พลทหาร ในกองทัพหัวเมืองมีความสุขสบายกำลังรอคำตอบของรัฐบาล ซึ่งฝ่ายกองกำลังทหารหัวเมืองได้ยื่นคำขาดให้ปฏิบัติตามหลักความมุ่งหมายของกองทหารหัวเมืองซึ่งได้แถลงการณ์ให้ทราบแล้ว

ขอจงเชื่อเถิดว่า พระองค์เจ้าบวรเดช ทำการครั้งนี้โดยเห็นแก่ชาติบ้านเมือง เพื่อรักษารัฐธรรมนูญ และช่วยเหลือพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวให้คงอยู่ในราชสมบัติ ช่วยเหลือประชาราษฎรให้ได้รับความสุข ไม่มีความปรารถนาลาภยศแต่อย่างใด และไม่ได้คิดตั้งตัวเป็นกษัตริย์อย่างที่มีผู้กล่าวเพื่อหลอกลวงประชาราษฎรนั้นเลย

พันเอกพระยาเทพสงคราม

จากเอกสารประวัติศาสตร์ ที่แสดงให้เห็นความสามัคคีของกองทัพทั้ง

๓ เหล่า คือเอกสารที่ พระองค์เจ้าบวรเดช ได้มอบให้ นักบินเรือเอกหลวงจำรัสยุทธวิจัย แห่งราชนาวีไทย นำไปมอบให้กับพระยาวิชิตชลธี ผู้บัญชาการทหารเรือ อันมีความว่า

> กองบัญชาการ กองทหารอากาศ ดอนเมือง
>
> แจ้งความไปยัง เจ้าคุณวิชิตชลธี
>
> ทราบข่าวจากเรือเอก หลวงจำรัสยุทธวิจัย นักบินว่า เจ้าคุณได้นำกองทัพเรือออกไปจากพระนคร เนื่องจากไม่ยินยอมปฏิบัติตามคำสั่งให้ประหารพวกเดียวกัน ขอบคุณเจ้าคุณและคณะทหารเรือ ที่มีน้ำใจอันดีเลิศต่อกองทหารหัวเมืองและกองทหารอากาศ
>
> ขอแสดงความเศร้าสลดใจยิ่ง จากข้าพเจ้า และพวกข้าพเจ้า ซึ่งกล่าวนามมาแล้ว ในการที่เพื่อนทหารเรือต้องบาดเจ็บหลายนาย เนื่องด้วยความทารุณของรัฐบาล
>
> พลเอก พระองค์เจ้าบวรเดช
> ผู้อำนวยการกองทหารหัวเมือง
>
> ปล.จดหมายฉบับนี้ส่งมาถึงช้าเกินไป ก็เพราะเครื่องบินที่ส่งไปทำการสื่อสารวันนี้ ต้องพายุฝนไม่สามารถจะมองเห็นขบวนเรือได้

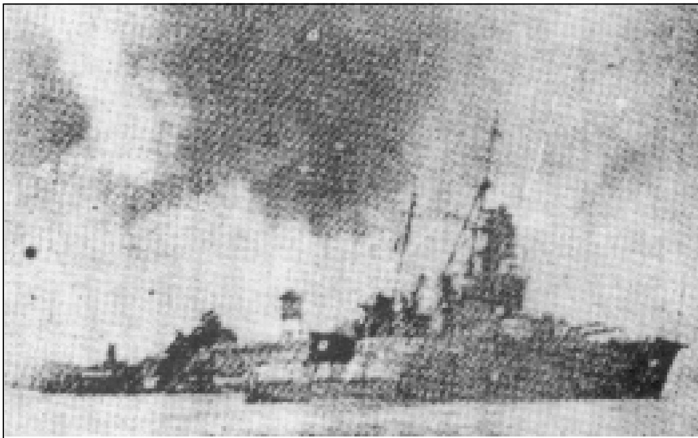
(

จากการร่วมมือระหว่างกองทัพอากาศ และกองทัพหัวเมืองนี้ทำให้ฝ่ายนายปรีดีเห็นหนทางพ่ายแพ้ จึงทำให้มีการแอบอ้างว่าพระมหากษัตริย์ทรงมีพระบรมราชโองการ ส่งให้พระองค์เจ้าบวรเดช ซึ่งเป็นนายทหารอันอยู่ในระเบียบวินัย ไม่สามารถขัดพระบรมราชโองการพระมหากษัตริย์ได้กองทัพหัวเมืองจึงยอมแพ้ในที่สุด ซึ่งต่อมาพระยาพหลฯ ได้ทราบเรื่องทั้งหมดจึงได้ทราบว่าหลงอุบายนายปรีดี ล้มล้างสถาบันพระมหากษัตริย์ดังกล่าวแล้ว จึงลาออกจากคณะราษฎร์)

ในกรณี "**กบฏแมนแฮสตัน**" นั้น จวบจนบัดนี้ ยังไม่ปรากฏหลักฐานที่ยืนยันชัดแจ้งว่าผู้ใดเป็นผู้สั่งการให้ทหารอากาศเอาเครื่องบิน ไปทิ้งระเบิดใส่เรือรบ "**ศรีอยุธยา**" ซึ่ง จอมพล ป. พิบูลสงคราม อยู่ในเรือขณะนั้น และหาก

พิจารณาตามสภาพการณ์ขณะนั้น นักบินผู้ทิ้งระเบิดไม่อาจทราบได้ว่า จอมพล ป.พิบูลย์สงคราม อยู่ตรงตำแหน่งใด ซึ่งแน่นอนที่สุด การทิ้งระเบิดดังกล่าว จึงมิใช่เพื่อการยุติกรณี "กบฏแมนแฮตตัน" ตามที่เข้าใจแต่โดยความจริงแท้ก็คือ การมุ่งกำจัด จอมพล ป.พิบูลสงคราม โดยการทิ้งระเบิด ซึ่งอาจอ้างได้ว่าเกิดเป็นอุบัติเหตุ ไม่สามารถเอาผิดผู้ใดได้ แต่หาก จอมพล ป.ไม่เสียชีวิต ผลของปฏิบัติการนั้นก็จะพลิกผันไปเป็นการช่วยเหลือ จอมพล ป. ไปโดยปริยาย

โดยเนื้อแท้ของการทิ้งระเบิดครั้งนี้นั้น ก็คือการทำลายเรือรบศรีอยุธยา ซึ่งเป็นเรือรบที่ทันสมัยที่สุดของกองทัพเรือในขณะนั้น เท่ากับเป็นการตัดเขี้ยวเล็บของกองทัพเรือ พร้อมกับสร้าง " *ความขัดแย้งแตกแยกระหว่างกองทัพเรือและกองทัพอากาศ จะเกิดขึ้นและไม่สามารถประสานรวมกันได้ และนั่นหมายถึงความไร้เอกภาพของกองทัพไทย* "(คอมมิวนิสต์เรียกว่า "ตอกลิ่ม")

เรือรบหลวงศรีอยุธยากำลังระเบิดและเริ่มจมลงในเหตุการณ์ "**กบฏแมนแฮตตัน**"

ในสมัยของจอมพล ป.พิบูลย์สงคราม ซึ่งได้รับการยอมรับว่าเป็น ผู้นำทางทหารที่เข้มแข็งผู้หนึ่ง จึงต้องถูกทำลายลงให้ได้ มีการสร้างเหตุการณ์ ทุกวิถีทาง เพื่อทำลายความสามัคคีในกองทัพทั้งสามเหล่าไม่ให้รวมตัวกันติด จึงปรากฏเป็นสมัยที่ทหารมีความแตกแยกมากที่สุดตลอดยุค และกองทัพทั้ง ๓ ไม่สามารถ

รวมตัวกันได้อย่างเป็นเอกภาพตลอดมา การสร้างความหวาดระแวง ให้เกิดขึ้นในระหว่างกองทัพนั้น เป็นการถ่วงเวลาเปิดโอกาสให้ขบวนการเสรีไทย ที่ได้แปรสภาพไปเป็นพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย มีเวลาที่จะหากำลังพล สะสมเสบียง เตรียมตัวฝึกอาวุธให้เข้มแข็งโดยไม่ต้องกังวลต่อการปราบปราม จากทางภาครัฐ โดยอาศัยการสถานการณ์บ่อนทำลายให้กองทัพทั้งสามไม่มีเอกภาพ นับว่าแผนปฏิบัติการของนายปรีดีได้ผลเป็นอย่างยิ่ง

ปฏิบัติการข้ามชาติ

ภายหลังที่นาย "**เลนิน"**ได้โค่นล้มสถาบันกษัตริย์รัสเซีย และปกครองประเทศใหม่ด้วยลัทธิคอมมิวนิสต์ได้สำเร็จเมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ.๒๔๖๐ แล้วนั้น "**พรรคคอมมิวนิสต์สากล**" ได้จัดตั้งองค์กรหนึ่งขึ้นเพื่อปฏิบัติการ ขึ้นทั่วโลกเรียกว่า "**สภาสันติภาพ**" สถานที่ทำการคือโบสถ์เซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก โดยมีบาทหลวง พรีแมน เป็นประธาน ทำการเคลื่อนไหวและประสานงานกับ "**สภาคริสตจักรโลก**" และ "**วาติกัน**" เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ.๒๔๖๔ ในระยะสงครามโลกครั้งที่ ๒ "วาติกัน" มีบทบาททางการเมืองมากยิ่งขึ้น โดยการจัดตั้งองค์กร **CRS** และ **CWS** ในภาพของการเป็นองค์กรช่วยเหลือผู้ประสพภัยสงคราม จึงสามารถเข้าทำงานครอบคลุมไปทั้งฝ่ายสัมพันธมิตร และฝ่ายอักษะ ได้อย่างสะดวก พร้อมกับร่วมทุนกับประเทศมหาอำนาจจัดได้ตั้ง สถาบัน **ธนาคารโลก(BIRD)** และ **IMF** ขึ้นเมื่อหลังสงครามครั้งที่ ๒ สงบลง"สภาสันติภาพโลก" ได้จัดตั้งสาขาขึ้นในประเทศไทยอย่างถูกต้อง ตามกฎหมายจากทางราชการในยุคนั้น หลังจากมีการประชุมสมัชชาครั้งที่ ๒ ของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ที่จังหวัดสกลนคร เขตของ นายเตียง ศิริขันธ์ สส.สกลนคร **มีนายประเสริฐ ทรัพย์สุนทร** *เป็นประธานในการประชุม* ผลสมัชชาได้ผ่านมติยอมรับ ให้ "*ความคิดเหมาเจ๋อตุง*" เป็นความคิดชี้นำพรรค เช่นเดียวกับ "*ลัทธิมาร์ก-เลนิน*" ทั้งนี้เพราะเพื่อให้นายปรีดี พนมยงค์ ซึ่งได้ไปลี้ภัยอยู่ในปักกิ่ง มีความปลอดภัย รวมทั้งผ่านมติให้เปิดแนวรุกมวลชนด้านชนบทให้มากขึ้นเพราะ "***ชาวนาเป็นทัพหลวง เป็นพลังผลักดันที่สำคัญที่สุดของการปฏิวัติ***" พร้อมนั้นที่ประชุมจึงมีมติแต่งตั้งให้นายประสงค์ วงศ์วิวัฒน์ หรือ ทรง นพคุณ เป็นเลขา

ธิการพรรคฯ นายอุดม ศรีสุวรรณ เป็นกรรมการกรมการเมืองมีหน้าที่รับผิดชอบปฏิบัติการเคลื่อนไหวประสานงานกับหน่วยจรยุทธย่อยของนักศึกษากรรมกร ในเขตกรุงเทพฯ นายแพทย์เจริญ สืบแสง และ นายกุหลาบ สายประดิษฐ์ ทำหน้าที่เคลื่อนไหวในชื่อ "**สภาสันติภาพแห่งประเทศไทย**" (บันทึกการประชุม พคท., ๒๔๙๕)

ดังนั้นในวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๔๙๔ (ก่อนกบฏแมนแฮตตัน ๓ เดือน) มล.ขาบ กุญชร ณ อยุธยา เลขาธิการนายกรัฐมนตรี จึงออกประกาศอย่างเป็นทางการทางวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย ว่า "**พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย**" ได้จัดตั้ง "**สภาสันติภาพแห่งประเทศไทย**"มี นายประเสริฐ ทรัพย์สุนทร (เป็นสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์) ประธาน และนายเพทาย โชตินุชิต นายกุหลาบ สายประดิษฐ กับคณะ"

การเคลื่อนไหวเปลี่ยนแนวไปเน้นหนักหาสมาชิกแนวร่วมในส่วนของมหาวิทยาลัย พระภิกษุสามเณร ทำให้พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ได้สมาชิกทั้งนักศึกษา และพระภิกษุสงฆ์เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมชย์ ได้วิจารณ์ ว่า " การรณณรงค์เพื่อ สันติภาพ นั้นริเริ่มโดยฝ่ายคอมมิวนิสต์ และมีแต่พวกที่นิยมซ้ายจัดเท่านั้นที่สนับสนุน..." (สยามรัฐ ๒๑ พ.ย. ๒๔๙๔) รัฐบาลได้ส่งเจ้าหน้าที่เข้าไปสืบสวนพฤติกรรมของสภาสันติภาพ และได้พบข้อมูล ว่า สภาสันติภาพเป็นภัยต่อความมั่นคงของชาติ จึงได้การจับกุมกวาดล้าง "สภาสันติภาพ" ในวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๙๕ และแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย"พระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์" ให้กระชับและรัดกุมมากขึ้น และประกาศให้มีผลบังคับใช้อย่างเร่งด่วนในวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๔๙๕ โดยเพิ่มบทบัญญัติเนื้อหาสาระสำคัญ ให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้นเพื่อป้องกันรักษาความมั่นคงของสถาบันชาติ พระพุทธศาสนา และพระมหากษัตริย์ให้อยู่รอดปลอดภัย **นายป๋วย อึ๊งภากรณ์** ซึ่งปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ชำนาญการคลังและผู้เชี่ยวชาญการคลัง ของกระทรวงการคลัง ได้เข้าเป็นกรรมการ เจรจากู้เงินจากธนาคารโลก(ประเทศไทยไม่เสียหายจากภัยสงคราม ดังได้กล่าวแล้ว) จึงเป็นเหตุทำให้ประชาชนและประเทศไทยเข้าสู่ภาวะการเป็นหนี้สินนับแต่นั้นมา

ผลประโยชน์ของสหรัฐ กับ ผู้ก่อการร้ายในประเทศไทย

ด้วยศักยภาพพิเศษในสายเลือดความสามัคคีของประชาชนไทย ทำให้ประเทศไทยสามารถฟื้นตัว จากสภาพเศรษฐกิจล่มสลาย จากภาวะต่อเนื่องของสงครามโลกได้อย่างรวดเร็ว ปรากฏการณ์ดังกล่าวจึงทำให้ประเทศมหาอำนาจมองเห็นผลประโยชน์ที่จะได้รับจากทรัพยากร และความอุตสาหะของประชาชนและความสามัคคีของชนชาติไทย ซึ่งหากสามารถควบคุมจำกัด การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของไทยได้ตามต้องการ ย่อมจะนำประโยชน์อย่างแน่นอนที่สุด

แต่เนื่องจากไม่มีข้อบังคับ หรือบทบัญญัติที่จะทำให้ประเทศไทย จะต้องอยู่ภายใต้ข้อบังคับของมหาอำนาจได้ **นายป๋วย อึ๊งภากรณ์ จึงได้ถูกแต่งตั้ง**ให้ดำรงตำแหน่ง**เป็น <u>ผู้ว่าการ</u> <u>IMF</u> (Alternate Governor International Monnetary Fund) <u>ขึ้นตรงกับ</u> <u>วอชิงตัน</u> <u>สหรัฐอเมริกา</u>** เนื่องจากหน้าที่นี้จะสามารถลงนามผูกพันนำประเทศไทยเข้าสู่พันธสัญญา และเงื่อนไขของIMF ได้อย่างไม่มีข้อปฏิเสธ พร้อมกันนั้นก็มอบให้มีตำแหน่งเป็น **<u>ผู้ว่าการธนาคารโลก</u> IBRD** (Alternate Governor International Bank for Reconstruction and Development) **<u>ซึ่งขึ้นตรงกับ</u> <u>วอชิงตัน</u> <u>สหรัฐอเมริกา</u> เช่นกัน <u>โดยควบ</u> ๒ <u>ตำแหน่งนับตั้งแต่</u> พ.ศ.<u>๒๔๙๗</u>** เป็นต้นมา *เพื่อรายงานสถานภาพทางเศรษฐกิจการเงินให้กับสหรัฐอเมริกาทราบตามเงื่อนไข และหน้าที่ผู้ว่า ซึ่งได้รับการแต่งตั้งนั้น และยังได้แต่งตั้งให้มีตำแหน่งบริหาร สภาเศรษฐกิจแห่งชาติ พร้อมทั้ง เป็นประธานรับมอบและขายทองคำ ซึ่งทำให้ สหรัฐสามารถควบคุมระบบเศรษฐกิจการเงิน การคลังได้อย่างเบ็ดเสร็จ* กรณีดังกล่าวนี้ ย่อมมีพื้นฐานจากฝรั่งเศส ได้สูญเสียอิทธิพลในย่านเอเชียอาคเนย์ จากการพ่ายแพ้ในการรบกับเวียตนามที่ "เดียนเบียนฟู" และเสียหายจากภัยสงครามโลกครั้งที่ ๒ ดังนั้นจึงเป็นโอกาสที่มหาอำนาจสหรัฐจะเข้ามามีอิทธิพลในย่านนี้แทน โดยมี "**วาติกัน**" ซึ่งได้อาศัยองค์กรศาสนาวางฐานมวลชนไว้แล้วให้การสนับสนุนปฏิบัติการทางด้านจิตวิทยา จากหลักฐานทางการรัฐบาลสหรัฐอเมริกา พ.ศ.๒๕๐๔ โดยนาย **Lindon B. Johnson รองประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา**(ต่อมาเป็นประธานาธิบดี) ทำแผนปฏิบัติการร่วมอย่างถาวรของสหรัฐ(ลับที่สุด) นำเสนอต่อประธานาธิบดี **John** F. Kenede ในเอกสารลับนั้นมีข้อความระบุว่า

" เราจะต้องสร้างสถานการณ์ สร้างภาพตัวศัตรูขึ้นมา แล้วยกขึ้น มาเป็นจุดสำหรับโฆษณาภายใต้สื่อสารการควบคุมของเรา และนำเอาเครื่อง มือทางวิทยาศาสตร์ และระบบเศรษฐกิจอันทันสมัย ที่เราออกแบบไว้แทรกเข้าไป ใช้กับทางการตลาดและทางธุรกิจ (Enterprises)ของพวกเขาเพื่อ ผลประโยชน์ของเรา ประเทศไทยเป็นจุดศูนย์กลาง ของความต้องการอย่าง แท้จริงของเรา ในพื้นที่บริเวณนี้ การปฏิบัติการอย่างตั้งใจจริง และประกอบด้วยความสามารถอย่างเปี่ยมล้น ที่จะเข้าควบคุม ด้านเศรษฐกิจ การเมือง การทหาร จะต้องอยู่ภายใต้การ บังคับบัญชาของ "วอชินตัน" อย่างใกล้ชิด การตัดสินใจ การปฏิบัติการ และการดำเนินงานทุกด้านในภูมิภาคนี้ก็คืออย่างนี้

เราไม่สามารถจะอยู่รอดได้ด้วยการปฏิบัติการสนธิสัญญาใด ๆ ไม่สามารถจะยืนอยู่ได้ด้วยประเทศที่เป็นมิตรของเรา แต่เราต้องพุ่ง ตรงไปข้างหน้า และวิธีการหลัก(Key) ที่ต้องทำก็คือต้องเข้าควบคุม, วางโครงการ, บังคับ, และเอาผลประโยชน์ที่แน่นอน จากโครงการช่วยเหลือทั้งหลายของเรา โดยใช้หน่วยคณะที่ปรึกษาทางทหาร(MAAG.) เป็นส่วนเจาะนำหน้าเข้าไป...."

(หลักฐาน....เอกสารลับสุดยอดMission to South East Asia, India, and Pakistan)

ความหมายสำคัญในเอกสารนี้ที่เกี่ยวข้องกับ "ประเทศไทย" อยู่ตรง คำที่ว่า "เราจะต้องสร้างสถานการณ์ สร้างภาพตัวศัตรูขึ้นมา" (พุทธวิทยาเพื่อการปฏิวัติ,๒๕๔๓)

ในช่วงระยะเวลาดังกล่าว สหรัฐอเมริกาจึงส่งคณะที่ปรึกษาทางทหาร ตั้งฐานทัพ และวางหน่วย CIA รวมทั้งการเข้าชี้นำยุทธศาสตร์การรบ เพื่อสร้างให้บุคลากรในกองทัพไทย
ยอมรับความเหนือกว่าในทุกด้านทางการทหาร และพึ่งพาอาวุธและเงินทุนสนับ

สนุนจากสหรัฐอเมริกาอย่างขาดไม่ได้ ตรงกับข้อมูลในกรณีความไม่พร้อมต่อการสู้รบของ พคท. ปรากฏเป็นมติของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย เรียกว่า "**มติปี ๒๕๐๖**" ระบุว่า " ให้หน่วยงานต่าง ๆ พยายามหลีกเลี่ยงการปะทะกับฝ่ายรัฐบาล คือ นอกจากจะไม่ให้ไปโจมตีฝ่ายรัฐบาลแล้ว แม้ถูกโจมตีก็ให้หลีกเลี่ยง ทั้งนี้เนื่องจากกำลังคน และกำลังอาวุธในอันที่จะโต้ตอบ หรือทำสงครามกัน ไม่พร้อมอย่างเพียงพอ" (บันทึกการประชุม พคท.,๒๕๐๖)

แม้กระทั่ง ใน ปี พ.ศ.๒๕๐๗ พคท. ก็ยังไม่มีกำลังและความพร้อม " สภาพโดยทั่วไป ไม่มีการตระเตรียมต่อสู้ด้วยอาวุธ เขตที่ตระเตรียมพอใช้ได้บ้างก็คือเขตนครพนม แต่งานส่วนใหญ่ยังอยู่ที่ราบ แม้แต่เขตงานก็ยัง ไม่ได้จัดตั้ง ทั้งไม่สอดคล้องกับเข็มทางยุทธศาสตร์ การสร้างงานบนภูยังอ่อน แม้เขตสกลก็เช่นกัน งานยังแคบและมีอยู่เฉพาะตามขอบชายดง งานบนภูเพิ่งจะไปติด ต่อ ส่วนทางหมู่บ้านนาไร่ของจังหวัดยโสธรก็เช่นเดียวกัน" (บันทึกประชุม พคท.๒๕๐๗)

ฐานที่มั่นในเมือง สถานภาพของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ยังอยู่ในสภาพไม่พร้อมทุกทาง ทั้งกำลังคนและ กำลังอาวุธโดยเฉพาะอย่างยิ่งขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้าร่วมดำเนินการ ดังนั้น**พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยจึงรายงานไปยังพรรคคอมมิวนิสต์สากล** ให้พิจารณาหาแนวทางเพิ่มจำนวนบุคลกรที่มีประสิทธิภาพ และอุดมการณ์ให้กับ พคท.ในป่าเป็นกรณีเร่งด่วน โดยสาเหตุทางการเมืองทำให้ *นายป๋วย อึ๊งภากรณ์* ต้องไปพำนักอยู่ในประเทศอังกฤษ ระยะดังกล่าวนี้ทำให้ ***นายสุลักษ์ ศิวลักษณ์*** ได้รู้จักสนิทสนมกับนายป๋วย ขณะนาย สุลักษ์ ไปเรียนต่อในประเทศอังกฤษ " *นายป๋วย อึ๊งภากรณ์ ก็มาเป็นที่ปรึกษาฝ่ายเศรษฐกิจ และการคลังคุมตลอดทั้งยุโรปตะวันตก โดยไปเปิดออฟฟิศใหม่ นอกสถานทูตออกไป ณที่53Harrington Rd. อีกด้วย ท่านก็กรุณาให้เราใช้ออฟฟิศ เป็นที่พิมพ์ดีดมากออกไปอีกแห่ง...*" (ส. ศิวลักษณ์, ๒๕๓๖) นายสุลักษ์ร่วมงานกับ นายอานันท์ ปันยารชุน มาก่อนที่ประเทศอังกฤษในปีพ.ศ.๒๔๙๖ โดยนายอานันท์ มีตำแหน่งเป็น สนทนากรรมการของสมาคมนักเรียนไทย (สามัคคีสมาคม) " *อานันท์ ปันยารชุน ทำหน้าที่ในที่ประชุม ขำที่อานันท์ พูดภาษาไทยไม่ค่อยได้เช่น เชิญนั่งเก้าอี้ บอกว่าให้เชิญมานั่งบนโต๊ะ*

เป็นต้น" (ส.ศิวลักษณ์, ๒๕๓๖) นายป๋วยได้ร่วมกับนายสุลักษ์ หรือ ส.ศิวลักษณ์ จัดตั้ง มูลนิธิโกมลคีมทอง โดยการสนับสนุนของ Asia Foundation ซึ่งเป็นหน่วยงานของ CIA ในภายหลัง ปี ๒๕๐๒ นายอานันท์ ปันยารชุน จึงได้รับการสนับสนุนให้เป็นเลขานุการรัฐมนตรีต่างประเทศ ในช่วงพ.ศ.๒๕๐๕ ระหว่างการจัดประชุมของ"**วาติกัน**"ชื่อว่า"**Declaration on relations of the Church with Non - Christian religions** " หรือที่รู้จักกันในนามของ "**VATICAN COUNCIL 2** "นั้น ได้ส่งผลมายังพุทธศาสนาในประเทศไทยโดยตรง พระภิกษุระดับราชาคณะถูกกลั่นแกล้งจับกุมดำเนินคดี(พระพิมลธรรม) เพื่อเป็นเหตุอ้างเปลี่ยนแปลงกฏหมายควบคุมเพิ่มบทลงโทษพระภิกษุสงฆ์ไทยให้หนักขึ้นเรียกว่า พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ ฉบับ พ.ศ.๒๕๐๕ ในปี พ.ศ.๒๕๐๗ ซึ่งเป็นระยะที่พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ยังไม่มีศักยภาพและต้องการ กำลังเพิ่มขึ้นอย่างยิ่งนั้น นายป๋วย อึ๊งภากรณ์ ได้ถูกกำหนดให้รับหน้าที่เป็น คณะบดีคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อปรับปรุงหลักสูตรปริญญาตรี และผลิตอาจารย์ โดยวัตถุประสงค์เพิ่มจำนวนนักศึกษา และอาจารย์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ให้มากขึ้น โดยนายป๋วย ได้เพิ่มอาจารย์เข้าสอนในปีนั้นเป็น ๙๐ คน จากจำนวนเดิมที่มีอยู่เพียง ๔ คน และ***กำหนดให้สอนหลักสูตรปริญญาโทเป็นภาษาอังกฤษซึ่งเดิมสอนเป็นภาษาไทย*** พร้อมกับจัดให้นักศึกษาปฏิบัติ งานชนบท เรียกว่า "**โครงการบัณฑิตอาสาสมัคร**" จากโครงการนี้ทำให้นักศึกษาจะได้สัมผัสกับชีวิต ความเป็นอยู่ของสมาชิก พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยภายใต้ภาพของชาวนาผู้ยากไร้ถูกเอารัดเอาเปรียบจากภาครัฐ

"ในช่วงต้นก่อนการเข้าสู่ป่า จะต้องให้มีประสบการณ์ระยะหนึ่งก่อน ในส่วนระยะสั้นเรียกว่าไป '*ทัศนศึกษา*' จากนั้นจะถูกจัดเป็น '*ผู้ผ่านทาง*' เพื่อคัดเลือกเข้าสู่ '*ผู้ที่ไปหาประสบการณ์*' และนำเข้าสู่การจัดตั้งเป็นสมาชิกของพรรคอย่างถาวร(บันทึก พคท.,๒๕๐๕)

นายสุลักษณ์ ศิวลักษ์ รับการบรรจุเป็นอาจารย์สอนในคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในระยะเดียวกันนี้ พร้อมกับเคลื่อนไหวในกลุ่มคณาจารย์ และนิสิตนักศึกษา มีศูนย์บัญชาการภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ชื่อ "**กลุ่มประสานงานศาสนาเพื่อสังคม(กศส**.)" และทำหน้าที่เผยแพร่อุดมการณ์

สู่มหาวิทยาลัยต่าง ๆ โดยตั้งกลุ่มขึ้นชื่อว่ากลุ่ม "**ศึกษิตเสวนา**" ขึ้น

"...**กลุ่มศึกษิตเสวนาของอาจารย์สุลักษณ์** คนที่อยู่เป็นกลุ่มหลัก ๆ ก็มี หมอวิชัย (โชควิวัฒน์) พิภพ(ธงไชย) โกมล(คีมทอง) วิทยา(เชียงกูล) คนมาร่วม ฟังกันมาก **ชาวพรรคคอมมิวนิสต์ด้วย อย่างแสง**(รุ่งนิรันดรกุล) **ซึ่งเป็นชาวพรรคเขาก็มาฟัง นี่ละครับกลุ่มศึกษิตเสวนา** ก็เป็นที่รวมตัวได้ระดับหนึ่ง (ธรรมเกียรติ กันอริ,๒๕๒๗)

ในปี พ.ศ.๒๕๐๗ นายอานันท์ ปันยารชุน ได้รับความเห็นชอบจากสหรัฐอเมริกา โดยได้รับตำแหน่งเป็น เลขานุการเอก คณะผู้แทนถาวรไทย ประจำสหประชาชาติ และได้รับแต่งตั้งให้มีตำแหน่งเป็น ผู้แทนถาวรไทย ประจำสหประชาชาติ ควบตำแหน่งเอกอัครราชทูตไทยประจำประเทศแคนาดา ด้วยอายุเพียง ๓๔ ปี..." (ชลธิศ อาจมนภาพ, ๒๕๔๒)

ในปี พ.ศ.๒๕๐๘ โดย**VATICAN COUNCIL 2** จึงมีการตั้งสถาบันการเงินชื่อ "**องค์กรเครดิตยูเนี่ยน**" ขึ้นที่ ศูนย์กลางเทวา ห้วยขวาง กรุงเทพฯ

การลอบจัดประชุมในป่าของสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย

๓

สาเหตุ วันมหาวิปโยค

๑๔ ตุลาคม พ. ศ. ๒๕๑๖

๓.๑ ***"Divided & Rule"***การที่รัฐบาลดำเนินการจับกุม "***สภาสันติภาพ***" ได้ตัวผู้กระทำความผิด และบัญชีรายชื่อผู้ร่วมในขบวนการมากมาย ทำให้ทาง "สภาคริสตจักรโลก" และ "พรรคคอมมิวนิสต์สากล" วิเคราะห์ความผิดพลาด พร้อมกับปรับแผนการดำเนินงานใหม่ เพราะการดำเนินงานของพรรคคอมมิวนิสต์ตามหลักของ "**ความคิดเหมาเจ๋อตุง**" ไม่อาจอำนวยผลประโยชน์ให้กับ "***สภาคริสตจักรโลก***" จึงให้นายประเสริฐ ทรัพย์สุนทร รับรูปแบบการต่อสู้ใหม่ โดยให้พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยเลิกใช้นโยบาย "ความคิดเหมาเจ๋อตุง" ไปใช้นโยบายใหม่สนับสนุนแผนวาติกันคือ "*แนวทางแนวร่วม*" แต่กรรมการพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยสายจีนไม่เห็นด้วย และลงความเห็นว่า นายประเสริฐ เป็นพวก "***คัดค้านพรรค***" มีความเห็นที่ผิดจากแนวทางเดิมของเหมาและเจตนารมย์ของนายปรีดี พนมยงค์ (บันทึกการประชุม พคท.,๒๕๐๐)

ประกอบกองทัพไทยยังมีความเป็นเอกภาพ เป็นอุปสรรคต่อการขยายผลและบรรลุความสำเร็จได้ พรรคคอมมิวนิสต์สากลจึงมีมติให้นายประเสริฐ ทรัพย์สุนทร ทำหน้าที่ขยายแนวร่วมพร้อมกับทำลายศักยภาพกองทัพไทย

การแทรกตัวเข้าครอบงำและบริหารพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยของ CIA นั้น นายประเสริฐได้ถูกกำหนดให้เป็น "**ลิ่ม**" ทำลายคอมมิวนิสต์สายจีนให้หมดไป ทั้งนี้เพราะนายประเสริฐ ทราบข้อมูลภายในอันเป็นความลับที่สุดของ พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ซึ่งสามารถนำมาปรับใช้ทำลาย แนวคิดขัดแย้งนั้น เพื่อที่จะให้ CIA จัดคนของตนเข้าไปบริหารสั่งการพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยได้โดยตรง และเต็มอำนาจ ดังนั้นด้วยอิทธิพลของ องค์กร CIA จึงสั่งการบรรจุให้ นายประเสริฐ ทรัพย์สุนทร เข้าเป็นอาจารย์พิเศษ สอนวิชา "***คอมมิวนิสต์***" ของกองอำนวยการป้องกันปราบปรามคอมมิวนิสต์(กอ.ปค.)และในโรงเรียนเสนาธิการทหารบก รวมทั้งสถาบันทหารทุกแห่ง ข้าราชการพลเรือน

ฝ่ายปกครอง ที่ขึ้นตรงและมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามคอมมิวนิสต์ ทั้งนี้เพื่อให้เป็นที่เชื่อถือยอมรับทางด้านวิชาการ แทรกแนวความคิดเพื่อแยกกองทัพออกจากประชาชนให้ได้ ทั้งนี้เพื่อเสริมศักยภาพและความชอบธรรมให้กับ มหาอำนาจ และ CIA ที่จะปฏิบัติการในประเทศไทยได้ต่อไป พร้อมนั้น CIA ก็ได้จัดบุคลากรชาวไทยทำหน้าที่แทรกตัวผ่านนายประเสริฐ เข้าไปในพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย คือ นายสังข์ พัธโนทัย ซึ่ง ปรากฏข้อมูลว่าใน "ระว่างปี พ.ศ.๒๕๑๐-๒๕๑๖ เขาเป็นมันสมองหรือ "**กุนซือ**" ให้แก่เจ้าหน้าที่ระดับสูงของ CIA นาม '*นอร์แมน บี. ฮันน่า*' ตำแหน่งบุรุษหมายเลข ๒ ของสถานทูตอเมริกา ประจำประเทศไทยผู้มีบทบาทต่อทำเนียบขาว...(อภิวัฒน์,๓๙) นายสังข์ เป็นสหายสนิทของประเสริฐ ทรัพย์สุนทร และ ประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์

ในขณะเดียวกัน พรรคคอมมิวนิสต์สากล ได้เปิดแนวรุกทางด้านจิตวิทยา เผยแพร่แนวความคิดในกลุ่มนักศึกษาและปัญญาชน โดยก่อตั้ง หนังสือพิมพ์แต่ละภาค ภาคกลางมี นายรวมวงพันธ์ นายล้วน ปั้นน้อย นายอุดม ศรีสุวรรณ ออกหนังสือ "เศรษฐสาร" ภาคใต้ ให้วิรัช อังคถาวร ภาคอิสาน ให้นายเจริญ วรรณงาม ปั่นแก้วมาตย์ ดำเนินการ ส่วนในสถาบันอุดมศึกษา ให้นายวินัย เพิ่มพูนทรัพย์ นาย สมพงษ์ อยู่ณรงค์(จิตร ภูมิศักดิ์) ดำเนินการ...(บันทึก พคท. ,,๒๕๐๙)

๓.๒ การแทรกตัวเข้าทำลายกองทัพ

" พ.อ.ชวัติ พิสุทธิพันธ์ อาจารย์โรงเรียนนายร้อย จปร. จบการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อย จปร. ศึกษาต่อปริญญาโททางรัฐศาสตร์การทูตจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จากการศึกษาในธรรมศาสตร์นี้เอง จึงได้รับการถ่ายทอดอุดมการณ์ จากกลุ่มของนายป๋วย อึ๊งภากรณ์ และนายสุลักษ์ ศิวะลักษ์ ในแนวความคิดของนายปรีดี พนมยงค์ รวมทั้งได้รับการอบรมความคิดทางการเมือง โดยตรงจาก นายประเสริฐ ทรัพย์สุนทร ทำให้มีความคิดรุนแรงในทางการเมือง พร้อมกับสั่งสอนและสืบทอดอุดม การณ์ไปยังนายทหารที่เป็นลูกศิษย์หลายคน ที่สำคัญคือ พ.อ.จำลอง ศรีเมือง ซึ่งต่อมาได้ตั้งเป็นคณะทหารหนุ่มในปี๒๕๑๖ และอีกส่วนหนึ่งได้ตั้งเป็น กลุ่มทหารประชาธิปไตยในปี ๒๕๒๑ ประสานงาน

กับกลุ่มเคลื่อนไหวของนักศึกษา และประชาชน รวมทั้งพรรคการเมืองต่อมา " คณะทหารหนุ่มกำเนิดขึ้นและเริ่มเคลื่อนไหวท่ามกลาง วิกฤติการณ์ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ และหลังจากนั้นเป็นต้นมา" (พ.อ.มนูญ, ๒๕๒๓) แกนของคณะทหารหนุ่มล้วนเป็นเพื่อนนักเรียนนายร้อยรุ่นเดียวกัน(หลักสูตรใหม่รุ่น๗ จบการศึกษาเมื่อ พ.ศ.๒๕๐๓) มีอยู่ด้วยกัน ๖ คนยศขณะนั้น คือ

๑. พันตรี มนูญ รูปขจร	๒. พันตรี จำลอง ศรีเมือง
๓. พันตรี ชูพงษ์ มัทวพันธ์	๔. พันตรี ชาญบูรณ์ เพ็ญตระกูล
๕. พันตรี แสงศักดิ์ มังคละศิริ	๖. พันตรี ปรีดี รามสูตร

คณะทหารหนุ่มเป็นกลุ่มปิดลับ การนำสมาชิกใหม่เข้าเพิ่มเติม อาศัยความสัมพันธ์ใกล้ชิด เพื่อนร่วมรุ่น พ.ต.จำลอง พ.ต.มนูญ เป็นผู้ประสานงาน (สัมภาษณ์ พ.อ.จำลอง ศรีเมือง, ๒๕๒๔)

นายทหารผู้ใหญ่ผู้ออกมาคัดค้านทัดทานแนวความคิดของคณะทหารหนุ่ม คือ พลโทฉลาด หิรัญศิริ

๓.๓ สถานการณ์ในป่า

ที่ ภูหินตั้ง นาย ธง แจ่มศรี สหายนำ ได้แต่งตั้งให้ **นายสมพงษ์ อยู่ณรงค์** หรือ **จิตร ภูมิศักดิ์** ให้ใช้ชื่อจัดตั้งว่า "***สหายปรีชา***" มีเขตงานรับผิดชอบ คือ ภูผาผึ้งจรดทิศตะวันออกของ บ้าน คำบิด บ้านคำบ่อ ปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยพิเศษทำงานมวลชน ให้ชาวบ้านอพยพเข้าป่าให้มากที่สุด แต่ก็อยู่เป็นเพียงชั่วครั้งชั่วคราวเรียกว่า "***ผู้ผ่านทาง***" จะเคลื่อนไหวในกลุ่มนิสิตนักศึกษาระดับแกนนำในกรุงเทพฯ เป็นส่วนใหญ่ (บันทึก พคท., ๒๕๐๗)

ท่าทีของมหาอำนาจ และ CIA

จากเอกสารลับของแพนตากอนปี พ.ศ.๒๕๐๘ ของ **Gen. RoBert S. Mac Namara รมว.กลาโหมของสหรัฐ** มีว่า

"…..ประเทศไทยเป็นประเทศเอกราชมีประวัติศาสตร์ยาวนาน ไม่เหมือนกับประเทศเวียตนามที่มีความสำนึก ในด้านชาตินิยมรุนแรง *ประเทศไทยมีคอมมิวนิสต์ในประเทศอยู่น้อยมาก* (It has few domestic Communist) *ไม่สามารถสร้างความเสียหายใด ๆ ได้*

เรา จะต้องตั้งหน้าตั้งตา พยามทำให้ประเทศไทยเป็นฐานที่มั่นของเรา ที่มั่นคงเหมือนหินมิใช่กองทราย(A foundation of rock political a bed of sand***) ซึ่งเราจะได้ใช้เป็นฐาน ทางการเมือง การทหาร การเศรษฐกิจ ในอันที่เราจะเข้าไปครอบคลุมเอเซีย***…."

ปฏิบัติการที่ล้มเหลวของ "**วาติกัน**" และ " **CIA**" ในเวียตนาม นั้นทำให้ "**วาติกัน**" ได้จัดประชุมบิชอปทั่วโลกจำนวน ๔,๐๐๐ คน ***เพื่อกำหนดยุทธวิธีทำลาย ศาสนาอื่นอันมิใช่โรมันคาทอลิกโดยเฉพาะ*** ตั้งแต่วันที่ ๑๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๕ ต่อเนื่องเป็นเวลา ๓ ปี ได้ประกาศมติที่ประชุมมีชื่อ ว่า " Declaration on relations of the Church with Non - Christian Religions " หรือที่รู้จักกันในนามของ"**VATICAN COUNCIL 2**" (เป็นคำสั่งลับ ใช้ปฏิบัติการVATICAN COUNCIL 2 ทำลายล้างศาสนา จึงได้มีการกวาดล้างพุทธศาสนิกชนเกิดขึ้นใน เวียตนาม เขมร ไทย ส่วน "วาติกัน" โดย "สันตะปาปา" ได้มีคำสั่งให้จัดตั้ง"**วิทยาลัย**" เพื่อฝึกอบรมบุคคลใช้ปฏิบัติการนี้ในประเทศไทยให้ได้

CIA และ **วาติกัน** ได้ให้การสนับสนุนประธานาธิบดี โง ดิน เดียม และ โง ดิน ถึก คาร์ดินัลโรมันคาทอลิก โดยให้งบประมาณมากมายถึงเดือนละ ๒๐๐,๐๐๐เหรียญสหรัฐ เพื่อใช้ในการปราบปรามพุทธศาสนิกชน แต่ในที่สุดก็ไม่สามารถต้านทานต่อกระแสของชาวพุทธเวียตนาม ซึ่งเป็นประชากรส่วนใหญ่ของประเทศได้ ทำให้ประธานาธิบดี โง ดิน เดียม และคาร์ดินัล โง ดิน ถึก ถูกฆ่าตาย รัฐบาลภายใต้การบัญชาการของ "วาติกัน" ล่มสลายลงในปลายปี พ.ศ.๒๕๐๖ นั่นย่อมหมายถึงลางแห่งหายนะของ **CIA** และผลประโยชน์ของสหรัฐอเมริกาในภูมิภาคนี้โดยตรง ดังนั้นเป้าหมายหลักก็คือประเทศไทย ซึ่งจะสามารถจัดสร้างเงื่อนไขเชิงบังคับให้พรรคคอมมิวนิสต์ แห่งประเทศไทย และกองทัพของไทยปะทะกันทางด้านอาวุธโดยตรง ทั้งนี้เพื่อสร้างความชอบธรรม ให้

กับ **CIA** และ “**วาติกัน**” ย้ายฐานปฏิบัติการเข้าสู่ประเทศไทยโดยไร้ข้อครหา

การตระเตรียม “ วันเสียงปืนแตก ๗ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๐๘

“ ในวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๐๗ สหรัฐอเมริกาส่งประกาศเข้าทำสงครามในประเทศเวียตนามโดยใช้กรณีเรือรบถูกโจมตีที่อ่าวหมู ในปี พ.ศ.๒๕๐๘ และก็ได้ใช้ประเทศไทยเป็นฐานกำลังหลักของกองทัพสหรัฐอเมริกาทั้งหมด “

เสียงปืนแตกที่เกิดขึ้นในวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๐๘ เป็นเรื่องบังเอิญอย่างไม่น่าเกิดขึ้น และไม่อาจจำกัดความได้ถึงความสุดวิสัย ว่าจะเกิดจากความผิดพลาดของ ‘*สหายเสถียร*’ เป็นหัวหน้า เป็นเรื่องที่ขัดมติพรรค ๒๕๐๖ ในการห้ามปะทะกับเจ้าหน้าที่รัฐโดยเด็ดขาด อย่างไรก็ดี พอเสียงปืนแตกในวันที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๐๘ ก็เป็นเงื่อนไขที่หาไม่ได้อีกแล้วในศตวรรษนี้ บนเส้นทางของ ‘ป่านำบ้าน’ จากภูพานถึงที่ราบ จากอิสานเหนือถึงอิสานใต้ จากดงหลวงไปถึงดงพระเจ้า จากภูช่อฟ้าจังหวัดอุดรธานี จากภูแผงม้าในยโสธร ทับคนป่าจำนวนมาก ก็ถูกจัดตั้งขึ้น และมีคนนับพันถูกส่งเข้ามาประจำกระจายทั่ว

เขตดง หลวง นำโดย วิรัช อังคถาวร สมพงษ์ พึ่งประเสริฐ
เขตภูแผงม้าในจังหวัดยโสธร นำโดย ปั่น แก้วมาตย์
เขตละหานทรายในจังหวัดบุรีรัมย์ นำโดย ประจวบ เรืองรัตน์
วินัย เพิ่มพูนทรัพย์
เขตจังหวัดสุราษฎร์ นำโดย ประสิทธิ์ เทียนศิริ สิน เติมหลิ่ม
เขตจังหวัดราชบุรี นำโดย นายพายัพ อังคสิงห์
เขตจังหวัดประจวบ โดย พันโทพโยม จุลานนท์ ผิน บัวอ่อน
สัมผัส พึงประดิษฐ์
เขตภาคเหนือ เชียงราย-ตาก-พิษณุโลก นำโดย ทรง นพคุณ
ดำริ เรืองสุวรรณ
เขตกลางลพบุรี- เพชรบูรณ์นำโดยประสิทธิ์ ตะเพียนทอง” (บันทึก พคท.,๒๕๐๙)

“…ในส่วนเขตงานภาคใต้สุราษฎร์- พัทลุง ได้เริ่มจัดตั้งขึ้นในเดือนตุลาคม พ.ศ.๒๕๐๘ ขณะนั้นเรายังไม่มีแม้กระทั่งอาวุธประจำกาย มีเพียงแค่

ปืนเมาเซอร์ต่อด้าม นอกนั้นก็มีปืนลูกซองยาว ลูกซองสั้น(ไอ้เท่ง) และปืนแก็ป ซึ่งมีเพลงบทหนึ่งพรรณาว่า "ปืนแก็ปแหนบทับช้างบางทีตีค้าง บางทีตีผิด" ไม่ต้องพูดถึงการสู้กับเจ้าหน้าที่รัฐบาล หากช้างมาสักสามเชือก ก็ต้องวิ่งกันป่าราบแล้ว..." (บันทึกสหายเดือน ค่าย๗๙)

วันที่ ๑๘ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๐๘ "**วาติกัน**" โดย***สันตะปาปา*** *ได้ประกาศ* ***<u>แบ่งเขตการปกครองประเทศไทย(Diocese)</u> <u>เป็น</u> ๒ <u>ภาค</u>*** คือ

๑ เขตกรุงเทพฯ และ ๒ เขตท่าแร่หนองแสง อุดรธานี

ในช่วงระยะเวลาของการรุกใหญ่ของพรรคคอมมิวนิสต์สากลนี้ ได้มีการเปลี่ยนแปลงของ "**วาติกัน**" อย่างกระทันหันคือ สันตะปาปาปอลที่ ๖ ถูกลอบฆ่าตาย ทำให้ชาวเชคโกสโลวาเกีย ระบบพรรคคอมมิวนิสต์สากล ได้รับเลือกขึ้นรับตำแหน่งสันตะปาปา ชื่อ จอนห์ ปอลที่ ๒

๓.๔ การย้ายฐานปฏิบัติการจากเวียตนามเข้าสู่ไทย

หลังจากประสบความล้มเหลวในประเทศเวียตนาม และกองทัพสหรัฐอเมริกาได้รับการต่อต้านอย่างหนัก และคอมมิวนิสต์ได้แตกแยกความเห็น ออกเป็นสองกลุ่ม และจีนได้ปรับเปลี่ยนแนวของลัทธิคอมมิวนิสต์ออกไปจากแนวของ " **คาล มาร์ก**" ซึ่งไม่ได้เป็นไปตามวัตถุประสงค์หลักของ "**พรรคคอมมิวนิสต์สากล**" ซึ่งควบคุมบริหารสภาคริสจักรโลก เพื่อให้สอดคล้องประสานกันกับแนวปฏิบัติของพรรคคอมมิวนิสต์สากลด้วย ทำให้วาติกันจึงจัดให้มีการประชุมผู้นำคาทอลิกเพื่อปรับแผนใหม่ ที่เมืองบาเคียว ประเทศฟิลิปปินส์ เมื่อ 23 - 29 พฤศจิกายน 2513 โดยมีสันตะปาปาเป็นประธาน สรุปการประชุมมีมติ ดังนี้

๑. ให้จัดตั้ง "**ฐานปฏิบัติการร่วม**" ภายใต้ชื่อว่า "***สหพันธ์สภาสังฆราชแห่งเอเซีย***" (The Federation of Asian Bishop Conferences) ใช้รหัสเรียกขานว่า "**FABC**" จำนวนประเทศที่เป็นเป้าหมาย รับผิดชอบในการปฏิบัติการในเอเซียมี ๑๓ ประเทศคือ เกาหลี ฟิลิปปินส์ อินโดนิเซีย ศรีลังกา อินเดีย เวียตนาม(ในขณะนั้น) จีน ญี่ปุ่น สิงค์โปร มาเลเซีย ไทย ลาว เขมร โดยกำหนดให้มีการประชุมสรุปผลปฏิบัติการในประเทศของตนทุก ๔ ปี หน่วยงานนี้มีอำนาจสั่งการครอบคลุมทั่วภูมิภาค ทั้งในด้านการสร้างข่าวสารเพื่อ ปลุก

กระแสประสานรับ ให้กระจายไปยังทั่วโลกได้ในทันที

๒. ให้จัดตั้งหน่วยงานย่อย "**เขตงาน**" (ศัพท์ทางทหารเรียกว่า "*หน่วยปฏิบัติการรบ*")รับผิดชอบควบคุมบุคลากรของ "**HOD**"ภายใต้ชื่อว่า "สภา*เพื่อการพัฒนา*"(Beshops Institue For Social Action) ใช้รหัสเรียกขานว่า "**BISA**" โดยกำหนดให้มีการประชุมสรุปผลปฏิบัติการใน "เขตงาน" ของตนทุก ๑ ปี เพื่อสรุปผลส่งไปยัง "**FABC**" ปรับปรุงแผนงานเชิงรุกต่อไป

สิ่งที่จัดว่าสำคัญที่สุดในการประชุมที่ประเทศฟิลิปปินส์ มีสันตะปาปาเป็นประธานที่ประชุม ได้ออกเป็นคำสั่งปฏิบัติการว่า "***งานพัฒนาของวาติกันในทศวรรษที่ 2 นี้*** <u>**จะเป็นช่วงเวลาที่เต็มไปด้วยความดุเดือดและโหดร้าย**</u> **โดยจะเริ่มจากปี 1970 - 1980 (พ.ศ.๒๕๑๓- ๒๕๒๓)...** "

ในการประชุมครั้งนี้ นายสุลักษณ์ ศิวลักษ์ ได้เข้าร่วมประชุมเพื่อรับแผนปฏิบัติการในเมืองไทยด้วย เช่นกัน

ผลของการประชุมทำให้เกิดปฏิบัติการร่วมระหว่างองค์กรคอมมิวนิสต์สากลและวาติกัน ซึ่งเปลี่ยนจากแผนเดิมซึ่งใช้กำลังอาวุธจากภายนอก มาเป็นการสร้างกระแสแตกแยกจากมวลชนภายในแทน โดยสร้างสงครามชิงมวลชน มีเป้าหมายปฏิบัติการเร่งด่วนในภูมิภาคเอเซีย ที่ประเทศที่เป็นตัวอย่างของปฏิบัติการก็คือ ลาว เขมร เวียตนาม ศรีลังกา

จากมติของการประชุมโดยอาศัยคำว่า "**พัฒนา**" และคำว่า"**ปลดแอก**" ได้ถูก ใช้ร่วมกันอย่างกลมกลืน ในการสร้างกระแสความแตกต่าง ของมวลชนแต่ละฝ่าย ซึ่งโดยเนื้อแท้นั้นคือเป้าประสงค์คงเดิม สำหรับประเทศ ไทยนั้น ได้จัดสร้างสถานการณ์ไว้พร้อมแล้ว ข้อมูลและมติการประชุมทำให้ CIA ต้องย้ายฐานปฏิบัติการจากประเทศเวียตนาม มาตั้งอยู่ในประเทศไทยที่จังหวัด สกลนคร ในเดือน ธันวาคม ปี พ.ศ.๒๕๑๓ ช่วยสนับสนุนงานมวลชน โดยการประสานผ่าน *สภาคาธอลิคระหว่างประเทศ* อันเป็นหน่วยงานภายใต้การควบคุมบัญชาการของ CIA ทำงานประสานร่วมมือกับวาติกันในด้านการศาสนาด้วย ขึ้นตรงต่อสภาคริสต์จักรโลก กรุงเจนีวา ประเทศสวิสเซอแลนด์ (NATIONAL INSTITUTE FOR STRATEGIS STUDIES)

สหายไสว สมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ทำหน้าที่ฝ่าย

ยุทธการให้กับนายสุวิทย์ เนียมสา และ นายสมพงษ์ ทับขวา เขตงานอิสานเหนือ ได้รับคำสั่งให้เข้าประสานงานกับ CIA โดยการเข้ามอบตัวต่อรัฐบาล ถูกจัดให้เป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายการข่าวของ CIA (บันทึก พคท.,๒๕๑๔)

ย่อยสลาย แล้วเข้ายึดครอง

โดยการนำเสนอแนวนโยบายใหม่ แก่สมัชชาพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยของนายประเสริฐ ทรัพย์สุนทร ทำให้ พคท.ได้ถูกทำให้แตกแยกทางความคิดออกเป็นสองฝ่าย โดยมีทั้งผู้เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยทำให้เกิด ความขัดแย้งทางความคิดภายในอย่างรุนแรง ต่างฝ่ายก็ต้องการควบคุม บัญชาการทั้งหมดเช่นกัน “ บันทึกเกี่ยวกับ อิทธิพลของหลิว(เฉ้าฉี) และเติ้ง เสี่ยว ผิง ในขบวนการปฏิวัติไทย ซึ่งจัดสัมนาโดย ดำริห์ เรืองสุธรรม ศักดิ์ สุภาเกษม และ อัศนี พลจันทร์ ก่อให้เกิดปฏิกริยาแตกแยกขึ้นในพรรคอย่างไม่มีทางแก้ไข ปรากฏว่าพี่น้องทหาร และประชาชนทั้งสามจังหวัด อันมีเพชรบูรณ์ หล่มศักดิ์ พิษณุโลก ที่ชุมนุมอยู่บนภูหินล่องกล้า ได้วิพากษ์การนำของ วิรัช-เจริญ เป็นการใหญ่ สถานการณ์เลวร้ายมากกระทั่งมีการตะโกนคำขวัญว่า ให้โค่นลงมาเสียพวกลัทธิแก้ กระแสการแตกร้าว ได้ลามไปถึงจังหวัดภาคเหนือ คือ น่าน เชียง ราย ตาก ภาคกลางและใต้ สหายทางภาคเหนือ ได้จัดตั้ง “*ศูนย์การนำใหม่*” ขึ้นมาเพื่อบัญชาการทั้งประเทศ นำโดย ทรง นพคุณ และ ประสิทธิ์ ตะเพียนทอง ในขณะที่มีเรื่องเช่นนี้ เป็นช่วงที่สหายนำกำลังไปยังประเทดลาว จึงเป็นโชคดีของศูนย์การนำใหม่ มิเช่นนั้นคงจะมีการจับกุม ผู้นำและผู้กระทำการแบ่งแยกพรรค ดั่งที่ปรากฏอยู่ในประเทศจีนสมัยปฏิวัติวัฒนธรรม” (บันทึก พคท., ๒๕๑๓)

ข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า คอมมิวนิสต์สายจีน ยังมีอิทธิพลมากกับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ทั้งทางด้านกำลังมวลชนและกำลังอาวุธ ซึ่งขัดแย้งต่อนโยบายวาติกันและพรรคคอมมิวนิสต์สากลโดยสิ้นเชิง ฉะนั้น อิทธิพลคอมมิวนิสต์สายจีน จึงได้ถูกกำจัดไปโดยสิ้นเชิง ทั้งในเขมร และลาว ดังนั้นการสลายอิทธิพลของคอมมิวนิสต์สายจีน จึงเป็นความจำเป็นเร่งด่วน ซึ่งจะต้องดำเนินการไปพร้อม ๆ กับปฏิบัติการทางจิตวิทยา ***<u>แยกประชาชนกับ</u>***

<u>กองทัพไทยพร้อมกันด้วย</u> แต่ความแตกแยกภายในของ พคท. รุนแรงเกินกว่าที่ CIA ได้คาดการณ์ไว้ พคท.แตกแยกกันถึงขนาดไม่อาจสั่งการได้และนั่นหมายถึงความพินาศของทุกฝ่าย ทั้งฝ่ายของพรรคคอมมิวนิสต์สากลและฝ่ายคอมมิวนิสต์สายจีน จะต้องเกิดขึ้น และความล่มสลายของแผนCIA ทั้งหมด

ดังนั้นจึงมี คำสั่งให้จัดตั้งองค์กรเพื่อเผยแพร่อุดมการณ์ของพรรคคอมมิวนิสต์สากล แสวงหาแนวร่วม สมาชิกใหม่โดยใช้ชื่อทางศาสนาเคลื่อนไหว เพื่อมิให้ถูกเพ่งเล็งจากทางราชการ ว่า "***คณะกรรมการศาสนาเพื่อการพัฒนา*** (ศพพ.) ***ศูนย์ศาสนสัมพันธ์*** แผนปฏิบัติการตาม "***พุทธวิทยาเพื่อการปฏิวัติ***" เพื่อขยายแนวรุกทางศาสนาไปพร้อมกัน โดยใช้ ฐานปฏิบัติการอยู่ที่วัดอุโมงค์ ภายในเขตมิชชัง เชียงใหม่ ทำให้มีพระภิกษุสงฆ์ในพุทธศาสนา ของไทยเข้าร่วมปฏิบัติการหลายรูป มีอยู่รูปหนึ่งมีความรู้สูงระดับเปรียญธรรม ๙ ประโยค ต่อมาได้รับการสนับสนุนจาก "**วาติกัน**" โดย ***บาทหลวงโดแนล สแวเล่อร์*** ให้ไปรับการอบรมที่เพ็นซิลวาเนีย สหรัฐอเมริกาในวิชา "***<u>พุทธวิทยาเพื่อการปฏิวัติ</u>***" เพื่อทำหน้าที่เปลี่ยนแปลงแนวคำสอนของพุทธศาสนา โดยเขียนหนังสือ "พุทธรรม" และเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญในพระไตรปิฎกเถรวาททั้งหมด โดยการร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในประเทศไทยแห่งหนึ่งสร้างพระไตรปิฎก ให้ความผิดเพี้ยน ขึ้นเป็นระบบคอมพิวเตอร์เผยแพรไปทั่วโลกเพื่อทำลายพระพุทธศาสนาอันเป็นรากฐานของสังคมไทย

ข้อมูล ที่ยืนยันว่า มูลนิธิโกมลคีมทอง และนาย ส.ศิวลักษณ์ ได้รับการสนับสนุนจากโรมันคาทอลิก และสภาคริสจักรโลก ได้ปรากฏชัดในปี พ.ศ.๒๕๒๗ เมื่อ นาย ส.ศิวลักษณ์ ได้เขียนบทความหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ถูกเจ้าหน้าที่จับกุม นำขึ้นฟ้องศาล **นายยอร์ช เดดลิช** ***รักษาการเลขาธิการ สภาคริสต์จักร์โลก ได้มีหนังสือขอความร่วมมือไปยังสภาคริสต์จักรทั่วโลกให้ร่วมกันส่งหนังสือประท้วงรัฐบาลไทย พร้อมกับให้ปล่อยตัวนาย ส.ศิวลักษณ์ ให้พ้นข้อหาอย่างไม่มีเงื่อนไข(บ้านเมือง*** ๑๙ ส.ค.๒๕๒๗)

๒๕๑๔ - ๒๕๑๖ วาระท่วมเลือด

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ศกท.กอ.รมน. ภาค ๓ จว. พล.

ที่ นร.๕๑๐๖/ ศกท.๒๗๒

เรื่อง ขอส่งข้อมูล

อ้างถึง วิทยุ สขว.กอ.รมน. ที่ นร.๕๑๐๑.๑/๓๐๒

---

๕. นายแพทย์ เหวง โตจิราการ

๕.๑ ประวัติย่อ

๕.๑.๑ ชื่อ นายเหวง โตจิราการ

๕.๑.๒ ชื่อจัดตั้ง ส.เข้ม

๕.๑.๓ วัน. เดือน ปีเกิด ๑ เม.ย.๒๔๙๔

๕.๑.๔ ที่อยู่ปัจจุบัน ๕๑๔ ถ.รัชดาภิเษก ลาดพร้าว กทม.

๕.๒ พฤติการณ์

๕.๒.๑ ปี ๒๕๑๔ เป็นเหรัญญิก กลุ่มปริทัศน์เสวนา ซึ่งได้รับการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ จากนายสุลักษณ์ ศิวลักษ์ (ส.ศิวรักษ์)

๕.๒.๒ ปี ๒๕๑๗ ประจำกองบรรณาธิการวารสาร ปช.ปช. (กลุ่มประชาชนเพื่อประชาธิปไตย) และเป็นประธานสหพันธ์นักศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล สังกัดพรรคแนวร่วมมหิดล

๕.๒.๓ ปี ๒๕๑๘ เป็นผู้แทนฝ่ายนักศึกษาของกลุ่มแนวร่วมต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ เดินทางไปกรุงปารีส แล้วเดินทางต่อไปยังกรุงปักกิ่ง สปจ.และ กรุงฮานอย สควน.

๕.๒.๔ ปี ๒๕๑๙ เข้าเรียนการเมืองและการทหารที่สำนัก๑๐-๓๐ ใน สปปล. แล้วเดินทางกลับมาปฏิบัติงานในเขตน่านเหนือน่านใต้ กจ.น่าน ปฏิบัติงานเป็นหมอ

๕.๒.๕ ปี ๒๕๒๐ ย้ายไปรับผิดชอบด้านหมอ เขตอิสานเหนือทั้งหมด และได้รับการแต่งตั้งเป็นสมาชิก พคท.เมื่อปี พ.ศ.๒๕๒๒

การเผยแพร่ลัทธิคอมมิวนิสต์ เป็นปฏิบัติการเพื่อจุดประสงค์เพิ่มกำลังพลให้กับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยนั้น จะอยู่ในกลุ่มชาวเขาที่เป็นชนกลุ่มน้อย ที่จะถูกชี้นำโดยนักสอนศาสนาอื่น ซึ่งก็ได้แก่บาทหลวงโรมันคาทอลิกที่ได้รับอนุญาตให้เข้าไปในพื้นที่ดังกล่าว มีข้อมูลการประชุม รายงานการปรึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรพระพุทธศาสนา โดย***นายพงษ์เชษญ์ จิระชุณห์ ผู้แทนของสภาความมั่นคงแห่งชาติ*** ได้ระบุว่า

" ...ผมขออนุญาตแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา ที่จะมีผลกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของชาติ ในด้านสังคมจิตวิทยา คือการที่ประชาชน ไม่รู้ ไม่เข้าใจเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา ***เป็นช่องทางให้เกิดการแทรกแซงจากลัทธิศาสนาอื่น อย่างเช่นการแอบอ้างเข้าไปเผยแพร่ลัทธิศาสนาแล้ว ยุยงชาวเขา***...."

ชาวเขาที่ได้รับการยุยง และเชื่อในอุดมการณ์คอมมิวนิสต์เหล่านี้ จะถูกส่งไปยังจังหวัดอุดรธานี ที่มีบาทหลวงโรมันคาทอลิก ดำเนินการในหมู่ชาวเวียตนาม ซึ่งเปิดศูนย์อบรมอยู่อย่างต่อเนื่อง(อ้างแล้ว) จากนั้นชาวเขาที่ได้รับการคัดเลือกเหล่านี้ จะถูกส่งไปศึกษาวิชาการเมืองที่เมืองฮัวบินห์ ประเทศเวียตนามเหนืออีกต่อหนึ่งและเมื่อจบการศึกษาแล้ว ชาวเขาเหล่านี้ก็จะเดินทางกลับมา เผยแพร่ลัทธิคอมมิวนิสต์ในภูมิลำเนา ชาวเขาเผ่าต่าง ๆ เพื่อสร้างมวลชนขยายฐานให้กับ พคท.ต่อไปเรื่อย ๆ

สำหรับการตั้งฐานที่มั่นถาวรในพื้นที่ต่าง ๆ ในภาคเหนือนั้น พคท. ได้เริ่มงานมาแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๑ เป็นต้นมาโดยได้รับการสนับสนุนด้านกำลังเงิน อาหาร และอาวุธจากแหล่งไม่ปรากฏ ทำให้สามารถจัดตั้งฐานที่มั่นได้ ถึง ๙ แห่งด้วยกัน คือ

๑. ฐานที่มั่น ดอยยาว - ผาหม่น จว. เชียงราย
๒. ฐานที่มั่น ดอยผาจิ รอยต่อ จว.พะเยา กับ จว.น่าน
๓. ฐานที่มั่น ภูพยัคฆ์ (น่านเหนือ) อ.ปัว จว.น่าน
๔. ฐานที่มั่น ภูสามเหลี่ยม (น่านใต้) อ.แม่จริม จว.น่าน
๕. ฐานที่มั่น ภูขัด รอยต่อ จว.พิษณุโลก กับ จว.เลย
๖. ฐานที่มั่น ภูหินล่องกล้า รอยต่อ จว.พิษณุโลก - เพชรบูรณ์ - เลย

๗. ฐานที่มั่น เขาค้อ อ.เมือง จว.เพชรบูรณ์

๘. ฐานที่มั่น ขุนแม่ละเมา อ.แม่สอด จว.ตาก

๙. ฐานที่มั่น แม่จันทะ อ.อุ้มผาง จว.ตาก (พล.ต.ศิริ ทิวะพันธ์, ๒๕๓๒)

ฐานที่มั่นทั้งหมดนี้ จะประกอบไปด้วยชาวเขาทั้งสิ้น ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเผ่าแม้ว หรือเผ่าม้ง(ซึ่งเป็นกองกำลังพร้อมรบของนายพลวังปาว ได้รับการฝึกและสนับสนุนเครื่องมือสื่อสารที่ทันสมัย พร้อมอาวุธจาก CIA จากประเทศลาว)

ข่าวความแตกแยกภายในอย่างรุนแรง ของกรรมการและสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยนั้น จึงเป็นโอกาสดีสำหรับรัฐบาลที่จะดำเนินการกวาดล้าง พคท.ขั้นเด็ดขาด เรียกว่า “***ยุทธการ ภูผาลาด*** “ ที่ใช้แสนยานุภาพและกำลังพลของกองทัพเต็มพิกัด นับแต่หลังสงครามโลก

“...โดยกำหนดเป้าหมายในการปฏิบัติการได้แก่ ฐานปฏิบัติการของ ผกค. บริเวณดอยสันป่าก่อ บ.เล่าอู บ.ห้วยส้าน ดอยน้ำสา บ.แม้วหม้อ ซึ่งอยู่ในพื้นที่ อ.เชียงของ อ.เทิง จว.เชียงราย และ อ.เชียงคำ จว.พะเยา

กำลังที่เข้าปฏิบัติการ : นายทหาร ๕๓๓ นายสิบ ๒,๗๙๒ คน พลทหาร ๒๐,๐๙๐ คน รวมกำลังทั้งสิ้น ๒๓,๔๑๕ นาย

โดยจัดจากหน่วยต่าง ๆ ดังนี้ (๑) ร.๒๑ รอ. (๒) ผส.๗ สน. (๓) พัน สอ.ที่ ๑ (๔) ป.พัน ๑๐๑ (๕) ป.พัน ๒๑ (๖) ป.พัน ๗ (๗) รร.การบิน ทบ. (๘) ชุดกู้ภัย พันพิเศษ (๙) ชุด ปจว.ศสพ. (๑๐) กอ. ปค.จว.ช.ร. (๑๑) ชปก.๓๑๒ และ ชปก.๓๐๑ ๑๒. ทอ. (๑๒) บชร.

รายงานปฏิบัติการ :

๓ เมษายน ๒๕๑๔ หน่วยลาดตระเวณของ พัน ร.(เชียงคำ) ผส.๗ สน. ได้เคลื่อนกำลังถึง พีบี.๔๗๕๘๒๑ ด้านเหนือของบ้านฮวก ติดต่อกับเขตชายแดนลาว ได้ปะทะกับ ผกค.ประมาณ ๕๐ คน ฝ่ายเราสามารถยึดทำลายที่พัก ผกค. ข้าวสาร ๑๐ กก. เกลือ ๑ ถัง ผกค.หลบหนีไปทางทิศตะวันออก

๕ เมษายน ๒๕๑๔ เวลา ๐๘๐๐ ร้อย๒ พัน.ร.(เชียงคำ) ผส.๗ สน. ได้เคลื่อนย้ายเพื่อเข้ายึดที่หมาย ๗๑๑ ขณะหน่วยถึง พีบี.๔๗๐๘๗๗ ของ บ.เล่า

แผนที่ลับเขตปฏิบัติการของคาทอลิกในพื้นที่ พคท.ชร.

คู ได้ถูก ผกค.ประมาณ ๘๐-๑๐๐ คน ซึ่งวางตัวอยู่บนเนินเขาทางด้าน ตะวันออกเฉียงเหนือ โดยระดมยิงฝ่ายเราอย่างหนัก ส่วนหนึ่งของฝ่ายเราตกอยู่ในวงล้อมของ ผกค. รสพ.๑ คัน ถูกกับระเบิดตกลงไปในเหว ผกค.ได้จุดไฟเผาป่าเพื่อต้องการให้ไฟครอกและกั้นฝ่ายเราไว้ทางด้านหลัง ปืนใหญ่ที่ฐาน บ.ปางค่าทำการยิงสนับสนุน ฮ.ติดอาวุธของ ทบ.และสปุ๊กกี้ของ ทอ. ได้เข้ายิงสนับสนุนร้อย ร.ที่ ๒ จึงสามารถถอนตัวกลับเข้าฐานที่ พีบี.๘๖๕๘๗๘ ได้เมื่อเวลา ๑๓๓๐ ฝ่ายเราเสียชีวิต บาดเจ็บ ๑๘ นาย

๑๐ เมษายน ๒๕๑๔ ร้อย ๔ พัน ร.(เชียง คำ) ผส.๗ สน. เริ่มปฏิบัติเพื่อเข้าตีเป้าหมาย ๗๑๔ ที่ บ.ห้วยส้าน พีบี ๕๐๕๙๘๙ เวลา ๑๑๒๕ ได้ปะทะกับ ผกค.ในระยะประชิดห่างกันประมาณ ๑๐๐ หลา ฝ่าย ผกค.พยายามยึดที่มั่นอย่างเหนียวแน่น ฝ่ายเราพยายามเข้าตีเพื่อพยายามทำลาย ผกค.โดยใช้ ป.และ ฮ.ติดอาวุธสนับสนุน จนกระทั่งเวลา ๑๓๑๐ ฝ่ายเราสามารถยึดที่มั่น พีบี.๕๐๒๙ ๐๖ ได้ การปะทะฝ่ายเราเสียชีวิต ๑ นาย บาดเจ็บ ๕ นาย พบรอยเลือดที่ ผกค.ลากศพไปเป็นจำนวนมาก

การยุทธที่ภูดอยยาว :

๔ เมษายน ๒๕๑๔ ร.๒๑ พัน ๓ ร้อย๒ ได้ส่งกำลังลาดตระเวณใกล้ที่หมาย ๒๑๑๔ ได้ประทะกับ ผกค.จำนวน ๖ คน ที่ พีบี.๓๓๒๘๘๐ ฝ่ายเราปลอดภัย ค้นพบกับระเบิดและขวากที่ พีบี.๓๖๙๘๙๒ ตต.บ.ปางค่า ๔ กม.

๖ เมษายน ๒๕๑๔ ร.๒๑ พัน๓ ร้อย๒ ได้ปะทะกับ ผกค.ที่ พีบี.๓๖๕๘ ๘๕ ทำการยิงต่อสู้นานประมาณ๕นาที ฝ่ายเราถูกกับระเบิดอาการสาหัส กอ.ฝร. ส่ง ฮ.ไปรับคนเจ็บโดยมี ฮ.ติดอาวุธคุ้มกันปรากฏว่า ฮ.ถูกยิงน้ำมันรั่ว ฮ.ติดอาวุธถูกยิงที่ท่อจรวด แต่สามารถบินกลับฐานได้

๗ เมษายน ๒๕๑๔ ร.๒๑ พัน๓ ร้อย๔ ได้ส่งกำลังลาดตระเวณ พบฐานถาวรของ ผกค.จำนวนมากที่ พีบี.๓๕๐๙๓๖(ห้วยขุนตาล) ตอ.บ. บ้านป่าตาล ๔ กม.

การยุทธที่ภูดอยน้ำสา : ตะวันออกของ อ.เชียงคำ ติดต่อกับชายแดน ลาว

๑๙ เมษายน ๒๕๑๔ เวลา ๐๗๐๐ ร.๒๑ พัน๓ รอ.ร้อย๓ ได้ส่งกำลัง ๑ มว. ออกลาดตระเวณ เมื่อเวลา ๐๗๔๐ ได้พบบังเกอร์ ๘ แห่ง กระท่อม ๒ หลัง ที่พีบี.๔๙๒๖๐๘ ได้ทำลายแล้ว และเมื่อเวลา ๐๙๒๕ ได้พบฐาน ผกค.ที่พีบี ๕๐๙๖๑๗ ได้ใช้เอ็ม ๗๙ ยิงไป แต่ไม่มีการโต้ตอบ จึงทำการ ลว.ต่อไปถึง พีบี. ๕๑๐๖๑๗ เมื่อเวลา ๑๐๐๐ ได้ปะทะกับ ผกค.ไม่ทราบจำนวน ร.๒๑ พัน๓ รอ.ร้อย ๓ ได้ส่งกำลัง ๑ มว.พร้อมชุด ช.ไปสนับสนุนที่ พีบี.๕๑๐๖๑๗ ผลปรากฏว่าฝ่ายเราได้เสียชีวิต ๑ นาย บาดเจ็บ ๒ นาย ป.ได้ทำการยิงสนับสนุน ฮ.กันชิพ ได้ยิงสนับสนุน ผกค.ได้ยึดพื้นที่อยู่ตามลาดเขาที่สูง และได้ทำการยิงต่อฝ่ายเราเป็นระยะ, ฝ่ายเราได้ใช้ ป.ยิงไปยังบริเวณที่คาดว่า ผกค.ยึดอยู่ ฮ. ฝ่ายเราพยายามที่จะนำผู้บาดเจ็บและศพออกจากพื้นที่การรบ ได้พยายามอยู่ถึง ๔ เที่ยว ฮ.ได้ลงรับในเที่ยวที่๔ แต่ ฮ.ถูกยิงไม่สามารถบินขึ้นจากฐานได้ ผลปรากฏว่า ฝ่ายเราบาดเจ็บ ๓ นาย เสียชีวิต ๑ นาย และได้นำผู้บาดเจ็บ และนักบินออกได้เมื่อวันที่ ๒๐ เม.ย.๑๔

การยุทธที่ดอยภูลังกา(บ้านแม้วหม้อ)

วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๑๔ ชปก.ผสม ได้เคลื่อนที่จากจุดปล่อย บ.ปางหมู (พีบี.๕๕๓๗๑) เวลา ๑๐๒๐ พบสนาม ฮ.ที่ พีบี.๕๔๓๓๙๓(***ผกค.มี ฮ.ใช้*** ?) พบกระท่อม ๑ หลัง พีบี.๕๓๓๓๙๗ ลักษณะพื้นที่ทั่วไปเป็นป่าโปร่ง มีเส้นทางเก่าตามสันเขามีลำน้ำแม้คะไหลผ่าน

๑๓ เมษายน ๒๕๑๔ เวลา๐๖๐๐ ชปก. ผสมได้เคลื่อนที่ต่อไปมุ่งเข้าหาที่หมาย เมื่อเวลา๑๕๐๐ ชปก.ผสม เคลื่อนที่ พีบี.๕๓๕๔ ๓๔ เมื่อเวลา ๑๘๐๐

๑๔ เมษายน๒๕๑๔ เวลา ๐๗๐๐ ชปก. ผสมได้เคลื่อนออกจากฐาน พีบี. ๕๓๕๔๓๔ โดยอ้อมไปทางซ้ายของเนิน พีบี.๕๓๕๔๓๗ เข้าสู่บริเวณ บ.แม้วหม้อ พีบี.๕๓๗๔๔๕ ได้ตรวจพบไร่ฝิ่น และหมู่บ้าน ผกค.ขณะที่ ผกค.กำลังดำเนินการสร้างบ้านใหม่ประมาณ ๑๐ หลัง ชปก.ได้ส่งกำลังเข้าจู่โจมจับ ผกค.ได้ ๒ คน ที่ พีบี.๕๓๘๔๔๗ ตอ./ตบ.น้ำบิน ๕ กม. และฝ่าย ผกค.ในบริเวณนั้นได้ทำการยิงเข้ามายังกำลังของ ชปก.ผสม ฝ่ายเราจึงได้ยิงไปถูก ผกค.เสียชีวิต ๒ คน และได้พยายามถอนตัวพร้อมกับนำเชลยกลับเข้าฐานลาดตระเวณ(พีบี.๕๓๗๔๔๓)

แผนที่ยุทธศาสตร์ จว.ชร.

เพื่อขอ ฮ.ส่งกลับ ฝ่าย ผกค.ได้พยายามติดตาม ชปก.กอ.ฝร.ได้ส่ง ฮ.ติดอาวุธ ๒ ลำ สนับสนุน ชปก.ผสม เพื่อให้ ชปก.ผสม ถอนตัวได้ ฮ.โดยสาร ๒ ลำ ได้ลงรับเชลยและ ชปก.๑๐ นายได้ลงไปยัง บ.น้ำมิน(พีบี.๕๐๘๕๘๕)ขณะที่ ฮ. จะกลับเพื่อไปรับ ชปก.ในเที่ยวที่ ๒ ฮ.โดยสาร๑ เครื่องได้ถูก ผกค.ยิง ๕ แห่ง และถูกพลประจำปืนที่หน้าอกพลประจำปืนใส่เสื้อเกราะจึงไม่บาดเจ็บ ฮ.กลับไปลงที่ฐานบินเชียงคำใต้ กอ.ฝร.ได้ขอสปุ๊คกี้ และ บ.ที-๒๘ เข้าโจมตีเป้าหมายในขณะที่ ฮ.ติดอาวุธ เดินทางกลับไปรับกระสุน และน้ำมันเพิ่มเติม พร้อมได้จัด ฮ.โดยสารอีก ๔ ลำ เพื่อรับ ชปก.ผสม ออกจากพื้นที่ในความคุ้มกันของ ฮ.ติดอาวุธ ขณะ ฮ.เดินทางถึงฐานของ ชปก.ผสม เมื่อเวลา ๑๕๓๐ ผกค. ประมาณ ๖๐-๗๐ คน ได้บีบวงล้อมเข้ามาทุกระยะ และ ผกค.ได้ยิง ฮ.ติดอาวุธชำรุด ต้องลงฉุกเฉินที่ บ.น้ำมิน(พีบี.๕๐๙๔๘๕) ฮ.ติดอาวุธอีก ๑ เครื่อง ได้บินเข้าไปยิง สนับสนุน ชปก.ผสม ฮ.โดยสารได้รับ ชปก.ที่เหลืออีก ๓๐ นายได้เมื่อเวลา ๑๗๐๕ และรับกลับเสร็จสิ้นเมื่อเวลา ๑๗๔๕ ในขณะที่รับ ชปก.ผสม ฮ.ลำที่ ๓ และ ๔ ปรากฏว่า ผกค.ได้กระชับวงล้อมเข้ามาในระยะประชิดตัว ๑๐๐ หลา และยิงเข้ามายังฝ่ายเราอย่างหนาแน่น ฝ่ายเราได้ยิงต่อสู้และถอนตัวขึ้น ฮ. ฝ่ายเราได้ถูกกระสุนของ ผกค.เสียชีวิตที่ รพ.ชค.๑ นาย คือ ส.ท.สมโภชน์ พงษ์ใหม่ พลวิทยุถูกยิงที่ท้องและ ส.ท.มวล ภูสะไส ถูกยิงต้นขาขวาหัก ได้รายงานผลการยิงของ ป.,ฮ.ติดอาวุธ บ.สปุ๊คกี้ และ บ.ที-๒๘ ได้ถูก ผกค.ตรงที่หมายเป็นส่วนมาก
ผลการสูญเสีย : ฝ่ายเรา เสียชีวิตจำนวน ๒๒ นาย บาดเจ็บ จำนวน ๗๘ นาย ฝ่าย ผกค เสียชีวิตจำนวน ๗๒๔ นาย บาดเจ็บ ๖๐ นาย

ยุทธการภูขวาง

พื้นที่ หินล่องกล้า รอยต่อ พิษณุโลก-เพชรบูรณ์-เลย ห้วงเวลา ๒๐ ม.ค.-ก.ย.๒๕๑๕ ใช้กำลังคน ๑๐.๐๐๐ คน ฝ่ายเรา เสียชีวิต ๑๒๐ คน บาดเจ็บ ๔๘๑ ฝ่าย ผกค.เสียชีวิต ๖๒๘ คน ยุทธการสามชัย พื้นที่ หินล่องกล้า รอยต่อ พิษณุโลก-เพชรบูรณ์-เลย ห้วงเวลา ๒๐ ธ.ค.๒๕๑๕ - ๒๙ ม.ค.๒๕๑๖ ฝ่ายเรา เสียชีวิต ๘๖ คน บาดเจ็บ ๑๕๐ ฝ่าย ผกค.เสียชีวิต ๔๕๓ คน (พล.ต.ศิริ ทิวะพันธ์ แม่ทัพภาคที่ ๓, ๒๕๓๒)

ความสูญเสียอย่างย่อยยับของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ในการรบในเขตภาคเหนือ ทำให้มีความเห็นชอบให้จัดตั้งมูลนิธิโกมลคีมทอง ขึ้นช่วยเหลือในทันที(พ.ศ.๒๕๑๔) เพื่อวัตถุประสงค์ในการจัดหากำลังพล ผู้มีอุดมการณ์ เป็นกำลังเสริมให้กับ พคท. ที่จะปฏิบัติการประสานร่วมทั้งใน เมืองและในป่า โดยมุ่งไปที่นักศึกษาของมหาวิทยาลัย เพราะได้รับการฝึกฝนวิชาทหาร (หลักสูตรรักษาดินแดน) ไว้เป็นอย่างดีเยี่ยมจากรัฐบาลสามารถทำการรบได้ทันที ทำให้ประหยัดเวลา และค่าใช้จ่ายในการฝึกอาวุธของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ไปโดยสิ้นเชิง "... มูลนิธิโกมลคีมทอง ซึ่งถือกำเนิดขึ้นมาโดย ดร.ป๋วย เป็นบุคคลสำคัญ และข้าพเจ้าได้รับการขอร้องให้เป็นผู้จัดการ และก็มีคนหนุ่มสาวร่วมอยู่ด้วยจำนวนหนึ่ง (สุลักษณ์ ศิวลักษณ์, ๒๕๒๗)

มูลนิธิโกมลคีมทอง มี นายป๋วย อึ๊งภากรณ์ เป็นประธาน และกรรมการได้แก่ นาย ส.ศิวลักษณ์ นายประเวศ วสี นายรวี ภาวิไล นายพิภพ ธงชัย นายโคทม อารียา ฯลฯ เพื่อเคลื่อนไหวทางการเมืองทั้ง โดยจัดตั้งในภาพของกลุ่มศาสนาชื่อว่า "**คณะกรรมการศาสนาเพื่อสังคม**(กศส.) ขึ้น ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อมิให้เป็นที่ผิดสังเกตุ หรือถูกปราบปรามจากทางการ เนื่องจากกฏหมายขณะนั้นห้ามชุมนุมทางการเมือง จึงใช้ศาสนสถานเป็นสถานที่ จัดเผยแพร่อุดมการณ์เร่งรัดชื่อว่า"**อุดมการณ์ของคนหนุ่มสาว**"ที่วัดอุโมงค์ มีฐานปฏิบัติการภาคเหนือ ภายในเขตมิชชัง เชียงใหม่ ดำเนินการโดยมีผู้จัดการของมูลนิธิเผยแพร่ธรรมประเสริฐ(คริสเตียน) ประสานงาน ทำให้อาจสามารถเสริมกำลังพลที่มีประสิทธิภาพให้กับ พคท.ได้เป็นอย่างมาก และรวดเร็วยิ่ง การก่อตั้งมูลนิธิโกมลคีมทอง ได้รับการสนับสนุนจากองค์กรคริสต์ศาสนาอย่างเต็มที่

องค์กร CIA กับ พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย

ข้อมูลทางการของสหรัฐในบทที่แล้ว ทำให้เราได้ทราบว่าการเคลื่อนไหวของผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ "***ตัวจริง***" ในประเทศไทยนั้นจริงแล้วแทบไม่มีเลย ตามรายงานของ Gen.Robert S. Macnamara ว่า"*ประเทศไทยมีคอมมิวนิสต์ในประเทศอยู่น้อยมากไม่สามารถทำความเสียหายได้*"

นายป๋วย อึ๊งภากรณ์ และกรรมการมูลนิธิโกมลคีมทอง

นายสุลักษ์ ศิวรักษ์ กำลังรดน้ำแสดงความยินดีกับนายป๋วย อึ๊งภากรณ์

นายประเวศ วสี กำลังรดน้ำแสดงความยินดีกับนายป๋วย อึ๊งภากรณ์

มูลนิธิโกมลคีมทอง

แต่เหตุใดจึงมีการปะทะกับผู้ก่อการร้าย มีเขตปลดปล่อย มีกองทัพปลดแอกแห่งประเทศไทย ซึ่งมีกำลังพลเป็นพัน เป็นหมื่นมาจากไหน ? คำตอบนั้นอยู่ที่คำพูดของLindon B. Johnson รองประธานาธิบดีสหรัฐว่า

"***เราจะต้อง สร้าง สถานการณ์ สร้างภาพตัวศัตรูขึ้นมา***"

ดังนั้นผลสรุปของการรบระหว่างทหารของรัฐบาล กับ กำลังของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย จะเห็นถึงยุทธวิธีกำลังพล กำลังอาวุธที่ พคท.มี และสามารถนำมาต่อสู้กับทหาร ที่ได้รับการฝึกเป็นอย่างดีของรัฐบาลไทย จำนวนกว่าครึ่งหมื่นนั้น จึงเป็นคำตอบได้ว่ารับการ สนับสนุนจากแหล่งใด โดยคำตอบข้างต้นนั้น ในการวางแผนการรบเพื่อกวาดล้าง ผกค.นั้น ส่วนหนึ่งได้รับการชี้นำ และการให้ข่าวสาร เป้าหมาย และการใช้กำลังพลจากที่ปรึกษาทางทหารของสหรัฐ(MAP) ซึ่งเป็นบุคลากรของ CIA ด้วย การสร้างสถานการณ์ต่าง ๆ ทั่วโลกนั้นเป็นหน้าที่ขององค์กร CIA ที่ถูกจัดให้ปฏิบัติการใด ๆ เพื่อรักษาผลประโยชน์ของ 8 ตระกูลคาทอลิกผู้ก่อตั้ง FED ปรากฏหลักฐานอย่างเป็นทางการของรัฐบาลสหรัฐอเมริกา ของ ***นายพล เอ็ดวาร์ด จี แลนสเตน*** (Brig Gen.Edward G.Lansdale) ผู้เชี่ยวชาญสงครามกองโจร และการรบนอกแบบ ซึ่งนำเสนอต่อที่ปรึกษาของPANTAGON คือ ***นายพล แมกซเวล ดี เทย์เลอร์***(GenMaxwell D.Taylor) ฝ่ายยุทธการของประธานาธิบดีเคเนดี้ ดังนี้

" *องค์การ CIA ได้ตั้งศูนย์บัญชาการขึ้นในประเทศไทย ที่จังหวัดอุดรธานี เรียกว่า บก. 333 ภายใต้รหัสว่า "ไว้ท์เฮ้าส์" แยกการทำงานออกเป็น 2 หน่วยงานคือ*

1 หน่วย AD-1 (Action & Divide) รับ-ประมวลข่าวจากจารชน หรือจากเครื่องบิน U2 ที่เข้าไปบินสอดแนมเหนือน่านฟ้าของ จีน เวียตนาม เขมร และลาว

2 หน่วย OB(Order Battle) บัญชาการหน่วยกำลัง ที่ปฏิบัติการในซำทอง ล่องแจ้ง ปากเซ ไหหิน เชียงลม สุวรรณเขต เวียตนามตอนใต้ และด้านตะวันออกของกัมพูชา"

การส่ง กำลัง อาวุธ ให้ ผกค. ก่อนเกิดเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖

"…. พ.ต.ท.ธีระ ธุระเจน ผบ.กอง สภอ.ชุมแพ จ.ขอนแก่น ได้รับแจ้งจากนายขุน หงอกชัย ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๙ บ้านโนนสะอาด ต.หนองไผ่ อ.ชุมแพ ว่าได้เห็นเฮลิคอปเตอร์สีเขียวไม่ปรากฏสัญชาติ ๒ ลำ บินลงบนยอดเขาภูเวียง เขตป่าสงวน นับเป็นครั้งแรกที่ราษฎรเห็นกันทั้งหมู่บ้าน เพราะเป็นเวลาเช้า ๑๐.๐๐ น. สงสัยว่าเป็นผู้ก่อการร้าย พ.ต.ต.ธีระ จึงรายงานให้นายเล็ก ราชมณี นายอำเภอทราบ พร้อมกับได้นำกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจ เดินทางขึ้นไปบนยอดเขาดังกล่าว พบเนื้อที่สนามบินที่เตียนโล่งประมาณ ๑ ไร่ เฮลิคอปเตอร์สามารถลงจอดได้ประมาณ ๘ เครื่องพร้อม ๆ กัน มียางรถแทร็คเตอร์ขนาดใหญ่ ทาสีสะท้อนแสง สีส้มกับสีขาวสลับกัน เป็นเครื่องหมายให้เฮลิคอปเตอร์ลงจอด พ.ต.ต.ธีระ จึงยึดมาไว้ยัง สภอ. ชุมแพ พร้อมรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบเกี่ยวกับกรณีเฮลิคอปเตอร์ไม่ปรากฏ สัญชาติบนยอดเขาภูเวียงครั้งนี้…."(ไทยรัฐ ๒๑ มกราคม พ.ศ.๒๕๑๖)

เมื่อพิจารณาข่าวสารนี้อาจมีคำตอบได้ว่า สนามเฮลิคอปเตอร์ของผู้ก่อการร้าย "**ทำไว้สำหรับเครื่องบินของใคร** ?" สามารถอธิบายได้จากข้อมูลนี้

"…เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม พ.ศ.๒๕๑๗ เวลา ๐๘.๐๐ น.พนักงานคนไทยที่ทำงานอยู่กับ*บริษัทแอร์อเมริกา*ซึ่งมีที่ทำการอยู่ในฐานบินจังหวัดอุดรธานีจำนวน ๒๐๐๐ คน ได้ไปชุมนุมอยู่ที่หน้าวิทยาลัยครูอุดรธานี ติดเครื่องขยายเสียง กล่าวโจมตีการดำเนินงานของบริษัท ซึ่งดำเนินงานโดยชาวอเมริกัน…

ในระหว่างการชุมนุมโจมตี ได้มีการเปิดหน้ากากหน่วย CIA ด้วยว่า หน่วยงานนี้ได้ตั้ง*บริษัทแดร์อเมริกา* เพื่อบังหน้าดำเนินแผนร้ายต่อประเทศไทย กล่าวคือ บริษัทมีเฮลิคอปเตอร์ไม่ปรากฏสัญชาติมากมาย เฮลิคอปเตอร์เหล่านี้เมื่อช่างซ่อมเสร็จก็จะบินออกไปในเวลากลางคืน หายไปอย่างลึกลับเป็นเวลานานกว่าจะย้อนกลับมาอีก ภายในเครื่องเฮลิคอปเตอร์ติดอาวุธยุโธปกรณ์ เครื่องดักฟังวิทยุ กล้องถ่ายภาพ เรด้าห์สื่อสารทันสมัยครบครัน ซึ่งเป็นที่ประจักษ์ออกมาแล้วว่า เฮลิคอปเตอร์เหล่านี้เป็นของ ซีไอเอ(CIA) ที่ใช้บริษัทแอร์อเมริกันบังหน้า เป็นตัวการส่งอาวุธให้ผู้ก่อการร้ายตามเทือกเขาภูพานมาเป็นเวลาร่วมสิบปีแล้ว…" (เดลี่นิวส์ ๑๕ ม.ค. ๒๕๑๗)

ใครคือเหยื่อ - เหยื่อคือใคร ? “

ศักดิ์ สุภาเกษม นิดพงษ์ ดาบเพชร ดำริ เรืองสุธรรม ได้รับคำสั่งจาก บก. สกลนคร ให้สร้างเงื่อนไขขัดแย้งภายในกับพรรคคอมมิวนิสต์ในเรื่องการจัดตั้งฐานแบบ จิ่ง - กิ่ง - ซาน เพื่อเปิดโอกาสให้ จัดสร้างฐานที่มั่นใหม่ขึ้นเพื่อต้อนรับผู้ผ่านทางขึ้นในวันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๖ เขตงาน๙๙๙ ได้จัดตั้งฐานที่มั่นใหม่ ถึง ๓ แห่ง ทั้ง ๆ ที่ยังไม่มีมวลชนในสังกัด” (บันทึก พคท. ๒๕๑๖) การตั้งฐานขึ้นใหม่ถึง ๓ แห่งเพื่อเตรียมรับ “*เหยื่อ*” ที่จะถูกส่งเข้ามาฝึกและสร้างสมอุดมการณ์ เพื่อออกไปปฏิบัติการในเมือง “*เหยื่อ*” จะถูกสร้างให้เกลียดชังต่อรัฐบาลไว้โดยสถานการณ์เร่งรัด และ “*เหยื่อ*” ได้ถูกปรับพื้นฐานทางจิตวิทยาอย่างถาวรแล้วเป็นอย่างดี ในระยะเวลาภายใน ๓๐ วันนี้ “*เหยื่อ*” จะถูกส่งตรงเข้าสู่ฐานที่มั่นใหม่นี้ทันที วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ พลเอกสายหยุด เกิดผล ได้สำรวจพื้นที่ภูพานน้อยด้วยเฮลิคอป เตอร์ และ รัฐบาลได้ใช้เฮลิคอปเตอร์เข้าโจมตีภูดงหมู ๘ หมู่บ้าน เริ่มขึ้นตั้งแต่ตอนเช้ามืด โดยการเคลียพื้นที ด้วยการยิงจรวดจากเครื่องบินไอพ่นอย่างหนาแน่น ทำให้เกิดการสูญเสียอย่างมาก ได้รายงานประสานกับทางกรุงเทพฯ เร่งดำเนินการตามแผนเร่งด่วนเพื่อดึงสถานการณ์ทางภู

ในวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๑๖ ทางการใช้เฮลิคอปเตอร์ ยกพลเข้าโจมตีบ้านนาหลัก ถูกสหายต้านอย่างหนักแน่นทำให้เฮลิคอปเตอร์ลงจอดไม่ได้ เลื่อนจะไปลงที่บ้านติ้ว ก็ถูกต้านจากภาคพื้นดินอย่างหนัก ในที่สุดก็ลงได้ที่บ้านฝั่งแดง แล้วทหารรัฐบาล ก็บุกตะลุยเข้ายึดบ้านนาหลักได้ แต่แล้วก็ถูกบีบถอยถอยร่นออกไป ฝ่ายเราบนภูอยู่ในฐานะลำบาก ไหนจะต้องรับมือกับการบุกของ ฝ่ายรัฐบาลที่โจมตีต่อเนื่องคือระลอกนี้ยังไม่ทันจบก็บุกระลอกใหม่ ทำให้ฝ่ายภูเหน็ดเหนื่อย และสิ้นเปลืองต้องเร่งขยายกองทหารจากกองร้อยไปเป็นกองพัน โดยพยายามจะรบเป็นกองพันแต่กำลังก็จำกัด ถ้าไม่รบระดับนั้นก็ไม่สามารถ จะต้านการรุกของฝ่ายรัฐบาลได้ จะขอกำลังเสริมจากพรรคพี่น้องฝั่งโน้นก็ติดต่อไม่ได้ หากได้ก็คงจะข้ามมาลำบาก ขณะที่รบก็ห่วงพะวงที่จะคุ้มครองพี่น้องร่วมทุกข์และหาทางหนีลงภูไปให้ได้ ยังดีที่ได้กระสุนจาก “A-1” ส่งให้เป็นระยะ แต่สถานการณ์สูญเสียสหายเราได้เสียสละมากถึงขณะนี้เรามีกำลังเหลือเพียง ๔๐๐

คน หากหน่วยแนวร่วมในกรุงเทพฯ ทำงานไม่ได้ตามเป้าหมาย ฐานที่มั่นทั้งหมดจะต้องถูกเคลียลงจากภู หมดอย่างแน่นอน ได้ติดต่อทางวิทยุไปทางกรุงเทพฯ ให้เร่งดำเนินการโดยด่วน

นายประเสริฐ ทรัพย์สุนทร รับหน้าที่โดยมติที่ประชุมพรรค ยื่นข้อเสนอให้รัฐบาลของ จอมพลถนอม รับรองฐานะพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ให้เป็นพรรคการเมืองถูกกฏหมาย สามารถหาสมาชิก สมัครรับเลือกตั้งได้ และให้ยกเลิก ปว.๒๘๑ ด้วย แต่ถูกปฏิเสธ รัฐบาลของ จอมพลถนอม กิติขจร จึงถูกกำหนดให้สิ้นสุดนับแต่การปฏิเสธนั้น (บันทึก พคท. ภูพานน้อย, ๒๕๑๖)

สถานการณ์ในกรุงเทพ ฯ

วันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๑๖ สมาชิกของศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาจำนวน ๒๕ คนแจกใบปลิวมีข้อความชื่อ "***ช่วงแห่งการปฏิวัติ***" เขียนโดย **นาย ส.ศิวลักษ์** กรรมการมูลนิธิโกมลคีมทอง ถูกจับกุม ๑๒ คน มีนายธีรยุทธ บุญมี อดีตเลขาศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย ฯลฯ

วันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๑๖ สันติบาลออกหมายจับ นายไขแสง สุกใส กรรมการพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ซึ่งเข้ามอบตัวในวันรุ่งขึ้น

วันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๑๖ นิสิตนักศึกษาวิทยาลัยวิชาการประสานมิตร จำนวน ๑,๐๐๐คน ได้จัดอภิปรายในหอประชุมใหญ่ โจมตีรัฐบาล และให้ปล่อยตัว นักศึกษาทั้ง ๑๓ คน นายสมบัติ ธำรงค์ธัญญวงศ์ เลขาธิการศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย ได้ประกาศเรียกร้องให้นายกสโมสร และนายกองค์การนักศึกษาและสถาบันทั่วประเทศพร้อมใจกันต่อสู้ให้ถึงที่สุด

วันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๑๖ ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย จัดชุมนุมใหญ่ที่ลานโพธิ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พร้อมกับส่งนักศึกษาออกชักชวนให้ประชาชนเข้าร่วมชุมนุม และประกาศว่าจะยืนหยัดสู้ต่อไป อย่างไม่มีกำหนด

วันที่ ๑๒ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๑๖ เวลา ๑๑.๐๐ น. ระหว่างการชุมนุมได้มีแถลงการณ์โดยใช้ชื่อของ อาจารย์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่า "*คณะอาจารย์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ขอชี้แจงเรื่องหลักฐานที่กรมตำรวจได้นำมาเปิดเผยว่า*

การทำแผนโครงสร้างการเปลี่ยนแปลงระบอบการเมือง จากประชาธิปไตย ไปเป็นระบอบการปกครองแบบคอมมิวนิสต์นั้น เป็นเครื่องมือประกอบการสอนหนังสือเกี่ยวกับลัทธิคอมมิวนิสต์ จดหมายการติดต่อระหว่างอาจารย์ นักศึกษากับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย เป็นเพียงตัวอย่างสำหรับการศึกษา เท่านั้น" (แต่ไม่มีการลงชื่ออาจารย์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ไม่มีอาจารย์คนใดยอมรับว่าเป็นผู้ทำแถลงการณ์ฉบับนี้)

เวลา ๒๐.๐๐ น. ผู้ต้องหาทั้ง ๑๓ คนได้รับทราบคำสั่งจากรัฐบาลปล่อยตัวเป็นอิสระภาพ และอนุญาตให้กลับบ้านได้ แต่ทุกคนไม่ยอมออกจากห้องขัง ???

วันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๑๖ เวลา ๐๐.๑๕ ผู้ต้องหาทั้ง ๑๓ คน ออกแถลงการณ์ในคุก ไม่ยอมรับการปล่อยตัวของรัฐบาล และจะรอจนกว่าจะได้รับอนุญาตจาก*ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย*

เวลา ๐๓.๐๐ น. ทาง*ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย* ยืนยันจะไม่ไปรับตัวผู้ต้องหาทั้ง ๑๓ คน และพ่อแม่ญาติพี่น้องก็ยืนยันว่าจะไม่ไปรับตัว นักศึกษาสั่งเตรียมพร้อมในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ นักศึกษาระดับหัวหน้าถูกเรียกตัวเข้ารับคำสั่งปฏิบัติการจากศูนย์ฯ โฆษกศูนย์ประกาศให้รัฐบาลมอบตัวผู้ต้องหาทั้ง ๑๓ คนภายใน ๑๒.๐๐ น.และถ้ารัฐบาลไม่ปฏิบัติตามคำเรียกร้องนี้ ก็จะต่อสู้ทุกอย่าง ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น

เวลา ๑๗.๐๕ น. กองกำลังอาสาสมัคร *ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย* ประกาศทางเครื่องขยายเสียงว่า**"วันนี้เป็นวันปฏิวัติของประชาชน"**

เวลา ๒๐.๐๐ น. กรมประชาสัมพันธ์ ประกาศข่าวว่า รัฐบาลได้ปล่อยให้ผู้ต้องหาทั้ง ๑๓ คนพ้นข้อหาไปแล้ว

เวลา ๒๐.๑๕ มีรถติดเครื่องขยายเสียงวิ่งประกาศไปทั่วทุกถนนว่า **"รัฐบาลปฏิเสธ โดยสิ้นเชิง ให้ผนึกกำลังต่อสู้"**

เวลา ๒๒.๑๐ **นายเสกสรร ประเสริฐกุล** หัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการของ*ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย* แถลงให้คณะกรรมการศูนย์ฯ มาพบเพื่อประมวลข่าวการปล่อยตัวผู้ต้องหาทั้ง ๑๓ คนทราบ พร้อมประกาศ สิ้นสุดการชุมนุมภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

เวลา ๒๒.๓๐ น. ที่บริเวณลานพระรูปทรงม้า กลุ่มของ*ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย* จัดอภิปรายโจมตีรัฐบาลต่อไป การอภิปรายยิ่งมีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ไม่ยอมฟังเสียงของเจ้าหน้าที่รัฐบาล และได้แปรข้อเรียกร้องไปเป็น "**ต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงตัวผู้นำคณะรัฐบาล**"

วันที่ ๑๔ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๑๖ เวลา ๐๖.๑๐ น. มีรถสองแถวบรรทุกชายฉกรรจ์ ขับพุ่งฝ่าแถวตำรวจที่ปิดกั้นถนนที่แยกดุสิตหน้าพระราชวัง ตำรวจปราบจลาจลที่อยู่ใกล้จึงยิงด้วยแก๊สน้ำตาเข้าใส่รถนั้น และเหตุการณ์จึงได้ต่อเนื่องเป็น "**วันมหาวิปโยค**" ขึ้น (ธรรมศาสตร์, ๒๕๑๗)

ผลของเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖

ทำให้กองทัพบกต้องถอนทหารจากการเข้ากวาดล้าง สมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยลงในทันที ส่งผลให้พรรคคอมมิวนิสต์สามารถ รอดพ้นจากการถูกกวาดล้าง และพร้อมกันนั้นนิสิตนักศึกษา และประชาชนจำนวนมากก็ได้ถูกชักนำเข้า เป็นกองกำลังของ กองทัพปลดแอกประชาชนชาวไทย โดยมีผู้ดำเนินการจัดส่งเข้าสู่ฐานที่มั่นซึ่งสร้างขึ้นใหม่ ๓ แห่งในเขตอิสานพอดิบพอดี จากบันทึกของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ระบุว่า " ถ้าทางกรุงเทพฯ ไม่สร้างกรณี ๑๔ ตุลาคม ให้เกิดขึ้นได้สำเร็จ ก็ยากที่จะทำนายว่า สถาพของพรรคเราจะเป็นอย่างไร ? "

สำหรับ จอมพลถนอม กิติขจร ได้โดยสารเครื่องบินตรงไปยังบอสตัน มลรัฐแมสซาชูเซท สหรัฐอเมริกา ? โดยจัดให้ นายอานันท์ ปันยารชุน ทูตไทยประจำสหรัฐอเมริกา ให้การต้อนรับ ประสานงานภายในกับเจ้าหน้าที่สหรัฐ เพื่ออำนวยความสะดวกในการหลบหนีไปยังประเทศที่สาม โดยเริ่มต้นจาก บอสตันนี้เอง(ชลธิศ, ๒๕๔๒) ทั้งนี้เพื่อให้ นายอานันท์ ปันยารชุน สามารถอ้างใช้บุญคุณในการช่วยเหลือนี้ สร้างความไว้วางใจกับนายทหารสายจอมพลถนอมที่ยังมีอำนาจบารมีเหลืออยู่ในกองทัพได้อย่างสะดวกง่ายดาย และไร้ข้อสงสัยสิ้นเชิง

หมายเหตุ : จากเหตุการณ์รุนแรง ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ ไม่ปรากฏพบศพแกนนำของนิสิตนักศึกษา ผู้นำกรรมกร หรือศพญาติพี่น้องของแกนนำนักศึกษา และผู้นำกรรมกร แม้แต่ศพเดียว คงมีแต่ศพของนักศึกษา ประชาชน เท่านั้น ??

๔

สาเหตุของ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ การปฏิวัติทางวัฒนธรรม

ในการเปลี่ยนระบอบการปกครองที่แตกต่าง ตรงข้ามทางวัฒนธรรมกับสังคมประชาชาติเดิมที่เป็นอยู่นั้น มีความจำเป็นจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงชนิดขุดรากถอนโคน จึงจะสามารถทำให้ระบอบที่นำเข้ามาใช้ใหม่นั้น สามารถนำมาใช้บริหาร บังคับประชาชนได้อย่างราบรื่น การเปลี่ยนแปลง จะมี ๒ กรณีคือ

๑. ***การเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันทันที*** โดยใช้การบีบบังคับ ประชาชนให้ปฏิบัติ มีบทลงโทษแก่ผู้ขัดขืน เช่น การปฏิวัติทางวัฒนธรรมของจีน เรียกว่า "**ฐานสู่ยอด**"

๒. ***การเปลี่ยนแปลงโดยสร้างรากฐานใหม่*** โดยการควบคุมระบบการบริหาร หรือ ครอบงำตัวบุคคลผู้มีอำนาจออกระเบียบ บริหารใหม่ค่อยย่อยสลายวัฒนธรรมเดิม เรียกว่า "**ยอดสู่ฐาน**"

ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม และสังคมไทย มีรากฐานจากพระพุทธศาสนานา ประชาชนไทย ร้อยละ ๙๙.๘๔ นับถือพระพุทธศาสนา สังคมชนชาติเป็นสังคมครอบครัว มีความผูกพันเอื้ออาทร และความยอมรับ เคารพในอาวุโส และเอื้ออารี ให้ความอุปถัมภ์ผู้ตกทุกข์ได้ยาก ผู้ด้อยโอกาส ด้วยความเมตตา และมีความกตัญญูรู้คุณต่อผู้ให้การช่วยเหลือ ซึ่งต่างจากวัฒนธรรม และประเพณีอื่นใด ฉะนั้น การปฏิวัติทางวัฒนธรรม จึงถูกกำหนดให้ใช้ในกรณีที่ ๒ เป็นแนวทางปฏิบัติ คือ

๔.๑. ในทางการเมือง :

สหรัฐอเมริกาได้เปิดการเจรจาลับกับรัฐบาลเวียตนามเหนือ เกี่ยวกับกำลังพลที่สนับสนุนส่งเข้ามายังประเทศไทย และให้ยุติการสนับสนุน พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ซึ่งเวียตนามยอมตกลงในสัญญาดังกล่าว โดยที่สหรัฐ

มีข้อแลกเปลี่ยนลับเฉพาะ การตกลงทางการเมืองระหว่างรัฐบาล สหรัฐและเวียตนาม ส่งผลกระทบโดยตรงกับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ในด้านของกำลังพลและกำลังอาวุธเป็นอย่างยิ่ง

กรรมการพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย จัดให้มีการประชุมเร่งด่วนและเสนอผลการประชุมไปยังพรรคคอมมิวนิสต์สากล กรุงเจนีวา ประเทศสวิสเซอร์แลนด์(บันทึก พคท., ๒๕๑๙)

๔.๒. สถานการณ์ในเมือง

มูลเหตุขับไล่ฐานทัพอเมริกา " วันที่ ๑๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๗ เวลา ๘.๐๐ น. พนักงานคนไทยที่ทำงานอยู่กับบริษัทแอร์อเมริกา ซึ่งมีที่ทำการอยู่ในฐานบินจังหวัดอุดรธานีจำนวนประมาณ ๒๐๐๐ คน ได้ไปชุมนุมอยู่ที่หน้าวิทยาลัยครูอุดรธานี ติดเครื่องขยายเสียง กล่าวโจมตีการดำเนินงานของบริษัท ซึ่งดำเนินงานโดยชาวอเมริกัน พนักงานกลุ่มคนไทยได้มีการเรียกร้องสิทธิของพวกตนให้ได้เท่ากับสิทธิของชาวต่างประเทศที่ทำงานในบริษัทเดียวกันนี้ และระหว่างการชุมนุมกันอยู่นี้ บริษัทได้ใช้เฮลิคอปเตอร์บินวนเวียนสังเกตการณ์ถ่ายภาพการชุมนุมของพนักงานคนไทยไว้ นอกจากนี้มีการใช้เฮลิคอปเตอร์ลำเลียง ชาวต่างประเทศ ที่อยู่ในเมืองไทยให้เข้ามาทำงานในบริษัทเพราะเกรงว่าหากมา ทางรถยนต์ จะไม่ได้รับความปลอดภัย ชาวต่างประเทศอื่น ๆ ที่ทำงานร่วมกันในบริษัทนี้มีฟิลิปปินส์ ไต้หวัน และอเมริกัน

ครั้นเวลา ๘.๓๐ น. กลุ่มพนักงานคนไทยพากันเดินขบวนไปที่ทุ่งศรีเมือง กล่าวโจมตีนายทวีวัฒน์ กุญชร ณ อยุทธยา กับ นายแพทย์บุญชวน วิริยะกุล แพทย์ประจำบริษัทว่าทำงานเพื่อผลประโยชน์ของชาวอเมริกัน กดขี่คนไทย ไม่คำนึงถึงมนุษยธรรมและจรรยาแพทย์ ในระหว่างการชุมนุมโจมตี ได้มีการเปิดหน้ากากหน่วย CIA ด้วยว่า หน่วยงานนี้ได้ตั้งบริษัทแอร์อเมริกา เพื่อบังหน้าดำเนินแผนการร้ายต่อประเทศไทย...ใช้บริษัทแอร์อเมริกาบังหน้า เป็นตัวการส่งอาวุธให้ผู้ก่อการร้ายตามเทือกเขาภูพานมาร่วมสิบปีแล้ว..."(เดลี่นิวส์ ๑๕ ม.ค. ๒๕๑๗)

๔.๒.๑ ผลสะท้อนการขับไล่ฐานทัพอเมริกา ไทยถูกกองกำลังลึกลับโจมตี ?

"....นายจำเนียร คันธเสวี รองผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคาย ได้กล่าวว่า เมื่อวันที่ ๒๒-๒๓ มกราคม ๒๕๑๗ ได้มีผู้ก่อการร้ายจากขบวนการประเทดลาว แต่งกายชุดเขียว ปักหน้าอกเป็นตัวอักษรสีแดง ปทล. ได้นำกำลังเข้ายึดหมู่บ้าน นางิ้ว และได้เคลื่อนกำลังเข้ายึดเขาลูกหนึ่งห่างจากตัวอำเภอสังคมเพียง ๖ กม. แล้วชักธงแดงขึ้นสู่ยอดเสาประกาศยึดเอาเป็นฐานที่มั่น นอกจากนี้ยังมีรายงาน ข่าวว่าทหารของขบวนการประเทดลาว อีกจำนวนหนึ่ง ได้เข้ามาที่น้ำตกธารทอง แดง และผาเดือนซึ่งตั้งอยู่ในระหว่างเส้นทางสาย อ.ศรีเชียงใหม่ กับ อ. ศรีสังคม ฝ่ายเราจึงได้ส่งกำลัง เกิดการปะทะกันอย่างหนักประมาณ ๓๐ นาที ฝ่ายตรงข้ามจึงล่าถอยไป รุ่งเช้าเมื่อเข้าเคลียพื้นที่ได้พบรอยเลือดจำนวนมาก เข้าใจว่าฝ่ายตรงข้ามคงถูกยิงบาดเจ็บและลากตัวพากันไป จากการปะทะกันครั้งนี้ ทางฝ่ายเราตำรวจได้รับบาดเจ็บเพียงเล็กน้อยเท่านั้น จากเหตุการณ์ตึงเครียด ทางด้านชายแดนอิสาน อันเนื่องมาจากผู้ก่อการร้ายจากขบวนการประเทดลาว ที่ได้ยกกำลังเข้ามาเหยียบจมูกรัฐบาลประชาธิปไตยของไทย

....เดิมคณะรัฐมนตรีเห็นควรใช้กฎอัยการศึกเพียง ๒๗ จังหวัด บังเอิญ มีเหตุร้ายชายแดนภาคอิสาน โดยเฉพาะที่ จ. หนองคาย เลยเพิ่มใช้กฎอัยการศึกเป็น ๓๑ จังหวัด

ยืนยันระบุเหตุร้ายที่หนองคายไม่ใช่เกิดจากลาวแดง แต่เป็นคนไทยที่ไป รับจ้างรบในลาวเข้ามารุกรานกันเอง ???" (เดลี่นิวส์ ๒๔ มกราคม ๒๕๑๗)

การสร้างผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์(ผกค.)การส่งความช่วยเหลือทางด้านการข่าว และส่งอาวุธ การฝึกอาวุธ ล้วนเป็นผล งานที่**องค์กรCIA** ได้ปฏิบัติการใน ประเทศไทย และอาวุธที่ยึดได้ 80% ผลิตใน อเมริกาทั้งสิ้น ได้ปรากฏเป็นหลัก ฐาน เมื่อเดือน มกราคม พ.ศ.๒๕๑๗ ว่า

"*องค์กรCIA ได้ปลอมจดหมายให้กับ ผกค. ถึงนายกรัฐมนตรี นายสัญญา ธรรมศักดิ์* ***<u>เพื่อขอแบ่งแยกดินแดนภาคอิสาน เพื่อเป็นเขตปลดปล่อย ปกครองตนเองโดยระบอบคอมมิวนิสต์</u>***"

กรณีดังกล่าวนี้ นายสัญญา ธรรมศักดิ์ ได้เชิญ **นายวิลเลี่ยม อาร์**

ดินเนอร์ เอกอัครราชทูตอเมริกา ประจำประเทศไทย เข้าพบ เพื่อชี้แจงกรณี **<u>CIAปลอมจดหมาย ผกค.</u>** ดังกล่าว

นายวิลเลี่ยม อาร์ ดินเน่อร์ **ได้มีหนังสือขออภัยต่อนายกรัฐมนตรีไทยอย่างเป็นทางการ ต่อกรณีที่เกิดขึ้น และได้สั่งปิดสำนักงาน CIA ในจังหวัดสกลนคร และเจ้าหน้าที่ CIA ผู้กระทำความผิดฐานออกจดหมาย ผู้ก่อการร้ายถึงนายกรัฐมนตรีไทยนั้น <u>ได้ส่งกลับอเมริกาไปแล้ว</u>** .. ?? "

๒๕ มกราคม ๒๕๑๗ " ขณะนี้หัวหน้าสายลับ CIA มีตำแหน่งเป็นทางการว่า "***ผู้ช่วยที่ปรึกษาประจำสถานเอกอัครราชทูตสหรัฐ ในประเทศไทย***" มีสำนักงานอยู่ที่ถนนวิทยุ ถือได้ว่าเป็น "**ศูนย์กลางข่าวลับ**" ใหญ่ที่สุดในเมืองไทยแห่งหนึ่งนั้น ข่าวว่า**มีนายฮิวส์ แทเวอร์** เป็นหัวหน้าสายลับ **นายรอนน์ รีแกน** เป็นรองหัวหน้า และมีสายลับในบังคับบัญชา ประจำและแทรกซึมอยู่ตามหน่วยงานต่าง ๆ ของอเมริกาที่ประจำอยู่ในไทย" (สยามนิกร, ๒๕๑๗)

ใน*เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๑๘* **นายป๋วย อึ๊งภากรณ์** ได้ถูกกำหนดให้เข้าทำหน้าที่ในตำแหน่ง อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พลตรีชาติชาย ชุนหะวัณ เรียกตัว นายอานันท์ ปันยารชุน กลับจากประเทศสหรัฐอเมริกา ให้มาดำรงตำแหน่งเป็นปลัดกระทรวงการต่างประเทศ

ในวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๑๘ นายประเสริฐ ทรัพย์สุนทร ได้จัดให้มีการประชุมผู้แทนกรรมกรทั่วประเทศ ณ สวนลุมพินี "***เพื่อวางแนวทางแก้ปัญหาของชาติ"***

๔.๒.๓ สถานการณ์ในป่า

ภาคใต้ ๓ ตุลา ๑๙ โดยการประสานงานกับ*ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย* องค์กรชาวบ้านได้จัดการอภิปรายกลางใจเมืองสุราษฎร์ธานี บริเวณสะพานนริศ **<u>ได้รับการสนับสนุนทางลับจากพรรคการเมือง</u> <u>หน่วยงานของรัฐ</u>** ในระหว่างการอภิปรายได้ถูกก่อกวนจากเจ้าหน้าที่บ้านเมือง ในที่สุดการจัดอภิปรายก็ต้องยุติ หลังจากที่อภิปรายขยายผลแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ชั่วโมง

๗ ตุลา ๑๙ เยาวชนอาสาต่อต้านเผด็จการทหาร ออกให้ความรู้แก่ประชาชน ปิดโปสเตอร์ เป็นการทำงานทางลับ แต่ถูกติดตามและถูกฝ่ายบ้านเมือง

จับกุม ทำให้เยาวชนเหล่านี้เดินทางเข้าร่วมกันต่อสู้ด้วยกองกำลัง อาวุธร่วมกับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ส่วนที่เหลือยังคงเคลื่อนไหว ทางการเมืองตลอดมา แต่ไม่ครึกโครม(บันทึกงานค่าย ๗๙, ๒๕๑๙)

ภาคอีสาน :

นายอุดม ศรีสุวรรณ ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกรมการเมือง แทนนายพายัพ อังคสิงห์ ประสานกับนายเสกสรร ประเสริฐกุล ส่วนนายธีรยุทธ บุญมี เพิ่มอุดมการณ์ แขวงอุดมไชย นายไขแสง สุกใส ที่เมืองหลวงพระบาง ลาว(บันทึก พคท., ๒๕๑๙)

นักศึกษาผู้หลงผิดเข้าร่วมกับกองทัพปลดแอกประชาชนชาวไทย(ทปท.)
ขณะกำลังปฏิบัติการรบกับเจ้าหน้าที่รักษาความมั่นคง บนภูพยัคฆ์

๔.๓. สถานการณ์ในกองทัพ

๓.๑ กำจัดผู้นำทางทหาร - พลเอกกฤษณ์ สีวะรา

ขณะนั้นในส่วนของกองทัพบก นายทหารชั้นผู้ใหญ่มีบารมี เป็นที่เคารพ

รักใคร่ และยอมรับ ในความเที่ยงธรรมคือ พลเอกกฤษณ์ สีวะรา ทำให้ปัญหาความขัดแย้งทุกอย่างในกองทัพถูกขจัดไป สภาพความแข็งแกร่ง และเป็นหนึ่งเดียวกันของทุกกองพลในกองทัพบกอย่างไม่เคยมีมาก่อน

จากการให้สัมภาษณ์ของ พ.อ.จำลอง ศรีเมือง(ยศขณะนั้น) ได้เปิดเผยว่า ตนได้เข้าร่วมกลุ่มต่อต้าน เพื่อไม่ให้มีการขับไล่ฐานทัพอเมริกาออกจาก ประเทศไทย ในวันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ โดยได้แสดงเป้าหมาย ๒ ประการ เพื่อสนับสนุนให้คงฐานทัพสหรัฐอเมริกา คือ

๑. ในส่วนที่เกี่ยวกับสถานีเรดาห์ของสหรัฐ ที่เกาะคา จังหวัดลำปาง และที่ค่ายรามสูรจังหวัดอุดรธานี โดยทำให้สาธารณชนเข้าใจว่า “*สถานีเรดาห์ทั้งสองแห่งเป็นของกองทัพอากาศไทย ซึ่งตั้งไว้ตามแผนการป้องกันประเทศ ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของฐานทัพสหรัฐ*”

๒. การประท้วงด้วยท่าทีแข็งกร้าว ของรัฐบาลไทยในการขับไล่ฐานทัพสหรัฐ ออกจากประเทศไทย ทำให้ประเทศต้องเสียผลประโยชน์ และควรมีฐานทัพสหรัฐในประเทศไทย

นายทหารชั้นผู้ใหญ่ที่แสดงออก และเห็นด้วยกับการขับไล่ฐานทัพอเมริกาออกจากประเทศไทยคือ พลเอก กฤษณ์ สีวะรา ซึ่งกำลังได้รับการแต่งตั้งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ต้นเดือนเมษายน พ.ศ.๒๕๑๙

กรณีดังกล่าวนี้ทำให้ พ.อ.จำลอง(ยศขณะนั้น) ได้เคลื่อนไหวคัดค้านการแต่งตั้ง พลเอกกฤษณ์ ในครั้งนี้ โดยในวันที่ ๑๓ เมษายน พ.ศ.๒๕๑๙ เวลา ๑๓.๐๐ น. พ.อ.จำลอง(ยศขณะนั้น) จึงได้นำคณะนายทหารหนุ่มในสังกัด คือ ***มนูญ รูปขจร***, สาคร กิจวิริยะ, สุรพล ชินะจิต, รณชัย ศรีสวรนันท์ เข้าพบ ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมชย์ นายกรัฐมนตรี เพื่อกดดันรัฐบาล เนื่องจากการแต่งตั้งดังกล่าวมีผลกระทบต่อผลประโยชน์ของสหรัฐอเมริกา ที่จะต้องถอนกำลังและฐานทัพออกจากประเทศไทย ทำให้อิทธิพลของสหรัฐอเมริกา ในย่านเอเชียแปซิฟิคหมดไป และยากที่จะสร้างขึ้นใหม่ได้ในระยะสั้น ? และได้แนะนำให้ ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมชย์ ควบตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกลาโหมเสียเอง แต่ได้รับการปฏิเสธโดยสิ้นเชิง

“ในที่สุดรัฐบาลก็ได้จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ.๒๕๑๙ โดยมีชื่อ พลเอกกฤษณ์ สีวะรา เป็นรัฐมนตรีว่าการกลาโหม แต่เจ้ากรรมท่านยังไม่ทัน จะได้เข้ารับตำแหน่ง *วันที่ ๒๓ เม.ย. พลเอกกฤษณ์ ได้ถึงอนิจกรรมโดยกระทันหัน ด้วยโรคหัวใจวาย* ...เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ได้ปรากฏคำสั่งย้าย ***พลเอกฉลาด หิรัญศิริ จากรองผู้บัญชาการทหารบก ไปประจำกองบัญชาการทหารสูงสุด***” (วีระ มุกสิกพงษ์, ๒๕๒๑)

สิ่งที่ไม่อาจมองข้ามไปก็คือ พลเอกกฤษณ์ สีวะรา ได้เป็นผู้รับปากกับพระเถรานุเถระ ในองค์กรปกครองคณะสงฆ์ไทยดำเนินการสานต่อ เรื่องร่าง พ.ร.บ.การจัดตั้งมหาวิทยาลัยของพระภิกษุสงฆ์ ซึ่งได้ผ่าน มติ สส. เป็นเอกฉันท์รับหลักการ และมอบให้กรรมาธิการศึกษาแปรญัตญัติใน ๓๐ วัน อันเป็นเหตุให้รัฐบาล ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมทย์ ชิงยุบสภาเลือกตั้งใหม่เสียก่อน เพราะ “วาติกัน” ก็ได้เสนอจัดตั้งวิทยาลัยคาทอลิก”แสงธรรม” ขึ้นที่ อ.สามพราน จ.นครปฐม แต่ยังไม่ได้รับการอนุมัติจากสภาผู้แทน

เมื่อ พ.อ.จำลอง(ยศขณะนั้น) และคณะทหารหนุ่มไม่ประสพความสำเร็จในการคัดค้านขบวนการขับไล่ฐานทัพอเมริกาออกจากประเทศไทย จึงประสานงานกับองค์กรจัดตั้งในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อจัดนิทรรศน์การแสดงอาวุธต่อต้านจีนขึ้นในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์สร้างเงื่อนไขประกอบเหตุผลใน ปฏิบัติการอันใกล้ถึงเพื่อส่งกำลังพลเข้าปฏิบัติการใน“ **แผนปลดปล่อย ๒๕๒๐** “

จากกรณีการตกลงทางการเมือง ระหว่างรัฐบาลสหรัฐกับเวียตนามเหนือดังกล่าวไปแล้วนั้น

ใน*เดือนสิงหาคม พ.ศ.๒๕๑๙* คณะของ **นายอานันท์ ปันยารชุน** และ **นายพิชัย รัตตกุล** ได้เดินทางเข้าไปสู่ประเทศลาว อันมีนายไกรสร พรหมวิหาร เลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์เป็นนายกรัฐมนตรี และเดินทางต่อไปยัง ประเทศกัมพูชาซึ่งปกครองรัฐบาลเขมรแดงของ พอลพต รวมทั้งเวียตนาม ซึ่งประเทศทั้งหมดนี้ได้เปลี่ยนการปกครอง เป็นระบอบคอมมิวนิสต์ไปหมดแล้วในขณะนั้น “**ตามกำหนดการ ซึ่งได้วางไว้ล่วงหน้ามาก่อนแล้ว**”(วีระ มุกสิกะพงษ์, ๒๕๒๑)

การกระทำของนายอานันท์ ปันยารชุน ที่ดำเนินการติดต่อกับรัฐบาลของ

ประเทศอันปกครองด้วยระบอบคอมมิวนิสต์ดังกล่าวนั้น มิได้แจ้งให้สภาความมั่นคงแห่งชาติ(สมช.)ได้รับทราบเห็นชอบก่อนดำเนินการ โดยระเบียบ สมช.จะต้องส่งเจ้าหน้าที่ไปในการนี้ด้วย ดังนั้น **สมช.จึงมีคำสั่งให้คณะของนายอานันท์ ปันยารชุน นายพิชัย รัตตกุล ระงับการติดต่อใด ๆ ในทันที และเดินทางกลับประเทศไทย และให้ทั้งสองไปชี้แจงต่อ คณะสภาความมั่นคงแห่งชาติ โดยด่วน**(ชลธิศ, ๒๕๔๒)

จากกรณีการกระทำของนายอานันท์ ปันยารชุน และนายพิชัย รัตกุล รมว.กระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งเป็นรัฐมนตรีของรัฐบาลพรรคประชาธิปัตย์ ส่อให้เห็นว่า มีแนวนโยบายอันเอื้อต่อการชักนำหรือสนับสนุนการปกครองระบอบคอมมิวนิสต์ **พลเอกฉลาด หิรัญศิริ** จึงปรึกษากับสมาชิกบางคนในกลุ่ม ***คณะทหารหนุ่ม*** ถึงภัยของประเทศและสถานการณ์บ้านเมือง รวมทั้งแนวโน้มในนโยบายของรัฐบาล ทำให้สมาชิกคณะทหารหนุ่มแตกออกเป็นสองฝ่าย ส่วนหนึ่งเห็นด้วย ควรจะมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อรักษาประเทศชาติไว้เช่นเดียวกับ พลเอกฉลาด หิรัญศิริ

“ วันที่ ๔ มิถุนายน กลุ่มนายทหารหนุ่ม กลุ่มหนึ่งประมาณ ๒๐ คน ได้เข้าพบ ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมชย์ นายกรัฐมนตรีที่บ้าน เพื่อปรับทุกข์ถึงความ ไม่เป็นธรรมต่าง ๆ ในการแต่งตั้งโยกย้ายนายทหารในกองทัพบก ซึ่งเป็นเหตุให้เขาท้อแท้ในการปฏิบัติราชการ ก็แน่ละ กลุ่มทหารหนุ่ม เหล่านั้น คือ กลุ่มที่สนับสนุน พลเอกฉลาด”(วีระมุกสิกะพงษ์, ๒๕๒๑)

“ เดือนกรกฎาคม ๒๕๑๙ เป็นต้นมา พ.ต.จำลอง ได้แสวงหาความสนับสนุนจากกลุ่มพลังอื่น ๆ ที่ต่อต้านกระแสซ้ายมากยิ่งขึ้นเพื่อเป็นการจุดกระแสให้เกิดการเคลื่อนไหวของมวลชน โดยได้สัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับชมรมแม่บ้านจุดก่อเหตุให้เกิดกระแสการต่อต้านรัฐบาล เนื่องจากก่อนเหตุการณ์ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ พ.อ. จำลอง ได้นำสมาชิกชมรมแม่บ้าน ไปทำการประท้วงรัฐบาล ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมชย์ ที่ทำเนียบรัฐบาล ดูภาพคล้ายกับว่าอยู่คนละฝ่าย ของรัฐบาล โดยแสดงการเคลื่อนไหวมุ่งหวังให้รัฐบาลเสนีย์ ลาออกไป...(ชัยอนันต์ สมุทรวานิช, ๒๕๒๕)

๔.๓.๒ ใครสั่งการทหารในวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ ?

ตามระเบียบบริหารสั่งการให้กองทัพดำเนินการเคลื่อนย้ายกำลังพล เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกลาโหม โดยสภาพและตลอดมา จะเป็นข้าราชการทหารดำรงตำแหน่งนี้ทั้งสิ้น แต่ทั้งนี้ในสถานการณ์ที่แตกต่างและบทเรียนจาก ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ เป็นเงื่อนไขที่ไม่อาจให้ทหารเป็นรัฐมนตรี ว่าการกลาโหมได้ในสถานการณ์และงานสำคัญ และทหารไม่อาจกระทำความผิดซ้ำซ้อน ได้อีก คือการ "***สังหารประชาชนผู้บริสุทธิ์*** ***เพราะทหารได้ถูกฝึกให้เป็นมิตร*** ***กับประชาชน***" บทเรียนที่ผ่านมาหากทหารเป็น รมว.กลาโหม ย่อมไม่สั่งการให้ปราบปรามประชาชนอย่างแน่นอน ดังนั้นเพื่อให้สัมฤทธิ์ตามเป้าประสงค์ จึงเกิดการเปลี่ยนตัว รมว.กลาโหมโดยกระทันหัน คือ ในวันที่ ๒๔ สิงหาคม พลเอกทวิช เสนีย์วงศ์ ณ อยุทธยา ต้องถูกบีบให้ต้องลาออกจากตำแหน่ง รมว. กลาโหม พรรคประชาธิ ปัตย์ ซึ่งเป็นรัฐบาลจึงมีมติให้ ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมชย์ นายกรัฐมนตรี หัวหน้า พรรค ดำรงตำแหน่ง รมว. กลาโหม อีกตำแหน่ง หนึ่งการลาออกของพลเอกทวิช มีผลมาจาก***การอภิปรายในสภาของนายวีระ มุกสิกะพงษ์ สส.ประชาธิปัตย์*** "...**ผมตกที่นั่งเป็นตัวการสำคัญทำให้พลเอกทวิช ต้องพ้นจาก ตำแหน่ง** ..." (วีระ มุสิกะพงษ์, ๒๕๒๑)

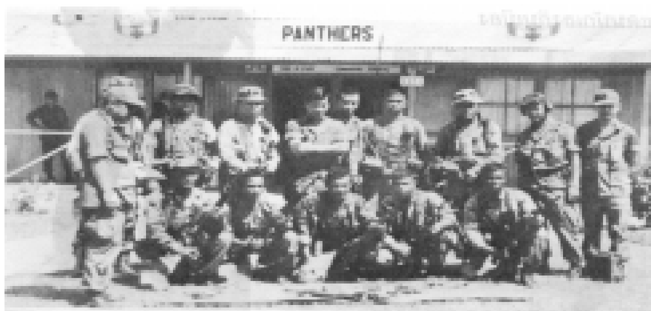
ในทันที่ ม.ร.ว.เสนีย์ เข้าทำรับตำแหน่ง รมว.กลาโหมได้เร่งทำการย้ายนายทหารชั้นผู้ใหญ่ ระดับหัวใจกองทัพคุมกำลัง สำคัญไปจากตำแหน่งเดิมเกือบทั้งสิ้น เท่ากับเป็นการทำลายองคาพยพทั้งสิ้นของกองทับบก ทำลายศักยภาพให้ด้อยลง รวมทั้งยังผิดขั้นตอนระเบียบปฏิบัติในการโยกย้าย คือ ย้ายพลโทสัณฑ์ จิตรปฏิมา จากแม่ทัพภาคที่ ๔ ไปดำรงตำแหน่งผู้ช่วยเสนาธิการทหารบก ฝ่ายส่งกำลังบำรุง ซึ่งไม่มีอำนาจในการสั่งการกำลังรบได้อีกต่อไป เพราะขณะนั้นพลโทสัณฑ์ ได้ทำการปราบปราม ผกค. ภาคใต้อย่างได้ผล พลโทสันฑ์จึงได้ประกาศลาออกจากราชการ เพราะการย้ายนี้เป็นการลดตำแหน่งนั่นเอง อธิบายง่าย ๆ ก็คือคล้ายกับ ลดตำแหน่งจากกำนัน ไปเป็นผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งทหารอาชีพทุกคน ต้องรู้ว่าแม่ทัพภาคนั้นขึ้นตรงกับผู้บัญชาการทหารบก แต่ผู้ช่วยเสนาธิการต้องขึ้นกับเสนาธิการทหารบก เป็นการใช้อำนาจการเมืองช่วยเหลือพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ให้สามารถฟื้นตัวในภาคใต้ได้อีก นอกจากนั้นยังได้ย้าย

พลเอกฉลาด กำลังวางแผนการรบในสมรภูมิเวียตนาม

กองพันแม่โม ทหารเสือแห่งอิสาน ในสมรภูมิเวียตนาม

ตรวจนับใบหูของผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ที่ตัดมา

พลตรียุทธศักดิ์ คล่องตรวจโรค ผู้บัญชาการกองพลที่ ๙ กาญจนบุรี ซึ่งกำลังปราบปราม ผกค.สายของ พ.ท.พโยม จุลานนท์(สหายคำตัน) อย่างได้ผลให้ออกจากพื้นที่เช่นกัน รัฐบาลมีที่ปรึกษาทางทหารอยู่มากมายแต่ไม่ปฏิบัติตามขั้นตอน และ ยังไม่เคยมีการโยกย้ายพิศดารเช่นนี้ ซึ่งเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ รวมทั้ง ผู้ที่ มีอำนาจสั่งการทหารให้ปราบปรามนักศึกษาประชาชน คือ ***รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และผู้ที่ให้ความเห็นชอบ คือนายกรัฐมนตรี ซึ่งทั้งสองตำแหน่งนี้ไปรวมอยู่ในคน ๆ เดียว คือ ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมชย์ หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ที่มีอำนาจเต็มในสั่งการ ให้ใช้กำลังปราบปรามเข่นฆ่า นิสิตนักศึกษาประชาชนได้คนเดียวเท่านั้น ในวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙*** จึงเป็นเพียงผู้เดียวที่จะต้องรับผิดชอบ ต่อการสั่งการให้ทหารและตำรวจเข่นฆ่า นิสิต นักศึกษา และประชาชนบาดเจ็บล้มตาย หนีเข้าป่าเป็นสมาชิกของผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ ***ผู้ที่ล่วงรู้พฤติกรรมการเคลื่อนไหว รายละเอียด และแผนการณ์บุคคล รวมถึงเครือข่ายทั้งหมด คือ พลเอกฉลาด หิรัญศิริ ประจำ บก.สส.***

จากกรณีโยกย้ายทหารที่ได้ถูกสร้างขึ้นนั้น "**คณะทหารหนุ่ม**" ได้ถูกสั่งให้เตรียมกำลังให้พร้อมเพื่อก่อรัฐประหาร *พลเอกฉลาด หิรัรัญศิริ* ได้ทราบระแคะระคาย ในฐานะของนายทหารรุ่นพี่จึงคัดค้านและตักเตือน แนวร่วมของ พคท. ในเมืองจึงต้องปล่อยข่าวให้ สื่อมวลชนว่า "***พลเอกฉลาดจะทำการปฏิวัติ***"

จากข้อมูลได้พบว่าผู้ที่ทำรัฐประหารในครั้งนั้นคือ **พลตรีจำลอง ศรีเมือง** แกนนำของคณะทหารหนุ่ม"..*ก่อนเกิดเหตุการณ์วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ ขึ้นนั้น พ.อ.จำลอง พร้อมคณะทหารหนุ่ม ได้เตรียมตัวไว้ก่อนแล้ว เมื่อเกิดเหตุการณ์ขึ้น คณะทหารหนุ่มที่ประจำอยู่ในกองพันต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพฯ ได้เคลื่อนกำลังออกประจำจุดสำคัญต่าง ๆ ในขณะนั้น พ.ต.ประจักษ์ สว่างจิตร ซึ่งประจำการอยู่ที่จังหวัดเชียงราย ก็ได้นำทหารส่วนหนึ่งมากรุงเทพฯ ด้วย การที่เคลื่อนกำลังออกมาเพื่อรักษาความสงบ และรักษาพื้นที่นั้น ได้เอื้ออำนวยให้นายทหารระดับสูงอาศัยโอกาสนี้ ประกาศให้มีการปฏิรูปการปกครองแผ่นดินขึ้นอย่างง่ายดาย* (ชัยอนันต์ สมุทรวานิช, ๒๕๒๕)

" ความจริงในวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ ยังไม่มีนายทหารระดับสูงคนใดคิดทำรัฐประหาร ดังนั้นกำลังทหารที่ออกมานั้น จึงกลายเป็นเครื่องช่วยให้ ***คณะ***

ปฏิรูปที่มี พล.ร.อ.สงัด ชลออยู่ เป็นหัวหน้าทำการรัฐประหารทางวิทยุ ได้อย่างง่ายดาย…” (คำสัมภาษณ์ พ.อ.จำลอง, ๓ มิ.ย. ๒๕๒๔)

จึงเป็นที่มาปรากฏคือ พล.ร.อ.สงัด ชลออยู่ เป็นผู้กระทำรัฐประหาร ในวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ อย่างตกกระไดพลอยโจน โดยไม่มีกองกำลังกองทัพในบังคับบัญชาหนุนหลัง นอกจากคำประกาศทางวิทยุเท่านั้น

“...คณะทหารโดย พล.ร.อ.สงัด ชลออยู่ เป็นหัวหน้าคณะปฏิรูป ได้มีการวางแผนก่อนหน้าวันดำเนินการเพียงวันเดียว และได้ตัดสินใจเข้ายึดอำนาจจากรัฐบาลอย่างฉับพลันทันทีเมื่อค่ำวันที่ ๖ นี้ ตอนแรกได้ออกประกาศแถลงการณ์ โดยนายอาคม มกรานนท์ หลังจากเหตุการณ์จลาจลในกรุงเทพมหานครทำท่าจะบานปลาย เพราะประชาชนและลูกเสือชาวบ้าน ซึ่งกระเหี้ยนกระหือรือจะบุกทำเนียบรัฐบาล เพื่อนำเอารัฐมนตรีหัวแดง ๓ คน ซึ่งได้แก่ นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ นายชวน หลีกภัย มาประชาทัณฑ์….” (ดาวสยาม,๒๕๑๙)

แผนปฏิบัติการ หรือ การแก้ปัญหา ?

สถานการณ์ ก่อนที่เหตุการณ์ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ จะเกิดขึ้นนั้น มีความสับสนและซับซ้อนหลายประการ แต่เมื่อเรียบเรียงข้อมูลต่าง ๆ แล้วจะพบคำถามที่ทำให้สงสัยในพฤติกรรม คล้ายกับว่าเป็นการวางแผน ปฏิบัติการไว้อย่างเป็นขั้นเป็นตอน เป็นสิ่งที่พึงพิจารณาว่า ความจริงควรจะเป็นเช่นใด เพื่อให้สังคม นิสิต นักศึกษาประชาชน ผู้บริสุทธิ์ และเยาวชนรุ่นหลังได้ค้นคว้าหาความจริง

ก. ปรับรัฐบาล เพื่อบัญชาการตำรวจ ?

ในรัฐบาล ม.ร.ว.เสนี ปราโมชย์ นั้น มหาดไทย คือ นายสมัคร สุนทรเวช ซึ่งโดยตำแหน่งมีอำนาจดูแล สั่งการข้าราชการปกครองและตำรวจทั่วประเทศ และเป็นที่ทราบกันทั่วไปว่า นายสมัคร เป็นผู้เอียงขวาจัด และชาตินิยมรุนแรง รวมทั้งยังเป็นที่นับถือของลูกเสือชาวบ้าน ดังนั้น หากมีการสั่งการจากนายกรัฐมนตรี ให้ รมว.มหาดไทย ใช้กำลังเข้าปราบปรามประชาชน ย่อมต้องถูกคัดค้านอย่างแน่นอน ๒๓ กันยายน จึงลาออกเพื่อปรับคณะรัฐมนตรีใหม่ นายวีระ มุก

สิกะพงษ์ ให้เหตุผลในการแถลงต่อสภาเพื่อโจมตีรัฐบาลประชาธิปัตย์ ทั้ง ๆที่ตนเป็นโฆษกรัฐบาล และเป็น สส.พรรคประชาธิปัตย์ ว่า

" กระผมไม่แน่ใจในความสุจริต และความจริงใจที่รัฐบาลมีต่อประชาชน กระผมขอกราบเรียนว่า กระผมต้องเสียใจที่ลุกขึ้นมา วิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล ในสภา แทนที่จะได้วิพากษ์วิจารณ์กันเป็นการภายใน"(บันทึกประชุมสภา,๒๕๑๙)

แต่กรณีการอภิปรายรัฐมนตรีกลาโหม โดยยกกรณีจอมพลประภาส นี้ได้มีการเตรียมการไว้ล่วงหน้า ก่อนที่จะมีการแถลงต่อสภา

" .....สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ส่วนหนึ่ง ได้ประชุมปรึกษาหารือ และวางแผนอย่างลับ ๆ ที่จะช่วงชิงสถานการณ์มาเป็นประโยชน์แก่พวกตน โดยอาศัยการกลับมาของ จอมพลประภาส เป็นเครื่องมือทำลายศัตรูพวกเดียวกันในพรรคประชาธิปัตย์นั้นเอง ทั้งนี้สมาชิกกลุ่มนี้ได้ทำบันทึกเสนอ ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช ในฐานะนายกรัฐมนตรีให้ปลด พล.อ.ทวิช เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา รมว. กลาโหมฑ ออกจากตำแหน่ง โดยกล่าวหาว่าเป็นผู้สมรู้ร่วมคิดกับ กลุ่มอิทธิพลบางกลุ่ม ชักนำจอมพลถนอมเข้ามา.." (อภิวัฒน์ วรรณกร, ๒๕๓๙)

ต่อกรณีความผิดปกติของนายวีระ มุกสิกะพงษ์นี้ มีข้อมูลที่น่าสนใจ โดยผู้ใช้นาม "*ทหารเก่า*" ว่า "...นายวีระ มุกสิกะพงษ์ ได้ลุกขึ้นมาอภิปรายโจมตีรัฐบาล เฉพาะอย่างยิ่งโจมตี นายกรัฐมนตรี ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช อย่างดุเดือดยับเยิน เป็นเรื่องประหลาดอย่างยิ่ง สำหรับวิถีทางการเมืองในเมืองไทย เพราะไม่เคยมี ตัวอย่างปรากฏมาก่อนเลยว่า สมาชิกในพรรคที่เป็นรัฐบาล โดยการจัดตั้งรัฐบาลและสนับสนุนรัฐบาล รวมทั้งยังเป็นโฆษกของรัฐบาลเอง จะเป็นผู้อภิปรายโจมตีนายกรัฐมนตรี หัวหน้าพรรค และรัฐบาลของตนเอง..."
(สยามรัฐ,กันยายน ๒๕๑๙)

แต่ผลลัพธ์ก็คือ การอภิปรายนั้นทำให้ ม.ร.ว.เสนีย์ ลาออกและมีการปรับคณะรัฐมนตรี " *อาจารย์เสนีย์ ประกาศลาออกในตอนบ่ายวันที่ ๒๓ แล้ว ได้รับพระราชทานแต่งตั้งใหม่เมื่อวันที่ ๒๕ กลับมาจัดตั้งรัฐบาล คราวนี้ไม่มีชื่อของนายสมัคร สุนทรเวช และ นายสมบุญ ศศิธร เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือกระทรวงใด...*"(วีระ มุกสิกะพงษ์, ๒๕๒๑)

ในที่สุดตำแหน่งรัฐมตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ก็อยู่ในมือของ ม.ร.ว.

ชาวไทย

ด่วน..! สั่งปลด พลอ.ฉลาด

ระเบิด ทูตไทย ที่อิตาลี

เสนีย์ ปราโมช พร้อมที่จะควบคุมบัญชาการตำรวจทุกหน่วยได้โดยง่ายดายยิ่ง

ข. ใครนิมนต์สามเณรจอมพลประภาสกลับไทย ?

ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย มีข่าวออกมาก่อนว่า สามเณรจอมพลประภาส จารุเสถียร จะเดินทางกลับเมืองไทย ซึ่งไม่ทราบว่าข่าวนั้นมาจากแหล่งใด ทำให้เกิดเป็นข่าวขึ้นหน้าหนึ่งหนังสือพิมพ์ทุกฉบับ องค์กรนักศึกษาเริ่มมีการรวมตัวกันทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการเพื่อรวมตัวกันต่อต้าน

ที่สุดข่าวนั้นก็เป็นจริง ได้มีบุคคลลึกลับ นิมนต์สามเณรจอมพลประภาสเดินทางกลับเมืองไทย โดยรับรองความปลอดภัยให้ และเมื่อมาถึงประเทศไทยจึงได้เข้าพักอยู่ที่บ้านของ พ.ต. ชายชาญ เทียนประภาส หลานชาย หลังสถานีขนส่งสายเหนือ (๑๕ สิงหาคม)

ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้จัดให้มีการชุมนุมต่อต้าน ก่อนที่เครื่องบินของสามเณรจอมพลประภาส จะถึงประเทศไทย ใบปลิว*ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย* ซึ่งได้เตรียมการตีพิมพ์ไว้ล่วงหน้า ถูกนำออกใส่รถแจกจ่ายพร้อมติดเครื่องขยายเสียงหลายสิบคัน กระจายไปทั่วกรุงเทพฯ และปริมณฑล

ใน ๒ ชั่วโมงหลังจากสามเณรจอมพลประภาสถึงเมืองไทย มีผู้คนได้เข้าไปร่วมประชุมในธรรมศาสตร์นับจำนวนหมื่น สามเณรจอมพลประภาส เห็นผิดสังเกต และไม่ได้เป็นไปดังที่ได้มีบุคคลลึกลับได้รับรองไว้ ซึ่งจะไม่เกิดผลดีแก่ประเทศชาติบ้านเมือง จึงเดินทางออกจากประเทศไทยไป และเพื่อช่วยคลี่คลายสถานการณ์ ให้กับรัฐบาลด้วย

นิสิต นักศึกษา ประชาชน ที่เข้าร่วมชุมนุมในธรรมศาสตร์เกือบทั้งหมด เมื่อทราบว่าสามเณรประภาส ได้ออกจากประเทศไทย จึงพากันแยกย้ายกลับเป็นการเลิกชุมนุมโดยสิ้นเชิง และขณะนั้นลูกเสือชาวบ้านยังไม่ได้มีการต่อต้านใด ๆ

แต่ทาง *ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย* ได้ประกาศเรียกร้องว่า *จะมีรายการแสดงละครของนักศึกษา ขอร้องให้ประชาชนอยู่ชุมนุมต่อ* (๔ ต.ค.)

เวลากลางคืน*ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย* จึงนำนักศึกษาคนหนึ่ง ที่มีหน้าตาคล้ายสมเด็จพระบรมโอรสาฯ มาแสดงละคร ทำการแขวนคอ ซึ่งเป็นการกระทำที่เป็นความผิดทางอาญา ฐานหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ และ

เป็นความผิดตาม พ.ร.บ.ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ.๒๔๙๕ โดยชัดแจ้ง จึงเป็นสาเหตุให้ลูกเสือชาวบ้านจัดชุมนุม ประท้วงการแสดงละครของ *ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย* และผู้ชุมนุมในธรรมศาสตร์

ค. ใครยึดกลาโหม เพื่อย้ายทหาร ?

๒๔ สิงหาคม พลเอกทวิช เสนีย์วงศ์ ณ อยุทธยา รมว.กลาโหม ลาออกกลางสภา เนื่องจากถูก นายวีระ มุสิกพงษ์ ใช้ "***กรณีการเดินทางเข้ามาในประเทศไทยของ จอมพลประภาส อภิปรายขับไล่ รมว.กลาโหม***" ในสภาผู้แทนฯ ซึ่งเป็นรัฐมนตรีร่วมรัฐบาลกับพรรคประชาธิปัตย์ ที่นายวีระ สังกัดอยู่ ซึ่งผิดมารยาท

การกระทำของนายวีระมีผลทำให้ตำแหน่ง รมว. กลาโหม จึงตกเป็นของ ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมชย์ ซึ่งควบเป็นสองคือนายกรัฐมนตรีด้วยในคน ๆ เดียวกัน (รมว.กห.จะสั่งการหรือโยกย้าย จะต้องให้ นายกรัฐมนตรีเห็นชอบ)

ในทันทีที่มีการเปลี่ยนตัว รมว.กลาโหมเป็น ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมชย์ ก็ออกคำสั่งสั่งย้ายฟ้าผ่า แม่ทัพภาคที่ ๔ และผู้บัญชาการกองพล ซึ่งผิดระเบียบปฏิบัติ ทำให้พลโทสัณฑ์ จิตปฏิมา พลตรียุทธศักดิ์ คล่องตรวจโลก ประกาศลาออกจากราชการ สถานการณ์ภายในกองทัพสับสนในการสั่งการ ทหารไม่พอใจนายกรัฐมนตรีพลเรือน ที่ไม่มีความรู้ทางด้านการทหาร และไม่รู้ระเบียบทหาร

ง.ใครนิมนต์สามเณรจอมพลถนอมกลับไทย ? (ม๊อบชนม๊อบ)

๑๙ กันยายน ขณะที่ลูกเสือชาวบ้าน(ตาม ก.) ประท้วงรัฐบาล กรณีของ *ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย จัด*แสดงละครแขวนคอบุคคลที่มีลักษณะคล้ายกับสมเด็จพระบรมฯ ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พร้อมกับได้เรียกร้องให้ปลดรัฐมนตรีร่วมรัฐบาลจำนวน ๓ คน แต่รัฐบาลไม่ปฏิบัติตามนั้น

ได้มีบุคคลลึกลับบินไปนิมนต์ สามเณรจอมพลถนอม กิติขจร เดินทางกลับเมืองไทย มาบวชที่วัดบวรนิเวศโดยรับรองความปลอดภัยให้ และผู้ที่นำมาประกาศในสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้มีการถ่ายทอด ทางสื่อมวลชนไปทั่วประเทศ ก่อนที่พระจอมพลถนอมจะเดินทางมาถึง คือสถานีวิทยุแห่งประเทศไทย ภายใต้

บังคับบัญชาของรัฐบาลพรรคประชาธิปัตย์ สร้างกระแสแบ่งแยก อย่างชัดเจน เพื่อเสริมกำลังแนวร่วมให้กับ*ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย*

นายวีระได้ประกาศยอมรับว่าเป็น “**ขบวนการ**” “….จอมพลถนอม กิติขจร อยู่ที่สิงคโปร์นั้น…กำลังขึ้นเครื่องบินมาสู่ประเทศไทย วิทยุในประเทศไทยออกแถลงการณ์ล่วงหน้าไว้คอยต้อนรับแล้ว บอกให้รู้ล่วงหน้าว่า ถ้าใครต่อต้านการกลับมาของจอมถนอมคนนั้นจะเป็นคนนิยมคอมมิวนิสต์ ทำอย่างมีขบวนการครับ…” (บันทึกการประชุมรัฐสภา, นายวีระ มุกสิกะพงษ์,๒๕๑๙)

นายวีระ เป็นถึงโฆษกรัฐบาลการเปิดอภิปรายรัฐมนตรีของรัฐบาล ย่อมจะไม่ใช่เรื่องที่ถูกต้องตามความจริง นอกจากเป็นมติของพรรค และไม่ปรากฏว่ามีการพิจารณาตักเตือน ลงโทษ การกระทำของนายวีระแต่อย่างใด จากพรรค

ต่อข้อสงสัยว่า ***ใคร ? เป็นผู้นิมนต์สามเณรถนอมกลับประเทศไทย*** มีข้อมูลหลักฐานจากคำสัมภาษณ์ ระว่าง *นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒ* กับ *นายอภิวัฒน์ วรรณกร* ซึ่งขณะนั้นนายประสิทธิ์ กำลัง ดำรงตำแหน่งเป็น รัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรม ได้รับมอบหมายจากรัฐบาลประชาธิปัตย์ ให้เดินทางไปยังประเทศสิงคโปร์ นิมนต์สามเณรจอมพลถนอม กลับประเทศไทย

“ *ทันทีที่เราพบกับจอมพลถนอม ประโยคแรกที่ได้เรียนกับจอมพลถนอมก็คือตามหลักสิทธิมนุษยชนแล้ว ท่านจะเดินทางไปไหนมาไหนก็ได้ ท่านก็มีสิทธิทุกประการ … ส่วนท่านจะเดินทางกลับไทยหรือไม่ ก็เป็นดุลยพินิจของท่าน ผมไม่อาจห้ามท่านได้ เพราะท่านเป็นคนไทยคนหนึ่ง ท่านจะพักอยู่ที่นี่ต่อไป หรือจะเดินทางกลับประเทศไทย หรือเดินทางกลับประเทศไทย ก็เป็นสิทธิของท่าน ท่านมีสิทธิตามกฏหมายทุกประการ….*”(อภิวัฒน์ วรรณกร, ๒๕๓๙)

โดยเนื้อหาของคำสนทนาสรุปก็คือ “การเปิดไฟเขียว” ให้จอมพลถนอมกลับมายังประเทศไทยนั่นเอง กรณีการกลับมาของพระจอมพลถนอม การแถลงของนายวีระ มุกสิกะพงษ์ สอดคล้องกับที่*ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย* ได้ส่งรถกระจายเสียงออกกระจายข่าวและแจกใบปลิวแถลงการณ์ โจมตีการกลับมาของพระจอมพลถนอมทั่วกรุงเทพฯ

ในขณะที่ลูกเสือชาวบ้านชุมนุมเรียกร้องให้รัฐบาลจับกุม*ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย* ในธรรมศาสตร์ แสดงละครหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ

ประชาชน นิสิตนักศึกษา จึงถูกแยกออกเป็นสองฝ่ายชัดเจน คือพวกที่เดินเข้าธรรมศาสตร์จะถูกจัดเป็นคอมมิวนิสต์ พวกที่เดินมาเข้าข้างลูกเสือชาวบ้าน ก็จะเป็นฝ่ายที่จงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ตามที่วิทยุแห่งประเทศไทยได้ประกาศแบ่งฝ่าย แบ่งข้างให้กับมวลชนชัดเจน ใครดำเนินการนี้

ในขณะที่อำนาจสั่งการการใช้กำลังปราบปรามข้าราชการทหาร เจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งหมด อยู่ในมือของ ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช ที่ควบถึง ๓ ตำแหน่ง คือ ๑.นายกรัฐมนตรี ๒.รมว.กระทรวงกลาโหม ๓.รมว.กระทรวงมหาดไทย

จ. กลุ่มชมรมแม่บ้าน กับ **"คณะทหารหนุ่ม"**

เหตุการณ์ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ จะไม่เกิดขึ้นอย่างรุนแรงถึงขั้นประหารเข่นฆ่ากันอย่างโหดเหี้ยม หากไม่มีองค์กร ๆ หนึ่งออกมาสร้างกระแสเคลื่อนไหวและจุดชนวนขับไล่รัฐบาลอย่างรุนแรงในขณะนั้น

" *หลังจากรัฐบาล(ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช) ได้ประกาศรายชื่อคณะรัฐมนตรีแพร่กระจายออกไป... "กลุ่มชมรมแม่บ้าน" ซึ่งเป็นกลุ่มการเมือง ที่จัดตั้งขึ้น***เป็นการเฉพาะกิจ** *ได้เดินทางมาชุมนุมที่หน้าทำเนียบรัฐบาลนับเป็นจำนวนร้อยคนและได้เพิ่มเป็นจำนวนพันในเวลาต่อมา*" (อภิวัฒน์ วรรณกร, ๒๕๓๙)

จากข้อมูลพบว่าผู้ที่ให้การสนับสนุน "*กลุ่มแม่บ้าน*" คือ "**คณะทหารหนุ่ม**"

" เดือน กรกฎาคม ๒๕๑๙ เป็นต้นมา **พ.ต.จำลอง**(ศรีเมือง) ได้แสวงหาความสนับสนุนจาก กลุ่มพลังอื่น ๆ ที่ต่อต้านกระแสซ้าย มากยิ่งขึ้นเพื่อเป็นการจุดกระแสให้เกิดการเคลื่อนไหวของมวลชน โดยได้สัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับ *ชมรมแม่บ้าน* จุดก่อเหตุให้เกิดกระแสการต่อต้านรัฐบาล เนื่องจากก่อนเหตุการณ์ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ พ.อ. จำลอง ได้นำสมาชิก*ชมรมแม่บ้าน* ไปทำการประท้วงต่อรัฐบาล ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมชย์ ที่ทำเนียบรัฐบาล ดูภาพคล้ายกับว่าอยู่คนละฝ่ายของรัฐบาลโดยแสดงการเคลื่อนไหวมุ่งหวังให้รัฐบาลเสนีย์ ลาออกไป(ชัยอนันต์ สมุทรวานิช, ๒๕๒๕)

๔. เหตุการณ์ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ขณะนั้น **นายป๋วย อึ๊งภากรณ์** *เป็นอธิการบดี*

อนุญาตให้มีการชุมนุมของนักศึกษาประชาชนเพื่อคัดค้านกรณี จอมพลประภาส จารุเสถียร บวชเป็นสามเณร ที่เมืองไทเป ไต้หวัน อย่างต่อเนื่อง จนถึงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๑๙ ได้มีการนำบุคคลที่มีหน้าตา คล้ายกับสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช สยามมงกุฎราชกุมาร มาแสดงการถูกแขวนคอ ทำให้ประชาชน และลูกเสือชาวบ้านประท้วงต่อรัฐบาล โดยยื่นข้อเสนอให้รัฐบาล ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมชย์ พรรคประชาธิปัตย์ จับกุมบุคคลดังต่อไปนี้มาลงโทษ คือ

๑. คณะกรรมการบริหาร*ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย*
๒. คณะกรรมการบริหารองค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
๓. ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ อธิการบดี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
๔. กลุ่มบุคคลที่ให้การสนับสนุนการกระทำของศูนย์กลางนิสิตนักศึกษา

วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๑๙ ที่ลานพระบรมรูปทรงม้า ได้มีประชาชนกลุ่มหนึ่งได้เรียกร้องให้รัฐบาลปลดรัฐมนตรีทั้ง ๓ คน คือ ***นายดำรง ลัทพิพัฒน์ นายสุรินทร์ มาศดิษฐ์*** และ ***นายชวน หลีกภัย*** เพราะมีหลักฐานชัดเจนว่าให้การว่าจ้าง และสนับสนุนการกระทำของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ ได้มีกลุ่มบุคคลในลักษณะนักศึกษา ซึ่งได้ซ่อนตัวอยู่ในตึกสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ได้ใช้ปืนอาการ์ และปืนกลมือกระหน่ำยิงมายังกลุ่มเจ้าหน้าที่ ลูกเสือชาวบ้านและประชาชน ซึ่งรวมตัวอยู่ภายนอกมหาวิทยาลัย เจ้าหน้าที่ได้ใช้เครื่องขยายเสียงประกาศให้กลุ่มบุคคลหยุดยิง แต่ไม่เป็นผลกลุ่มบุคคลดังกล่าวได้โหมกระหน่ำยิงมายังเจ้าหน้าที่อีก ประชาชนที่มายืนมุงดูนับหมื่น ต่างพากันหลบกระสุนปืนล้มระเนระนาด การยิงดังกล่าวจากภายในมหาวิทยาลัยออกมานั้น เท่ากับเป็นการยั่วยุให้เกิดการปะทะกันอย่างรุนแรงยิ่งขึ้น มีเจ้าหน้าที่ถูกยิงบาดเจ็บ ๒ คน เมื่อเจ้าหน้าที่สามารถเข้าเคลียพื้นที่ภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้พบกระสุนปืน และปลอกกระสุนปืนอาการ์นับพันปลอกบริเวณตึกประชุม

หมายเหตุ : เมื่อสงบ ไม่ปรากฏพบศพญาติของแกนนำนิสิต นักศึกษา กรรมกร

๙ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๑๙ นายป๋วย อึ๊งภากร เดินทางออกนอกประเทศ

๑๑ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๑๙ ภายหลังการยึดอำนาจได้ ๕ วัน คณะปฏิรูป

คลื่นมหาชน,

การปกครองแผ่นดิน ไ***ด้ออกคำสั่งพักราชการ*** ***นายอานันท์*** ***ปันยารชุน*** ***ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ*** ***ระบุความผิดในคำสั่งว่า*** ***"เปิดเผยความลับของทางราชการ*** ***อันอาจเป็นภัยต่อความมั่นคงแห่งรัฐ"*** ลงนามโดย พลเรือเอก สงัด ชลออยู่ หัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครอง (ชลธิศ, ๒๕๔๒)

๑๓ ต.ค.๒๕๑๙ **นายสุธรรม แสงปทุม** เลขาธิการศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผู้ต้องหา ได้ให้การรับสารภาพว่า **ได้รับจ้างจากนักการเมืองฝ่ายซ้ายของพรรคประชาธิปัตย์ จ่ายเงินให้ ๓ ล้านบาท ให้ทำการปลุกระดม นายสุธรรม ทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยการชัดให้มีการชุมนุม และการแสดงละคร**(นี่แหละการเมือง, ๑๓ ต.ค.๒๕๑๙)

๒๐ ตุลาคม ๒๕๑๙ " ผู้สื่อข่าวได้ถามเรื่องตัวบุคคลและนักการเมือง ที่มีส่วนร่วมทำลายความมั่นคงของประเทศชาติตำรวจได้ติดตามอย่างใกล้ชิดแล้วใช่ไหม พล.ต.ต.จำรัส มังคลารัตน์ ผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจฝ่ายกิจการพิเศษ ได้เปิดเผยว่า ความจริงเป็นเช่นนั้น สำหรับนายดำรง ลัทธิพิพัฒน์ นายสุรินทร์ มาศ ดิษฐ์ นายชวน หลีกภัย และ นายวีระ มุกสิกพงษ์ หลบหนีการจับกุมไปได้นั้น เชื่อว่ายังอยู่ในประเทศไทย แต่ที่ใดนั้น ขอยังไม่เปิดเผย" (ชาวไทย, ๒๐ ตุลาคม ๒๕๑๙)

หลักฐานที่ยึดจากมหาวิทยาลัย และสถานที่ต่าง ๆ

ก. ทำการตรวจค้นบ้านเลขที่ ๑๓๑/๑ มักกะสัน พญาไท ซึ่งเป็นบ้านของ ***นายเสน่ จามริก*** *รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์* ซึ่งได้จัดทำเป็นสำนักงาน **สหภาพเพื่อเสรีภาพของประชาชน** ซึ่งมี **นายเสน่ จามริก นายสุทธิชัย หยุ่น** เป็นกรรมการ พบใบปลิว และเอกสารเผยแพร่ลัทธิคอมมิวนิสต์จำนวนมาก(*นายสุทธิชัย หยุ่น ต่อมาบริหารสถานีโทรทัศน์ ITV ซึ่งนายอานันท์ ปันยารชุน* ได้หาทางจัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ.๒๕๓๕)

ข. ทำการตรวจค้นตึก ๑ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ยึดได้เอกสารแผ่นปลิว เผยแพร่ลัทธิคอมมิวนิสต์จำนวนมาก มอบให้ตำรวจสัน

สันติบาลรับไปดำเนินการ

ค. ทำการตรวจค้นตึกคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ยึดได้เอกสารแผ่นปลิว เผยแพร่ลัทธิคอมมิวนิสต์จำนวนมาก มอบให้ตำรวจสันติบาลรับไปดำเนินการ

ง. ทำการตรวจค้นตึก ๑ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยเฉพาะที่ตึกสังคมศาสตร์ยึดได้ธงฆ้อนเคียว ๒๐ ผืน อาวุธปืนอาการ์และกระสุนปืน จำนวนมาก พร้อมกับเอกสารแผ่นปลิวเผยแพร่ลัทธิคอมมิวนิสต์จำนวนมาก เอกสารได้มอบให้ตำรวจสันติบาลรับไปดำเนินการ

ศูนกลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย คือ องค์กรของใคร ?

จากคำให้การรับสารภาพต่อเจ้าพนักงานสอบสวน กรณี ๖ ต.ค.๒๕๑๙ นายสุธรรม แสงประทุม เลขาธิการศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย ว่า "*ได้รับจ้างจากนักการเมืองฝ่ายซ้ายของ* ***<u>พรรคประชาธิปัตย์</u>*** *จ่ายเงินให้ ๓ ล้านบาท ให้ทำการปลุกระดม นายสุธรรม ทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยการ จัดให้มีการ* ชุมนุม และการแสดงละคร(นี่แหละการเมือง, ๑๓ ต.ค.๒๕๑๙) นั้นทำให้ต้องพิจารณาถึง *ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย* ว่าคือองค์กรของใคร ? และพรรคประชาธิปัตย์มีนักการเมืองฝ่ายซ้ายหรือไม่ ?

จากการยืนยันของ พลตรี ประมาณ อดิเรกสาร หัวหน้าพรรคชาติไทย กล่าวไว้ ในหนังสือ "บันทึกความทรงจำเมื่อข้าพเจ้าเป็นหัวหน้าพรรค" ว่า

" .... *เนื่องจากได้รับความเบื่อหน่ายการกระทำของ ศูนย์กลางนิสิต นักศึกษามากขึ้น เป็นลำดับ เพราะทำให้บ้านเมืองวุ่นวาย ไม่ปกติสุข มีพฤติการณ์โน้มเอียงให้เห็นชัดว่าสนับสนุน และเป็นเครื่องมือของคอมมิวนิสต์ กลุ่มนวพล นักเรียนอาชีวะ กระทิงแดง ลูกเสือชาวบ้าน สหพันธ์นักศึกษาครูแห่งประเทศไทย จึงได้มีการชุมนุมและร่วมมือกันต่อต้านรุนแรงขึ้น ทางด้านพรรคการเมืองก็แบ่งออกไปอย่างชัดแจ้ง เป็นพรรคฝ่ายขวา พรรคฝ่ายซ้าย ภายใน* ***<u>พรรคประชาธิปัตย์ก็มีฝ่ายซ้าย</u>***..."

ภายหลังเกิดเหตุการณ์ ตุลาคม ๒๕๑๙ ได้ปรากฏการยืนยันฐานะ ของศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย ไว้โดยกระจ่าง ว่า

"... ปี ๒๕๒๐ **พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย** ได้ประกาศก่อตั้งแนวร่วมขึ้นเรียกว่า " ***คณะกรรมการประสานกำลังรักชาติรักประชาธิปไตย***" หรือ กปปช. นำโดย อุดม ศรีสุวรรณ ประกอบด้วยพรรค และ องค์กรต่าง ๆ ที่เคยมีบทบาทสูงเด่นมากมาก่อนเช่น พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย ***ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย*** พรรคแนวร่วมสังคมนิยม พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย...." (บันทึก พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย เขตงาน ๗๗ อิสานเหนือ)

ต่อกรณีว่า พรรคประชาธิปัตย์ ให้การสนับสนุนการชุมนุมที่จัดขึ้นโดยศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทยหรือไม่ ? จากพลตรี ประมาณ อดิเรกสาร หัวหน้าพรรคชาติไทยกล่าวไว้ ในหนังสือ "บันทึกความทรงจำเมื่อ ข้าพเจ้าเป็นหัวหน้าพรรค"คงเป็นคำตอบไขปัญหาในเรื่องนี้ " *การชุมนุมทั้ง ๒ คราว* (คือครั้งแรกจอมพลประภาสกลับมา และเมื่อจอมพลถนอมเดินทางกลับไทย) *"ปรากฏว่ามีบุคคลสำคัญของพรรคประชาธิปัตย์ให้การสนับสนุนโดยมีการกล่าวทั้งในสภาผู้แทนราษฎร และทางโทรทัศน์ ในทำนองปลุกระดมให้นิสิต นักศึกษาทำการต่อต้านเพื่อขับไล่ให้ออกไปนอ ประเทศ*"

ใครคือฆาตกรตัวจริง ???

กรณี ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ พรรคประชาธิปัตย์ ได้ถูกพาดพิงว่าเป็นผู้จ่ายเงินว่าจ้าง ให้*ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย* ก่อเหตุขึ้นนั้น ได้พบหลักฐานว่าเหตุการณ์ดังกล่าวนี้ ถูกวางแผนขึ้นอย่างเป็นขั้นตอน โดยเริ่มตั้งแต่การล้มรัฐบาล ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมชย์ เป็นต้นมา โดยมีนักการเมืองพรรคประชาธิปัตย์ เป็นตัวจักรสำคัญในการดำเนินการ ดังมีข้อมูลว่า

"...เอกลักษณ์เฉพาะตัวของผู้นำแห่งพรรคประชาธิปัตย์ ก็คือสร้างชื่อเสียงทางการเมืองด้วยการยกตนข่มท่าน แสดงความเด่น ดี ดัง เพียงคนเดียว ตลอดถึงการดูหมิ่นดูแคลนพรรคการเมืองอื่น ๆ ว่าล้วนแล้วแต่ไม่เอาไหน สู้นักการเมืองที่สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ไม่ได้...

สำหรับบรรดาผู้บริหารชั้นสูงของพรรคประชาธิปัตย์ที่ร่วมกันในการ โค่นล้มรัฐบาลคึกฤทธิ์ เช่น ***ดำรง ลัทธพิพัฒน์ ชวน หลีกภัย อุทัย พิมพ์ใจชน***

'หนักแผ่นดิน'
สุธรรม แสงประทุม เลขาฯ
ศูนย์นิสิตนักศึกษา
สยาม
จับหลักฐานครบที่ปากช่อง
ป๋วย-เสน่ห์
ชุมนุมลับมั่วคอมฯรัสเซีย
ประกาศใช้ 'ธรรมนูญ' ใหม่วันที่ 22นี้

สุรินทร์ มาศดิศ วีระ มุกสิกะพงษ์ เป็นต้น”

ปฏิบัติการสร้างภาพพจน์ทางลบแก่ทหาร เพื่อยุบสภาเพื่อไม่ให้มีการผ่าน พ.ร.บ.มหาวิทยาลัยสงฆ์ ในรัฐบาล ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ได้บิดเบือนความจริงต่อสื่อสารมวลชนว่า เป็นการยุบสภาเพื่อมิให้ทหารปฏิวัติ แต่โดยเนื้อแท้คือไม่ต้องการให้มีการออก พ.ร.บ.มหาวิทยาลัยสงฆ์ ของพระพุทธศาสนา ก่อนที่“**วาติกัน”**รัฐบาลจะให้รับรองฐานะวิทยาลัยของโรมันคาทอลิก โดยทบวงมหาวิทยาลัย

จึงมีข้อมูลดังเช่นที่ สละ ลิขิตกุล บรรยายไว้ใน “คึกฤทธิ์ ปราโมช เป็นนายกฯ ชีวิตและงาน” ว่า “...คึกฤทธิ์ ทราบว่าทหารได้ล่วงรู้ถึงพฤติกรรม ของฝ่ายล้มรัฐบาล ซึ่งจะสถาปนารัฐบาลใหม่ปกครองแบบสังคมนิยม ฉะนั้น ทหารจะยอมให้เกิดขึ้นไม่ได้ และจะทำการรัฐประหารล้มระบอบประชาธิปไตยเสียเลย ท่านจึงหาวิธีแก้ไขตามวิถีทางรัฐธรรมนูญ เพื่อป้องกันมิให้ทหารล้มกระดาน เสียเอง โดยการยุบสภา” แต่ความเป็นจริงกลับเป็นการถ่ายเทอำนาจ ให้กับ ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมทย์ หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ น้องชายของ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ทั้งยังเป็นการเลือกตั้งที่มีการซื้อเสียง อย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน ซึ่ง นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ ได้เปิดเผยไว้ในรายการ “เนชั่นนิวส์ทอล์ค” เมื่อ วันที่ ๑ พ.ค. ๒๕๓๗ ว่า “ *ผมเอือมระอาระบบการเลือกตั้งของบ้านเรามา ตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๑๙ นั่นแหละผมขอเรียนโดยตรงก็ได้ว่า ก็ปีนั้นแหละมีเรื่องราว ซื้อ เสียงขาย สียงกันอย่างหนัก ระบบการซื้อเสียงขายเสียงอย่างนี้ผมทนไม่ได้....*”

การลงทุนอย่างมหาศาล เพื่อให้ได้รับการเลือกตั้งเข้ามาจัดตั้งเป็นรัฐบาล และรับรองฐานะ **”วิทยาลัยคาทอลิก แสงธรรม”** ให้ได้ เมื่อหมดหน้าที่นี้จึงถูก “*คณะทหารหนุ่ม*” ล้มรัฐบาไม่ให้มีการพิจารณา พ.ร.บ.มหาวิทยาลัยสงฆ์ได้

๔.๓ การแต่งตั้งนายกรัฐมนตรี และปลดนายพลที่ยังมีคำถาม

ผลงานของ”**คณะทหารหนุ่ม**” สามารถเปลี่ยนรัฐบาลใหม่ ทำให้รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย ในรัฐบาลเสนีย์ ปราโมทย์ รับรอง**วิทยาลัยคาทอลิก** สำเร็จ แต่ก็ไม่อาจหยุดยั้ง สส.สายพุทธ ที่ต้องการให้ผ่านร่าง พ.ร.บ.มหาวิทยาลัยสงฆ์ ซึ่งส่งเข้าสภาถึง ๓ ฉบับ จึงจำเป็นต้องสร้างสภานการณ์ ๖ ตุลาคม เพื่อเปลี่ยนรัฐบาลใหม่ ให้สามารถเข้าควบคุมระบบการศึกษาของไทยให้ได้

๔.๓.๑. คุณสมบัติ ?? นายกรัฐมนตรีท่านนี้ไม่มีประวัติและความชำนาญ ทั้งทางด้านการเมือง การทหาร หรือรับราชการในด้านการปกครอง ใช้เหตุผลดังนี้

" นายธานินทร์ กรัยวิเชียร บุตรนายแห กรัยวิเชียร เกิดที่อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ เป็นผู้มีฐานะดี ประกอบอาชีพจัดตั้งโรงจำนำ จบการศึกษาด้านกฎหมายจากอังกฤษ มีความสนใจศึกษาเกี่ยวกับลัทธิคอมมิวนิสต์ และสามารถทำวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับลัทธิคอมมิวนิสต์ และตัวการต่อต้านลัทธิ การแพร่ขยายตัวของคอมมิวนิสต์ในไทยอย่างรุนแรง เป็นผู้ที่มีมือสะอาด เกลียดการคอรัปชั่น ศิษย์เอกอาจารย์สุกิจนิมมานเหมินทร์.. (ดาวสยาม, ๒๕๑๙)

จุดพิจารณา : นายธานินทร์ กรัยวิเชียร เป็นลูกศิษย์ของ นายสุกิจนิมมานเหมินทร์ บิดาของ นายธารินทร์ นิมมานเหมินทร์ จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมือง (มธก.รุ่น๕) พ.ศ.๒๔๙๔ จบการ ศึกษาจากมหาวิทยาลัยลอนดอน สำนักเดียวกับ นายป๋วย อึ๊งภากร และผู้เสนอ ให้นายธานินทร์ กรัยวิเชียร เป็นนายกรัฐมนตรีคือ **คณะทหารหนุ่ม** ซึ่งมีพลตรี จำลอง เป็นผู้นำ โดยให้ บุญสม มาตินคุม เป็น รมว.ศึกษาธิการ เพื่อ ควบคุมระบบการศึกษา และกรมการศาสนา มหาเถรสมาคมองค์ปกครองคณะสงฆ์ไทย ทั้งดำเนินการถอดหลักสูตรพระพุทธศาสนาจากหลักสูตรทุกระดับชั้น

๔.๓.๒. ออกคำสั่งทางโทรศัพท์ - สั่งปลดทางวิทยุ ??

สมาชิกของคณะทหารหนุ่มระดับผู้บังคับกองพัน ๑๗ คน ได้เป็นสมาชิกสภาปฏิรูป และเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติ ๑๐ กว่าคน" (พ.อ.ประจักษ์ สว่างจิตร,ไทยนิกรม,๑๐ ก.พ.๒๕๒๑)

ใน*วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๑๙* **พลเอกฉลาด หิรัญศิริ ประจำกองบัญชาการ ทหารสูงสุด ถูกปลดออกจากราชการ โดยไม่มีสาเหตุ** ?? (รายงานข่าว

จาก นสพ.ว่าเพราะไม่ไปรายงานตัว) ความจริงคือ ในคืนวันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๑๙ ได้เกิดเหตุการณ์ขึ้นที่บ้านของ พลเอกฉลาด ดังนี้

"*.... อา จะไปรายงานตัวได้อย่างไร ในเมื่อไม่มีคำสั่งมาเป็นทางการ อาได้รับโทรศัพท์ ตอน ๒ ทุ่ม บอกให้อาไปรายงานตัว ถามก็ไม่บอกว่าเป็นใคร คำสั่งทางโทรศัพท์ มันเป็นคำสั่งไม่ชอบ มิหนำซ้ำก็ยังไม่รู้เสียด้วยว่าใครโทรมา พอ ๓ ทุ่ม อาก็ไปหาพี่เสริฐ(พลเอก ประเสริฐ ธรรมศิริ) ที่บ้านนั่งคุย กับพี่เสริฐอยู่ พอ ๔ ทุ่มเขาก็ประกาศปลดทางวิทยุ ลองคิดดูถ้าหากว่าที่โทรมาบอก ให้ไปรายงานตัวเป็นคำสั่งที่ไม่จริง แล้วอาเข้าไปรายงานตัว อาจะเอาหน้าไปไว้ที่ไหน ใครต่อใครเขาก็ต้องมองหาว่าอาเลียแข้งเลียขาเขา ทั้ง ๆ ที่เขาไม่ชอบขี้หน้า ในชีวิตที่อารักที่สุดและต้องการที่สุดก็คือการเป็นทหาร แม้ว่าอาจะถูกปลด แต่อาก็ถือว่าอายังเป็นทหารอยู่เพราะการปลดนั้นปลดอย่างไม่ถูกต้อง อาถือว่าไม่ถูกต้อง เพราะอาไม่ได้ทำอะไรผิด...* " (บันทึกคำสนทนาระหว่าง พลเอกฉลาด กับ นายศิระ ดิระพัฒน์ ต่อหน้าพยานคือ พ.ต. อัศวิน หิรัญศิริ ผู้เป็นบุตร และ ร.ท.ปริญญา ทส.พลเอก ฉลาด ณ บ้านพัก โรงงานรังสิต, ๒๕๒๐)

ไม่มีคำสั่งทางราชการปลด พลเอกฉลาด หิรัญศิริ ซึ่งเป็นข้าราชการทหารชั้นนายพล เป็นลายลักษณ์อักษรเพราะจะต้องกราบบังคมทูลฯ ให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงลงพระปรมาภิไธย คงมีแต่ประกาศคณะปฏิรูปตามด้วยคำสั่งที่ไม่เป็นทางการ ส่งไปยังหนังสือพิมพ์ทุกฉบับ ห้ามสื่อมวลชน เสนอข่าวทั้งทางตรงและทางอ้อม สิ่งที่เกิดขึ้นนับจากถูกโยกย้ายจากตำแหน่งรองผู้บัญชาการทหารบก ลดตำแหน่งอำนาจลงไปเป็นประจำกองบัญชาการทหารสูงสุดและปลดออกจากราชการทหาร ได้เกิดในระยะเวลาเพียง ๓ เดือนเท่านั้น

พลเอก ฉลาดเป็นคนปากร้ายใจดี รุ่นน้อง ลูกน้องรัก เป็นนายทหารชั้นผู้ใหญ่ที่มีบารมีมากที่สุดคนหนึ่ง จากผลงานในการรบทั้งในประเทศและสงครามเวียตนาม ทำให้เป็นที่ยอมรับในการวางแผน และด้านยุทธวิธี ว่ามีความสุขุมรอบคอบ และไม่เคยพลาด และไม่เคยแพ้ จึงได้รับการยกย่องด้วย ความจริงใจจากนายทหารสายยุทธการส่วนใหญ่ แม้ว่าหลังจากถูกปลดออกจากราชการจะได้บวชเป็นพระภิกษุสงฆ์ในพระพุทธศาสนา ณ วัดบวรนิเวศ และได้รับฉายาว่า "หิรญฺโญภิกขุ" แล้ว ก็มีนายทหารผู้ใหญ่ไปเยี่ยมเยียนอยู่ไม่ขาด ทำให้วัดบวรฯ

กลายเป็นสถานที่นัดพบ ของนายทหารไป กลาย ๆ แต่พระพลเอกฉลาดก็ปลีกตัวออกเดินธุดงค์แถบภาคอิสาน สหายนำ เมืองทำข่าวให้ติดหน้าหนึ่งของ นสพ. ชี้นำว่า"*พระฉลาดถูกฆ่าตาย*" เพื่อตรวจกระแสของนายทหารสาย พลเอกฉลาด

นายสมภพ ปิยะอุย เป็นนักธุรกิจการค้า และนักลงทุน ซึ่งสนิทสนมกับ *พลตรี ชาติชาย ชุนหะวัณ* "ไม่มีนักการเมืองคนไหน หรือพรรคไหนมีส่วนร่วมด้วยเลย สำหรับพรรคชาติไทยก็มีแต่เพียงคุณชาติชายเท่านั้นที่สนิทสนมกับผม.." (โฉม ปาริษา,๒๕๒๑)

ต่อมานายสมพจน์ ได้เกิดการขัดแย้งกับนายสมัคร สุนทรเวช "ธุระบางอย่างที่ทางคุณสมพจน์ ปิยะอุย ติดต่ออยู่กับกระทรวงมหาดไทย... อันนี้เองทำให้คุณสมพจน์ เดือดถึงขีดสุด... คุณสมพจน์เป็นนักธุรกิจการค้า ระดับสูงคนหนึ่ง...ทำโครงการพัฒนาเกาะภูเก็ตเป็นแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งจะต้องใช้เงินมหาศาลโครงการนี้ดำเนินเป็นขั้นตอนเรื่อยมา จนกระทั่งไปติดอยู่ที่กระทรวงมหาดไทย การที่รัฐมนตรียื่นคำขาดเลิกพูดจากันเรื่องนี้ ทำให้คุณสุพจน์โกรธจัด 'คุณโต(หมายถึงสมบูรณ์ ทรัพย์พอกพูน) คุณมีพวกเป็นทหารมั่งไม้ ช่วยบอกให้ ไล่ไอ้กุ้ย ลงจากเก้าอี้ทีเถอะน่ะ" (วีระ มุกสิกะพงษ์, ๒๕๒๑)

หลังจากพระฉลาดกลับจากธุดงค์ นายสมพจน์ ปิยะอุย ได้ขอติดตามนายโฉม ปาริษา เข้าไปกราบพบพระพลเอกฉลาด เพื่อให้เป็นข่าวในสื่อมวลชนว่าบุคคลทั้งสองติดต่อกัน แต่ข่าวภายในกองทัพกลับตรงกันว่ารัฐประหาร จะไม่เกิดจากพระฉลาดแน่นอน เพราะพลเอกฉลาดไม่มีฐานกำลัง

๑๐ วัน ก่อนการก่อนเกิดเหตุ นายวีระ มุกสิกะพงษ์ ลาสึกจากพระ และเข้ามาร่วมงานกับนายศิระ ทำหนังสือพิมพ์ "**ชาวไทย**" ของนายสมพจน์ ปิยะอุย " นายวีระ เพิ่งจะสึกออกมา หัวยังเกรียนอยู่ หลังจากที่แบ่งแยกหน้าที่กันเรียบร้อยแล้ว เราก็นั่งคุยกันประมาณเที่ยงคืน นายสมพจน์ ปิยะอุย ก็เข้ามาร่วมนั่งคุยด้วย..." (ศิระ, ๒๕๒๑) "ระหว่างนั้นได้มีการติดต่ออย่างลับ ๆ ระหว่างคุณสมพจน์ ปิยะอุย กับพระพลเอกฉลาด .... สมพจน์ ได้เรียกผมไปคุยในห้องแจ้งให้ทราบว่า จะมีการปฏิวัติล้มล้างรัฐบาลธานินทร์ จะร่วมด้วยหรือไม่ ผมตื่นเต้นแต่ไม่ถึงกับตื่นตะลึง ตอบว่าผมเป็นนักการเมือง มาจากการเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตย ... แต่ถ้าผมเข้าไปร่วมมือในแผนปฏิบัติการ

หรือแม้แต่รับตำแหน่งใด ๆ ภายหลังการปฏิวัติรัฐประหารอนาคตทางการ เลือกตั้ง ผมก็จะต้องดับวูบลง ผมยังไม่ต้องการที่จะพบกับอนาคตเช่นนั้น และประการสำคัญ ผมไม่ใช่กุญแจที่คณะปฏิวัติจะขาดเสียไม่ได้ ดังนั้นขอขอบคุณ ที่ทั้งสามคนไว้ใจผม ผมจะเก็บเรื่องนี้เป็นความลับ” (วีระ มุกสิกะพงษ์, ๒๕๒๑)

วีระ มุกสิกะพงษ์ ครั้งเมื่อบวช

วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๒๐ ได้เกิดการปฏิวัติรัฐประหารขึ้น โดยใช้ กำลังน้อยที่สุดในโลก คือ ไม่มีอาวุธหลัก ไม่มีการติดต่อเตรียมการใด ๆ มีเพียง ทหารบ้านนอก ถือปืนเดินเกะกะอยู่ตามถนน เพราะกลับบ้านไม่ถูก ไม่กี่คนน้อยกว่าไปเที่ยวงานวัดทั้ง ๆ ที่ พลเอกฉลาด หิรัญศิริ เป็นบุคคลที่ระดับเสนาธิการยอมรับว่า เป็นนักวางแผนการรบที่ยอดเยี่ยมที่สุดในกองทัพบกของไทย ได้พิสูจน์ฝีมือการรบ ในสถานการณ์สงครามเวียตนามหลายสิบครั้ง และผู้ที่สนับสนุนเงินทุนในการปฏิวัติคือ **นายสมพจน์ ปิยะอุย** เพื่อนสนิทของนายวีระ มุกสิกะพงษ์ ทหารทั้งหมดมาจากกองพลที่ ๙ จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งเพิ่งเปลี่ยนตัวผู้บัญชาการกองพลโดย ม.ร.ว.เสนีย์ ฯ ??

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

ด้วย พลเอกฉลาด หิรัญศิริ นายทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัด สังกัดสำนักปลัดกระทรวงกลาโหม ได้กระทำความผิดโดยการใช้กำลัง เพื่อล้มล้างรัฐบาลและยึดอำนาจการปกครองราชอาณาจักรเมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๒๐ พฤติกรรมดังกล่าวเป็นการไม่สมควรอยู่ในยศทหารอีกต่อไป จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ถอดพลเอกฉลาด หิรัญศิริ ออกเสียจากยศตั้งแต่วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๒๐ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๒๐
ผู้สนองพระบรมราชโองการ
นายธานินทร์ กรัยวิเชียร
นายกรัฐมนตรี

พลเอกฉลาด ถูกนำตัวไปขึ้นศาลตัดสินประหาร

พระบรมรูปทรงม้าอยู่ตรงไหนว้า....!!

ผมหลงทางครับ ไม่รู้ว่าตรงนี้ที่ไหน ?

ขอบคุณครับที่พาผมกลับบ้าน

พี่...ครับ ผมจะไปสนามหลวง จะวิ่งไปทางถนนไหนครับ เลี้ยวซ้ายหรือขวา !!

แต่ความลับที่พลเอกฉลาด ล่วงรู้นั้นมันยิ่งใหญ่และมีความสำคัญสำหรับประเทศชาติ และความอยู่รอดของผู้ที่เป็นภัยต่อแผ่นดิน จึงจำเป็นต้องปิดปาก ผลคือ **พลเอกฉลาด หิรัญศิริ** *ถูกรัฐบาลสั่งประหารชีวิต ฐานเป็นหัวหน้าก่อการกบฏ* พร้อมกับลงโทษสมาชิก “คณะทหารหนุ่ม” ที่แยกตัวไปร่วมกับพลเอกฉลาด ทั้งกำจัดผู้ไม่ร่วมมือในเวลาเดียวกัน ซึ่งนายทหารบางคนที่ไม่รู้เรื่องรู้ราว เพียงแต่เคยไปเยี่ยม พลเอกฉลาด ขณะบวช ก็ถูกจับขณะนอน หลับอยู่ในมุ้ง

ส่วนนายวีระ มุกสิกะพงษ์ ถูกส่งตัวเข้าประกบ พ.ท.สนั่น ขจรประสาท ทส.ของ พลเอกฉลาด ในคุกเพื่อเกลี้ยกล่อม ให้เข้าร่วมเป็นกำลังให้กับพรรคประชาธิปัตย์ เป็นการสลาย “คณะทหารหนุ่ม” ที่แตกกลุ่มไปเข้าร่วมกับ พลเอกฉลาดไม่ให้กลับมามีอำนาจได้ด้วย ผู้กระทำความผิดที่เหลือ “*คณะทหารหนุ่ม*” ก็ใช้ปฏิบัติการเชิงหลอนให้เกิดความจงรักภักดีกับคณะ โดยช่วยเหลือให้พ้นโทษ สิ่งที่น่าพิจารณาคือข้อมูลต่อไปนี้ “ ขณะนั้นท่าน พลตรี มนูญกฤต(มนูญ) รูปขจร กำลังมีอำนาจล้นฟ้า อยู่ มาท่านสนั่นก็พ้นโทษ และเข้าสู่การเมืองมาจนทุกวันนี้ (พล.ต.สนั่น และ พล.ต.มนูญกฤต เป็นเพื่อนสนิทกันตั้งแต่ออกรับราชการใหม่ ๆ พล.ต.มนูญกฤต จปร. รุ่น ๗ รับราชการอยู่ ม.พัน.๔ รอ.บางกะบือ..”(สารพันปัญหา,ไทยรัฐ ๒๘ มี.ค. ๒๕๔๒)

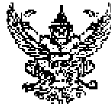
ในภายหลัง พล.ต.สนั่น เป็น รมว.มหาดไทยในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้แต่งตั้งให้ พ.อ.มนูญ รูปขจร เป็นที่ปรึกษาด้านความมั่นคง กระทรวงมหาดไทย พ.อ. มนูญ ได้ขอพระราชทานยศเป็น พลตรี และเปลี่ยนชื่อจาก ‘มนูญ’ เป็น ‘มนูญกฤช’

๔.๓.๓ ทำเพื่อใคร ? ใครได้อะไรจากกระทำ ?

“…. ภายหลังย้ายแม่ทัพภาค ๔ และเกิดเหตุการณ์ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ งานของพรรคคอมมิวนิสต์ยิ่งขยายมาก มีทั้งนักการเมือง และนักศึกษาจากเมืองเดินทางมาเข้าร่วม ทางพรรคคอมมิวนิสต์ ได้รับการสนับสนุนทั้งด้านการเงินและกำลังคน จึงขยายเขตงานใหม่ภายใต้รหัส ดังนี้

ค่าย ๕๐๘ รับผิดชอบพื้นที่ บ้านช่องช้าง ต.พรุพี บ้านเหมืองทวด
บ้านปลายน้ำ ต.ลำพูน และกิ่ง อ.บ้านนาเดิม

ค่าย ๑๘๐ รับผิดชอบบ้านพรุกำ บ้านคลองหยอง ต.บ้านส้อง บ้าน

คำสั่งมาตรา ๒๑
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ด้วยปรากฏเป็นที่ประจักษ์แก่ประชาชนทั่วไป และจากผลการสอบสวนอย่างแน่ชัดว่า ระหว่างวันที่ ๒๕-๒๖ มีนาคม ๒๕๒๐ เวลากลางคืนและกลางวัน **นายฉลาด หิรัญศิริ** พันตรี วิศิษฐ์ พรประะดิษฐ์ กับพวก ได้บังอาจร่วมกันเป็นตัวการสะสมกำลัง เพื่อเป็นกบฏ ยุยง ทหารและตำรวจบางส่วน ให้ละเลยไม่กระทำการตามหน้าที่ และใช้กำลังเข้ายึดสถานที่ราชการสำคัญ และประกาศทางวิทยุกระจายเสียง ยึดอำนาจการปกครองแผ่นดิน และยุบสภา ปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ทั้งนี้เพื่อล้มล้างอำนาจนิติบัญญัติ และอำนาจบริหาร หรือให้ใช้อำนาจดังกล่าวแล้วไม่ได้ อันเป็นความผิดฐานกบฏ นอกจากนี้นายฉลาด หิรัญศิริ ยังได้บังอาจใช้อาวุธปืนยิง พลเอกอรุณ ทวาทศิน ยศพลตรีในขณะนั้น ผู้บัญชาการกองพลที่ ๑ รักษาพระองค์จนถึงแก่ความตาย ในขณะกระทำการตามหน้าที่ โดยกระทำทารุณโหดร้าย การกระทำของนายฉลาด หิรัญศิริ พันโทสนั่น ขจรประสาท พันตรีบุญเลิศ แก้วประสิทธิ์ พันตรีอัศวิน หิรัญศิริ และพันตรีวิศิษฐ์ คงประดิษฐ์ ดังกล่าว เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๘๓ ๑๑๓,๑๑๔,๑๑๕,๑๑๖,๑๓๙,๓๖๔,และ๓๖๕ ซึ่งเป็นความผิดอย่างร้ายแรง เป็นการบ่อนทำลายความมั่นคงของราชอาณาจักร เศรษฐกิจของประเทศ ราชการแผ่นดินและคุกคามความสงบเรียบร้อยและศิลธรรมอันดีของประชาชน โดยเฉพาะนายฉลาด หิรัญศิริ ยังมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๘๙ อันเป็นความผิดฐานฆ่าเจ้าพนักงาน ซึ่งกระทำตามหน้าที่ และโดยกระทำทารุณโหดร้ายอีกกระทงหนึ่งด้วย จำต้องได้รับโทษสถานหนัก อาศัยอำนาจตามมาตรา๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี และของสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี จึงมีคำสั่งให้ประหารชีวิตนายฉลาด หิรัญศิริ และให้จำคุกตลอดชีวิต พันโทสนั่น ขจรประสาท พันตรีบุญเลิศ แก้วประสิทธิ์ พันตรีอัศวิน หิรัญศิริ และพันตรีวิศิษฐ์ คงประดิษฐ์ ให้กระทรวงมหาดไทยปฏิบัติตามคำสั่งนี้โดยเร็ว

อนึ่ง สำหรับตัวการสำคัญ และผู้ร่วมกระทำความผิดรายอื่น ๆ จะได้พิจารณาความผิดต่อไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๒๐

นายธานินทร์ กรัยวิเชียร
นายกรัฐมนตรี

ห้วยล่วง บ้านเวียง บ้านใต้ บ้านควนบก บ้านหนองโสน บ้านไสขรบ บ้านบางดี

ค่าย๓๕๗ รับผิดชอบบ้านเหนือคลอง ตลาดบ้านส้อง บ้านพรุกะแชง บ้านคลองฉนวน และเขตเวียงสระที่เหลือ เขตเขาศูนย์ นครศรีธรรมราช ตลอดจนถึงเขต จังหวัดกระบี่ บางส่วน

ค่าย๕๑๑ รับผิดชอบเขตพื้นที่ อ.ดอนสัก อ.กาญจนดิษฐ์ จ.สุราษฎร์ธานี อ.ท่าศาลา กิ่ง อ.นบพิตำ ต.กรุงชิง จ.นครศรีธรรมราช

ค่าย๕๑๔ รับผิดชอบ อ.พระแสง อ.เคียนซา และขยายไปยัง จ.ชุมพร

ค่าย๗๙ เป็นเขตงานพิเศษ ผลิตวัตถุระเบิด ซ่อมแซมอาวุธสงคราม เป็นที่ตั้งศูนย์ กลาง พรรคภาคใต้ และเป็นที่ผลิตหนังสือ '*ไฟลามทุ่ง*'

(บันทึกสหายเดือน, ค่าย๗๙)

การรัฐประหาร ล้มรัฐบาลธานินทร์

ภายหลังเหตุการณ์ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ **คณะทหารหนุ่ม** ซึ่ง พลตรีจำลอง ศรีเมืองเป็นหัวหน้า ได้จัดเสนอรายชื่อบุคคลของตน เพื่อให้นายธานินทร์ กรัยวิเชียร แต่งตั้งเป็นคณะรัฐมนตรีรวมทั้งให้ออก พ.ร.บ.นิรโทษกรรมแก่ผู้ร่วม ในเหตุการณ์ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ แต่ได้รับการปฏิเสธ จึงพยายามก่อรัฐประหารขึ้นในวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๒๐ โดยเคลื่อนกำลังออกมา และส่งตัวแทนเข้าพบ *พลเอกเสริม ณ นคร* ผู้บัญชาการทหารบก ในเวลานั้น เพื่อให้เป็นหัวหน้ารัฐประหาร แต่ พลเอกเสริม ได้เรียก พลเอกยศ เทพหัศดินทร์ ณ อยุธยา มาเพื่อปรึกษาหารือ ทำให้คณะทหารหนุ่มจึงรีบสั่งกองกำลังของตนกลับสู่ที่ตั้งทันที เมื่อเห็นว่า พลเอกเสริม ไม่ตกลงด้วย จึงเป็นหน้าที่ของ พ.อ.จำลอง ไปประสานกับ พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันท์ ซึ่งทำงานร่วมกันกับ CIA (พล.ต.จำลอง เคยทำงานร่วมกับ CIA ที่ภูผาที ประเทศลาว โดยปรากฏหลักฐานดังนี้

"....วันหนึ่ง "นายเทพ" คือ พลโทวิฑูร ยะสวัสดิ์ เรียกผมไปพบ...
การไปปฏิบัติการในลาวนั้น แรกทีเดียวก็ไปปกครองตำรวจพลร่มที่เรียกว่า "พารู" ที่กองบัญชาการหน่วยผสม ๓๓๓ อุดร ทำหน้าที่ติดต่อสื่อสารกับชุดปฏิบัติการต่าง ๆ ในประเทศลาว จากนั้นก็ย้ายเข้าไปทำงานในประเทศลาว แล้วแต่ผู้บังคับบัญชาจะสั่งให้ไปไหนไปทั้งนั้น ไปอยู่สุวรรณเขต ปากเซ เมืองสุย
ภูเขาที่ชื่อ "ภูผาที" เป็นชัยภูมิที่สำคัญ เป็นที่ตั้งสถานีเรด้าห์ทันสมัย ที่จะส่งสัญญาณนำเครื่องบินรบทุกชนิดของสหรัฐ ในประเทศไทย เข้าโจมตีที่มั่นต่าง ๆ...
ทหารไทยที่ได้รับการฝึกไปจากประเทศไทยเป็นอย่างดี เพื่อเข้าทำการรบโดยเฉพาะ ไม่ใช่สำหรับหาข่าวเหมือนชุดปฏิบัติการอื่น ๆ ทำหน้าที่ป้องกันพื้นที่บนภูผาที ร่วมกับกองกำลังทหารลาวฝ่ายขวา คือแม้วของ**นายพลวังปาว** โดยมีช่างเทคนิคชาวอเมริกันเป็นผู้ควบคุมเรด้าห์ สหรัฐให้การสนับสนุนทุกอย่าง"

(ที่มา : ชีวิตจำลอง, ๒๕๓๕)

กองบัญชาการ ๓๓๓ ที่พลตรีจำลอง ศรีเมือง กล่าวถึงนั้น มีพลเอกเกรียงศักดิ์ ชมนันท์ เป็นผู้บัญชาการ นั่นก็คือ พลเอกเกรียงศักดิ์ เป็นอดีตผู้บังคับบัญชาของ พลตรีจำลอง และทำงานร่วมกันกับองค์กรCIA มาแล้ว ดังนั้นจึงมีความเหมาะสมที่จะรับตำแหน่งนายก และรัฐบาลของคณะรัฐประหาร ก็จะได้รับการรับรองจากสหรัฐอเมริกาได้โดยง่าย ซึ่งโดยความเป็นจริง พลเอกเกรียงศักดิ์ ไม่มีฐานอำนาจทางทหารใด ๆ ในกองทัพที่จะสามารถปฏิบัติการได้

ฉะนั้นการอยู่รอดในตำแหน่งนายกรัฐมนตรี จึงต้องอาศัยกำลังของ "*คณะทหารหนุ่ม*" เป็นฐาน ทำให้พลตรีจำลอง และคณะสามารถที่จะควบคุมสั่งการต่อรัฐบาลได้ทั้งหมด

คณะทหารหนุ่มของ พ.อ.จำลอง , พ.อ. มนูญ ซึ่งมีสมาชิกร่วมตายประมาณ ๔๓ คน ในกองทัพบก ภายใต้การสนับสนุนของ CIA ดังนั้นการรัฐประหารโค่นล้มรัฐบาลนายธานินทร์ กรัยวิเชียร จึงเป็นเรื่องแสนง่าย ทั้งนี้เพื่อเป็นการหยุดมิให้ดำเนินการสอบสวนดคีของ **นายอานันท์ ปันยารชุน** ที่อาจจะ

สาวไปถึงต้นตอผู้ที่ร่วมกันเปิดเผยความลับ อันอาจเป็นภัยต่อความมั่นคงของชาติ และนายธานินทร์ ได้จัดวางบุคลากรที่สามารถสานต่ออุดมการณ์อยู่ในตำแหน่งสำคัญของราชการพลเรือนทั้งหมดไว้แล้วเป็นอย่างดี (ชัยอนันต์ สมุทรวานิช, ๒๕๒๕) ทั้งพลเอกฉลาด หิรัญศิริ ก็ได้ถูกกำจัดไปเรียบร้อยแล้ว

พล.อ.เกรียงศักดิ์ ชมนันท์ ได้ถูกคัดเลือกจากความเหมาะสม เนื่องจากได้เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมรับผิดชอบหน่วยรบรับจ้างขององค์กร CIA ซึ่งส่งไปทำการรบสนับสนุนนายพลวังปาวในประเทศลาว โดยมีฐานบัญชาการ ชื่อว่า "**บก.๓๓๓**" จังหวัดอุดรธานี ด้วยคุณสมบัติดังกล่าวนี้ จึงถูกกำหนดให้มี ชื่อเป็นหัวหน้ารัฐประหาร เพื่อดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ในปี พ.ศ.๒๕๒๐ พล.อ.เกรียงศักดิ์ นายกรัฐมนตรี จึงถูกสั่งให้เรียกตัว นายอานันท์ ปันยารชุน กลับมารับราชการอีกครั้งหนึ่งทั้ง ๆ ที่โดยข้อเท็จจริงเมื่อครั้งที่นายอานันท์ โดน คำสั่งคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินสั่งพักราชการนั้น ผู้ลงนามคือ พล.ร.อ.สงัด ชลออยู่ หัวหน้าคณะปฏิรูป ซึ่งคำสั่งต้องผ่านความเห็นชอบของ พล.อ. เกรียง ศักดิ์ ชมะนันท์ เลขาคณะปฏิรูป และให้ไปรับตำแหน่งเอกอัครราชทูตไทย ประจำกรุงบอนน์ ประเทศเยอรมัน (ชลธิศ, ๒๕๔๒) ซึ่งมี นาย ส.ศิวลักษณ์ ประสานงาน นายป๋วย อึ้งภากร ในประเทศอังกฤษ อยู่ก่อนแล้ว "....ทั้งข้าพเจ้าและ ดร.ป๋วย ได้มาอยู่ในประเทศนี้ ดังนั้นเราจึงมีการประชุม ร่วมกันกับ แอน ดรูว์ เบอร์ตัน ฟรานซิส คริปส์ และคนอื่น ๆ เราตกลงที่จะ ทำอะไรบางสิ่งบางอย่าง ดังนั้นเราจึงตั้งองค์กรเล็ก ๆ ชื่อ มูลนิธิมิตรไทย ใน ลอนดอน เราได้รับความช่วยเหลือบางประการจาก Christian Aid และ **แคธลีน เบแกน CAFOD** (Catholic Fund for Overseas Deve-lopment) ได้ช่วยเรา ในการหาทุนจากคาทอลิก ในประเทศเยอรมัน โดยเรามุ่งหวังที่จะ ๑. สานต่อโครงการต่าง ๆ ในเมืองไทย ๒. ช่วยเหลือผู้ที่ไม่สามารถอยู่ในเมืองไทย" (ส.ศิวลักษ์, May '84)

๔.๕ ปฏิบัติการ "พุทธวิทยาเพื่อการปฏิวัติ"

การปฏิบัติการของ คณะทหารหนุ่ม ดำเนินการอย่างได้ผล การแต่งตั้ง **นายบุญสม มาติน คริสตศาสนิก เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ** ซึ่งดำเนินการถอดวิชาศิลธรรม และพระพุทธศาสนา ออกจากหลักสูตรการ

ศึกษาของชาติทุกระดับ กระทรวงศึกษามีอำนาจควบคุมพระพุทธศาสนา ได้โดยตรง อันจะเป็นประโยชน์แก่สถาบันการศึกษาของ "**วาติกัน**" ซึ่งได้เปิดขึ้นในประเทศไทยตามแผน**VATICAN COUNCIL 2** อันเป็นการวางรากฐานปฏิวัติทางวัฒนธรรมของไทย ไปสู่ระบบใหม่โดยสมบูรณ์แบบ และได้ให้ พลเอกเกรียงศักดิ์ ตรา พ.ร.บ.นิรโทษกรรม แก่คณะนักศึกษาและผู้ทำผิดทั้งหมดที่ถูกจับในคดี ๖ ตุลาคม ได้สำเร็จในเดือนกันยายน ๒๕๒๑ พระอุดรคณาภิรักษ์ (กิตติวุโฑภิกขุ) พระภิกษุสงฆ์ในพระพุทธศาสนา สำนักจิตภาวัน พัทยา ชลบุรี ถูกระบุว่าเป็นกำลังสำคัญของรัฐบาล ที่สามารถเพิ่มจำนวนของแนวรุกอันได้แก่ นวพล ลูกเสือชาวบ้าน และกระทิงแดง มากขึ้นทั้งในกรุงเทพและต่างจังหวัด นับเป็นอุปสรรคที่สำคัญของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย และทำลายเครือข่าย "**วิทยาลัยคาทอลิก**" ที่ตั้งขึ้นใหม่ตามคำสั่งของ VATICAN 2 ขึ้นที่ที่จังหวัดนครปฐม พ.อ.จำลอง อาจถูกกำหนดให้ทำหน้าที่ปฏิบัติการ ตามแผน "**พุทธวิทยาเพื่อการปฏิวัติ**"โดยปฏิบัติการรุกทางด้านการศึกษา-ศาสนา ประสานกับคณะกรรมการศาสนาเพื่อการพัฒนา(ศพพ.) ที่จัดตั้งควบคุมโดยบาทหลวง คาทอลิก และแยกสลายองค์กรปกครองคณะสงฆ์ พร้อมกับเคลื่อนไหวขยายฐานมวลชน ในกรุงเทพฯ จัดตั้งฐานการเมือง

การใช้ "**สันติอโศก**" เป็นฐานการเคลื่อนไหว ทำให้สามารถปกปิดแหล่งที่มาของการสนับสนุนทางการเงินที่เข้ามาสู่ พรรคการเมือง '**พลังธรรม**' ที่ได้ถูกจัดตั้งขึ้นใหม่โดย พลตรีจำลอง ได้เนื่องจาก 'สันติอโศก' มีรายได้จากการบริจาคของผู้ที่เลื่อมใส การไหลเข้าของเงินในลักษณะของรายรับในรูปของ '*เงินบริจาคการกุศล*' ผ่านเข้าออกในองค์กรการเงิน "**วาติกัน**" ซึ่งได้ตั้งไว้พร้อมแล้ว คือ"**องค์กรเครดิตยูเนียน**" ที่รัฐบาลของ*นายธานินทร์ กรัยวิเชียร* (ปี๒๕๒๑) คุ้มครองให้ด้วยอำนาจ พ.ร.บ.สหกรณ์ โดยเปลี่ยนชื่อเป็น "*สหกรณ์เครดิตยูเนี่ยน*"

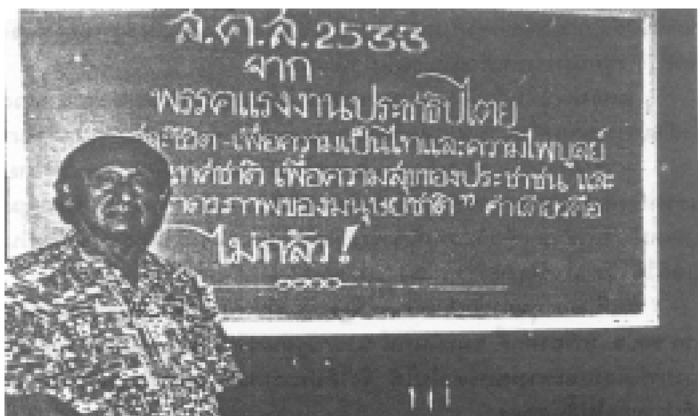
นับตั้งแต่ ตุลาคม ๒๕๒๐ บทบาทของ " **คณะทหารหนุ่ม**" จัดเป็น "*แนวร่วมทางทหาร*" ที่ทรงพลัง และมีอำนาจที่สุดในประเทศไทย ในด้านของ **องค์กรCIA** ภายใต้การดำเนินงานของ ***นายสังข์ พัธโนทัย*** ซึ่งปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง โดยเปิดที่ทำการ ณ ซอยวัฒโยธิน ในนาม "*ศูนย์การพิมพ์*" เผยแพร่ลัทธิสังคมนิยมตามอุดมการณ์ของตน ดังคำแถลงต่อศาลทหาร ว่า "..ข้าพเจ้า

มีความศรัทธาและเชื่อมั่นในความถูกต้องของ '**ลัทธิสังคมนิยม**' และ **ข้าพเจ้าจะไม่ยอมคุกเข่าให้กับอำนาจใด ๆ ทั้งสิ้นในสากลโลก เพื่อบังคับให้ ข้าพเจ้าเปลี่ยนศรัทธาเชื่อถือนี้อย่างเด็ดขาด**.." (สังข์, ศาลทหารกรุงเทพฯ)

ในด้านของพรรคคอมมิวนิสต์สากล ภายใต้การดำเนินงานของ **นาย ประเสริฐ ทรัพย์สุนทร** เลขาพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยพร้อมด้วย สหายนำและแนวร่วมได้ก่อตั้ง "*สำนักปฏิวัติประชาธิปไตย*" ณ ซอยศาสนา เพื่อเผยแพร่อุดมการณ์และหาสมาชิกเคลื่อนไหวในเมือง ประสานงานกับ นาย สังข์ พัธโนทัย อย่างแนบแน่น "สังข์ นั้นทำหนังสือ '*มหาชน*' ของพรรคคอมมิวนิสต์แล้ว เขายังร่วมทำหนังสือ *เสียงใหม่, เสถียรภาพ, ประโคนชัย* อีกด้วย สำหรับหนังสือพิมพ์ *'มหาชน'* ของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยนั้น เป็นที่รู้กันว่า ประเสริฐ เขียนคอลัมภ์ '*ชีวทัศน์*' ลงตีพิมพ์เป็นประจำ.."(อภิวัฒน์, ๒๕๓๙)

นายสังข์ พัธโนทัย

นายประเสริฐ ทรัพย์สุนทร

๕

บนรากฐานเพื่อการเปลี่ยนแปลง

หน้าที่หลักของ "**แนวร่วมฝ่ายทหาร**" ภายใต้การรับผิดชอบของ นายประเสริฐ ทรัพย์สุนทร คือ เลือกสรร บุคลากรในกองทัพบกขึ้นสู่ตำแหน่งระดับสูง หรือหัวหน้าคณะรัฐบาล และคุณสมบัติสำคัญที่สุด ของบุคคลที่ถูกคัดสรรขึ้นมารับการสนับสนุนจำเป็นต้องมีก็คือ จะต้องเป็นนายทหารที่ไม่มีฐาน อำนาจ หรือเป็นผู้ที่ควบคุมกำลังรบโดยเด็ดขาด เพื่อที่จะสามารถชี้นำ ควบคุมบุคคลนั้นให้อยู่ในกรอบเป้าประสงค์หลักที่วางไว้อย่างแน่นอนแล้ว และไม่เป็นอุปสรรคของปฏิบัติการทั้งปวง

ทหารประชาธิปไตย

" **ทหารประชาธิปไตย** ได้ปรากฏต่อสังคมภายหลังเหตุการณ์ปฏิวัติ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๒๐ ความคิดของทหารประชาธิปไตยเกี่ยวด้วย เรื่องนี้มิได้เกิดขึ้นอย่างทันทีทันใด แต่เป็นจุดสุดยอดของขบวนการเรียนรู้จากการศึกษาและสัมผัสกับอดีตกรรมการพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย คือ

<u>ทหารประชาธิปไตย</u>

๑. **พลตรี ชวลิต ยงใจยุทธ** ๒. พลตรี ระวี วันเพ็ญ
๒. พันเอก ชวัติ พิสุทธิพันธุ์ ๓. พันเอก ประโยชน์ ถาวรสิริ
๔. พันเอก สุบรรณ แสนพันธ์ ๕. พันเอก ทรงศักดิ์ ยสานนท์
๖. พันเอก ประสิทธิ์ นววัตร ๗. พันโท สมศักดิ พันธ์เยี่ยม
๘. พันเอก มานะ เกษรศิริ ๙. พันเอกสมพงษ์ บุญศิริกุล
๑๑. ร้อยเอก สมชาย วิรุฬผล

<u>แกนนำฝ่ายพลเรือน</u>

๑.นายประเสริฐ ทรัพย์สุนทร ๒.นายอาหมัด ขามเทศทอง ๓. นายสวัสดิ์ ลูกโดด
๔.นายสนั่น สังข์เดี่ยว ๕.นายเทอดภูมิ ใจดี ๖.นายเทียนชัย วงศ์สุวรรณ
๗.นายสมบัติ ธำรงธัญญวงศ์ ๘.นายคำนูน สิทธิสมาน ฯลฯ

(ที่มา : ยังเตริก กับทหารประชาธิปไตย, ดร.ชัยอนันต์ สมุทรวานิช, ๒๕๒๕)

ทหารประชาธิปไตยได้รับการสนับสนุนด้านมวลชนจาก นายประเสริฐ นายสังข์

และผู้นำกรรมกร เนื่องจากพลตรีชวลิต เป็นนายทหารสื่อสารไม่มีฐานกำลัง จึงถูกให้ได้รับการสนับสนุนด้านกำลังจาก องค์กร CIA โดยผ่าน พลตรีจำลอง ซึ่งเคย เป็นผู้ใต้บังคับบัญชา ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้พลตรีชวลิต สามารถเข้ามีบทบาททางทหารและการเมือง อันจะเป็นประโยชน์ต่อแผนปฏิบัติ การให้ประสานเป็นหนึ่งเดียวกันกับแผนนโยบายพรรคคอมมิวนิสต์สากล ล้มล้างพระมหากษัตริย์ ซึ่งทำสำเร็จในประเทศ ลาว และแผนนั้นได้จัดเตรียมไว้อย่างสมบูรณ์แล้ว

นายประเสริฐ ทรัพย์สุนทร ในต้นปี พ.ศ.๒๕๒๑ ได้ร่วมกับนายปรีชา สามัคคีธรรม (ญาติของ พ.อ. ชวัติ พิสุทธิพันธ์) เปิดหนังสือ “ตะวันใหม่” ในการจัดทำนี้ นายประเสริฐ ทรัพย์สุนทร ได้เขียนเรื่องลงเป็นตอน ๆ โดยใช้นามปากกาว่า “*สุริยา*” และ “*สูริยัน*” ส่วนทางทหารประชาธิปไตย ก็ใช้คอลัมภ์ชื่อ “**สนทนาปัญหาของชาติ**” และ “**คุยกันประสาประชาราษฎร์**”

ทหารประชาธิปไตย ได้พยายามวางเครือข่ายทางการเมืองไว้หลาย จุด เช่นด้านผู้ใช้ แรงงาน นายสวัสดิ์ ลูกโดด เป็นกำลังสำคัญ ในการจัด ตั้งพรรคแรงงานแห่งชาติ ทางด้านชาวนาได้จัดตั้งพรรคปวงชนชาวไทย ทางด้านนักการเมืองได้ประสานกับนักการเมือง พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย ทางด้านของอดีตผู้นำนิสิต นักศึกษา เช่น นายสมบัติ ธำรงธัญญวงศ์ เลขาธิการศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย (สาขาของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย) นายสมพงษ์ สระกวี เป็นกำลังสำคัญ ภายในกองทัพบก สมาชิกที่เป็นนายทหารเสนาธิการ มีบทบาทในกองทัพภาคที่ ๑,๒, ๔ และ ศปก.ทบ.เป็นต้น

การเคลื่อนไหวของทหารประชาธิปไตย เป็นการเคลื่อนไหวทางความคิด ดังนั้นสายใยแห่งความสัมพันธ์ของกลุ่มทหารประชาธิปไตยกับกลุ่มต่าง ๆ ภายนอกกองทัพ จึงมีอย่างกว้างขวาง ประกอบด้วย อดีตผู้นำกรรมกรมีความสำพันธ์กับบุคคลบางคน ในพรรคกิจสังคม พรรคประชาธิปัตย์ พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย พรรคพลังใหม่(ก่อนจะมีการเลือกตั้งในเดือนเมษายน ๒๕๒๒ ทหารประชาธิปไตย ได้จัดประชุมที่โรงแรมรอยัล มีนักการเมืองของพรรคเหล่านี้มาร่วมประชุมด้วย อาทิเช่น นายใหญ่ ศวิตชาติ นายขุนทอง ภูผิวเดือน นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี พ.อ. สมคิด ศรีสังคม นายประยูร สรนิวงศ์ เป็นต้น)

ในเดือน ตุลาคม ๒๕๒๔ ทหารประชาธิปไตย ได้ตั้งพรรคการเมือง ชื่อ พรรคปวงชนชาวไทย โดยมี ร.อ.สมหวัง กรสาสน์ เป็นหัวหน้าพรรค ดร.กมล ชาญเลขา เป็นรองหัวหน้าพรรค พรรคปวงชนชาวไทยนี้ ทหารประชาธิปไตยไม่ออกหน้าเป็นกรรมการพรรค เพราะฐานะทางการเป็นข้าราชการเป็นข้อจำกัด" (ชัยอนันต์ สมุทรวานิช,๒๕๒๕)

ต่อมา พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ได้ร่วมกับนาย ไรน่าน จัดตั้ง "**สภาปฏิวัติแห่งชาติ**" ปรากฏร่างธรรมนูญของสภาปฏิวัติแห่งชาตินี้ ตรงกันกับ อุดมการณ์ ของ นายประเสริฐ ทรัพย์สุนทร (หลายมาตราตรงกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ.๒๕๔๐) เพื่อตรวจสอบกระแสมวลชนต่อ การปกครองในระบอบใหม่ ซึ่งมีประมุขประเทศที่มีลักษณะคล้ายกับ "**ประธานปัวลิบูโรว์**" หรือ **ประธานาธิบดี** อันเป็นระบอบการปกครองแบบพรรคคอมมิวนิสต์สากลของประเทศรัสเซีย ซึ่งเป็นสิ่งเดียวกับที่ รัชกาลที่ ๗ ทรงวินิจฉัยไว้แล้วเช่นกัน

ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษา กับ พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย

การเคลื่อนไหวก่อให้เกิดการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินของชาติและประชาชน ทั้ง ๒ ครั้ง คือ กรณี ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ และ ๖ ตุลา ๒๕๑๙ นั้น องค์กรที่มีบทบาทสำคัญที่ผลักดันให้เกิดขึ้นนั้นก็คือ "**ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย**" จากหลักฐานได้พบว่า องค์กรนี้เป็นหลัก การเคลื่อนไหวในเมืองของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ดังปรากฏข้อมูลว่า

"... ปี ๒๕๒๐ พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ได้ประกาศก่อตั้งแนวร่วมขึ้น เรียกว่า " *คณะกรรมการประสานกำลังรักชาติรักประชาธิปไตย*" หรือ *กปปช.* นำโดย อุดม ศรีสุวรรณ ประกอบด้วยพรรค และ องค์กรต่าง ๆ ที่เคยมีบทบาทสูงเด่นมากมาก่อนเช่น พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย **ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษา** พรรคแนวร่วมสังคมนิยม พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย...." (บันทึก พคท. เขตงาน ๗๗ อิสานเหนือ)

ที่มาของ คำสั่ง ๖๖/๒๓ การขัดแย้งทางอุดมการณ์ในพรรค

จากการขัดแย้งทางอุดมการณ์ ซึ่งนายประเสริฐ ทรัพย์สุนทร ได้ถูก

กำหนดให้สร้างไว้ เพื่อเป็นเงื่อนไข เพื่อให้สามารถนำตัวเข้า "**เกาะติด**" การข่าววงในกองทัพของรัฐบาล สร้างแนวร่วมอย่างปราศจากข้อสงสัย แต่ก็ได้ส่งผลให้เกิด ความแตกแยกทางความคิดเป็นอย่างมากเช่นกัน

" กองทัพปลดแอกประชาชนไทย ของพรรคคอมมิวนิสต์ได้แยกออก เป็นหลายส่วน จนไม่สามารถควบคุมได้อย่างเป็นเอกภาพ ในมุมกลับกองทัพไทยกลับมีความสามัคคีเหนียวแน่นมากขึ้นกว่าเดิม แม้ว่าจะได้สร้างสถานการณ์ ให้ใช้กำลังทหารปราบปราม ประชาชนแล้วก็ตาม แต่ยังมีองค์กรลูกเสือชาวบ้านคอยประสานมวลชนนับเป็นอุปสรรคอย่างยิ่ง ฝ่ายปฏิวัติจะอยู่ในฐานะ "*รุก*"โดยธรรมชาติ ฝ่ายรัฐบาลอยู่ในฐานะ "*รับ*" โดยธรรมชาติประชาชน ก็คือเป้าหมายที่ทั้งสองฝ่ายมุ่งจะช่วงชิง ฝ่ายรัฐบาลเข้าหาประชาชนทางประตูหน้า ฝ่ายปฏิวัติเข้าหาประชาชนทางประตูหลัง ฝ่ายปฏิวัติจะครองฐานะเป็น "*เจ้าป่า*" ได้ก็ต้องรักษาท่า "*รุก*"ของตนไว้อย่างตลอดกาล เมื่อใดเกิดสถานการณ์ "*ยัน*"ความพ่ายแพ้ก็จะมาถึง เพราะนั่นหมายความว่า ฝ่ายรัฐบาลสามารถยันฝ่ายปฏิวัติ มิให้รุกคืบหน้าต่อไป

เมื่อใดฝ่ายรัฐบาลสามารถยันฝ่ายปฏิวัติไว้ได้ นั่นหมายความว่า โอกาสที่จะรุกในขั้นสุดท้ายของฝ่ายรัฐบาลก็กำลังจะมาถึงเช่นกัน นั้นก็คือ ความหมายทายยุทธศาสตร์ของ "**ป่านำบ้าน**" ซึ่งบัดนี้จะกลายเป็นปูชนียวัตถุ ในพิพิธภัณฑ์ เพราะสหายนำ และผู้เชี่ยวชาญทางจิตวิทยาของพรรค ไม่สามารถปรากฏตัว หรือทำหน้าที่มวลชนได้ รวมทั้งการปฏิบัติการด้วยบุคลากรจัดตั้งภายในกองทัพ ก็ไม่สามารถทำให้เกิดการแตกแยก ได้อย่างฉับพลัน ภาระเร่งด่วนที่ต้องจัดการให้เสร็จสิ้นคือ นำกองกำลัง และมวลชน เข้าไปเคลื่อนไหวในเมืองให้ได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อให้เป็นไปสมจริงกับที่ พรรคคอมมิวนิสต์จีนได้ตัดความสัมพันธ์กับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย เนื่องจากปรากฏหลักฐานว่า

"มิได้ดำเนินนโยบายคอมมิวนิสต์จีน" จึงยุติการให้ความช่วยเหลือ ทุกด้าน และให้ปิดสถานีวิทยุเสียงประชาชนชาวไทยทันทีในปี พ.ศ.๒๕๒๒"

(บันทึก พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย, ๒๕๒๒)

๕.๓ "แผนปฏิบัติการถอยเพื่อทำลาย"

ความแตกแยกทางอุดมการณ์ภายใน ของ พคท.ได้ถูกรายงานเข้าสู่ ที่

ประชุมของ พรรคคอมมิวนิสต์สากล กรุงเจนีวา ปัญหาที่ถูกหยิบยกขึ้นพิจารณา คือ สมาชิกของพรรคคอมมิวนิสต์สากล ส่วนใหญ่เป็นนิสิตนักศึกษาคนรุ่นใหม่ ซึ่งผิดกับสมาชิกในสายจีน ซึ่งอยู่ใน พคท.จะมีตำแหน่งสหายนำ หรือกรรมการระดับสูงของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ซึ่งควบคุมกำลังติดอาวุธ ที่เป็นชาวเขาทั้งสิ้น การแยกตัวออกของสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์สากล นั้นจะไม่อาจทำได้ง่ายนัก เพราะ พ.ร.บ.ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ.๒๔๙๕ ยังมีผลบังคับใช้ ซึ่งหากสมาชิกเข้ามอบตัว ก็จะถูกคุมขังไว้ ไม่สามารถที่จะออกเคลื่อนไหว เป็นประโยชน์แก่พรรคได้ นับเป็นการเสียทรัพยากร บุคคลไปโดยสูญเปล่า และทำอย่างไรจึงจะสามารถทำให้สมาชิกเข้ามอบตัว และมีอิสระในการเคลื่อนไหวมวลชนและสร้างแนวร่วมในเมืองใหม่ได้ โดยไม่ถูกลงโทษจากทางรัฐบาล ในขณะเดียวกันการดำเนินการนั้นต้องสามารถกำจัดสายจีนลงให้ได้ ฉะนั้น “แผนปฏิบัติการถอยเพื่อทำลาย” จึงถูกกำหนดขึ้น

ได้เกิดเหตุสับสนวุ่นวายใน พคท.เป็นไปอย่างรุนแรงชนิดไม่เคยปรากฏมาก่อน ของสมาชิกสายพรรคคอมมิวนิสต์สากล กับ สายพรรคคอมมิวนิสต์จีน เมื่อ ว.สปท. เครื่องมือโฆษณาชวนเชื่อที่สำคัญที่สุดได้ถูกสั่งปิด กลายเป็นจุดที่พวกสายจีน ซึ่งเป็นแกนนำระดับสูงของ พคท.เขตภาคเหนือถูกโจมตี ต่างกล่าวหาซึ่งกันและกันว่าคนนั้นเป็นฝ่ายจีน คนนี้เป็นฝ่ายพรรคคอมมิวนิสต์สากล ทำให้สมาชิก พคท.ต่างสิ้นหวังในขบวนการปฏิวัติภายใต้การนำของ พคท.สายจีน แต่เขต งานของสายจีน อยู่ในเขตภาคเหนือ และมีกำลังพลติดอาวุธมากที่สุด ในเวลาที่ใกล้เคียงกัน นักศึกษาสมาชิก พคท. พร้อมอาวุธได้เข้ามอบตัว เช่น นายเสกสรร ประเสริฐกุล นางจีรนันท์ พิตรปรีชา นายวิชัย บำรุงฤทธิ์ เป็นต้น

“ จากหลักฐานที่ได้จาก ผกค. ที่เข้ามอบตัวนั้นปรากฏ รายละเอียดพร้อมตำแหน่งพิกัดฐานที่มั่นของ พคท.ทั้งหมดทุกจุดในเขตภาคเหนือ คำให้การเนื้อหาสรุปได้ว่าขณะนี้ พคท.ได้ก้าวขึ้นสู่ยุทธศาสตร์ขั้นใหม่ โดยก้าวจาก “**ขั้นรับ**” ขึ้นสู่ “**ขั้นยัน**” และ”**ขั้นรุก**” ตามลำดับ ตามยุทธศาสตร์ยุทธวิธีในการ ที่จะยึดอำนาจรัฐ ซึ่งในแผนระบุไว้อย่างแน่ชัดว่า จะต้องทำการปลดปล่อยภาคเหนือให้ได้ภายใน ปี ๒๕๒๕ และเพื่อให้แผนการปลดปล่อยภาคเหนือเป็นผลสำเร็จ จึงได้ย้ายองค์กรการนำสูงสุด หรือศูนย์การนำของ พคท.มาอยู่ที่ภูพยัคฆ์ จว.น่าน

โยกย้ายผู้ปฏิบัติงาน จากภาคอีสาน ภาคใต้ และภาคกลางเข้ามาปฏิบัติงานในภาคเหนือมากยิ่งขึ้น ยกระดับการจัดตั้งกองกำลังติดอาวุธจาก ระดับกองร้อย สู่ระดับกองพัน เช่นการจัดตั้งกองพัน ๑๒๑ ขึ้นในประเทศลาว เมื่อ ๑ ก.พ.๒๕๒๑ ขยายกำลังและพื้นที่ก่อการร้ายแถบตะวันออกไปยังพื้นที่ตะวันตกของภาคเหนือ ซึ่งได้แก่พื้นที่ จว.แม่ฮ่องสอน เชียงใหม่ น่าน ลำปาง ลำพูน โดยใช้อดีตพวกนักศึกษา ที่หลบหนีเข้าป่าไปดำเนินการในปี ๒๕๒๐ การเคลื่อนไหวในเมืองโดยศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย ส่วนแนวร่วมอื่น เช่น ศูนย์พิทักษ์สิทธิครู สหพันธ์ชาวนาชาวไร่ ..” (พล.ต.ศิริ, ๒๕๒๘)

ยุทธการผานรก ๗๔๑

ผกค.สายคอมมิวนิสต์สากล เขตภาคเหนือ เข้ามอบตัวจำนวนมาก เกินกว่า ที่ทางการคาดไว้ และได้ให้ ข่าวที่เป็นประโยชน์ทางยุทธศาสตร์เพิ่มเติม อาศัยข้อมูลประกอบคำให้การพร้อมหลักฐานของ ผกค.ที่เข้ามอบตัว ทบ.ได้ตรวจข่าวแน่ชัดจึงมีคำสั่งให้ดำเนินการกวาดล้าง พคท.ในทันที โดยมอบภารกิจให้ พัน ร.๔๗๓ จัดยุทธการใช้กำลังผสม พลเรือน ทหาร ตำรวจ เข้ายึดพื้นที่

๒ พ.ค.๒๒ ร้อย ๑ สามารถยึดได้ เนินห้วยหินตก ฝ่ายเราเสียชีวิต ๗ คน บาดเจ็บ ๑๙ สามารถยึดยุทโธปกรณ์ของ ผกค.ได้จำนวนมาก(พีบี.๔๔๓๙๓๙) พตท.๒๓๒๔ ได้มอบภารกิจให้ พัน ร.๔๗๓ ส่งกำลังเข้ายึดเนิน ๗๔๑ ซึ่งเป็นภูมิประเทศสูงข่ม ทางทิศ ตอ./น. ของ กม.ที่๒๗

การรบดุเดือดขึ้นทุกขณะ เพราะ ผกค.ต่อสู้ทุกวิถีทาง ที่จะสกัดมิให้เรารุกล้ำเข้าไปในถิ่นของมัน และจากการที่ ผกค. ถูกหน่วยรบเฉพาะกิจกองพลที่ ๔ ตีกระหน่ำจนต้องบาดเจ็บล้มตายก่ายกอง ทำให้มันต้องถอยกรูดไปรวม อยู่ที่บริเวณ ขุนห้วยโป่ง, พญาพิภักดิ์, เล่าอู, เซ็งเม้ง อาวุธยุทโธปกรณ์ของมัน ส่งกำลังบำรุงมาจากฝั่งลาว อาวุธที่ ผกค.ขนข้ามมานั้น มีทั้งอาวุธหนักและเบาเช่น ปรส.๕๗, ปรส.๗๕, ค.๘๒, ค.๖๑, เอ็ม๗๒, เอ็ม๗๙ อาร์พีจี ทั้งกับระเบิด ทุ่นระเบิด และกระสุนปืนเล็กนับหมื่น ตามเนินเขาต่าง ๆ ผกค.ได้ขุดหลุม, โค่นต้นไม้, สร้างบังเกอร์ และดัดแปลงภูมิประเทศไว้รับมือฝ่ายเรา เช่นที่เนิน ๗๔๑, เนิน๘๒๔, เนิน๗๖๐, และเนิน๘๗๘

เนิน ๗๔๑ พิกัดพีบี.๔๔๓๙๓๙ สูงกว่าเนิน ลูกอื่นที่อยู่ใกล้เคียงกัน อยู่ห่างจากเนินห้วยตีนตกประมาณ ๒ กม. มีลักษณะ ยาวรี ถัดจากเนิน ๗๔๑ ประมาณ ๑.๕ กม.มีเนินสูงอีกลูกหนึ่งตั้งขวางอยู่ เนิน เขาลูกนี้คือเนิน ๘๒๔ และที่นี่คือปราการด่านสำคัญของ ผกค. ก่อนที่จะเข้าสู่ ที่ตั้งสำนัก ๘๕ ที่อยู่ลึกเข้าไป ๖ กองร้อย ๕๙๕ คน คือจำนวนทหารและ ชุด คุ้มกันที่หน่วยรบเฉพาะกิจ กองพลที่๔ ได้ทุ่มลงไปในการทำศึกถล่มเนิน ๗๔๑

๓ ก.ค.๒๒ หน่วยกล้าตายของไอ้แม้วแดง ไม่ต่ำกว่า ๕๐ คน ได้เปิดเกมส์ เข้าโจมตีฐานที่มั่นของเราที่เนินห้วยตีนตกอีกครั้งหนึ่ง พวกมันเฮโลพยามถล่มฐานให้แตกละเอียด ทั้ง ปรส. อาร์พีจี เอ็ม๗๙ ไอ้แม้วแดงขนมาประเคนใส่พวกเราอย่างไม่อั้น การรบดำเนินไปหลายชั่วโมง ฝ่ายเราถล่มมันด้วยปืนใหญ่และเครื่องบิน พร้อมไล่ตามอย่างกระชั้นชิด พวกมันถูกยิงกระจุยเผ่นหนีกลับไปและไม่ได้อะไร มิหนำซ้ำทิ้งศพไว้เกลื่อนกลาดไม่ต่ำกว่า ๒๐๐ พวกเราปลอดภัย

๔ ก.ค.๒๒ เวลา ๐๙๓๐ กำลังทั้งหมดเริ่มเคลื่อนที่เข้ายึดที่ หมายเดิม ใช้กำลัง ๒ ส่วน เข้าตีทางปีกขวา(ตอ.) และปีกซ้าย(ตต.) คราวนี้ไม่รู้ว่ากระสุน ปรส.มาจากไหน พุ่งปร๊าดเป็นลำระเบิดกลางขบวนชุดคุ้มกัน ๔ คนผวาหัวทิ่มกลิ้งลงจากโขดหินเลือดสาด ผกค.จำนวน ๕๐ คนระดมยิงด้วยอาวุธ ปรส.๕๗, อาร์พีจี, เอ็ม๗๙ และ ปล. ฝ่ายเราได้ร้องขอการโจมตีทางอากาศ นักบินบังคับเครื่องตะแคงตีวงจิกหัวดำดิ่งลงมาแล้วถล่มด้วยจรวด๒๐.๗๕ จำนวน ๒ นัดซ้อน ควันโขมง เสร็จแล้วเอียงขวาให้ปืนกล ๒๐ มม. กระหน่ำซ้ำแล้วตีวงห่างออกไป พอตั้งลำได้ก็จิกหัวลงมาอีก แต่ยังไม่ทันจะตั้งตัว กระสุนไอ้แม้วแดงก็เจาะปีกซ้าย ๒ รู นักบินหันซ้ายหันขวาหาที่มาของกระสุน ตรงนั้นมีต้นยางสูงขึ้นโด่เด่อยู่หลายต้น แต่มีอยู่ต้นหนึ่งทำห้างคล้ายกับ ที่พรานใช้ล่าสัตว์ไว้ตรงยอดและมีคนเคลื่อนไหวอยู่ นักบินปักหัวใส่ พอใกล้ระยะหักหลบแพล็บแล้ว เอียงให้พลปืนปล่อยพรืด ไอ้แม้วยอดนักล่าเครื่องบิน ก็มือกางตีนกางลอยละลิ่ว หล่นตุ๊บลงดิน ร่างกายแหลกเหลว ต้นยางทั้งต้นหักโค่นลงทับศพมันอีกโครมเบ้อเร่อ ไอ้แม้วแดงมันวางกำลังไว้อย่างเป็นขั้นตอนสวยหรู แต่ทหารเลือดลูกพ่อขุนเม็งรายเสียอย่างไม่มีใครย่อท้อ ทุกคนสู้อย่างไว้ลายชายชาติทหาร ผกค.มันก็คือมนุษย์ธรรมดา ไม่ได้กินเหล็กไหลมาจากไหน มันทนได้ทนไป เครื่องบินได้รับการขอร้อง

ให้ออกจากรัศมีปืนใหญ่ซึ่งสนับสนุนการยิง ป.จากฐานเนิน๖๔๒ บ้านทรายกาด

พอสิ้นเสียงปืนใหญ่ ผบ.ร้อย สั่งทหารกับชุดคุ้มกันบุกขึ้นไปทันที ผบ.หมู่ปืนกล นำลูกทีมกระโดดลงไปในหลุมปืนใหญ่ที่กลุ่มควันยังไม่ทันจาง พอตั้งขาหยั่งได้ ก็รัวถี่ยิบจนพลกระสุนเกือบป้อนไม่ทัน พวกเราทั้งหมดพากัน ไต่เขายั้วเยี้ยเป็นหน้ากระดานขึ้นไปอย่างไม่กลัวกับระเบิด เสียงปืนทุกชนิดยังดังสนั่นกึกก้องไปหมด แยกไม่ออกว่าเป็นเสียงปืนประเภทไหนบ้าง ไอ้แม้วข้างบนก็ยิงลงมา พวกเราข้างล่างยิงสวนขึ้นไป ลูกระเบิดมือมีเท่าไหร่ขว้างจนหมด สะเก็ดระเบิดกระจาย เควี้ยวคว้าว

ขณะที่กองกำลังผสมทั้งสองกองร้อย ตีตะลุยสูง ขึ้นไปทุกที หารู้ไม่ว่า ปรส.ของมันยังตั้งจังก้าอยู่ ไม่ได้แหลกไปกับกระสุนปืน ใหญ่ พวกมันมันคงซุ่มคอยด้วยความใจเย็นพอดู มันระดมยิงกราดซ้ายขวาไม่ต่ำกว่า ๗ ถึง ๘ ชุด พวกเราชะงักกลิ้งตัวหลบกระสุนกันจ้าละหวั่น ในเสี้ยววินาทีนั้น ปรส.ของไอ้แม้วแดงก็เริ่มซัลโว ไอ้คนบรรจุกระสุนของมันช่างชำนาญดีแท้ มันยิงได้เร็วชะมัด กระสุนลูกเท่าแขนพุ่งปร๊าด ๆ แหวกต้นไม้มาเป็นทาง พอหัวกระแทกพื้น ก็ระเบิด กึกก้องสะเก็ดร่วงพราว ทหารไทยลูกพ่อขุนเม็งรายหนุน เนื่องขึ้นไปชนิดตายเป็นตาย ลากคนเจ็บลงมา ส่วนคนตายปล่อยไว้ก่อน

เสียงปืนดังระงมไม่รู้ว่า ฝ่ายไหน เป็นฝ่ายไหน พวกเราร่วงผลอยลงมาอีก มันอยู่บนภูมิประเทศสูงกว่า มันเลือกยิงได้อย่างสบายหมอ ต้องวิ่งพล่านไม่รู้ว่าต้องช่วยใครก่อน สรุปว่าเรายังไม่สามารถยึดเนิน ๗๔๑ ได้แต่ทำให้ฝ่ายเราสูญเสีย ๘ บาดเจ็บ ๒๘ นาย

๕ ก.ค.๒๒ พอฟ้าสางนักรบทุกคนก็เตรียมตัวบุกกันอีก บุกมันทั้ง ๆ ที่อ่อนเปลี้ยเพลียแรงสะบักสะบอมมาจากการสู้รบเมื่อวานนี้ แต่หน้าที่ต้องเป็นหน้าที่แผ่นดินไทยเป็นสมบัติของเราทุกคนจึงไม่มีใครย่อท้อ เมื่อ ๐๙๔๕ เคลื่อนที่ถึงภูมิประเทศเป็นสันเนินแคบ จึงเปลี่ยนแผนเข้าตีตรงหน้าทางเดียว เมื่อเวลา ๑๓๒๐ ร้อย ๒ เคลื่อนที่ถึงพีบี.๔๔๓๙๓๕ ได้เริ่มปะทะแต่การเข้าตีตรงหน้าไม่ได้ ้ผล เพราะภูมิประเทศเปลี่ยนไป บก.ที่เนินควบคุมที่เนินห้วยตก สั่งดำเนิน การแยกกำลังออกเป็น ๓ ส่วน ส่วนที่ ๑ ตีโอบไปทาง ตอ. ส่วนที่สองไปทาง ตต. กระ ชับวงล้อมเข้าไปเหมือนคีมหนีบ มีอีกส่วนหนึ่งเข้าตีหลอนตรงหน้าตามเดิม

แต่มันไม่ง่ายอย่างที่คิด เพราะ ผกค.มันได้ระดมไอ้พวกแม้วแดง ยึดเนินลูกเล็กลูกน้อยไว้ทั้งหมด เรียงเป็นหน้ากระดานประจันหน้าอยู่หัวดำพรืด เพราะฉะนั้นไม่ว่าพวกเราเคลื่อนที่ไปทางไหน จึงเกิดการปะทะกับพวกมันตลอดทาง เสียงปืนระงมไปหมดไม่รู้ใครเป็นใคร ทั้งทหารและชุดคุ้มกัน หลั่งเลือดละเลงดินไปไม่น้อย ฝ่ายไอ้ ผกค.ก็ลากพวกมันทั้งที่เจ็บทั้งตายถูลู่ถูกัง ต้นไม้ใบหญ้าแดงเถือกไป ด้วยเลือดเป็นลิ่ม ๆ ทั้งดอย หลายคนถูกยิงที่หน้าอกกระจุยเลือดกระฉูด **<u>ถ้าเราจะมองให้ลึกลงไปในภาพเหล่านี้ จะเห็นว่าไม่ใช่เพราะเงินเดือนที่พวกเราได้รับที่น้อยเสียยิ่งกว่าอาหารหมา ของนักการเมืองบางคน สิ่งที่ทำให้ เราต้องมารบละเลงเลือดอยู่ตรงนี้ แต่มันคือความรู้สึกนึกคิดในความเป็นคนไทย ที่รักชาติรักแผ่นดิน พร้อมที่จะเสียสละแม้ชีวิต ให้ประชาชนคนไทยทุกผู้คนได้อยู่ อย่างสงบสุขและความมั่นคงของชาตินี่ต่างหากคือ อุดมการณ์ของ ชายชาติทหาร ที่ยอมตายเพื่อประเทศชาติและประชาขนชาวไทย</u>**

โดยการสนับสนุนการยิงจาก บก.ควบคุม และจาก บ.จธ ๒ ที่บินเตรียมพร้อมในอากาศ ***ด้วยกำลังใจและพระบารมีองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจอมแผ่นดิน*** *ทำ*ให้เรารุกคืบหน้าสามารถ ยึดที่หมาย ซึ่งเป็นฐานที่มั่นของ ผกค. มีคูติดต่อโดยรอบพร้อมบังเกอร์ปิด ซึ่งเป็นฐานที่มั่นใหญ่ของ ผกค. สามารถบรรจุ ผกค.ได้ประมาณ ๒๐๐-๓๐๐ คน ที่ พีบี.๔๔๔๙๓๖ ยึดได้เมื่อเวลา ๑๕๓๐ ได้พบอาวุธยุทโธปกรณ์หลายรายการ ฝ่ายเราสูญเสีย ๕ นาย บาดเจ็บ ๑๒ เสียชีวิตจากการปะทะ ๒ นาย จากกับระเบิด ๓ นาย ผกค.เสียชีวิต ๖๘๕ คน บาดเจ็บ ๙๒ คน" (บันทึกการรบ, พ.ท.สมจริง สิงหเสนีย์, ๒๕๒๒)

การพ่ายแพ้ ของพรรคคอมมิวนิสต์ในประเทศไทย จนต้องเสียฐานที่มั่นเขตภาคเหนือนั้น ส่วนใหญ่ กองกำลังที่สูญเสียจะเป็นสมาชิกพรรคฝ่ายจีน แต่อย่างไรก็ตามเป็นที่ประจักษ์ว่า การต่อสู้ด้วยกำลังอาวุธกับรัฐบาล นั้นไม่มีทางที่จะประสบชัยชนะได้ จึงมีปรับแผนใหม่ โดยนำเอากองกำลังออก จากป่าเข้ามาเคลื่อนไหวในเมือง เพื่อปฏิบัติการให้บรรลุเป้าหมายเดิมให้จงได้โดยปราศจากอุปสรรค และถูกต้องตามกฎหมาย ผลเสียดังกล่าวนี้ได้ถูกนำเข้า วิเคราะห์โดยพรรคคอมมิวนิสต์สากล ให้ปรับกลยุทธใหม่โดยเร่งด่วนและในเดือน ก.ค. ๒๕๒๒ นั้นเอง จึงมีการประชุมของ "*องค์การระหว่างประเทศ เรื่อง การปฏิรูปสถาบัน*

เกษตรและพัฒนาชนบทโลก ที่กรุงโรม(เมืองเดียวกันกับ วาติกัน) ประเทศอิตาลี มีข้อสรุป และมติที่ประชุมว่า

‘ จะต้องยึดถือกลยุทธที่ให้ประชาชน มีความ สามารถที่จะก่อตั้ง หรือดำเนินการและจะต้องสนับสนุนให้มีการสร้างสถาบัน หรือองค์กรของประชาขน รวมทั้งองค์กรต่าง ๆ ด้วย’(Report of World Conference on Agrain Reform and Rural Development, 1979) “ นายประเสริฐ ทรัพย์สุนทร กรรมการพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ได้ทำหน้าที่เป็นผู้ชี้นำวางแผน ให้ร่างประกาศ ๖๖/๒๓ นี้ขึ้น เพื่อให้สมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์ ที่ออกจากป่ามาแล้วจะต้องสามารถจัดตั้งองค์กร เป็นแนวร่วมเคลื่อนไหวเผยแพร่อุดมการณ์ ของลัทธิคอมมิวนิสต์อย่างถูกกฎหมายได้ในทันที (ตามเจตนารมย์ของนายปรีดี พนมยงค์ ในสมัย พ.ศ.๒๔๘๙…อ้างแล้ว) แนวความคิด สำนวน ศัพท์ ของพรรคคอมมิวนิสต์ ได้ถูกนำมาใช้ภายในประกาศ ๖๖/๒๓ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่สุด อันมีผลทำให้พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย สามารถเคลื่อนไหวปฏิบัติการทุกรูปแบบ ในเมืองได้โดยเสรี เช่นปรากฏอยู่ในแนวปฏิบัติข้อ ๔ และ ๕ ว่า

“….. *ส่งเสริมประชาชน ให้สามารถในการ ปกครองตนเอง …..สนับสนุนการจัดตั้งขบวนการประชาธิปไตยทั้งสิ้นที่มีอยู่ โดยคำนึงถึงสิทธิและผลประโยชน์ของ* ***กลุ่มชนชั้น*** *นั้น ๆ อันพึงจะมี…*”

วัตถุประสงค์แนวนโยบายของ นายประเสริฐ ทรัพย์สุนทร คือสิ่งเดียวที่ได้นำเสนอให้กับกรรมการพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ในเรื่อง”*แนวทางแนวร่วม*” แต่ได้รับการปฏิเสธ และเอกสารนโยบายของ นายประเสริฐ ได้ถูกนำเสนอให้กับ พล.อ.เกรียงศักดิ์ ชมนันนท์ พิจารณาอนุมัติ ในช่วงเดือน กันยายน พ.ศ.๒๕๒๒ แต่ได้รับการปฏิเสธไม่เห็นด้วย ที่จะใช้นโยบายนี้เช่นกัน ในสภาผู้แทนราษฎร เช่นเดียวกัน

จากการปฏิเสธของ พลเอกเกรียงศักดิ์ นี้เอง ทำให้เกิดเหตุการณ์วิกฤตศรัทธา มีข่าวแพร่สะพัดไปยังสื่อมวลชนว่าคณะรัฐบาลคอรัปชั่น จากนั้นในเดือน ต.ค.๒๕๒๒ คณะรัฐมนตรีถูกเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจถึง ๑๑ คน แม้จะได้รับความไว้วางใจก็ตาม แต่สถานภาพของรัฐบาลสั่นคลอนเป็นอย่างมาก

“ มีการเคลื่อนไหวเพื่อเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลอีกครั้งหนึ่งในวันที่

๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๓ .... และเป็นที่แน่ชัดว่า คณะทหารหนุ่มได้แสดงท่าที อย่างชัด แจ้งว่าต้องการให้พลเอกเกรียงศักดิ์ลาออก...

ในเอกสารที่แจกจ่ายเฉพาะกลุ่ม พ.อ.มนูญ รูปขจร ได้กล่าวไว้อย่างชัดแจ้งถึงเหตุการณ์ใน ว่า '....ก็สืบเนื่องมาจากการผลักดันของกลุ่มเรา ที่ทำให้ผู้นำประเทศคนเดิม ซึ่งกำลังสูญเสียความศรัทธา ของประชาชนลงอย่างมากในตอนนั้น ตระหนักในข้อเท็จจริงแล้วลาออกไปอย่างราบรื่น...' (ดร.ชัยอนันต์ สมุทรวานิช, ๒๕๒๕)

แต่อย่างไรก็ตาม พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันท์ ก็ถูกกำหนดโดยกลุ่ม CIA และพรรคคอมมิวนิสต์สากลผลักดันให้เข้าสู่การเมือง เพื่อเป็นตัวเปลี่ยนภาพนโยบายการทหาร ที่จะมีผลกำหนดอนาคตของกองทัพ โดยการประสานงานของ "*สหาย*" เขตอีสาน พลเอกเกรียงศักดิ์ ได้รับเลือกเป็นผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อย เพื่อปฏิบัติภารกิจสำคัญ

เนื่องจากพรรคคอมมิวนิสต์สากล ประสบความสำเร็จในประเทศลาวโดยสามารถล้มล้างระบอบกษัตริย์ และเปลี่ยนระบอบการปกครองเป็น "*สังคมนิยม*" เนื่องจากการใช้สหายนำ และแนวร่วมสร้างความแตกแยกในสังคม พร้อมกับเข้าเคลื่อนไหวในเมือง จากสภาพการณ์ที่คล้ายคลึงกันของ ความสูญเสียความเชื่อมั่นต่อพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย หากไม่ดำเนินการตามยุทธวิธี ที่ใช้ต่อประเทศลาวแล้ว การปฏิวัติเปลี่ยนแปลงระบอบ การปกครองของไทยจะไม่มีทางที่จะสำเร็จได้ นั่นหมายถึงผลประโยชน์ต่าง ๆ ที่ประเทศมหาอำนาจ และองค์กรศาสนาที่ได้สนับสนุนมาแต่ต้นจะต้องสูญเปล่า ดังนั้นจึงมีมติให้นาย ประเสริฐ ทรัพย์สุนทร และแนวร่วมทั้งหมดผลักดันให้ สหายนำ แนวร่วมทั้งหมดของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย สามารถดำเนินเคลื่อนไหวในเมือง รวมทั้งจะต้องใช้โอกาศเดียวกันนั้นทำลายความเชื่อมั่นและศรัทธาของประชาชนที่มีต่อสถาบันทหารให้ได้ เพื่อขจัดอุปสรรคในการเปลี่ยนแปลง และยึดครองการบริหารประเทศโดยระบอบใหม่อย่างเบ็ดเสร็จถาวร นายประเสริฐ ทรัพย์สุนทร ได้อาศัย ทหารประชาธิปไตย นำเสนอแนวความคิด ผ่านหนังสือ "*ตะวันใหม่*" อย่างต่อเนื่อง ในรายการเสถียรภาพและในรายงานทางราชการที่ทหารประชาธิปไตย มีภารกิจรับผิดชอบอยู่ จนสามารถเสนอแนะ ต่อนายกรัฐมนตรีให้กำหนด

นโยบายการต่อสู้ในแนวของประเสริฐ ได้สำเร็จโดยเฉพาะคำสนับสนุนของทหารประชาธิปไตย ที่ดูจริงจังชี้ให้เห็นของภัยจากประเทศเพื่อนบ้าน ว่า

" แนวการปฏิบัติข้อ ๘ ….. การสร้างสถานการณ์สงครามประชาชาติจะอาศัยแนวร่วมซึ่งมีแทรกอยู่ทุกระดับ เพื่อสร้างประชามติและนำ ชาติไปสู่การสงครามกับประเทศเพื่อนบ้าน อันจะสนับสนุนให้พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยปฏิวัติได้สำเร็จ "

คำสนับสนุนของ **ทหารประชาธิปไตย** ในกรณีพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยจะรวมกำลังกับประเทศเพื่อนบ้าน ทำการปฏิวัติในประเทศไทยขัดแย้งกับมติการประชุมของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ว่า

" โดยสำนึกหรือไม่สำนึกก็ตาม เมื่อทิศทางทางการทหาร มิได้ยึดถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของสงครามเวียตนาม หรือสงครามอินโดจีนแล้ว การสู้รบของ ทปท. จึงไม่มีบทบาทหนุนช่วยสงครามอินโดจีนตามความหมายที่แท้จริง จึงไม่มีส่วน เกี่ยวข้องกับชัยชนะหรือพ่ายแพ้ในสงครามอินโดจีน จึงไม่สามารถจะมี บทบาทสำคัญอะไรต่อกรณี "๑๔ ตุลา ๖ ตุลา" หรือก่อนและหลังกรณีนี้ ที่ได้รับผลสะท้อนจากสงครามเวียตนามและจึงไม่เป็นตัวโดมิโนอย่างที่ "*วุฒิสมาชิกสหรัฐ*" หรือฝ่ายปกครองหวั่นเกรง"(ประชุม พคท.,๒๕๒๒)

การออกประกาศ ๖๖/๒๓

เพื่อให้สมาชิก และกองกำลังพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย เข้ามาเคลื่อนไหว ใช้ชีวิตในเมืองอย่างเสรี นั้น พลเอกหาญ ลีลานนท์ แม่ทัพภาคที่ ๔ ได้แสดงการคัดค้านอย่างห่วงใย ในการให้ พคท.เข้ามาเคลื่อนไหวในเมือง ไว้ว่า

"… เขากำลังปั่นป่วนอยู่ไม่น้อย เพราะว่านโยบายของเราถูก เขาก็หาทางแก้ถึงแม้จะเปลี่ยนยุทธศาสตร์เป็นสองแนว สามเขตเขาก็แก้แล้ว พอเราเปลี่ยนเป็นการต่อสู้อย่างสันติ เขาก็เปลี่ยนยุทธศาสตร์ เขาจะเปลี่ยน เป็นการสู้แบบการให้ความสำคัญในเมืองมากขึ้น เพราะเราให้โอกาสเขาออกจากป่ามาสู้กันในเมือง เขาจะสู้กับเราทุกรูปแบบ เพราะฉะนั้น การต่อสู้ของเขาจะอยู่ในเมืองในรูปแบบการเรียกร้องประชาธิปไตย ซึ่งดูเหมือนเป็นทางร่วมกัน ระหว่างเรากับของ พคท.มันก็เหมือนกับการทับกัน เหมือนเดินรถทับเส้นทาง แต่เพื่อถึง

จุดหมายของเราจบ แต่ของมันยังไม่จบ....” (คำสัมภาษณ์ พลเอก หาญ ลีลานนท์, ๒๕๒๔)

พ.อ.สุบรรณ แสงพันธ์ มองเห็นปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ได้อย่างแจ่มชัด เช่นกันได้อธิบายแนะนำให้เห็นอันตรายของการออกประกาศ ๖๖/๒๓ ไว้ว่า “....ฝ่าย พคท. จะขยายความเคลื่อนไหวงานร่วมในเมืองให้มากขึ้น ในสมัยก่อน พคท.มีการแบ่งชุดทำงานออกเป็นสองส่วน ส่วนหนึ่งเป็นฝ่ายชนบท อีกฝ่าย หนึ่งเป็นฝ่ายที่ทำแนวร่วมในเมือง เดิม พคท. เน้นการทำแนวร่วมในชนบทเป็นหลัก แต่ในขณะนี้การใช้ยุทธวิธีแนวร่วมของ พคท.จะเปลี่ยนไปคือ มุ่งที่มวลชน เป็นสำคัญ ส่วนในชนบทนั้นจะใช้ยุทธวิธี ไม่ปะทะกับกองกำลัง ของรัฐบาล เพื่ออำพรางให้เห็นว่า พคท.ไม่นิยมความรุนแรง” (ยุทธศาสตร์สงครามประชาชนของ พคท., เสนาศึกษา ๒๕๒๔)

วาระซ่อนเร้นโดยทหารประชาธิปไตย

เพื่อให้คำสั่งที่ ๖๖/๒๓ ได้รับผล สูงสุด และมีความสำคัญที่สุดในเชิงนโยบาย เพราะนอกจากจะมีการกำหนด วัตถุประสงค์ที่ชัดเจนมีการชี้นำการปฏิบัติ อย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนแล้ว คำสั่ง นี้ยังมีลักษณะเป็นนโยบายระดับชาติ ซึ่งมีผลครอบคลุมกระทรวง ทบวง กรม และองค์กรต่าง ๆ ไม่เฉพาะแต่กองทัพบกเท่านั้น การออกคำสั่งจึงต้องออก เป็นคำสั่งจากสำนักนายกรัฐมนตรี และมอบหมายให้สภาความมั่นคงแห่งชาติรับผิดชอบในแง่นโยบาย และให้กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในเป็นกองอำนวย การเฉพาะกิจ รับผิดชอบปฏิบัติงานตามนโยบายสั่งการตลอดจนการประสานงานกับกระทรวงทบวงกรม และองค์กรที่เกี่ยวข้อง และให้การสนับสนุน งบ ประมาณในการนี้ โดยถือว่าเป็นกรณี เร่งด่วนพิเศษ ทหารประชาธิปไตย มีส่วน สำคัญในการผลักดันให้มีการออกคำสั่งที่ ๖๖/๒๓ นี้ โดยได้มุ่งอธิบายข้อดีของ คำสั่งนี้ใน หนังสือ “*ตะวันใหม่*” (ของนายประเสริฐ ทรัพย์สุนทร) คอลัมภ์ รายการเสถียรภาพ และ นิตยสาร เสนาศึกษาอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง การที่คำสั่ง ๖๖/๒๓ ออกมาได้เป็นผลรวมของความพยายามที่จะเสนอความคิดเช่นนี้มาเป็นเวลานาน และเนื่องจากทหารประชาธิปไตย ได้รับการสนับสนุน ในความคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้จาก พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ ผลสำเร็จของความคิด ที่แปรเปลี่ยนเป็นนโยบายจึงเกิดขึ้นได้ในที่สุด (ชัย

อนันต์ สมุทรวานิช, ๒๕๒๕)

ดังนั้น เมื่อประกาศ ๖๖/๒๓ มีผลบังคับใช้ "นับแต่ปี ๒๕๒๓ จึงมีองค์กรพัฒนาเอกชน NGOs เล็ก ๆ เกิดขึ้นอย่างมากมาย ทั้งที่จดทะเบียน และ ไม่ได้จดทะเบียนอย่างเป็นทางการ แต่ในระยะเริ่มต้น นั้นองค์กรพัฒนาเอกชนต่าง ๆ เหล่านี้ยังก่อบทบาทได้ไม่มากนัก"(NGO2000,๒๕๔๓)

สถานการณ์ผู้ก่อการร้ายที่รุนแรงถึงระดับสงครามย่อย ในประเทศไทยเริ่มต้นและสิ้นสุดจบลงตามระยะเวลาของ "***การพัฒนา***" ที่ถูกกำหนดไว้ใน มติการประชุมของ "*วาติกัน*" เมื่อที่เมืองบาเคียว ประเทศฟิลิปปินส์ มีสันตะปาปาเป็นประธานที่ประชุม ว่า "งานพัฒนา ของวาติกัน ในทศวรรษที่ 2 นี้ จะเป็นช่วงเวลาที่เต็มไปด้วย' ความดุเดือด และโหดร้าย ' โดยจะเริ่มจากปี 1970 - 1980 (พ.ศ.๒๕๑๓- ๒๕๒๓)..."

แนวทางการประกาศ ๖๖/๒๓ นี้ หากพิจารณาให้ลึกซึ้งแล้วจุดประสงค์ก็คือ สัญญาการประณีประนอมกัน ระหว่างพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยกับรัฐบาล เพื่อยุติการสู้รบด้วยอาวุธเท่านั้น โดยให้สมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์สามารถอาศัยการเมืองเข้ามาจัดตั้งรัฐบาลผสมได้โดยถูกต้องตามกฎหมาย ไม่มีเหตุผลอื่นใด ซึ่งเป็นไปตามแผนงานของ องค์กร CIA ฯลฯ ดังได้กล่าวแล้ว เพื่อให้สามารถปฏิบัติการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครอง เป็นแผนการณ์เดียวกัน กับพรรคคอมมิวนิสต์สากล ประสบความสำเร็จในการล้มล้างสถาบันชาติ พระพุทธศาสนา และพระมหากษัตริย์มาแล้วในประเทศลาว ในปี พ.ศ.๒๕๑๘ ดังปรากฏตามคำให้การของ เจ้าปัญญา โอรสของเจ้าสุวรรณภูมา นายกรัฐมนตรีลาว ซึ่งหลบหนีว่ายน้ำข้ามแม่น้ำโขงเข้าสู่ชายแดนที่ บ้านกงนาง อ. ท่าบ่อ จ.หนองคาย เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๑๘ เวลา ๐๖๓๐ น. ว่า

> "... *วิธีการขับไล่ฝ่ายขวาและยึดครองอำนาจ ทั้งหมดมาเป็นคอมมิวนิสต์ในลาว นั้นสามารถทำได้อย่างง่ายดาย ไม่ต้องใช้กำลังทหาร หรือเสียกระสุนแม้เพียง นัดเดียว อาศัยกลอุบายเพียงตื้น ๆ ของฝ่ายแดง ไม่นานนักคอมมิวนิสต์ ก็ สามารถขับไล่ฝ่ายขวา และเลิกล้างระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย โดยมีสถาบันพระมหากษัตริย์เป็นองค์พระประมุข ออกไปได้หมดสิ้น*

อย่างถอนรากถอนโคน เป็นการยืนยันให้เห็นประจักษ์ว่า ***การตั้ง รัฐบาลผสม ระหว่างขวากับซ้าย โดยหวังว่าจะให้คอมมิวนิสต์ ยอมรับเอาการประณีประนอม ปกครองบ้านเมืองแบบประชา ธิปไตยนั้น ไม่มีหนทางที่เป็นไปได้เลย*** *เป็นอันว่าอุดมการณ์ของ คอมมิวนิสต์สากล ที่ว่าต้องใช้กำลังทำลายล้าง ระบอบการ ปกครองอย่างอื่นให้หมดสิ้นสิ้นเชิง เพื่อจักได้นำเอาลัทธิสังคม นิยม ของตนใช้ในที่สุดนั้น จะไม่มีวันเปลี่ยนแปลงไปได้เลย เ เสมือนหนึ่งลายเสือซึ่งไม่ มีวันจะลบออกจากตัวเสือได้*

ขึ้นต้นทีเดียว ...ก็เข้าควบคุมระบบเศรษฐกิจ และการเงิน ของประเทศทั้งหมด ดำเนินการก่อกวนด้านเศรษฐกิจ ทำให้ เกิดการเดือดร้อนข้าวยากหมากแพง คนตก งานกันทั่วเมือง ...."(เจ้าปัญญา, ทภ.๒, ๒๕๑๙)

แม้จะมีตัวอย่างกระจ่างชัด ถึงอันตรายอันไม่มีทางแก้ไข ในการเปิดโอกาสให้ สมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์มีโอกาศมีอำนาจในการบริหารประเทศ แต่มิได้เป็นเรื่องที่น่าประหลาดใจแต่อย่างใด ที่ประกาศ ๖๖/๒๓ อันเป็นมหาภัยนี้ สามารถ ประกาศและมีผลบังคับใช้ทั่วราชอาณาจักร อนุญาตให้ สมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์เคลื่อนไหวได้โดยเสรีนั้น เนื่องจาก การผลักดันของ "**ทหารประชาธิปไตย"** นำโดย **พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ** และ "**คณะทหารหนุ่ม**" นำโดย **พลตรี จำลอง ศรีเมือง** และ **พ.อ.มนูญ รูปขจร** เป็นต้น

" เมษาฮาวาย " ปฏิบัติการ "สาลิกาป้อนเหยื่อ"

ทหารอาชีพ *จะอยู่ตรงไหน สวมเสื้อผ้าอาภรณ์ลักษณะใดแต่ใจก็ยังเป็นทหาร มีวิญญาณของความรักชาติ พระพุทธศาสนา และพระมหากษัตริย์ย่อมถูกฝัง อยู่ในจิตวิญญาณ เพราะการปลูกฝังมาเป็นระยะเวลานานนับสิบ ๆ ปี ย่อมซึมซับเข้าเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต*

ก็มีเพียงทหารบางจำพวกซึ่งถูกครอบงำและชี้นำโดยนายประเสริฐ ทรัพย์สุนทร พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย และทหารอาชีพนี้เอง เป็น

อุปสรรคในแผนปฏิบัติการทั้งหมด จึงจำเป็นต้องย่อยสลายทหารอาชีพ โดยอาศัย "**คณะทหารหนุ่ม**" เป็นผู้ดำเนินการ กำจัดทหารอาชีพ ที่คุมกำลัง ทั้งหลายให้หมดไป

" ในต้นเดือนเมษายน ๒๕๒๔ ได้มีการปรับปรุงคณะรัฐมนตรีครั้งใหญ่ และมิได้นำพรรคกิจสังคมเข้าร่วมรัฐบาลด้วย แต่ได้นำสหพรรคซึ่งมี พลเอกประจวบ สุนทรางกูร และพรรคมวลชน ซึ่งมี พลตรีสุดสาย หัศดินทร์ (หัวหน้าหน่วยกระทิงแดง ซึ่งเป็นมวลชนที่ตีโต้กับ พคท.ทุกรูปแบบ) เข้าร่วมรัฐบาล ในการตั้งคณะรัฐมนตรีชุดใหม่ "**คณะทหารหนุ่ม**" ได้คัดค้านรายชื่อ นักการเมืองที่พรรคทั้งสองเสนอมายังพลเอกเปรม และไม่เห็นด้วยกับการนำพลตรีสุดสาย หัศดินทร์ เข้าร่วมรัฐบาล" (ชัยอนันทร์ สมุทรวานิช, ๒๕๒๕)

นั่นหมายถึงว่าเมื่อ พลเอกสุดสาย หัศดินทร์ ผู้ต่อต้านพรรคคอมมิวนิสต์อย่างรุนแรง เข้าร่วมคณะรัฐบาล จะต้องมีการสืบสวนและปราบปรามสาวถึงตัวของ สมาชิก แนวร่วม รวมทั้งองค์กรของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยที่เคลื่อนไหวสนับสนุนทั้งหมด ซึ่งจะหลีกไม่พ้นต่อการถูกลงโทษสถานหนัก ถึงขั้นประหารชีวิตด้วย พ.ร.บ.ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ.๒๔๗๕ ซึ่งรวมถึง "**คณะทหารหนุ่ม**"ที่มีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์ทางนายประเสริฐ อยู่ด้วย ด้วยมาตราการ ๒ ชั้น คือ ชั้นแรกต้องหยุดการแต่งตั้ง พลเอกสุดสาย ให้ได้ ในขณะเดียวกันก็ต้องใช้โอกาสนี้ทำลายทหารอาชีพที่อยู่ในกองทัพ โดยดึงเข้ามาปฏิบัติการอาศัยความสัมพันธ์ส่วนตัว และวินัยทหารเข้าทำลาย

ดังนั้น " ในคืนวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๒๔ *พันเอกประจักษ์ สว่างจิตร* แกนนำ "**คณะทหารหนุ่ม**" ได้นำกำลังทหารกรมทหารราบที่ ๒ ปราจีนบุรี เคลื่อนเข้าสู่กรุงเทพฯ... โดยมีนายทหารระดับคุมกำลังเข้าร่วมจำนวนมาก กำลังที่ใช้ยึดอำนาจในวันรุ่งเช้าวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๒๔ มีจำนวน ๔๒ กองพัน แต่ก็ประสบความล้มเหลวในที่สุด" (ชัยอนันต์ สมุทรวานิช, ๒๕๒๕) สาเหตุความล้มเหลว *พ.อ.ประจักษ์ สว่างจิตร* ให้สัมภาษณ์ ต่อสื่อมวลชน ใน ปลายปี ๒๕๔๒ ว่า " *เรื่องการปฏิวัติ ๑ เมษา ๒๔ นั้น พ.อ.มนูญ นัดหมายกับผมเรียบร้อย แต่พอถึงเวลานัดผมไปพบกับ พ.อ มนูญ ตรงที่นัดหมาย พ.อ. มนูญ กลับให้ทหารมาจับตัวผม ไปให้ท่านนายกรัฐมนตรี* (พันเอกประจักษ์, ITV,

๒๕๔๒)

ผลสรุปของการปฏิบัติการครั้งนี้ “**คณะทหารหนุ่ม**” ก็คงยังรักษาอำนาจอยู่ได้ต่อไปโดยเปลี่ยนให้ พ.อ. จำลอง ทำงานแทน แต่สำหรับนายทหารอาชีพที่ต้องมาด้วยคำสั่งและผู้ใต้บังคับบัญชาได้ความผิด เกิดความแตกแยกระหว่างรุ่นของนายทหาร ทำให้กองทัพขาดความสามัคคี แบ่งเป็นพรรคเป็นพวก หวาดระแวงซึ่งกันและกัน นี่คือยุทธวิธี “ตอกลิ่ม” ของ ผกค.

จากปฏิบัติการนี้ จึงไม่มี ทหารอาชีพคนใดกล้าคิดทำการใด ๆ เพื่อล้มอำนาจของ “**คณะทหารหนุ่ม**” การปฏิวัติ “*เมษาฮาวาย*” จึงเป็นปฏิบัติการหลอกล่อทหารผู้ต่อต้านให้ออกมาติดกับ ตามกลยุทธของหมากรุกไทยเรียกว่า “*สาริกาป้อนเหยื่อ*”

ยุทธการ “ปล้น อย่างโปร่งใส”

ในปลายปี๒๕๒๔(๑๙๘๑) **ธนาคารโลก**(IBRD) ได้ประกาศใช้นโยบาย “**Good Governance**” หรือองค์กรปกครองที่มีความ “**โปร่งใส**” โดยสร้างเงื่อนไขกำกับเงินกู้ให้ทุกรัฐบาลที่กู้เงินจะต้องมีความโปร่งใส ตรวจสอบได้โดยใช้องค์กรอิสระ**NGOs** และเสริมฐานะให้**NGOs** มีอำนาจในการตรวจสอบรัฐบาลโดยตรง โดยไม่ต้องผ่านกลไกของรัฐ ทั้งให้กลุ่มองค์กร**NGOs** ต่าง ๆ เหล่านี้ส่งข้อมูลของประเทศนั้น ๆ ในทุกด้านทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมไปยังธนาคารโลกและประเทศมหาอำนาจ ข้อมูลเหล่านี้คือเครื่องมืออันทรงคุณค่าในอันที่จะใช้จัดการ ด้านตลาด ด้านเศรษฐกิจ และด้านการเมืองกับประเทศต่าง ๆ ทั้งบังคับให้ประเทศที่เคยใช้ ระบบเศรษฐกิจวางแผนส่วนกลาง มาใช้ระบบเศรษฐกิจที่อาศัยกลไกตลาด เพื่อให้ประเทศมหาอำนาจสามารถขยายขอบเขตออกไปได้ทั่วโลก และยึดครองเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้น **นายอานันท์ ปันยารชุน** *ได้ลาออกจากราชการ* เพื่อดำเนินธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ โดยได้รับตำแหน่งเป็น **นายกสมาคมบริษัทการค้าระหว่างประเทศ** ในปี ๒๕๒๔ เช่นกัน (ทั้งที่ไม่มีประสพการณ์เรื่อง การค้ามาก่อนแต่อย่างใด ??)

สมการกลืนชาติ

" ประเทศมหาอำนาจสหรัฐอเมริกา หลังจากการพ่ายแพ้ในสงครามเวียตนาม ทำให้เศรษฐกิจของประเทศเสียหายตกต่ำอย่างที่สุด ประเทศประสพกับภาวะคนว่างงาน เนื่องจากทหารปลดประจำการที่กลับจากเวียตนามจำนวนมากกว่าหน่วยงานหรือองค์กรธุรกิจจะรองรับได้ ดังนั้นจึงได้มีการทบทวน หามาตรการแก้ไขปัญหาของประเทศสหรัฐอเมริกาใหม่ สภาความมั่นคงแห่งชาติ (NSA) ได้จัดการประชุมทั้งฝ่ายทหารและพลเรือน รวมทั้งนักเศรษฐศาสตร์ การเงิน เห็นพ้องต้องกันว่าสมควรที่จะขยายพื้นที่อิทธิพลของสหรัฐใหม่ เพื่อผลประโยชน์ระยะยาวของสหรัฐอเมริกาอย่างถาวร เนื่องจากประสพการณ์ในการรบสงครามเวียตนาม ได้ชี้ชัดว่าการยึดครองนั้นไม่สามารถได้มาอย่างถาวร โดยใช้กำลังอาวุธ ดังนั้นจึงได้จัดตั้งหน่วยงานเฉพาะขึ้น เพื่อวิเคราะห์ถึงยุทธวิธีสำหรับการรบในศตวรรษที่ **21** (**Force 21**) ว่าควรเป็นไปในรูปใด จึงจะได้ชัยชนะอย่างเบ็จเสร็จถาวร มีการสูญเสียน้อยที่สุด เอื้อผลประโยชน์ให้มากที่สุด และใช้ระยะเวลาในการปฏิบัติการสั้นที่สุด ได้ผลสรุปว่าการยึดอำนาจทางเศรษฐกิจ เท่านั้นจะให้ชัยชนะและผลประโยชน์อย่างถาวร อันเป็นแผนปฏิบัติการที่ถูกนำมาใช้เรียกว่า " **สมการกลืนชาติ** " โดยมีสมการของยุทธวิธีคือ

$\mathbf{E = MOC^2}$ คือ **E** (Economic) เศรษฐกิจของชาตินั้น ๆ

M (Mental) สร้างความเชื่อใหม่, สลายศรัทธาเดิม

O (Organization) สร้างกระแส, ทำลายระบบการเมือง

C (Cash Value) ทำลายค่าของเงิน

C (Cash Control) ควบคุมระบบการเงินแบบเบ็จเสร็จ

หน่วยงานนี้ได้ค้นพบว่า สมการนี้จะทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อเมื่อสามารถหาที่มั่นถาวรในการปฏิบัติการทางยุทธวิธีที่เรียกว่า "*ยุทธภูมิเศรษฐศาสตร์* อันประกอบไปด้วยปัจจัยทางภูมิศาสตร์และเศรษฐศาสตร์ แต่ทั้งนี้ดังกล่าวจะต้องเริ่มต้นที่ การสร้างความเชื่อใหม่สลายศรัทธาเดิม คือการทำลายขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม และความเชื่อเดิม ของประเทศนั้นให้ได้ และองค์กรที่เหมาะสมจะทำให้สมการนี้ได้รับความสำเร็จได้ ต้องเป็นหน้าที่ขององค์กรด้านศาสนา จึงจะสามารถกลืนวัฒนธรรม ประเพณีของประเทศ

ที่ต้องการยึดครองดังกล่าวนั้นได้ จากสมการดังกล่าวในส่วนของ **M** (**Mental**) นี้ได้ถูกนำไปเป็นโครงการลับสุดยอดเพื่อค้นคว้าต่อเนื่องในการควบคุมสมองมนุษย์ โดยใช้ระบบเทคโนโลยี และไม่ใช้เทคโนโลยี ซึ่งหน่วยงานดังกล่าวได้ประสพความสำเร็จในปี พ.ศ.๒๕๒๔(1981)เรียกว่า **"<u>โครงการเปลี่ยนสภาพสังคมมนุษย์ใหม่</u>** (Change Human Mankind Project)" (ต่อมาคือแผน "ONE WORLD ORDER") อันตรงกับสมัยของประธานาธิบดี โรแนน รีแกน ของสหรัฐอเมริกา (พระพุทธศาสนาในเอเชีย เล่ม ๑, ๒๕๔๓) โครงการนี้ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ในการแปลงพันธุกรรมพืช(GMO) โดยเฉพาะการแปลงพันธุกรรมมนุษย์ใหม่(Human GENOME Project เพื่อควบคุมได้ตามต้องการนั้นได้เริ่มขึ้นในเมื่อ ๑ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๓๓ โดยสหรัฐให้ทุนในการค้นคว้าสูงถึง ๓๐๐๐ล้านเหรียญสหรัฐ โดยนำออกทดลองกับประเทศด้อยพัฒนาในปี ๒๕๓๖

One of the most sinister of research high power to made more benefit for our country in the future under the program of "Change Human Mankind Project" under the Contract Number URH(489)-2150. The study of Social Policy, Director Willis Harmon. This is far-reaching investigation into man might be changed that ever been conducted. The "Recommendations" given to the Regan Administration in January 1981 were base upon material taken from Willis Hamon...."

สหรัฐใช้สมการ Emocสนับสนุนแผนการรุกทางเศรษฐกิจ และของธนาคารโลก ในปี ๒๕๒๔(๑๙๘๑) การกำหนดพื้นที่ประเทศไทยเป็นฐานปฏิบัติการรุกสู่เอเชียอาคเนย์ต่อไปโดยคุณสมบัติ ๕ ประการ คือ

๑. **ทางบก** มีพื้นที่เป็นผืนเดียวกับแผ่นดินใหญ่ สามารถขยายเส้นทางคมนาคมทั้งทางยุทธศาสตร์และเชิงพาณิชย์ หรือเชื่อมต่อกับประเทศ ที่มีศักยภาพในการผลิต และมีอำนาจการซื้อได้โดยง่าย

๒. **ทางน้ำ** มีพื้นที่ชายฝั่งทะเลที่สามารถขยายศักยภาพทางทะเลทั้งทางทหารและ ทางพาณิชย์(พาณิชย์นาวี) ได้ครอบคลุมภูมิภาค

๓. **ทางอากาศ** มีความพร้อมในการขยายศักยภาพ ทางอากาศทั้ง

ทางทหาร และเชิงพาณิชย์ ในพิสัยโดยรอบภูมิภาค ชั้นบรรยากาศครอบคลุมสิทธิ ทางสื่อสารดาวเทียมได้มาก

๔. มีทรัพยากรธรรมชาติโดยเฉพาะด้านการเกษตร สามารถขยายฐานผลิตด้านเกษตรได้โดยง่าย และมีพื้นที่ติดกับความต้องการ ผลผลิตด้านอุปโภค บริโภคจะมีความต้องการสูงขึ้นอย่างไร้ขีดจำกัด ในอนาคตของตลาดโลก

๕. ผูกค่าสกุลเงินตราของประเทศไว้กับเงินสกุลดอลล่าห์

ด้วยปัจจัย หลักดังกล่าวนี้ประเทศไทยนับว่าเป็นประเทศ ที่มีครบทุกประการ จึงถูกเลือกให้เป็นยุทธภูมิเศรษฐศาสตร์ตามสมการนี้ แต่จะต้องขึ้นอยู่กับ **"ดัชนีแห่งเวลา"** (Time Table) เหตุการณ์และความเหมาะสม ในการจัดตัวบุคลากรที่ร่วมปฏิบัติการด้วย" ("เม็ดทราย",เสนาธิปัตย์, ๒๕๔๑)

จอร์จ โซรอส ปีศาจการเงิน

ในทันทีที่ประเทศมหาอำนาจใช้สมการนี้ **นายจอร์จ โซรอส** ได้ถูกส่งเข้ามาเพื่อปูพื้นฐานในยึดครองเศรษฐกิจของประเทศไทยโดยทันที โดยร่วมลงทุนในอุตสาหกรรมเหล็ก "*บริษัทสยามสตีล*" ซึ่งมี *นายสวัสดิ์ หอรุ่งเรือง* เป็นผู้บริหาร และเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ของไทย (ในสมัยราชาเงินทุน) "*จอร์จ โซรอส* เกิดปี ค.ศ.๒๔๗๓ ในครอบครัวคาทอลิกชาวฮังกาเรียน อพยพย้ายถิ่นฐานเข้าไปอยู่ในประเทศอังกฤษ หลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ จอร์จ โซรอสมีอาชีพเป็นพนักงานขายของ มีรายได้น้อยมาก ได้ถูกชักนำเข้าไปซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ทั้ง ๆ ที่ตัวเองไม่มีเงิน ไม่มีใครทราบว่าได้รับเงินเหล่านั้นมาจากที่ใด *จอร์จ โซรอส* ได้ศึกษาในมหาวิทยาลัยลอนดอน มีความประทับใจหลักเศรษฐศาสตร์ ของคาร์ล ป๊อปเปอร์ นักปรัชญาวิทยาศาสตร์ ซึ่งได้แต่งหนังสือเรื่อง The Oper Society & It Enemy จึงได้นำชื่อหนังสือมาเป็นชื่อของกองทุน ในแถบยุโรปรู้จักชื่อของเขาในฐานะ "**นักบุญ**" ผู้ชอบบริจาค เนื่องจากเขามักบริจาคเงิน แก่**องค์กรสิทธิมนุษย์ชนทั่วโลก ที่สนับสนุนนโยบายของ "*วาติกัน*"** ว่าด้วย

"***สิทธเสรีภาพ และศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์***"

นักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของไทย รู้จักชื่อเสียงของนาย*จอร์จ โซรอส* เป็นอย่างดี ในฐานะนักลงทุนมือเติบ..." (อาทิตย์, ๒๕๔๐)

และเป็นเงื่อนไขในการเปิดนิคมอุตสาหกรรมต่อมา ในปี ๒๕๒๔(๑๙๘๑)

เมื่อสมการนี้ถูกนำมาใช้ **นายอานันท์ ปันยารชุน** ได้รับการแต่งตั้งเป็นประธาน ASIA ASK FORCE ในเรื่องความร่วมมือของASIAN ในปี ๒๕๒๕ (๑๙๘๒) **นายอานันท์ ปันยารชุน** ได้รับการแต่งตั้งเป็น **ประธานคณะมนตรีหอการค้าและอุตสาหกรรมอาเซียน**

หมายเหตุ : (นายทนง พิทยะ ผู้ประสานงานให้กับจอร์จ โซรอส ต่อมาได้เป็น รัฐมนตรีกระทรวงการคลัง ในสมัยรัฐบาลของ พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ ร่วมกับคณะทีมเศรษฐกิจของ พลตรีชาติชาย ชุณหะวัน และนายวีระพงษ์ รามางกูร นายอัมมาร์ สยามวรา พร้อมทั้ง TDRI ภายในรัฐบาลของพลเอกชวลิต ยังประกอบด้วย พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ซึ่งเป็นผู้ดูแลกิจการโทรคมนาคม และสื่อสารดาวเทียม ต่อมาทีมเศรษฐกิจของรัฐบาลชวลิต ได้ประกาศลดค่าเงินบาท อันเกิดจากการโจมตีของนายจอร์จ โซรอส ในปี พ.ศ.๒๕๔๐ ทำให้ประเทศประสบปัญหาหายนะทางด้านเศรษฐกิจ ซึ่งจะได้กล่าวถึงต่อไป)

พคท.ปรับแนวร่วม เปิดแนวรุก

การเปลี่ยนรูปแบบในการ “**รุก**” จึงพลิกกลับเป็นการ “**นำป่าเข้าสู่เมือง**” และปัญหาก็คือทำอย่างไรจะสามารถนำ “**ป่า**” กลับเข้ามาปฏิบัติการในเมืองได้ให้เร็วที่สุด พร้อมกันนั้นต้องมีองค์กรที่เหมาะสมซึ่งสามารถให้ “**ป่า**” เคลื่อนไหวในเมือง ไปสู่แนวทางและเป้าหมายที่กำหนด โดยนัยแรก “**ป่า**”จะมุ่งประเด็นไปที่การเข้าสู่บริหาร เพื่อเปลี่ยนระบอบการปกครองของประเทศ ซึ่งสามารถทำได้ตามเป้าประสงค์เดิม

โดยการสนับสนุนด้านการเงิน นัยหลักคือ การทำงานโดยองค์กรของ “**ป่า**” ก็จะเป็นแนวเสริมรับกับมหาอำนาจในการ จำกัดและบัญชาการของอำนาจรัฐให้อยู่ภายใต้ “**สมการกลืนชาติ**“ โดยได้จัดตั้ง “**สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย**” ต่อมาเรียกว่า “**สถาบัน TDRI**” โดยมี นายอนันท์ ปันยารชุน และนายอัมมาร์ สยามวรา ร่วมงานขึ้นเพื่อสร้างเปิดแนวรุกใหม่ควบคุม ระบบการเงิน และเศรษฐกิจทุกระดับของประเทศ ต่อไป

ปีที่ ๒๐ ฉบับที่ ๑๐๐๘ ประจำวันที่ ๒๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๗ ราคา ๑.๕๐ บาท

ซี.ไอ.เอ.ล้วงความลับไทยจนหมดสิ้น

ใช้เล่ห์สร้างสถานการณ์ให้เกิดความวุ่นวายแทรกแซงหน่วยงาน

เผยกลวิธีของ ซี.ไอ.เอ. ที่เข้ามาทำการสืบราชการลับและทำจารกรรมอยู่ในประเทศไทยได้รับความร่วมมือจากนายทหารชั้นผู้ใหญ่ และนายตำรวจฝ่ายไทยอย่างใกล้ชิด

อ่านต่อหน้า ๒

คำตอบอยู่ที่ NGOs

จากการทดสอบและใช้แนวการเคลื่อนไหวของกลุ่มองค์กรมวลชนในการต่อต้านอำนาจรัฐภายในประเทศไทย ในปี ๒๕๑๖ และ ๒๕๑๙ ประสานงาน โดยพรรคคอมมิวนิสต์สากล และพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ภายใต้การสนับสนุนของ CIA ได้ถูกนำมาเป็นพิจารณา วิเคราะห์แนวทางที่เป็นไปได้อย่างดีเยี่ยม เนื่องจากสภาพการเคลื่อนไหวในประเทศไทย นั้นแตกต่างกับประเทศอื่น ๆ โดยสิ้นเชิง นอกจากมวลชนจะไม่ใช้อาวุธประกอบในการเรียกร้องและสามารถเปลี่ยนแปลงรัฐบาลได้ตามความต้องการแล้ว ยังสามารถทำลายภาพพจน์ขององค์กรทหาร ซึ่งมีบทบาทที่เป็นอุปสรรคสำคัญของการเปลี่ยนแปลงระบอบและการยึดครอง ตามแผนที่วางไว้ " รัฐบาลอเมริกา แต่เดิมมานั้นไม่ค่อยให้ความสนใจต่อกลุ่ม NGOs ต่าง ๆ ที่ทำงานอยู่ในประเทศด้อยพัฒนานัก เพราะถือว่ารัฐบาลของ ประเทศด้อยพัฒนาต่าง ๆ มักรับฟังคำแนะนำของสหรัฐอเมริกาเป็นอย่างดี สหรัฐอเมริกาไม่จำเป็นต้องเข้าไปเกี่ยวข้อง แต่การเคลื่อนไหวของNGOs ในอเมริกาใต้ที่ร่วมมือกับ "**วาติกัน**" และบางครั้งร่วมมือกับขบวนการต่อต้านรัฐบาลที่สหรัฐอเมริกาสนับสนุนอยู่ ไม่อาจทำให้รัฐบาลอเมริกานิ่งเฉยอยู่ได้ จำเป็นต้องมีการกำหนดนโยบาย NGOs โดยเฉพาะนับตั้งแต่ปี 1990(2533) หลังกำแพงเบอร์ลินพังทะลาย สหรัฐอมเมริกา และ ธนาคารโลก ได้เปลี่ยนนโยบายต่อ NGOs ทันที" (NGOs2000, ๒๕๔๓)

การขยายเครือข่ายกระจายแนวปฏิบัติการอย่างได้ผลและถาวรย่อมต้องลงให้ ถึงประชากรในระดับรากหญ้า(Grassroots) ซึ่งจะสามารถปฏิวัติความคิด แนว ค่านิยม วัฒนธรรมของชนชาตินั้น ๆ ได้อย่างถาวร ซึ่งอันทำให้เกิดประโยชน์ ประการ ๓ คือ

๑. เพื่อประเทศนั้น ๆ มีอาจพ้นจากการควบคุม (สร้างหนี้จุลภาคให้มากที่สุด)
๒. เพื่อควบคุมการเคลื่อนไหวใน ทุกส่วนของสังคม ถึงระดับรากหญ้า

๓. เพื่อเปลี่ยนแปลง เบี่ยงเบนพฤติกรรมของสังคม ได้ตามประสงค์

มิติใหม่ของการยึดครอง และการต่อสู้จะกลายเป็นเรื่องของเศรษฐกิจ การครอบครองตลาดการค้า เป็นสิ่งที่ทุกประเทศปรารถนาทัศนคต พฤติกรรมของประชาชนในประเทศต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ประเทศมหาอำนาจหรือ ประเทศผู้ควบคุมการผลิตต้องการรู้ เพื่อเข้าถึงตลาด ความสัมพันธ์ของสหรัฐอเมริกากับ NGOs จึงมีอย่างแนบแน่นและสอดคล้องต่อ "มติของวอชิงตัน"ว่าด้วย "การใช้กลไกตลาด และการเปิดตลาดเสรี" ซึ่งมีเนื้อหาสาระโดยสรุปคือ

๑. *การยกเลิกระเบียบที่ขัดขวางการค้าเสรี*

๒. *การแปรรูปรัฐวิสาหกิจไปเป็นของเอกชน*

๓. *การขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจโดยองกรค์เอกชน*

๔. *ตัดภาครัฐทุกส่วนที่เกี่ยวกับธุรกิจ-บริการ-สาธารณูปโภคทั้งหมด*

นั่นก็คือการเปิดทางให้กับบริษัทธุรกิจของสหรัฐอเมริกาสามารถเข้าไปประกอบธุรกิจ การหากำไรในประเทศต่าง ๆ ได้โดยสะดวก ดังนั้นกลไกและ กระบวนการค้าและการลงทุน จึงมุ่งเน้นให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ของเอกชน แม้แต่การช่วยเหลือระหว่างประเทศ ก็ต้องตั้งอยู่บนผลประโยชน์ทางการค้า และปฏิสัมพันธ์ระหว่างเอกชน NGOs จะถูกดึงเข้าเป็นตัวหนุนต่อกระบวนการ "**เปิดเสรี**" เป็นกลไกองค์กรอิสระ ที่เอกชนจะทำงานในภาคที่ไม่ใช่ธุรกิจแทนประเทศมหาอำนาจ แต่ตอบสนองโดยป้อนข่าวสารข้อมูลพฤติกรรม และความต้องการของประชาชนของประเทศนั้น ๆ ไปยังสหรัฐอเมริกาที่ลงทุน โดยได้รับการตอบแทนเป็นเงินค่าจ้าง ที่มาในรูปของเงินช่วยเหลือวิจัย โดยผ่าน **USAID** เงินสนับสนุน(ค่าจ้าง)องค์กรอิสระNGOs โดยสหรัฐอเมริกานั้นจะทำโดย ๒ ทาง คือ จ่ายผ่านทางUSAID และ การเปิดให้ NGOs ประมูลโครงการไปทำ ในกรณีหลังนี้คือ มีบางกรณีซึ่งเป็นความลับหรือความมั่นคงของประเทศนั้น ๆ แต่เจ้าหน้าที่สหรัฐไม่สามารถทำเองได้ตามกฎหมาย ก็จะว่าจ้าง NGOs โดยการเปิด ประมูลองค์กรNGOs ไหนให้ราคาต่ำสุดและสามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดเป้าหมายได้ก็ รับงานนั้นไปทำ แต่เมื่อใดทำไปแล้วไม่บรรลุเป้าหมาย

NGOs นั้นก็จะมีปัญหาไม่ได้มีโอกาสได้รับเงินสนับสนุน(ค่าจ้าง) จึงทำให้ NGOs ทุกองค์กรกลายเป็นเครื่องมือ หรือหน่วยจารกรรมที่ถูกกฎหมาย ให้กับประเทศมหาอำนาจ และบริษัทธุรกิจ ทั้งนี้เพราะ NGOs ก็คือ อักษรในสมการกลืนชาติที่ถูกแทนค่าด้วยตัว **O** = Organization ก็คือองค์กรจะเข้ามาทำหน้าที่เปลี่ยนสังคม มนุษย์ไปตามที่สหรัฐอเมริกาต้องการ ตาม**Change Human mankind Project** ซึ่งนักวิจัยของสหรัฐอเมริกาได้สร้างไว้นั้นแล้ว

พ.ศ.๒๕๒๕ ปีเดียวกัน กับที่สหรัฐอเมริกาได้เริ่มใช้ Change Human mankind Project นั้น **เทเรซ่า เฮเตอร์**(Theresa Hayter)ได้เตือนชาวโลกโดยเขียนหนังสือเล่มหนึ่งขึ้นชื่อ AidasImperi - alism ว่า "*ความช่วยเหลือนี้เป็นกลไก ที่จะรักษาเสถียรภาพ ดำรงความจงรักภักดีของประเทศโลกที่สามต่อ*ประเทศมหาอำนาจ และรักษาตลาดการค้า" (Cho:81)

เจ เปรน แอทวูด(J. Brain Atwood) ผู้บริหาร USAID ได้ชี้แจงว่า "*โครงการช่วยเหลือของสหรัฐอเมริกาในประเทศต่าง ๆ ที่ผ่านและไม่ผ่านNGOs นั้น ไม่ใช่โครงการการกุศล แต่เป็นโครงการเพื่อผลประโยชน์ของสหรัฐอเมริกา เพื่อให้สหรัฐอเมริกาเป็นมหาอำนาจหนึ่งเดียวของโลก และด้วยความเป็นมหาอำนาจหนึ่งเดียวในโลกของสหรัฐอเมริกาขณะนี้ ดังนั้นสหรัฐอเมริกาจึงสามารถระดมความร่วมมือจากประเทศต่าง ๆ ให้เป็นผู้บริจาคเงินช่วยเหลือ ทั้งในส่วนของ **IMF** หรือ **IBRD** ได้ และสหรัฐอเมริกาสามารถได้รับผลสูงสุด เพราะสามารถลดจำนวนเงินช่วยเหลือของสหรัฐอเมริกาลง ขณะที่สามารถเพิ่มเงินช่วยเหลือโดยความร่วมมือจากประเทศอื่น ๆ ได้มาขึ้น USAIDสามารถทำ เช่นนี้ได้เพราะเป็นหน่วยงานของรัฐบาลสหรัฐ ที่ต้องรักษาความมั่นคงของรัฐอยู่แล้ว*

การแทรกเข้าควบคุมระบบเศรษฐกิจของชาตินั้น ต้องสร้างเงื่อนไขเพื่อส่งบุคลากรของตนเข้าสู่หน่วยราชการที่มีอำนาจบริหาร สั่งการควบคุมด้านเศรษฐกิจได้ พ.ศ.๒๕๒๗ รัฐบาลของประเทศไทยจึงต้อง ถูกบังคับด้วยสภาพเศรษฐกิจที่ตกต่ำกระทันหัน และเข้าสู่โครงการของIMF และธนาคารโลก และโดยคำแนะนำของที่ปรึกษาทางการเงินทำให้ต้องเปลี่ยนวิถีของสังคมไทย ซึ่งเป็น "**ประเทศการเกษตร**" สู่ "**ประเทศอุตสาหกรรม**" โดยรัฐบาลไม่มีผู้ชำนาญ ที่มีพื้นฐานทางด้านอุตสาหกรรม จึงต้องใช้ที่ปรึกษาจากสหรัฐอเมริกาทั้งสิ้น และ

ด้วยความเห็นชอบนั้นทำให้มีการส่งเสริมให้สร้าง “**นิคมอุตสาหกรรม**” ขึ้น โดยปราศจากการวิเคราะห์วิจัยผลกระทบทางนิเวศน์วิทยา พร้อมนั้นได้เกิดกระแสชี้นำให้มีการจัดตั้ง “**คณะที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม**(TDRI)” โดยมีนาย**อานันท์ ปันยารชุน** เป็นประธาน **เพื่อให้คำปรึกษาทางด้านเศรษฐกิจ และการลงทุน** (ทั้ง ๆ ที่ นายอานันท์ ไม่มีพื้นฐานทางด้านเศรษฐศาสตร์ หรือมีความรู้ทางด้านนี้แม้แต่น้อยนิด อะไร ? ทำให้เป็นสิ่งบ่งชี้ หรือ เชื่อมั่นให้ดำเนินการตามนโยบายของคณะที่ปรึกษานี้ ??) “

ในปี ๒๕๒๔ พรรคคอมมิวนิสต์ ได้จัดการประชุมสมัชชาครั้งที่ ๔ ที่เขตสุราษฎร์ธานี ท่ามกลางยุทธการล้อมปราบของฝ่ายรัฐบาล เมื่อการประชุมสิ้นสุดลง มีการเปลี่ยนแปลงโยกย้ายผู้ปฏิบัติงานออกไป และร่วมปฏิบัติการรับฟั ความคิดเห็นกับแนวร่วมพันธมิตรในเมืองเพิ่มมากขึ้น แต่หลังจากนั้นพรรคคอมมิวนิสต์ได้ “มีมติให้ยุติบทบาทลง” และสหายทั้งหลายก็แยกย้าย กันไปตามเงื่อนไข ที่ได้รับมอบให้ให้ปฏิบัติการในเมือง” (บันทึกสหายเดือน,ค่าย๗๙)

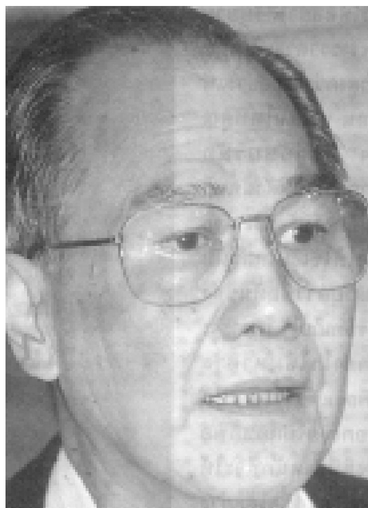
สมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์ที่เหลือต่อสู้กับฝ่ายรัฐบาลทั้งสิ้นนั้น เป็นคอมมิวนิสต์สายจีนซึ่งมีแนวอุดมการณ์ และนโยบายขัดแย้งกับพรรคคอมมิวนิสต์สากล จัดเป็นข้อขัดแย้งประการที่ ๑

“ **ประการที่ ๑** *ข้อขัดแย้งที่เป็นปรปักษ์* หมายถึง *ข้อขัดแย้งใดเป็นข้อขัดแย้งโดยอุดมการณ์ แต่ข้อขัดแย้งนั้นเป็นปรปักษ์กัน จะประนีประนอมกันไม่ได้ต้องตายไปข้างหนึ่ง ..*” (พุทธวิทยาเพื่อการปฏิวัติ, ๒๕๔๓)

สมาชิก พคท.สายจีน จึงต้องถูกพรรคคอมมิวนิสต์สากล ทำลายให้สิ้นไป การปะทะกัน ระหว่าง ผกค.กับฝ่ายรัฐบาลที่เกิดขึ้น สำหรับ ผกค.ที่ถูกทำลายเหล่านั้นก็คือ ผกค.ที่ถืออุดมการณ์ของพรรคคอมมิวนิสต์จีน ข้อมูล และเป้าหมาย ฐานที่มั่นต่าง ๆ กองทัพไทยได้รับจากที่ปรึกษาทางทหารอเมริกัน คือ **MAP, JUSMAG** และ **CIA** ด้วยสาเหตุนี้

ดังนั้น นอกจากจะเป็นการช่วยให้ สมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์สากลสามารถปฏิบัติการในเมืองได้เร็วขึ้น และถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ยังสามารถใช้เป็นเงื่อนไขสร้างความไว้วางใจ ในตัวบุคคลซึ่ง CIA ส่งเข้าฝังตัวเพื่อ ทำลายกองทัพอีกได้ส่วนหนึ่งด้วย

การหลั่งไหลเข้ามอบตัวของ สมาชิก พคท.นั้น จึงเป็นสมาชิกของพรรคคอมมิวนิสต์สากล ซึ่งได้เปลี่ยนนโยบายจาก " **การปลดแอกด้วยอาวุธในป่า มาเป็นปฏิบัติการปลดแอกด้วยการเข้ายึดครองอำนาจบริหารในเมือง** " สมาชิกของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ระดับ "**สหายนำ**" บางส่วนได้ถูกส่งไปศึกษาต่อยังสหรัฐอเมริกา ส่วนใหญ่แยกย้ายกันเข้าเป็น สมาชิกพรรคการเมือง ต่าง ๆ ส่วนสมาชิกพรรคระดับล่าง ต่างกระจายไปจัดตั้งองค์กรเอกชนในทุกพื้นที่ เพื่อเป็นฐานเสียงทำหน้าที่เป็นผู้ลงคะแนนเสียงเลือก "**สหายนำ**" ทำให้ในที่สุด "**สหายนำ**" และ "**แนวร่วม**" ได้รับการเลือกตั้งให้เป็นผู้แทนราษฎรจำนวนมาก มีสิทธิ และเอกสิทธิ์ โดยถูกต้องตามกฎหมาย ทั้งสามารถสร้างเครือข่ายอิทธิพล เหนือข้าราชการท้องถิ่นได้อย่างดียิ่ง ทั้งนี้มหาอำนาจได้กำหนดทิศทางสร้างปัญหาเศรษฐกิจให้กับประเทศไทย เป็นโอกาสให้"**คณะทหารหนุ่ม**" และ **นายอานันท์ ปันยารชุน** ภายใต้ *สถาบันพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม* (TDRI) อาศัยโอกาสชักนำเจ้าหน้าที่ของ **IMF** ฝังตัวเข้าสู่ธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อควบคุมระบบการเงิน และ การธนาคาร ศึกษาการฟื้นตัวของประเทศ เพื่อใช้ในการวางแผนขั้นเบ็ดเสร็จต่อไป

นายอานันท์ ปันยารชุน

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ

๖

ยุทธการลมหวน

ที่มาของเหตุการณ์ พฤษภาทมิฬ(๒๕๓๕)

บุคคลสำคัญในยุทธการลมหวล "*อาวุธย่อมไร้ความหมาย เมื่อผู้ใช้ไร้ประสิทธิภาพ*" เช่นเดียวกัน การปฏิบัติการตามแผนนโยบายใด ๆ จะประสพความสำเร็จหรือไม่ "**ย่อมขึ้นอยู่กับบุคลากรที่ปฏิบัติตามแผนนั้น**" คณะบุคคลที่มีบทบาทสำคัญต่อประเทศ และมีเครือข่ายโยงใย(NetWork) ประสานรักใคร่กลมเกลียวกันอย่างเหนียวแน่นเป็นหนึ่งเดียว มีความสัมพันธ์ต่อกันนับ ตั้งแต่เยาว์วัยตลอดมาคือ "**รุ่นลมหวน**"

รายชื่อนักเรียนโรงเรียนอำนวยศิลป์ " รุ่นลมหวน "

พลตรี ชาติชาย ชุนหะวัณ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ นายอานันท์ ปันยารชุน พลเอก จรวย วงศายันห์ ม.ร.ว.เกษมสโมสร เกษมศรี นายเอนก สิทธิประศาสน์ นายเทพชู ทับทอง **นายยุวรัตน์ กมลเวชช** นายเกษม ศิริสัมพันธ์ **นายลิมปนนท์ เกตุทัต นายนุกูล ประจวบเหมาะ** นายรงค์ วงษ์สวรรค์ นาย สุธรรม อารีกุล นาย ประพาส จักกะพาก นายไพโรจน์ สุวรรณกร **พลเอก วันชัย เรืองตระกูล** นายมรกต ณ หนองคาย นายทองมา หงษ์ลดารม นายเชวง วงษ์ใหญ่ นายสุกิจ จุลละนันท์ นายสากล สกุลไทย นายโสภณ พึ่งสุนทร ฯลฯ

ครูผู้สอน นายซุ่นกิ๊ด (สุกิจ) นิมมานเหมินทร์ ฯลฯ

(ที่มา : อดีตที่ยังเล่าขาน,ไทยรัฐ ๑๒ ก.ค. ๒๕๓๕)

การจัดเตรียมฐานเพื่อการเลือกบุคคล และ "**สหายนำ**" เข้าสู่การเมืองได้ถูกกำหนดอย่างตายตัว ในทุกภาค แผนปฏิบัติการขั้นต่อไปก็คือการทำลาย ความเชื่อมั่นศรัทธาของประชาชนที่มีต่อสถาบันทหาร เพราะเดิมประชาชนไทยต่างเชื่อมั่นว่า " *สถาบันทหารคือผู้ที่มีความซื่อสัตย์ และมีความยึดมั่นใน สถาบันชาติ พระพุทธศาสนา และพระมหากษัตริย์ จึงเป็นบุคลากรที่ สมควรได้รับความไว้วางใจให้บริหารประเทศ* " แต่เนื่องจาก **สถาบันทหารคือศัตรูตัวสำคัญของพรรคคอมมิวนิสต์สากล และองค์กร CIA และองค์กรที่มุ่งทำลายความ**

มั่นคง ซึ่งเห็นตรงข้ามว่า ทหารคือตัวขัดผลประโยชน์ ที่ต้องขจัดให้สิ้นไป

ดังนั้นปฏิบัติการทำลายศรัทธาของกองทัพจึงเริ่มขึ้น และมีเป้าหมายประเด็นหลักเพื่อชี้นำโดยพฤติกรรมว่า " *ทหารคือบุคคลที่ทุจริต คอรัปชั่น ไม่มีวิสัยทัศน์ หรือความสามารถในการบริหารเห็นแก่พวกพ้องบริวาร ไม่อาจนำความเจริญมาสู่ประเทศได้ และหากต้องการความเจริญแก่ประเทศ ก็จะต้องนำเอาพลเรือนเข้ามาเป็นผู้นำในการบริหารประเทศเท่านั้น และพลเรือนที่ว่านั้นจะต้องมาจากการเลือกตั้ง*"

เมื่อการสร้างกระแสสร้างความเชื่อใหม่ สลายศรัทธาเดิมเป็นไปอย่างได้ผลปฏิบัติการทำลายสถาบันทหารจึงถูกกำหนดขึ้น

จุดสังเกตุ : อาจเป็นกรณีหนึ่งที่ทำให้ พลตรีชาติชาย ต้องลงสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาผู้แทนในจังหวัดนครราชสีมา เขตงานอีสานของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย และสิ่งที่น่าพิจารณาก็คือ ประวัติของ จอมพลผิน ชุณหะวัณ (บิดาของ พลตรี ชาติชาย) จัดว่าเป็นนายทหารชั้นจอมพล ที่ยากจนที่สุดในกองทัพไทย ไม่มีสมบัติหรือมรดกตกทอดใด ๆ แต่เหตุใด พลตรีชาติชาย ผู้เป็นบุตรจึงมีทรัพย์สินนับพันล้าน และทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้นมาจากแหล่งใด ในเมื่อพลตรีชาติชาย รับราชการทหารมิได้ทำการค้า เริ่มเข้าร่วมคณะปฏิวัติสมัยจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัตน์ ขณะที่ พลตรีชาติชาย มียศเป็นร้อยโท ???

๖.๑ เรื่องของความบังเอิญ !!!

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดหมาย หรือไม่ได้มีการวางแผนการณ์ไว้ล่วงหน้านั้น ในภาษาไทยเราเรียกว่า "**บังเอิญ**" ตามพจนานุกรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๒๕ ให้คำจำกัดความ ไว้ว่า

> " **บังเอิญ** (บัง-เอิน) ว.ที่เกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัว หรือโดยไม่คาดหมาย,
> **เผอิญ** เผอิญ(ผะ-เอิน) ว.บังเอิญ, หากเป็น,จำเพาะเป็น ใช้ว่า
> เผอิญ หรือ พรรเอิญก็มี "

จึงจำเป็นจะต้องนำเหตุการณ์ อันเกี่ยวข้องกับบุคคล และองค์กรที่ได้กล่าวไว้แต่เบื้องต้น แล้วมาพิจารณาว่าคืออะไร ? เป็นความบังเอิญหรือไม่ ?

ประเด็นหลัก เพื่อนำเข้าสู่จุดพิจารณา :

ก. ในปี พ.ศ.๒๕๐๗ CIA ได้ส่งเจ้าหน้าที่ในนามหน่วย “**ไลอ้อน**” เข้าทำงานร่วมกับ ตชด. ตำรวจภูธรทุกเขต เจ้าหน้าที่ปกครองท้องถิ่น ผวจ. ฯลฯ ฝ่ายยุทธการ ทภ. ในฐานะที่ปรึกษา หรือเลขานุการมีหน้าที่ เก็บข้อมูล รายงาน วิเคราะห์ และเสนอแนวทางแก่กองทัพบก เพื่อใช้สำหรับประกอบแผนยุทธการปราบปราม ผกค. โดยมีสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพอยู่ที่อาคารชั้น ๔ ตึกรมณียา ภายใต้ชื่อว่า “*สถาบันวิจัยสแตนฟอร์ด*” เป็นโครงการช่วยเหลือฟรีแก่รัฐบาลไทย โดยทุนของมหาวิทยาลัยแสตนฟอร์ด พร้อมกับว่าจ้างนิสิต นักศึกษา เข้าปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่ ผกค.

ข. ในปี พ.ศ.๒๕๐๙ CIA ได้เห็นชอบให้ กอ.ปค.บรรจุ นายประเสริฐ ทรัพย์สุนทร เข้าเป็นวิทยากร และอาจารย์สอนพิเศษ ในสถาบันทางทหาร และวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร เผยแพร่อุดมการณ์คอมมิวนิสต์ โดยภาพของ “*เรียนรู้เพื่อป้องกัน*” ในทุกหน่วยราชการตลอดมา

ค. ใน พ.ศ.๒๕๑๔ CIA ผ่าน Asia Foundation จัดตั้งมูลนิธิโกมล คีมทอง มี นายป๋วย อึ๊งภากรณ์ นายสุลักษณ์ ศิวลักษณ์ นายประเวศ วสี นายพิภพ ธงไชย นายโคทม อารียา เป็นต้น

> “เรื่องการที่ถูกกล่าวหาว่าเอาเงิน CIAเพี่รู้สึกอย่างไร ?
> ‘ผมเอง ก็ไม่รู้สึกอะไร เห็นว่าวิธีการของอาจารย์สุลักษณ์ ไม่ผิด รับเงิน Asia Foundation ก็ไม่มีเงื่อนไขผูกมัดอะไร’
> (ธรรมเกียรติ กันอริ, ๒๕๒๘)

มูลนิธิโกมลคีมทองประสานงานต่างประเทศโดย ***เดวิด กอสลิง*** *บาทหลวงโรมันคาทอลิก ผู้อำนวยการฝ่ายคริสต์จักรกับสังคม แห่ง สภาคริสต์จักรโลก ณ กรุงเยนีวา ประเทศสวิสเซอร์แลนด์* ซึ่งประสานปฏิบัติการกับ “**พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย(พคท)**” ใช้ “กลุ่มศึกษิตเสวนา” เป็นที่ประชุม โดยมี สหาย แสง รุ่งนิรันดรกุล นายทหารจรยุทธของ “**กองทัพปลดแอกแห่งประเทศไทย** (ทปท.)” อันจะทำงานประสานเป็นหนึ่งเดียวทุกเขตงานของคอมมิวนิสต์ไทย-ลาว-กัมพูชา แลกเปลี่ยนบุคลากรกับ กองทัพขบวนการประเทดลาว(ทปล) โดยผ่านทางภาคตะวันตกของลาวกับพื้นที่ภาคอิสานของไทย รวมทั้ง ”**องค์กรเซียม**”

ของเขมรแดง(เขมรพอลพต) ในประเทศกัมพูชาซึ่งตั้งขึ้นมาโดยองค์กร CIA และองค์กรของ"**วาติกัน**" เช่นเดียวกัน นี่คือหลักฐานการประสานงานระหว่าง "**วาติกัน**" กับ "**พรรคคอมมิวนิสต์** และ **องค์กร CIA**" (พุทธวิทยาเพื่อการปฏิวัติ, ๒๕๔๓)

ง. ในปี พ.ศ.๒๕๑๕ CIA ได้ส่งเจ้าหน้าที่ภายใต้หน่วย **MAP** (Militaly Assistance Program) จำนวน ๑๐ คน เข้าควบคุมและร่วมวางแผนทางยุทธการ ในการปราบปราม ผกค.ร่วมกับ กองทัพภาคที่ ๒ ใน "**ยุทธการภูหินร่องกล้า**" (New York Time,1972) ทำให้กองทัพไทยได้รับการสูญเสียชีวิตและเป็นการเสริมภาพความแข็งแกร่งของ พคท.มากยิ่งขึ้น

ข้อมูลภายในของ พคท. ระบุว่า "การจับกุมผู้ต้องหาคอมมิวนิสต์มีอยู่เป็น ประจำ และยิ่ง ประเสริฐ เอี้ยวฉาย ซึ่งเป็นกรรมการพรรคที่รับผิดชอบในเขตกรุงเทพฯ ถูกจับกุมในปี ๒๕๑๔ ทำให้งานของพรรคอ่อนแอลงมาก ทั้งจำนวนกำลังพล กำลังอาวุธก็มีอยู่น้อยฐานที่มั่นหลายแห่งต้องปิดตัวลง" (บันทึกการประชุม พคท.๒๕๑๕)

จึงเป็นที่ควรพิจารณาว่า ในยุทธการภูหินล่องกล้านั้น พคท.ได้กำลังพลอาวุธ จากที่ใด ?

" **CIA** มีคำสั่งให้จัดตั้งหน่วยล่าสังหารขึ้นชื่อว่าหน่วย **Delta** (**D** ย่อมาจากคำว่า **Death**) ใช้รูป "**ดวงตา**" หรือ "**สี่เหลี่ยม**" หมายถึงความมีโชคตามความเชื่อของชาวเวียตนามเป็นเครื่องหมายประจำหน่วย ภายใต้ความรับผิดชอบของ *นายพล โรลล์ รอเยอร์* โดยคัดเลือกชาวเขา และชาวเวียตนาม ที่พ่อแม่ญาติพี่น้องถูกเวียตกงฆ่า มาฝึกอาวุธ นำชาวเขา**เผ่าราดี**(Rhade) **ยะราย** (Jari) มาเป็นครูฝึกภาควิชาภาษาสัตว์ และการแกะรอย ภายใต้การควบคุมของนายพลเจอรี่ ดอดด์ ผู้ที่ได้รับการฝึกแล้วจะถูกสักที่หลังมือเป็นรูปสี่เหลี่ยม (ดวงตา) ลูกศรเสียบ ส่งเข้าเป็นครูฝึกประจำในกองกำลังของ "**องค์กรเซียม**" (เขมรพอลพต) โดยสร้างหน่วยใหม่ของพอลพตขึ้นมาเรียกว่า "หน่วยกา" กองทัพเวียตนามเหนือเรียกหน่วย Delta ว่า *Les Mercenairesι*" (Pantagon Report ,1972)

๖.๑.๒ การเตรียมพร้อม ก่อนปฏิบัติการ

ก่อนที่ CIA จะลงมือปฏิบัติการจริง ต้องหาข้อมูลทางยุทธศาสตร์ ใน

พื้นที่ปฏิบัติการให้มากที่สุด ดังนั้น CIA จึงจัดส่งเจ้าหน้าที่ และนักศึกษาออกปฏิบัติการวิจัยในพื้นที่ยุทธศาสตร์โดยละเอียด ภายใต้ชื่อของ " MRDC (Joint Thai-US Military Research & Development Center) ศูนย์วิจัยและพัฒนาทางกิจการทหารระหว่างไทยและสหรัฐอเมริกา ตัวอย่างการวิจัยทางยุทธศาสตร์ เช่น

1. The Stategic for Confict in South Thailand : By Russell F. Rhyne , Stanford Research Institute {Confidential}(สภาพยุทธศาสตร์ความขัดแย้งภาคใต้ของไทย)
2. Supply Requirements for The Royal Thai Army pay ment in Advanced Insurgency in Northeast Thailand : By Jo Giarra Research Analysis {Confidential} (การส่งกำลังบำรุง เพื่อเตรียมรับมือ ผกค.ในภาคอีสานของไทย)
3. Quick Gaming Study of Force Objectives for The Thai Royal Army :By Dorothy K Research Analysis {Secret}(การปฏิบัติการตอบโต้แบบเฉียบพลันของกองทัพไทย)
4. Border Patrol Police Capabilities and Potential for Counterinsurgency in Thailand : By Dorothy K. Rese arch Analysis {Confidential}(สมรรถนศักยภาพของ ตชด. ในปฏิบัติการร่วมและตอบโต้ผู้ก่อการร้าย)
5. Thailand Airfields, Capabilities Air-Support : J.A.. Wilson Research Analysis{Secret} (สนามบิน และการส่งกำลังสนับสนุนของกองทัพอากาศไทย)
6. Jungle Communications : AGLIE Stanford Research Institute{Secret} (สภาพเครื่องมือ,ระบบการสื่อสาร ที่ใช้สำหรับยุทธภูมิสภาพป่าเขาของกองทัพไทย) (Peter, Researc hers Aid Thai Rebel Fight, 1967)

การดำเนินการวิจัย ใช้การว่าจ้างอาจารย์นิสิตนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ของไทย ซึ่งมีองค์กรจัดตั้งของ กสน.ในสภาพขององค์กรประชาธิปไตย

แทรกอยู่ในสถานอุดมศึกษาที่สำคัญ ดังกล่าว เมื่อผนวกกับการช่วยเหลือ แบบให้เปล่าของ**สถาบันแสตนฟอร์ด "จึงได้รับความร่วมมืออำนวยความสะดวกจากกองทัพบก หน่วยงานความมั่นคงของรัฐเป็นอย่างดีโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์**"

" **CIA** ตั้งหน่วยงานผลิตอาวุธเชื้อโรค ที่ใช้สำหรับประเทศเมืองร้อนแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีการทดลองสร้าง อาวุธเคมี ชีววิทยา และคลื่นวิทยุควบคุมสมองเพื่อการสงคราม ซึ่งใช้ชื่อย่อว่า "**CBR**" โดยรัฐบาลสหรัฐจัดงบประมาณให้เฉลี่ยแล้วตกปีละ ๑๒ ถึง ๑๕ ล้านเหรียญสหรัฐ ในเกณฑ์ที่ประหยัดที่สุด สนับสนุนโครงการ "**ศูนย์สงครามชีวภาค**" ใช้ทดลองอาวุธชีวภาคใหม่ ๆ ภายใต้ "*การค้นคว้าต่อต้านโรคมะเร็ง*" (Water Gate Paper, 1969)

ภายใต้สถานการณ์และเป้าหมายที่แจ้งชัด ของ "**คณะทหารหนุ่ม**" และ "**ทหารประชาธิปไตย**" พลเอกอาทิตย์ กำลังเอก ถูกกำหนดให้เป็นเบี้ยตัวต่อไป เนื่องจากมีฐานกำลังทางทหาร แต่ไม่สังกัดอยู่ในขบวนการทั้งสอง ดังนั้นจึงต้องถูกกำจัดให้พ้นเส้นทาง

ในที่สุดด้วยสาเหตุของคำแนะนำ ให้แสดงความเห็น "*เรื่องการลดค่าเงินบาท*" ทำให้ พลเอกอาทิตย์ กำลังเอก ผู้บัญชาการทหารบก ต้องถูกปลดออกจากตำแหน่งในทันที

เป็นช่องว่างทางโอกาศส่งผลให้ พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ แกนนำของ "**ทหารประชาธิปไตย**" เข้าดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารบกแทน เป็นสิ่งที่ควรพิจารณาถึงรากเง่า และที่มา รวมทั้งผลปฏิบัติการขณะทำหน้าที่ ผบ.ทบ. และ ผบ.สส. รวมทั้งกลุ่มบุคลากรผู้ร่วมงานทั้งสิ้นนั้น ว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร ?

๖.๑.๒ ก. บังเอิญที่ ๑

"**ช่องบก**" อยู่ในเขต อ.น้ำยืน จ.อุบลราชธานี โดยมีเทือกเขาพนมดงรักเป็นเขตกั้น พื้นที่ซึ่งมีเขตติดต่อกันสามประเทศคือ ไทย-ลาว-กัมพูชา ภูมิประเทศเป็นเทือกเขาสูงชันสลับซับซ้อน ยากต่อการตรวจการทั้งทางพื้นดิน และทางอากาศ สามารถใช้เป็นที่หลบซ่อนและกำบังได้ เป็นอย่างดี พื้นที่ตรงส่วนนี้ทางฝั่งกัมพูชาจะเป็นเขตของ "องค์กรเซียม" (เขมรแดง) นำโดย พอลพต และ

นายเอียง ซารี ซึ่งมี CIA สนับสนุนการเงิน และอาวุธ อยู่เบื้องหลัง กองกำลังติดอาวุธของเขมรแดง ได้ผ่านเข้าออกทางด้านนี้อยู่เสมอนับตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๒๑ มีการลาดตระเวนปะทะกันบ้างประปรายเป็นลักษณะชุดปฏิบัติการไม่เกิน ๑๐ คน ซึ่งเมื่อทหารไทยได้ยิงเตือน เขมรแดงก็กลับเข้าสู่พรมแดนกัมพูชาไปทุกครั้ง ไม่มีการสู้รบกันรุนแรงแต่อย่างใด ในปี ๒๕๒๒ เป็นต้นมา เวียตนามได้เข้าไปมีอิทธิพลในประเทศกัมพูชา และ จัดตั้งรัฐบาลขึ้นปกครองประเทศ มีนาย เฮง สัมริน เป็นผู้นำ

จากนั้นกองทหารเวียตนามก็ได้ทำการกวาดล้างกองกำลังเขมรอื่น ๆ ที่ต่อต้านอยู่ทั่วประเทศ

๔ มกราคม พ.ศ.๒๕๒๘ เกิดการขัดแย้งกันระหว่างเขมรสามฝ่าย กองทัพเวียตนามจึงได้กวาดล้างเขมรแดง ที่อยู่ตามชายแดนด้านติดไทย โดยใช้กำลัง ๓ กองพล คือ พล.ร.๓๑๕, พล.ร.๒, และ พล.ร.๓๐๗ เข้ากวาดล้างในพื้นที่ชายแดน ด้าน อ.น้ำยืน จ.อุบลราชธานี ใช้เวลา ๗ วันจึงกวาดล้างสำเร็จ แต่เนื่องจากพื้นที่ภายในเขตแดนกัมพูชา เป็นพื้นที่ราบลุ่มต่ำกว่าฝั่งประเทศไทย ง่ายต่อการถูกเข้าโจมตี กองทหารจึงย้ายเข้ามาตั้งฐานลึกเข้ามาในพื้นที่ประเทศไทย ๕ กม. เช่นเนิน๓๖๑(ภูถ้ำเจี่ย), เนิน๔๕๓(ภูปาดช้าง) และดัดแปลงตั้งค่าย ขุดสนามเพลาะถาวร ตัดถนนเพื่อใช้ในการขนส่ง ได้ทุกฤดูกาล

กระแสของการต่อต้าน ทางการเมือง และประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ให้เวียตนามถอนออกจากกัมพูชา เร่ง เร้าให้เวียตนามต้องทบทวนบทบาท กองกำลังเขมรแดงและเขมรเสรีได้เข้าโจมตี ีเมืองที่อยู่ใกล้กับพนมเปญหนักขึ้น และบ่อยขึ้น *ทำให้กองทหารเวียตนามที่ยึดพื้นที่ของไทยเป็นฐานกำลัง ได้ถอนตัวออกไปทิ้งค่ายร้างปล่อยค่ายให้ทิ้งร้างไว้ พื้นที่นี้จึงจัดเป็นเขตปลอดจากกำลังเวียตนามเหนือตั้งแต่นั้นมา เพราะเขมรแดงได้ตั้งกองกำลังอย่างแข็งแรง และวางกับระเบิดไว้หนาแน่นทำให้ ทหารเวียตนามเหนือไม่สามารถผ่านเข้ามาได้*

ดังนั้นพื้นที่ตรงนี้จึงถูก CIA ดัดแปลงใช้เป็นค่ายฝึก การรบพิเศษของหน่วยเดลต้า **Delta** ซึ่งย้ายจากฐานเดิมสี่เหลี่ยมปากนกแก้ว ชายแดนเขมรติดเวียตนาม ด้านตะวันออก ศูนย์ฝึกนี้จะมีทั้งชาวเขาเผ่าม้งที่เป็นลาว และชาวเวียตนาม ที่ถูกคัดเลือกแล้วจำนวนนับหมื่น พร้อมอาวุธทันสมัย รวมไปถึงอาวุธ

ชีวภาค และแก๊สพิษ ที่สำคัญที่สุดคือฐานดังกล่าวนี้ **CIA**ได้ติดตั้งเครื่องมือสื่อสารพิเศษซึ่งเป็นทั้งเครื่องส่งวิทยุ และเครื่องรับวิทยุที่มีประสิทธิภาพสูง สามารถถอดรหัส(Decode) และสามารถก่อกวนคลื่นวิทยุได้ทุกระดับ และจับจุดกำเนิดรับ-ส่งผ่านดาวเทียม (ราคาสิบล้านเหรียญสหรัฐ เป็นเครื่องมือชนิดเดียวกับที่ CIA ได้ติดตั้งไว้ที่ฐานของนาย ซอนซาน เช่นกัน) ทั้งหมดอยู่ภายใต้การดูแลของ **นายเอียง ซารี** ผู้นำเขมรแดง

การร่วมปฏิบัติการของ พ.ค.ท. กับ องค์กรเซียมของเขมรพอลพตค่ายA-30 ภาพจากซ้าย พีรพล ตรียเกษม,ชำนิ ศักดิเศรษฐ, ไขแสง สุกใส, บุญเย็น วอทอง, ชัยวัฒน์ สุรวิชัย

๖.๑.๒.ก.๑ **รายงานการรบที่ช่องบก**

จากบันทึกของฝ่ายยุทธการได้ให้เข้าทำการโจมตีและยึด "**ช่องบก**" คืนให้ได้ เริ่มเมื่อต้นปี พ.ศ.๒๕๒๙ ?? ทภ.๒ โดยกองกำลังสุรนารี โดยปฏิบัติตามแผน D-8 ๓ เดือน จึงสามารถยึดเนิน๓๖๑(ภูถ้ำเจี่ย), เนิน๔๕๓(ภูปาดช้าง), เนิน๓๕๒ คืนได้สำเร็จ ฝ่ายเราต้องสูญเสียกำลังพล โดยเสียชีวิต ๒๘ นาย และบาดเจ็บ ๘๒ นาย ไม่มีการเข้าตีต่อเนื่อง เมื่อฝ่ายตรงข้ามได้ดัดแปลงที่มั่นแข็งแรง พร้อมกับเสริมกำลังเป็นที่เรียบร้อยแล้ว เดือน ธันวาคม พ.ศ.๒๕๒๙ โดยใช้กำลัง ๑ พัน ร. โดยปฏิบัติตามแผน D-9 เข้าตีต่อเนื่องถึง ๓ ครั้งภายใน ม.ค.-ก.พ. และรวมกำลังเข้าตีเป็นกลุ่มก้อนอีก ๑ ครั้งในเดือน มี.ค. โดยใช้กำลัง ๒ พัน.ร. ไม่สามารถยึด ทม.ได้ ฝ่ายเสียชีวิต ๓๖ นาย บาดเจ็บ ๒๕๒ นาย ตรงข้ามเสียชีวิต ๑๗ นาย ฝ่ายตรงข้ามได้วางกำลังเผชิญหน้ากับ ฝ่ายเราไม่

เปลี่ยนแปลง และยังได้เพิ่มเติมกำลังอีก ๔ พัน.ร และอาวุธยิงสนับสนุน เช่น ปตอ., ค.,ปรส., และจรวดขนาด ๑๐๗ มม.

ฝ่ายเราได้กำหนด"*แผนยุทธการเผด็จศึก*" โดยใช้กำลังทั้งสิ้น ๕ พัน.ร. (๑๙ ร้อย.ร.) ๑ร้อย ถ. (-) ๙ ร้อย ป. ๑ ร้อย ลว.ไกล และ ๓๗ กองร้อยทหารพราน และยังได้รับการสนับสนุนการ ช่วยรบจากชุดสัตว์ต่าง, ชุดสุนัขทหาร, ราษฎร, อาสาสมัคร, ซึ่งจะใช้ในการคุ้ม กันเส้นทางส่งกำลังบำรุงระวังป้องกันพื้นที่ส่วนหลังด้วย ได้กำหนดวัน ว. ในการ ปฏิบัติคือ ๑๔ เม.ย.๓๐

เมื่อ ๑๔ เม.ย.๓๐ ฝ่ายเราได้ใช้กำลังเข้าตีที่หมายพร้อมกันทั้ง ๕ ทม. และสามารถเข้ายึด ทม. ได้ดังนี้ เนิน เนิน ๕๖๕, ๕๐๐, ๓๘๒, ๓๗๖ ส่วนเนิน ๔๐๘ ได้รับการต้านทานอย่างหนัก ฝ่ายตรงข้ามได้ใช้อาวุธทุกชนิด ระดมยิงฝ่ายเรา จึงไม่สามารถเข้าสู่ที่หมาย ๔๐๘ ได้ และขณะที่ฝ่ายเรากำลัง เสริมความมั่นคงบริเวณ ทม. ฝ่ายตรงข้ามได้ตีตอบโต้ เพื่อยึดที่หมายคืนด้วยการระดมยิง ป., ปรส., ค. พร้อมกับใช้กำลังภาคพื้นดินเข้าตีฝ่ายเราอย่างต่อเนื่อง ฝ่ายเรามีเวลาจำกัดในการดัดแปลงที่มั่น และข้าศึกได้วางจุดยิงไว้แล้ว ฝ่ายเราเห็นว่าไม่สามารถที่จะยึด ทม.ไว้ได้ จึงถอนกำลังออกมา พร้อมทั้งทิ้งกำลังพลบางส่วน กดที่หมายไว้เพื่อรอปรับแผนใหม่ การสูญเสีย ฝ่ายเราตั้งแต่ ๑ เม.ย.-พค.๓๐ เสียชีวิต ๔๕ นาย บาดเจ็บ ๓๓๐ นาย(๑๕ เม.ย.๓๐)

จุดพิจารณา : ที่กล่าวข้างต้นคือ สภาพการรบส่วนหนึ่งระหว่างกองทัพของไทย กับ กองกำลังที่คาดว่าเป็น "ทหารเวียตนาม" โดยกำหนดจากหน้าตารูปร่าง และเครื่องแบบที่สวมใส่ กำลังพล อาวุธที่ทันสมัยมากมายนั้นได้รับการส่งกำลังบำรุงไม่ปรากฏว่ามาจากที่ใด และ เขตพื้นที่ "ช่องบก" เป็นเขตอิทธิพลของ "*องค์กรเซียม หรือเขมรแดง*" ของ**นายเอียง ซารี และพอลพต** เหตุใดจึงสามารถมีกำลังรบและประสิทธิภาพระดับนี้ และหากเขมรแดงมีศักยภาพ และกำลังอาวุธสูงระดับนี้จริง เหตุใดเขมรแดงจึงไม่สามารถเอาชนะ เขมรเสรีของเจ้าสีหนุ ซึ่งมีกำลังคนและอาวุธที่ล้าสมัย มีกำลังน้อยมาก หรือกำลังของ นายซอนซาน **ซึ่งมีอยู่ไม่ถึง ๒๐๐๐ คนเท่านั้น** ?? และฝ่ายเรายึดได้ อาวุธเคมี หน้ากากป้องกันแก๊สพิษ เครื่องแบบป้องกันอาวุธชีวภาค(ภาพ-ภาคผนวก) !!!

๖.๑.๒.ก.๒ **ผลสรุปของ “*ยุทธการช่องบก*”**

- ศปก.ทบ.ไม่สนับสนุนให้ใช้ ปรส. ทั้งที่ ภูมิประเทศจำเป็นต้องใช้อย่างยิ่ง ?
- เครื่องมือสื่อสาร ฝ่ายข้าศึกมีขีดความสามารถในการ ทำสงครามอีเล็คโทรนิคต่อฝ่ายเรา ด้วยการเลียนเสียง ก่อกวนคลื่น และจับจุดกำเหนิดสัญญาณฝ่ายเราได้ทุกครั้งในทันทีที่รายงานหรือสั่งการ ฝ่ายตรงข้ามจะยิง ป.ไปยังจุดกำเหนิด สัญญาณ ทำให้เราสูญเสียอย่างไม่มีทางแก้ไข ในทุก ชป.สภาพเหมือนกัน - การติดต่อสั่งการกับ บก.ควบคุม ไม่สามารถรักษาความลับได้
- การวางแผนยุทธการของ ศปก.ทบ. ไม่คำนึงถึงความสัมพันธ์พื้นที่ / อาวุธที่ใช้
- เอกภาพในการบังคับบัญชา การปฏิบัติการ การสั่งหน่วยปฏิบัติการที่ซ้ำซ้อนขาด เอกภาพในการบังคับบัญชา
- การสนธิขีดความสามารถ กับ ทอ.ยังไม่รัดกุม จึงขาดการปฏิบัติที่สอดคล้อง (ฝขว : การรบที่ช่องบก, ๒๕๓๐)

ขณะนั้นพื้นที่การสู้รบ” ช่องบก” ด้านฝั่งเขมรไม่ใช่เขตยึดครองของ ทหารเวียดนาม แต่เป็นเขต อิทธพลขององค์กรเซียม(เขมรแดง) หัวหน้าเขมรแดงซึ่ง รับผิดชอบพื้นที่ชื่อว่า **<u>นายเอียง</u>** **<u>ซารี</u>**

และก็บังเอิญเหลือเกินว่า ก่อนเกิดเหตุการ “ช่องบก” เมื่อ วันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๒๒ เวลา ๑๑.๓๐ น. เมื่อรัฐบาลเขมรแดง(พอลพต เอียง ซารี) เสียกรุงพนมเป็ญ **<u>พลเอกชวลิต</u>** **<u>ยงใจยุทธ</u>** <u>ได้นำเฮลิคอปเตอร์ไปรับนายเอียง ซารี</u> และคณะ ๑๑ คน ถึงเมืองปอยเปต ในเขตแดนกัมพูชา เพื่อพาหลบหนีข้ามเข้ามายังประเทศไทย เข้ามาสู่กรุงเทพฯ โดยมี**<u>พลเอกเกรียงศักดิ์</u>** **<u>ชมะนันท์</u>** ให้การช่วยเหลือลี้ภัยสู่ประเทศที่สาม โดยสายการบินไทย โดยขึ้นเครื่องบินที่ดอนเมือง เที่ยวบินที่ **TG.602** “ (จรัญ โยบรรยงค์, ๒๕๒๒)

และยังบังเอิญอีกว่า

นายอานันท์ ปันยารชุน ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ กับคณะของ **นายพิชัย รัตตกุล** รมว.ต่างประเทศ พรรคประชาธิปัตย์ ได้เดินทางไปยังประเทศกัมพูชา ก่อนกรุงพนมเปญแตก !!!

บังเอิญ บังเอิญ และ บังเอิญ

พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ เป็นแกนนำกลุ่ม "ทหารประชาธิปไตย" และยังเป็นเพื่อนนักเรียน **รุ่นลมหวล ร่วมชั้นเดียวกันกับ นายอานันท์ ปันยารชุน**

๖.๑.๒.ข. บังเอิญที่๒

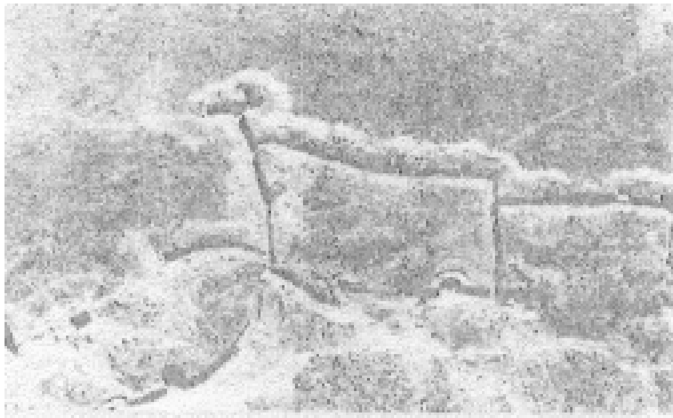
โดยกระแสความรู้สึกของคนไทยส่วนใหญ่ มักเชื่อมั่นหรือคิดกันไปว่า "ศักยภาพของกองทัพลาวนั้นไร้ศักยภาพที่สุดในย่านเอเซีย" ไม่สามารถเปรียบเทียบกับกำลัง อาวุธ ที่มีแสนยานุภาพของกองทัพไทย ซึ่งได้รับการสนับสนุนทางด้านอาวุธและที่ปรึกษาจากกองสหรัฐอเมริกา และเชื่อมั่นว่ากองทัพไทยมีศักยภาพทางการรบแข็งแกร่งที่สุดในย่านนี้ แม้แต่ทหารในกองทัพของไทยเอง ก็อาจมีความรู้สึกเช่นนั้น

ดังนั้นประชาชนไทยจึงให้ความยำเกรง อำนาจศักยภาพของกองทัพไทยเป็นอย่างยิ่ง และสามารถเป็นที่พึ่งของประชาชน ในการรักษาความมั่นคง และอธิปไตยของชาติได้ จะการทำลายภาพพจน์ความสำคัญ รวมทั้งลบความศรัทธาของความคิดในส่วนนี้จากสมอง ประชาชนให้หมดไป จึงต้องใช้การจัดสร้างสถานการณ์ โดยจัดหาพื้นที่ "สร้าง สถานการณ์สงครามหลอน"ที่เหมาะสม

อาศัยพรรคพี่น้องของ ผกค.ที่ขึ้นตรงกับสายของ พรรคคอมมิวนิสต์สากลเป็นตัวจัดฉาก และใช้อาวุธโดยอยู่กำหนดบทบาท และการรบในกรอบที่จำกัดเฉพาะไว้แล้ว และจะสำเร็จได้จะขึ้นอยู่กับต้องสามารถใช้ จุดบอดของกองทัพไทยตามข้อมูลลับ ๒ ประการคือ จุดบอดของเครื่องมือสื่อสาร และจุดบอด ของสรรพาวุธ จึงสำคัญว่าต้องหาบุคลากรชำนาญในสองส่วนนี้มาให้ได้ และบุคคลนั้นจะต้องทำหน้าที่สามารถบัญชาการรบด้วย ในขณะปฏิบัติการ

ภาพถ่ายทางอากาศแสดงความสูงชันของหน้าผา ที่มั่นฝ่ายตรงข้ามที่ "ร่มเกล้า"

การดัดแปลงที่มั่นของฝ่ายตรงข้ามบนเนิน ๑๔๒๘ ได้จัดสร้างอย่างถาวร

ภาพถ่ายทั้ง ๒ ภาพนี้เป็นการยืนยันให้เห็นถึง การเข้าฝังตัวอยู่ในดินแดนไทยมาเป็นเวลานาน จนสามารถดัดแปลงเป็นฐานที่มั่นได้อย่างถาวร และมีประสิทธิภาพ ซึ่งภาพและประจักษ์พยานของทหารยืนยันได้ว่า ไม่สามารถสร้างได้ภายในระยะเวลาเพียงสั้น ๆ อย่างแน่นอน และเป็นเขตอิทธิพลของเขมรพอลพต

๖.๑.๒.ข.๑ **ข้อมูลทางการของไทย** :

" หมู่บ้านร่มเกล้า เป็นหมู่บ้านหนึ่งในหลายหมู่บ้านในความปกครองของ อ.ชาติตระการ จว.พิษณุโลก อยู่ค่อนทางทิศตะวันตกของ อ.ชาติตระการ ประมาณ ๗๐ กม. และอยู่ห่างจากชายแดนประเทศลาว ถึง ๑๐ กิโลเมตร ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นทิวเขาสลับซับซ้อนและสูงชัน ราษฎรเป็นชาวเขาเผ่าม้ง (แม้ว)๑๐๐ ครอบครัว จำนวน ๖๘๐ คน พื้นที่นี้ทางราชการได้สร้างถนนเชื่อมต่อ ๓ จังหวัดคือ สายอ.นาแห้ว อ.ชาติตระการ จ.พิษณุโลก อ.น้ำปาด จ.อุตรดิตถ์ ตลอดเวลาที่ผ่านมา รวมถึง ในระยะที่ผ่านมา ไม่ว่าจะมีการปราบปราม ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ จะมีการพัฒนาอย่างไร ไทยก็ไม่เคยได้รับการทักท้วงหรือมีปฏิกริยาใด ๆ จากฝ่ายลาวว่า พื้นที่นี้เป็นของลาวเลย ประชาชนในหมู่บ้านร่มเกล้ารวมทั้งหมู่บ้านอื่น ๆ ที่อยู่ ใกล้เคียงต่างก็เนินชีวิตอยู่ด้วยความสงบสุขตลอดมา (พลโท ศิริ ทิวะพันธ์, กรณีร่มเกล้า, ๒๙ ส.ค. ๒๕๓๑)

๖.๑.๒ข.๒ ข้อมูลเฉพาะทางยุทธศาสตร์ :

" เป็นพื้นที่อยู่ระหว่าง ภูเมี่ยง ภูสอยดาว มีลักษณะเป็นแนวสันเขาที่ทอดยาวจากทิศ ตอ/น. และเป็นเส้นกั้นเขตแดนระหว่างไทย - สปปล. แต่เดิมพื้นที่แห่งนี้เป็นที่ซ่องสุมกำลังและฐานที่ตั้งของ ผกค. รัฐบาลจึงได้ส่งกำลังขึ้นไปปฏิบัติการทั้งด้านการเมืองและการทหาร ควบคู่กันไปมาเป็นระยะเวลานาน จนสามารถปราบปรามและชักจูง ผกค.ที่หลงผิดให้กลับใจเข้ามอบตัวต่อเจ้าหน้าที่แต่ปี ๒๕๒๕ เป็นต้นมา โดยที่รัฐบาลได้จัดสรรที่ทำกินให้ พร้อมกับจัดตั้งเป็นหมู่บ้านของผู้ร่วมพัฒนาชาติไทย โดยเรียกชื่อว่า **บ.ร่มเกล้า** โดยมีทหารพรานจาก **กรม ทพ.๓๔** มาจัดตั้งฐานปฏิบัติการ ๑ กองร้อยเพื่อให้ความคุ้มครองเรื่อยมา **สปปล.ไม่เคยมีการประท้วง หรือล่วงล้ำเข้ามาในพื้นที่นี้**

๖.๑.๒.ข.๓ การเตรียมการของฝ่ายตรงข้าม :

ในเขตลาว : ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๓๐ - คณะจัดตั้งพร้อมกำลังคุ้มกัน ๑๒ คน ขนปืนอาก้าร์ ๕๐ กระบอกกระสุน๕๐,๐๐๐ นัด กระสุนปืนอาร์พีจี จำนวน ๑,๕๐๐ นัด ลูกจรวด ๑๕๐ลูก ปตอ.๕๗ ๒ กระบอก เครื่อง

แบบ ทปล. จาก คลัง ม.หลวงพระบาง ไปลงที่ท่าเรือ ม.ปากลาย ส่งยังพื้นที่หมาย ๑๔๒๘ หน่วยรบได้เดินจากเมืองแก่นท้าว แขวงไชยบุรี ตั้งฐานพร้อมแล้ว (ไม่ปรากฏรายงานกองทัพลาว 'เรื่องขอขนย้ายอาวุธจากคลังแสง ม.หลวงพระบาง' ในเดือนนั้น

๖.๑.๒.ข.๔ การเตรียมการของไทย : *ไม่มีการพร้อมรบ เป็นสถานการณ์ปกติ*

๖.๑.๒.ข.๔.๑. ***จุดเริ่มต้นปะทะ*** :

วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๓๐ ได้มีกองกำลังไม่ทราบฝ่ายประมาณ ๓๐ คน ได้ใช้อาวุธยิงเข้าไปในหมู่บ้านร่มเกล้า และเผาทำลายรถแทรกเตอร์ของบริษัททำไม้สัมปทาน เมื่อทหารพรานผู้รับผิดชอบพื้นที่บริเวณนี้ เข้าไปทำการพิสูจน์ทราบจึงได้ปะทะกับกลุ่มกำลังนี้ถึง ๒ ครั้ง ทำให้ฝ่ายเราได้รับบาดเจ็บ ๒ นาย ชาวบ้านร่มเกล้าเสียชีวิต ๑ คน พนักงานขับรถแทรกเตอร์เสียชีวิต ๑ คน บ้านเรือนราษฎรได้รับความเสียหาย

วันที่ ๑ มิ.ย.๒๕๓๐ ทปล.(ดูจากเครื่องแต่งกาย) จำนวนหนึ่งได้รุกล้ำอธิปไตย เข้ามาจับราษฎร ๗ คน นำข้ามเขตไปในลาวหลบหนีมาได้ ๑ คน อีก ๕ คน ถูกคุมขังไว้ที่บ้านบ่อแตน แขวงไชยบุรี(ไม่ได้ขังไว้ในค่ายทหาร ? ไม่มีบันทึก รายงานการจับกุมของทหารลาว ในค่ายแขวงไชยบุรี) และได้ส่งคนมาเชิญนายอำเภอนาแห้ว ไปตกลงให้ยอมรับว่าราษฎรไทยลักลอบเข้าเมืองจริง แต่ฝ่ายไทยไม่สามารถยอมรับได้ เพราะเขตที่ราษฎรไทยก่อนถูกจับไปนั้น อยู่ภายในเขตแดนไทย

๖.๑.๒.ข.๔.๒ สถานการณ์รบ :

๒๗ กันยายน ๒๕๓๐ ได้เริ่มปะทะกับกองกำลังจำนวนมาก และฝ่ายตรงข้าม ได้ใช้อาวุธประจำหน่วยอย่างกว้างขวาง การปฏิบัติการดังกล่าวมีความรุนแรงมาจนถึงห้วง ๔-๖ ตุลาคม **<u>แต่กลับเงียบสงบไปอย่างไม่มีเหตุผล ตั้งแต่แต่วันที่ ๗ ถึง ๒๐ ตุลาคม จนคล้ายว่าสถานการณ์ได้เข้าสู่ภาวะปกติแล้ว</u>**

๒๐-๒๔ ตุลาคม ๒๕๓๐ จึงเข้าทำการเคลียร์พื้นที่พิสูจน์ทราบ เข้าถึง

บริเวณที่หมาย ๑,๒ ตรวจพบว่ามีร่องรอยการเข้ามาตั้งฐาน ปฏิบัติการของฝ่ายตรงข้ามแต่มีสภาพยังไม่แข็งแรงนัก **ไม่พบร่องรอยของอาวุธหนักเช่น ป.๑๐๕ ป.๑๕๒ หรือ ปรส.แต่อย่างใด !!**

๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๐ กองทัพภาคที่ ๓ ได้เสริมกำลัง ๑ ร้อย ป.๑๕๕ เข้าสนับสนุนการปฏิบัติในพื้นที่ และเริ่มปฏิบัติการเข้าโจมตี *โดยคำสั่งของ **เสธ.ทบ.(พลเอกจรวย วงศายันห์)** ซึ่งได้ออกคำสั่งกำหนดวันที่จะต้องเข้ายึดให้ได้เด็ดขาดจากฝ่ายตรงข้าม ซึ่งผิดหลักยุทธวิธีของการรบ ที่จะไม่สามารถ กำหนดสถานการณ์อนาคตถึง วัน ว. จะประสบชัยชนะนั้นว่าเป็นวันใด ผิดปกติวิสัยของทหารที่ผ่านหลักสูตรเสนาธิการ หรือแม้กระทั่งหลักสูตรการรบขั้นพื้นฐานของนายทหารชั้นประทวน ทำให้ทางกองทัพภาคที่ ๓ ต้องทุ่มกำลังเข้าปฏิบัติการอย่างเต็มที่ เพื่อให้เป็นไปตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา(เสธ.ทบ.)* โดยเข้าโจมตีฝ่ายตรงข้าม ทางตะวันตกไปสู่ตะวันออก ซึ่งผลของ การปฏิบัติสามารถยึด ทม.๑ ได้ ส่วนบริเวณ ทม.๒ ไม่สามารถยึดได้ เนื่องจาก ฝ่ายเราถูกต้านทานอย่างหนักจากปืน และจรวดแซมอย่างหนาแน่น ฝ่ายเราสูญ เสียส่วนหนึ่ง ฝ่ายตรงข้ามต้านทานด้วย ป.๑๐๕ เป็นชุด ๆ ละ ๕๐๐-๖๐๐ นัด ไม่สามารถที่จะหาตำแหน่งที่ตั้งของ ป.๑๐๕ ของฝ่ายตรงข้ามได้ เพราะภูมิประเทศสลับซับซ้อน **<u>กำลังพลฝ่ายเราไม่มีทางถอย</u> <u>เพราะเป็นสันเขาที่แคบและชันมาก</u> <u>ต้องนอนแนบตัวแล้วคลานเกาะห้อยตามผาขึ้นมา</u> <u>ฝ่ายตรงข้ามยิงพวกเราร่วงไปคนแล้วคนเล่า</u> <u>เป็นเรื่องยากลำบากที่สุด</u> <u>ที่จะเข้าตีและยึดให้ได้ในระยะเวลาที่เสธ.ทบ.</u> <u>กำหนดไว้</u>**

๖ พฤศจิกายน ได้ทำการเปลี่ยนแผนเข้าตีใหม่ โดยการเข้าตีจากทางทิศเหนือ และตรวจพบฐานส่งกำลังบริเวณ ทม.๓ มีกำลังแต่งเครื่องแบบทหารลาว ประมาณ ๑๐๐ คน ริมน้ำเหืองจึงทำการเข้าโจมตีจากบริเวณที่สูงลงไป กำลังฝ่ายตรงข้ามดังกล่าวได้แตกถอยข้ามเขตไปในลาว หลังจากกำลังฝ่ายเราได้เข้าโจมตี ทม.๒ อีกครั้ง แต่การปฏิบัติไม่สามารถบรรลุภารกิจ ได้เนื่องจาก ภูมิประเทศเป็นเขาสูงชัน จึงเปลี่ยนไปเข้าตีจากทางด้านทิศใต้

๘ พฤศจิกายน เริ่มเข้าตีจากทางด้านทิศใต้ ก็พบว่าเป็นที่หมายสูงชันกว่าตำแหน่งเดิมอีก ไม่สามารถเข้าถึงได้ ทิศทางเข้าตีที่สามารถ จะทำได้จึงควร

มาจากด้านตะวันตกและตะวันออกเท่านั้น เมื่อฐานส่งกำลังบริเวณ ทม.๓ ไม่สามารถใช้การได้ ฝ่ายตรงข้ามจึงได้ทุ่มกำลังเข้ามาจัดตั้งฐาน ส่งกำลังและใช้เป็นจุดที่ให้การคุ้มครองต่อการปฏิบัติบริเวณ ทม.เนิน ๑๔๒๘ โดยใช้สันเขาตรงบริเวณ ทม.๕-๖-๗-๘-๙ โดยมีจุดตั้งที่ฐานปฏิบัติการที่สำคัญ อยู่บริเวณจงอยหลัง ทม.๖ ซึ่งพื้นที่ดังกล่าว**ฝ่ายตรงข้ามได้เตรียมเป็นพื้นที่สังหารไว้** และหากไม่สามารถป้องกันไว้ได้ และทำการดัดแปลงเป็นฐาน ที่มั่นแข็งแรงขึ้นตามลำดับ โดยมุ่งที่จะใช้ ทม.๗-๘-๙ เป็นฐานสนับสนุนชั่วคราว และให้ ทม.๑๐-๑๑ เป็นฐานที่มั่นในการส่งกำลังเป็นฐานโครง เพื่อใช้กำลังเข้าโอบล้อมกำลังของฝ่ายเรา จากทางด้านทิศเหนือลงมา ซึ่งจากการพิสูจน์ทราบต่อมาได้ทราบว่า **มีกำลังของทหารต่างชาติ(ฝรั่ง)** **เป็นผู้สั่งการและอำนวยการปฏิบัติ** ให้ฝ่ายตรงข้ามดำเนินการรบ ครั้งในนี้

๑๕ ธันวาคม กองทัพภาคที่ ๓ ได้ใช้กำลังของพล ม.ผสมเตรียมพร้อม (ม.พัน.๑๘) และชค.๕๑๓ สย.๑๘ สนับสนุนด้วย ป. และ การโจมตีทางอากาศ ๒ เที่ยวบิน โจมตี ทม.๑-๒ โดยมีกำลังทหารพรานของกองทัพภาคที่๓ ร่วมในการปฏิบัติด้วยคือ ร้อย.ทพ.๓๓๐๔และร้อย.ทพ.๓๗๐๗ ทำการเข้าตี ทม.๑๐-๑๑ แต่การปฏิบัติไม่สามารถบรรลุผลให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้ แม้จะมีการปรับรูปขบวนในการเข้าตีหลายครั้งก็ตาม **ฝ่ายเราได้รับความสูญเสียส่วนใหญ่เกิดจากการทิ้งระเบิดของการสนับสนุนโจมตีทางอากาศ ที่ไม่ได้แจ้งให้กำลังฝ่ายเราทราบล่วงหน้าทั้งสองครั้ง ไม่สามารถพิสูจน์ทราบได้ว่าเกิดจากสาเหตุใด** ??

๒๓ ธันวาคม ฝ่ายเราทำการปรับกำลังทำการเข้าตีอีกครั้ง โดยใช้กำลังของ พัน.ม.๑๓๘ ร่วมกับ ชค.๕๑๓ สย.๑๘ เข้ายึดเนินสเปอร์ ซึ่งเป็นจุดที่ฝ่ายตรงข้ามใช้เป็นที่ตั้งของจุดตรวจการณ์ได้อย่างเด็ดขาด และทำการยึด ทม.๗ ได้สำเร็จในครั้งนี้ด้วย

๒๖ ธันวาคม **T.O.C. กองทัพบก** ได้สั่งการอนุมัติเพิ่มเติมกำลังอีก ๑ พัน ม. ๑ มว. ปตอ.เรดอาย จัดตั้ง บก.พัน.ป.ชต.,ส่วนแยก บชร.๓ และกำลังทางอากาศยานปีกหมุนโจมตี ๖ มกราคม ๒๕๓๑ เริ่มปฏิบัติเข้าตีต่อ ทม.ต่าง ๆ อีกครั้ง โดยใช้กำลัง ๒ พัน.ม. สนับสนุนด้วย ป. และการโจมตีทางอากาศ จากผลของการโจมตีในครั้งนี้สามารถ สกัดกั้นการส่งกำลังของ ฝ่ายตรง

ข้ามที่กระทำจากทางด้านทิศเหนือได้โดยเด็ดขาด

๒๓ มกราคม ปฏิบัติการหลังจากนายกรัฐมนตรี(พลเอกเปรม ติณสูลานนท์) เข้าตรวจเยี่ยมหน่วย ฉก.พล.ม.๑ ในสนามซึ่งในครั้งนี้ **ผบ.ทบ.(*พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ*) ได้ให้นโยบายและให้ทำการรุกออกนอกประเทศ ให้บุกข้ามเขตแดนเข้าไปในเขตประเทศลาว เป็นเรื่องที่ผิดหลักยุทธศาสตร์ ทั้งยังเป็นการขยายขอบเขตการสู้รบออกไป อันจะทำให้ขยายกลายเป็นสงครามใหญ่ระหว่างประเทศขึ้นได้ ซึ่งทั้งสองประเทศก็หนุน อยู่ด้วยประเทศมหาอำนาจทั้งคู่คือโซเวียตหนุนฝ่ายตรงข้าม สหรัฐอเมริกาหนุนฝ่ายเรา หากปฏิบัติตามนโยบายก็จะเป็นการสร้าง "<u>สงครามเวียตนามที่สองขึ้นในไทย</u>" และให้ทำการรบแบบอ่อนไปหาแข็ง นโยบาย ของ ผบ.ทบ. เพราะเป็นสิ่งผิดปกติ ทางยุทธวิธี** ตามหลักยุทธการต้องใช้กำลังกวาดล้าง รวดเร็วเด็ดขาด ไม่ให้ยืดเยื้อ

๒ กุมภาพันธ์ ฝ่ายตรงข้ามเริ่มใช้ จรวดแซมยิงโจมตี ตำแหน่งตกพิกัดตั้ง คิววี.๐๘-๐๙ พิกัดราบ คิววี.๓๙-๔๐ ซึ่งเป็นเทือกเขาตีนสวนทราย อ.ด่านซ้าย จว.ล.ย จำนวน ๑๑ นัด ฝ่ายเราปลอดภัย ๑๖ กุมภาพันธ์ กองทัพภาคที่ ๓ สั่งการให้ พล.ร.๔ จัดกำลังขึ้นผลัดเปลี่ยน พล.ม.๑ **<u>เตรียมการเข้าตีต่อ ทม. ตลอดแนว แต่ได้เลื่อนวัน, เวลาไปเป็น วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ เพื่อเข้าโจมตีขั้นเด็ดขาด เพราะสามารถควบคุมทุก ทม. ไว้หมดทุกจุดแล้ว พร้อมเข้ายึดเด็ดขาดได้ทันที ซึ่งหมายถึงสามารถขับไล่ฝ่ายตรงข้าม ออกจากแผ่นดินไทยและรักษาอธิปไตยของชาติไว้ได้ ทั้งยังหมายถึงชัยชนะ และศักดิ์ศรีของกองทัพไทย จึงได้รายงานการเลื่อนวันเข้าตีเด็ดขาดให้ T.O.C. ทราบ</u>**

๑๗ กุมภาพันธ์ **<u>กองทัพภาคที่ ๓ ได้รับคำสั่งจาก T.O.C ให้ยกเลิกการเข้าตียึดที่หมายเด็ดขาดโดยไม่มีเหตุผล ในขณะที่กำลังของ พล.ร.๔ ได้เตรียมเคลื่อนกำลังเข้าตี และเตรียมเคลื่อนกำลังแล้ว แต่ปรากฏ "คำสั่งนั้นให้หยุดโจมตีใด ๆ ต่อฝ่ายตรงข้ามทั้งสิ้นโดยเด็ดขาด " กองทัพภาคที่ ๓ ทบทวนคำสั่ง ยืนยันและรับปฏิบัต T.O.C. ยืนยันและสั่งการหยุดการให้หยุดโจมตีโดย อาวุธทุกชนิด ต่อฝ่ายตรงข้ามโดยสิ้นเชิง</u>** ???

๑๘ กุมภาพันธ์ ฝ่ายตรงข้ามซึ่งอยู่ใน ทม.ซึ่งจะเข้าตีเมื่อ ๑๗ ก.พ. แต่ทาง T.O.C ยกเลิกคำสั่งตียึดเด็ดขาดไปนั้น ได้ยิง ป. ๑๐๕ ,๑๕๒ เข้ามายัง

ฝ่ายเราตลอดทั้งวันเป็นชุด ๆ ละ ๘๐๐ สร้างความสาหัสแก่กำลังพลที่อยู่บนสันเขาที่แคบและสูงชันเป็นอย่างยิ่ง และ **<u>ไม่มีทางถอย</u>** **<u>เนื่องจากกำลังเดิมได้กด ทม.</u>** **<u>ไว้เพื่อเข้าตี</u>** **<u>และไม่มีคำสั่งจาก</u>** **<u>T.O.C.</u>** **<u>ให้ถอยเป็นเพียงคำสั่งให้หยุดทำการโจมตีฝ่ายตรงข้ามเท่านั้น</u>** **<u>ทำให้เกิดความสูญเสียแก่ฝ่ายเราอย่างน่าอนาถ</u>**

๑๙ กุมภาพันธ์ **ศปก.ทบ.โดยคำสั่ง ผบ.สส. พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ ให้ถอยห่างจากจุดสู้รบ ๑ กม.**

๖.๑.๒.ข.๔.๓ คำถามจาก " บ้านร่มเกล้า" -

เหตุใดจึงต้องประกาศวันยึดที่หมาย ? :

ตามหลักยุทธวิธี การกำหนดวันที่แน่ชัดลงไป เพื่อให้กำลังพลยึดที่หมายให้ได้ตามวันนั้น ๆ ไม่เคยปรากฏในหลักยุทธศาสตร์การรบ เสธ.ทบ. ประกาศต่อหน้านายทหารผู้บังคับการ เพื่อให้ปฏิบัติตามนั้น ใช้กฎเกณฑ์แบบแผน หรืออาศัยแรงจูงใจจากแหล่งใด ?

- ใครควบคุมเครื่องมือสื่อสาร ? :

การติดต่อสื่อสารควบคุมทางยุทธการต่อหน่วยกำลังใน พท. ซึ่งประกอบด้วยกำลังเข้าร่วมจาก ตชด., ตร.ภ., อส. ดำเนินการต่อฝ่ายตรงข้าม บก.ควบคุม กลับไม่แจกจ่ายเครื่องมือการสื่อสาร ในระดับคลื่นความถี่ เดียวกันในขั้นต้น ทำให้มีขีดจำกัดเกี่ยวกับเครื่องมือสื่อสารของแต่ละหน่วย ซึ่งไม่สามารถปรับความถี่ให้สอดคล้อง เพื่อให้การสั่งการเป็นไปตามเป้าประสงค์

- ใครควบคุมอาวุธ ? :

อาวุธประจำหน่วยที่มีอยู่ ไม่สามารถตอบสนองความต้องการ ทางยุทธการต่อภารกิจที่เพิ่มขึ้นได้ กำลังอาวุธที่ส่งมาสนับสนุน มีระยะเวลายาวนาน เนื่องจากไม่มีระบบการสนับสนุนส่งกำลัง และอาวุธที่ครบวงจร

- แผนของใคร ? :

พล.ม.๑ หลังจากได้รับคำสั่ง ลับมาก-ด่วนมาก ที่ นร.๕๑๐๕/๑๒๘ ลง ๓๐ มกราคม ๒๕๓๑ และคำสั่ง ยุทธการหักไพรี ๓๑ อน. ๓๑๐๒ลง ๓๐ ก.ย.๓๐ จึงได้กำหนด แผนยุทธการสายฟ้า ขึ้นเข้าปฏิบัติการในพื้นที่ บ.ร่มเกล้า ใช้กำลังของ พล.ม.๑ แบ่งออกเป็น ๓ ชุดปฏิบัติการ โดย ผบ. พล.ม.๑ เป็น

ผู้รับผิดชอบ (สาเหตุการณ์สั่งใช้กำลัง พล.ม.๑ เข้าตีก่อนนั้น เป็นคำสั่งจากแหล่งใดไม่ปรากฏโดยต้องยึดให้ได้เด็ดขาด จึงจัดชุดเข้าตี แบบตรงหน้าถึง ๓ ชุด เมื่อเข้าตีจึงเสียเปรียบอย่างยิ่ง เพราะพื้นที่เป็นภูเขาซับซ้อนลาดชัน และได้ถูกข้าศึกกวาดด้วย ป.๑๐๕ และ ๑๕๒ นอกจากจะไม่สามารถยึดพื้นที่ได้แล้ว ยังทำให้สูญ เสีย ชป.ทั้ง ๓ ชุด โดยสูญเปล่า ทั้งนี้เพราะเป็นการรบ ที่ผิดหลักยุทธวิธี ซึ่งโดยถูกต้องนั้น ในภูมิประเทศและสถานการณ์ดังกล่าวต้องใช้ ทหารราบ ทะลวงเปิดทางแทนที่จะใช้ทหารม้าภูเขา ของ พล.ม.๑ จึงนับเป็นการ สูญเสีย ที่เป็นบทเรียนราคาแพงของกองทัพ ในการสั่งการของผู้บังคับบัญชา ระดับสูงที่ไม่ทราบว่ามาจากแหล่งใด)

- ใครสกัดข่าวสาร ? :

มีคำสั่งจากแหล่งใดไม่ปรากฏ ขอให้ ทอ. สนับสนุนทางอากาศ (ทิ้งระเบิด) ในพื้นที่ซึ่งขณะนั้นมีกองกำลังของกองทัพไทย กำลังปฏิบัติการรบติดพันอยู่ เมื่อ ทอ.ได้รับรับทราบ <u>จึงขอทบทวนแจ้งพิกัดการสนับสนุน</u> <u>(ทิ้งระเบิด)</u> <u>ดังกล่าว</u> <u>โดยส่งโทรสาร(FAX)</u> <u>ไปยัง</u> <u>T.O.C</u> <u>ซึ่งมี</u> <u>เสธ.ทบ.</u> <u>เป็นผู้รับทราบ</u> <u>ให้ความเห็นชอบ</u> <u>และ นำแจ้งให้ถอนกำลังที่ปฏิบัติการทั้งหมดออกจากพื้นที่</u> <u>เพื่อความปลอดภัยของกำลังพลที่กำลังติดพันการรบนั้น</u> <u>ซึ่งทอ.จะทำการสนับสนุน</u> <u>(ทิ้งระเบิด)ให้ทันต่อ</u> <u>ว.นัดหมาย</u> <u>โดยทันที</u>

แต่สิ่งที่เกิดขึ้นคือ ข่าวสารที่ส่งไปยัง ทภ.๓ เพื่อให้ถอนกำลังออกจากพื้นที่ซึ่ง ทอ.สนับสนุน(ทิ้งระเบิด) ปรากฏว่าไปไม่ถึง ทภ.๓ ดังนั้นในพื้นที่ซึ่ง ทอ. ทำการ สนับสนุน(ทิ้งระเบิด) จึงเต็มไปด้วยกำลังทหารของกองทัพไทยทั้งสิ้น เพราะฝ่ายตรงข้าม ซึ่งกำลังรบประจันบานอยู่ในระยะประชิด(ระยะ๑๐๐หลา) และอยู่ในสถานการณ์ที่ได้เปรียบฝ่ายเรา กลับถอนกำลังออกจากพื้นที่หมดสิ้น ๒ ชั่วโมงก่อนที่เครื่องบิน ทอ. จะสนับสนุน(ทิ้งระเบิด) ลงในพื้นที่ดังกล่าว ดังนั้น <u>จึงเป็นการทิ้งระเบิดทำลายกำลังพลฝ่ายเรากันเอง</u> <u>บาดเจ็บหลายสิบคน</u> <u>เสียชีวิตจำนวนหนึ่ง</u> <u>โดยทาง</u> <u>T.O.C.</u>(Technical Operation Control) <u>แจ้งว่าสาเหตุที่ FAX ไม่ถึงเคงเพราะบังเอิญเครื่องFAX</u> <u>เสีย</u> <u>หรือ</u> <u>ถูกปิด</u> !!

(หากเป็นเช่นนั้นเหตุใดไม่แจ้งให้ทราบ ทางเครื่องมือสื่อสารอื่นเช่นวิทยุข่ายทหาร หากกลัวความลับรั่วก็เข้ารหัสได้ **<u>แต่เหตุใดฝ่ายตรงข้ามจึงล่วงรู้ก่อนล่วงหน้าถึง</u>**

๒ ชั่วโมง ซึ่งเป็นระยะเวลาก่อนที่ ทอ.จะนำเครื่องขึ้นจากฐานบิน มาทิ้งระเบิด ตรงพื้นที่ซึ่งพวกเราอยู่นั้นได้ และไม่ได้เกิดขึ้นครั้งเดียว แต่เกิดขึ้นอย่างซ้ำซ้อน ??)

- มันเป็นชาติไหน ? มันเป็นใครกันแน่ ?

จากรายงานของ ศสพ.ชป. ได้ปะทะกับฝ่ายตรงข้ามและได้สังหาร **ชาวต่างชาติ(ฝรั่ง)หลายศพที่แต่งเครื่องแบบชุดพราง จากรายงานของ ทอ. ที่ทำการตรวจสภาพการรบทางอากาศ ได้พบชาวต่างชาติ(ฝรั่ง) จำนวนมาก แต่งเครื่องแบบชุดพราง ปฏิบัติการร่วมกับฝ่ายตรงข้ามเหตุใด ผู้บังคับบัญชาจึงสั่งให้รายงานเป็นทางการว่า เป็นชาวรัสเซีย และชาวคิวบา ทั้ง ๆ ที่ไม่มีสิ่งแสดงเหตุ หรือมีเครื่องหมาย บัตร ใด ๆว่าเป็นคนสัญชาติที่ว่า ?** ตรงกับคำให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชนของ พ.อ.ฤทธี เมื่อ ๒๒ ก.พ.๒๕๓๑ ว่า

" *สำหรับที่มีข่าวว่า มีทหารต่างชาติร่วมรบกับทางด้านประเทศลาว มีเหตุการณ์เกิดขึ้นตอนหนึ่งคือ จ.ส.อ.ของกองพลทหารม้าที่ ๑ ขณะที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ได้หลงเข้าไปในฐานของลาว จุดหนึ่งที่เขาถูกจี้อยู่นั้น เขาได้สังเกตเห็นคนหนึ่งลักษณะของรูปร่างคล้าย ๆ ฝรั่งหรือแขกผมหยิก หน้าดุ มีเครา(*อเมริกันนิโกร ?) "

- รายงานจากเวียตนาม ระยะเวลาดังกล่าวกองทัพเวียตนาม ระดมพลจากลาว เพื่อเข้าตีเขมรพอล พต (เขมรแดง)ในกัมพูชา จึงไม่มีกองกำลังทหารเวียตนามในลาว ณพื้นที่ดังกล่าว

- การส่งกำลังบำรุง :

เสบียงอาหารของ ทปล. ได้ลักลอบส่งเข้าไปสนับสนุนโดยซื้อจาก จว.ล.ย. ในประเทศไทยนี่เอง ซึ่งหากเป็น ทปล. แล้วจะไม่ต้องปรากฏการสนับสนุนเช่นนี้ จะส่งตรงได้จากภายในของลาว ข้ามเขตลาวมาสะดวกกว่า

- การเตรียมใช้สารพิษ :

ฝ่ายตรงข้ามได้นำสารพิษมาเตรียมไว้ในพื้นที่ทำการสู้รบ เพื่อเตรียมใช้ต่อฝ่ายเรา มีทั้งชนิดเม็ด, ของเหลวเพื่อใช้ใส่ในแหล่งน้ำ ชนิดผงฝุ่นบรรจุในกระสุน ป. , ค., ลข. แต่ไม่ทันได้ใช้เนื่องจากมีการเจรจาหยุดยิงก่อน(ในฐานทัพลาวไม่มี สารชนิดนี้ใช้ สารดังกล่าวนี้ เป็นชนิดเดียวกับที่ หน่วยCIAได้ฝังซ่อนไว้

และได้ขุดพบโดยบังเอิญในสนามบินปราณบุรี จึงปรากฏเป็นข่าวในปี ๒๕๔๒)

และก็บังเอิญเหลือเกินว่า

ผู้มีอำนาจบัญชาการหน่วยรบ และปฏิบัติการของกองทัพ ในยุทธการร่มเกล้า

คือ **พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ** ผู้บัญชาการทหารบก ร.ก.ผู้บัญชาการทหารสูงสุด

พลเอกวันชัย เรืองตระกูล รองผู้บัญชาการทหารบก

ผู้ควบคุมอำนวยการกำหนดแผนยุทธการT.O.C(Technic Operation Control)

คือ พลเอกจรวย วงศายันห์ เสนาธิการทหารบก

บุคคลทั้ง ๓ ผู้เป็นจักรกลสำคัญในยุทธการร่มเกล้าคือเพื่อนร่วม **รุ่นลมหวล** ทั้งสิ้น

ผลสรุปจาก "บ้านร่มเกล้า" :

ทำให้ทหารทั้ง ๓ เหล่าทัพหมดศักดิ์ศรีและความเชื่อมั่นศรัทธาจาก ประชาชน มีการสร้างกระแสโดยแนวร่วมจัดตั้งกระจาย ข่าวว่ามีการสูญเสียอย่างมากมายมหาศาล ทำลายเกียรติภูมิศักดิ์ศรีของตำแหน่งสูงสุดของกองทัพ นั่นคือ ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการทหารบก เสนาธิการผู้วางแผนยุทธการ ว่า *เป็นตำแหน่งของบุคคลที่ ไร้สติสัมปชัญญะ ขาดความสามารถ* "แม้กระทั่งรบกับลาวยังแพ้ จะไปรบ จะไปสู้กับใครได้" และใครจะขึ้นมาดำรงค์ตำแหน่งนี้ก็ได้ เฉพาะอย่างยิ่ง เป็นการทำลาย " นายกรัฐมนตรีที่เป็นทหาร และไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง" (ขณะนั้นนายกรัฐมนตรีคือ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์) ซึ่งอดีตดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารบกมาแล้วให้เสียหายไปพร้อมกันด้วย สร้างความเชื่อใหม่ ให้เห็นว่าทหารใช้กำลังปราบปรามและเอาชนะได้เฉพาะกับประชาชนที่ไม่มีอาวุธเช่นในกรณี ๑๔ตุลาและ๖ตุลา แต่กับข้าศึกหรือต่างชาติก็ไม่สามารถเอาชนะได้ กองทัพไร้ประโยชน์และศักยภาพการป้องกันประเทศ ไม่จำเป็นต้องมีกองทัพก็ได้เพราะเพียง ใช้การเจรจาโดยนักการเมือง ก็สามารถยุติการ สู้รบหรือสงครามได้แล้วไม่ต้องใช้ทหาร นี่คือการใช้สูตรในสมการ **M =Mental** ซึ่งแผนปฏิบัติการดังกล่าวโดยการใช้อดีตผู้บัญขาการกองผสม ๓๓๓ ขององค์กร CIA (พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันท์ สส. ร้อยเอ็ด) ไปเจรจาเพื่อให้ดูสมจริง

แผนที่แสดงบ้านร่มเกล้าอยู่ในผืนแผ่นดินไทยห่างชายแดนลาว ๑๐ กิโลเมตร

หน้ากากป้องกัน และอาวุธเคมีชนิดเดียวกับ CIA ทดลองที่ อ.ปราณบุรี

ปฏิบัติการตามสมการนี้ส่งผลให้ภาพพจน์ ความเชื่อมั่นของประชาชนต่อศักยภาพของทหารว่า สามารถเป็นหลักประกันรักษาความมั่นคงของชาติ ได้จึงถูกทำลายสิ้นลงโดยสิ้นเชิงและถูกมองว่า ไม่มีความสามารถที่จะเป็นผู้นำ หรือสามาถบริหารประเทศได้อีกต่อไป เรื่องการบริหารนั้นจะต้องเป็นหน้าที่ของผู้แทนราษฎร และหากว่าทหารต้องการเข้าสู่การเมืองก็ต้องออกมาสมัครเลือกตั้ง เช่นเดียวกันกับ พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันท์ ซึ่งได้สร้างตัวอย่างลาออกจากราชการเพื่อสมัครผู้แทนราษฎรเท่านั้น (ซึ่งเป็นแบบอย่าง ให้นายทหารระดับสูงต้องลาออกข้าราชการทหารสู่การเมือง เช่นพลเอกชวลิต พลเอกอาทิตย์ ฯลฯ) โดยใช้สถานการณ์ "**บ้านร่มเกล้า**" เป็นเครื่องชี้นำ และเพิ่มความสำคัญของนักการเมือง ซึ่งแท้จริงก็คือ "สหายนำ" ที่จะเข้ามาบริหารประเทศตามแผนที่วางไว้

ย่อมต้องไม่ใช่ความบังเอิญ

ขณะเกิดเหตุ "**ร่มเกล้า**" ผู้รับคำสั่งให้นำกำลังเข้าทำการสู้รบในสมรภูมิอย่างสามารถและอยู่ในเหตุการณ์คือ **พลโทอิสระพงษ์ หนุนภักดี** แม่ทัพภาคที่๒ ได้รายงานข้อมูลจริงที่ขัดแย้งการสั่งการของ เสธ.ทบ.(พลเอกจรวย วงศายันห์) พร้อมคำแนะนำ ตามรายงานลับหมายเลข๕๓ และอีกผู้หนึ่งคือ **พลอากาศโท เกษตร โรจนนิล** เป็นผู้ให้ทบทวนคำสั่งสนับสนุนทางอากาศของ T.O.C. นายทหารชั้นผู้ใหญ่ทั้งสองท่าน ล้วนมีประสบการณ์จากการสู้รบในสมรภูมิ ย่อมทราบดีว่า คำสั่งการของ เสธ.ทบ. ผิดต่อหลักการรบโดยสิ้นเชิง โดยเฉพาะการสับเปลี่ยนกำลังพลขณะทำหารสู้รบ คำสั่งให้ตีผ่านกองกำลังหลัก ซึ่งพร้อมจะเข้าโจมตี รวมทั้งการสั่งการให้ ทอ.ทิ้งระเบิดเป้าหมายซึ่งมีทหารไทยเกาะติดพื้นที่อยู่นั้นคือการ "**<u>ฆาตกรรมหมู่</u>**" ผู้กระทำไม่ว่าในชั้นยศใดย่อมมีความผิดตามวินัยทหาร ยิ่งกว่านั้นสิ่งที่เป็นสาเหตุของการทักท้วงคือการที่ต้อง"**ยอมเสียดินแดนให้กับอริราชศัตรู**"เพราะกรณี **พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ ผบ.ทบ. ตกลงยอมให้ถอยทหารออกจากเขตสู้รบเข้ามาในแดนไทย ๑ กม.นั้น ทำให้ประเทศไทยต้องเสียดินแดนไป ๑๑ กิโลเมตร**(บ้านร่มเกล้า อยู่ในไทยห่างชายแดน ๑๐ กม. เมื่อถอย ๑ กม = ๑๐+๑ = ๑๑ กม.) จึงเป็นสิ่งที่ทหารไทยยอมไม่ได้ แต่เหตุใดจึงทำให้ พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ ผบ.ทบ และ ผบ.สส. ยอมเสียดินแดน ซึ่งอาจมีความผิดตาม พ.ร.บ.วินัยทหาร และมีโทษถึงประหารชีวิต ???

จุดสำคัญ ของยุทธการ "**ช่องบก**" และ "**ร่มเกล้า**"อยู่ที่ปัญหาสำคัญเหมือนกัน

ลับ

[redacted]

[redacted]

เหตุการณ์แนวชายแดนบริเวณ บ.ร่มเกล้า อ.ชาติตระการ จว.พ.ล. ของ ทภ.3 ตั้งแต่ปลายปี 30 จนถึงการหยุดยิงเมื่อ 19 ก.พ.31 เวลา 0800 ถึงแม้จะไม่มีการใช้กำลังของ ทภ.2 เข้าปฏิบัติการรบโดยตรง แต่ก็ปรากฏการยิงข้ามเข้ามาในพื้นที่ อ.นาแห้ว จว.ล.ย.หลายครั้ง

หน่วยทหารใน ทภ.2 ตลอดจนกำลัง ตร.ภ.ของ บช.ภ.2, ตชด.ของ บก.ตชด.ภาค 2, อส.ของ กอ.รมน.จว.ทั้ง 17 จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และประชาชน ได้เตรียมการปฏิบัติในด้านต่าง ๆ ให้พร้อมรับสถานการณ์ที่อาจจะมีความรุนแรงเข้ามาสร้างความเสียหายแก่ชีวิต ทรัพย์สินของประชาชน, ส่วนราชการต่าง ๆ รวมทั้งได้มีการปฏิบัติทางทหารในบางส่วนเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติของ ทบ. ซึ่งผลจากการแสดงความพร้อมเพรียงกันของกองกำลังทุกส่วน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นปัจจัยประการหนึ่งที่ทำให้ฝ่ายตรงข้าม ได้ตระหนักถึงขีดความสามารถและท่าทีของหน่วยใน ทภ.2 จึงไม่มีเหตุการณ์รุนแรงมากนัก และเกิดความสงบสุขในเวลาต่อมา

การปฏิบัติของหน่วยต่าง ๆ ในครั้งนี้ มิใช่จะเกิดประโยชน์เฉพาะเหตุการณ์ บ.ร่มเกล้า อ.ชาติตระการ จว.พ.ล. แต่จะเป็นเสมือนการทดสอบแผนการปฏิบัติทางยุทธการ การข่าว กิจการพลเรือน การสนับสนุนของหน่วยต่าง ๆ ว่ามีความพร้อมที่จะเผชิญต่อภัยคุกคามที่จะเกิดขึ้นในโอกาสต่อไปเพียงใด และจะเป็นข้อมูลบทเรียนที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งที่จะพัฒนาแผน การปฏิบัติในทุกด้านให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

[redacted]มีข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม แล้วกรุณาแจ้งให้ ทภ.2 ทราบ จะเป็นคุณประโยชน์แก่ผู้เกี่ยวข้องเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบคุณไว้ล่วงหน้าในโอกาสนี้ด้วย

เกิดมาใช้หนี้ เพื่อผืนดินไทย

พลโท

(อิสระพงศ์ หนุนภักดี)

แม่ทัพภาคที่ 2

เอกสารรายงานของ **พลโทอิสรพงษ์ หนุนภักดี** และ **พลอากาศโทเกษตร โรจนนิล** แม้จะเป็นความจริง เป็นสิ่งที่ต้องปฏิบัติตามจิตสำนึกของความเป็นทหารที่จะต้องรักษาอธิปไตยของชาติ และความเป็นคนไทยในการพิทักษ์แผ่นดินอันเป็นที่รักยิ่งก็ตาม แต่นายทหารชั้นผู้ใหญ่ทั้งสองไม่ได้เฉลี่ยวใจเลยว่า เอกสารรายงานลับทั้งสองส่วนนั้น ได้เสนอต่อผู้บัญชาการทหารสูงสุด แต่ทั้งผู้บัญชาการทหารบก และผู้บัญชาการทหารสูงสุด **เป็นคน ๆ เดียวกัน คือ พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ** อีกทั้งผู้ที่สั่งการและดำเนินแผนยุทธวิธีที่ผิดพลาดคือ พลเอกจรวย วงศายันห์(T.O.C) เพื่อนสนิทของ**พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ** และ **นายอานันท์ ปันยารชุน** และนั่นไม่เพียงแต่ไม่สามารถดำเนินการกับผู้กระทำความผิดได้แล้ว ยังหมายถึง **พลโทอิสระพงษ์ พลอากาศเอกเกษตร** ได้ประกาศตัวเป็นศตรูกับ "**ขบวนการลมหวน**" โดยไม่รู้ตัว...!!!

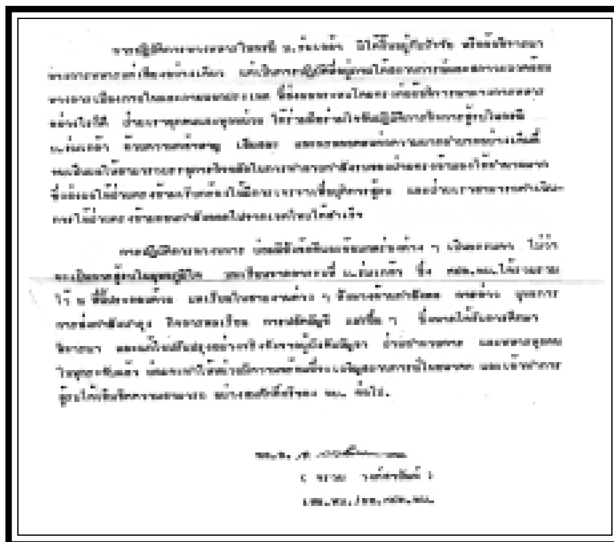
ลาวสุดแสนดีใจกับผลงานของ **พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ**

๒ ประการ คือ

๑. การวางแผนสั่งการยุทธการของ T.O.C. ผิดพลาดจากหลักยุทธวิธีโดยสิ้นเชิง จึงไม่ใช่การบังเอิญ

๒. ในการรบทั้งสองครั้งนั้น คือการฝึกซ้อม "ทำสงคราม I.T.(Information Technology warfare) ขององค์กรCIA จะเห็นได้จากข้อขัดข้องของและการทำลายคลื่นรับ-ส่งจากสื่อสารของกองทัพในการยุทธการทุกชนิดทั้งสิ้น

จุดพิจารณา ในเอกสารรายงานลับมาก "**บทเรียนจากบ้านร่มเกล้า**" เขียนโดย **พลเอกจรวย วงศายันห์** **ไม่มีข้อความที่กล่าวถึง** **การทิ้งระเบิดพลาดเป้าหมายโดยการสั่งการที่ผิดพลาดของ** **T.O.C.** **แม้อักษรเดียว**

หลังจากเกิดเหตุกรณี "**ร่มเกล้า**" และ "**ช่องบก**" แล้วนั้น **พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ** ได้เสนอให้รัฐบาล(พ.ศ.๒๕๓๒)ยกเลิก พ.ร.บ.ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ ซึ่งมีบทลงโทษแก่ผู้มีพฤติกรรมบ่อนทำลายชาติ เพื่อไม่ให้สามารถจับกุมลงโทษผู้กระทำผิดได้ (ที่มา : สนผ.กอ.รมน.'ลับมาก' ด่วนมาก ที่ นร.๔๑๐๑.๒/๖๐)

บังเอิญที่ ๓

ประเทศไทยมีรากฐานขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรม สังคม

มาจากพระพุทธศาสนา พระภิกษุสงฆ์ได้ร่วมกับทหาร สร้างชาติมาแต่ครั้งบรรพกาล ความมั่นคงของพระพุทธศาสนามาจากหลักพระธรรมคำสอน ดังนั้นจึงเป็นที่ศรัทธาเลื่อมใสแก่พุทธศาสนิกชน ซึ่งหากจะ ปฏิวัติวัฒนธรรม และสังคมไทยต้องทำลายพระพุทธศาสนาให้ได้ จากกรณี ๖ ตุลา ๒๕๑๙ แสดงให้เห็นได้ชัดว่าพระอุดรคณาภิรักษ์ (กิติวุฑโฒ) พระภิกษุสงฆ์ในพระพุทธศาสนาซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญในการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองที่สุด นอกเหนือไปจากกองทัพ แต่หลังจากที่ "**สหายนำ**" ได้จัดตั้งแนวร่วมพร้อมสื่อ "**มติชน**" สร้างเงื่อนไขขึ้นในเดือน ก.ย. ๒๕๒๘ ต่อเมื่อมหาเถรสมาคมได้พิจารณาแล้วมี ผลว่าพระกิติวุฑโฒนั้นไม่มีความผิดตามข้อกล่าวหา ดังนั้นองค์กรปกครองคณสงฆ์จึงถูก แปรเป็นเป้าหมายหลักที่จะต้องถูก ทำลาย ลงไปให้ได้ ให้กับ "วาติกัน" สามารถ ใช้เป็นบรรทัดฐาน ให้บาทหลวงแต่งกายและมีวัตร ปฏิบัติคล้ายพระภิกษุสงฆ์ในพระพุทธศาสนาได้เช่นกัน โดย ไม่ต้องถูกต่อต้าน หรือถูกเจ้าหน้าที่บ้านเมืองลงโทษ นี้ได้ชัยชนะอย่างไร้การต่อต้าน (ได้รับการคุ้มครองจากรัฐบาล

แนวรบที่ ๑

อดีตโฆษกนัก จัดรายการวิทยุ ชื่อ รักษ์ รักพงษ์ ภูมิลำเนา อ.พิบูลย์มังสาหาร จว. อุบลราช ธานี ซึ่งได้เข้ามา บวชเป็นพระภิกษุในพระพุทธศาสนา ได้รับการสนับสนุนจาก พลตรี จำลอง ศรีเมือง ประสบความสำเร็จในการแยกตัวออกจากองค์กรปก ครองคณะสงฆ์ ประกาศตั้งนิกายใหม่ และขนานนามตัวเองว่า"**โพธิรักษ์**" อาศัย อยู่ในสำนัก "**สันติอโศก**" ตั้งพรรคการเมืองชื่อ "พรรคพลังธรรม"เป็นฐานกำลัง ต่อรอง"และมีเหตุการณ์อะไรต่ออะไรมากมาย ในเรื่องของทางการเมือง โดยเฉพาะเกี่ยวข้องกับพวกเรา ตั้งแต่เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงไป ถึงขั้นว่ามีการตั้ง พรรคการเมืองขึ้น แล้ว พวกเรารู้กันดีอยู่ว่า 'คุณจำลอง' มีการตั้งพรรค การ เมืองขึ้นมา ก็รับรู้และ ก็ได้ช่วยอะไรต่ออะไรกันมาตั้งแต่ต้น เก็ตั้งชื่อพรรค เอา ชื่อพลังนี้เอาไว้คำหนึ่ง แล้วก็หาคำอื่นมาใส่ไว้ให้ด้วย ก็จึงได้ 'คุณจำลอง' ก็ว่า 'พลังธรรม' ตกลงตั้งชื่อ 'พรรคพลังธรรม' และก็ไปเปิดตัวในตอนบ่าย และก็ไป ยื่นสมัครที่มหาดไทย..."(เทปเสียง, โพธิรักษ์, ๓ พ.ค.๒๕๓๑)

การใช้ "**พุทธวิทยาเพื่อการปฏิวัติ**" จัดตั้ง "**สันติอโศก**" นี้ เพื่อเปิดทาง

พลเอกชาติชาย ชุณหะวรรณ นายกรัฐมนตรี *ซึ่งได้มีคำสั่งในวันที่ ๑๕ มิ.ย. ๒๕๓๒ ให้เจ้าหน้าพนักงานเลื่อนการให้สึก พระโพธิรักษ์ออกจาก เพศภิกษุสงฆ์ ในพระพุทธศาสนาไปไม่มีกำหนด* ซึ่งเป็นการ จาบจ้วงและก้าวก่าย การบริหารงานขององค์กรปกครองคณะไทย และ ทำลายพระธรรมวินัยของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เนื่องจาก "*ผู้ใดที่ปฏิเสธพระรัตนตรัย อันมีพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ซึ่งเป็นหัวใจของพระพุทธศาสนา บุคคลนั้น ย่อมไม่ใช่พระภิกษุสงฆ์ ต้องมีความผิดฐานแต่งกายเลียนแบบสงฆ์ และต้องสึก จากสมณเพศในทันที*"

แต่ด้วยการใช้อิทธิพลทางการเมือง และความมีอำนาจของ "**คณะทหารหนุ่ม**" ทำให้เจ้าหน้าที่ไม่สามารถสึก "**โพธิรักษ์**" ได้จึงเป็นการใช้อำนาจบีบบังคับองค์สมเด็จพระสังฆราชฯ ประมุขคณะสงฆ์ไทย ซึ่งเป็นประธานมหาเถรสมาคม องค์กรปกครองคณะสงฆ์ไทย ได้มีพระโอวาทระบุความผิดทาง พระธรรมวินัยของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไว้ชัดแจ้ง

ในวันที่ ๒๓ พ.ค. ๒๕๓๒ ในการประชุมคณะการกสงฆ์ พิจารณากรณี "**สันติอโศก**" นับเป็นยุทธวิธีใช้ปฏิบัติการ "*พุทธวิทยาเพื่อการปฏิวัติ*" ประสานเพื่อเบี่ยงเบนและกลบกระแสการต่อต้านพฤติกรรมทุจริตของนักการเมือง ในขณะนั้น ได้อย่างได้ผล พร้อมกับสร้างวัฒนธรรมใหม่ ที่นักการเมืองสามารถ มีอำนาจ และ/หรือ ออกคำสั่งใด ๆ บังคับ เปลี่ยนแปลง พระธรรมคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า หรือยกเลิกเพิกถอนกฎระเบียบ คำสั่งขององค์กรปกครองคณะสงฆ์ไทย ได้ในอนาคตซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อ "วาติกัน" สาเหตุที่อาจกล่าวว่า พลตรีจำลอง ได้ปฏิบัติการตาม "พุทธวิทยาเพื่อการปฏิวัติ" ของพรรคคอมมิวนิสต์สากล ภายใตควบคุมโดยสภาคริสต์จักร์โลก ก็เพราะพลตรีจำลองมีความเชี่ยวชาญในพระพุทธศาสนาเป็นอย่างยิ่ง ย่อมรู้อยู่ว่าการทำให้คณะสงฆ์แตกกันนั้น ตามหลักพระพุทธศาสนา ถือว่าเป็นการกระทำ ความผิดอย่างมหันต์ เรียกว่า "**อนัตริยกรรม**" ห้ามสวรรค์ ห้ามนิพพาน คือลงนรกสถานเดียว เช่นกับกรณีพระเทวทัต พลตรีจำลองรู้หรือไม่ ต้องตอบว่ารู้เพราะ พลตรีจำลอง ได้บวชในพระพุทธศาสนากับ "เจ้าคุณวิชียรมุนี" ณ วัดใต้ ตลาดพลู

> " พระบวชรุ่นเดียวกัน มีทั้งนายทหารบก และนายทหารเรือ
> และนายทหารอากาศ ผมสอบนักธรรมนวกะได้ที่ ๑ ได้รางวัล

จากหลวงพ่อ เจ้าคุณวิเชียรมุนี เมื่อ บวชตามประเพณีครบ ๓ เดือน ก็กลับไปรับราชการต่อ “ (ชีวิตจำลอง, ๒๕๓๕)

ดังนั้นกรณี “สันติอโศก”จึงไม่ได้เกิดขึ้นเพราะ ความไม่รู้พระพุทธศาสนา ของพลตรีจำลอง แต่เกิดจากความตั้งใจให้เกิดความแตกแยกในองค์กร ปกครองคณะสงฆ์ไทยเพื่อทำลายพระพุทธศาสนาอันเป็นรากฐานของวัฒนธรรม และขนบธรรมเนียม ประเพณีของชนชาติไทย ซึ่งจัดเป็นความผิดตาม พ.ร.บ.ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ.๒๔๙๕ อย่างเด่นชัดว่า

“ การกระทำใด ๆ อันเป็นการบ่อนทำลาย สถาบันชาติ พระพุทธศาสนา พระมหากษัตริย์ หรือทำให้ประชาชนในชาติ เสื่อมความศรัทธาต่อพระพุทธศาสนา หรือขนบประเพณีของชนชาติไทย..ฯลฯ..” มีบทระวางโทษต่อผู้กระทำความผิดสูงสุดถึงประหารชีวิตด้วย

คำถามว่า เหตุใด พลตรีจำลองจึงกล้ากระทำ และเหตุใดจึงมั่นใจว่าตนเอง ทำแล้วจะไม่มีผู้ใดสามารถจับกุมลงโทษตามความผิดได้หากมี ??

ปฏิบัติการนี้เป็นไปตามคำสั่งที่เรียกว่า VATICAN COUNCIL 2 และสนับสนุนแนวยุทธวิธี “*ปฏิวัติทางวัฒนธรรมของคอมมิวนิสต์*” โดยตรงซึ่งไม่อาจอ้างกรณีอื่นใด ไม่ว่าความเหมาะสม พระธรรมวินัย กฎหมาย หรือรัฐธรรมนูญ

๖.๒ การทำลายฐานทางเศรษฐกิจ และ สังคม

ด้วยความสามารถของสหายนำ ที่ได้จัดตั้งแนวร่วม ประสานกับแกนนำของ สายนายประเสริฐ ทรัพย์สุนทร ที่เคลื่อนไหวซึมลึกในกรุงเทพ ฯ มีผล

สามารถส่งเสริมให้ พลตรีจำลอง ศรีเมือง เข้าได้รับเลือกตั้งเป็นผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เสริมสร้างให้ "พรรคพลังธรรม" มีอำนาจทางการเมืองได้โดยไม่ยาก บทสรุปที่ขี้ชัดก็คือ เมื่อสามารถควบคุมมวลชนด้วยองค์กรย่อย ย่อมจะสามารถควบคุมคะแนนเสียงการเลือกตั้งได้ในทุกครั้ง อันเป็นวิถีทางที่เหมาะสมสำหรับ*สหายนำ* จะได้ใช้เป็นทางเข้าปลดปล่อยอำนาจรัฐได้ ตามเป้าหมายและเวลาที่ตั้งไว้

ปี ๒๕๓๓ รัฐบาล พลตรีชาติชาย ชุนหะวัณ **ธนาคารโลก** ได้จัดตั้ง *คณะกรรมการร่วมมือระหว่างธนาคารโลกและ NGO* (NGO-Bank Committee) เพื่อกำหนดนโยบาย ขอบเขตเป้าหมาย และวางแผนการเคลื่อนไหวให้กับ NGO พร้อมกับรับรายงานแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่าง **NGOs** กับผู้บริหารธนาคารโลกที่ประจำอยู่ในภูมิภาคต่าง ๆ (นายธารินทร์ นิมมานเหมินทร์ ได้รับแต่งตั้งให้มีตำแหน่งเป็น ประธานคณะกรรมการ เพื่อการพัฒนาธนาคารโลกและกองทุนระหว่างประเทศ (IMF) อย่างเป็นทางการในปี พ.ศ.๒๕๔๑) และเร่งขยายภาระหนี้สินสาธารณะในรูปของการ ให้ความช่วยเหลือ ทางการเงินกับองค์กรอิสระ NGOs ในประเทศไทยคือ โครงการสินเชื่อขนาดจิ๋ว เพื่อที่สามารถเข้าควบคุมระบบเศรษฐกิจขั้นพื้นฐานของประเทศให้ได้ โดยไม่ต้องอาศัยรัฐบาล

" ซึ่งจะเปลี่ยนสภาพและภาพลักษณ์ของธนาคารโลกให้เป็น "คุณพ่ออุปถัมภ์ตัวจริง" และจะมีผลทำให้ประชาชนในประเทศด้อยพัฒนา มีความรู้สึกจงรักภักดีต่อธนาคารโลกมากกว่ารัฐบาลของตนเองในที่สุด แต่เหตุที่ธนาคารโลกนั้นไม่มีแขนขาของตัวเอง ที่จะทำเช่นนั้นโดยตรงได้ ธนาคารโลกจึงอาศัยNGOs

ทิศทางนี้เป็นทิศทางเดียวกันกับ **USAID** ของสหรัฐอเมริกา ดังนั้นทั้ง **USAID**และธนาคารโลก จึงปล่อยเงินกู้ให้กับ **NGOs** ใหญ่ ๆ เช่น World Vision, CARE และ NGOs ใหญ่ ๆ เหล่านี้จะร่วมมือกับ "*NGOs ท้องถิ่น " มีฐานะเป็นสถาบันการเงินขนาดจิ๋ว(Micro* Finances)เพื่อปล่อยสินเชื่อ รายเล็กรายน้อยให้แก่ประชาชนผู้ด้อยโอกาสต่างๆ NGOs ไทย เช่น ***มูลนิธิ ดวงประทีป ก็เคยประมูลเงินจากUSAID ได้ ...***" (NGO2000, ๒๕๔๓)

ประเทศไทยยังมีกฎหมายเกี่ยวการเงินป้องกันอยู่ ดังนั้นการจะบรรลุเป้าประสงค์ได้นั้นต้องยกเลิก หรือออกกฎหมายใหม่เพื่อเปิดทางให้กับระบบ การเงินเสรี พร้อมกับให้อำนาจกับ IMF

“ พล.ต.ชาติชาย ชุณหวรรณ นายกรัฐมนตรี (ขณะนั้นนายชวลิต ธนะนันท์ เป็นผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย) ประกาศรับมาตรา ๘ IMF “***เปิดตลาดการเงินเสรี*** “หลักการรวมเรียกว่า “**หลักของพันธะ IMF ตามพันธะมาตรา๘**” (ต่อเนื่องจากนายป๋วย ได้ลงนามผูกพันไว้..อ้างแล้ว) คือ

๑. การยกเลิกการ**กำกัด**ชำระและโอนเงิน เพื่อธุรกรรมด้านการค้าระหว่างประเทศ(หมวด ๒)

๒. ห้ามใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบลำเอียง(Discriminatory Currency Practices)

๓. ห้ามใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนหลายอัตรา(Multiple Currency Practices)โดยไม่ได้รับอนุญาตจากกองทุน(หมวด ๓)และในหมวด ๕ ยังกำหนดให้ประเทศไทยต้องเปิดเผยข้อมูลสำคัญ อันเป็นความลับสำคัญทางการเงินของชาติ ให้กับ IMF อย่างไม่มีการปิดบัง คือ

ก. ข้อมูลทุกประเภทเกี่ยวกับทองคำสำรองเงินตรา ของประเทศไทย

ข. ดุลการชำระเงินระหว่างประเทศ

ค. รายได้ทั้งสิ้นทั้งการผลิตทางเกษตร ทางอุตสาหกรรม การค้า และการ บริการทุกประเภท

ง. ดัชนีราคาสินค้าเข้า - ออก และดัชนีคาดการณ์

จ. ดัชนีอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา และการควบคุมปริวรรต

ทั้งนี้เมื่อประกาศรับพันธะเป็นทางการกับ**IMF** แล้วประเทศสมาชิกมีภาระที่จะต้องรักษาข้อผูกพันนี้และไม่อาจที่จะกลับไป ใช้มาตราการอื่นใดนอกจาก ข้อกำหนดนี้ได้โดยเด็ดขาด ซึ่งโดยความเป็นจริงแล้วไทยแม้จะเป็นสมาชิกของ IMF แล้วก็ตาม แต่ไม่มีความจำเป็น หรือเหตุผลใดที่จะต้องรับมาตรา ๘ เพราะยังไม่มีความพร้อม ตามความเป็นจริงประเทศไทยสามารถใช้มาตรา ๑๔ ซึ่งได้อนุญาตให้ประเทศสมาชิก **IMF** ดำเนินมาตรามาตรการกำกัดได้ต่อไป จนกว่าจะพร้อมปฏิบัติตามข้อบังคับใน มาตรา ๘

มาตรการของ **IMF** ดังกล่าวข้างต้นนั้นล้วน แต่ขัดต่อประมวลกฎหมายอาญา หมวด ๓ ว่าด้วยความมั่นคงของไทย และ ระเบียบว่าด้วยการรักษา

ความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๑๗ อย่างเด่นชัดชนิดไม่ต้องตีความ และ มีบทกำหนดโทษตามประมวลกฎหมายอาญา ว่า มาตรา๑๒๔

" ผู้ใดกระทำการใด ๆ เพื่อให้ผู้อื่นล่วงรู้ หรือ นำไปซึ่งข้อความ เอกสาร หรือสิ่งใด ๆ อัน ปกปิดไว้เป็นความลับ สำหรับความปลอดภัย ของประเทศ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี"

ตาม **มาตรา ๘ ของ IMF นั้น** **<u>บังคับให้ธนาคารแห่งประเทศไทยต้อง ส่งข้อมูลที่ล้วนแล้วแต่เป็นความลับของประเทศที่ต้องปกปิด เพราะเป็นความปลอดภัย ทางด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจของชาติทั้งสิ้น</u>** ตามตัวบทกฎหมายของไทยได้ระบุบทลงโทษไว้อย่างแจ้งชัด **ไม่ได้มีมติของรัฐสภาให้ความเห็นชอบในการเข้าสู่มาตรา ๘ ของ IMF ทั้งสิ้น**

วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๓ ได้ออกมาตราการยกเลิกการควบคุม การแลกเปลี่ยนเงินตราขั้นที่ ๒ เปิดเสรีการโอนเงินไทยออกนอกประเทศมากขึ้น (โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ทุนสำรองของประเทศของไทยลดน้อยลง) มีการออกกฎหมายอนุญาตให้นำทองคำ ซึ่งเป็นทุนสำรองของชาติออกนอกได้โดยไม่มีจำกัด

ทองคำ นับเป็นสินทรัพย์ที่ยอมรับกันทั่วโลกว่า สามารถใช้เป็นทุนสำรองเงินตรารองรับมูลค่าการพิมพ์ธนบัตรภายในประเทศ เมื่อประเทศใดไม่มีทองคำสำรองย่อมไม่สามารถพิมพ์ธนบัตรได้ การนำออกกฎหมายให้นำทองคำ ออกนอกได้ไม่จำกัดจำนวนนี้ เป็นสาเหตุที่ทำให้ประเทศไทยต้องพึ่งเงิน ดอลล่าห์ซึ่งความจริงคือเศษกระดาษ ที่ถูกบังคับโดยปริยายให้นำมาทดแทนทองคำ สำรองเงินตราของประเทศ นับเป็นเรื่องที่น่าอนาถใจเป็นอย่างยิ่ง " (พุทธวิทยาเพื่อการปฏิวัติ, ๒๕๔๓)

การปฏิวัติรากฐานทางวัฒนธรรม และสังคมไทย

"**ม๊อบ**"(MOB) ความหมายสากล คือ กลุ่มชนที่เดินขบวนประท้วงเนื่องจากปัญหาความเดือดร้อน ดังนั้นการจะเกิด "ม๊อบ" ได้นั้นจะต้องเกิดความเดือดร้อนเสียก่อน การสร้างความเดือดร้อนขั้นพื้นฐานที่เป็นนโยบายสร้างขึ้นเพื่อให้เป็นเงื่อนไขในเรื่อง "**ที่ทำกิน**"และการดำเนินการนั้นจะต้องเอื้อประโยชน์

ความแตกต่างของเงินดอลล่าห์

1

เดิมมีทองคำสำรองจะใช้คำว่า “Silver Certificate”

ด้านล่างมีคำว่า “IN SILVER PAYABLE BEABER ON DEMAND

#2 ภายหลังสงครามเวียตนาม อเมริกาหมดทองคำสำรอง

เงินดอลล่าห์พิมพ์ขึ้นโดย FED ไม่มีทองคำรองรับค่าเงิน

เป็นเพียง “Note” ของ Federal เท่านั้น ไร้ค่าโดยสิ้นเชิง

ข้อความรับรองว่าเงินดอลล่าห์มีค่าหายไป ทำให้เงินดอลล่าห์เท่ากับเศษกระดาษ

ให้กับ “*สมการกลืนชาติ*” ในส่วนของการยึดครองทำกินและพื้นที่ทางการเกษตร ให้ได้โดยส่วนใหญ่ของประเทศหรือทั้งหมด ปฏิบัติการดังกล่าวก็คือโอนที่ดินจากชาวนา มาเป็นของนายทุน โดยนโยบาย “*ปั่นราคาที่ดิน*” ให้สูงเกินความจริง โดยการออกกฎหมายเปิดทางให้ “*เปิดเสรีทางการเงิน และการค้าเสรี*” “**สนับสนุนการลงทุนด้านอุตสาหกรรม**” “**ส่งเสริมการลงทุนของต่างชาติ**(BOI) รวมทั้ง “*ไม่เก็บภาษีขาเข้าวัตถุดิบ งดภาษีสินค้าออกบริษัทต่างชาติที่มาลงทุน*” แต่ลดความสำคัญ ทางด้านเกษตรกรรมซึ่งเป็นรากฐานทางเศรษฐกิจ ของสังคมไทย ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมใดที่ต่างชาติเข้ามาลงทุน แล้วใช้วัตถุดิบทางการเกษตรผลิตเพื่อการส่งออก นิคมอุตสาหกรรมถูกตั้งขึ้นกลางทุ่งนาซึ่งอุดมสมบูรณ์ ปล่อยมลพิษทำให้ดิน น้ำ ข้าว เสียหายไม่สามารถทำนาได้ตามปกติ ทำให้เหล่าชาวนา และเกษตรกรต้องขายที่ทำกินของตนเปลี่ยนมือไปสู่นักค้าที่ดิน จากนั้นนักค้าที่ดินก็นำเอาตราสาร(โฉนด) เข้าขอกู้กับธนาคารและนำเงินไปทำธุรกิจได้ต่อไป โดยเหล่าสหายนำจะเข้าควบคุมมวลขนในรูปขององค์กร NGOs

ฉะนั้น โฉนดที่ดินส่วนใหญ่ของประเทศก็จะถูกรวมไว้แหล่งเดียว คือ อยู่ในธนาคารพาณิชย์ของไทย ซึ่งไม่นานนักในระยะเวลาอันสั้นเกษตรกรไทย ๘๐% ไม่มีที่ทำกินเป็นของตนเอง ก็จะถูกชักนำให้ก่อเป็น “ม๊อบ”กำลังพลเครื่องมือของ NGOs ทั้งยังสามารถใช้เป็นฐานเสียงในการเลือกตั้งได้ตามต้องการ เนื่องจากผู้ยากจนเหล่านี้ต้องการเงินเพื่อความอยู่รอด

การ “ปฏิวัติทางวัฒนธรรม” ที่ไม่ต้องใช้อาวุธคือใช้กระแสและค่านิยมยึดพื้นที่ทางสมอง เพื่อแปรเปลี่ยนวัฒนธรรมของชนไทย ให้เป็นสังคมมนุษย์ใหม่ (Change Human Mankind) ระบอบการปกครองใหม่ โดยวัฒนธรรมใหม่โดยทให้ผิดเพี้ยนไปจากเดิม หลังจากที่ถอดวิชาศีลธรรมออกจากหลักสูตรการศึกษา

ก่อนสมัยของ พลตรีชาติชาย นั้น สังคมชนบทไทยเป็นสังคมที่อบอุ่นสามัคคีรักใคร่กลมเกลียวกันตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย ตัวอย่างเช่นการ ทำนา, เกี่ยวข้าว ก็ร่วมมือช่วยเหลือกันทำ เรียกว่า “ลงแขก” ช่วยเหลือกันด้วยน้ำแรงและไม่ได้คำนึงถึงค่าตอบแทนที่เป็น “ตัวเงิน” คนไทยจะนับถือกันด้วย “ความดีมีศีลธรรม” มีโจรผู้ร้ายภัยเข้ามาก็ช่วยเหลือเกื้อกูล ลูกหลานบ้านไหนเป็นใครรู้จักกันหมด ไม่ต้องมียามเฝ้าบ้าน ประเทศชาติจึงสงบปลอดภัย มิได้นับถือกันด้วย

“ความมั่งมี” หรือ “ความร่ำรวยแต่จิตใจไร้ศีลธรรม”

แต่การล่าอาณานิคมทางสมอง จึงสร้างกระแสให้เชื่อไปว่า สังคมอุตสาหกรรม การเข้าสู่เมืองหลวง และ เงิน คือคำตอบของสังคมที่ดีที่สุดของสังคมไทย คือเครื่องหมายของความเจริญก้าวหน้า ผู้ที่ร่ำรวย สามารถสร้างหนี้สินให้ตนเองมากเท่าไร นั่นคือผู้ที่มีเกียรติ เป็นบุคคลที่ได้รับความยอมรับ นับถือของสังคม ทำให้เกิดภาระหนี้สินในภาคประชาชนมากขึ้นทุกวินาที ทำให้เกิดการแสวงหาเงินตรา ส่งผลให้เกิดการทอดทิ้งคนสูงอายุ และบุพการี

นี่คือการทำลาย สังคมครอบครัวขั้นพื้นฐาน ทำลายประเพณีของไทยที่สืบทอด “ปู่ย่าตายายเลี้ยงดูลูกหลาน และเยาวชนเหล่านั้นต้องมีความ กตัญญูตอบแทนพระคุณ” แต่ได้ถูกแปรเปลี่ยนไป **โดยสร้างให้เห็นว่าความกตัญญูเป็นบ่อเกิดของการคอรัปชั่น หากจะมีความโปร่งใส ต้องไม่มีความกตัญญู คือจะต้องเป็นคนอตัญญู หรือ เป็นคนเนรคุณคน** และนี่คือการปฏิวัติทางวัฒนธรรมอย่างสมบูรณ์แบบ ที่ทำลายถึงชนชั้นรากหญ้าของประชาชนไทย

และก็ถึงเวลาสำคัญของ “สหายนำ” และ “กลุ่มลมหวล” แนวร่วมและองค์กรทั้งหมดที่จัดตั้ง ได้เวลาที่จะเคลื่อนตัวเข้าครอบงำอำนาจบริหารของประเทศอย่างเบ็ดเสร็จ

โดยผลงานที่สุดแสนจะประทับใจ ของเหล่าสหายทั้งหลายใน เขตงานอิสานต่อ **พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ** กรณี “**ช่องบก**” และ“**ร่มเกล้า**” ประกอบกับโครงการ “**อีสาน**(หน้า)**เขียว**” เป็นอย่างยิ่ง ทำให้ พลเอกชวลิต ลาออกจากผู้บัญชาการทหารบก เพื่อตั้งพรรคการเมืองชื่อ “**พลังความหวังใหม่**” ทางหนึ่งว่าเป็นตัวอย่างแก่นายทหารที่ต้องการเข้าสู่การเมือง จะต้องลาออกจากราชการทหารเสียก่อน อันเป็นนโยบายหลักซึ่งได้ใช้กับพลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันท์ มาแล้ว สำหรับสหายนำก็ร่วมปฏิบัติการโดยแยกกัน สมัครเข้าเป็นสมาชิกพรรคการเมืองต่าง ๆ ทุกเขตงานเขตงานและทุกภาค เพื่อสามารถควบคุมการบริหารประเทศ ได้ทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาล สมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย รวมทั้งแนวร่วม NGOs และเครือข่าย “*วาติกัน*” ให้การสนับสนุน ในทุกพื้นที่ ซึ่งอาจส่งผลให้พลเอกชวลิตได้รับเลือกตั้งเป็น ผู้แทนในจังหวัดนครพนม และพลเอกชาติชาย ได้รับเลือกเป็นผู้แทนจังหวัดนครราชสีมา รวมทั้ง สหายนำ

จำนวนนับร้อย ได้เข้ามาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ในรัฐบาลนี้ได้สร้างฐานแห่งปัญหาข้อขัดแย้ง โดยอาศัยคำว่า "**พัฒนา**" ทางหนึ่งเพื่อทำลายความจงรักษ์ภักดีต่อสถาบันกษัตริย์ แต่โดยเนื้อแท้นั้น เพื่อเปิดทางให้กับ "วาติกัน" ส่งบุคลากรเข้าไปสร้างกลุ่ม **NGOs** จากผู้ประสบปัญหาเหล่านี้ เพื่อไว้ใช้เป็นแนวร่วมสร้างกระแสทำลายความมั่นคงในอนาคต และการเคลื่อนไหวของมวลชนจะถูกควบคุมโดย NGOs อย่างเบ็ดเสร็จ

๖. ๓ จอร์จ โซรอส - ทักษิณ - พลังธรรม

ปี พ.ศ. ๒๕๓๒ จอร์จ โซรอส ได้รู้จักและร่วมงานกับ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร โดยการแนะนำของ นายทนง พิทยะ (รมว.คลัง สมัย พลเอก ชวลิต เป็นนายก พ.ศ.๒๕๓๙) " ดร.ทนง พิทยะ กระโดดออกมาจากแบ็งก์ทหารไทย มาอยู่กับ พ.ต.ต. ทักษิณ ที่ "ชินวัตรคอมพิวเตอร์"

ในราวปี ๒๕๓๓ กลุ่มชินวัตร ต้องการนำหุ้นของอาณาจักร แห่งนี้เข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ ปรากฏว่า ช่วงนี้เองเป็นช่วงที่ โซรอสได้เข้ามาลงทุนในตลาดหุ้นไทยอย่างเงียบเชียบ ๑๐ กว่าปีอยู่แล้ว โซรอสจึงได้ติดต่อเสนอตัวเข้ามาเป็นที่ปรึกษาอยู่เบื้องหลัง จนชินวัตรประสพความสำเร็จ ฝรั่งแห่มาจองซื้อหุ้นเมื่อครั้งออกไปทำโรดโชว์ยังต่างประเทศ มิหนำซ้ำยังทำให้ราคาหุ้นของชินวัตรจากราคาอันเดอร์ไรท์ ๒๕๐ บาท พุ่งทะยานไปอย่างไม่มีใคร คาดฝันถึง ๑๐๐๐บาทต่อหุ้น" (อาทิตย์, ๒๕๔๑)

โดยมติของ "**สหายนำ**" อาจเป็นส่วนที่ทำให้ พ.ต.ท.ทักษิณ ถูกนำเข้าสู่บทบาทการเมือง และใช้เป็นเงื่อนไขในการสลาย 'พรรคพลังธรรม' เพื่อประสานงานทางการเมืองเพื่อยุติบทบาทของกับ พลตรีจำลอง ศรีเมือง แนวร่วมสายทหารแกนนำ "**คณะทหารหนุ่ม** " ซึ่งจะหมดหน้าที่ในเวลาอันใกล้ที่กำหนดไว้ เป้าประสงค์หลักคือต้องสนับสนุนและผลักดันให้ พ.ต.ท.ทักษิณ เข้ามีอำนาจและอิทธิพลทางการเมืองให้ได้ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ก็อาจจะสามารถใช้บริษัท "*ชินวัตรคอมพิวเตอร์* " ของ พ.ต.ท.ทักษิณ เป็นหัวหอกควบคุมระบบสื่อสารเครือข่ายดาวเทียมทั้งหมดของประเทศ ตาม Change Humankind Project (จึงทำให้มีบทบัญญัติรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ มาตรา ๔๐)

จุดสังเกตุ : พันตำรวจโท ทักษิณ ไม่มีความรู้พื้นฐาน หรือจบการศึกษา ด้านสื่อสาร หรือธุรกิจการลงทุนระหว่างประเทศและตลาดหุ้นสากล แม้แต่ปริญญาทางเศรษฐศาสตร์ จากสำนักศึกษาใด ๆ ทั้งสิ้น

สมัยรับราชการเป็นตำรวจ ภรรยาเป็นผู้ประมูลซื้อของใช้แล้วจากกองพลาธิการกรมตำรวจ เพื่อขายให้กับเอกชน แต่เป็นการประมูลในวงเงินน้อยมาก ฐานะทางครอบครัวมิได้ร่ำรวยแต่อย่างใด

เดิม พันตำรวจโททักษิณ มิได้ใช้นามสกุล “ชินวัตร” ผู้ที่เป็นเจ้าของนามสกุลชินวัตรนี้ มีเฉพาะบุตรี ๒ คน ไม่มีบุตรชายแต่อย่างใดประวัติสับสน

เมื่อธุรกิจของ พันตำรวจโททักษิณ ประสบปัญหาด้านการเงิน จึงทำให้ จอร์จ โซรอส เข้ามาช่วยเหลือ เหตุใดจึงสามารถมีทรัพย์สิน และสั่งสร้างดาวเทียมสื่อสารได้อย่างมากมาย มูลค่านับหมื่นล้านบาท ??? นำเงินมาจากที่ใด ?

เดิมกระทรวงคมนาคมรับผิดชอบการพัฒนาสื่อสารโทรคมนาคม โดยมีกองทัพควบคุมอย่างใกล้ชิดเพราะเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติจัดเป็นยุทธปัจจัย ดังนั้นเพื่อให้ “โครงการเปลี่ยนสังคมมนุษย์ใหม่” (Change Human Mankind Project) ของมหาอำนาจสำฤทธิผล พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ จึงมีการแก้ไขกฎหมาย กระทรวงคมนาคมเสียใหม่ เพื่อเปิดช่องให้กับบริษัทต่างชาติ โดยอ้างว่าต้องการอนุญาตให้เอกชนเข้าร่วมลงทุนกับองค์การโทรศัพท์ (ซึ่งสื่อสารมวลชน เป็นอุปกรณ์สำคัญของ “สมการ **M**(mental) เป็นขณะเวลาเดียวกันกับที่ พ.ต.ท.ทักษิณ ชิณวัตร ได้เริ่มขยายกิจการ ขายเครื่องโทรศัพท์มือถือ

ในขณะเดียวกัน “**คณะทหารหนุ่ม**” โดย พลตรีจำลอง ศรีเมือง ถูกจัดตั้งให้เข้าสู่การเมืองท้องถิ่นโดยได้รับเลือกตั้งเป็น ผู้ว่ากรุงเทพมหานคร (ทั้งที่ขณะนั้นไม่มีฐานเสียง เพราะได้รับการต่อต้านจากพุทธศาสนิกชน จากเรื่องกรณี “สันติอโศก”) เพื่อประสาน “**ทหารประชาธิปไตย**” ทำการสลายสถาบันทหาร ตามแผน “*รุกฆาต*” ที่ได้วางไว้อย่างแยบยล

แผน “ รุกฆาต “

เนื่องจากประเทศไทย สาธารณูปโภค รวมทั้งธุรกิจที่เกี่ยวเนื่องด้วยความ

เอกสารที่แสดงให้เห็นถึงการวางแผน "ลับ" ของ IMF และ BIS

CONFIDENTIAL

45

SCOPE DESCRIPTION

[redacted]

On January 10th-11th 1983, this group met in Washington D.C., topic of the Sherman Anti-Trust Act and the Clayton Act. The Ditchley Group reque st of the Royal [redacted]e for [redacted] Affairs and was hosted by the Round Table. Ditchley Plan to [redacted]control of the [redacted] policies of the United States

[redacted]

On January 10th-11th 1983, this group met in Washington D.C., topic of the Sherman Anti-Trust Act and the Clayton Act. The Ditchley Group reque st of the Royal Insitute for Internat ional Affairs and was hosted by the Round Table.Ditchley Plan to [redacted] control of the [redacted] policies of the United States.

International Monetary Fund(IMF)

Sir Harold Lever plan call for the IMF's influence to be broadened so that could influence central banks of all nations, including the United States.

[redacted]

Banking, while not the mainstay, is vitally improtant, especially in the areas whare bank act as clearing and money launerers of drug money

By the Ditchley Group planning, under our support on the year of 1991, Private banks must be fast disappear ing in preparation for the Big Ten Banks that our country will control banking the world over under the guidance of BIS and IMF game.

[redacted]

CONFIDENTIAL

มั่นคงสำคัญอันเป็นยุทธปัจจัย หัวใจของประเทศนั้นได้ถูกควบคุมด้วยทหารทั้งสิ้น เช่น โทรคมนาคม การบิน ไฟฟ้า ปะปา โทรศัพท์ ฯลฯ เรียกโดยรวมว่า "**รัฐวิสาหกิจ**" ดังนั้นการยึดครองเข้าเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองให้ได้นั้น จะต้องกำจัดทหารออกไปอย่างเด็ดขาด ไม่ให้สามารถป้องกันความมั่นคง หรือเข้ามาเกี่ยวข้องในกิจกรรมส่วนนี้ทั้งสิ้น โดยเฉพาะในส่วนของปัจจัยพื้นฐาน ของเศรษฐกิจคือ โรงกลั่นน้ำมัน ซึ่งทหารมีบทบาทควบคุมอย่างเข้มงวด เนื่องจากเป็นยุทธปัจจัยที่สำคัญของกองทัพนายทหาร

ในช่วงปี ๒๕๓๔ ที่คุมกำลังและมีบารมีคือ กลุ่มของ พลเอก สุนทร คงสมพงษ์ ซึ่งมีกำลังเข้มแข็งและมีอุดมการณ์รักชาติ พระพุทธศาสนา พระมหากษัตริย์ อย่างรุนแรง เช่น พลเอกสุจินดา คราประยูร พลเอกอิสระพงษ์ หนุนภักดี พลอากาศเอก เกษตร โรจนนิล เป็นนายทหารที่ผู้ใต้บังคับบัญชา ให้การยอมรับและศรัทธาในผลงาน อีกทั้ง พลเอกอิสระพงษ์ หนุนภักดี และพลอากาศเอกเกษตร โรจนนิล ซึ่งล่วงรู้ถึงความลับของแผนปฏิบัติการ ทำลายศักดิ์ศรีและความเชื่อมั่นในศักยภาพกองทัพไทยต่อประชาชนของ **ขบวนการ ลมหวน** อีกด้วย จึงย่อมเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานของ"**ทหารประชาธิปไตย** และ"**คณะทหารหนุ่ม**"อย่างสำคัญยิ่ง

สิ่งที่สำคัญและเร่งด่วนที่สุด อันเป็นเป้าหมายของ "วาติกัน" คือการหยุดการเคลื่อนไหวของพุทธมามกะที่มีความต้องการ ให้บัญญัติ "**พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ**" ไว้ในรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นผลต่อเนื่องจากกรณี "สันติอโศก" อันจะเป็นการทำลายแผนงาน รวมทั้งผลประโยชน์ทั้งสิ้นของ "วาติกัน" และ CIA ไปโดยสิ้นเชิง เพราะนั่นคือพระพุทธศาสนาได้รับการป้องกันจากอำนาจแห่งรัฐธรรมนูญ อันถือเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ จึงจำเป็นต้องหยุดยั้งการเคลื่อนไหวของพุทธบริษัทชาวไทย ซึ่งมีนายทหารกลุ่มของพลเอกสุจินดาอันเป็นอุบาสกที่เคร่งครัด ให้การสนับสนุนพระเถรานุเถระ และ องค์กรปกครองคณะสงฆ์ไทย ที่ได้รวบรวมรายชื่อพุทธศาสนิกชน พระภิกษุสามเณรทั่วประเทศให้แก้ไขรัฐธรรมนูญ ถึง ๖๔๐,๐๐๐ (๖แสน ๔ หมื่น) รายชื่อ

ดังนั้น นายทหารสายของ พลเอกสุจินดาทั้งหมดจึงถูกจัดเป็นเป้าหมายที่ต้องทำลายให้หมดสิ้นอำนาจไปเป็นส่วนแรก นั่นหมายถึงการกำจัดอำนาจ ทั้ง

เอกสารการประชุมลับของ IMF กับเจ้าหน้าที่ของสหรัฐอเมริกา วางแผนในการทำลายธนาคารพาณิชย์ทั่วโลกให้ได้ภายในปี ค.ศ.๒๐๐๐ หรือ พ.ศ.๒๕๔๓

CONFIDENTIAL

44

SCOPE

DESCRIPTION

[redacted]

stint in the United States Army, at the time he held the rank of private first class. In 1952 Kissinger was sent to the Travistock Institue. It is believed that the official foreign policy adopted by the United States was delivered to Kissinger during his stay at Tavistock, and further shaped by his participation to send its military forces to settle any and all.

International Monetary Fund(IMF)

[redacted]

In May of 1982 at Ditchley Park in London the first proposal was endorsed that call"Ditchley Group". In October 26th -27th 1982 was meeting at New York Vista Hotel for vital step in bringing about a situation whare the IMF would be come the supreme arbiter of world banking. Semenar was Ultar-Secret as tight as anything ever seen.

Addressing the meeting, Sir Harold Lever said "The United States will soon have to realize that it will be no better than Third World country when the IMF takes control, if not appoint the IMF as the controller of United States fiscal policies before year 2000."

[redacted]

On January 8th 1983 Hans Vogel was received at the White House. The President Reagan had invited George Schultz, Caspar Weinberger, [redacted] Kennan and Lane Kirkland to be present at his meeting with Vogel, [redacted] explained to President Reagan what the aims and objectives of the Ditchley Group to make President Reagan face and worked with the International Monetary Fund (IMF) and the Bank of International Settlements (BIS) as the authority on United States domestic and foreign monetary policies. [redacted]

CONFIDENTIAL

หมดของนายทหารที่ที่อุดมการณ์พิทักษ์รักษาสถาบันทั้ง ๓ ของชาติที่อาจจะ เข้ามาบริหารประเทศได้ไปพร้อมกันด้วย

นายอานันท์ ปันยารชุน ศึกษาข้อมูลสภาพนิสัย ฐานความคิด และแนวอุดมการณ์ของ พลเอกสุจินดา คราประยูร และคณะอย่างถ่องแท้ จากครั้งเมื่อ พลเอกสุจินดา ไปราชการในประเทศสหรัฐอเมริกา อาศัยข้อมูลพื้นฐาน นายอานันท์ จึงถูกส่งแทรกเข้าสู่คณะของ พลเอกสุนทร คงสมพงษ์ โดยชี้นำให้เห็นอันตรายของประเทศชาติที่เกิดขึ้นจากการบริหารของรัฐบาล พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ ที่มีการทุจริตคอรัปชั่น ทำลายพระพุทธศาสนาในกรณี "สันติอโศก" จึงควรที่จะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลัน ซึ่งจะช่วยประเทศชาติได้ และขณะนี้ไม่มีใครที่มีอำนาจบารมีในกองทัพเท่ากับพลเอกสุนทร ประกอบกับนายอานันท์เป็นบุคคลที่ได้รับการยอมรับจากทางการ และนักธุรกิจสหรัฐอเมริกา ดังนั้นเมื่อนายอานันท์เข้าร่วมด้วย ย่อมได้รับการรับรองจากสหรัฐอเมริกาอย่างแน่นอน อีกทั้ง " *นายอานันท์ ยังเป็นประธานกรรมการ มูลนิธิสถาบันวิจัย เพื่อการพัฒนาแห่งประเทศไทย กรรมการศูนย์แลกเปลี่ยนทางเทคโนโลยีสหรัฐ-อาเซียน ประธานฝ่ายอาเซียนในคณะมนตรีธุรกิจ อาเซียน-สหรัฐอเมริกา กรรมการบริษัทเจลเนอรัลอีเล็คตริก(จี.อี.) (ซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งขององค์กร CIA) และนายกสมาคมนักเรียนเก่าอังกฤษ* (ชลทิศ, ๒๕๔๒) จึงไม่ต้องกังวลในเรื่องกระแสสนับสนุนของธุรกิจหรือต่างประเทศ หากมีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลซึ่งกระทำโดยคณะของ พลเอกสุนทร คงสมพงษ์

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ เวลา ๑๑.๓๐ น.

คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ(คณะรสช.) นำโดย พลเอกสุนทร คงสมพงษ์ ได้ยึดและควบคุมอำนาจในการปกครองประเทศจากรัฐบาลของ พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ

จุดสังเกตุ : " นายอานันท์" ได้เข้าร่วมประชุมกับบรรดาที่ปรึกษาของคณะ รสช. ทั้งสองครั้งคือ ครั้งที่ ๑ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ ครั้งที่ ๒ วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๓๔ ก่อนมีการจัดตั้งรัฐบาล ที่สนามเสือป่าเพื่อหาตัวผู้มาเป็นนายกรัฐมนตรีของ รสช.

ผลของการประชุม : นายอานันท์ ปันยารชุน ได้รับการเสนอชื่อโปรดเกล้าฯ ให้เป็นนายกรัฐมนตรีโดยเหตุผลในที่ประชุมรสช. มีความเห็นกันว่าประชาชน จะไม่ยอมรับทหารเป็นนายก จากกรณี ๑๔ ตุลา๒๕๑๖ และ ๖ ตุลา ๒๕๑๙ ซึ่งประชาชนยังไม่กระจ่างในข้อเท็จจริงอาจไม่ยอมรับรัฐบาลทหาร จึงเป็นโอกาส ที่ นายอานันท์จะเสนอตัวเป็นนายก จากคุณสมบัติและการยอมรับของสหรัฐ อเมริกา ซึ่งจะให้ความสนับสนุน (รัฐบาลอเมริกาจะไม่สนับสนุน หัวหน้ารัฐบาล หรือนายกที่ปฏิวัติรัฐประหาร ซึ่งหมายถึงนานาประเทศด้วย)

ในที่ประชุมซึ่งมีนายอานันท์ร่วมประชุมด้วยทั้ง ๒ ครั้ง จึงมีมติเห็นชอบ และประกาศตั้งคณะรัฐบาล **โดยมี นายอานันท์ ปันยารชุน เป็นนายกรัฐมนตรี**

เหตุผลของ คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ (รสช.)

๑. คณะรัฐบาล ผู้บริหารประเทศมีพฤติกรรมฉ้อราษฎรบังหลวง แสวงหาผลประโยชน์ให้กับตนเองและพวกพ้องอย่างรุนแรงที่ไม่เคยเป็นมาก่อน และหากปล่อยทิ้งไว้อาจสร้างความหายนะอบาส ถึงที่สุดให้กับประเทศชาติบ้านเมืองได้

๒. ข้าราชการการเมืองใช้อำนาจกดขี่ข่มเหงข้าราชการประจำผู้ซื่อสัตย์สุจริต ทำให้หลายท่านต้องลาออกจากราชการ นับว่าเป็นการทำลายขวัญและกำลังใจ ชนบธรรมเนียม ประเพณีข้าราชการอย่างไม่เคยเป็นมาก่อนในอดีต

๓. รัฐบาลเป็นเผด็จการทางรัฐสภา โดยมีประชาธิปไตยบังหน้า เป็นการรวบอำนาจการปกครองไว้โดยสิ้นเชิง ไม่มีบุคคลใดสามารถต่อต้านหรือทัดทานได้ จึงนับว่าเป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

๔. ทำลายสถาบันทหาร ด้วยเล่ห์เพทุบายต่าง ๆ สุดที่ทหารจะอดกลั้นได้อีกต่อไป

๕. การบิดเบือนคดีล้มล้างพระมหากษัตริย์ โดยเบี่ยงเบนความเป็นจริง และโยนความผิดให้ผู้อื่นซึ่งสร้างความโกรธแค้นให้กับประชาชน ผู้จงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์

สาเหตุการทำรัฐประหารของ คณะ รสช. ในสายตาสื่อมวลชน

" *ประการแรก เรื่องการฉ้อราษฎรบังหลวง* ข้อนี้ส่วนมากเป็นจริงนักการเมืองส่วนมาก ได้รับ การเลือกตั้งมาจากการซื้อเสียง เมื่อได้รับการเลือกตั้งเป็นผู้แทนแล้ว คนมีเงิน (บางคนได้มาโดยวิธีผิดกฎหมาย) ไม่น้อยที่เอาเงินซื้อตำแหน่งรัฐมนตรี การแต่ง ตั้งรัฐมนตรีส่วนมากไม่ใช่อาศัยความรู้ความสามารถ แต่เพราะมีอำนาจเงินตรา คงปฏิเสธไม่ได้ว่า รัฐบาลชาติชาย เป็นรัฐบาลที่ฉ้อ

ราษฎร์บังหลวงอย่างแพร่หลายที่สุด

ประการที่สอง ข้าราชการการเมือง ใช้ อำนาจข่มเหงข้าราชการ ประจำ ผู้ซื่อสัตย์สุจริต เจตนารมย์ของกฎหมายถูกบิดเบือน นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี แต่งตั้งญาติพี่น้องและพรรคพวกเป็นที่ปรึกษามากมาย ส่วนหนึ่งเท่ากับเป็น การแจกบัตรแข็งให้พวกของตัว ใช้อิทธิพลแทรกแซงและก้าวก่ายงานของ ข้าราชการ ร่วมทั้งข่มขู่คนอื่น การเมืองไทยต้องถอยหลังลงคลอง

ประการที่สาม การบิดเบือนคดีล้มล้างสถาบันพระมหากษัตริย์ ซึ่งเกิดขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๕ ในคดีนั้น พล.ต.มนูญ รูปขจร ถูกกล่าวหาว่าเป็นตัวการสำคัญ ในการวางแผน ลอบปลงพระชนม์บุคคลชั้นสูงในเชื้อพระวงศ์ และลอบสังหารพลเอกเปรม และพลเอกอาทิตย์ พล.ต.มนูญ เป็นผู้ต้องหาพยายาม ก่อรัฐประหารถึง ๒ ครั้ง ต้องหลบหนีลี้ภัยไปอยู่เยอรมันนี เมื่อ พล.ต.ชาติชาย เป็นนายกรัฐมนตรี ก็ได้เชิญกลับมาเป็นที่ปรึกษาด้านการทหาร **ครั้นเมื่อมีข่าวว่า พ.อ.บุลศักดิ์ อดีตผู้ร่วมงานของ พล.ต.มนูญ ให้การรับสารภาพว่าตนได้ทำไปเพราะ พล.ต.มนูญ อยู่เบื้องหลัง พล.ต. ชาติชาย และได้เปลี่ยนตัวประธานกรรมการสอบสวนคดีลอบสังหารจาก พล.ต.ท.บุญชู วังกานนท์ไปเป็น พล . ต.ต.เสรี เตมีย์เวช ภายหลังทราบว่าวิดิโอการรับสารภาพของ พ.อ.บุลศักดิ์ ซึ่งถือเป็นความลับ ได้ตกไปอยู่ในมือของที่ปรึกษา พล.ต.ชาติชาย เรื่องนี้เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของสถาบันพระมหากษัตริย์เป็นอย่างยิ่ง และหมายถึงเกียรติภูมิ ศักดิ์ศรีของสถาบันทหารทั้งกองทัพนั้น ได้ถูก พล.ต.มนูญ และ พล.ต.ชาติชาย ร่วมกันทำลายลงอย่างย่อยยับ** (เขียน ธีระวิทย์, ๒๕๓๖)

<u>สาเหตุที่แท้จริงในการทำรัฐประหารของ คณะ รสช.</u>

สาเหตุที่ ๑. จากการสืบทราบของหน่วยข่าวกรองทางทหารรายงานว่ามีความพยายามทำลายเสถียรภาพทางการคลังของประเทศ โดยทำลายระบบทองคำสำรอง อันใช้เป็นทุนสำรองของประเทศ โดยพลตรี ชาติชาย ชุณหะวัณ ได้ออกกฎหมายอนุญาตให้สามารถนำทองคำออกนอกประเทศได้โดยไม่จำกัดจำนวน ซึ่งนับว่าเป็นการทำลายความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและการคลังของ ประเทศเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งไม่เคยปรากฏในประเทศใดมาก่อน ซึ่งจัดอยู่ในลักษณะ ที่ค้านต่อหลักวิชาการเศรษฐศาสตร์และการคลังโดยสิ้นเชิง (เป็นคำแนะนำของ

คณะที่ปรึกษาทางเศรษฐกิจ TDRI ซึ่งมีนายอานันท์ ปันยารชุน และนายอัมมาร์ สยามวรา ซึ่งมี นายสาวิตร โพธิวิหค แห่งสภาพัฒน์ ให้คำแนะนำในการสร้างนิคมอุตสาหกรรม ในพื้นที่เกษตร และการท่องเที่ยวของไทย ร่วมดำเนินการ) ซึ่งหากปล่อยให้มีการนำทองคำออกนอกประเทศได้โดยเสรี ค่าของเงินบาทจะต้องตกต่ำลงไปเพราะประเทศไทยมีทองคำสำรอง ต้องหันไปใช้ดอลล่าห์ซึ่งเป็นเพียงกระดาษ ไม่มีค่าแต่อย่างใด ซึ่งจัดเป็นการนำประเทศชาติเสี่ยง ต่อความหายนะ ขาดความมั่นคงทางเศรษฐกิจในเรื่องของเงินทุนสำรองระหว่างประเทศหากไม่ใช้ทองคำเป็นทุนสำรองตวบคู่ไปด้วย ซึ่งประเทศต่าง ๆ โดยสากลล้วนใช้ทองคำควบคู่ยกเว้น ประเทศเมืองขึ้นของลัทธิทุนนิยมจึงจะใช้ดอลล่าห์แทนทอง ข่าวกรองทหารได้รายงานถึงขยายตลาดการค้าเงินดอลล่าห์(ตลาดค้าเงินตรา ระหว่างประเทศ) มีส่วนเกี่ยวข้องและมีผลประโยชน์ในกฎหมายใหม่นี้

สาเหตุที่ ๒ ข่าวกรองทางทหารได้รายงานว่า "*คณะทหารหนุ่ม*" ซึ่งนำโดย พลตรีจำลอง และ พันเอกมนูญ ร่วมกับกลุ่ม "*ทหารประชาธิปไตย*" ซึ่งนำโดย พลเอกชวลิต และสายพลเรือนอันมี **นายสังข์ พัธโนทัย** เจ้าหน้าที่ **CIA** และ **นายประเสริฐ ทรัพย์สุนทร เลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์** และ นักการเมืองส่วนหนึ่ง จัดตั้ง "**สภาปฏิวัติแห่งชาติ**"ซึ่งมี *พลเอกชวลิต* เป็นรองประธาน ได้ประกาศธรรมนูญ ปกครองประเทศ อันเป็นระบอบที่ไม่ได้ใช้ในประเทศประชาธิปไตย ดำเนินการ เคลื่อนไหวอันมีจุดประสงค์เปลี่ยนแปลง ระบอบการปกครองของไทยโดยจัดทำร่างรัฐธรรมนูญขึ้นใหม่ ทั้งนี้ยังได้รับการสนับสนุนโดยคณาจารย์ซึ่งมีความสัมพันธ์กับพรรคคอมมิวนิสต์สากล เผยแพร่ความคิดและอุดมการณ์กับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยทั้งในกรุงเทพฯ และชนบท ซึ่งเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของชาติ

สาเหตุที่ ๓ ปรากฏหลักฐานอย่างแจ้งชัดว่า พลตรีจำลอง ศรีเมือง ทำหน้าที่เป็น ผู้ปฏิบัติการตามแผน "พุทธวิทยาเพื่อการปฏิวัติ" โดยมี พลตรีชาติชาย ชุณหะวรรณ ให้การสนับสนุนก้าวก่ายอำนาจขององค์กรปกครอง คณะสงฆ์ไทย โดยใช้ตำแหน่งอำนาจนายกรัฐมนตรี เป็นเจตนาทำลายหลักพระธรรมวินัยคำสั่งสอนของพระพุทธศาสนาและการปกครองคณะสงฆ์ไทย ก่อให้เกิดการเสื่อมศรัทธาต่อพระพุทธศาสนาอันเป็นรากฐานของขนบธรรมเนียม ประเพณี

ของชนชาติไทย จัดเป็นความผิดฐานมีการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ.๒๔๙๕ อันมีโทษถึงประหารชีวิต ปรากฏความผิดสำเร็จ แม้คณะสงฆ์โดยมหาเถรสมาคม อันมีองค์ สมเด็จพระสังฆราชได้จัดประชุมการกสงฆ์ทั้งประเทศ เพื่อลงโทษพระ โพธิรักษ์ ให้สึกจากสภาพพระภิกษุ และทางกฏหมายเจ้าหน้าที่ ตำรวจได้จับกุม นายโพธิรักษ์ ฐานแต่งกายเลียนแบบสงฆ์ แต่พลตรีชาติชาย ได้โทรศัพท์ไม่ให้ ตำรวจดำเนินคดี อันเป็นการกระทำที่ใช้ตำแหน่งหน้าที่นายกรัฐมนตรี ทำลาย พระพุทธศาสนา ซึ่งหมายถึงทำลายสถาบันพระมหากษัตรย์อันทรงเป็นพุทธมาม กะด้วย ทั้งนี้ พลตรีจำลอง ยังได้ร่วมกับนายโพธิรักษ์อาศัยกิจกรรมทางศาสนา นั้นจัดตั้งเป็นองค์กรการเมือง ตั้งพรรคการเมืองชื่อว่า “พรรคพลังธรรม” เคลื่อน ไหวทางการเมืองด้วย

พ

ร่วมร้องเพลงและรับทานอาหาร ซึ่งบริการโดยญาติธรรม “สันติอโศก”

๑ มีนาคม ๒๕๓๔ สภาได้ประกาศใช้รัฐธรรมนูญชั่วคราว เรียกว่า “**ธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๓๔**” ได้รับการต่อต้าน จาก พลตรีจำลอง ศรีเมือง ซึ่งเป็นผู้ว่า กทม. และแนวร่วมได้ชุมนุมประท้วง รัฐธรรมนูญฉบับนี้อย่างรุนแรงในเดือน พฤศจิกายน ๒๕๓๔ ให้มีการแก้ไขรัฐ ธรรมนูญดังกล่าว จึงได้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญบางมาตรา

องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสเรื่องรัฐธรรมนูญ

"......ถ้าอยากจะเปลี่ยนปีหน้าก็เปลี่ยนไป ก็เปลี่ยนได้ ก็มติก็ลงมติกันก็เปลี่ยนได้ เขารับมติเปลี่ยนได้ทั้งนั้น เพราะกฎเกณฑ์อะไรต่าง ๆ เปลี่ยนได้ทั้งนั้น ไม่ใช่ตายตัวอยู่ตลอดเวลา ก็เปลี่ยนได้

แต่อย่ามาทะเลาะกันอย่างถึงเลือด

ทรงพระราชทานเมื่อ วันที่ ๔ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๓๔

วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๔ สองวันหลังจากได้รับกระแสพระราชดำรัสนั้น สภานิติบัญญัติแห่งชาติจำนวน ๒๗๓ คน จากจำนวนสมาชิกในขณะนั้น ๒๘๘ คน มีมติอนุมัติรัฐธรรมนูญ ๒๖๒ คน มีผู้ไม่เห็นด้วย ๗ คน งดออกเสียง ๔ คนและรัฐธรรมนูญฉบับนี้เองที่กำหนดให้มีการจัดการ เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยเร็ว

๖.๔ การควบคุมระบบสื่อสารโทรคมนาคม

ในทันทีที่ นายอานันท์ ปันยารชุน ได้เป็นนายกรัฐมนตรีของ คณะ รสช. จุดแรกที่นายอานันท์ ปันยารชุน ดำเนินการอย่างเร่งด่วนคือการต้องใช้เครือข่ายและอิทธิพลภายใต้อำนาจของตน เข้าควบคุมระบบสื่อสารโทรคมนาคมของประเทศให้ได้ เพราะเป็นหัวใจการยึดครองพื้นที่ทางสมองของมหาอำนาจ (ซึ่งขณะนั้นพลเอก สุนทร คงสมพงษ์ และคณะ รสช. ได้เสนอมีมติให้ พล.อ.อ. เกษตร โรจนนิล ผู้บัญชาการทหารอากาศ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ทำการควบคุมดูแล เพราะเป็นยุทธปัจจัยและความมั่นคงของประเทศ อันเป็นความรับผิดชอบของกองทัพโดยตรงตามหน้าที่ นายอานันท์ ได้สั่งให้ รสช. แต่งตั้ง นายนุกูล ประจวบเหมาะ เป็น รมว.คมนาคม เพื่อควบคุมระบบสื่อสารโทรคมนาคมทั้งประเทศ หมายรวมถึงเครือข่ายราชการทหาร และระบบการสื่อสารดาวเทียมด้วย โดยอาศัยช่วง ขณะเดียวกัน นายอานันท์ ก็อนุมัติให้สถานี

เครือข่ายโทรทัศน์ CNN ให้เปิดกิจการแพร่ข่าวในประเทศไทยได้

นายนุกูล ประจวบเหมาะ สังกัด "**รุ่นลมหวล**" สำนักเดียวกันกับ **พลเอกชวลิต พลเอกชาติชาย** และ **นายอานันท์ ปันยารชุน พลเอกจรวย วงศายันห์ ???**

ซึ่งเป็นขณะเดียวกันกับที่ "พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ได้ทุ่มโหมโฆษณาโทรศัพท์มือถือ วิทยุติดตามตัวของบริษัทโมโตโรร่า ซึ่งมีราคาถูกกว่ายี่ห้ออื่นในท้องตลาดในขณะนั้น เกิดกระแสค่านิยมใหม่ขึ้นมาว่า "โทรศัพท์มือถือคือเครื่องหมายของนักธุรกิจ" ทำให้อุปกรณ์สื่อสารส่วนบุคคลกระจายทั่วกรุงเทพและปริมณฑลในเวลาอันรวดเร็ว" (ข่าวธุรกิจ, ๒๕๓๔)

เมื่อนายอานันท์ สามารถส่งเครือข่ายเข้าควบคุม ระบบสื่อสารโทรคมนาคมไว้ได้ในอำนาจแล้ว สมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยเดิม องค์กรและแนวร่วม สหายนำ รวมทั้งนักการเมืองที่เกี่ยวข้อง ได้มีสร้างเงื่อนไขชี้นำ "*ให้มีการเลือกตั้งโดยเร็ว*" เพื่อใช้ในการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลง ให้เข้าสู่ระบอบที่ตนวางไว้ กรรมการ มูลนิธิโกมลคีมทอง ซึ่งมีเครือข่ายครอบคลุม สามารถจัดการเคลื่อนไหวมวลชนได้ ทั้งนักศึกษา และประชาชน คือ *นายประเวศ วสี นายพิภพ ธงชัย* เป็นต้น ตั้งกลุ่มเป็นแกนนำเคลื่อนไหวขึ้นชื่อว่า"**คณะกรรมการรณรงค์เพื่อประชาธิปไตย**(ครป.)" และแนวร่วม จัดองค์กรเคลื่อนไหวเช่นกัน เช่น " **ศูนย์ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อประชาธิปไตย**" โดยเริ่มทำงานประสานสอดคล้องเป็นหนึ่งเดียวกัน พร้อมนั้นทั้งในกรุงเทพฯ ปริมลฑลและต่างจังหวัดทุกภาค สมาชิกของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย พร้อมปฏิบัติการในการเป็นฐานเสียงให้กับ "สหายนำ" และแนวร่วมของ "**ป่า**" ที่จะทำหน้าที่ "**บริหารเมือง**" ต่อไป

๒๒ มีนาคม ๒๕๓๕ รัฐบาลนายอานันท์ ปันยารชุน ก็ได้จัดให้มีการเลือกตั้ง สส. เพื่อให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการที่ได้เตรียมการไว้ ผลการเลือกตั้ง จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้รับเลือกพรรค ภายหลังเลือกตั้งแยกเป็นพรรคร่วมรัฐบาล และพรรคฝ่ายค้าน ๖ พรรค พรรคร่วมรัฐบาล ซึ่งมีพรรค

สามัคคีธรรม(นายณรงค์ วงวรรณ เป็นหัวหน้า พรรค) เป็นพรรคที่สมาชิกที่ได้รับเลือกตั้งเป็น สส.มากที่สุด รองลงมาคือพรรค ชาติไทย (พล.อ.อ.สมบุญ ระหงส์ เป็นหัวหน้าพรรค) ได้ร่วมกันจัดตั้งรัฐบาลโดย ให้นายณรงค์ วงศ์วรรณ เป็นนายกรัฐมนตรี แต่สหรัฐอเมริกา กลับไม่รับรอง ฐานะของนายณรงค์ โดยให้เหตุผลว่า นายณรงค์ มีรายชื่อประวัติของหน่วย ปราบปรามยาเสพติดอเมริกา DEA (ผลจากประชุมนักธุรกิจ-ธนาคารในอเมริกา , คาลิฟฟอเนีย, ๒๕๓๕)

หมายเหตุ :พลตรีจำลอง ศรีเมือง ้ลาออกจากการเป็นผู้ว่า กทม. พื่อลงสมัครเป็น สส.โดยมีเป้าประสงค์เข้าควบคุมระบบ การบริหารประเทศ การลาออกของ พลตรีจำลอง ทำให้ กทม.ต้องจัดการเลือกตั้งใหม่โดยใช้ภาษีของประชาชนถึง ๒๕,๗๘๖,๕๖๙ล้านบาท ... ป้ายโฆษณาหาเสียงเป็นภาพ พลตรีจำลองชูกำปั้น มีข้อความว่า “อยากให้พลตรีจำลองเป็นนายก เลือกพลังธรรมทั้งคณะ...(วิกฤตการเมือง, ๒๕๓๖)

พรรคร่วมรัฐบาล		**พรรคฝ่ายค้าน**	
ชื่อพรรค	จำนวน	ชื่อพรรค	จำนวน
๑. สามัคคีธรรม	๗๙	ความหวังใหม่	๗๒
๒. ชาติไทย	๗๔	ประชาธิปัตย์	๔๔
๓. กิจสังคม	๓๑	พลังธรรม	๔๑
๔. ประชากรไทย	๗	เอกภาพ	๖
๕. ราษฎร	๔	ปวงชนชาวไทย	๑
		มวลชน	๑
รวม	**๑๙๕**	**รวม**	**๑๖๙**

ข่าวสารจาก USA นี้นั้นยังไม่มีผู้ใดในประเทศไทย ทราบ แต่เหตุใดพรรคพลังธรรมของ พลตรีจำลอง จึงสามารถมีมติได้สอดคล้องต้องกันกับ USA ว่า

“เรื่องส่วนตัวของคุณณรงค์ วงศ์วรรณ ที่มีการวิพากษ์วิจารณ์กันทั่วไป

นั้น ต้องใช้เวลานานกว่าจะทำความกระจ่างให้เกิดขึ้น ขณะที่ประเทศชาติจำเป็นต้องมีนายกรัฐมนตรีมาบริหารงานโดยไว พรรคพลังธรรมจึงเห็นว่าเพื่อประโยชน์ของบ้านเมือง **คุณณรงค์ วงศ์วรรณ<u>ควรถอนตัวจากการได้รับเสนอชื่อ</u> เป็นนายกรัฐมนตรี**..”(พลตรีจำลอง ศรีเมือง,ร่วมกันสู้,๒๕๓๕) แสดงให้เห็นถึงการไม่เคารพต่อรัฐธรรมนูญ หรือระบอบและระบบประชาธิปไตย ตามที่พลตรีจำลอง แอบอ้างสร้างแนวร่วมประชาชน จนได้รับเลือกเป็นผู้แทนราษฎร !!! ???

การแทรกแซงกิจการภายในประเทศโดยสหรัฐอเมริกา เสริมด้วยพรรคพลังธรรม และพรรคฝ่ายค้าน ทำให้นายณรงค์ วงศ์วรรณ ผู้ได้รับการเลือกตั้ง และเสนอชื่อเป็นนายกรัฐมนตรีตามระบอบประชาธิปไตย ต้องถอนตัวจากการเป็นนายกรัฐมนตรี ตามระบอบประชาธิปไตย โดยอาศัยอำนาจของบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และโดยธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พ.ศ.๒๕๓๔ ซึ่ง คณะ รสช. ได้ลอกมาจากรัฐธรรมนูญทั้งหมดนั้น อนุญาติให้บุคคลภายนอกเข้ามาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี โดยไม่ต้องผ่านการเลือกตั้งได้ ดังนั้นสภาผู้แทนราษฎร จึงจัดประชุมสภาฯ ขึ้น และโดยมติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอันประกอบด้วยพรรคการเมือง ๕ พรรค เห็นพ้องต้องกันให้เชิญบุคคลภายนอกคือ พลเอกสุจินดา คราประยูร เป็นนายกรัฐมนตรี ในชั้นแรก พลเอกสุจินดา คราประยูร ปฏิเสธเพราะตนเป็นทหาร แต่จากกรณีนายอานันท์ ปันยารชุน ได้ชี้ให้เห็นว่าพลเอกสุจินดา มีความเหมาะสมจะดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ประธานสภาผู้แทนราษฎรจึงนำชื่อของพลเอกสุจินดา ขึ้นกราบบังคมทูลพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพื่อทรง “**พระราชทาน**” **<u>โปรดเกล้า</u> <u>ให้พลเอกสุจินดา</u> <u>คราประยูร</u> <u>เป็นนายกรัฐมนตรี</u>** (ชลทิศ, ๒๕๔๒)

พลเอกสุจินดา คราประยูร ได้ถูกกำหนดตัวไว้ล่วงหน้า สำหรับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีแล้ว ก่อนมีการเสนอชื่อ ปรากฏตามข้อมูลคำเตือนของนายทหารที่มีความห่วงใยทหารด้วยกัน ว่า

“ **พลเอกพัฒน์ อัคนิบุตร** พรรคความหวังใหม่ เพื่อนร่วมรุ่นของ *พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ* ในฐานะหัวหน้านักเรียนนายร้อยเวสปอยต์ รุ่น ๓ เหล่าทหารปืนใหญ่ นายทหารเหล่าเดียวกับพลเอกสุจินดา และเป็นคนที่พลเอก

สุจินดาให้ความเคารพ นับถือ ได้รุดเข้าพบเป็นการด่วน เตือนพลเอกสุจินดาว่า อย่ารับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเชียวนะ ถ้ารับละก็จะลงเหว..” (พลตรี จำลอง , ร่วมกันสู้, ๒๕๓๕) **อะไรคือ ความหมายของคำว่า “*ลงเหว*”** ? **อะไรทำให้เชื่อว่าจะมีเหตุ “*ลงเหว*”** เกิดขึ้นเมื่อพลเอกสุจินดา รับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ทุกอย่างปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ ความเห็นชอบของ สส. แต่การแถลงชี้นำของ นายอาทิตย์ อุไรรัตน์ ทำให้ประชาชนเห็นคล้อยตามไปว่า ถูกอิทธิพลของ รสช. บีบบังคับทำให้ต้องแต่งตั้ง พลเอกสุจินดา คราประยูร เป็นนายก เป็นโอกาส ให้องค์กรจัดตั้งของ *นายประเวศ วสี และนายพิภพ ธงชัย กรรมการของมูลนิธิโกมลคีมทอง* รับช่วงขยายผลโดยออกมาเคลื่อนไหวต่อต้านการแต่งตั้ง นายกรัฐมนตรีนี้ว่า ไม่ชอบธรรม โดยใช้ระบบ “*สงครามตัวแทน*” โดยให้ผู้อื่นกระทำการแทนตนในนามของ **คณะกรรมการรณรงค์เพื่อประชาธิปไตย (ครป.)** ซึ่งบุคคลทั้งสองได้ก่อตั้งขึ้น และ**นี่คือ “เหว”** หรือศัพท์ทางยุทธวิธีเรียกว่า “**พื้นที่สังหาร**” ที่ พลเอกสุจินดา คราประยูร และกองทัพต้องเข้าสู่ตาจนของแผน “**รุกฆาต**”

การประสานงานโดย นายอาทิตย์ อุไรรัตน์ ประธานสภาฯ ก่อนเกิดเหตุ
เช้า : ขณะที่นำชื่อเข้าทูลเกล้าฯ เพื่อโปรดเกล้าเป็นนายกรัฐมนตรี
สื่อมวลชน “ ท่านเสนอชื่อใคร เป็นนายกรัฐมนตรี ? “
นายอาทิตย์ “ ผมเสนอชื่อ คุณณรงค์ เป็นนายก...!! “
บ่าย : หลังกราบบังคมทูลเสนอชื่อพลเอกสุจินดา เป็นนายกรัฐมนตรีแล้ว
นายอาทิตย์ “ ผมไม่ได้โกหก แล้งจากผมเสนอชื่อคุณณรงค์ เป็นนายกไปแล้ว แต่ต่อมาพรรคการเมือง ๕ พรรค ยืนยันว่า **ขอเปลี่ยนด่วนเป็นพลเอกสุจินดา** ก่าารให้ข่าวช่วงเช้ากับผลช่วงบ่ายจึงต่างกัน...!!!”
ข้อสังเกตุ : *นายอาทิตย์ ไม่กล่าวว่า เป็นมติของ สส.ตามรัฐธรรมนูญ*

ครป. ต้นเหตุสังหารหมู่ กับ Information Warfare’35

การประชุมเตรียมปฏิบัติการของ สมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย
"...งานพบปะสังสรรค์สุราษฎร์ธานีสัมพันธ์'๓๕ ซึ่งเป็นการพบกันด้วยจิตใจและสายสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นของสหายเมือง และสหายชนบท ด้วยการร่วมแรงร่วมใจเสียสละเงินทองจากเขตเมืองและมิ่งมิตรในชนบท...ตอกย้ำการต่อสู้เพื่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชน และการแสวงหาสังคมใหม่เป็นสิ่งที่

๖ เมษายน คณะกรรมการรณรงค์เพื่อประชาธิปไตย(ครป.) นำโดย นายวิทิต มัตราภรณ์ ได้เริ่มเคลื่อนไหวคัดค้าน โดยยกประเด็นชี้นำโจมตี ว่า พลเอกสุจินดา คราประยูร ไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง และนายก ต้องมาจากการเลือกตั้งเท่านั้น

๗ เมษายน พลเอกสุจินดา คราประยูร รับพระราชทาน โปรดเกล้าให้เป็นนายกรัฐมนตรี คนที่ ๑๙ ของประเทศไทย ๘ เมษายน เรืออากาศตรี ฉลาด วรฉัตร เริ่มอดข้าวประท้วงที่นายกรัฐมนตรีไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง

๑๕ เมษายน นายประพันธ์ศักดิ์ กมลเพชร กรรมการศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย แต่งชุดดำร่วมกับ เรืออากาศตรี ฉลาด เริ่มอดข้าวประท้วงไม่ต้องการให้ พลเอกสุจินดา คราประยูร เป็นนายกรัฐมนตรี

๒๐ เมษายน ตัวแทนองค์กรเอกชน NGOs มี *คณะกรรมการรณรงค์เพื่อประชาธิปไตย(ครป.) และศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย* เป็นแกนนำ ร่วมกับพรรคประชาธิปัตย์ และพรรคความหวังใหม่ นำโดย พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ และพรรคร่วมฝ่ายค้านอื่น ๆ จัดปราศัยโจมตี พลเอกสุจินดา คราประยูร นายกรัฐมนตรี ๒๔ เมษายน สมาคมนักข่าวนักข่าวแห่งประเทศไทย, "กลุ่มมติชน" ร่วมกับ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้จัดอภิปรายภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในหัวข้อเรื่อง "*ประชาชนต้องการได้อะไรจากรัฐบาลใหม่*"

๒๖ เมษายน มีผู้ร่วมอดข้าวกับเรืออากาศตรีฉลาด ประมาณ ๒๐ คน

๑ พฤษภาคม "*วันกรรมกร*" หรือ "*วันแรงงานแห่งชาติ*" มีพนักงานกรรมกรโรงงานต่าง ๆ รวมกลุ่มกันที่อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย พร้อมกับ ชูโปส

เตอร์เรียกร้อง “ต้องการมีนายกที่มาจากการเลือกตั้งเท่านั้น”

๔ พฤษภาคม ตัวแทนองค์กรเอกชน NGOs มี *คณะกรรมการรณรงค์เพื่อประชาธิปไตย* (ครป.) และ *ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย* เป็นแกนนำ ร่วมกับ*พรรคประชาธิปัตย์* และ *พรรคความหวังใหม่* นำโดย พลเอก *ชวลิต ยงใจยุทธ* และพรรคร่วมฝ่ายค้านอื่น ๆ จัดชุมนุมใหญ่ที่ท้องสนามหลวง ปราศัยโจมตี พลเอกสุจินดา คราประยูร นายกรัฐมนตรี “*คัดค้านคนนอก ที่ไม่ได้มาเลือกตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี*” โดยมีรถสองแถวของ ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษา และของ ครป. ติดเครื่องขยายเสียงประกาศชักชวนประชาชนทั่วกรุงเทพฯ ให้มาร่วมฟังการอภิปราย มีประชาชนมาร่วมฟังการอภิปรายร่วมแสนคน ผู้ปราศัยแนะนำให้ผู้เข้าร่วมชุมนุมใช้โทรศัพท์มือถือ และวิทยุติดตามตัวของแต่ละคนเป็นศูนย์กระจายข่าว โดยรายงานเหตุการณ์ในสนามหลวงให้เพื่อนฝูงได้ทราบ และรับรายงานข่าวของศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาจากวิทยุติดตามตัว ผู้ปราศัยกล่าวว่ารัฐบาลบิดเบือนข่าวสารกับประชาชน ขอให้ประชาชนใช้ เครื่องมือ สื่อสารของตัวเองขับไล่รัฐบาล และ ชักชวนเพื่อนฝูงที่ใช้มือถือทุกคนมาร่วมชุมนุม คำว่า “*ม๊อบมือถือ*” จึงเริ่มขึ้นจากจุดนี้

๔ พฤษภาคม พลตรีจำลอง ศรีเมือง แกนนำ “*คณะทหารหนุ่ม*” อดีตผู้ว่าราชการ กรุงเทพฯ เริ่มร่วม อดอาหารประท้วงหน้ารัฐสภา ด้านติดกับโรงช้างเขาดิน

๖ พฤษภาคม พลเอกสุจินดา นายกรัฐมนตรี ประกาศ นโยบายในสภามีผู้ไปร่วมชุมนุมที่หน้ารัฐสภาจำนวนมาก

พลตรีจำลอง ประกาศต่อสื่อมวลชนว่า “ไม่ว่าจะมีมติพรรค หรือสถาบั”นชาติ ศาสนา หรือ **พระมหากษัตริย์ มาขอให้เลิก ผมก็จะไม่ยอมเด็ดขาด...”**

(ที่มา มติชน ๕ พ.ค.๒๕๓๕)

จุดพิจารณา : คำกล่าวของพลตรีจำลอง คือการลบล้างพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งทรงพระราชทานไว้ในวันที่ ๔ ธ.ค.๒๕๓๔

ประเด็นสำคัญ ๒ ประการในการรับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี
ตามคำแถลงการณ์ของ พลเอกสุจินดา คราประยูร

๑. ต้องการป้องกันมิให้บุคคลผู้หนึ่งขึ้นมามีอำนาจ เพราะบุคคลผู้นั้นไฝ่ฝันที่จะขึ้นสู่อำนาจในระบอบแบบสภาเปรซิเดียมของรัสเซีย
๒. ได้รับคำขอร้องจากพุทธศาสนิกชนจำนวนมาก ให้มาเป็นนายกรัฐมนตรี เพื่อปกป้องพระพุทธศาสนา ที่กำลังถูกกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งทำลาย

(ที่มา : เขียน ธีระวิทย์, ๒๕๓๕)

ข้อควรวิจารณ์ : ตามประเด็นที่ ๑ คนที่พลเอกสุจินดา หมายถึงคือ *พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ* แกนนำของ ***"ทหารประชาธิปไตย"*** มีผลงานจากกรณี "**ช่องบก**" และ "**ร่มเกล้า**" นั้นมีความจริงเพียงใด ระบอบสภาเปรซีเดียม คือระบอบคอมมิวนิสต์ หรือ สังคมนิยม กรณีนี้ได้มีการประชุมจัดตั้ง เพื่อให้ใช้ระบอบนี้ขึ้นจริง เรียกว่า "**สภาปฏิวัติแห่งชาติ**" โดยมีชื่อ *พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ* เป็นรองประธาน ตามหลักฐานเอกสารโดย นายประเสริฐ ทรัพย์สุนทร เลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย เรื่อง สภาปฏิวัติแห่งชาติ มิถุนายน ๒๕๓๘ " สืบเนื่องมาจากมติที่ประชุมผู้แทนทั่วประเทศ ประกอบด้วยผู้แทนเขต ซึ่งถืออำเภอเป็นเขต และผู้แทนอาชีพทุกประเภท มีจำนวนเท่ากันพร้อมด้วยผู้ สังเกตุการณ์จำนวน ๓๐๐๐ คน ที่โรงแรมเอเซีย กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๓๐ ให้จัดตั้งสภาปฏิวัติแห่งชาติ และประกาศนโยบายหลัก ในการแก้ปัญหาชาติที่ประชุมเลือก**พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ** *เป็นรองประธานสภาปฏิวัติแห่งชาติ* เลือก***นายชำนาญ ยุวบูรณ์*** *เป็นเลขาธิการสภาปฏิวัติแห่งชาติ* รับรองสมาชิกของผู้แทนเขต และผู้แทนอาชีพเหล่านั้น"(อภิวัฒน์ วรรณกร, ๒๕)

การดำเนินงานของสภาปฏิวัติแห่งชาติ อยู่ภายใต้การกำกับการบริหารของ พรรคคอมมิวนิสต์สากล ซึ่งพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย เป็นสมาชิกอยู่นั้น ตามประเด็นที่ ๒ ป้องกันบุคคลที่ทำลายพระพุทธศาสนา คนที่ พลเอกสุจินดา หมายถึงคือ พลตรีจำลอง ศรีเมือง แกนนำของ "*คณะทหารหนุ่ม*" มีผลงานจากกรณี " *สันติอโศก* " นั้นมีความจริงเพียงใดสิ่งหนึ่งที่ต้องยอมรับ

คือประเทศไทย มีขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม อันเป็นรากฐานของสังคมมาจากพระพุทธศาสนา ดังนั้นกรณีนี้ พล.ต.จำลอง ได้กระทำขึ้นจริงเป็นความผิด ๒ กรณีคือ ทางกฏหมาย และทางหลักธรรมของพระพุทธศาสนา

ก. ในทางกฏหมายถือว่าเป็นความผิดตาม พ.ร.บ.ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ ระบุไว้ในมาตรา ๙ ว่า " ผู้ใดให้ที่อยู่ ที่พักอาศัยหรือให้ที่ประชุม สนับสนุน ให้กระทำการบ่อนทำลายสถาบันชาติ พระพุทธศาสนา พระมหากษัตริย์ หรือกระทำการใด เพื่อให้เสื่อมศรัทธาต่อประเพณีของชนชาติไทย" มีความผิดฐานกระทำการอันเป็นคอมมิวนิสต์

ข. ช่วยเหลือผู้ที่ทำลายพระพุทธศาสนา ทำสังฆเภทให้สงฆ์แตกกันเป็นบาปอันมหันต์ทางพระพุทธศาสนาเรียกว่า "*อนันตริยกรรม*" ซึ่ง พลตรีจำลอง **ซึ่งบวชเรียนสอบนักธรรมพระนวกะได้ที่ ๑ ย่อมต้องรู้ดี จึงเป็นลักษณะ** ของเจตนาต้องการกระทำ "*รู้แล้วขืนทำลง*" อีกทั้งพระพุทธศาสนาสั่งสอน โดย พระพุทธพจน์อันอยู่ในพระไตรปิฏกเท่านั้น ปฏิบัติการของ พลตรีจำลองคือ "**พุทธวิทยาเพื่อการปฏิวัติ**" โดยแท้จริงเพราะได้บัญญัติ คำสั่งสอนขึ้นมาใหม่ ในเมื่อตั้งลัทธิขึ้นมาใหม่ หากนำเอาภาษาธรรม ในพุทธศาสนา ไปใช้ก็เรียกว่า "**สัทธรรมปฏิรูป**" หรือการปลอมปน เป็นการทำลายพระพุทธศาสนา ตาม**VATICAN COUNCIL 2** อันเป็นแนวปฏิบัติการของ "**วาติกัน**" เป็นอันตรายอย่างแท้จริงของพระพุทธศาสนาอันเป็นศาสนาประจำชาติ บุคคลทั้งสองที่กล่าวอิงในนโยบายของ พลเอกสุจินดา นั้นเป็นเรื่องจริงทั้งสิ้น แต่ก็สายเกินไปเสียแล้ว แม้ประชาชนได้รับทราบก็ไม่มีผู้ใดตระหนัก เนื่องจากกระแสภายนอกได้ถูกจำกัดไว้ด้วยแนวร่วมที่ปฏิบัติการประสานกัน ต่อเนื่องมาโดยตลอดกระทั่งการเสนอชื่อแต่งตั้ง พลเอกสุจินดาขึ้นเป็นนายกรัฐมนตรี ก็เป็นขั้นตอนหนึ่งในแผนปฏิบัติการทำลายอำนาจสถาบันทหารให้สิ้นไปอย่างถาวร ที่ได้ถูกกำหนดไว้แล้วอย่างเรียบร้อยเพียงแต่รอเวลาเท่านั้น ๗ พฤษภาคม เวลาเช้ามืด มีโปสเตอร์ติดเต็มไปหมดทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัดการปฏิบัติการดังกล่าวนี้มีการประสานงานร่วมกับ พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ตลอดเวลา(ปรากฏตามบันทึก พคท. ซึ่งจัดทำโดย ค่าย ๗๙ เขตงานสุราษฏร์ธานี) พรรคประชาธิปัตย์ (นายชวน หลีกภัย เป็นหัวหน้าพรรค)

ติดโปสเตอร์ข้อความว่า *"ประชาธิปไตยไร้ศักดิ์ศรี ถ้านายกรัฐมนตรีไม่ได้ มาจากการเลือกตั้ง"* ประชาชนพากันไปชุมนุมเพิ่มที่หน้ารัฐสภา กองอำนวยการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ ออกประกาศ ฉบับที่ ๑ ทางวิทยุและโทรทัศน์ เตือนประชาชนให้ระงับการมาร่วมชุมนุมที่หน้ารัฐสภา เพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นจากการจลาจล ซึ่งโดยตำแหน่งผู้บัญชาการทหารสูงสุด จะต้องสั่งการและรับผิดชอบตามกฎหมาย และวินัยทหาร ซึ่งในขณะนั้น พลอากาศเอก เกษตรโรจนนิล มีตำแหน่งเป็น ผู้บัญชาการทหารสูงสุด

๑๘.๓๐ น. เครื่องบินของกองทัพบก ได้โปรยใบปลิวของกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน ข้อความให้ผู้ร่วมชุมนุมกลับบ้าน ผู้มาร่วมชุมนุมอาจไม่ได้รับทราบ เพราะแกนนำ ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษา และ ครป.ไม่ได้แจ้งต่อผู้ร่วมชุมนุม ซึ่งทางการได้ประกาศทางวิทยุไปแล้ว เวลาประมาณ ๒๐.๐๐ พลตรีจำลอง ศรีเมือง ประกาศตัวเป็นผู้นำของกลุ่มประชาชนที่มาร่วมชุมนุม และชักชวนให้ประชาชนไปใช้ท้องสนามหลวงเป็นที่ชุมนุมแทนหน้าหน้ารัฐสภา

๘ พฤษภาคม เมื่อประชาชนได้เคลื่อนขบวนไปยังสนามหลวงแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงนำเอาลวดหนามมากั้นไว้ที่สะพานมัฆวาฬ เพื่อมิให้ผู้ชุมนุมกลับมาใช้หน้ารัฐสภาเป็นที่ชุมนุมได้อีก ๙ พฤษภาคม พลตรีจำลอง ศรีเมือง เลิกอดข้าว โดยประกาศว่าประชาชนเรียกร้อง ให้เลิกอดข้าวเพราะกลัวตายเสียก่อน พร้อมกับพาขบวนเคลื่อนจากสนามหลวง มายังอนุสาวรีย์ประชาธิปไตย แต่ไม่สามารถเคลื่อนมายังรัฐสภาได้ เพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจขึงลวดหนามไว้ จึงชุมนุมกันรอบอนุสาวรีย์แทน

๑๑ พฤษภาคม เวลาประมาณ ๐๔.๐๐ น. ประชาชนกลุ่มผู้ชุมนุม ได้แยกย้ายกันกลับบ้าน เนื่องจากได้ทราบแถลงการณ์ของ ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ ประธานสภาฯ ประกาศทางวิทยุโทรทัศน์ ว่า จะแก้ไขรัฐธรรมนูญโดยด่วน เพื่อให้นายกรัฐมนตรีมาจากการเลือกตั้ง ประชาชนผู้ชุมนุมโห่ร้องดีใจ เวทีปราศัยประกาศเลิกชุมนุม และให้ประชาชนแยกย้ายกันกลับบ้าน

...... สถานการณ์โดยทั่วไปเข้าสู่ภาวะปกติ ประชาชนเลิกชุมนุม ....

๑๗ พฤษภาคม ขณะที่รัฐบาลกำลังจัด "แสดงดนตรีสู้ภัยแล้ง" ให้ประชาชนชม ที่วงเวียนใหญ่นั้น **สมาพันธ์ประชาธิปไตย**, คณะกรรมการ

รณรงค์เพื่อประชาธิปไตย (ครป.) และศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย ใช้โอกาสที่เจ้าหน้าที่ตำรวจ ไปรักษาความสงบเรียบร้อยที่ฝั่งธนบุรีเรียกชุมนุมประชาชนผ่านวิทยุติดตามตัว และโทรศัพท์มือถือ ทันทีที่ท้องสนามหลวง กันอีกครั้งหนึ่ง

ในเวลาประมาณ ๒๑.๑๕ เมื่อมีผู้มาร่วมชุมนุมพอประมาณแล้ว พลตรีจำลอง ศรีเมือง จึงนำขบวนผู้ชุมนุมเดินไปตามถนนราชดำเนินมุ่งสู่รัฐสภา ซึ่งเป็น สิ่งที่น่าจะเป็นคำถามว่าเหตุใด พลตรีจำลอง ศรีเมือง จึงต้องนำผู้ชุมนุมไปเพื่อเหตุผลอะไร และ พลตรีจำลองรู้หรือไม่ ว่าจะเกิดอะไรขึ้น หากรู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น ทำไมจึงนำประชาชนไป จึงต้องวิจัยให้ลึกลงถึงสภาพทางจิตใจ และแรงจูงใจของ พลตรีจำลอง ซึ่งอาจจะไขความกระจ่างได้บ้าง

สภาพทางพฤติกรรม และ จิตวิทยา (Role & Motive)

พลตรีจำลอง ศรีเมือง " เกิดเมื่อ พ.ศ.๒๔๗๘ บุตรชาวจีนต่างด้าว ได้สัญญชาติไทยจากบิดาเลี้ยง พื้นฐานทางครอบครัวอยู่ในฐานะค่อนข้างยากจน เรียนประถมต้นที่โรงเรียนประชาบาลวัดสำเหร่ ระดับมัธยมต้น ที่โรงเรียนบ้านสมเด็จเจ้าพระยา และเข้าเรียนนักเรียนโรงเรียนนายร้อย ขณะศึกษานั้นได้รับการถ่ายทอดอุดมการณ์คอมมิวนิสต์จาก พลตรี ชวัติ แนวร่วมของนายประเสริฐ ทรัพย์สุนทร เลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ทำให้มีความคิดเห็นรุนแรง ขัดแย้งต่อระเบียบวินัย

ในปี พ.ศ.๒๕๐๒ ได้โดยชักชวนเพื่อนร่วมรุ่น ๙ คน กระทำผิดร้ายแรงต่อวินัยของโรงเรียนนายร้อย และนายทหารผู้บังคับบัญชาโรงเรียน เป็นเหตุให้ตนเองต้องถูกลงโทษจบการศึกษาภายหลังเพื่อนร่วมรุ่น ไม่ได้รับพระราชทานปริญญาบัตร และรับกระบี่จากองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อันนักเรียนนายร้อย จปร.ทุกรุ่น จะได้รับพระราชทานเกียรติยศอันสูงสุดแห่งชีวิตนี้

เมื่อบรรจุเข้ารับราชการก็มิได้รับความไว้วางใจ คงทำหน้าที่ใน "**เหล่าสื่อสาร**" จากอุดมการณ์คอมมิวนิสต์ ที่ได้รับการสั่งสมและถ่ายทอดนั้น ทำให้พลตรีจำลองเขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง "*การเคลื่อนไหวของกรรมกรในประเทศไทย*" ต่อมาได้ไปศึกษาต่อวิชาการทหารในประเทศสหรัฐอเมริกา แต่การไปศึกษานั้น

มิใช่เพราะมีเจตนาเพื่อที่จะนำเอาความรู้กลับมาพัฒนากองทัพแต่อย่างใด จำลอง ้เปิดเผยอย่างตรงไปตรงมาว่า " *เวลานั้นไม่ได้คิดอะไรมากกว่าที่จะไปเที่ยว ไปซื้อของ ไปเก็บเงิน* " **ได้ร่วมงานกับองค์กร CIA ที่ บก.๓๓๓** อุดรธานี โดย พลโทวิทูรย์ ยะสวัสดิ์ ปฏิบัติการลับในประเทศลาว(....อ้างแล้ว) เมื่อกลับมาได้เคลื่อนไหว สนับสนุน **CIA** ให้ตั้งฐานเรด้าจารกรรมของสหรัฐที่ จ.อุดรธานี อาจได้รับมอบหมายให้จัดหาสมาชิกปฏิบัติการในสายทหาร จึงจัดตั้งองค์กรชื่อว่า "*คณะทหารหนุ่ม*" มี *มนูญ รูปขจร* ซึ่งเป็นเสมือนมันสมอง ที่ชี้แนะแนวทางและปฏิบัติการสนับสนุนพลตรีจำลอง ตลอดมา ทั้งสองมีพื้นฐานสภาพครอบครัวคล้ายคลึงกัน จึงมีความจำเป็นต้องพิจารณาถึงสหายของ พลตรีจำลอง ด้วย

มนูญ รูปขจร ผู้ร่วมก่อตั้ง "คณะทหารหนุ่ม" มนูญ เกิดเมื่อเกิดเมื่อ พ.ศ.๒๔๗๘ ที่จังหวัดธนบุรี บิดาเป็นข้าราชการทหารเสนารักษ์ ประจำ พล.ม.๑ และต่อมาบิดาได้ลาออกจากราชการพื้นฐานทางครอบครัวไปประกอบอาชีพค้าขายที่ อ.ท่าเรือ ฐานะทางครอบครัวค่อนข้างยากจน ในวัยเด็กมนูญต้อง ย้ายโรงเรียนตามบิดาเป็นประจำหลายโรงเรียน และได้เข้าศึกษาในโรงเรียนเตรียมนายร้อย ในปี พ.ศ.๒๔๙๖ เมื่อจบหลักสูตรได้บรรจุเป็นทหารม้าสระบุรี มี พ.อ.(พิเศษ) เปรม ติณสูลานนท์ (ยศขณะนั้น) เป็นรอง ผบช.ศูนย์การทหารม้าสระบุรี..." (ชัยอนันต์ สมุทรวานิช,๒๕๓๕)

จ่ากแรงจูงใจ (Motive) และอุดมการณ์ ดังกล่าวทำให้ จำลอง ไม่ยอมรับกฎเกณฑ์ใด ๆ ซึ่งแสดงให้เห็นตั้งแต่สมัยเป็นนักเรียนนายร้อย ได้สะท้อนปรากฏออกมาในเหตุการณ์พฤษภา เป็นคำพูดที่ล้มล้าง อำนาจสถาบันแห่งความมั่นคงทั้ง ๓ ของชาติ ว่า " *ไม่ว่าจะมีมติพรรค หรือ สถาบัน ชาติ ศาสนา หรือ พระมหากษัตริย์ มาขอให้เลิก ผมก็จะไม่ยอมเด็ดขาด* " (มติชน, ๕ พ.ค. ๒๕๓๕) และการกระทำเสี่ยง ๆ โดยไม่คำนึงถึงความเสียหาย ต่อเหตุการณ์ ท ี่จะเกิดขึ้น "ผมต้องตัดสินใจทำอย่างนี้ เพราะอยู่ในฐานะที่ สามารถจะเสี่ยงได้มากกว่าคนอื่น" (พลตรีจำลอง,ร่วมกันสู้, ๒๕๓๕)

"...องค์กรเอกชน(NGOs)ที่เคลื่อนไหวนอกสภานั้น <u>เป็นเรื่องถูกต้อง</u> และมีทางสำเร็จ ขอให้ประชาชนมาร่วมกันเป็นจำนวนมาก ๆ..." (พลตรีจำลอง. ๒๕๓๕)

การต่อต้านการสืบทอดอำนาจเผด็จการ โดยการเรียกร้องให้ พลเอกสุจินดา ลาออกจากตำแหน่ง นายกรัฐมนตรี นั้น ได้เริ่มรณรงค์ต่อต้านอย่างจริงจัง ตั้งแต่วันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕ เป็นต้นมา

เรื่องนี้เป็นเรื่องการเมืองโดยตรง แต่ปรากฏว่า *ผู้ที่ร่วมต่อต้านนั้น ไม่มีผู้ใดมีตำแหน่งทางการเมืองเลย เป็นประชาชนธรรมดาๆ ไม่ว่าจะเป็นครูประทีป สคส. (สมาคมครูเพื่อสังคม) อาจารย์โคทม อารียา อาจารย์วิทิต มันตราภรณ์ จาก ครป. นายปริญญา เทวานฤมิตรกุล จาก สนนท. หรือ เรืออากาศตรีฉลาด วรฉัตร*

ผมไปเยี่ยมเรืออากาศตรีฉลาด ที่อดข้าวอยู่หน้ารัฐสภา พบครูประทีปและคณะ แต่งชุดขาวอดข้าวประท้วงร่วมกับเรืออากาศตรีฉลาด

นางประทีป อึ๊งทรงธรรม ร่วมกับพลตรีจำลอง อดอาหารประท้วง

ดังนั้น**แม้ว่าสำนักราชเลขาธิการจะได้เดินทางไปพบกับ พลตรีจำลอง ศรีเมือง เพื่อขอให้ยุติการชุมนุม โดยคณะรัฐบาลจะยุบสภาเพื่อให้มีการเลือกตั้งใหม่ ตาม มติของ สส. “<u>พลตรีจำลองปฏิเสธโดยสิ้นเชิง</u>”**

หรือเป็นเพราะปมด้อย ???

“..พี่สุ(พลเอกสุจินดา)อยู่กองร้อยที่ ๓ ผมอยู่กองร้อยที่ ๔ แต่ตอนเล่นผมได้ใกล้ชิดบ้าง เพราะเป็นนักบาสเกตบอลของโรงเรียนนายร้อย พี่สุ พี่ตุ๋ย (พลเอกอิสระพงษ์) เป็นตัวจริง ส่วนผมเล่นไม่เก่ง เป็นได้แค่ตัวสำรอง ..”

(พลตรีจำลอง, ร่วมกันสู้, ๒๕๓๕)

เรียนพี่น้องประชาชนที่เคารพ

“.....หากการต่อต้านเป็นผลสำเร็จแล้ว...**<u>พรรคพลังธรรม</u> <u>จะได้เปรียบ</u>** ผมเตรียมแก้ไขไว้แล้ว **<u>แต่ขอยังไม่ขอบอกว่าจะทำวิธีใด</u>**....”

พลตรีจำลอง ศรีเมือง ๒๕๓๕

ตามแผนปฏิบัติการที่พลตรีจำลองวางไว้ล่วงหน้าแล้วนั้น ทำให้พลตรีจำลอง นำผู้ร่วมชุมนุม ฝ่าแนวรักษาการของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งตั้งด่านสกัดไว้ และทั้งที่พลตรีจำลอง ได้รับการห้ามปราม และขอร้องก่อนหน้านั้นแล้วด้วย ว่า “*พลตำรวจโทธนู หอมหวล นักเรียนนายร้อยรุ่นก่อนผมปีหนึ่ง ก็ไปเจรจากับผม ท่านบอกว่า ได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาให้ปิดกั้นตรงผ่านฟ้า ผมเรียนกับท่านว่า ผู้ที่ไปร่วมชุมนุมมีทางเลือกเคือ ลุยฝ่าลวดหนามเข้าไป พี่ธนูบอกว่า อย่าฝ่าเข้าไปเลย เวลาประมาณสามทุ่มเศษ หมอเหวงก็พูดชักชวนประชาชนให้เดิน ไปทำเนียบ ผมกับหมอสันต์รีบเดินไปเวทีเล็ก แล้วประกาศชวนประชาชนให้พากันเดินตามไป ผมเตือนผ่านเครื่องขยายเสียงขอให้เดินไปสบาย ๆ อย่าเบียดกัน* ” (พลตรีจำลอง,ร่วมกันสู้, ๒๕๓๕)

เหตุการณ์เมื่อขบวนผู้ชุมนุม นำโดย พลตรีจำลอง ศรีเมือง ได้เดินมาถึงสะพานมัฆวาฬ ซึ่งรู้อยู่ว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจได้กั้นลวดหนามไว้ ตั้งแต่วันที่ ๙

พฤษภาคม เพื่อไม่ให้มีการชุมนุมหน้ารัฐสภา ทำให้กลุ่มผู้ชุมนุมสามารถ เดินผ่านไปได้ เนื่องจากการจัดขบวนชุมนุม นี้ได้มีการเตรียมการไว้พร้อม โดยให้กรรมกรอยู่แถวหน้า ใช้เครื่องมือตัดลวดหนามที่กั้นไว้ อาศัยขณะเจ้าหน้าตำรวจ ต้องไปรักษาการที่วงเวียนใหญ่ เหลืออยู่รักษาการที่สะพานมัฆวาฬจำนวนน้อย จึงถูกขว้างปา ด้วยก้อนอิฐและขวดน้ำ จำนวนตำรวจ ๒๐๐ คน ไม่สามารถหยุดผู้ชุมนุมจำนวนนับหมื่นได้ จึงได้ใช้น้ำฉีดเข้าสลายฝูงชน แต่รถดับเพลิงดุสิตของเจ้าหน้าที่ถูกกลุ่มผู้ชุมนุม ซึ่งมารวมตัวเพิ่มโดยการเรียกจากโทรศัพท์มือถือ เดินทางด้วยมอร์เตอร์ไซจำนวนประมาณ ๑๐๐ คัน มาจากทางด้านถนนหลานหลวงเข้ามาทางด้านหลังรถดับเพลิง จี้บังคับเจ้าหน้าที่ดับเพลิงซึ่งไม่มีอาวุธปืน ทำร้ายเจ้าหน้าที่ตำรวจบาดเจ็บ แล้วช่วยกันเผาทำลายรถดับเพลิงของทางราชการ จากนั้นขบวนรถมอเตอร์ไซดังกล่าว ได้นำเชือกผูกกับลวดหนามที่กั้น ผูกท้ายรถมอเตอร์ไซ ลากลวดหนามที่กีดขวางออกจากถนนราชดำเนิน ทำให้คนผ่านไปได้

การประสานงานของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย

"...พ.ศ.๒๕๓๕ องค์กรประชาชนรวมกลุ่มกันต่อต้าน รสช. ที่สนามศรีสุราษฎร์ และคุณสิทธิโชค ธรรมเดชะ เป็นแกนสำคัญที่ทางราชการประกาศจับ การต่อสู้ครั้งนี้นับเป็นการรวมตัวของคนระดับกลาง ถึงระดับสูงในสุราษฎร์ **เป็นการต่อสู้ที่มีการประสานกับในกรุงเทพฯ อย่างต่อเนื่องเคลื่อนไหวอยู่ประมาณครึ่งเดือนจนรัฐบาล รสช. ต้องลาออก**.." (บันทึก พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย, หน้า ๓๔, ๒๕๓๕)

จากข้อมูลซึ่งเป็นรายงานของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย เป็นสิ่งที่ทำให้ภาพความคลุมเครือของเหตุการณ์พฤษภา ๒๕๓๕ กระจ่างขึ้นอย่างมาก แสดงให้เห็นถึงการวางแผนงาน และการประสานการทำงานระหว่าง *พลตรีจำลอง ศรีเมือง คณะกรรมการรณรงค์เพื่อประชาธิปไตย (ครป.)* และพรรคการเมืองฝ่ายค้าน โดยเฉพาะพรรคที่มีฐานเสียงภาคใต้ ซึ่งมีสมาชิกพรรคเป็น"*สหายนำ*" และ *แนวร่วม พคท.* ที่ได้รับการคัดเลือกเป็น สส.จำนวนมากย่อมมีส่วนที่

เกี่ยวข้องอย่างแน่นอน จากเหตุการณ์การยึดรถน้ำมันและรถแก๊ส จำนวน ถึง ๖ คัน เพื่อวางเพลิงเผาสถานที่ราชการนั้น ไม่สามารถทำได้โดยประชาชน ธรรมดา ต้องได้รับการฝึกรบมาเป็นอย่างดีตามหลักยุทธวิธี จากข้อมูลดังกล่าว
จึงทำให้ทราบได้ว่า "**มือที่๓**" มาจากไหน ? จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อไปนี้

" ๑. กรณีเกิดการยิงกันจนทำให้คนได้รับบาดเจ็บและตาย มิได้จำกัดเฉพาะในบริเวณที่มีการปะทะด้วยกำลังเท่านั้น แต่มีการยิงด้วยอาวุธจากบุคคล "**มือที่๓**" ด้วยเช่น *ที่สะพานขาว ที่หน้าโรงภาพยนต์เฉลิมกรุง* จากการสอบสวนจากทุกฝ่ายและทุกสำนวน ชี้ชัดได้ว่าการยิงนั้นเป็นการยิงนอกบริเวณการชุมนุม ซึ่งอยู่ในบริเวณถนนราชดำเนิน

๒. ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บซึ่งมีทั้งทหาร และ ตำรวจด้วยนั้นเกิดจากแผลกระสุนปืน อัตราส่วนของเจ้าหน้าที่ผู้บาดเจ็บไม่น้อยกว่าผู้ชุมนุม แสดงให้เห็นว่าอาวุธปืนนั้นมาจาก "**มือที่๓**" จากบันทึก ของ พคท. ทำให้ได้ทราบข้อมูลว่า มีการประสานงานกันทั้งฝ่าย "**สหายนำ**"กับ *กองกำลังของ พคท. ที่ยังแฝงตัวอยู่ใน รูปแบบของ องค์กรอิสระ* ซึ่งออกมาเคลื่อนไหว และสร้างสถานการณ์ยั่วยุรุนแรงให้เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นลักษณะของการใช้อาวุธปืน หรือการยึดรถดับเพลิงรวมทั้งการวางเพลิงสถานที่ราชการต่าง ๆ ล้วนแต่ได้ถูกจัดวางไว้อย่างเป็นระบบเพื่อให้เกิดสถานการณ์รุนแรง **<u>ผู้ที่ได้รับความเสียหายก็คือสถาบันทหาร</u>**

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขณะนั้นสื่อมวลชนต่างประเทศ คือสถานีโทรทัศน์ **CNN ซึ่งได้รับอนุญาตจาก นายอานันท์ ปันยารชุน** ให้เปิดทำการในประเทศไทยได้โดย ได้ทำการถ่ายทอดภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ ผ่านดาวเทียมสู่สายตาชาวโลก โดยคำให้การของพยานแจ้งว่าได้ มีการเตรียมติดตั้งจานส่งสัญญาณไว้บนหลังคาตึกโรงแรมรอแยล พร้อมกับติดตั้งกล้องถ่ายไว้ในห้องโถงใหญ่ ของโรงแรมเพื่อจัดวางฉากอย่างเรียบร้อย ดังนั้นภาพของทหารที่ถือปืน จึงปรากฏสู่สายตาประชาชน เมื่อมีประชาชนถูกยิงด้วยอาวุธปืน ตายหรือบาดเจ็บ ทุกจุดจะมุ่งมาสู่ทหารเพราะตามภาพนั้นมีทหารเท่านั้นที่มีอาวุธปืน โดยไม่มีผู้ใดใส่ใจว่า "**มือที่ ๓**" ได้จัดเตรียมวางไว้เรียบร้อยแล้ว **ดังนั้นนี่คือเหตุผลที่พลตรีจำลองต้องนำ ประชาชนเดินเข้าสู่แผนงานซึ่งได้เตรียมการไว้นั้น โดยไม่มีเหตุผลอื่นที่สมควรอันอาจอ้างได้เลยแม้แต่น้อย** อีกทั้งได้ปรากฏบุคคลต่าง ๆ ซึ่งมีความ

เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับ องค์กร CIA อยู่ในเหตุการณ์ในระยะแรกเริ่มก่อนมีการเผาสถานีตำรวจนครบาลนางเลิ้ง ด้วย

นาวาเอกประสงค์ สุ่นศิริ อดีตเลขาธิการนายกรัฐมนตรีไปเยี่ยมผมตอนบ่าย สนับสนุน

การเรียกร้อง........" (จำลอง ศรีเมือง, ร่วมกันสู้. ๒๕๓๕)

๒๒.๑๐ น. ก่อนเกิดเหตุการณ์ผา สน.นางเลิ้ง ซึ่งเป็นระยะก่อนที่จะมีการปะทะที่ด้านสะพานมัฆวาฬ **น.ต.ประสงค์ สุ่นศิริ** ได้มาปรากฏตัวยืนสูบไปร์ **อยู่บนเกาะกลางถนนราชดำเนิน ด้านหลังอนุสาวรีย์ประชาธิปไตย** เมื่อเกิดเหตุปะทะกันแล้วจึงหายตัวไป พยานรู้เพราะควันจากไปร์ยาสูบเข้าตาจึงหันไปดู จากแสงไฟที่สว่างจึงจำได้ ส่วนอีกมือนั้นจะถือวิทยุรับ-ส่ง หรือไม่ ไม่ได้สังเกตุ..."(คำให้การพยานผู้ยืนอยู่กับ น.ต.ประสงค์, ๒๕๓๕)

๒๒.๓๗ น. กลุ่มผู้ชุมนุมได้เข้ายึดและทำการเผา สถานีตำรวจนครบาลนางเลิ้ง

ครป.ตรวจสอบผลการเผา สน.นางเลิ้ง ใช่หรือไม่ ?

นายประเสริฐ หงษ์เสนีย์ "ผมได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ครป. ให้ไปรับผิดชอบที่บริเวณผ่านฟ้า โดยมีรถหนึ่งคันพร้อมเครื่องขยายเสียง..ตระเวณรอบนางเลิ้ง ??? ำให้การพยาน, ไต่สวนสาธารณะ, ม.ธรรมศาสตร์, ๒๕๓๖)

ตำให้การพยานกรณีเผา สน.นางเลิ้ง จัดขึ้นที่ ม.ธรรมศาสตร์

นายสำรวย มหาดไทย ประชาชนผู้อยู่ใน สน.นางเลิ้งขณะเกิดเหตุ :-

"ผมคนหนึ่งนะครับที่อยู่ในเหตุการณ์ สน.นางเลิ้ง ตั้งแต่รื้อลวดหนามชุดแรกหลุดไปได้จากสะพานผ่านฟ้า อยู่จนกระทั่งเผาเสร็จ... คือผมกับพวกนักศึกษา ๓๐ กว่าคน เข้าไปต่อรองกับตำรวจให้ปล่อยพวกผมที่ตำรวจจับมา ตอนนั้นตำรวจยังเต็มโรงพักอยู่ อีกกลุ่มหนึ่งอยู่หน้า สน.นางเลิ้ง พยามเข้าไปตีตำรวจ เอาก้อนอิฐขว้างบ้างขวดบ้าง เราก็กันไว้ ไอ้เราจำนวนน้อย กันทางโน้นบ้าง ทางนี้ปีนกำแพงเข้าก็ไม่ไหวครับ ตำรวจท้อแท้ชักสลายตัว ถอดชุด ถอดเสื้อปีนกำแพงออกไปเลย ผมเห็นตำรวจปีนออกไป ๓-๔ คน เพราะว่าอยู่สู้ประชาชนไม่ไหวแล้ว ขนาดผมยังห้ามไม่อยู่ พอตำรวจเริ่มทะยอยหายไป คนกลุ่มนี้ก็ขว้างกระจกเข้าไปแตก เอาของบ้าง เริ่มงัดเทปในรถยนต์ อันนี้ผมเห็นกับตา เพราะผมเดินไปดูตลอด เอาของมีค่าทุกอย่าง

ถ้าเรามาประท้วง ผมอยากถามพ่อแม่พี่น้องที่อยู่ที่นี่ รักประชาธิปไตย บ้านอยู่ไกลอย่างกระทุ่มแบน อย่างสมุทรสาคร จะมาชุมนุมเรียกร้องประชาธิปไตย จะถือกล่องเครื่องมือ พวกกุญแจ พวกคีมฆ้อนมาจากบ้านไหม ? ผมเห็นกับตาว่าเขาถือกล่องเครื่องมือมากันคนละกล่อง บอก...เฮ้ย...ซ๊อปเปอร์นี่หว่า แม่งดิสเบรค..เอ้าถอด...ทุกอย่างมีค่า" ผมก็ถามว่า "พี่จะเอาไปทำอะไร ?" เขาก็บอกว่า " โห...ของมันแพงน้อง...!!!"

(ไต่สวนสาธารณะ จัดโดย ครป., ธรรมศาสตร์, ๒๕๓๕)

๐๐.๑๐ หลังเกิดการเผาสถานีตำรวจนครบาลนางเลิ้ง รถยนต์มอเตอไซร์ของราชการตำรวจ (๒๐๔คัน) รัฐบาลได้ประกาศภาวะฉุกเฉิน ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

เวลาประมาณ ๐๒.๐๐ กระทรวงมหาดไทย ออกประกาศห้ามการชุมนุมตั้งแต่ ๑๐ คนขึ้นไป ในกรณีนี้กระทรวงมหาดไทย อาศัยอำนาจตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๑๕ "*มาตรา ๒๑๕ ผู้ใดมั่วสุมกันตั้งแต่สิบคนขึ้นไป ใช้กำลังประทุษร้ายขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย หรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดให้เกิดการวุ่นวายขึ้นในบ้านเมือง ระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือ ปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท ถ้าผู้ระทำความผิดคนหนึ่งคนใดมีอาวุธ บรรดาผู้กระทำความผิด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ผู้กระทำความผิดเป็นหัวหน้า หรือเป็นผู้ที่สั่งการในการกระทำความผิดนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ*" และในกรณีความวุ่นวายที่เกิดขึ้นดังกล่าวนั้น *หากกระทรวงมหาดไทยไม่*

ออกประกาศ และเจ้าหน้าที่ตำรวจทหารหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีตำแหน่งรับผิดชอบไม่ดำเนินการตามกฎหมายบัญญัติ ก็ต้องมีความผิดฐานเจ้าพนักงาน ไม่ปฏิบัติการตามหน้าที่ ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๕๗ มีโทษจำคุก ๑๐ ปี เช่นกันตามข้อมูลดังกล่าวนั้น

คำให้การพยาน กรณีลักทรัพย์ใน สน.นางเลิ้ง

นายพจน์ สุขเมือง นักข่าวอาชญากรรม นสพ.เดลี่นิวส์ :- "....มีกลุ่มเด็กวัยรุ่นอายุประมาณ ๑๗ - ๑๘ ปี เข้าไปในโรงพักนางเลิ้ง เผาทุกอย่าง ตีทุกอย่าง ซึ่งห้องหนึ่งที่ชั้นสองเป็นห้องผู้กำกับ พันตำรวจเอกวิมุต วิเศษกุล ผู้กำกับตำรวจนครบาล ๒ ล็อคห้องอยู่ ช่วงนั้นผมเข้าไปหน้าห้องขังนะครับ แล้วโผล่หน้าเข้าไป ไฟฟ้าเริ่มดับ เอาเท้าถีบประตูเข้าไป ไม่มีใครกล้าถ่ายภาพ เพราะมีการขู่ว่า "ใครถ่ายรูปให้ล็อคตัวเอาไว้" ขณะเดียวกันมีการลักโขมยในโรงพักนางเลิ้ง เช่น ชีวาส แบล็ค แล้วก็มีการกินกัน(ผู้ฟังหัวเราะ) หลังจากนั้นก็มีพวกทอง มีการแบ่งกัน ที่ผมเห็นกับตาก็คือปืนพก

(ไต่สวนสาธารณะ จัดโดย ครป., ธรรมศาสตร์, ๒๕๓๖)

คำให้การพยาน เหตุการณ์เผา สน.นางเลิ้ง

นายปัญจพล เสน่ห์สังคม ทนายความ ผู้อยู่ใน สน.นางเลิ้ง ขณะเกิดเหตุ:-

"... ครั้งแรกที่มีการเผา ผมคนแรกที่วิ่งเข้าไปเองที่ สน.นางเลิ้ง ตามชายแต่งตัวสวมเสื้อยืด กางเกงยีนส์ธรรมดา แต่ผิดสังก็คือว่า ถือถุงใส่น้ำมันมีลักษณะสีดำ แล้วมีลักษณะคล้าย ๆ กับถุงน้ำร้อนที่ไว้สำหรับอบท้องผู้หญิง หรือผู้หญิงหลังคลอดประมาณ ๗ ถุง ผมวิ่งเข้าไปกระชากถามว่า "เอาน้ำมันมาจากไหน ? " เขาไม่ตอบผม ผมก็ถามว่า "เผาโรงพักนางเลิ้งทำไม ทำไมต้องเผา ? ผมจะบอกกับทุกท่านว่า ผมนั้นรู้จักกับตำรวจในโรงพักนั้นหลายคน " เขารู้ห้องครับว่า ห้องไหนเก็บอะไร คนภายนอกจะไม่มีทางรู้เลยว่านู้เซฟอยู่ห้องไหน เขารู้หมด <u>เหมือนกับว่าเขาวางแผนกันเอาไว้</u> นี่ผมกล้าพูดตรง ๆ นะครับ จุดไม่ขีดไฟและเผาเลยครับ เริ่มเผาจากห้อง

เอกสาร พอติดปุ๊บก็วิ่งหายไปเลย อีกคนหนึ่งที่ร่วมเผาในเหตุการณ์นั้น เขาบอกว่า "เอ้า...เผาแล้วคนในคุกจะตายไหมวะ" แล้วเขาก็วิ่งไปดูที่คุก พอวิ่งไปปรากฏว่าคุกเปิดไปแลว ถ้าประชาชนแบบเราจะมีกุญแจเปิดคุกไหมครับที่จะให้คนในคุกออกมา นี่พอเผาปุ๊บไม่มีกุญแจตายไปแล้วครับ พอเผาเสร็จก็มีคนอีกกลุ่มหนึ่งเอาขวดกระทิงแดง จะมีนายน้ำมันมอเตอร์ไซ รองน้ำมันแล้วขว้างขึ้นมา แล้วก็บอก "เฮ้ย...ไหม้แล้ว ไหม้แล้ว" เขาก็บอกว่า "ลาละ....ไปแล้ว" สนุกครับ วัยคะนอง สนุกมาก..."

(ไต่สวนสาธารณะ จัดโดย ครป., ธรรมศาสตร์, ๒๕๓๖)

หลังจากที่มีการเผาโรงพักนางเลิ้งแล้ว ได้มีการโทรศัพท์เข้าสู่โทรศัพท์มือถือและวิทยุติดตามตัว และ*รถติดเครื่องขยายเสียงของ***คณะกรรมการรณรงค์เพื่อประชาธิปไตย (ครป.)** ออกตระเวนเรียกให้ประชาชนมาชุมนุมร่วมกับกลุ่มของ ครป.ให้มากขึ้น

สิ่งพึงสังเกตุ เหตุการณ์นี้ได้ถูกกำหนดให้เกิดขึ้นตรงกับ "**วันวิสาขบูชา**" อันเป็นวันสำคัญทางพุทธศาสนา และเกิดขึ้นโดย พลตรีจำลอง ศรีเมือง ผู้สนับสนุนแบ่งแยกพระพุทธศาสนาเป็นลัทธิใหม่ เป็นผู้นำกลุ่มชุมนุมไปยังจุดที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ประกาศห้ามไว้ล่วงหน้าก่อนหลายสัปดาห์แล้ว

กรณีก่อกวนการสั่งการทางวิทยุสื่อสารเครือข่ายทหาร-ตำรวจ

การชุมนุมดังกล่าวมิได้กระทำโดยปกติ แต่เป็นการวางระบบดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอน โดยเฉพาะมีการส่งคลื่นวิทยุรบกวน การปฏิบัติหน้าที่ของ เจ้าพนักงาน จนไม่สามารถส่งคลื่นวิทยุเพื่อสั่งการ บังคับบัญชาเจ้าหน้าที่ตำรวจและทหารได้ ทั้งนี้เจตนามิให้เจ้าหน้าที่สามารถ ปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ได้อย่างถูกต้อง ได้มีการก่อกวนยั่วยุเพื่อให้เจ้าหน้าที่ ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้ และหากมีปฏิบัติการผิดพลาดรุนแรง จะได้ใช้สถานการณ์นั้น ๆ

เพื่อโฆษณาขยายผล ตามหลักของสงครามมวลชนได้ทันที การเตรียมการที่ว่าดังกล่าวได้ปรากฏเป็นหลักฐานจากการแถลงของ นายวีระ มุกสิกะพงษ์

> *๑๑ พฤษภาคม* **นายวีระ มุกสิกพงษ์ สส.พรรคประชาธิปัตย์** "ขณะนี้ ประชาชนได้ต้อนนายกฯ เข้ามุมแล้ว ***แต่ยังทำอะไรไม่ได้*** เพราะวิทยุเอย โทรทัศน์เอย ใช้การบิดเบือนข่าวสารเข้าช่วยนายก ***เราต้องหยุดพักชั่วคราว* หันไปจัดการวิทยุและโทรทัศน์ก่อนแล้วถึงมาสู้กันใหม่"** (ร่วมกันสู้, ๒๕๓๕)

หลังจากการแถลงดังกล่าว จึงได้เริ่มมีการใช้เครื่องมือสื่อสารทำลายคลื่นรับ - ส่ง เครือข่ายทหารตำรวจ ในการบัญชาการและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจึงแสดงว่าได้มีการเตรียมการกันไว้ล่วงหน้าเพื่อใช้ทำลายคลื่นวิทยุทางราชการตรงกับคำให้การของพยาน เช่น

นายพจน์ สุขเมือง นักข่าวอาชญากรรม นสพ.เดลี่นิวส์ "ขณะผมอยู่สำนักพิมพ์ฟังวิทยุอยู่ ได้รับแจ้งข่ายวิทยุข่ายบานเย็นของตัวเอง และข่ายวิทยุของรัฐบาล ซึ่งมีนายแหลม หลายแหลม พูดเสียดสีท่านสุจินดา หรือใครต่อใครจำนวนมาก" (ไต่สวนสาธารณะ,จัดโดย ครป., ธรรมศาสตร์, ๒๕๓๖)

พล.ต.ต.อุทัย อัศววิไล ผู้ช่วย ผบช.ภ. "เราได้ข่าวจากวิทยุว่า สถานที่ราชการถูกเผาแล้ว ยังมีวิทยุก่อกวน จากที่เมื่อสักครู่มีผู้สื่อข่าวบอกว่า เป็น**นายแหลม** หลายแหลม ก็ยั่วยุเหลือเกิน ไม่ทราบว่าเป็นใคร แต่เป็นผู้คร่ำหวอดในการใช้วิทยุแน่ และ**เครื่องส่งนี้มีกำลังสูงมาก** ทำให้เจ้าหน้าที่ปวดหัวในการสั่งการ เราก็พยายามเช็คข่าว พร้อมกับผู้บังคับบัญชาก็ยังเรียกให้ข่ายรัตนโกสินทร์ ซึ่งเป็นข่ายตำรวจสันติบาล ซึ่งรับผิดชอบในการรายงานเหตุการณ์ ที่เกิดขึ้นให้ผู้บังคับบัญชาได้ประเมินสถานการณ์ได้อย่างถูกต้อง แต่คลื่นของผู้บังคับบัญชาก็ถูกน๊อคเอ้าไปแล้ว สั่งการอะไรกันไม่ได้เลยเ " (ไต่สวนสาธารณะ, จัดโดย ครป.,ธรรมศาสตร์, ๒๕๓๖)

การก่อกวนดังกล่าวย่อมทำให้การสั่งการ และการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้า

เจ้าพนักงานผู้รับผิดชอบนั้น ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ถูกต้อง และไม่ใช่การกระทำของทางราชการอย่างแน่นอน

จุดประสงค์ของผู้ก่อกวนเพื่อต้องการให้เกิดเหตุการณ์ ที่เลวร้าย ความเสียหายแก่ชีวิต ของผู้บริสุทธิ์ การกระทำของผู้จัดชุมนุมอันได้แก่ *ครป. หัวหน้าพรรคความหวังใหม่ สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ และพรรคการเมืองอื่น ๆ* อัน ปรากฏหลักฐาน ภาพถ่ายที่เกี่ยวข้อง นับเป็นการสนับสนุนการชุมนุมดังกล่าว นับเป็นการกระทำความผิดตามอาญา โดยการขัดขวางเจ้าพนักงาน อันก่อให้เกิดการสูญเสียชีวิตนิสิต นักศึกษา ประชาชนและทรัพย์สินของชาติ

แต่การขัดขวางการทำงานของเจ้าพนักงานดังกล่าวนี้ *กลับสร้างความพึงพอใจจาก พลตรีจำลอง ศรีเมือง* อย่างสังเกตุได้เป็นอย่างดี ถึงกับชื่นชมไว้ในเอกสารบอกเล่าเหตุการณ์ของตนว่า

" อีกเรื่องหนึ่งที่ทำให้ตำรวจปวดหัวคือ "**ไอ้แหลม**" ซึ่งเป็นชื่อเรียกคนที่ พูดวิทยุแซงเข้าไปในข่ายการติดต่อสื่อสารของตำรวจ วงการวิทยุตำรวจและวิทยุสมัครเล่นเรียกกันติดปากว่า "**ไอ้แหลม**" การดักจับ "**ไอ้แหลม**" ในขณะกำลังพูดวิทยุแทรกเข้าไปในขณะนั้นว่า เป็นใครอยู่ที่ไหน ทำได้ยากมาก เพราะ "**ไอ้แหลม**" จะพูดสั้น ๆ แล้วเงียบไป....*ผมอยากบอกว่า **ไอ้แหลม** นี่แหละคือนักปฏิบัติการจิตวิทยาชั้นยอด ไม่ใช่มือสมัครเล่น* **<u>ผมก็เห็นด้วย</u> <u>ขอให้คุณแหลมออมกำลังไว้</u> <u>มีการจัดชุมนุมเมื่อใด</u> <u>จะได้ออกมา</u> "<u>ร่วมกันสู้</u>" <u>ใหม่อีก</u>**" (พลตรีจำลอง,ร่วมกันสู้, ๒๕๓๕)

เหตุใดทหารจึงบุกเข้าโรงแรม รอแยล

เป็นคำถามที่ประชาชนทั่วไปมีความสงสัยเป็นอย่างยิ่ง ในกรณีทหารบุกเข้าไปในโรงแรม รัตนโกสินทร์ เพราะเหตุใด ปรากฏข้อมูลของผู้อยู่ในเหตุการณ์นี้ คือ ***พล.ต.ต.อุทัย อัศววิไล ผู้ช่วย ผบช.ก.*** "ผมไม่อยากปรักปรำใคร เท่าที่ผมเห็นตั้งแต่ออกมาในถนนราชดำเนิน *มีผู้ยิงออกมาจากโรงแรมรอแยล ยิงสวนกัน ผ่านหลังคากรมประชาสัมพันธ์ กับหลังคาโรงแรมรอแยล ในขณะที่ผมไปถึงก็ได้ยินเสียงปืนอย่างหูดับตับไหม้* **<u>ตอนนั้นทหารยังไม่ได้เข้าไปในโรงแรม</u>** แต่ใครยิงลงมาหรือใครยิงกับใครผมไม่รู้ ผมไปติดอยู่หน้าสำนักพิมพ์สยามรัฐ เพราะ

มีแนวทหารยืนเป็นแถวหน้ากระดาน ท่านั่งก็มีท่ายืนก็มี ผมก็เกาะติดกับทหารนี้ไป พอเขาเปิดขยายแถว ผมก็นำกำลังตำรวจที่ตามผมไป ๕ คน เดินผ่านไปที่หน้าโรงแรมรอยัลเ" (ไต่สวนสาธารณะ,จัดโดย ครป., ธรรมศาสตร์, ๒๕๓๖)

ได้มีความพยายามสร้างกระแสความเกลียดชังให้เกิดขึ้นกับกองทัพ กรณีการเสียชีวิตของประชาชนในโรงแรมรอแยล และที่อื่น ๆ

"การปล่อยข่าวลือเป็นส่วนหนึ่งของสงครามจิตวิทยา เมื่อครั้งวิกฤติการณ์ ๑๓-๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ และ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ ครั้งนี้ผิดกับครั้งก่อน ๆ ที่ว่ามีสื่อในการปล่อยข่าวลือมากขึ้น และเร็ว ไม่เพียงปากต่อปาก แต่ใช้โทรศัพท์มือถือ และโทรสารกันอย่างแพร่หลาย และทำกันอย่างเป็นระบบ ข่าวลือที่เกิดการปะทะกันด้วยกำลัง ๑๗-๒๐ พฤษภาคม มีมากมาย หลากหลาย เช่น กระแสหนึ่งลือว่าทหารเอาศพพวกที่เขาฆ่าตายไปให้จรเข้ที่สมุทรปราการกินกระแสหนึ่งบอกว่า ทหารนำศพที่พวกเขาฆ่าตายไปทิ้งไว้ที่วัดเสมียนนารี แต่เจ้าอาวาสไม่ยอมรับไว้ จึงออกจากวัดไป...(เขียน ธีระวิทย์, ๒๕๓๖)

การสร้างพฤติกรรมปรปักษ์ให้เกิดผลทางลบแก่สถาบันทหาร นั้นไม่เพียง เกิดขึ้นโดยแนวร่วมของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยเท่านั้น แม้แต่นักการเมืองผู้สูญเสียประโยชน์ หรือมีความอาฆาตแค้นส่วนตัว (เนื่องจากถูกยึดทรัพย์จากคณะ รสช.) ก็ได้อาศัยโอกาส ทำลายสถาบันกองทัพไปพร้อมกัน โดยปราศจากหลักฐานและความจริง คือ " **ร.ต.อ.เฉลิม อยู่บำรุง** หัวหน้าพรรคมวลชน ได้ออกมายืนยันอีกครั้งว่าศพประชาชนที่เสียชีวิต ในเหตุการณ์พฤษภาทมิฬ ถูกนำไปทิ้งไว้ที่บริเวณชายแดนไทยพม่าแล้ว และหลังจากเลือกตั้งผ่านพ้น ไป ตนจะนำหลักฐานทั้งหมดนี้ไปให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ "

ผมมีวิธีการอยู่แล้วรับรองสนุกแน่ โดยเราจะต้องชัณสูตรศพว่า ถูกอาวุธชนิดไหน และต้องเก็บหัวกระสุนปืนไว้แล้วดู วิดิโอเทปว่าทหารหน่วยใดใช้ปืนชนิดนี้ก็จะได้ตัวผู้ต้องหา " หัวหน้าพรรคมวลชนได้ตั้งข้อสังเกตุที่มีการปล่อยคนนับพันเข้ามาที่บริเวณสะพานผ่านฟ้าในเวลาช่วงที่เหตุการณ์วิกฤติ จนมีการยิงและการเผา สน.นางเลิ้ง ทั้ง ๆ ที่มีทหาร และตำรวจอยู่เต็มไปหมด "

ใครเผาล่ะครับ ไอ้พวกยาชูกำลังทั้งนั้นที่ไปเผา แต่ผมไม่สามารถให้รายละเอียดได้ว่าใครเป็นคนเผา เพราะมันเป็นอันตรายต่อคนพูด" (มติชน ๕ ก.ค.

๒๕๓๕) จวบจนบัดนี้ (ตุลาคม พ.ศ.๒๕๔๓) ไม่ปรากฏว่า ร.ต.อ.เฉลิม อยู่บำรุง สามารถพิสูจน์กรณีศพที่ชายแดนพม่าดังที่ได้กล่าวนั้น แม้ต่อมา ร.ต.อ.เฉลิม ได้ ้เข้าร่วมเป็นคณะรัฐบาล ได้รับตำแหน่งเป็น รมว.ยุติธรรม มีคำสั่ง คณะรัฐมนตรี ที่๒๔๘ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๓๕ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการพิสูจน์ และสืบหาบุคคลที่สูญหายจากการชุมนุมประท้วง ระหว่างวันที่ ๑๗-๒๑ พฤษภา ๒๕๓๕ ลงนามโดยนายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี และในขณะนั้น พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ เป็น รมว.มหาดไทย รวมทั้งยังได้ตั้งรางวัลแก่ผู้สามารถให้ เบาะแส (ทางลับไม่ต้องแสดงตน หรือชื่อแจ้ง) เป็นเงินถึง ๑ แสนบาทต่อศพ แต่ไม่ปรากฏว่าพบศพตามที่กล่าวว่าทหารได้ฆ่าแล้วนำไปทิ้งแม้แต่ศพเดียว ซึ่ง แสดงให้เห็นอย่างเด่นชัดว่า ไม่มีการเข่นฆ่าประชาชน แล้วนำศพไปทิ้งตามที่ นักการเมือง หรือข่าวลือ เมื่อพิจารณาแล้ว ตรงกันกับข้อมูล ของผู้รับผิดชอบ และอยู่ในเหตุการณ์ว่า

" *ที่โรงแรม ไม่มีคนตายจริง ๆ แม้แต่คนเดียว ไม่มีคนเอาศพไปเผา หรือไปซ่อนแน่ ไม่มีการยิงคนในโรงแรม ไม่มีรอยกระสุน ตรวจดูได้ มีคนมาขู่ ผมเค้นจะทำข่าวลือให้เป็นความจริงให้จงได้*"(สัมภาษณ์นายอิสระ วสวานนท์ ผจก.โรงแรมรอแยล)

เจตนารมย์ ของผู้สร้างเหตุการณ์ พฤษภาคม ๒๕๓๕ อันทำให้เกิดความสูญเสียแก่ชีวิตของประชาชน นิสิต นักศึกษา ผู้บริสุทธิ์ รวมทั้งทรัพย์สินของ ทางราชการทั้งสิ้นนั้น เกิดจากแรงชี้นำ และกระแสของบุคคลแนวร่วมของพรรค คอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย องค์กรNGOs ต่าง ๆ ที่ออกมาเคลื่อนไหวคัดค้าน อ้างว่า "ไม่ต้องการให้บุคคลภายนอกที่ไม่ได้รับเลือกตั้งเข้ามาเป็นนายกรัฐมนตรี" จะเห็นได้ว่ามีกลุ่มหลัก ๆ อยู่ ๓ กลุ่มคือ

๑. "***คณะทหารหนุ่ม***" นำโดยพลตรีจำลอง ศรีเมือง พ.อ.มนูญ รูปขจร
๒. "***ทหารประชาธิปไตย***" นำโดย พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ
๓. "***กลุ่มโกมลคีมทอง***" นำโดยนายประเวศ วสี นายพิภพ ธงชัย

ซึ่งดำเนินการตั้งแต่เริ่มต้นเมื่อคณะ รสช.ประกาศธรรมนูญการปกครอง จนกระทั่งเสนอให้นายณรงค์ วงวรรณ ซึ่งมาจากการเลือกตั้ง ถอนตัวออกจาก

การ เป็นนายกรัฐมนตรี ตามมาด้วยการคัดค้าน พลเอกสุจินดา คราประยูร โดยอ้างประเด็น "ไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง" หลังเกิดเหตุการณ์ ได้สส.ทั้งหลายมีมติเสนอชื่อให้ พล.อ.อ.สมบุญ ระหงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร์ผู้มา จากการเลือกตั้ง เป็นนายกรัฐมนตรี ตามระบอบประชาธิปไตย แต่นายอาทิตย์ อุไรรัตน์ ประธานสภาฯ กลับนำชื่อของ นายอานันท์ ปันยารชุน ซึ่งเป็นคนนอกและไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง ขึ้นเป็นนายกรัฐมนตรี ขัดต่อมติสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งหากเปรียบเทียบแล้ว พลเอกสุจินดา ยังได้รับความเห็นชอบจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ถูกต้องตามระบอบประชาธิปไตย

แต่กรณีของนายอานันท์ ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเสนอชื่อ แต่ขบวนการต่าง ๆ ที่เคลื่อนไหวคัดค้าน นายกมาจากคนนอกไม่ได้ กลับไม่มีการคัดค้าน ดังนั้นจึงสรุปการเกิดพฤษภา ๒๕๓๕ ได้ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อทำลายสถาบัน กองทัพโดยตร ไม่มีเหตุผลอย่างอื่นที่จะสามารถอธิบายได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบกฏเกณฑ์ หรือแม้แต่ในทางรัฐธรรมนูญเองก็ตาม เหตุการณ์นั้น สร้างขึ้นเพื่อกำจัดข้าราชการทหาร ซึ่งได้ถูกฝึกอบรมอุดมการณ์พิทักษ์รักษาสถาบันชาติ พระพุทธศาสนา พระมหากษัตริย์ เข้าไปบริหารราชการแผ่นดินได้ และการสร้างสถานการณ์ดังกล่าวขึ้นแล้วนั้น ผู้ที่ต้องกลายเป็นผู้ผิดหรือแพะรับบาปก็คือทหาร ซึ่งเป็นการฆาตกรรมทางสังคมโดยกลุ่มบุคคลได้กระทำต่อสถาบันทหาร และกองทัพโดยเจตนา

ข้อข้องใจต่อการสร้างสถานการณ์ "*นายกไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง*" นั้น **นายคำนูน สิทธิสมาน** หนึ่งในแกนนำของ "*ทหารประชาธิปไตย*"ผู้ใกล้ชิดกับพลเอกชวลิต ยงใจยุทธ เปิดเผยไว้ในรายการวิทยุ เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๓

จะชูธงอะไรถึงจะศักดิ์สิทธิ์เท่ากับ "นายกต้องมาจากการเลือกตั้ง"...พอตั้งท่าว่าคุณสมบุญ ระหงจะเป็นนายกเท่านั้นแหละ เสียงเรียกร้องคุณอานันท์ดังกระหึ่ม... มีคนถามว่า จะเอาไงแน่เสียเลือดเนื้อให้นายกมาจากการเลือกตั้ง" แต่ไม่มีคำตอบ จากผู้ร่วมต่อต้าน พลเอกสุจินดา....

การประสานงานโดย นายอาทิตย์ อุไรรัตน์ ประธานสภาฯ

จุดสังเกตุ : สภาผู้แทนราษฎร มีมติให้เสนอชื่อ **พล.อ.อ.สมบุญ ระหงษ์ เป็นนายกรัฐมน**ตรี แต่นายอาทิตย์ กลับทูลเกล้าเสนอชื่อ นายอานันท์ ปันยารชุน เป็นนายกฯ ซึ่งขัดต่อรัฐธรรมนูญ และระบอบประชาธิปไตย ค้านต่อมติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวแทนของประชาชน โดยไม่มีการอธิบายเหตุผลของการเสนอชื่อดังกล่าว

ข้อสำคัญ : พลตรีจำลอง ศรีเมือง พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ ครป.โดย นายประเวศ วสี นายพิภพ ธงชัย นายโคทม อาริยา นายวีระ มุกสิกะพงษ์ และ สนทท. รวมทั้งองค์กรแนวร่วมอื่น ๆ ไม่มีการออกมาเคลื่อนไหวคัดค้านการเสนอนายอานันท์ เป็นนายกฯ แม้แต่คนเดียว ทั้ง ๆ ที่เหตุการณ์อย่าง เดียวกันทั้งสิ้น ไม่มีองค์กรไหนเคลื่อนไหวต่อต้านนายอาทิตย์ อุไรรัตน์ ด้วย...???

ภายหลัง นายอานันท์ ปันยารชุน เป็นนายกรัฐมนตรี ได้มีการประสานงานเพื่อลบข้อสงสัยการรับตำแหน่งเป็นนายกรัฐมนตรีในกรณีนี้ โดยสร้างกระแสผ่านสื่อมวลชน ชี้นำว่านายอานันท์เป็น “**นายกพระราชทาน**” (นายรงค์ วงศ์สวรรค์ อยู่ในวงการ นสพ. โดยเฉพาะเครือ “มติชน” เป็น “**รุ่นลมหวน**”)

คำถามว่าเหตุใดจึงต้องจัดสร้างสถานการณ์ที่รุนแรงเช่นนี้ขึ้นกับสถาบันกองทัพ และข้าราชการตำรวจ? คำตอบ คือ ข้าราชการที่ต้องทำหน้าที่ตามกฏหมาย และรักษาความมั่นคงภายในคือ ตำรวจ ส่วนความมั่นคงภายนอกคือสถาบันกองทัพเท่านั้น ที่จะสามารถหยุดยั้งปฏิบัติการอันเป็นภัยต่อชาติได้อย่างเฉียบพลัน

สำหรับสถาบันทหารตำรวจเท่านั้นที่เป็นสถาบันซึ่งเหลืออยู่ ที่ถูกจัดให้มีหลักสูตรสอนและอบรมอุดมการณ์ของ “**ชาตินิยม**” “**การกตัญญูต่อแผ่นดิน**” “การจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์” อันเป็นอันตราย และอุปสรรคอย่างยิ่งของการขยายอาณานิคมของทุนนิยมเสรี การเผยแพร่ศาสนา รวมทั้งการยึดครองทางเศรษฐกิจ และวัฒนธรรม

ดังนั้นวิถีทางเดียวต้องสร้างให้ สถาบันกองทัพหรือทหารเป็นผู้กระทำผิด

โดยสร้างกระแสสังคมและสถานการณ์ "พฤษภา '๓๕ "เพื่อใช้เป็นเงื่อนไขทำลาย ทั้งภาพพจน์ ศักดิ์ศรี รวมไปถึงการย่อยสลายสมรรถนะของกองทัพ โดยชี้นำให้เห็นว่า "กองทัพนั้นไร้ประโยชน์ มีไว้เพื่อปราบปรามประชาชน" ต้องลดกำลังพลลงไปให้เหลือน้อยที่สุด โดยสมาชิกของ "*ทหารประชาธิปไตย*" ที่แทรกซึมมีตำแหน่งสูงอยู่ในกองทัพ ได้ใช้ความพยายาม ยุบหน่วยงาน กองกำลังหลักของกองทัพ ปลดข้าราชการทหารอย่างต่อเนื่อง เหมือนกับสมัยของนายปรีดี

ชัยชนะของใคร บนความหายนะของชาติ ???

ในสายตาและเหตุการณ์ของคนทั่วไปต่อเหตุการณ์ พฤษภาทมิฬ ล้วนถูกชี้นำมุ่งเป้าและเพ่งเล็งไปยัง " สถาบันทหาร " ภาพที่ออกสู่มวลชน แสดงให้เห็นถึงความโหดร้ายทารุณ ที่เหยื่อ ถูกยิงด้วยอาวุธปืน และเสียชีวิต ได้รับการระบุโดยสื่อมวลชนว่า " เสียชีวิตโดยการยิงของทหารทั้งสิ้น " นี่คือปฏิบัติการด้านจิตวิทยา ในการแยกทหารออกจากประชาชน เพื่อให้เห็นว่าทหารไม่มีความจำเป็น ไม่เหมาะสมในการบริหารประเทศ ทหารไม่มีประโยชน์ใดต่อประชาชนผู้รักสันติภาพ กระแสเหล่านั้นมาจากไหน ? องค์กรใด ? ใคร สร้างกระแสและความรู้สึกเหล่านั้นต่อประชาชน ใครที่ไม่ต้องการให้คนไทย รักษาผืน แผ่นดินนี้ด้วย เลือดเนื้อและชีวิต ตอบได้โดยไม่ต้องคิดว่า บุคคลเหล่านั้นย่อมไม่ใช่คนไทยเนื่องจากชาวต่างชาตินั้นไม่เข้าใจวัฒนธรรมไทย ที่รู้โดยสากล โดยสายเลือดไทยว่า " **ชาวไทยทุกคนคือทหาร** " นั่นเพราะในยามสงบทุกคนก็คือ "**ทหารกองหนุน**" ในยามเกิดศึกสงคราม คนไทยทุกคนก็จะระดมเข้าเป็น ทหารเพื่อรักษาประเทศชาติ เอกราชและอธิปไตย นี่คือสิ่งที่ไม่อาจแยกความจริงจาก ความเป็นจริงได้ ดังนั้นการสร้างความรู้สึกให้แตกแยก โดยขัดต่อหลักความเป็นจริงทั้งทางนิตินัย และพฤตินัยนี้ ย่อมไม่ใช่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเพื่อผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนไทยอย่างแน่นอนได้ปรากฏหลักฐาน ที่พิสูจน์ได้ว่า"เหตุการณ์พฤษภาทมิฬ " นั้นมีการวางแผนไว้ล่วงหน้า ให้เกิดขึ้นอย่างเป็น ขั้นตอนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และแผนการณ์ที่ได้กำหนดไว้แล้ว โดยไม่คำนึงถึงความหายนะ ทั้งทรัพย์สิน ภาพพจน์ของประเทศชาติ และสถาพที่

และสถาพที่เจ็บปวดของ นิสิต นักศึกษา และประชาชนที่ได้รับความสูญเสีย

หรือพิการ แต่อย่างใด แผนการณ์ร้ายดังกล่าวได้ถูกนำมาเปิดเผยโดย **นายชวน หลีกภัย หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์** ดังนี้

ก. **กรณีการร่วมมือของพรรคประชาธิปัตย์ กับการประท้วงกรณีนายกไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง**

"คนหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับพรรคคือ นายสุพัฒน์ ซึ่งเป็น สส.พัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ผมเป็นผู้นำคุณสุพัฒน์ ไปส่งที่หน้าสภา นั่งเป็นเพื่อน ท่าน *เรืออากาศเอกฉลาด* เพื่ออดอาหารร่วมกัน โดยให้อดจนกว่าจะหมดสติ ไม่หมดสติไม่รับกลับ...เพื่อประท้วงนายกรัฐมนตรีไม่มาจากการเลือกตั้งเป็นสิทธิที่คนไทยทุกคนไม่ว่าพี่น้องหรือนักการเมืองทำได้ ภายใต้คำที่ว่าชุมนุมโดยสงบปราศจากอาวุธ..."

ข. **กรณียืนยัน การชุมนุมประท้วงเสร็จสิ้นตั้งแต่วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๓๕ แล้ว**

"...วันที่ ๑๑ (พ.ค.) เหตุการณ์จบสิ้นโดยเรียบร้อยซึ่งต้องชมรัฐบาลที่แก้ปัญหาโดย เยือกเย็นสุขุม ไม่มีใครเสียเลือดเนื้อ แนวโน้มจะเป็นไปด้วยดี "

ค. **กรณีการร่วมมือวางแผนล่วงหน้า อาจเอื้อมดึงสถาบันพระมหากษัตรย์ลงมาสู่การเมือง**

"...กระผมได้ติดต่อกับ*ท่านศาสตราจารย์ ประเวศ วสี* คุยโทรศัพท์กับท่าน...'***จะมี ปัญหาในคืนวันที่ ๑๘ ขอให้หาทางเข้าเฝ้าฯ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว***' ผมขอ อนุญาตอาจารย์ให้กราบเรียนท่าน องคมนตรี(พลเอกเปรมฯ) เสนอความคิดนี้..."(โทรฯ ติดต่อก่อนเกิดเหตุจลาจล)

ง. ก**ารร่วมมือระหว่าง ประชาธิปัตย์ พลังธรรม ความหวังใหม่ เอกภาพ จัดชุมนุมประท้วง**

"...เราปราศัยที่ท้องสนามหลวง...ปกติพรรคที่ปราศัยก่อนคือพรรคที่มีเสียงน้อยที่สุด คือ พรรคเอกภาพ พลังธรรม ประชาธิปัตย์ ความหวังใหม่.."

จ. **ยอมให้เกิดการสูญเสียต่อประเทศชาติได้ แต่ยอมให้พลตรีจำลองตายไม่ได้ !!!**

"...***เราประเมินสถานการณ์ว่า พลเอกสุจินดา ไม่ลาออกนอกจากท่านจะประกาศ ว่า*** 'ท่านมาโดยชอบ เสียงส่วนใหญ่หนุนท่าน' เราประเมินว่า

ท่านพลตรีจำลอง คงต้องอดอาหารตาย เราจะปล่อยให้คนดี ๆ อย่างนี้เสียชีวิตไปหรือ ผมได้ หารือกับพวกนักการเมืองว่า เราต้องหาทางช่วยท่าน...”

จ. **กรณีการปฏิเสธสำนักพระราชวังให้ยุบสภาเลือกตั้งใหม่ ให้มีนายกฯ มาจากการเลือกตั้ง**

“... *สำนักพระราชวังได้ทำหนังสือมาถึงพวกเรา* ว่า *ขอให้ยุบสภาจะมีความเห็นอย่างไร เพื่อจะได้นำความกราบบังคมทูล* **ประชาธิปัตย์** ได้เสนอว่าไม่เห็นด้วยกับการยุบสภา

ฉ. **กรณีร่วมกันตั้งสมาพันธ์ประชาธิปไตย เพื่อชุมนุมสร้างสถานการณ์ขึ้นอีก**

“...ช่วง ๑๗,๑๘,๑๙,๒๐ ที่เกิดการสูญเสียขึ้นนั้น ต้องกราบเรียนว่า ช่วงนี้ได้เปลี่ยน สภาพการดำเนินการแล้ว เพราะได้มีการตั้ง*สมาพันธ์ประชาธิปไตย* โดยเริ่มประชุม วันที่ ๑๒ กลุ่มผู้ดำเนินการรวมพรรคการเมือง ด้วยเข้าร่วมประชุม พรรคประชาธิปัตย์ ได้ส่งคุณ*องอาจ อาจารย์อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ* ร่วมประชุม...*ท่านพลตรีจำลอง เป็นกรรมการสมาพันธ์*..ในวันที่ ๑๗ ตอนค่ำ *หัวหน้าพรรคก็ไป รองหัวหน้าพรรคก็ไป กรรมการพรรคก็ไป ไปรอที่จะปราศัยอยู่... รองบัญญัติ บรรทัดฐาน* ท่านพูดต่อพลตรี จำลองเหลังจากนั้นตัวแทนสมาพันธ์ประชาธิปไตยก็ลุกขึ้นพูด เมื่อพูดจบ**ก็ได้นำ ประชาชนร่วมกันออกไปที่ทำเนียบรัฐบาล ผมได้ยินว่าจะไปที่ทำเนียบ**...*ดร.พิจิตต รัตตกุล* ไปจอดรถสังเกตุการณ์

ช. **กรณี การสนับสนุนเผยแพร่ข่าวสารอันทำลายสถาบันกองทัพ**

“....วันที่ ๑๘ เราออกแถลงการณ์ร่วมกันขอให้ รัฐบาลระงับยับยั้งการใช้ความรุนแรง แต่ในที่สุดมีผู้เสียชีวิต ๔๐ กว่าคน มีผู้สูญหาย ๒๐๐กว่าคน ผมไม่แน่ใจว่าผู้สูญหาย จะเป็น ๒๐๐, ๒๐๐๐,หรือ ๒๐,๐๐๐ คนเ” (คำปราศัยหาเสียงของ นายชวน หลีกภัย, ๒๕๓๕)

ปรากฏการณ์ประหลาดอย่างยิ่งก็คือ เมื่อนายอาทิตย์ อุไรรัตน์ ได้นำชื่อของ นายอานันท์ ปันยารชุน ซึ่งไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง และไม่ได้รับการ เห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฏร จัดว่าเป็นการทำลายระบบรัฐสภา และการปกครองระบอบประชาธิปไตยโดยสิ้นเชิง ซึ่งโดยที่จริง สมาชิกสภาผู้แทนราษฏรได้เห็นชอบเสนอชื่อ พล.อ.อ.สมบุญ ระหงส์ เป็นนายกรัฐมนตรี แต่นายชวน หลีกภัย

หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ พลตรีจำลอง ศรีเมือง หัวหน้าพรรคพลังธรรม และ พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ หัวหน้าพรรคความหวังใหม่ นายประเวศ วสี สมาพันธ์ประชาธิปไตย ฯลฯ ไม่ได้ออกมาคัดค้านการกระทำของนายอาทิตย์ อุไรรัตน์ ทั้งสิ้น ไม่มี รอ.ฉลาด วรฉัตร หรือผู้หนึ่งผู้ใดมาอดข้าวประท้วง นายอานันท์ ปันยารชุน ซึ่งเป็นนายกรัฐมนตรี โดยไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง จึงเป็นบทสรุปได้ เหตุการณ์ "พฤษภาทมิฬ" นั้น ได้ถูกสร้างขึ้นโดยเจตนาทำลายศรัทธาและความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อสถาบันกองทัพให้สิ้นไป เพื่อเข้าควบคุมบัญชาการ ลดกำลังพล กำจัดบุคลากรอันทรงคุณค่าของกองทัพไม่ให้ทหารได้ทำหน้าที่ ป้องกันรักษาความมั่นคงของสถาบันชาติ พระพุทธศาสนา และพระมหากษัตริย์ได้ในอนาคต อีกต่อไป เป็นการเปิดทางให้ต่างชาติ ต่างศาสนา สามารถใช้โอกาศแสวงหาประโยชน์ และล่าอาณานิคมได้โดยสะดวก ไม่มีเหตุผลอื่นหรือบุคคลใดที่จะสามารถอธิบาย ให้ความกระจ่างต่อปรากฏการณ์เดียวกัน แต่ในพฤติกรรมดังกล่าวนี้ **มันคือชัยชนะของใคร ? จากความหายนะของชาติ ???**

<u>เหตุผลบนความไม่มีเหตุผลของ</u>

พรรคประชาธิปัตย์ พลังธรรม ความหวังใหม่ และ ครป.และองค์กรอื่น ๆ

นำโดยนายชวน หลีกภัย พลตรีจำลอง ศรีเมือง พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ นายประเวศ

บุคคล	เลือกตั้ง	โดยความเห็นชอบของ	ผล
พลเอกสุจินดา คราประยูร	ไม่	**สมาชิกสภาผู้แทนเห็นชอบ** เสนอชื่อ พลเอกสุจินดาเป็นนายก พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าให้เป็น นายกรัฐมนตรี	**<u>คัดค้าน</u>** และชุมนุมต่อต้านต่อเนื่องด้วยพลตรีจำลองปลุกระดมจนเกิดเหตุร้าย
นายอานันท์ ปันยารชุน	ไม่	**<u>ครั้งที่</u> ๑** โดยการแต่งตั้งของคณะ รสช. ไม่ใช่สภาผู้แทน **<u>ครั้งที่</u> ๒ โดยนายอาทิตย์** เสนอชื่อเอง ขัดต่อมติของ สส.ซึ่งเสนอ พล.อ.อ.สมบุญ	**<u>เห็นด้วย</u>** ไม่มีการต่อต้าน **<u>เห็นด้วย</u> ไม่มี** การคัดค้าน

เมื่อนายอานันท์ ปันยารชุน ไดขึ้นเป็นนายกรัฐมนตรี ได้แก้ไขกฏหมาย ้พ.ร.บ.คณะสงฆ์ พ.ศ.๒๕๐๕ เปลี่ยนแปลงสถานภาพของวัดในพระพุทธศาสนา ให้มีสภาพเป็น "นิติบุคคล" สามารถถูกฟ้องร้องล้มละลายได้ และเพ่มบทลงโทษ พระสงฆ์ให้มากขึ้น ้เปลี่ยนการแต่งตั้งสมเด็จพระสังฆราช ซึ่งโดยเดิมมาจาก อาวุโสพรรษาตามพระธรรมวินัย เปลี่ยนเป็นให้แต่งตั้งโดยพิจารณาจากพระสงฆ์ รูปใดได้ตำแหน่งก่อน อันเป็นการใช้อำนาจหน้าที่นายกรัฐมนตรี มาทำลายพระ ธรรม วินัยของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าและพระพุทธศาสนาอย่างแท้จริง เช่นเดียว กันกับที่ พลตรีชาติชาย ชุณหะวัณ ได้กระทำมาแล้วกรณี "สันติอโศก"

ในด้านของกฏหมายได้ลงนามอนุมัติกฏหมายจำนวนถึง ๘๐๐ ฉบับ ซึ่ง มีการเปลี่ยนแปลงพระราชบัญญัติสัญชาติ(ฉบับที่ ๓) ทั้งยังได้เดินทางไปลงนาม นำประเทศผูกพันเป็นสมาชิก "องค์กรสิทธิมนุษย์ชนโลก" โดยมิได้รับการเห็น ชอบจากคณะรัฐมนตรี ซึ่งทำให้เกิดการจัดตั้งองค์กรพัฒนาเอกชน หรือNGOs ขึ้นในประเทศไทย ทั้งยังเป็นการเปิดทางให้ต่างประเทศสามารถเดินขบวนประ ท้วงประเทศไทยโดยอ้างว่าเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน **เพราะประเทศไทยได้ กลายเป็นสมาชิกเสียแล้ว กรณีนี้นับว่าเป็นความผิดทางอาญา มีผลทำใหองค์ กรพัฒนาเอกชนNGOs ทั้งหมดในประเทศไทย "เป็นองค์กรนอกกฎหมาย" เพราะผู้ลงนามในสัญญาผูกพันนั้นไม่มีอำนาจตามรัฐธรรมนูญทั้งสิ้น การจัดตั้ง องค์กร NGOs ทั้งหมดสืบมาจึงเป็นการเคลื่อนไหวอันมิชอบด้วยกฏหมาย**

นายอานันท์ เป็นนายกรัฐมนตรี โดยขัดต่อระบอบการปกครองประ ชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นพระประมุข โดยสิ้นเชิง ทั้งนี้เพื่อ

๑. หยุดยั้งการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ กรณี "ต้องบัญญัติให้พระ พุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ" ซึ่ง สส.และพุทธมามกะชาวไทย ได้ทำ การรณรงค์ไว้หลังจากการเกิดกรณี "สันติอโศก"

๒. เปิดทางให้ สหายนำและแนวร่วมพรรคคอมมิวนิสต์ ได้มีโอกาส ้ยึดครอง ควบคุมอำนาจการบริหารประเทศทุกระดับได้ โดยอาศัยการเลือกตั้ง

๓. สามารถปูฐานอำนาจ บุคลากร เพื่อสานต่อไปสู่การเปลี่ยนแปลง แปลง ระบอบการปกครอง อันเอื้อประโยชน์แก่องค์กรที่ได้กล่าวไว้แล้วนั้น

Chart 6

อดีตผู้ปฏิบัติงานของ พคท.ที่สมัคร สส.
เมื่อ 13 กันยายน 2535

ชื่อพรรค	ชื่อผู้สมัคร	ชื่อจัดตั้ง	ได้	ไม่ได้	จังหวัด
พรรคประชาธิปัตย์	นายสุทัศน์ เงินหมื่น	ส.มั่น/มั่นคง	✓		อุบลราชธานี
(สุทัศน์ฯ รมช.มท.)	นายสมบัติ วอทอง	ส.ตุด/แดน		×	ยโสธร
	นายการุณ ใสงาม	ส.สมคิด		×	บุรีรัมย์
	นายวิรุณ คำภีใส	ส.ตะวัน		×	เชียงราย
พรรคความหวังใหม่	นายเทอดภูมิ ใจดี	ส.รังษี	✓		ศรีสะเกษ
	นายเข้ม มฤคพิทักษ์	ส.เข้ม		×	เชียงใหม่
	นายจาตุรนต์ ฉายแสง	ส.สุรพล		×	ฉะเชิงเทรา
	นายกมล ใสงาม	ส.ทิศทาง		×	บุรีรัมย์
	นายเชิงชัย มงคลธรรม		✓		กาฬสินธุ์
พรรคพลังธรรม	นายอดิศร เพียงเกษ	ส.ต้อง/ตรงซื่อ	✓		ขอนแก่น
(อดิศรฯ รมช.ศธ.)	นายวิชา คิดเหมาะ	ส.ตะวัน/ไรรัมย์		×	นครราชสีมา
	นายสมบูรณ์ ทองบุราณ	ส. กษา	✓		ยโสธร
	นายประยงค์ มูลสาร	ส. ชศ.		×	ยโสธร
	นายจัตุรนต์ คชสีห์	ส.ลือ/แสง/เสริม		×	ชุมพร
	นายสมพงษ์ สระกวี	ส.อวบ		×	สงขลา
<ชำนิ รมช.มท.>	นายชำนิ ศักดิเศรษฐ์	ส.ลักษณ์/รักษ์ชัด	✓		นครศรีธรรมราช
	นายอินสอน บัวเขียว			×	เชียงใหม่
	นายชัยวัฒน์ ตุรวิชัย	ส.ตุ่ย		×	ลำปาง
	นายสมาน เลือดกวางเหิด	ส.ก้าว		×	นครศรีฯ
	นายวิวัฒน์ ศักดิ์จิรภาพงษ์	ส.อาทิตย์		×	นครศรีฯ
	นายพิเชษฐ์ พัฒนโชติ			×	สงขลา
พรรคกิจสังคม	—		—		

หลักฐานบางส่วนจากหน่วยการข่าวความมั่นคง CHART 6

ชื่อพรรค	ชื่อบุคคล	ชื่อติดต่อ	ได้-ไม่ได้	จังหวัด
พรรคเอกภาพ	นายสันทัด พหลทัพ	ต.อุดร	×	ขอนแก่น
	นายจรัญ อิษฐ์ชาติชัย	ต.แม้ว/ชัย	×	พัทลุง
พรรคชาติไทย	นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล		✓	อ่างทอง
พรรคชาติพัฒนา	นางมาลีรัตน์ แก้วก่า	ต.อรุณ	×	สกลนคร
	นายอุดร ทองน้อย	ต.กาจ	×	ยโสธร
พรรคเสรีธรรม	นายสมชาย ศรีสุนทรไวพร		×	ชลบุรี
	นายปรีชา เอนกนวัช	ต.เทศ	×	ขอนแก่น
	นายสมบูรณ์ สุพรรณฝ่าย	ต.บุญชา	×	มหาสารคาม
	นายสิทธิรัตน์ รัตนวิจารณ์	ต.ก้าว	×	สกลนคร
(พินิจ รมช.คม)	นายพินิจ จารุสมบัติ	ต.พนัส	✓	หนองคาย
	นายไบแสง ต่อใส	ต.ไกรศรี	×	นครพนม
	นายสุพล เฟื่องงาม	ต.ไท	×	ขอนแก่น
พรรคประชากรไทย	—			
พรรคมวลชน	นายทองปักษ์ เพียงเกษ	ต.มง	×	ขอนแก่น
	นายเวียง วะเชษฐ์		×	ร้อยเอ็ด
พรรคราษฎร	—			
พรรคพลังประชาชน	นายวุฒินันท์ หลงทอง		×	บุรีรัมย์
	นายประยุทธ กาญจนมูล	ต.สาวง/ทัพ	×	ขอนแก่น
พรรคเทิดไท	—			
พรรคประชาไทย	—			
พรรคเกษตรกรไทย	—			
พรรคส่งเสริม ปชต.	—			

ซื้อเสียง เพื่อสร้างเงื่อนไข

จากการเลือกตั้งเดือนกันยายน พ.ศ.๒๕๓๕ ทำให้สหายนำ และสาย "**วาติกัน**" นั้นสามารถเข้า ควบคุมระบบบริหาร โดยกระจายแทรกอยู่ใน สส. ฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาล สำเร็จดังตัวอย่างรายชื่อที่นำมาแสดงนั้น ได้มีความพยายามสร้างภาพเชิงลบต่อสถาบันข้าราชการทหารตำรวจต่อไป ว่าเข่นฆ่าทำร้ายประชาชน ในกรณีพฤษภาทมิฬ จึงให้มีการตรวจสอบข้อมูลโดยรัฐบาลซึ่งครั้งหนึ่งได้เป็นผู้ร่วมก่อเหตุการณ์นั้นขึ้น และขณะนี้มีอำนาจเต็ม ดังนี้คือ

ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๒๘๘/๒๕๓๕ ลงนามโดย นายชวน หลีกภัย นายกฯ
ประกาศกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖ ลงนามโดย พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ รมว.มหาดไทย
เรื่อง การติดตามสืบหาข้อเท็จจริงกรณีผู้เสียชีวิตและผู้สูญหายในกรณีพฤษภาคม ๒๕๓๕

จากการติดตามตรวจสอบ ข้อมูลที่ได้รับเป็นข้อมูลทุติยภูมิทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นจากสื่อมวลชน หรือผู้แจ้งเหตุก็ตาม การขอร้องหรือขอความช่วยเหลือ ของคณะกรรมการตรวจสอบพื้นที่เพื่อให้ได้แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ ได้รับการปฏิเสธ จากทั้งสื่อมวลชนและผู้แจ้งเหตุ โดยอ้างสาเหตุว่าจะเป็นอันตรายต่อผู้ให้ข่าวบ้าง หรือบางครั้งยอมรับว่าได้ยินจากข่าวลือ โดยไม่สามารถหาแหล่งที่มาของข่าวได้อย่างแท้จริง แต่แม้ถึงว่าข้อมูลที่ได้จะเป็นข้อมูลทุติยภูมิก็ตาม คณะกรรมการตรวจสอบก็ได้ออกไปตรวจสอบพื้นที่ทุกครั้งที่ได้รับแจ้ง... (ที่มา : รายงานกระทรวงมหาดไทย, ๒๕๓๖)

ในช่วงก่อนที่รัฐบาลชวน หลีกภัย จะเข้าบริหารประเทศนั้น **นายอานันท์ ปันยารชุน** ผู้ไร้ประสบการณ์ด้านการเงิน ได้ปฏิบัติการร่วมกับ รมว.การคลัง คือ *นายพนัส สิมะเสถียร* เปลี่ยนแปลงระบบเศรษฐกิจการเงินของประเทศ เพื่อทำทางไว้ให้ *นายธารินทร์ นิมมานเหมินทร์*(บุตรนายซุ่นกิด) อันจะมารับหน้าที่ เป็น รมว.การคลัง ต่อไป ได้นำนโยบายการกู้เงินต่างประเทศที่จะส่งผลให้ทำลายรากฐานทางเศรษฐกิจของชาติอย่างย่อยยับ และแนวทางการเปิดระบบการเงิน หรือวิเทศธนกิจ(BIBF) ไว้ล่วงหน้า ซึ่งในกรณีดังกล่าวได้มีการคัดค้านจาก ธนาคารแห่งประเทศไทย ตามหนังสือที่ *ปท.ว.๑๕๓๓ / ๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๕ ส.ค.๒๕๓๕*

ข้อมูลเฉพาะของ นายชวน หลีกภัย

บิดา **เป็นชาวจีนฮกเกี้ยน** ชื่อ **เฉินฟะ แซ่หลอ** มาดาชื่อ **ถ้วน** อาชีพ**ขายพุงปลา**

จบการศึกษามัธยมต้นที่ **โรงเรียนตรังวิทยา** เข้าศึกษาต่อที่เตรียมศิลปากร กรุงเทพฯ

"... ตอนนั้นเขายังเรียนอยู่ที่โรงเรียนเตรียมศิลปากร และเรียนธรรมศาสตร์ เขาไม่มีที่อยู่ ก็เลยมาอยู่ที่วัดนี่..."(พระครูโกศลวิหารการ เจ้าอาวาสวัดอัมรินทร์, จาก ชวน หลีกภัย, ลูกแม่ค้าขายพุงปลา, ๒๕๓๕)

"พ.ศ.๒๕๓๘ เป็นหัวหน้าพรรคฝ่ายค้าน ได้สนับสนุน คณะกรรมการรณรงค์เพื่อประชาธิปไตย(ครป.) ซึ่งนำโดยนายประเวศ วสี ฯลฯ ให้มีการเปลี่ยนรัฐธรรมนูญใหม่

พ.ศ. ๒๕๔๐ สนับสนุน นายประเวศ วสี และ นายอานันท์ ปันยารชุน และรับร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ สนับสนุนให้มีการลดค่าเงินบาท อันเป็นสาเหตุให้เกิดภาวะล้มละลายของประเทศอันเกิดจากการเปิด BIBF โดยรัฐบาลของตนในปี พ.ศ.๒๕๓๕-๓๘

ปลายปี พ.ศ.๒๕๔๐ ได้เป็นนายกรัฐมนตรี ปิดสถาบันการเงิน ๕๖ แห่งอย่างถาวร โอนหนี้สินของเอกชนมาเป็นของรัฐ ทำให้ประชาชนไทยทั้งชาติเป็นหนี้โดยไม่รู้สาเหตุ

วันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๑ นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรีของประเทศไทย พรรคประชาธิปัตย์ ได้รับการแต่งตั้งเป็น กรรมการถาวรกองทุนการเงินระหว่างประเทศ**IMF** **ขณะยังเป็นนายกรัฐมนตรี** " (ที่มาเ นสพ. ผู้จัดการรายวัน)

นายชวน หลีกภัย กับ มหาโจรจอร์จ โซรอส ผู้โจมตีค่าเงินบาทจนประเทศไทยต้องหายนะ

บทสรุป
สู่สายธารแห่งความเป็นทาส

จากเหตุการณ์ในทุกกรณีที่ผ่านมา ประชาชนไทย ได้ถูกใช้เป็นเครื่องมือมือสำคัญสำหรับการเคลื่อนไหวของ องค์กร CIA องค์การต่างศาสนา รวมทั้งองค์กรของมหาอำนาจ ที่ดำเนินการขยายอาณานิคมรูปแบบใหม่ อันเป็น "**บาปบริสุทธิ์**" ที่พวกเขาไม่มีโอกาศรู้ว่าผลสรุปนั้นคืออะไร และเขาทำเพื่ออะไร ?

ข้อสังเกตุ : พฤติกรรมบทบาทของบุคล องค์กร และพรรคการเมือง

ในการสร้างสถานการณ์ พฤษภา ๒๕๓๕ กรณีนายกไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง

พลตรีจำลอง ศรีเมือง หัวหน้าพรรคพลังธรรม ผู้นำก่อการชุมนุมคัดค้าน และนำประชายนฝ่าแนวกั้นของเจ้าหน้าที่ แม้กระทั่งล้มล้างกระแสพระราชดำรัส

นายประพันธ์ศักดิ์ กมลเพชร หัวหน้าขบวนการรัฐบุรุษ(ปรีดีย์) ร่วมอดข้าว

นางประทีป อึ้งทรงธรรม NGOs ร่วมอดข้าวกับพลตรีจำลอง ประท้วง

นายปริญญา เทวานฤมิตรกุล สมาพันธ์นิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย(สนนท.) ร่วมอดข้าวประท้วง

นายธีรยุทธ บุญมี ให้คำปรึกษาในการก่อชุมนุมประท้วงคัดค้าน

นายโคทม อารียา กรรมการมูลนิธิโกมลคีมทอง รองประธานคณะกรรมการรณรงค์เพื่อประชาธิปไตย(ครป.) เคลื่อนไหวนำประชาชนร่วมคัดค้าน

นายแก้วสรร อติโพธิ อจ.คณะนิติศาสตร์ ม.ธรรมศาสตร์ เรียกประชุมคณาจารย์ เพื่อเพื่อพิจารณากรณี "นายกฯมาจากคนนอก และเห็นพ้องต้องกันว่า จะยอมให้ เรือเอกฉลาดและพลตรีจำลอง อดข้าวตายไม่ได้"(แต่บ้านเมืองพินาศไม่เป็นไร ???)

นพ.สันต์ หัตถีรัตน์ คณะแพทย์ศาสตร์มหิดล สมาชิก ครป. ลงมติให้ ๑๐ สถาบันร่วมอดข้าวประท้วง จนกว่าพลเอกสุจินดา จะลาออกจากนายกฯ

นายวิทิต มันตราภรณ์ กรรมการ ครป. ยื่นหนังสือให้พรรคฝ่ายค้าน อย่ายอมรับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าให้ พลเอกสุจินดา เป็นนายกฯ

นายวีระ มุกสิกะพงษ์ สส.ประชาธิปัตย์ ร่วมปราศัยโจมตี พลเอกสุจินดา

พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ หัวหน้าพรรคความหวังใหม่ แต่งกายไว้ทุกข์และให้ ๕ พรรคร่วมรัฐบาลอย่าสนับสนุน พลเอกสุจินดา และให้พลเอกสุจินดา ลาออก

แต่เมื่อนายอานันท์ เข้ามาเป็นนายก กลับไม่มีบุคคลเหล่านี้ชุมนุมคัดค้าน !!

พึงทราบว่า “อุดมการณ์หลักของคอมมิวนิสต์ นั้นคือ การทำลายชาติ พระพุทธศาสนา และพระมหากษัตริย์ ให้สิ้นไป” สถาบันที่ปกป้องรักษาความมั่นคงคือ ข้าราชการ ทหาร และตำรวจ ซึ่งเรียกย่อ ๆ ว่า “**พตท**.” ดังนั้นหากจะให้บรรลุเป้าหมายแห่งอุดมการณ์ได้ก็คือทำลาย “พตท.” ออกเสียจากความคิดความศรัทธาของประชาชนให้ได้เท่านั้น และนี่คือภารกิจหลักที่ต้องปฏิบัติ

การทำลายความมั่นคงของชาติ คือการทำลายระบบเศรษฐกิจการคลัง ดังนั้นจึงจะต้องอยู่ในตำแหน่งที่สามารถสั่งการ วางนโยบาย ควบคุมการทำลายระบบบริหารการคลังและเศรษฐกิจของชาติ ให้พินาศและสมบูรณ์เบ็ดเสร็จ

การทำลายความมั่นคงของสถาบันพระมหากษัตริย์ คือการทำลายทุกสิ่งที่อาจสร้างความจงรักภักดี หรือผูกพันต่อสถาบันกษัตริย์ โดยใช้นโยบายเดียวกับนายปรีดีย์ได้เสนอจอมพล ป. ให้ยกเลิกราชทินนาม เพราะทำให้ระลึกผูกพันต่อสถาบันพระมหากษัตริย์มาแล้ว แต่ครั้งนี้จะต้องใช้ระบบเบ็ดเสร็จคือ ยกเลิกคำว่า “ข้าราชการ” โดยการสร้างกระแส และนิสัย กระจายข่าวให้เห็นว่าระบบข้าราชการไทยเต็มไปด้วยความเหลวแหลก ทุจริต ไม่ควรจะคงอยู่ต่อไป

การทำลายความมั่นคงของสถาบันพระพุทธศาสนาคือการทำลายศรัทธารากฐาน ขนบธรรมเนียมของชนชาติไทย เนื่องจากหลักธรรมคำสอนในพระพุทธศาสนานั้น ขัดกับหลักการของทุนนิยมเสรีอย่างชนิดตรงกันข้าม โดยใช้ปฏิบัติการ “**พุทธวิทยาเพื่อการปฏิวัติ**” โดยนำเอาพระสงฆ์ในพระพุทธศาสนาไปอบรมลัทธิแล้วให้กลับเข้ามาทำลาย รวมทั้งการส่งคนเข้าบวชเป็นพระสงฆ์แล้วสร้างความชั่วจากนั้นก็ร่วมกับสือในอาณัติ จัดฉากประโคมข่าวเพื่อให้ประชาชนเสื่อมความศรัทธา และเมื่อสังคมไทยไร้ศีลธรรม ก็ง่ายที่จะเข้าครอบงำด้วยอบายมุขต่าง ๆ

ในกลางปี พ.ศ.๒๕๓๖-๓๗ รัฐบาลชวน หลีกภัย พุทธศานิกชนชาวไทยซึ่ง มีอยู่ถึง ๙๙% ของพลเมืองในประเทศ ซึ่งส่วนหนึ่งได้ร่วมกันลงชื่อมากมายถึง ๖๔๐,๐๐๐ รายชื่อ เพื่อให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญให้มีบทบัญญัติว่า “**พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ**” สส.ได้นำเข้าเป็นญัติอภิปรายในสภา

กรณีดังกล่าวนี้ทำให้ “**วาติกัน**” จัดบุคลากรเข้าปฏิบัติการในกลุ่มพุทธศาสนิกชนไทยในทันที โดยแอบอ้างว่าเข้าไปช่วยเหลือด้านกฎหมายและเอกสาร

ให้เพื่อความรวดเร็วในการดำเนินการ แต่โดยเนื้อแท้เพื่อตรวจสอบและหาข่าวภายในองค์กรปกครองคณะสงฆ์ไทย ในขณะเดียวกันได้มีการ แปรเปลี่ยนทิศทางของพุทธศาสนิกชน โดยยื่นญัตติให้ยกร่างเปลี่ยนรัฐธรรมนูญใหม่**ทั้งฉบับ**

ได้มีการพิจารณาถึงกรณีการเคลื่อนไหวของพุทธศาสนิกชนไทย อย่างเร่งด่วน เพราะมีผลกระทบโดยตรงต่อแผนการณ์ที่วางไว้ยาวนาน จึงมีมติให้ใช้กระแสการเคลื่อนไหวดังกล่าวนี้เป็นตัวนำเข้าสู่การเปลี่ยนรัฐธรรมนูญทั้งฉบับ แต่ทั้งนี้ในรัฐธรรมนูญใหม่ จะต้องเอื้อประโยชน์ให้กับแผนงานนโยบายที่วางไว้แต่ต้น

นายบรรหาร ศิลปอาชา เป็นเบี้ยที่ได้ถูกคัดเลือกให้เป็น "**เหยื่อ**" ของปฏิบัติการ เนื่องจากมีภูมิหลังที่เอื้อต่อการจะอ้างในบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญได้ประกอบกับการวางฐานทำลายระบบการเงินและเศรษฐกิจของชาติได้ดำเนินไปสมบูรณ์เรียบร้อย เพียงรอเวลาแห่งความพินาศเท่านั้น

ดังนั้น ปฏิบัติการยุบสภาเพื่อหลีกเลี่ยงการแก้ไขบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญที่จะให้ "**พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ**" จึงเกิดขึ้น

ร.ต.อ.เฉลิม อยู่บำรุง ซึ่งเป็นแนวร่วมของพรรคประชาธิปัตย์ ในการต่อต้าน พลเอกสุจินดา คราประยูร นั้น กลายเป็นผู้ยกประเด็นการทุจริตการแจกที่ดิน สปก.๔-๐๑ ของ*นายสุเทพ เทือกสุบรรณ* มาอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล ทำให้นายชวน หลีกภัย ยุบสภาเลือกตั้งใหม่อันเป็นผลให้ไม่มีการ พิจารณาญัตติแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญบางมาตรา ตามข้อเรียกร้องของพุทธศาสนิกชนพร้อมกับญัตติการให้เปลี่ยนรัฐธรรมนูญ**ทั้งฉบับ** ก็ตกไปในรัฐบาลชวน หลีกภัย

ปฏิบัติการซื้อเสียง เพื่อสร้างเงื่อนไขควบคุมการเลือกตั้ง

การเลือกตั้งในปี พ.ศ.๒๕๓๘ ได้ถูกวิพากษ์วิจารณ์จากสื่อมวลชนทุกแขนงว่ามีการทุจริตมากที่สุด แน่นอนที่สุดในการเลือกตั้งนี้สหายนำ และแนวร่วมของ "วาติกัน" ได้เข้าสู่สภาอย่างมากกว่าครั้งใด ๆ

อย่างไรก็ตามพรรคชาติไทยของ นายบรรหาร ศิลปอาชา ได้รับการเลือกตั้งมากที่สุดจึงจัดตั้งรัฐบาล พร้อมกับได้ประกาศนโยบายหลักของรัฐบาลตนอย่างน่าสังเกตุ และควรบันทึกไว้เป็นประวัติศาสตร์เพื่อสืบหามูลฐานและสาเหตุที่มา

<u>นโยบายรัฐบาลนายบรรหาร ศิลปอาชา</u>

๑.๑.๑ จะจัดทำแผนพัฒนาการการเมืองที่สอดคล้องกับแนวนโยบายแห่งรัฐ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีองค์พระมหากษัตริย์เป็นประมุข **<u>โดยดำเนินการปฏิรูปทางการเมือง</u>....**

๑.๑.๒ สนับสนุนให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับปัจจุบัน มาตรา ๒๑๑ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงข้อเสนอของ *<u>คณะกรรมกรรมการพัฒนาเพื่อประชาธิปไตย</u>* *(ครป.)*

คำตอบที่ปรากฏให้เห็นได้จากนโยบายรัฐบาลของนายบรรหาร นั่นก็คือ “การแก้ไขรัฐธรรมนูญ” ที่ต้องเป็นไปตามแนวของสมาชิก “โกมลคีมทอง” หน่วยงานขององค์กรCIA และ “วาติกัน” ซึ่งเปลี่ยนชื่อใหม่เป็น “ครป.” ในสมัยการคัดค้านพระบรมราชโองการโปรดเกล้าให้ พลเอกสุจินดา เป็นนายก แต่กลับสนับสนุน นายอานันท์ ปันยาชุน ซึ่งไม่ได้มาจากการเลือกตั้งเป็นบรรทัดฐาน

แต่ไม่นานนักพุทธศาสนิกชนได้เคลื่อนไหวให้มีการ แก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญเพื่อให้บัญญัติ“**พระพุทธศาสนา เป็นศาสนาประจำชาติ**” ขึ้นอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งต่อเนื่องจากที่ได้เคยยกร่างขอให้แก้ไขไว้แล้วตั้งแต่ก่อนเกิดพฤษภาทมิฬ แต่ทั้งนี้เครือข่าย “*วาติกัน*”ได้เข้าแทรกซึมควบคุม การดำเนินการทั้งหมดขององค์กรพุทธ และข้าราชการบางส่วนของกระทรวงศึกษาธิการไว้ได้แล้ว

ปฏิบัติการสร้างสถานการณ์ “*พุทธวิทยาเพื่อการปฏิวัติ*” ได้ถูกนำมาใช้เพื่อสลายมวลชน และศรัทธา สร้างภาพพจน์ในเชิงลบให้เสื่อมศรัทธาต่อพระพุทธศาสนาจึงเกิดขึ้นในกรณี “พระยันตระ อมโรภิกขุ ฝ่ายธรรมยุติ” ทันที เพื่อให้บุคลากรของ “วาติกัน” สามารถเข้าไปมีอิทธิพลในองค์กรปกครองคณะสงฆ์ได้อย่างเต็มที่ ในรูปของพระภิกษุสงฆ์ผู้ทรงปัญญาความรู้ โดยได้รับการสนับสนุนจากกระแสของสหายนำ และแนวร่วมNGOs ขี้นำให้เห็นของจากพุทธศาสนา

นายประเวศ วสี กรรมการมูลนิธิโกมลคีมทอง และคณะกรรมการรณรงค์เคลื่อนไหวเพื่อประชาธิปไตย(ครป.) ได้อาศัยการเคลื่อนไหวของพุทธศานิกชน ออกดำเนินการสร้างกระแสให้มีการเปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญ โดยยกประเด็นนายกต้องมาจากการเลือกตั้ง โดยอ้างเหตุพฤษภาทมิฬเป็นการสร้างกระแส

จากรณีคำอ้างว่า "นายกไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง" โดยความเป็นจริง มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ในกรณีนี้ไปแล้ว เรียกว่า"รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๕๓๕ มีผลใช้บังคับตั้งแต่ วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๓๕ ระบุไว้ในมาตรา ๑๕๙ วรรค ๒ ว่า "นายกรัฐมนตรีต้องเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร"

ดังนั้นใน ปี พ.ศ.๒๕๓๘ นายประเวศ วสี นายพิภพ ธงชัย นายโคทม อารียา และคณะกรรมการรณรงค์เคลื่อนไหวเพื่อประชาธิปไตย (ครป.) องค์กร **NGOs** แนวร่วมทั้งหลาย ได้ร่วมกันรณรงค์ ให้มีการร่างรัฐธรรมนูญใหม่โดยอ้างว่า รัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ.๒๕๓๕ *เป็นเผด็จการ* รัฐบาลบรรหารจะต้องจัดให้มีการยกร่างขึ้นใหม่ จึงมิใช่อยู่บนพื้นฐานของข้อมูล และความจริงอันอ้างได้ทั้งสิ้น แม้กระนั้นก็ตาม ก็ไม่มีผู้ใดได้เฉลียวใจในการกระทำ ของนายประเวศ วสี ที่ต้องการให้เปลี่ยนแปลง "***รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย*** **ทั้งฉบับ"** เลยแม้แต่น้อยทั้งยังขัดต่อความเป็นจริงอันเป็นหัวใจของการ ปฏิรูปทางการเมือง ดังนี้ คือ

หัวใจของของหัวใจการปฏิรูปทางการเมือง มีสองสิ่ง คือ ๑. **ถวายคืนพระราชอำนาจให้กับพระมหากษัตริย์ และ** ๒. ให้ประชาชนออกเสียงลงประชามติ(Referendum) ว่าจะต้องการให้ใช้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่หรือไม่

รัฐบาลของนายบรรหาร ศิลปอาชา ได้ผ่านญัตติที่ให้ "ยกร่างรัฐธรรมนูญขึ้นใหม่**ทั้งฉบับ"** ใช้อำนาจของบทบัญญัติรัฐธรรมนูญปี ๒๕๓๕ เป็นตัวบังคับให้เปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญ โดยเพิ่มเติมลงไปในมาตรา ๒๑๑ พร้อมกับให้แต่งตั้ง "คณะกรรมการปฏิรูปการเมือง" ซึ่งนโยบายทั้งหลายล้วนเป็นแนวที่ถูกกำหนดไว้แล้วโดย ครป. อันประกอบด้วยนายประเวศ วสี นายพิภพ ธงชัย นายโคทม อารียา ฯลฯ ล้วนเป็นสมาชิกของ "โกมลคีมทอง" ซึ่งมีอุดมการณ์ตรงข้ามกับของชาติ ดังนั้นจึงปรากฏการกระทำ ดังนี้

"...เกิดวิธีการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญเดิมขึ้นมา ๒ ลักษณะ ซึ่งไม่เคยมี

มาก่อนในอดีต ไม่ว่าในรัฐธรรมนูญฉบับใด คือ

๓.๒.๑.๑ **แก้ไขบางมาตรา** ดำเนินการไปตามมาตรา ๒๑๑ ในหมวด ๑๑ เดิม และ

๓.๒.๑.๒ **แก้ไขทั้งฉบับ** ดำเนินการไปตามหมวด ๑๒ ที่กำหนดขึ้นมาใหม่

๓.๒.๒.๑ **ประสงค์จะให้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างถอนรากถอนโคน** ไม่ว่าการเปลี่ยนแปลงเชิง **สถาบัน** และ/หรือ เชิงบทบาทหน้าที่ความสัมพันธ์การเมืองต่าง ๆ

๓.๒.๒.๒ สะท้อนให้เห็นถึง **ความไม่ไว้วางใจในโครงสร้างเชิงสถาบัน ที่มีอยู่เดิมทั้งหมดว่า ขาดประสิทธิภาพ**

สว.พูนศักดิ์ วรรณพงษ์

๓.๒.๒.๓ เป็นการปฏิเสธระบบการเมืองที่มีอยู่ ปฏิเสธระบบสภาคู่ ปฏิเสธไม่ยอมรับวุฒิสภา และปฏิเสธบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญเอง

๓.๒.๒.๓ เป็นการยอมรับโดยดุษฏีว่า ระบบก็ดี โครงสร้างเชิงสถาบันก็ดี องค์บุคคลก็ดี มาตรฐานบุคคลก็ดี ล้มเหลว ด้อยคุณภาพ ไร้ประสิทธิภาพ **ต่อไปก็ไร้ประโยชน์**

๓.๒.๒.๔ ไม่เป็นไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ ฉบับ พ.ศ.๑๔๙๕ และ พ.ศ.๒๕๑๗ ทั้งนี้เพราะ

๓.๓.๑ รัฐธรรมนูญฉบับปีพุทธศักราช ๒๔๙๕ และ/หรือ ปีพุทธศักราช ๒๕๑๗ เป็นกรณีที่**ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม “ได้ผ่าน”** กระบวนการแก้ไขของรัฐสภาตามปกติ **ไม่มีการจัดตั้งองค์กรพิเศษโดยคณะบุคคลภายนอกขึ้นมาซ้ำซ้อนกันอีก**

๓.๓.๒ รัฐธรรมนูญฉบับปีพุทธศักราช ๒๔๙๒ และ/หรือ ฉบับปีพุทธศักราช ๒๕๑๗ เป็นการ**ถวายพระราชอำนาจ ให้กับพระมหากษัตริย์ ทรงดำริ**เห็นว่า “**ถ้าในร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม**” ที่ผ่านการพิจารณาของรัฐสภานั้น

๓.๓.๒.๑ กระทบถึงผลประโยชน์ส่วนได้เสียสำคัญของประเทศชาติหรือประชาชน จึง

๓.๓.๒.๒ ให้ประชาชนวินิจฉัยโดยการออกเสียง“**เป็นประชามติ”**

๓.๓.๓.๑ สะท้อนให้เห็นว่ารัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๔๙๒ และ/หรือ ๒๕๑๗ **มีความฉลาดหลักแหลม และเข้าใจถ่องแท้ จึงมีคตินิยมธรรมเนียมจารีตประเพณีการปกครองของไทย แต่โบราณ** ว่า

๓.๓.๓.๑ สถาบันพระมหากษัตริย์และอาณาประชาราษฎร์ ซึ่งเป็นผสกนิกรของพระองค์ท่านได้ “**หล่อหลอม**” เข้าด้วยกันทั้งสิ้น ด้วยจิตวิญญาณแห่งความเป็นไทย ดังยกย่ององค์พระมหากษัตริย์ว่าทางเป็น “อเนกนิกรสโมสรสมมุติ” ซึ่งหมายความว่าอาณาประชาราษฎร์ต่างยินยอมพร้อมใจยกย่องขึ้นเป็นพระมหากษัตริย์ด้วยพระบารมีแผ่ไพศาลที่สั่งสมมาช้านาน

๓.๓.๓.๒ ดังนั้นจึง “**เขียนกฎหมาย**” ให้พระมหากษัตริย์ทรงใช้พระบรมราชวินิจฉัย “**ชั้นต้น**” ก่อนประชาชนว่า “**กฎหมายรัฐธรรมนูญ**” ที่ได้แก้ไขนั้น **“จะทำให้ประเทศชาติหรือประชาชนเสียหายหรือไม่”** แล้วจึง

๓.๓.๓.๓ ให้ประชาชนวินิจฉัยอีกครั้งหนึ่ง“**เป็นเบื้องสุดท้าย**” ว่าเห็นชองดั่งเช่นพระองค์ทรงมีพระบรมราชวินิจฉัยไว้ใน “**ชั้นต้น**” แล้วหรือไม่ ”

แต่คณะกรรมการปฏิรูปทางการเมือง ไม่ได้ให้การเคารพกฎหมาย หรือจารีตประเพณีของชนชาติไทย แม้แต่บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญตามที่ได้อ้างไว้ จึงมีการเคลื่อนไหวในแนวทางหักล้างอำนาจของกฎหมายและจารีตประเพณี คือ

“ **ได้สร้างแนวทางใหม่ ในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ** ขึ้นมา ว่า

๓.๔.๓ ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม “**ที่ไม่ผ่าน**” การพิจารณาของ “**<u>รัฐสภาซึ่งจะต้องตกไปแล้วตามกฎหมาย</u>**”นั้น**<u>สามารถนำมาแอบอ้าง</u>**กราบบังคมทูลข้อความอันเป็นเท็จให้ “**พระมหากษัตริย์** ทรงพระบรมราชวินิจฉัย ซึ่งจัดเป็นความผิดฐานหมิ่นพระบรมเดชานุภาพอย่างร้ายแรง และมีโทษทั้งยังมีผลให้ “**ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมอันเป็นเท็จตกไป** ด้วย

โดยเจตนาทุจริตของผู้ร่วมดำเนินการ ดังกล่าวนั้นมีความประสงค์เพื่อ

“ **<u>ให้พระองค์ท่าน</u> <u>เผชิญหน้ากับรัฐสภา</u>** และ **จะต้องทรงลงพระปรมาภิไธย... โดยจะไม่อาจทรงมีพระราชอำนาจ**

ใดที่จะยับยั้งได้อีกเลย

ทั้งนี้เพราะการสร้างกระแสเร้ามติมหาชน ให้คล้อยตาม ครั้นพระองค์จะทรงนิ่งเฉยเสียก็จะเป็นการทวนกระแสมติมหาชน

(ที่มา : บันทึกข้อพิจารณาศึกษา การแก้ไขรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๑๑ ของ คณะกรรมการปฏิรูปการเมือง, สว.พูนศักดิ์ วรรณพงษ์, ๒๕๓๘)

ดังนั้นจึงปรากฏการเคลื่อนไหวผลักดันให้ร่างรัฐธรรมนูญขึ้นทั้งฉบับ โดยแอบอ้างว่ากระทำตาม มาตรา ๒๑๑ ซึ่งความจริงเป็นโมฆะไปตั้งแต่ต้นนั้น การรณรงค์เคลื่อนไหวใช้คำว่า “เสรีภาพ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์” ซึ่งเป็นคำขวัญของ “วาติกัน” ตามการประชุมที่เมืองบาเคียว ประเทศฟิลิปปินส์ การดำเนินการนี้คือเครือข่าย “โกมลคีมทอง” และแนวร่วมสหายนำ รวมทั้งNGOs สร้างกระแสส่งผลให้ **นายอานันท์ ปันยารชุน** เป็นประธานยกร่างรัฐธรรมนูญ ทำให้รัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๔๐ มาตรา ๓๑๗ นั้นระบุว่า “*นายกรัฐมนตรี ไม่จำเป็นต้องมาจากการเลือกตั้ง*” แต่กลับไม่ปรากฏว่าขบวนการดังกล่าวออกมาคัดค้านให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญเสียใหม่ ดังที่ได้กระทำมานั้นแต่อย่างใด ? ทั้งที่บุคคลและองค์กรผู้ก่อเหตุการณ์พฤษภา ๒๕๓๕ เหล่านี้ยังมีชีวิตอยู่ทั้งสิ้น แนววิจัยทั้งหมดนี้คือคำถามว่า นี่คือแนวทางใหม่ของการล่าอาณานิคม ของประเทศมหาอำนาจ ใช่หรือไม่ ?? คำตอบคงจะเห็นได้จากรัฐธรรมนูญ ปี พ.ศ.๒๕๔๐ ว่าประเทศ องค์กร ผู้ใด ที่ได้ประโยชน์จากรัฐธรรมนูญนี้ เช่น

ก. “**วาติกัน**” สามารถถอดพระพุทธศาสนา ในฐานะศาสนาประจำชาติไทยได้สำเร็จ “......... ตอนนั้นกระแสของชาวพุทธ ซึ่งเปรียญธรรมสมาคมมีอาจารย์สังเวียน ภู่ระหงษ์ เป็นผู้นำ กำลังไหลแรง มีชาวพุทธมาร่วมลงชื่อขอให้สสร.บัญญัติลงไปว่า “ประเทศไทยมีพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ” มีผู้ลงชื่อเรียกร้อง**จำนวนล้านกว่าคน** รายชื่อทั้งหมดถูกนำเสนอต่อประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ *นายอุทัย พิมพ์ใจชน* จากนั้นนายกสมาคม เปรียญธรรมได้จัดสัมนาแสดงประชามติ ณ หอประชุมพุทธมณฑล ... คุณอุทัยได้แสดงความคิดเห็นหลบหลีกต่อการที่จะบัญญัติว่า *“ศาสนาพุทธ เป็นศาสนาประจำชาติ”*

ผลออกมาไม่ปรากฏมาตรานี้ในรัฐธรรมนูญ(ปีพ.ศ.๒๕๔๐)

เบื้องลึกพวกเราได้สืบทราบว่า กรรมาธิการยกร่าง ซึ่งมี **นายอานันท์ ปันยารชุน** เป็นประธาน ไม่เห็นด้วย พวกเขาว่า **ตายเป็นตาย ยอมไม่ได้ ที่จะบัญญัติว่า ประเทศไทยมี พระพุทธศาสนาเป็น ศาสนาประจำชาติ**...." (สนิท สีสำแดง, มหามิตรปีที่ ๒ ฉบับที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ.๒๕๔๒, หน้า ๑๘, โรงพิมพ์สยามรัฐ, กรุงเทพฯ)

และท่านทราบหรือไม่ว่า จนบัดนี้ไม่มีใครในประเทศไทยสามารถบอกได้ว่า **เหตุผลในการยอมตายโดยไม่บัญญัติพระพุทธศาสนาเป็น ศาสนาประจำชาตินั้น แท้จริงแล้วคืออะไร** ?

แต่กลับตบหน้าโดยการฆาตกรรมพระพุทธศาสนาโดยบัญญัติรัฐธรรมนูญฉบับเดียวกันนั้นลงใน **มาตรา ๗๓** ว่า "..รัฐต้องมีหน้าที่คุ้มครอง และอุปถัมภ์ศาสนาอื่น" ???? (พุทธวิทยาเพื่อการปฏิวัติ,๒๕๔๓)

ข. "**พรรคคอมมิวนิสต์สากล**" ตั้ง "**เขตปลดปล่อย**" ได้

"*เขตมิชซัง*" ของ วาติกัน กับ "*เขตปลดปล่อย*" มีความหมายอย่างเดียวกัน คือ "*มีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินการคลัง มีอำนาจหน้าที่ของตนเอง โดยเฉพาะ* " ซึ่งเป็นเป้าประสงค์ของพรรคคอมมิวนิสต์สากลและวาติกัน

แต่ข้อความ ดังกล่าวได้ถูกบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๔๐ **หมวดที่ ๙ การปกครองส่วนท้องถิ่น มาตรา ๒๘๔** เป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ(ได้มีบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญนี้ห้ามแก้ไข) ซึ่งหมายถึงรัฐ ไม่มีอำนาจ หรือ ใช้อำนาจกฎหมายใดเข้าปราบปราบ ขัดขวาง มิให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคล องค์กรไม่ว่าสัญชาติใด จัดตั้ง "*เขตปกครองตนเอง*" ตามมาตรานี้ได้ เนื้อหาสาระของรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ มาตรา๒๘๔ นี้ นั้นมาจากความคิดของ "*แกนนำคณะทหารหนุ่ม* " แนวร่วมของ**นายประเสริฐ ทรัพย์สุนทร** ซึ่งได้ตระเตรียมไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๒๓ "...นี่คือหลักฐาน เมื่อครั้งเรียนปริญญาโทสังคมสงเคราะห์ที่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (พ.ศ. ๒๕๒๓) ในขณะนั้นไม่มีองค์กร

บริหารส่วนตำบล และ/หรือ ในรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ ที่มีอยู่นี้จะอยู่ในหมวดที่ ๙ หรือเรียกว่าการปกครองท้องถิ่น...ในปี พ.ศ.๒๕๓๗ กระผมก็มามีส่วนเกี่ยวข้องกับ *พลตรีสนั่น ขจรประสาท* ได้นำเสนอเรื่องนี้แต่ไม่สำเร็จเพราะมีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล และหลังจากนั้น พลตรีสนั่น ได้กลับมาเป็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย อีกครั้งหนึ่ง ก็ได้นำเรียนเรื่องนี้ ในทางความคิด หรือฝ่ายอำนวยการ พวกเราทำงานอยู่เบื้องหลัง...” (บันทึกการแสดงวิสัยทัศน์วุฒิสภา, พลตรีมนูญ รูปขจร,รัฐสภา, ๒๕๔๓) เป็นระบบรัฐเหมือนกับในประเทศมหาอำนาจ

จากการอาศัยบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ ซึ่งได้ตระเตรียมการยกร่าง และรณรงค์ โดย “แนวร่วม” ดังกล่าวนี้ จึงมีการสร้างกระแสโดย อาศัยภาพพจน์ของทหารผ่านแกนนำของ “ทหารประชาธิปไตย” ที่อยู่ภาคการเมืองในนามของพรรคความหวังใหม่ โดยเฉพาะหัวหน้าพรรคซึ่งมีอดีตเป็นถึง ผบ.ทบ และ ผบ.สส.อันเป็นตำแหน่งสูงสุดของกองทัพบก แสดงวิสัยทัศน์เปิดช่องให้สื่อโจมตีชี้นำในแนวทางลบโดยตลอดอย่างอย่างต่อเนื่อง เสริมโดย ร.ต.อ.เฉลิม อยู่บำรุง เปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ จนเป็นที่เสียหายแก่กองทัพไทยมากที่สุด (แต่ที่ผิดปกติคือต่อมาเข้าร่วมพรรคความหวังใหม่ ในตำแหน่งรองหัวหน้าพรรคในปี ๒๕๔๑ ?) ซึ่งทั้งคู่ได้ร่วมมือกันคัดค้าน พลเอกสุจินดา เป็นนายก แต่สนับสนุนนายอานันท์

ค.**ประเทศมหาอำนาจ ยึดครองเศรษฐกิจของประเทศได้โดยเสรี**

ปรากฏในรัฐธรรมนูญ พ.ศ.๒๕๔๐ **มาตรา ๘๗** “ *รัฐต้องสนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบเสรี อาศัยกลไกตลาด..*” ระบบเสรีก็คือระบบของ WTO ไม่มีการเก็บสินค้าขาเข้า ทำให้ประเทศขาดรายได้ แต่ประเทศผู้ขายจะได้ฝ่ายเดียว และคำว่า “**กลไกตลาด**” ไม่ใช่คำในภาษากฎหมายใด ๆ ในโลก แต่จะใช้โดยมหาอำนาจทุนนิยม โดยใช้เพื่อที่จะสามารถขึ้นราคาได้ตามความต้องการ รัฐบาลไม่สามารถเข้าควบคุมได้ทั้งสิ้น เพราะจะขัดรัฐธรรมนูญ

ง. **ให้องค์กร CIA ควบคุมบริหารประเทศได้โดยเบ็ดเสร็จ**

ตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ.๒๕๔๐ **มาตรา๘๙** “...ให้***สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ*** *มีหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอ ต่อคณะรัฐมนตรี ในปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ และแผนอื่นตามกฎหมายบัญญัติ ต้องให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ และ*

สังคมแห่งชาติ ให้ความเห็นชอบก่อนพิจารณาประกาศใช้"

มาตรา ๗๘ มาตรา ๘๙ ได้สร้างให้มีองค์กรหนึ่งขึ้นมา เรียกว่า**สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ** ขึ้นมาคอยตรวจสอบดูแล ให้ความเห็นชอบร่างนโยบายของรัฐบาล เป็นการเข้ามาใช้อำนาจอธิปไตยในการบริหาร และที่แปลกประหลาดมหัศจรรย์ที่สุดในรัฐธรรมนูญนี้ก็คือ บุคคลที่จะเข้ามาทำหน้าที่ในตำแหน่งต่าง ๆ ทุกระดับ หรือที่มาที่ไปของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ***ไม่มีการระบุคุณสมบัติ เชื้อชาติ*** ว่ามีที่มาที่ไปจากไหน ? อย่างไร ? ทั้ง ๆ ที่เป็นการเข้ามาเกี่ยวข้องกับระบบราชการ ทั้งที่เป็นความลับและไม่เป็นความลับ ซึ่งแน่นอนชาวต่างชาติ หรือ CIA ก็อาศัยรัฐธรรมนูญเข้ามาได้

ในมาตรา ๘๙ เองก็มิได้มีข้อห้ามว่า ชาวต่างชาติจะเข้ามาในจุดนี้ไม่ได้ เพราะองค์กรนี้จะมีอำนาจในการเรียกดูแผนงานทุกชนิด จากทุกหน่วยงาน ไม่เลือกเว้นแม้กระทั่งกองทัพ หรือ สภา ความมั่นคงแห่งชาติ ก็ต้องแสดงรายการหรือรายละเอียดของงบประมาณ หรือแผนงานว่าจะนำเงินไปใช้อะไรบ้าง ฉนั้นหากว่าองค์กรนี้มีบุคคลอันเป็นชาวต่างชาติ หรือผู้ที่มีผลประโยชน์แฝง ด้วยประการใด ๆ นั่นหมายถึงความมั่นคงของชาติในทุก ๆ ด้านจะไม่มี นี่เป็นที่มาสาเหตุ หนึ่งในความพยายาม เลิก พ.ร.บ. ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ.๒๔๙๕ ทุกวิถีทาง

ที่น่าสังเกตคือ ***สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในมาตรานี้ไม่มีบันทึกอยู่ในบันทึกการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งประกาศในราช กิจจานุเบกษาเล่ม ๑๑๔ ตอน ๔๓ ง/ ๒๙ พุทธศักราช ๒๕๔๐ ในส่วนของหลักการและสาระสำคัญที่เพิ่มเติมใหม่ มิได้มีไว้ ทั้งๆที่หน่วยงานนี้มีหน้าที่ที่จะต้องพิจารณางบประมาณของหน่วยราชการทุกหน่วย*** **จุดที่ซ่อนเร้นอันตราย** อยู่ตรงคำว่า "**แผนอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ**" นั้นย่อมหมายรวมถึงโครงการทุกออย่างที่ใช้เงินตาม พ.ร.บ.วิธีการงบประมาณ ดังนั้น โครงการ ในลักษณะปกปิดหรือเป็นความลับสุดยอดของชาติ จะต้องส่งให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้ความเห็นก่อนทุกครั้ง และเนื่องจาก *ไม่มีกฎหมายในรัฐธรรมนูญ รองบุคคลในสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่บัญญัติระบุคุณสมบัติหรือคุณวุฒิ สัญชาติ เชื้อชาติใด และโดยเนื้อแท้คือ*

ผู้ที่ทำหน้าที่ในสภานี้จะเป็นชนชาติใดก็ได้ ***เป็นความต้องการให้เจ้าหน้าที่ CIA หรืออื่นใดเข้าบริหารประเทศไทยได้อย่างเปิดเผย และได้รับการปกป้อง คุ้มครอง โดยอาศัยอำนาจแห่งบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ***

จ. ทำลายศูนย์รวมจิตใจ และสถาบันแห่งความเป็นชาติ

จ.๑ *ลดพระราชอำนาจและฐานะขององค์พระมหากษัตริย์ องค์พระประมุข* ในรัฐธรรมนูญไทย พ.ศ.๒๕๔๐ ตั้งแต่หมวด 3 ว่าด้วยสิทธิและ เสรีภาพของปวงชน ชาวไทยมาตรา 26 เป็นต้นไปจนกระทั่งสิ้นสุดบทบัญญัติ แห่งรัฐธรรมนูญนี้ ซึ่งมีมากถึง 335 มาตรา มีมาตราไหนบ้าง ที่ให้อำนาจพระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจอธิปไตย ตามที่บัญญัติหลอกลวงเอาไว้ไว้ในมาตรา 3 ?

คำตอบคือ <u>ไม่มีแม้มาตราเดียว</u>

ทั้งยังลดฐานะของพระมหากษัตริย์ให้เท่ากับบุคคลธรรมดา โดยบทบัญญัติในมาตรา 26 ว่า "*การใช้อำนาจโดยองค์กรของรัฐทุกองค์กร ต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ สิทธิ และเสรีภาพ ตามบทบัญญัติแห่ง รัฐธรรมนูญนี้*" ส่วนที่สำคัญที่สุดอยู่ใน มาตรา ๒๗ "*สิทธิและเสรีภาพ ที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้ โดยชัดแจ้ง โดยปริยาย หรือโดยคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ย่อมได้รับความคุ้มครอง ผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล และองค์กรอื่นของรัฐโดยตรงในการตรากฎหมาย การใช้บังคับกฎหมาย และการตีความในกฎหมายทั้งปวง*" ความหมายตามมาตรานี้ไม่สามารถแปลได้เป็นอย่างอื่นนอกจากว่า นี่คือการรับรองประชาชนในการให้เข้ามาใช้สิทธิต่าง ๆ อันเป็นอำนาจอธิปไตยทั้ง ๓ ส่วน และที่เป็นสิ่งยืนยันอย่างเป็นที่แน่ชัดอย่างมิอาจปฏิเสธได้ในการรับรองให้ประชาชนเป็นผู้ใช้อำนาจอธิปไตย ซึ่งหากอ่านเผิน ๆ โดยไม่พิจารณาก็น่าจะดี แต่ทั้งนี้ได้ซ่อนเงื่อนไว้ และดำเนินการเรียบร้อย ประชาชนที่ว่านั้นก็คือ กระแสมวลชน ที่ถูกขับเคลื่อนโดย NGOs ซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมของ "วาติกัน" ดำเนินการโดยเครือข่าย "**โกมลคีมทอง**" ทั้งยังมี **นายอานันท์ ปันยารชุน** เป็นผู้ดูและอย่างใกล้ชิด (จะเห็นได้จากการนำเคลื่อนไหว บีบบังคับให้รัฐบาลรับร่างรัฐธรรมนูญ ฉบับปี พ.ศ.๒๕๔๐ โดยขู่ว่า "ต้องรับโดยไม่มีเงื่อนไข หากรัฐบาลไม่รับจะต้องนองเลือด ซึ่งการกระทำดังกล่าวของนายอานันท์และคณะผู้ร่วมนั้น จึง

เป็นความผิดฐาน “**กบฏ**” ตามมาตรา ๑๑๓ วรรค๑ และ วรรค๒ อันมีผลให้รัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ.๒๕๔๐ ตกไปก่อนที่จะนำกราบบังคมทูลนั้นแล้ว ที่ใช้กันต่อมานั้นเป็นการอาศัยการหลอกให้เชื่อ โดยการสร้างกระแสขององค์กร NGOs เท่านั้น แต่ตามกฎหมายแม้รัฐบาลนายชวน หลีกภัย ก็ไม่มีผลทางกฎหมาย ในการทำสัญญา หรือลงนามใด ๆ กู้ หรือ หรือขายสินทรัพย์ต่าง ๆ จึงล้วนเป็นโมฆะทั้งสิ้น เนื่องจากรัฐธรรมนูญได้มาโดยการละเมิดกฎหมายอาญามาตรา๑๑๓ ดังกล่าว จึงจะเห็นได้ว่าการกู้ยืมกับ IMF รัฐบาลชวน หลีกภัย จึงไม่สามารถนำหลักฐานสัญญากู้ มาเปิดเผยให้ประชาชนได้รับทราบได้ รวมทั้งชาวต่างชาติที่ได้เข้าร่วมกระทำการนี้ ก็มีความผิดตามกฎหมายอาญามาตรา ๘๐ ฐานผู้สนับสนุน และต้องคืนทรัพย์สินอันได้ไปนั้น และมีความผิดฐานรับของโจรอีกด้วย)

ต่อคำถามที่ว่า เหตุใดนายบรรหาร ศิลปอาชา จึงนำกราบบังคมทูลถวายให้ยกร่างรัฐธรรมนูญใหม่ทั้งฉบับ อันมีข้อความอันเป็นเท็จนั้น

คำตอบคือ เนื่องจากรัฐธรรมนูญฉบับใหม่นั้น ได้เปิดโอกาสให้ต่างชาติสามารถเข้ามาเป็นนายกรัฐมนตรี และตำแหน่งบริหารทางราชการได้ทั้งหมดโดยมีรัฐธรรมนูญเป็นเกราะป้องกัน ทั้งนี้โดยอาศัยความสับสนใน “ถิ่นกำเหนิด”ของนายบรรหาร ซึ่ง นายสุเทพ เทือกสุบรรณ สส.ประชาธิปัตย์ ได้ยกขึ้นอภิปรายเพื่อเป็นข้ออ้างในการบัญญัติในรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ที่มีบทบาทให้นายบรรหาร ลาออกจากการเป็นนายกรัฐมนตรี คือ “*แกนนำของทหารประชาธิปไตย*” **พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ** ผู้ที่เคลื่อนไหวผลักดันให้รัฐบาลพลเอกชวลิตและรัฐสภารับร่างรัฐธรรมนูญนี้คือ *นายอานันท์ ปันยารชุน* พร้อมทั้งเครือข่ายของ*นายประเวศ วสี* ซึ่งใช้สัญลักษณ์ “**ธงเขียว อันเป็นสีธงของวาติกัน**” จึงมีบทบัญญัติรับรองต่างชาติ ต่างศาสนาไว้ใน **มาตรา ๓๐** ให้เป็นนายก ฯลฯ ได้ และบุคคลต่างด้าว ต่างศาสนาเหล่านี้ ไม่ต้องมาจากการเลือกตั้งทั้งสิ้น

การทำลายอำนาจอธิปไตยของปวงชนชาวไทย คืออำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการ ได้ถูกยกเลิกโดยรัฐธรรมนูญปี พ.ศ.๒๕๔๐ มาตรา๒๗ ปรากฏในถ้อยคำส่วนท้ายของมาตรานี้เองที่ว่า“ย่อมได้รับการคุ้มครองผูกพัน รัฐสภา(อำนาจนิติบัญญัติ) คณะรัฐมนตรี(อำนาจบริหาร) ศาล(อำนาจตุลาการ)” และในมาตรา ๒๗ นี้ซึ่งรับรองว่าเป็นดังนั้นจริง ประชาชนหมดสิทธิ

ที่จะใช้อำนาจอธิปไตย เนื่องจากถูกควบคุมโดยองค์กรที่จัดตั้งขึ้นมาใหม่ ที่มีอำนาจ เหนือองค์กร และสถาบันใด ๆ แม้แต่สถาบันพระมหากษัตริย์ คือคำว่า "*โดยคำวินิจฉัย ของศาลรัฐธรรมนูญ*" (เป็นองค์กรที่ตั้งขึ้นมาใหม่ เพื่อทำลายอำนาจตุลาการ ซึ่งทำการในพระปรมาภิไธย องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว) มีผลไปเชื่อมสอดคล้องกันกับ มาตรา ๒๖๘ คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ให้เป็น เด็ดขาด มีผลผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล และองค์กรอื่นของรัฐ"

"**ศาล**" นี้ไม่มี อุทธรณ์ ฎีกา ซึ่งผิดหลักของกระบวนการยุติธรรม ของประเทศที่ปกครองในระบอบประชาธิปไตย **<u>มีเฉพาะในประเทศที่ปกครอง ด้วยระบอบสังคมนิยม</u>**(คอมมิวนิสต์) เท่านั้น และจะเรียกว่า "**ศาล**" ไม่ได้อีกด้วย

จ.๒ **เป็นคนไทยต้องไร้อาชีพ**

" จะเห็นได้ว่าบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ปี พ.ศ. ๒๔๗๕ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๓๘ เรามีรัฐธรรมนูญทั้งหมด ๑๕ ฉบับทุกฉบับล้วนแต่มีบท บัญญัต ิปกป้องสิทธิของประชาชนชาวไทย อันหมายถึงประชาติชาติ ไว้ทุกฉบับ แม้กระทั่งฉบับสุดท้ายคือ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.๒๕๓๘ จะเห็นได้จาก มาตรา ๗๕ "*รัฐจะต้องสงวนอาชีพ บางประเภทที่สำคัญให้แก่คนไทย"*

แต่ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ปี๒๕๔๐ มิได้มีข้อความใดในบทบัญญัติของมาตราใด ที่ระบุถึงการปกป้องอาชีพ ของชาวไทยไว้เลย แม้แต่แห่งเดียว หลายท่านคิดว่าเป็นเพราะความบังเอิญ ถ้าหากไม่มีบทบัญญัติ ที่ชัดแจ้งแสดงให้เห็นถึงอิทธิพล "*วาติกัน*"ที่ส่งผลให้มีบัญญัติรัฐธรรมนูญที่ ป้องกันการดำเนินการใด ๆ ทางกฎหมายต่อ "*ประชาชนสัญชาติวาติกัน*" และเพื่อให้มีประเทศมหาอำนาจใช้เป็นโอกาสเข้ามายึดครองเศรษฐกิจระดับมหภาค และอสังหาริมทรัพย์ได้ โดยใช้บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ มาตรา ๓๐ วรรค๓ " การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ หรือ ภาษาจะกระทำมิได้" (พุทธวิทยาเพื่อการปฏิวัติ, ๒๕๔๓) ทั้งนี้จะเห็นการฉกฉวยโอกาศให้ *ยกเลิก ปว.๒๘๑ ซึ่งป้องกันรักษาอาชีพของชนขาติไทย* **คำถามก็คือ ถ้าเป็นคนไทย หรือทำเพื่อชนชาติไทย กฎหมาย**

นี้จะสามารถออกบังคับใช้ได้หรือไม่ และหากไม่ใช่เพื่อต่างชาติ ทำเพื่ออะไร?

จ.๓ อนุญาตให้ต่างชาติเข้าสู่การบริหารประเทศ และท้องถิ่นได้ ตามมาตรา ๓๑๗ ได้ถูกกำหนดให้บัญญัติเพื่อสามารถ ให้ ชาวต่างชาติ เข้ามาเป็น "**นายกรัฐมนตรี**" ได้ โดยไม่ต้องผ่านการเลือกตั้ง ไม่มีมาตราใดระบุคุณสมบัติว่านายกรัฐมนตรีต้องเป็นชนชาติไทย สัญชาติไทย ซึ่งระบุไว้เพียงว่าได้รับ ความเห็นชอบจาก สส. หรือ ผู้ที่เคยเป็น สส.ก็สามารถเป็นนายกรัฐมนตรีได้แล้ว ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ.๒๕๔๐ ซึ่งซ่อนเงื่อนไว้ในมาตรา ๓๐ ว่า " *การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่อง ถิ่นกำเหนิด เชื้อชาติ ภาษา...ความเชื่อทางศาสนา ฯลฯ... จะกระทำมิได้"*

ดังนั้นจึงไม่อาจอ้างข้อบทบัญญัติใดที่จะห้ามมิให้ชาวต่างชาติ เข้ามา ิเข้ามาเป็นนายกรัฐมนตรีของไทย ตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๐๑ และ ๒๐๒ ของรัฐธรรมนูญ พ.ศ.๒๕๔๐

ด้วยอำนาจของรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐ ทำให้ต่างชาติ สามารถเข้ามาบริหารท้องถิ่นได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นจึงปรากฏองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น หรือ อบต. อบจ.ขึ้น ทางหนึ่งเพื่อทำลายความสามัคคีของชนในชาติ ทางหนึ่งเพื่อเปิดทางให้ต่างชาติแบ่งแยกประเทศไทย และครอบครองดินแดนได้อย่างถาวร โดยอาศัยช่องว่างทางกฎหมาย และรัฐธรรมนูญ อันเป็นที่มาของการออกกฎหมายให้ต่างชาติเช่าทรัพย์สิทธิ์ได้ ๑๐๐ ปี(เท่ากับอังกฤษเช่าเกาะฮ่องกง) โดยปราศจากเหตุผลใด ๆ อันอาจอ้างว่าเป็นการสร้างความมั่นคงของชาติ โดยเฉพาะผู้ที่เสนอเรื่องดังกล่าวนี้คือ พ.อ.มนูญ รูปขจร แห่ง "**คณะทหารหนุ่ม**" นั่นเอง

แม้ว่าจะสูญเสียผลประโยชน์ของชาติเช่นนี้ก็ตาม ผู้ที่ก่อสถานการณ์พฤษภาทมิฬ คือ ขบวนการ ครป. หรือ ศนทท.,NGOs, พรรคการเมือง ทั้งหลายไม่เคยออกมาต่อต้านคัดค้านแต่อย่างใด กลับสนับสนุนให้ใช้รัฐธรรมนูญนี้

การทำลาย อำนาจทางกฎหมาย และหน่วยงานอันเป็นภูมิคุ้มกันของประเทศ

ในปลายปี พ.ศ.๒๕๓๘ ขณะที ่นายประเวศ วสี ได้ดำเนินการ เคลื่อนไหวเพื่อให้เปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญนั้น "*ทหารประชาธิปไตย*" ซึ่งเป็นแนวร่วมที่ได้ฝังตัวอยู่ในกองทัพบก ได้เสนอขอให้ยกเลิก พ.ร.บ. ป้องกันการกระทำอัน

เป็นคอมมิวนิสต์ เพื่อป้องกันมิให้การเคลื่อนไหวของตนและแนวร่วมได้รับโทษ ในทันทีที่รัฐบาลชวน หลีกภัย พรรคประชาธิปัตย์ พร้อมแนวร่วม และสหายนำ ได้มีอำนาจในการบริหารประเทศ นายชวน หลีกภัย จึงได้แต่งตั้งตนเองเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เพื่อควบคุมและสั่งการทั้งสามเหล่าทัพ เพียง ๖ สัปดาห์ที่เข้าเป็นรัฐบาล พลตรี สนั่น ขจรประสาท สส.พรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งรับตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มี พ.อ.มนูญ รูปขจร แกนนำของ "*คณะทหารหนุ่ม*" เป็น **ที่ปรึกษาด้านความมั่นคง** ได้เสนอ **ให้ยกเลิก พ.ร.บ.ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ.๒๔๙๕** (เพื่อสืบทอดเจตนารมย์นายปรีดี และนายประเสริฐ) อีกทางเพื่อเป็นการป้องกันมิให้บุคคล หรือ ผู้ที่จะ และ/หรือ กระทำการบ่อนทำลายความมั่นคงของชาติต้องมีความผิด หรือต้องรับโทษจากกฏหมายอันมีคำจำกัดความไว้ว่า

"**คอมมิวนิสต์**" คือ **บุคคล หรือองค์กร ผู้มีการกระทำอันเป็นการบ่อนทำลายสถาบัน ชาติ พระพุทธศาสนา และ พระมหากษัตริย์**
อันระบุไว้ชัดว่าใน **มาตรา ๙** ว่า

" **ผู้ใด กระทำการอุดหนุนแก่องค์กรการเมือง หรือสมาชิกขององค์กรอันเป็นคอมมิวนิสต์ ด้วยประการหนึ่งประการใด ดังต่อไปนี้**

๑. ให้ที่พัก หรือที่ประชุม

๒. ชักชวนบุคคลอื่นให้เป็นสมาชิกหรือพรรคพวก

๓. ชักชวนบุคคลอื่นให้เกิดความเสื่อมศรัทธาต่อพระพุทธศาสนา หรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการทำลายขนบ ธรรมเนียม ประเพณี ของชนชาติไทย หรือชักชวนบุคคลอื่นให้เกิดความ เลื่อมใสในลัทธิที่มีหลักการ หรือการปฏิบัติเป็นการทำให้บุคคลเสื่อมศรัทธาต่อพระพุทธศาสนาหรือ ขนบธรรมเนียมของชนชาติไทย

ขนบธรรมเนียมประเพณีของชนชาติไทยนั้น เป็นขนบธรรมเนียมของพระพุทธศาสนา จะเห็นได้จากพระราชพิธี และพิธีการสงฆ์ของทางราชการ ซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ.๒๕๔๐ ซึ่งได้ร่างขึ้นมานั้นล้วนขัดและทำลายต่อขนบธรรมเนียมประเพณีของชนชาติไทยทั้งสิ้น

นอกจากนั้น การได้มาของรัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ.๒๕๔๐ นั้นเป็นการ

กระทำอันละเมิดต่อกฏหมายอาญา อัน**<u>เป็นความผิดฐานกบฏ</u>** ตามมาตรา ๑๑๓ (๑) และ (๒) คือ **มาตรา ๑๑๓**

“ **ผู้ใดใช้กำลังประทุษร้าย หรือ ขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย เพื่อ**

(๑) ล้มล้าง หรือ เปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญ

(๒) ล้มล้างอำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหารหรืออำนาจตุลาการแห่งรัฐธรรมนูญ หรือให้ ใช้อำนาจดังกล่าวแล้วนั้นไม่ได้ ผู้นั้นกระทำความผิดฐานเป็นกบฏ ต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุก ตลอดชีวิต

ดังได้กล่าวมาแล้วจะเห็นว่า รัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ.๒๕๔๐ นี้รัฐสภายอมรับร่างเพราะกระแสมวลชนในปี พ.ศ.๒๕๔๐ โดยมี นายอานันท์ ปันยารชุน ประธานยกร่างรัฐธรรมนูญ ได้ออกมานำประชาชนเดินขบวน เพื่อบีบคั้นรัฐสภาให้รับร่างรัฐธรรมนูญ **<u>โดยขู่เข็ญว่า</u>** **<u>หากรัฐสภาไม่รับรัฐธรรมนูญต้องนองเลือด</u>** (ปรากฏเป็นหลักฐานในสื่อมวลชนทุกสาขา)_การขู่เข็ญดังกล่าวนับเป็นการกระทำเข้าองค์ประกอบของประมวลกฏหมายอาญา **มาตรา ๑ (๖)**

“ **ใช้กำลังประทุษร้าย** หมายความว่า การทำการประทุษร้าย แก่กาย หรือ จิตใจ ไม่ว่าจะทำด้วยใช้แรงกายภาพ หรือวิธีการอื่นใด และให้หมายความรวมถึงการกระทำใด ๆ ซึ่งเป็นเหตุให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้...” ซึ่งการกระทำดังกล่าวนั้น ทำให้รัฐสภาหวาดกลัวไปว่า หากไม่ผ่านร่างรัฐธรรมนูญให้ตามคำขู่แล้ว ประเทศชาติประชาชนจะต้องเดือดร้อน จะเกิดการนองเลือด สูญเสียชีวิตทรัพย์สินของชาติได้ ซึ่งขณะนั้นขบวนการจัดตั้งดังกล่าวได้ถูกนำมารวมตัวกันหน้ารัฐสภา ทำให้สภาต้องผ่านรัฐธรรมนูญไปโดย ผลแห่งการข่มขูนั้น จึงมิใช่เป็นไปโดยปกติแต่อยู่ภายใต้ภาวะการข่มขู่

การกระทำของกลุ่ม คณะ องค์กรดังกล่าว **“จึงมีความผิดฐานกบฏ”** ตามประมวลกฏหมายอาญามาตรา ๑๑๓ ผู้ร่วมกิจกรรมจึงต้องมีความผิดทั้งสิ้น และผู้เป็นกบฏก็คือ “**ผู้บ่อนทำลายความมั่นคงของชาติ**” อันเป็นสาระสำคัญของ พ.ร.บ.ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ.๒๕๙๕ ด้วย

ดังนั้นจึงจำเป็นต้องทำลายโดยการยกเลิกอำนาจของ พ.ร.บ.ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ.๒๔๙๕ เสียเพื่อตัดอำนาจของทหาร ตำรวจ

ผู้มีอำนาจเต็มตาม พ.ร.บ.บัญญัติ ให้ ดำเนินการจับกุม อาผู้กระทำความผิดฐานกบฏมาลงโทษได้

ในวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๔๑ พลตรีสนั่น ขจรประสาท และทีมที่ปรึกษากฎหมายจึงเสนอให้มีการยกเลิกกฎหมายดังกล่าว นอกจากจะกำจัดอำนาจข้าราชการฝ่ายปกครอง ทหาร ตำรวจ แล้ว ยังสามารถคุ้มครอง และเปิดทางให้กับต่างชาติที่จะเข้ามาดำเนินกิจกรรม อันเป็นการบ่อนทำลายเศรษฐกิจของชาติได้อย่างเสรี โดยการอ้างบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ อันได้มาโดย มิชอบนั้น ซึ่งจะเห็นได้โดยแจ้งชัดในบทบัญญัติ ทั้งหลายในรัฐธรรมนูญล้วน ส่งผลร้ายแก่ชนในชาติทั้งสิ้น

ด้วยตำแหน่งนายกรัฐมนตรี นายชวน หลีกภัย ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ได้สั่ง กอ.รมน. ให้มีการประชุมพิจารณา เตรียมการรองรับการยกเลิก พ.ร.บ.ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๔๑ เวลา ๑๓.๓๐ น. ณ ห้องประชุม ๓๐๘ กอ.รมน. โดยมี สธ.รมน.เป็นประธาน (ตามหนังสือด่วนมากที่ นร.๕๑๐๑.๒/๐๖๐ ลง ๖ มีนาคม พ.ศ.๒๕๔๑) ปรากฏข้อความยืนยันว่า

" ๒.๑ "หน่วยงานในสังกัดกระทรวงกลาโหม อันได้แก่ บก.ทหารสูงสุด, ทบ., ทอ., รอ.,และ กอ.รมน. ได้ร่วมประชุมพิจารณาเมื่อ เม.ย.๓๙ มีความเห็นว่า 'พ.ร.บ.คม. ยังเป็นกฎหมายที่มีความจำเป็นต่อ การรักษาความมั่นคงของประเทศ การที่จะยกเลิกกฎหมายฉบับนี้สมควรกระทำต่อเมื่อได้มีการ บัญญัติกฎหมายฉบับใหม่ที่เหมาะสมกับการป้องกันภัย ที่คุกคามต่อความมั่นคงของชาติเสร็จเรียบร้อย และประกาศมีผลบังคับใช้แล้ว'

ในส่วนของนักการเมืองโดย **นายถวิล ไพสน** (ซึ่งมีความสัมพันธ์ลึกซึ่ง และได้ให้ความช่วยเหลือ นายอีลิค วูฟกัง ราชายาเสพติดระดับโลก อันเป็นภัยต่อชาติ) ที่ปรึกษากฎหมายของ *พลตรีสนั่น ขจรประสาท* ได้ระบุว่า

" ... การยกเลิกมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และมีผลดีต่อมหาดไทยมากกว่าที่จะเป็นผลเสีย ในแง่การเมือง และจิตวิทยา..."

ดังนั้นจึงไม่เป็นที่สรุปได้เนื่องจากกองทัพยังเห็นความสำคัญและความ

จำเป็นที่ จะต้องใช้กฏหมายดังกล่าว ทั้งนี้เนื่องจากยังไม่มีกฏหมายอื่นใด ที่จะสามารถ อาจใช้ ป้องกันรักษาความมั่นคงของชาติมาทดแทนได้ ประกอบกับสายข่าวทหารมีพยานหลักฐานยืนยันแจ้งชัดว่า ได้มีการเคลื่อนไหวของ องค์การต่างชาติ และองค์กรต่างศาสนา ให้การสนับสนุนเคลื่อนไหวเป็นภัยต่อชาติจึงจำเป็นต้องมี พ.ร.บ.ป้องการการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์

ในวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๔๑ *พลเอก ชาญ บุญประเสริญ* จึงได้ทำหนังสือ(ลับมาก)ที่ นร.๕๑๐๐/๑๐ สั่งให้ "ดำเนินการโดยพยายามชะลอการยกเลิก พ.ร.บ.ป้องกันการกระทำ อันเป็น คอมมิวนิสต์ไว้ให้นานที่สุด และผลักดันให้มี พ.ร.บ.ความมั่นคงขึ้นมารองรับ.."

ในวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๔๑ *พลโท สมหมาย วิชาวรณ์* ได้ทำหนังสือ(ลับมาก)ที่ ๘๓/๔๑ ไปยัง ผบ.สส. ว่า " ผลเสียของการยกเลิก พ.ร.บ.คม. ทำให้การกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ไม่เป็นความผิดอีกต่อไป จึงเห็นควรสนับสนุนการดำเนินการของ กอ.รมน.ที่จะชะลอการยกเลิก พ.ร.บ.คม.ไว้ให้นานที่สุดและผลักดัน ให้มี พ.ร.บ. ความั่นคงขึ้นมารองรับแทน

วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๔๑ *พลเอกเชษฐา ฐานะจาโร* ผอ.รมน. ได้ทำ หนังสือที่ นร.๕๑๐๐/๑๒ ระบุว่า "จากการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๑ เมื่อ ๗ เมษายน ๒๕๔๑ มติที่ประชุมของสามเหล่าทัพเห็นชอบในหลักการควรจะให้มี พ.ร.บ.ความมั่นคงแห่งชาติมาทดแทน พ.ร.บ.ป้องกันการกระทำอันเป็น คอมมิวนิสต์ ก่อนยกเลิก

วันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๔๑ ฝ่ายการเมือง โดย *รมว.มท.* ตามหนังสือเลขที่ มท.๐๒๐๙./๕๙๙๒ จึงได้อ้างว่า พ.ร.บ.ป้องกันการกระทำ อันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ.๒๔๙๕ นั้นขัดต่อบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๔๐ **มาตรา ๓๐** ว่า "...การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุผลแห่งความแตกต่าง **เรื่องถิ่นกำเหนิด เชื้อชาติ ภาษา ...ความคิดเห็นทางการเมือง..**" (บทบัญญัตินี้มีไว้สำหรับเปิดช่องให้ชาวต่างชาติโดยเฉพาะ และสามารถเป็นนายกรัฐมนตรีได้ตามมาตรา ๒๐๑,๒๐๒... อ้างแล้ว)

วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๑ *พลเอก ชาญ บุญประเสริฐ* เลขาธิการปฏิบัติราชการแทน ผอ.รมน.ได้เสนอเรื่องให้ สมช.พิจารณาทบทวนการยกเลิก

พ.ร.บ.ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ.๒๔๙๕ ตามหนังสือที่ นร. ๕๐๐๑/๕๑ พร้อมกับขอให้กองบัญชาการทหารสูงสุดและเหล่าทัพร่วมกันยกร่าง พ.ร.บ.ความมั่นคง

วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๑ *พลเอก มงคล อัมพรพิสิฏฐ์* ผบ. ทหารสูงสุด ได้สั่งให้ทำการยกร่าง พ.ร. บ.ความมั่นคงแห่งชาติ เพื่อรองรับการยกเลิก พ.ร.บ.ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ ตามหนังสือ(ลับ)ที่ กห.๐๓๐๐/๙๔

วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๔๑ *พลเอก บุลศักดิ์ กำแหงฤทธิวงศ์* แจ้งการจัดให้มีประชุมเรื่องผลกระทบและมาตราการรองรับการยกเลิก พ.ร.บ.ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ ตามหนังสือที่ นร.๐๕๐๒/๒๒๐

ด้วยความเข้มแข็งสามัคคีของ ๓ เหล่าทัพ ทำให้แนวร่วม สหายนำที่แทรกซึม และผลักดันผ่านพลพรรคในกลุ่ม “ทหารประชาธิปไตย” ไม่สามารถทำให้สามเหล่าทัพเห็นด้วย และยอมยกเลิก พ.ร.บ.ป้องกันการกระทำ อันเป็นคอมมิวนิสต์ได้ตามต้องการ

เมื่อไม่สามารถบีบบังคับกองทัพไทย ให้ยกเลิก พ.ร.บ.ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๔๙๕ ได้ จึงเปลี่ยนแนวรุกใหม่ โดยใช้ระบบ **CIA** “**แบ่งแยกแล้วทำลาย**” ทีละส่วน

โดยเริ่มทำลายอำนาจการจับกุมของ ข้าราชการตำรวจ และให้ขึ้นตรงอยู่ภายใต้อำนาจการบังคับบัญชาของตน ปรากฏตามสื่อมวลชนว่า

“...วันที่ ๑๖ ก.ย.๒๕๔๑ กระทรวงมหาดไทยและกรมตำรวจ ร่วมกันปฏิเสธว่าไม่เป็นความจริงที่คณะกรรมการร่างกฎหมายคณะที่ ๕ คณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งมีนายมีชัย ฤชุพันธุ์ เป็นประธาน เห็นว่าการออก **พรก.จัดตั้งสำนักงานตำรวจแห่งชาตินั้นขัดต่อรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐** พลตรี.สนั่นฯ รมว.มหาดไทย แถลงว่าได้คุยกับนายมีชัยฯ แล้ว นายมีชัยฯ บอกว่าไม่ได้พูดเช่นนั้น เพียงแต่นายมีชัยฯ ขอตรวจราบละเอียดก่อน หากมีอะไรไม่เหมาะสมก็จะแก้ไขให้เชื่อว่าไม่เกินวันศุกร์ (๑๘ ก.ย.๔๑)นี้ **ผมมั่นใจว่าทุกอย่างต้องเรียบร้อย เมื่อผมต้องการ ทุกอย่างต้องเรียบร้อย** **พลตรี.สนั่นฯ ย้ำ**

ที่กรมตำรวจ *พล.ต.อ.วิสุทธิ์ กิติวัฒน์ รอง อ.ตร.* ผู้รับผิดชอบ เรื่องนี้

ยอมรับว่า คณะกรรมการกฤษฎีกามีการถกเถียงกันอย่างรุนแรง ในเรื่องนี้ และ คณะกรรมการส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย กับการจัดตั้งสำนักงานตำรวจแห่งชาติเพราะขัดต่อรัฐธรรมนูญ จะตั้งไปได้อย่างไร แต่เมื่อ เสธ.สนั่นฯ ต้องการก็คงต้องตั้งจนได้ (เห็นชัดว่าเป็นความพอใจของ พลตรีสนั่น ซึ่งมิได้เป็นไปตามกฎหมาย และรัฐธรรมนูญ ตามที่อ้างในภายหลังทั้งสิ้น...)

กระทรวงมหาดไทย *นายถวิล ไพรสน* ประธานที่ปรึกษากฎหมาย เสธ. สนั่นฯ กล่าวว่า ตัวแทนกรมตำรวจที่ชี้แจงคณะกรรมการกฤษฎีกาบอกว่า คณะกรรมการกฤษฎีกาจะส่งร่างกลับมาในวันที่ ๑๘ นี้ และตนจะส่งเข้าคณะรัฐมนตรีให้ **<u>อนุมัติเป็นกรณีเร่งด่วนพิเศษ</u>**(????) ในวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๑ ทั้งนี้ใน**กรณีที่คณะกรรมการกฤษฎีกา เห็นว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญ เป็นเรื่องของข้อกฎหมายไม่ใช่เรื่องสำคัญ แต่ผมว่ายังไงก็ต้องผ่านให้ เสธ.สนั่นฯ** เพราะต้องเข้า ครม.เป็นการด่วน และ เสนอโปรดเกล้าให้ทันก่อนเต้นดือน ตุลาคม(ทำไมต้องเป็นต้นเดือนตุลาคม ???)

นายถาวร ศรีเนียม ที่ปรึกษา กฎหมาย เสธ.สนั่นฯ กล่าวว่า “ร่าง พรก.ดังกล่าวคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้ตีกลับมาก่อนแล้วโดย แจ้งว่า **<u>ขัดต่อรัฐธรรมนูญ</u>** ทางเราก็แก้ไขจนเหลือเพียง ๙ มาตราเท่านั้น และเรายังมีการทำประชาพิจารณ์เกี่ยวกับเรื่องนี้มีประชาชนถึง ๑,๐๐๐คน ???(ประชาชนไทยมี ๖๐ ล้านคน เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๓ แสนคน ไม่เคยปรากฏว่าได้ทำประชาพิจารณ์ในข้าราชการตำรวจทั้งสิ้น ???) ก็เห็นด้วย และเรายังเชิญหลายฝ่าย มาให้ความเห็นแล้ว นี่จู่ ๆ กรรมการกฤษฎีกาจะมาอ้างว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญได้อย่างไร เสธ.สนั่นฯ สั่งยังไง ก็ทำยังงั้นก็หมดเรื่อง ยังไงก็ต้องผ่านจนได้ภายในอาทิตย์นี้ สำหรับในกระทรวงมหาดไทยนั้นข้าราชการเห็นด้วยทุกคน ยกเว้นข้าวนอกนาคือ *นายอารีย์ วงศ์อารยะ* อดีตปลัดกระทรวงมหาดไทยเท่านั้น...” นายถาวรฯ กล่าว

ว่ากันว่าการแต่งตั้ง รองนายกรัฐมนตรีอีกตำแหน่งหนึ่งเพื่อสานงานหรือควบคุม การโอนกิจการตำรวจจากกระทรวงมหาดไทย ไปสำกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ที่นายชวน หลีกภัย ต้องเซ็นออกมาใหม่ต่อไป ความเป็นจริงแล้วนั้นมีสาเหตุอะไรอันเป็นแรงจูงใจกับถึงขนาดให้ต้องสนใจกิจการ จนต้องตามไป ควบ

คุมเช่นนั้น การปรับปรุงเปลี่ยนแปลง กรมตำรวจครั้งนี้แทนที่ จะเป็นเรื่องของหลักการในการปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น กลับกลายเป็นเรื่องของตัวบุคคล เป็นเรื่องของอำนาจที่จะควบคุมหน่วยงานที่เต็มไปด้วยอิทธิพล และ ผลประโยชน์ การตามไปคุมตำรวจของ สนั่น ขจรประสาท ขนาดนี้ก็ทำไมไม่ปล่อยให้กรมตำรวจอยู่ที่เก่า แล้วปรับภายในอย่างที่มหาดไทยต้องการแต่แรกก็หมดปัญหา จะโอนกันไปทำไม ?

ถามว่า หากไม่ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้ควบคุมตำรวจ แล้วจะมอบหมายให้ใคร ?

ตอบไม่ยาก การสานงานเรื่องสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นงานระดับนโยบาย การปรับปรุงโครงสร้างส่วนราชการที่สำคัญ เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับการปรับนโยบายการปฏิรูประบบราชการ ในระดับรัฐบาลมีบุคคลและคณะกรรมการที่ดูแลรับผิดชอบอยู่แล้ว คือ “คณะกรรมการปฏิรูประบบราชการ” ซึ่งมีนายพิชัย รัตกุล รองนายกฯ (พรรคประชาธิปัตย์) เป็นประธานอยู่ และงานนี้สามารถมอบหมาย ให้ผู้ที่ดูแลระบบราชการในภาพรวมทั้งหมดติดตามได้ ที่สำคัญเป็น รองนายกด้านนี้อยู่แล้ว การตั้งตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีขึ้นมาเพื่อการนี้โดยเฉพาะเป็นเรื่องไม่สมเหตุสมผล เป็นเรื่องของตัวบุคคลอันมิได้เกิดเผลดีเป็นประโยชน์กับประเทศชาติแต่อย่างใด เป็นเรื่องของการครอบคลุมอำนาจแบบเบ็จเสร็จ ประเด็นที่พิสูจน์ชัดถึงพฤติกรรมนี้ก็คือ ก่อนที่จะมีการขยายกรมตำรวจ มีการถกเถียงกันมากว่าควรที่จะให้ขึ้นอยู่กับกระทรวงใด ในที่สุดก็มีข้อตกลงว่า “ให้เป็นส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม ไม่สังกัด “สำนักนายกรัฐมนตรี” กระทรวง หรือทบวง ให้อยู่ภายใต้อาณัติของนายกรัฐมนตรีเพียงผู้เดียว”

ซึ่งหากว่ากันตามตัวอักษรโดยการอ่านหลักการและเหตุผลในการจัดตั้ง “สำนักงานตำรวจแห่งชาติ” แล้ว จะเห็นได้ชัดว่ามีความต้องการให้งานตำรวจขึ้นตรงกับนายกรัฐมนตรีเพียงคนเดียว

เหตุผลหลัก ๆ หากเป็นไปตามหลักการหรือตามตัวอักษร ก็คือการให้มีการคานอำนาจกันในพื้นที่ เพราะเท่าที่ผ่านมากระทรวงมหาดไทย คุมทั้ง *กรมตำรวจ กรมการปกครอง* ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจในการชี้เป็น ชี้ตายต่อ *การเลือกตั้งของพรรคการเมือง* และ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากใครสามารถที่จะควบคุม

กรมตำรวจ ได้ก็หมายถึงคุมอำนาจและบุคคลที่สามารถใช้อาวุธได้อย่างถูกต้อง ตาม กฏหมายในทุกพื้นที่ไม่จำกัดเวลา และคำสั่ง เมื่อเราเกิดในประเทศไทย และเป็นคนไทย สิ่งที่เราต้องยอมรับกันและพบเห็นกันอยู่ทุกเมื่อชื่อวันตลอดมาว่า ตำรวจเป็นศุนย์แห่งอำนาจ อิทธิพล และผลประโยชน์ ในทุกลักษณะและทุกพื้นที่ไม่มีขอบเขตจำกัด ทั้งในการเคลื่อนกำลังพล และการปฏิบัติการ ไม่ว่าจะ ป็นทางลับ หรือทางเปิดเผย เป็นเรื่องของความมั่นคงภายใน และที่ปฏิเสธไม่ได้คือ **ตำรวจคือกองกำลังติดอาวุธ ที่พร้อมรบในทุกพื้นที่ตลอด ๒๔ ชั่วโมง ซึ่งผิดกับทหารซึ่งเป็นการรักษาความมั่นคงภายนอก การเคลื่อนกำลังพล การออกคำสั่งปฏิบัติการกับมวลชนจะเป็นเรื่องใหญ่ระดับชาติ หรือระหว่าง** ชาติเท่านั้น แต่ตำรวจนั้นจะไม่เกิดปัญหาในกรณีดังกล่าว จัดว่าเป็นช่องว่างที่ใคร ๆ ก็สามารถอาจจะใช้มาเป็นผลประโยชน์ของตนได้เท่านั่น ซึ่งนักการเมืองหลายยุคหลายสมัยก็ต่างจับจ้องรอโอกาศนี้มาโดยตลอด และพยายามทำลายภาพพจน์ของตำรวจตลอดมา เพื่อเป็นข้ออ้างในการขอเข้าไปปรับปรุง แต่โดยที่จริงแล้วเป็นเรื่องของผลประโยชน์และอำนาจของคน ๆ นั้นทั้งสิ้น

ในกรณี พลตรีสนั่น ก็ไม่อยู่ในข้อยกเว้น เป็นลักษณะของ “พลเอก เผ่า ศรียานนท์” ได้เคยกระทำมาแล้วในอดีต เป็นการเริ่มยุคอิทธิพลมืด ให้เกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง หรือว่าใครจะปฏิเสธ โดยที่ พลตรีสนั่น รมว.มหาดไทย (พรรคประชาธิปัตย์) ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชากรมการปกครอง และเมื่อควบอีกตำแหน่งหนึ่งคือ รองนายกรัฐมนตรีแล้ว นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี (พรรคประชาธิปัตย์) ก็โอนงานในหน้าที่ของตนเองเกี่ยวกับการดูแลสำนักงานตำรวจไปให้กับสนั่น ด้วยเหตุผลอันใดที่สามารถที่จะอธิบายได้อย่างเป็นรูปธรรม**หากมิใช่เป็นการวางแผนเพื่อใช้สำนักงานตำรวจเป็นฐานอำนาจ** โดยวางตัวบุคคลอัน เป็นพรรคพวกของตนไว้ในตำแหน่งสำคัญดังตัวอย่างเช่น พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก ได้ยอมรับว่าได้มอบหมายงานให้กับผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจเพียง ๒ คน เท่านั้นที่จะรับผิดชอบงานสำคัญของสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติเป็น กรณีพิเศษ โดย พลตำรวจโท เสรี เตมียเวช ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีว่าเป็นตำรวจการเมืองที่มีสังกัดพรรคประชาธิปัตย์ และยอมรับว่าตนอยู่ภายใต้อาณัติของ พลตรีสนั่น ขจรประสาท มาโดยตลอดเหมือนผีกับโลง พลตำรวจเอก วิสุทธิ์ กิติวัฒน์

รองอธิบดีกรมตำรวจปฏิบัติการ ๑ ได้เปิดเผยไว้ เมื่อวันที่ ๕ ต.ค.๔๑ ถึงกรณีการโอนกรมตำรวจเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หลังจากที่ได้มีประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาแล้ว และ กรณีที่กฤษฎีกาได้กล่าวว่า **การตั้งสำนักงานตำรวจแห่งชาตินั้นขัดต่อรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐** พลตำรวจเอก วิสุทธิ์ ได้ชี้แจงว่า ในระยะเวลา ๓ ปี จะไม่มีการเพิ่มกำลังพลแต่อย่างใด แต่จะใช้อัตราการสูญเสียของข้าราชการตำรวจในแต่ละปีที่ลาออก ถูกไล่ออก ปลดออก โดยในระดับสัญญาบัตรมีประมาณ ๔๐๐-๕๐๐ อัตรา และในระดับชั้นประทวนมีประมาณ ๑๘๐๐-๒๐๐๐ อัตรา ซึ่งเป็นการเลี่ยงบทบัญญัติอันระบุไว้ในรัฐธรรมนูญ แต่ไม่ได้มีคำชี้แจงใด ๆ ทั้งจากทางคณะรัฐบาล รมว.มหาดไทย แม้กระทั่งอธิบดีกรมตำรวจซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง ต้องออกมาให้ความกระจ่างกับประชาชนว่า การเปลี่ยนแปลงกรมตำรวจจากการที่ ขึ้นกับมหาดไทยไปสังกัดสำนักงานนายกรัฐมนตรี โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้สั่งการเพียงผู้เดียวนั้นจะให้ประโยชน์แก่ประเทศชาติ หรือทำให้ความปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์ของประชาชนเพิ่มขึ้น ทำให้ยาเสพติดหรือปัญหาสังคมน้อยลงได้อย่างใด กระทั่งสื่อมวลชนก็ดูเหมือนจะเงียบสงัดอย่างมหัศจรรย์ ทั้งที่กิจการตำรวจนี้เป็นเรื่อง ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับชีวิตและความเป็นอยู่ของคนในชาติเสีย ยิ่งกว่าปัญหาค่าเงินบาท จึงเป็นเรื่องแปลกแต่จริง นี่คือการใช้สมการ **M (Mental)** นั่นเอง

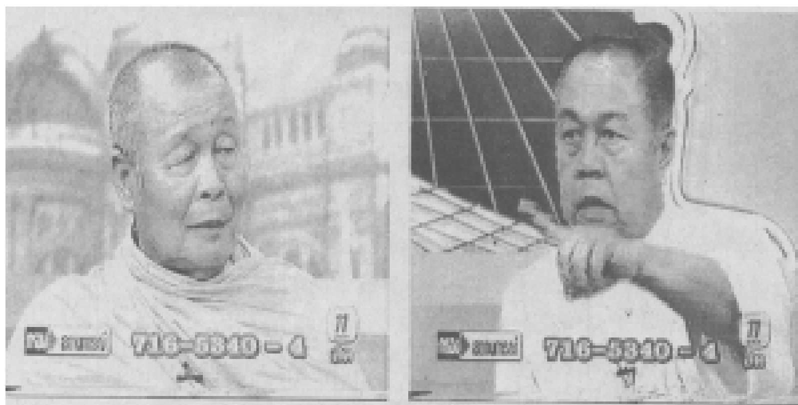
นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี (พรรคประชาธิปัตย์) ได้แถลงต่อสื่อมวลชนในวันที่ ๗ ต.ค.๒๕๔๑ ในกรณีมอบตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีและหน้าที่ควบคุมสำนักงานตำรวจแห่งชาติให้กับ พล.ต.สนั่น ขจรประสาท ว่า

"....พล.ต.สนั่นฯ ไม่ได้บีบคั้นในเรื่องตำแหน่งรองนายกฯ เพราะก่อนหน้านี้ก็ไม่ได้คิดว่าจะแต่งตั้ง แต่หลังจากวันที่ ๒ ต.ค.๒๕๔๑ ก็ได้หารือกัน เห็นว่างานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติยังไม่เสร็จ อยากให้ เสธ. สนั่นฯ ดูแลต่อ และรองนายกฯที่มีอยู่ก็ไม่สามารถดูแลได้ เนื่องจากเป็นงานคนละส่วนกัน ส่วนตัว ผม (นายชวนฯ) เองก็ไม่มีเวลา..."

ในส่วนของกรมตำรวจอันนำโดย พล.ต.อ ประชา พรหมนอก อธิบดีกรมตำรวจ ได้ออกคำสั่งด่วนที่สุด เมื่อเวลา ๑๗.๐๐ น.วันที่ ๕ ต.ค.๔๑ ถึง พล.ต.ต.ตระการ วิเศษรัตน์ เลขานุการกรมตำรวจ ให้เชิญนายตำรวจระดับรอง

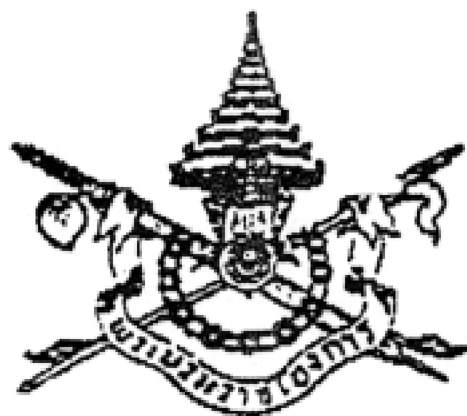
อ.ตร.ผู้ช่วย อ.ตร. และผู้ชำนาญการพิเศษด้านนิติการ ผู้ชำนาญการพิเศษด้านการแพทย์ ผู้บัญชาการ และผู้มีตำแหน่งเทียบเท่าใน กรุงเทพฯ ไปแสดงความยินดีกับ พล.ต.สนั่น ขจรประสาท ที่บ้านสนามบินน้ำ

ในวันที่ ๖ ต.ค.๔๑ เวลา ๐๗.๐๐ น.นอกจากนั้น พล.ต.อ.ประชา พรหมนอก ยังได้จัดประชุม ก.ตร.(คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ) เพื่อเสนอขอพระราชทานยศ พลตำรวจเอก ให้กับ พล.ต.สนั่น ขจรประสาท เป็นกรณีพิเศษด้วย โดยเหตุผลว่าได้สร้างคุณงามความดีให้กับกรมตำรวจ สมควรที่จะเทิดทูน เป็นตัวอย่าง จากผลของการยุบกรมตำรวจไปขึ้นตรงกับนักการเมืองนี้เอง ทำให้ยาเสพติดระบาดในประเทศเพิ่มขึ้นอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อนในประวัติศาสตร์ไทย เกิดขบวนการทำลายพระพุทธศาสนา ถึงขนาดทำรูปเศียรพระสงฆ์มาเสียบไม้ ด่าพระเถรานุเถระ กรรมการมหาเถรสมาคม องค์กรปกครองคณะสงฆ์ไทย ต่อหน้าเจ้าหน้าที่ตำรวจ นาย ส.ศิวลักษ์ โทรทัศน์ ชี้หน้าด่าพระภิกษุพระสงฆ์ ชั้นสมเด็จ ให้ประชาชนชมทั่วประเทศเป็นความผิดซึ่งหน้า เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการ

พระธรรมราชานุวัตร นาย ส.ศิวลักษณ์ (กำลังชี้หน้าด่าพระ)

จับกุมผู้กระทำผิดไม่ว่าจะเป็นสื่อ หรือนักการเมือง เช่น (นายอำนวย สุวรรณคีรี นายวินัย เสนเนียม ด่าหลวงตามหาบัว ท้าให้สึกออกมาสมัครเลือกตั้งเป็น สส. ล้วนเป็นการทำลายพระพุทธศาสนา อย่างไม่เกรงต่อกฏหมายบ้านเมือง เป็นที่น่าสังเวชและสลดใจหดหู่แก่ชาวพุทธไทยยิ่งนัก ซึ่งการกระทำดังกล่าว เป็นความ

พระราชกฤษฎีกา

โอนกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย
ไปจัดตั้งเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๔๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๑
เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผิดตาม พ.ร.บ.ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ทั้งสิ้น แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจก็ไม่สามารถจับกุมได้ เพราะถูกยุบกรมตำรวจไปแล้ว และถูกควบคุมโดยนักการเมืองอย่างสิ้นเชิง (ต่อมา พลตำรวจเอกประชา พรหมนอก ได้ลาออกเพื่อไปรับรางวัลเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ในรัฐบาลของนายชวน หลีกภัย ?)

ตำรวจเดิมจัดเป็น "ข้าราชการ" สังกัดกระทรวงมหาดไทย ดังนั้นเมื่อมีการเปลี่ยนไปขึ้นกับ สำนักนายกรัฐมนตรี จึงเสียสภาพไป กลายเป็นลูกจ้างชั่วคราวของนักการเมือง ไม่มีกฎหมายให้อำนาจหน้าที่ในการจับกุมใด ๆ อีกทั้งรัฐบาลนี้ก็เข้าสู่การเป็นรัฐบาลโดยรัฐธรรมนูญอันเป็นโมฆะดังได้กล่าวไปแล้วนั้น ทางด้านกฎหมายนั้น **พระราชกฤษฎีกา "*ไม่อาจยกเลิก*" พระราชบัญญัติ** ได้อีกด้วย

จุดประสงค์ของการล้มล้าง ทำลายอำนาจการจับกุมของเจ้าพนักงานโดยเฉพาะผู้ที่มีหน้าที่ปฏิบัติตาม พ.ร.บ. ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ.๒๔๙๕ นั้น จะหมายรวมไปถึงผู้ที่กระทำความผิดฐาน บ่อนทำลายความมั่นคงทุกด้าน รวมทั้งด้านเศรษฐกิจและการเงินของประเทศ ซึ่งนายธารินทร์ นิมมานเหมินทร์ (บุตรชายของนายซุ่นกี๊ด นิมมานเหมินทร์ อาจารย์ของ ศิษย์รุ่นลมหวน) ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง พรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งนายธารินทร์ เป็นผู้ที่ประกาศให้ปิดสถาบันการเงินของไทย ๕๖ แห่ง เพื่อให้แล้วโอนหนี้เอกชนเข้ามาเป็นหนี้ของประชาชนไทยทั้งชาติ จัดเป็นการทำลาย ความมั่นคงทางเศรษฐกิจของชาติโดยตรง และมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาด้วย รวมทั้งการถอดถอน นายธวัชชัย ยงกิติกุล ประธาน ปรส. คนเดิมออกเพื่อแต่งตั้งให้นายอมเรศ ศิลาอ่อน (เครือข่ายนายอานันท์ ปันยารชุน) เข้าเป็นประธาน ปรส. เพื่อขายสินทรัพย์ของประชาชนให้กับต่างชาติ ซึ่งบริษัทต่างชาตินั้นก็คือ **บิดาบุญธรรม ของนายธารินทร์** เป็นผู้กำหนดราคาสินทรัพย์ที่จะขายทำให้ประเทศไทยสูญเสียและเป็นหนี้เพิ่มอย่างมหาศาล

การกระทำของคณะรัฐบาลประชาธิปัตย์ดังกล่าวนี้ ล้วนมีขั้นตอนและประสาน กันกับต่างชาติอย่างเด่นชัดปรากฏหลักฐานการกระทำความผิด ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำลายอำนาจการจับกุม และควบคุมเจ้าหน้าที่ตำรวจในขั้นแรก หากมิฉะนั้นตนเองและแนวร่วม องค์กรต่างชาติ องค์กรต่างศาสนา จะต้องมีความผิดอันมีโทษฐานบ่อนทำลายความมั่นคงของชาติ

เมื่อสามารถกำจัดอำนาจการจับกุมของเจ้าพนักงานตำรวจได้แล้ว ก็สามารถลดความกังวลได้ส่วนหนึ่ง แม้จะรู้อยู่ว่าความลับ และข้อมูลการทุจริตและการร่วมมือระหว่างประเทศจะถูกเปิดเผยโดยสื่อมวลชน แต่ก็ไม่อาจมี ผู้ใดดำเนินการจับกุมได้ เนื่องจากกรมตำรวจได้ถูกยุบไปเรียบร้อยจาก "**ส่วนราชการระดับกรม**" ลดสภาพกลายเป็นเพียง "**สำนักงาน**" ทั้งยังไม่อาจมีฐานะไปเทียบเท่ากับ "สำนักงานตำรวจตรวจคนเข้าเมือง"ได้อีกด้วย เพราะ สนง.ตม.นั้นตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติ จึงมีศักดิ์และสิทธิ์สูงกว่า และถูกต้องตามกฎหมาย ส่วนสตช.ที่อ้างอำนาจของพระราชกฤษฎีกา ไปควบคุม สนง.ตม.จึงทำไม่ได้ทางกฎหมาย ซึ่งปัญหาดังกล่าวนี้ ย่อมเกิดขึ้นเป็นผลต่อเนื่องอันจะหาประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชนมิได้ด้วยประการทั้งปวง จึงเป็นคำถามว่าเจตนาของผู้ที่โอนกรมตำรวจ ทั้ง ๆ ที่ถูกคัดค้านโดยคณะกรรมการกฤษฎีกานั้น หากมิใช่ต้องการหนีความผิดอันตนได้กระทำแล้ว จะกระทำด้วยเจตนาใด ???

และในเดือน มกราคม พ.ศ.๒๕๔๒ นั้นเอง ได้ปรากฏข้อมูลหลักฐานเครือข่ายโยงใย ขบวนการของ "**นายอานันท์ ปันยารชุน กับ นายธารินทร์ นิมมานเหมินทร์**" สื่อต่าง ๆ เริ่มเปิดเผยขบวนการขายสมบัติของชาติ โดย ปรส. ซึ่งบริษัทอันเป็นเครือข่ายของ CIA คือ บริษัท จี.อี. เป็นผู้กำหนดราคาและยังเป็น ทำการประมูลได้ทรัพย์สินของชาติไป โดยประเทศขาดทุนอย่างย่อยยับซึ่งแทนที่จะลดปัญหาหนี้สิน กลับเพิ่มภาระหนี้สินให้กับประเทศชาติและประชาชน

แต่ก็สายไปเสียแล้วเพราะกรมตำรวจถูกยุบไปเรียบร้อย *ไม่มีกรมตำรวจตามประมวลกฎหมายอาญา ไม่มีเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา* จึงไม่อาจมีใครสามารถจับกุมลงโทษผู้ใดได้ตามกฎหมาย

สร้างสถานการณ์ - ปลอมแปลงคำสั่งเปลี่ยนโครงสร้าง กอ.รมน.

ในช่วงเดือน ต.ค.๒๕๔๒ CIA ได้ประสานงานกับ "วาติกัน" ได้ส่งบาทหลวงเข้าไปในตะเข็บชายแดนประเทศพม่าด้าน อ.ทองผาภูมิ จังหวัดราชบุรี เพื่อสร้างกองกำลังกระเหรี่ยงก๊อดอามี่(New York Time,2000) พร้อมกับสร้างสถานการณ์ยึดสถานทุตพม่า ทั้งนี้เพื่อทำลายความน่าเชื่อถือของ ฝ่ายข่าวของกอ.รมน.ว่าเชื่อถือไม่ได้ สมควรที่จะต้องปรับโครงสร้าง และให้ พลตรีสนั่น ขจร

ประสาท รมว.มหาดไทย เข้ามามีอำนาจควบคุมบัญชาการ กอ.รมน. อย่างเบ็ดเสร็จ เพราะเนื่องจากกองทัพไม่เปลี่ยนท่าทียอมยกเลิก พ.ร.บ.ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ.๒๔๙๕ *ซึ่งนับเป็นอุปสรรคในการถือครองที่ดิน และทรัพยสิทธิ์ของชาวต่างชาติ และการยกเลิกอาชีพสงวนของคนไทยเป็นอย่างยิ่ง*

ดังนั้นเมื่อเกิดเหตุการณ์กองกำลังก๊อดอามี่ บุกยึดสถานทูตพม่า และกลับออกไปอย่างปลอดภัย โดยมีม.ร.ว.สุขุมพันธ์ บริพัตร รมช.ต่างประเทศ ไปส่งยังชายแดนเพื่อความปลอดภัยของขบวนการโจรดังกล่าว

ในวันอาทิตย์ที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๔๒ ซึ่งเป็นวันหยุดราชการ ได้ปรากฏคำสั่งปลอมลงชื่อโดยนายกรัฐมนตรี ปรับโครงสร้าง กอ.รมน.ใหม่ และแต่งตั้งให้ พลตรีสนั่น ขจรประสาท เป็น ผอ.รมน. โดยอาศัยสถานการณ์ ที่สร้างขึ้นนั้น แต่เนื่องจากได้มีผู้เปิดโปงพฤติกรรมการปลอมแปลงคำสั่ง ดังกล่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ จึงทำให้ในวันที่ ๑๕ มกราคม พ.ศ.๒๕๔๓ ผบ.ทบ. พลเอกสุรยุทธ จุลานนท์ เรียกประชุม สมช. และประกาศคว่ำ ศอ.บน. และให้ใช้อำนาจของ กอ.รมน.แทน

ในปลายเดือนธันวาคม สส.และรัฐบาล ได้นำร่างยกเลิก พ.ร.บ.ป้องกันกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ต่อวุฒิสภา โดยอ้างว่าขณะนี้ไม่มีคอมมิวนิสต์ในประเทศไทยแล้ว จึงไม่ควรต้องมีกฏหมายนี้เพราะจะทำให้ข้าราชการอ้างใช้รังแกประชาชน แต่วุฒิสมาชิกกลับมีมติไม่ให้ยกเลิก พ.ร.บ.ป้องกันการ กระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ.๒๔๙๕ เพราะในความเป็นจริงแล้วนั้น ได้ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่า ในประเทศไทยยังมีการเคลื่อนไหวของคอมมิวนิสต์ของ พคท.และ ทปท. อย่างไม่เกรงกลัวต่อกฏหมาย ทั้งยังได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากพรรคการเมือง ซึ่งมีความสัมพันธ์อย่างลึกซึ้งกับ สส.ทั้งภาครัฐบาลและฝ่ายค้านอีกด้วย

ในวันที่ ๒๔ มกราคม พ.ศ.๒๕๔๓ ขึ้น แต่ กองทัพบกโดย พลเอกสุรยุทธ จุลานนท์ ก็ได้แก้ไขสถานการณ์โดย การปราบโจรก่อการร้าย อย่างราบคาบ และ สิ้นซากได้ในฉับพลัน

กราบบังคมทูลข้อความอันเป็นเท็จ - หมิ่นพระบรมเดชานุภาพ

ในช่วงเดือนเมษายน พ.ศ.๒๕๔๓ นายธารินทร์ นิมมานเหมินทร์ ได้

พยายามทำลายระบบเงินสำรองของประเทศ อันใช้สำหรับประกัน ค่าการพิมพ์ธนบัตรออกมาใช้ ซึ่งเรียกว่า "**เงินถุงแดง**" ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์และ พระพุทธศาสนาได้สะสมไว้นับแต่ตั้งกรุงรัตนโกสินทร์ หลวงตามหาบัว แห่งวัดบ้านตาด ได้ออกมาต่อต้าน แต่ได้ถูกคณะรัฐบาล และ สส.พรรคประชาธิปัตย์คือ นายวินัย เสนเนียม นายพิเชษฐ์ พันธ์พิชาติกุล นายธารินทร์ นิมมานเหมินทร์ ออกมากล่าววาจาอันไม่สมควรต่อหลวงตามหาบัวซึ่งเป็นพระภิกษุสงฆ์ ซึ่งพระราชวงศ์ และประชาชนในประเทศไทยให้ความเคารพนับถือ นายชวน หลีกภัย ซึ่งเป็นทั้งหัวหน้าพรรค และหัวหน้าคณะรัฐบาล ไม่ได้มีการห้ามปรามแต่อย่างใด ซึ่งการกระทำดังกล่าวนั้นเป็นการทำให้เสื่อมศรัทธาต่อพระพุทธศาสนา และเป็นการบ่อนทำลายขนบธรรมเนียม ประเพณีของชนชาติไทย อันมีพระพุทธศาสนาเป็นรากฐานวัฒนธรรมของชนในชาติ ทำให้คณะรัฐบาลมีความผิดตาม พ.ร.บ. ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ ซึ่งคณะรัฐบาลไม่สามารถใช้เอกสิทธิ์ การเป็นผู้แทนราษฎรคุ้มครองได้ โทษดังกล่าวนั้นต้องจำคุกถึง ๑๐ ปี และต้องขึ้นศาลทหารเท่านั้น ประกอบกับกรณีดังกล่าวนั้นสื่อมวลชน จึงได้สืบสาวข้อมูลลงไป ในเรื่องเกี่ยวกับเศรษฐกิจและการเงินของชาติ พบว่า รัฐบาลนายชวน หลีกภัย ได้สร้างหนี้สินให้กับประเทศเพิ่มขึ้นถึง ๒ ล้านล้านบาท ภายใน ระยะเวลาเพียง ๒ ปีเท่านั้น ซึ่งประชาชนในชาติ จะต้องรับภาระชำระหนี้นั้น ให้แก่ต่างประเทศ ซึ่งส่วนหนึ่งเกิดจากการเจตนาขายทรัพย์สินให้ต่างชาติ โดยคำสั่งของนายธารินทร์ นิมมานเหมินทร์ รมว. กระทรวงการคลัง

นอกจากจะใช้หลัก "*พุทธวิทยาเพื่อการปฏิวัติ*" ทำลายพระภิกษุสงฆ์ในพระพุทธศาสนาแล้ว ยังได้สร้างสถานการณ์ เพื่อเบี่ยงเบนความสนใจ ในการออกพระราชบัญญัติยกเลิก พ.ร.บ.ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ โดยไม่ให้ ข้าราช การทหารตำรวจ และเจ้าหน้าที่ กอ.รมน.ผู้เป็นเจ้าหน้าที่อันมีอำนาจเต็มตาม พ.ร.บ.นี้ได้มีโอกาศแก้ไขทักท้วง ปฏิบัติการโดยนายอานันท์ ปันยารชุน นาย ส.ศิวลักษณ์ นายประเวศ วสี ได้เดินทางไปยังจังหวัด อุบลราชธานี เพื่อจัดประชุมเตรียม "**ม๊อบ**" ต่อต้านการสร้างเขื่อนปากมูล(ข่าวสด ๒๓ เม.ย.๔๒)

หนังสือพิมพ์ข่าวสารคาทอลิกรายสัปดาห์ UDOMSAARN WEEKLY

อุดมสาร

รำลึกเหตุการณ์เดือนตุลา
สืบเจตนาวีรชน

ไฟลามทุ่ง

อนุสรณ์สถานบ้านช่องช้าง สุราษฎร์ธานี

ไฟลามทุ่ง

ฉบับอนุสรณ์สถานวีรชน

๓-๔ เมษายน ๒๕๔๒

บ้านช่องช้าง จ.สุราษฎร์ธานี

เอกสารที่จัดทำขึ้นโดยพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ค่าย ๗๙

แสดงให้เห็นถึงการกล่าวข้อความอันเป็นเท็จต่อรัฐสภา กรณีไม่มีคอมมิวนิสต์ในประเทศไทย

ทั้งยังระบุไว้ในเหตุผลของ พ.ร.บ.ยกเลิก ฯ

อันเป็นการกราบบังคมทูลข้อความอันเป็นเท็จ

ดังนั้นในเดือน พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๔๓ บุคคลใดไม่ปรากฏได้บังอาจกราบบังคมทูลข้อความอันเป็นเท็จ เพื่อให้โปรดเกล้ายกเลิก พ.ร.บ.ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ.๒๔๙๕ โดยมีเจตนาประสงค์ต่อผล เพื่อให้ตนและพรรคพวกพ้นผิด โดยปิดบังความจริงอันควรบอกให้แจ้ง เพราะมติของวุฒิสภามีว่าว่า "**ภายใน ๓๖๕ วันนั้น จะต้องร่าง พ.ร.บ.รักษา ความมั่นคง แห่งชาติ มารองรับการยกเลิก พ.ร.บ.ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๔๙๕ แต่หากเลยระยะเวลา๓๖๕ วันไปแล้ว ไม่อาจร่าง พ.ร.บ.รักษาความมั่นคงแห่งชาติได้แล้ว เสร็จ ก็จะออก พ.ร.บ.ยกเลิก พ.ร.บ.ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ.๒๔๙๕...**"

แต่ข้อความอันปรากฏใน พ.ร.บ.ยกเลิก พ.ร.บ.ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ.๒๔๙๕ ในส่วนของ "**เหตุผล - หมายเหตุ**" ไม่กล่าวแสดงเงื่อนไขอันวุฒิสภาได้กำหนดไว้นั้นทั้งสิ้น แต่กลับนำออกประกาศในราชกิจจานุเบกษาเพื่อบังคับใช้ โดยเจตนาทุจริต เพื่อให้ตนและพวกได้พ้นผิดฐานบ่อนทำลายความมั่นคงทางเศรษฐกิจของชาติ อันมีโทษตาม พ.ร.บ.ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ.๒๔๙๕ เท่านั้น

ด้วยผลแห่งการประกาศในราชกิจจานุเบกษานี้ จึงอาจทำให้ขณะนี้ประเทศไทยต้องตก อยู่ในสภาพอันไร้ความมั่นคงโดยสิ้นเชิง และไม่มีใครทราบว่า นับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป **ผู้กระทำความผิดฐานบ่อนทำลายความมั่นคงของสถาบันชาติ พระพุทธศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์ หน่วยงานใดจะเป็นผู้ที่ รับผิดชอบและมีอำนาจสามารถจับกุมผู้กระทำผิดมาลงโทษได้** เนื่องจากกฎหมายอาญานั้น มิอาจสามารถใช้บังคับ กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ "ประเทศไทยยังมีเอกราช อธิปไตย และมีความเป็นชาติเหลืออยู่หรือไม่ ? และใครจะเป็นผู้ที่ตอบคำถาม รวมทั้งแก้ไขสิ่งที่เกิดขึ้นเหล่านี้

แม้กระทั่งการเลือกตั้ง ผู้ที่เป็นประธานกรรมการการเลือกตั้ง กกต. ก็คือ นายยุวรัตน์ กมลเวช (เพื่อนนายอานันท์ รุ่นลมหวน) และนายโคทม อารียาแห่ง "โกมลคีมทอง" เพื่อกำหนดกฎเกณฑ์และควบคุมบุคคลเข้าสู่การบริหารประเทศ ชี้เป็นชี้ตายสำหรับผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งทั้งประเทศ ??? สิ่งที่เกิดขึ้นเหล่านี้คือประวัติศาสตร์ที่อนุชนรุ่นหลัง จะต้องได้รับรู้ศึกษาปฐมเหตุของสิ่งทั้ง

มวลในอดีตตราบจนปัจจุบัน เพื่อทำหน้าที่บันทึกประวัติศาสตร์ไทยในอนาคต

สิ่งที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลายาวนาน จากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง จากคณะหนึ่งไปยังอีกคณะหนึ่ง นั้นล้วนเป็นการถ่ายเทพันธุกรรมทางอุดมการณ์ ซึ่งมีเป้าหมายจุดประสงค์เดิมที่ไม่มีการแปรเปลี่ยนแต่อย่างใด ข้อมูลที่ได้วิจัยนำเสนอเหล่านี้ล้วนแล้วเป็นความจริง ที่มีอยู่จริงและพิสูจน์ได้อย่างไร้ข้อปฏิเสธ และเป็นสิ่งที่เราชาวไทยต้องพึงยอมรับกันว่า ทั้งหมดทั้งหลายที่เกิดขึ้นนั้น คือ " **กระบวนการของปฏิบัติการล่าอาณานิคม** " ที่เปลี่ยนรูปแบบวิธีการไปจากในสมัยโบราณเท่านั้น แต่มันเป็นยุทธการที่เหี้ยมโหดและเลือดเย็นมากกว่าร้ายแรงกว่าสงครามล่าอาณานิคม ซึ่งใช้กำลังกองทัพและอาวุธเข้ายึดครอง นี่คือการล่าอาณานิคมที่ใช้ปฏิบัติการยึดพื้นที่ทางสมอง สร้างความเชื่อใหม่ สลายศรัทธาเดิม จึงไม่มีทางล่วงรู้หรือป้องกันได้ทันท่วงที สิ่งที่ถูกสร้างให้กลัวอยู่ตลอดกาลและถูกนำมาใช้อย่างอุกฤษ ในช่วงปี พ.ศ.๒๕๓๓-๒๕๔๓ ก็คือคำว่า "**โลกาภิวัฒน์**", "**โลกไร้พรมแดน**", "**ต้องให้ชาวต่างชาติความเชื่อมั่น**" "**ต้องทันสมัยและใช้สิ่งที่เป็นต่างชาติเท่านั้น**" ผู้ที่เคร่งครัด สัตย์ซื่อในศีลธรรมถูกมองว่าเป็นตัวถ่วงของสังคม ผู้ที่รักษาขนบธรรมเนียมประเพณี กลายเป็นคนคร่ำครึ พระภิกษุสงฆ์ในพระพุทธศาสนา ถูกสร้างภาพให้เห็นว่าไม่ใช่เป็นที่พึ่ง ในส่วนของเยาวชนนับแต่ขั้นอนุบาล ถูกทำลายด้วยยาเสพติด ซึ่งดูไม่ผิดกับยุคของการล่าอาณานิคมซึ่งชาวยุโรปขายฝิ่นให้กับชาวจีน เพื่อเข้ายึดครอง และเมื่อเรามองไปยังประเทศรอบบ้าน ไม่ปรากฏว่ามีประเทศใดที่มีเยาวชนติดยาเสพติดถึง ๖๘% และนี่คือสภาพที่เกิดขึ้นอย่างฉับพลันทันทีในปี พ.ศ.๒๕๔๑ เป็นต้นมา ยังคงเป็นอยู่และดำเนินไป ถึงแม้ว่าพระมหาเถระนามว่า "หลวงพ่อคูณ" ท่านได้ออกมาเทศนาเพื่อให้ "นายชวน หลีกภัย" นายกรัฐมนตรี ดำเนินการปราบปรามยาเสพติดโดยเด็ดขาด แทนที่จะรับปฏิบัติเห็นดีงามกลับกล่าวกับท่านว่า "ไม่ใช่กิจของสงฆ์" สิ่งเหล่านี้ได้เกิดขึ้นแล้วในประวัติศาสตร์กรุงรัตนโกสินทร์

จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ข้อมูลและความเป็นจริงที่ได้วิจัยนี้ จะได้รับการวิจารณ์ถึงรากเง่า ความเป็นจริงอย่างกว้างขวาง เพื่อผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน เพื่อค้นหาความถูกต้องสมบูรณ์ที่สุดเท่าที่จะเป็นได้ขอประวัติศาสตร์ไทย ฝากไว้ให้อนุชนไทยรุ่นหลังได้ศึกษาเป็นบทเรียนสืบต่อไป

พระราชบัญญัติ
ยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ.๒๔๙๕
พ.ศ.๒๕๔๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๔๓
เป็นปีที่ ๕๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า " พระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ.๒๔๙๕ พ.ศ.๒๕๔๓ "

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ.๒๔๙๕

(๒) พระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์(ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๑๒

(๓) ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๘ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๐๒

(๔) คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๒๕ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๑๙

(๕) พระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์(ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๒๒

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
ชวน หลีกภัย
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ.๒๔๙๕ ได้ตราขึ้นเพื่อให้เป็นมาตรการพิเศษในการป้องกันภัยจากการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ในสถานการณ์ของบ้านเมืองขณะนั้น แต่ในปัจจุบันสถานการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป จึงไม่มีความจำเป็นที่จะใช้มาตรการดังกล่าวแล้ว สมควรยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ.๒๔๙๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ภาคผนวก

ผนวก ๑

เอกสารหลักฐานกรณี นายปรีดีย์ได้ตกลงสัญญากับอังกฤษไว้ล่วงหน้า

WAR DEPARTMENT
CLASSIFIED MESSAGE CENTER
INCOMING CLASSIFIED MESSAGE

~~SECRET~~ IVI

Page 2

From [illegible] Forces, India Burma Theater, [illegible] New Delhi, India

[illegible] 2 September 1945

Denning [illegible] subject of his discussion with Thais have been [illegible] Washington. Place and date for political discussions [illegible] not yet known but indications are they will not [illegible] until some time after military discussions. Denning [illegible] mentioned possibility of King of Thailand being [illegible] Europe as he will soon be of age. Also Denning [illegible] view that present Thai Regent would be well [illegible] premier of new government. This probably reflects [illegible] disfavor for Seni as being too pro-American.

The rapidly developing [illegible] appears to call for prompt and firm action in [illegible] if military and possibly political talks with [illegible] are to conform to United States thought. Mountbatten and Denning are following directives from London and cannot be swayed from their approach or objectives by conversation [illegible].

If Combined Chiefs of Staff have [illegible] accepted American views on Thai military agreement, and if Dept desires any action by United States officers here looking to acceptance of United States views on military arrangement, request that directive and guidance be forwarded promptly. It is suggested that this message be passed to State Department.

End

ACTION: OPD

INFO: JC/S: Adm Leahy: CG AAF: OPD (State) G-2: Adm King: C of S

CM IN 1395 (2 Sep 45) DTG: 020830Z ew

~~SECRET~~

TO : TAYLOR AND HOWARD[1] (IN TRIDORAS OR HOWARD'S OWN CODE)
FROM: COUGHLIN

ONE. THE AGREEMENT WHICH SAC HANDED TO THE THAI MISSION REQUIRING IMMEDIATE SIGNATURE AND WHICH DR. THAWI[2] IS RETURNING WITH IS CAUSING SOMETHING OF FUROR IN AMERICAN CIRCLES AND I BELIEVE SAC MAY HAVE EXCEEDED HIS INSTRUCTIONS FROM HIS OWN CHIEFS.

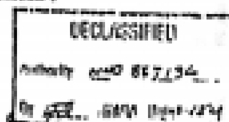
TWO. THOUGH STRICTLY PROHIBITED, I ADVISED THAWI TO PLAY FOR TIME AND HOPE TO HAVE AN OFFICIAL REACTION SOON. THE ENTIRE AGREEMENT WAS SENT TO WASHINGTON. TIMBERMAN HAS TAKEN IT UP WITH WHEELER AND OAKES, /OUR CONSUL AT COLOMBO, WITH STATE. [illegible] NOT GIVE ADVICE BUT IF YOU TOLD THIS TO SAM[3] WITH NO WITN[illegible] IT MIGHT HELP THEM IN A VERY TRYING TIME.

3. I HAVE [illegible] UNOFFICIALLY SUGGESTED TO DICKEY[4] THAT THE THAI GENERAL ASK ONE [illegible] SIX TO ARRANGE FOR HIM TO CALL ON TIMBERMAN AND GET TIMBERMAN IN [illegible] PICTURE SINCE THE BRITISH WERE NOT BRINGING HIM IN ON THEIR [illegible] THIS UNKNOWN TO TIMBERMAN.

4. DICKEY STAYED HERE AT MY RE[illegible] AND IS LIVING WITH US NOW SO I WILL BE ABLE TO CONTACT THE [illegible] THAI WITHOUT TROUBLE AND CAN RELAY ANY MESSAGES TO HIM SHOULD [illegible] WISH.

5. I HOPE RUTH IS NOT INTIMIDATED EASILY AND [illegible]T AFRAID TO STALL WHEN IN DOUBT.

6. THIS IS ALL PERSONAL AND WHOLLY UNOFFICIAL. PLEASE BURN WHEN YOU HAVE FINISHED.

. Howard Palmer In Bangkok 2. Dr.Thawee Tangrithikun

3. Sanguan Tularak 4. Wing Commander Dawee Chullasapya

NLT-412
Copy 1

Harry S. Truman Library
Box 15

OFFICE OF STRATEGIC SERVICES
WASHINGTON 25, D. C.

6 September 1945

TOP SECRET
CONTROL

MEMORANDUM FOR THE PRESIDENT:

The OSS representative in Kandy has transmitted the text of a military agreement under discussion 3 September ... Supreme Allied Command and Lt. General Sena Narong, ... the Thai Military Mission to SAC Southeast Asia. Signa... the Thai Mission was demanded the same day, but the Tha... a delay and reached an agreement providing that they ... turn to Thailand 4 September and reply to the British wi... ...ure. It is of interest to note the term "Allied milit... ...rities" is plural and used throughout, although there ... no American representative at the formal meeting which pr... the text. An interesting exception to the term "Allied military authorities" occurs in paragraph 16, concerning the establishment of a military mission to advise on the organization, training and equipping of Thai armed forces.

"The Siamese Government agree:

"1. To dissolve any military, para-military or

TOP SECRET

TOP SECR

CONTRO

political organization conducting propaganda hostile to the United Nations.

"2. To hand over to the Allied military authorities ... vessels belonging to the United Nations which are in Siam- ...-ts.

"3. To take all possible steps to ensure the prompt succo... ...lief of Allied prisoners of war and internees; and at S... ...ense to provide them with adequate food, clothing, me... hygienic services, and transportation, in consultation ... ...llied military authorities.

"4. To as... ...nsibility for safeguarding, maintaining and restoring un... ...llied property.

"5. To cooperate ... ...llied military authorities in: (a) disarming Japanese forc... ...m and handing them over to the Allies; (b) interning all Jap... ...nd other enemy) nationals and holding them at the disposal of the Allies; as indicated by the Supreme Allied Commander; (c) in seizing and delivering to the designated Allied military authority all war material belonging to the Japanese, including naval and merchant vessels of all kinds, aircraft, weapons, ammunition, motor and other forms of transport, military stores including aviation and other

TOP SECRET

TOP SECRET
CONTROL

petrols and fuels, stocks of food and clothing, wireless equipment and any other property whatsoever of the Japanese armed forces.

"6. To prohibit trading with enemies of the Allies.

"7. To hold as required all Japanese (and other enemy) [illegible] at the disposal of the Allies.

[illegible] cooperate in the apprehension and trial of persons acc[illegible] crimes or notable for affording active assistance to Ja[illegible]her enemies of the Allies.

To ha[illegible] the Allied military authorities all renegades of Allied [illegible]ty.

To maintain [illegible]available to the Allied military authorities such of th[illegible] naval, land and air forces with their ports, airfields, [illegible]shments, equipment, communications, weapons and stores of [illegible] as may be specified, and in addition such land buildings [illegible] storage as may from time to time be required by the Allied military authorities for the accommodation of troops and stores.

"11. To place at the disposal of the Allied military authorities ports and free traffic facilities in and over Siamese territory, as required.

TOP SECRET

TOP SECRET

CONTROL

To arrange in accordance with the wishes of the Allied military authorities for press and other censorship and control over radio and telecommunication installations or other [illegible] intercommunications.

To continue civil administration, subject to the requir[illegible] the competent Allied military authority in the pursuance [illegible]

[illegible] need to arrange for facilities for the recruitment of local [illegible] for the utilization in Siamese territory of industrial [illegible]rtation enterprises and of means of communication, powe[illegible], public utility enterprises and other facilities, stoc[illegible] and other materials, in accordance with the requirements [illegible]tent Allied military authority.

To make Siamese merchant vessels, whether Siamese or foreign waters, subject to the control of the Allies for use as may be required in the general interests of the Allies.

To agree to the setting up of a military mission, to be appointed by the appropriate military authority to assist in the organization, training and equipment of the Siamese armed forces.

TOP SECRET

TOP SECRET

DECLASSIFIED
E.O. 11652, Sec. 3(E) and 5(D)

CONTROL

To undertake to prohibit, except in accordance with the direction of the combined boards acting on the behalf of the Allies or of such similar authority as may replace these any exports of rice, tin, rubber, and tea for such time necessary to the Allied authority concerned in the light ...'ing economic circumstances.

... long as, in the opinion of the combined boards or oth... acting on behalf of the Allies, a world shortage of ...ues, to take all possible measures to promote and to ... the maximum rice production and to make available to ... Unit the resulting surpluses at prices to be fixed ...ent with the Allied Rice Unit, having regard to the con... ...ices of rice in other Asiatic producing areas.

To conclude a detailed agree...t with the Allied Rice Unit, regarding the measures to be taken to give effect to #18 above. Such agreement to cover the points detailed in the appendix to this agreement, and to provide in addition (1) for the Allies to take whatever measures may be required for the fulfillment of these obligations until the Siamese Government are themselves, in the view of the Allies, in a position to

TOP SECRET

TOP SECRET
CONTROL

ensure this; (2) for the continued cooperation thereafter of the Siamese Government with the Rice Unit in the fulfillment of any [illegible]igations already incurred.

"20. To frame Siamese currency policy (including rates o[illegible] to be fixed at the outset), in accordance with the advice [illegible] representatives with a view to facilitating the maximum pr[illegible] rice and other commodities in short supply and to obviatin[illegible] disturbance.

"Appendix [illegible] considered essential to ensure the export of the maxim[illegible]s of rice from Siam:

To require f[illegible]ers of stocks of paddy and rice.

To assess the quantit[illegible] surplus to the internal needs of Siam.

To acquire the surplus from ex[illegible]ing stocks and from subsequent crops by collection schemes, or if necessary, by requisition.

To make available these surpluses to the Allied Rice Unit as provided in clause #18 and thereafter, at prices not exceeding the equivalent of those which it is proposed to fix for Burma rice.

TOP SECRET

To prohibit the export of paddy or of rice ex- ..nt by or under the authority of the Allied Rice Unit.

"F. To prohibit the imposition of export or other ... rice or paddy unless with the consent of the Allied Rice ...

... ncourage the maximum economic production of rice in S...

"H. To ... ll mills and to restrain all purchases and sales by ... prices not exceeding those prescribed.

"I. To ensure promp... ...uction by all possible means, including transference of ... from badly damaged to less badly damaged mills, of suffic... to ensure adequate milling power for the crop.

"J. To ensure that means of transp... from paddy fields to mills and from mills to ports on scale adequate for the crops shall be available.

To ensure prompt restoration of adequate port facilities.

To regulate the distribution of available consumption goods in such a manner as to induce cultivators to engage in the maximum possible production.

TOP-SECRE
CONTROL

เอกสารลับสุดยอด เฉพาะสำหรับ ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา

กรณีนายปรีดี พนมยงค์ ลวงรัฐบาลไทยโดยให้ลงนามในข้อตกลง ๒๐ ข้อ ยอมเป็นอาณานิคมอังกฤษ

"M. To retain the above measures in force until an acu... of rice no longer exists."

William J. Donovan
Director

การทำลายศรัทธาต่อพระพุทธศาสนาในประเทศไทย

หลักฐานสภาคองเกรสสหรัฐอเมริกายืนยันว่า<u>ประเทศอเมริกาล้มละลายไปแล้ว</u>

CONFIDENTIAL

March 17, 1993 — CONGRESSIONAL RECORD—HOUSE — H 1303

ทักษิณ ชินวัตร ต้อนรับอดีตประธานาธิบดี จอร์จ บูช เจ้านายของมหาโจร จอร์จ โซรอส

หลักฐานยืนยัน นายโรเบริต รูบิน คือผู้บริหารบริษัทโกแมนแซ้ค ผู้ประมูลสินทรัพย์ ปรส.

Los Angeles Times

SUNDAY, MAY 16, 1999

M2

▶ ECONOMY

Rubin: Romancing Those Bondholders

By Charles R. Morris

NEW YORK

Governments usually get far too much credit for "managing" the economy when things go well. But the accolades being showered on retiring Treasury Secretary Robert E. Rubin, the chief architect of the Clinton administration's economic policy for the past six years, are mostly deserved, not so much for what he did as for what he symbolized.

Rubin inherited a quarter-century of most malignly incompetent economic policymaking by a succession of presidents of both parties. President Lyndon B. Johnson chose inflation over taxation to finance his unpopular war in Vietnam. President Richard M. Nixon debased the currency to rev up a short-lived boom in time for the 1972 election. Jimmy Carter printed dollars in Weimar-sized carloads in hope of inflating away the '70s oil-price increases. Ronald Reagan quadrupled the national debt so he could ratchet up military spending at the same time as he pushed through highly popular tax cuts.

The Clinton team came to office with a superficial understanding of textbook economics, but little appreciation of real financial markets. Consciously aping John F. Kennedy's "Let's get the country moving again" campaign theme, they promised a melange of ill-considered interventions, like the take-over of the health-care industry, in the activist image of president as economic helmsman.

Associated Press

Treasury Secretary Robert E. Rubin

But the 1990s were different. The country's creditors, the people who hold its bonds, were in quiet revolt. They couldn't haul the United States into bankruptcy court, but they could dump its IOUs whenever it acted irresponsibly. A sell-off of bonds causes interest rates to rise. The buyers of your bonds have to be paid more to hold on to them. Interest-rate hikes trash the stock market and devastate housing and business investment, which is a heavy club to hold over a president hoping to be remembered for his economic achievements.

Think of Rubin as the receiver for the benefit of creditors, the court-appointed fiduciary assigned to keep the government on the straight and narrow. His long career at Goldman, Sachs & Co. and his judicious mien and general common sense made him perfect for the job. Unlike the rest of the Clinton team, he was a member of the fraternity, rather than an academic or a politician. He'd run Goldman Sachs' stock and bond departments, so he understood the fragility of investor sentiment. The caution of his public statements was music to bondholders' ears.

The new rules were simple. The government could do whatever it pleased—bondholders are born agnostics—it just couldn't increase spending, at all, on anything. It took President Bill Clinton a couple of years to get used to it, but this most adaptable of presidents now visibly enjoys lecturing Republicans on the irresponsibility of tax cuts that risk unbalancing the federal budget.

The current economic boom is not a gift from the government. It is the result of 20 years of industrial restructuring in the wake of the devastating assault on U.S. markets by Japanese and European competitors in the 1970s. Even more fundamentally, the economic stability of the 1990s reflects the maturing of the U.S. work force. The 20-year-olds who turned the country upside down in the 1960s and 1970s have transmuted into thick-waisted 40- and 50-year-olds, working hard to pay off mortgages and raise kids. But the administration deserves full marks for standing aside and letting it happen—and most of that credit goes to Rubin.

The record in international economic affairs is more mixed. Academic nattering aside, it is absurd to blame Rubin or the administration for the recent problems in Asia or Russia. It is a policywonk's delusion that Americans have magic buttons that could have expunged the thousand-year heritage of czardom in Russia or prevented the foolish and wasteful skyscraper competition in the Asian "little tiger" countries.

But Clinton and Rubin deserve much of the blame for the Mexican peso crisis of 1994-1995. Anxious to rebuild its ties with unions in the wake of the North American Free Trade Agreement, and fighting off an odd alliance of Richard A. Gephardt Democrats, Patrick J. Buchanan Republicans and H. Ross Perot-style populists, the administration encouraged a consumer-goods export boom to Mexico. It was financed mostly by hot-money mutual-fund investments in short-term Mexican securities.

Rubin had to know the export boom to Mexico was an economic absurdity. Poor countries advance by selling to rich countries, not the other way round. But his reassuring presence and the Treasury Department's upbeat reports on the Mexican economy probably extended the Mexican binge and made the ensuing crash far worse than it needed to be. His leadership of the subsequent bailout was in the nature of an atonement.

In the longer view, Rubin will be seen as a pivotal figure in achieving a new political consensus on the public-private balance in a mixed economy. The new balance does not come without costs. Economic adaptability is purchased at the price of insecurity; rapid growth comes with growing economic inequality.

A decade or so from now, when the boomers go on Medicare, the public-private balance will be wrenchingly revised yet again. But the Rubin dispensation has some years left to run, and he will surely be remembered as the most effective Treasury secretary of his era. □

Charles R. Morris, a Wall Street consultant, is author of "The Cost of Good Intentions," about the New York fiscal crisis. His new book, "Money, Greed and Risk: Why Financial Crashes and Crises Happen," will be published in August.

นายโรเบรีต รูบิน กับ นายธารินทร์ นิมมานเหมินทร์ รมว.กระทรวงการคลัง ของไทย

CONFIDENTIAL

when we see one[illegible]nderstated and oh-so-refined.

Thoug[illegible]has largely steered clear o[illegible]al, it did get nicked in the gr[illegible]vestigations into influence-peddling in [illegible]market for government[illegible]ncial services. Goldman was fined $3,500 by the [illegible]te of Massachu[illegible]n 1997 for illegally buying dinner and theater tick[illegible] for two state [illegible]cials, including one who had helped pick Goldman to manag[illegible]$100 million in state pension funds in 1991. In an agreement with the Mass[illegible]chusetts State Ethics Commission, Goldman admitted, among other things, [illegible]hat it violated state law in 1992 when a vice president at the firm provided [illegible]teven-Kaseta then the state's deputy treasurer, with tickets to *Man of La M[illegible]cha* and dinner at Boston's Locke-Ober restaurant. Mr. Kaseta was a memb[illegible] of the selection committee that recommended awarding Goldman the con[illegible]ct to manage the pension funds. Goldman, in a statement, said it "coop[illegible]ed fully" with the ethics committee and stressed that the commission [illegible]nd no evidence that the gifts were intended to influence the officials[illegible] are pleased to put the matter behind us," Goldman added.

One thing is clear. Goldman doesn[illegible]essure to make big acquisitions

CONFIDENTIAL

หลักฐานการทุจริตในการประมูล ซึ่งบริษัทโกแมนแซค ให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐในอเมริกา

ผ่าอาณาจักร
านันท์ ธารินทร์

วันที่ 11 - 17 มกราคม 2542

อานันท์ ปันยารชุน

ธารินทร์ นิมมานเหมินท์

ชื่อของ ธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังแห่งพรรคประชาธิปัตย์ กับ อานันท์ ปันยารชุน อดีตนายกรัฐมนตรี ถูกอวนเวียนเข้าๆ ออกๆ ระหว่าง "ภาคธุรกิจ" ซึ่งมีฐานที่มั่นอยู่ที่ "ธนาคารไทยพาณิชย์" เป็นหลักกับ "ภาคการเมือง" ในตำแหน่งต่างๆ ไม่ว่าในฐานะรัฐมนตรี ที่ปรึกษาหรือกระทั่งนายกรัฐมนตรี สลับสับเปลี่ยนออกด้วยอยู่ในพรรคการเมืองหลายพรรคแต่มี "พรรคประชาธิปัตย์" เป็นหลัก

แต่ยิ่งกว่านั้นการเวียนมาเวียนไปเข้าๆ ออกๆ ระหว่างธุรกิจกับการเมืองที่ไม่ได้มีเพียงบุคคลทั้งสองคือ "ธารินทร์ - อานันท์" เท่านั้น เพราะภายในเครือข่ายของบุคคลทั้งสองยังประกอบด้วยใครต่อใครอีกมากมายที่ถูกดึงเข้ามาร่วมในเส้นทางธุรกิจกับการเมืองภายใต้เสื้อคลุม "คนดี - มีความสามารถ - นักบริหารที่ประสบความสำเร็จ" และมีคาถา "โปร่งใส" ไว้ป้องกันการตรวจสอบ

"ธารินทร์ - อานันท์" และเครือข่ายที่ร่วมเส้นทางเดียวกันจะเรียกได้ว่ามีส่วนสำคัญอยู่ในทางการเมืองและเศรษฐกิจไทยชัดเจนมากยิ่งขึ้นเรื่อยๆ และไม่ว่าพวกเขาจะปรากฏตัวอยู่ในฐานะ "คนดี - มีความสามารถ" ในรัฐบาลชุดใดก็ตาม ปรากฏตัวอยู่ในฐานะผู้นำทางสังคม ปรากฏตัวอยู่ในฐานะกรรมการสภาวิจัยของสถาบันศึกษาทั่วไป หรือปรากฏตัวอยู่ในกลุ่มธุรกิจเครือข่ายต่างๆ - บุคลิกภาพที่สะท้อนออกมาจากกลุ่มก้อนของพวกเขาก็คือผู้ที่มีบทบาทอยู่ในแวดวงของ "คนชั้นสูง"

"คนชั้นสูง" ที่ผูกขาดเศรษฐกิจและการเมืองไว้ในกำมือ...

1)

อานันท์ ปันยารชุน ประธานบริษัทสหยูเนี่ยนที่รับช่วงต่อจาก อำนวย วีรวรรณ และเป็นกรรมการธนาคารไทยพาณิชย์ในยุคที่ ธารินทร์ นิมมานเหมินท์ เป็นกรรมการผู้จัดการใหญ่ คือผู้บุกเบิกให้นักธุรกิจเข้ามาสู่วงการเมือง ในฐานะนายกรัฐมนตรี ในระยะเวลา 2 ปีจากการเข้ามาเป็นรัฐบาล 2 สมัย เขาได้รวบรวมเอาผู้ใกล้ชิดในแวดวงธุรกิจเข้ามาเป็นรัฐมนตรีในคณะรัฐบาลหลายราย อาทิ

- พล.ต.อ.เภา สารสิน เป็นรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ในขณะที่บทบาทหลักคือรองประธานธนาคารกสิกรไทย
- อมเรศ ศิลาอ่อน รัฐมนตรีพาณิชย์ เจ้าของกิจการ S&P อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ฯ และเป็นบอร์ดรัฐวิสาหกิจหลายคณะ
- สิปปนนท์ เกตุทัต รัฐมนตรีอุตสาหกรรม เป็นประธานบอร์ด ปตท. หลังพ้นตำแหน่ง

ม.ร.ว.จัตุมงคล โสณกุล

มีชัย วีระไวทยะ

- อาสา สารสิน รัฐมนตรีต่างประเทศ ที่มีตำแหน่งประธานบริษัทผาแดง อินดัสทรี อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ฯ เป็นหลัก

- อาณัติ อาภาภิรม รัฐมนตรีเกษตร เป็นบอร์ดรัฐวิสาหกิจหลายคณะ และเป็นกรรมการผู้จัดการบริษัทรวมไฟฟ้าสยามนาเอง

- นุกูล ประจวบเหมาะ รัฐมนตรีคมนาคม อดีตประธานกรรมการบริษัทหลักทรัพย์ เอเชีย

- อาชว์ เตาลานนท์ รัฐมนตรีช่วยเกษตร มาจากบริษัทเจริญโภคภัณฑ์(ซีพี) ปัจจุบันกลับไปบริหารซีพี

ฯลฯ

บรรดากลุ่มธุรกิจเหล่านี้ได้ใช้ระยะเวลาประมาณ 2 ปีในฐานะรัฐบาลที่ "ปราศจากฝ่ายค้าน" บริหารราชการแผ่นดินด้วยภาพพจน์ที่สวยหรู เต็มไปด้วยภาพแห่งความซื่อสัตย์ ความสามารถและวิสัยทัศน์ที่ยาวไกล ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ในฐานะนักธุรกิจดั้งเดิมของพวกเขา

แต่ในช่วงระยะเวลาเพียง 1 ปี รัฐบาลที่มีคุณภาพในสายตาของสาธารณชนได้ออกกฎหมายทั้งสิ้นรวม 171 ฉบับ ส่วนใหญ่เป็นกฎหมายที่เอื้ออำนวยต่อกิจการลงทุนและธุรกิจอุตสาหกรรมเพื่อตอบสนองกับกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรม และกลุ่มการค้าซึ่งเป็นฐานทางธุรกิจของพวกเขาจำนวนถึง 48 ฉบับ เป็นกฎหมายที่เอื้ออำนวยต่อระบบราชการที่จะช่วยให้เกิดการลื่นไหลที่รวดเร็วต่อการเจรจาหรือลดขั้นตอนที่ล่าช้าให้กับกลุ่มธุรกิจของพวกเขาถึง 35 ฉบับ และไม่มีกฎหมายฉบับใดที่เกี่ยวข้องกับการปกครอง การกระจายอำนาจหรือกฎหมายเพื่อความเป็นธรรมของราษฎรส่วนใหญ่ที่เป็นเกษตรกรเหมือนอย่างที่พวกเขาเรียกร้องหาเหมือนเวลานี้อย่าง "ธรรมรัฐ" หรือ Good Governance

รัฐบาลอานันท์ ได้ทำสถิติรองลงมาจากรัฐบาลทหารของจอมพลถนอม กิตติขจร ซึ่งเคยออกกฎหมายวันเดียว 69 ฉบับ แต่รัฐบาลอานันท์ได้ออกกฎหมาย 30 ฉบับในเวลา 1 วันใช้เวลา 12 ชั่วโมง ในวันเดียวพิจารณาวาระการประชุมคณะรัฐมนตรีถึง 221 เรื่อง เป็นการอนุมัติการลงทุนมูลค่าถึง 700,000 ล้านบาท

สิ่งเหล่านี้...ไม่ได้ทำให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์ในทางลบแต่อย่างใด ตรงกันข้ามภาพพจน์แห่งความทันสมัยและชื่อเสียงความสามารถในทางธุรกิจกลายเป็น "เครื่องค้ำประกันความดีงาม" ให้กับพวกเขาในฐานะ "ผู้เสียสละ"

อานันท์ ได้เรียกร้องในเวลาต่อมาให้นักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จทั้งหลายได้ออกจากวงการธุรกิจเข้าสู่วงการเมือง และนั่นทำให้เกิดการรวมตัวของนักธุรกิจผู้สนใจการเมืองหลายต่อหลายกลุ่ม ที่โดดเด่นเห็นจะได้แก่กลุ่มที่เรียกตัวเองว่า "บิสิเนส" ที่มี ธารินทร์ นิมมานเหมินท์ เป็นแกนนำและมีสมาชิกในกลุ่มแยกตัวออกไปสังกัดพรรคการเมืองต่างๆ อำนวย วีรวรรณ แห่งธนาคารกรุงเทพ ฉีกออกมาอยู่พรรคความหวังใหม่ อากร ฮุนตระกูล ซึ่งเวลานั้นคือเจ้าของอาณาจักรโรงแรมอิมพีเรียล อนันต์ อัศวโภคิน แห่งแลนด์แอนด์เฮ้าส์ และโอฬาร ไชยประวัติ ว่าที่กรรมการผู้จัดการใหญ่ธนาคารไทยพาณิชย์ในเวลานั้น เดินเข้าพรรคพลังธรรม ส่วน ธารินทร์ นิมมานเหมินท์ แห่งธนาคารไทยพาณิชย์กับ สาวิตต์ โพธิวิหค แห่งล็อกซเล่ย์ เข้าพรรคประชาธิปัตย์

อมเรศ ศิลาอ่อน

กลุ่มคนเหล่านี้ล้วนเข้าๆ ออกๆ ระหว่างช่วงธุรกิจกับตำแหน่งทางการเมืองโดยตลอด ธารินทร์ เป็นรัฐมนตรีคลัง 2 ปี 7 เดือน ก่อนจะ "ปริวรรต" ระยะหนึ่งก็มีตัว อำนวย วีรวรรณ ที่มีทีมงานแตกแถวไม่ออกไปจากทีมงานของ ธารินทร์ นั่นก็คือ โอฬาร ไชยประวัติ กรรมการผู้จัดการใหญ่ธนาคารไทยพาณิชย์ ม.ร.ว.ปรีดิยาธร เทวกุล กรรมการผู้จัดการใหญ่ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าที่ ธารินทร์ นำเข้ามารับตำแหน่ง ศิรินทร์ นิมมานเหมินท์ อดีตกรรมการผู้จัดการใหญ่ธนาคารกรุงไทย น้องชายของ ธารินทร์ เอกกมล คีรีวัฒน์ อดีตเลขาธิการ ก.ล.ต. ก็เป็นคนสำคัญของ ธารินทร์

ธารินทร์ กลับมาเป็นรัฐมนตรีคลังครั้งที่ 2 หลังการออกของรัฐบาล พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ และมาพร้อมกับอานันท์ ที่เข้ามารับตำแหน่งต่างๆ เพื่อ "ช่วยชาติ" กับรัฐบาลพรรคประชาธิปัตย์อย่างเต็มตัว

2)

ในบทวิเคราะห์ของหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งได้อ้างถึงบทวิจัยของสถาบันการเงินขนาดใหญ่ของต่างประเทศแห่งหนึ่งเกี่ยวกับผู้ทรงอิทธิพลทางเศรษฐกิจสังคมการเมืองไทยว่าคือกลุ่ม "ANAND-TARIN EMPIRE" ซึ่งประกอบไปด้วย..

1. อานันท์ ปันยารชุน อดีตนายกรัฐมนตรี 2 สมัยและประธานทีดีอาร์ไอ
2. ธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
3. ศิรินทร์ นิมมานเหมินท์ อดีตกรรมการผู้จัดการใหญ่ธนาคารกรุงไทย
4. อัศวิน คงสิริ อดีตกรรมการบริหารธนาคารกรุงไทย
5. มีชัย วีระไวทยะ ประธานกรรมการธนาคารกรุงไทย
6. จิราภุ อิศรางกูร ณ อยุธยา ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์
7. โอฬาร ไชยประวัติ กรรมการผู้จัดการใหญ่ธนาคารไทยพาณิชย์
8. ชุมพล ณ ลำเลียง กรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัทปูนซิเมนต์ไทย

โอฬาร ไชยประวัติ

ธนินท์ . กรโกศล

ศิรินทร์ นิมมานเหมินท์

พิสิฐ ลี้อาธรรม

9. อนันต์ อัศวโภคิน ประธานกรรมการบริษัทแลนด์แอนด์เฮ้าส์

10. พิสิฐ ลี้อาธรรม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง

11. ชูศักดิ์ บุญเกตุ กรรมการรองผู้อำนวยการใหญ่ไทยออยล์

12. ม.ร.ว.จัตุมงคล โสณกุล ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย

13. กิตติ พัฒนพงศ์พิบูล รองผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย

14. ม.ร.ว.ปรีดิยาธร เทวกุล กรรมการผู้จัดการใหญ่ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้า

15. อมเรศ ศิลาอ่อน ประธาน ปรส.

16. วิรัตน์ วิจิตรวาทการ ประธานกรรมการบริหารธนาคารกรุงไทย

ทั้งหมดล้วนเข้าไปมีบทบาทมีส่วนกำหนดชะตากรรมของประชาชนและประเทศในเวลาที่ทรุดหนักโดยเฉพาะในภาคการเงินที่ถือกันว่าเป็น "หัวใจของชาติ" และทั้งหมดต่างมีศูนย์กลางอยู่ที่ อานันท์ ปันยารชุน กับ ธารินทร์ นิมมานเหมินท์

ธารินทร์ มีบทบาทในฐานะผู้ที่กุมอำนาจการตัดสินใจทางเศรษฐกิจไว้อย่างเบ็ดเสร็จเด็ดขาด ขณะที่ อานันท์ มีบทบาทในฐานะเบื้องหลังและออกงานแสดงบทบาททางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและปาฐกถาต่างๆ เรียกเสียงปรบมือเป็นระยะๆ

อัศวิน คงสิริ

กิตติ พัฒนพงศ์พิบูล

3)

ธารินทร์เริ่มจัดระเบียบใหม่ภาคการเงิน-การธนาคาร ซึ่งถือเป็น "หัวใจของชาติ" ขึ้นมาใหม่ท่ามกลางวิกฤตเศรษฐกิจที่ก่อให้เกิดการล้มตายของเจ้าสัวตระกูลดังๆ หลายตระกูล รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการศึกษาและเสนอแนะมาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบการเงินของประเทศหรือ ศปร.ภายใต้การดำเนินการของ "นุกูล ประจวบเหมาะ" อดีตรัฐมนตรีผู้ใกล้ชิด อานันท์ คือเครื่องมือที่ทรงพลังและชอบธรรม ที่ถูกนำมาใช้ในการจัดระเบียบทางการเงิน - การธนาคารขึ้นใหม่

ในขณะเดียวกันรายชื่อของบุคคลที่เคยเรืองอำนาจในรัฐบาลอานันท์และผู้ที่ใกล้ชิดอานันท์ก็ปรากฏตัวออกมาในฐานะผู้บริหารธนาคารที่ล้มละลาย อาทิ "ศิวรงค์ จังคศิริ" อดีตปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ได้รับมอบหมายให้เป็นประธานธนาคารนครหลวงไทยคน

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร เทวกุล

วิรัตน์ วิจิตรวาทการ

ชุมพล ณ ลำเลียง

ศุภชัย พานิชภักดิ์

จิรายุ อิศรางกูร ณ อยุธยา

ที่ตระกูล "มหาดำรงค์กุล" และเป็นประธานคณะกรรมการประนอมหนี้ของธนาคารแห่งประเทศไทย "โกวิทย์ โปษยานนท์" อดีตผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ ก็ขึ้นมาเป็นประธานธนาคารศรีนครของตระกูล "เตชะไพบูลย์" "พนัส สิมะเสถียร" อดีตรัฐมนตรีและปลัดกระทรวงการคลังได้เข้ามานั่งเป็นประธานธนาคารมหานครของตระกูล "ศิริวัฒนภักดี"

ขณะที่ธนาคารของตระกูล "ชลวิจารณ์" ถูกควบคุมโดยธนาคารกรุงไทยแหล่งที่เดินไปด้วยผู้ที่ใกล้ชิดกับ ธารินทร์ เช่นเดียวกับธนาคารแหลมทองของตระกูล "จันทร์ศรีชวาลา" ก็ต้องถูกเปลี่ยนชื่อเป็นธนาคารรัตนสินซึ่งมี "วิชิต สุรพงษ์ชัย" เพื่อนสนิทของ ธารินทร์ เป็นกรรมการผู้จัดการใหญ่

ธารินทร์ เริ่มเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงออกมาเป็นระยะๆ ถึงที่มา - ที่ไปของเขาภายใต้อำนาจการออกกฎหมายที่นำมาบังคับใช้โดยผ่านธนาคารแห่งประเทศไทยและกระทรวงการคลังเป็นหลัก รวมทั้งตัวบุคคลที่ยึดกุมกลไกการตัดสินใจในภาคการเงิน - การธนาคาร กระแส "อุ้มคนรวย" และการ "เลือกปฏิบัติ" ก็ถูกวิพากษ์วิจารณ์และมีเหตุผลที่ฟังขึ้น

ธนาคารไทยพาณิชย์ที่มีประวัติศาสตร์ยาวนานที่สุดเมื่อเทียบกับทุกธนาคารในประเทศตั้งแต่ยุคกระทรวงการคลังเมื่อหลายทศวรรษที่แล้วต้องเอาเงินมาฝาก "ธนาคารสยามกัมมาจล" ชื่อเดิมของธนาคารไทยพาณิชย์เช่นเดียวกับธนาคารกรุงไทย ถูกตั้งคำถามท่ามกลางความสงสัยว่ามีสภาพการณ์ที่แตกต่างไปจากธนาคารนครหลวงไทย ธนาคารศรีนคร ธนาคารมหานครหรือธนาคารแหลมทองอย่างไรถึงสามารถรักษาความแตกต่างเอาไว้ได้

ธนาคารนครธนของตระกูล "หวั่งหลี" มีดีอย่างไรจึงไม่มีผลระส่ำระสายเหมือนเช่นตระกูล เตชะไพบูลย์ ศิริวัฒนภักดี มหาดำรงค์กุล

ทำไมธนาคารกรุงเทพของตระกูลโสภณพนิช ธนาคารกสิกรไทยของตระกูลล่ำซำ และ ธนาคารกรุงศรีอยุธยาของตระกูลรัตนรักษ์ จึงสามารถรักษาสมบัติเจ้าคุณปู่ไว้ได้

4)

ในขณะที่รายชื่อในกลุ่มของ "ANAND - TARIN EMPIRE" ที่เคยมีฐานที่มั่นอยู่ในอาณาจักรของตนเองต่างถูกวางตัวเข้าไปในกลไกสำคัญๆ "จุลจิตต์ บุณยเกตุ" อดีตมือขวาของ "ซุปเปอร์ซี" เกษม จาติกวณิช แห่งไทยออยล์ที่เคยมีบาดแผลจากกรณีการขายโรงกลั่นไทยออยล์ และมีฐานะเป็นลูกหนี้ของธนาคารกรุงไทยได้เข้ามาเป็นบอร์ดของธนาคารกรุงไทยทั้งที่เป็นเรื่องไม่สมควรเช่นเดียวกับ "ชุมพล ณ ลำเลียง" กรรมการผู้จัดการใหญ่บริษัทปูนซิเมนต์ไทยที่มีฐานะเป็นลูกหนี้ของธนาคารไทยพาณิชย์ก็ได้รับการแต่งตั้งให้เข้าไปเป็นบอร์ดของธนาคารไทยพาณิชย์

"โอฬาร ไชยประวัติ" ที่ผิดพลาดซ้ำแล้วซ้ำเล่าในการบริหารธนาคารไทยพาณิชย์ที่ไม่ใช่มีเพียงปัญหาหนี้สินเงินกู้ต่างประเทศที่พอกพูนขึ้นจากการลดค่าเงินบาทแต่ยังพัวพันไปถึงกิจการธุรกิจต่างๆ ที่แบงก์มีฐานะเป็นเจ้าหนี้ซึ่งล้วนได้รับผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจกันถ้วนหน้าและส่วนใหญ่ขาดทุนต่อเนื่องกลายเป็น NPL ซึ่งได้เป็นภาระของแบงก์ยังโชคดีที่ได้รับความไว้วางใจให้นั่งบริหารต่อ

"กิตติ พัฒนพงศ์พิบูล" อดีตกรรมการผู้จัดการ บงล.ทิสโก้ ถูกดึงเข้ามาเป็นรองผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยในฐานะ "มือสอง" รองจาก "หม่อมเต่า" ม.ร.ว.จัตุมงคล โสณกุล ที่เข้ามาเป็นผู้ว่าการ

"อมเรศ ศิลาอ่อน" ซึ่งทำกิจการของครอบครัวคือ S&P และทำหน้าที่ที่ปรึกษาของโครงการต่างๆ ถูกดึงเข้ามาเป็นประธานคณะกรรมการองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน(ปรส.) และมี "วิชรัตน์ วิจิตรวาทการ" เข้ามาช่วยงานในฐานะเลขาธิการ ปรส.

"หม่อมอุ๋ย" ม.ร.ว.ปรีดิยาธร เทวกุล ที่วงในว่ากันว่าเขาคือผู้ที่ถูกวางตัวไว้ในบอร์ดของธนาคารกสิกรไทยเพื่อเชื่อมต่อตระกูลล่ำซำ เข้ามารับตำแหน่งประธานคณะกรรมการบรรษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงิน (บบส.)

"มีชัย วีระไวทยะ" ประธานสถาบันพัฒนาประชากรผู้สร้างตำนาน "ถุงยางมีชัย" อันลือลั่นและเป็น "รัฐมนตรีคู่บุญ" ของอานันท์ ปันยารชุน ถูกดึงตัวเข้ามาช่วยงานน้องชายของ ธารินทร์ ที่ชื่อ "ศิรินทร์ นิมมานเหมินท์" ที่ธนาคารกรุงไทยเช่นเดียวกับ "อัศวิน คงสิริ" ซึ่งก่อนหน้าที่จะเข้ามาเป็นบอร์ดธนาคารกรุงไทยคือ กรรมการและผู้จัดการทั่วไปบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยและกรรมการผู้จัดการใหญ่ธนาคารกรุงเทพ พาณิชย์การ (บีบีซี) ตามลำดับ

"พิสิฐ ลี้อาธรรม" รองกรรมการผู้จัดการใหญ่ธนาคารกรุงเทพถูกดึงเข้ามาเป็น "มือขวา" ของรัฐมนตรีคลัง

ทุกอย่างลงตัวสมบูรณ์

เครือข่ายใหม่ถูกสร้างขึ้นมาแล้วอย่างเป็นระบบโดยอาศัยวิกฤตการณ์เป็นโอกาสอย่างชาญฉลาด ส่วนจะบรรลุเป้าหมายของผู้สร้างหรือยังนั้น

คำตอบไม่ได้อยู่ในสายลม แต่อยู่ที่ ปรส.และธนาคารกรุงไทย

"อมเรศ ศิลาอ่อน" ประธาน ปรส. เพื่อนนักเรียนอังกฤษและถือเป็นรัฐมนตรีคู่บุญคนหนึ่งของ "อานันท์ ปันยารชุน" กล่าวยอมรับถึงความผิดพลาดบนความสูญเสียของประเทศเป็นครั้งแรกหลังเสร็จสิ้นการประมูลสินทรัพย์ของ ปรส. เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2541 ว่า "เป็น**ความผิดพลาดของผม ผมพร้อมที่จะรับผิดชอบแต่เพียงคนเดียว"**

เป็นการกล่าวยอมรับความผิดพลาดครั้งแรกพร้อมน้ำตาของอมเรศ หลังจากที่ยืนกรานในความ "โปร่งใส" และ "ถูกต้องตามกฎ" มากว่า 1 ปี

ศุภพันธุ์ นิมมานเหมินท์

สินทรัพย์จำนวน 3.71 แสนล้านบาทที่นำมาประมูลในวันที่ 15 ธันวาคม แบ่งออกเป็น 45 กลุ่ม แต่สามารถขายได้เพียง 9 กลุ่ม คิดเป็นมูลค่าของหนี้คงค้าง 31,756.61 ล้านบาท แต่ได้เงินมาเพียง 11,666.40 ล้านบาท ทำให้มีทรัพย์สินที่ขายไม่ออกอีกจำนวน 338,243.39 ล้านบาท

ข้อมูลที่เปิดเผยโดย ปรส. ระบุว่าสาเหตุที่ขายไม่ได้เพราะผู้เข้าประมูลส่วนใหญ่ซึ่งเป็นกองทุนจากต่างประเทศกดราคาเสนอซื้อจนอยู่ในระดับ 8 - 15% ซึ่งเหมือนกับทุกครั้งที่เคยมีการประมูลมาก่อนหน้าที่เต็มไปด้วยข้อวิพากษ์วิจารณ์ว่ามีการ "ฮั้ว" และ "หวยล็อก" ที่สำคัญแหล่งที่มาของข้อกล่าวหาล้วนมาจากคนใน ปรส. ที่เต็มไปด้วยพลพรรคจาก 56 ไฟแนนซ์ที่ถูกปิดกิจการก่อนจะเข้ามาช่วย อมเรศ บริหารสินทรัพย์มูลค่า 8.66 ล้านบาท

ชำแหละอีแร้ง GE CAPITAL

แจ๊คเวลช์" เพื่อนอานันท์!

จอห์น เอฟ.เวลช์หรือ **"แจ๊คเวลช์"** นายใหญ่แห่งจีอี แคปปิตอล ได้เดินทางมาเยือนประเทศไทยอย่างเป็นทางการครั้งแรกพร้อมกับแก้ข้อกล่าวหานานาชนิด ไม่ว่าจะเป็นประเด็นการประมูลสินทรัพย์ ปรส.แบบมีเงื่อนงำที่ไม่โปร่งใสรวมทั้งสัญญากับ ปรส. ที่เรียกว่า "โปรฟิชแชริ่ง" หรือการขนเงินออกนอกประเทศจนเป็นเหตุให้ค่าเงินบาทอ่อนตัวลงอย่างรวดเร็วจาก 37 บาทเศษๆ ทะลุลงไปเกือบ **40** บาทและฯลฯ

แต่ไม่ว่า **"แจ๊คเวลช์"** จะพยายามใช้ทฤษฎีชนิดใดมาอธิบายก็ตาม สำหรับสายตาของคนไทย ยกเว้น **อานันท์ ปันยารชุน** ซึ่งเป็นเพื่อนกับ **"แจ๊คเวลช์"** และเป็นกรรมการจีอี แคปปิตอลประเทศไทย ม.ร.ว.จัตุมงคล โสณกุล ที่ว่ากันว่าในโลกนี้นับถือ **"แจ๊คเวลช์"** เพียงคนเดียว รวมทั้งชนชั้นนำใน **"สายอานันท์"** นั้นมองจีอี แคปปิตอลไม่ต่างจากฝูงอีแร้งที่เข้ามารุมทึ้งซากศพหรือกองโจรที่เข้ามาปล้นชาติโดยมี **"คนไทยใจฝรั่ง"** บางคนให้ความร่วมมือ **"ปล้น"** บ้านตัวเอง

ปฏิบัติการของ "นักฮั้ว"

จีอี แคปปิตอล เป็นหัวหอกทางการเงินของบริษัทเจเนอรัลอิเลค-ทริค(จีอี)บริษัทยักษ์ใหญ่อันดับ 5 ของสหรัฐ ที่มีกิจการหลักๆ ได้แก่ เครื่องยนต์สำหรับเครื่องบิน, อุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์, ผลิตภัณฑ์ด้านระบบทางอุตสาหกรรม, อุปกรณ์ให้แสงสว่าง, อุปกรณ์ระบบทางการแพทย์, เครือข่ายโทรทัศน์เอ็นบีซีซึ่งมีฐานะเป็นเครือข่ายทีวีใหญ่เป็นอันดับ 2 ของสหรัฐ, ผลิตภัณฑ์พลาสติก, ระบบโรงไฟฟ้าฯลฯ

จีอี แคปปิตอลเข้ามาทำธุรกิจทางการเงินด้วยการเข้าเทคโอเวอร์ บงล.ทรัพย์ทวีทรัสต์ร่วมกับกลุ่มเหตระกูล เจ้าของหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ และเปลี่ยนชื่อเป็น บงล.เอเชีย ไฟแนนซ์ โดยกลุ่มเหตระกูลถือหุ้น 51% ขณะที่จีอี แคปปิตอลถือหุ้น 49% ก่อนจะเป็นที่คุ้นหูของลูกหนี้คนไทยหลังจากเป็นผู้ชนะในการประมูลสินเชื่อ 56 ไฟแนนซ์รอบแรกซึ่งเป็นสินเชื่อรถยนต์และสินเชื่อบ้านซึ่งมีอัตราการเป็น NPL ต่ำกว่าสินเชื่อประเภทอื่นเนื่องจากเป็นสินเชื่อรายย่อย จีอี แคปปิตอล ประมูลไปได้ในราคาถูกสุดเพียง 37%

แต่ที่กระฉ่อนที่สุดเห็นจะเป็นการ **"ฮั้ว"** กันแบบหน้าด้านๆ และการ **"มัดมือชกคนไทย"** ของจีอี แคปปิตอลที่ร่วมกับโกลด์แมน แซคส์ในการประมูลทรัพย์สิน ปรส.เมื่อปลายปี 2541 ครั้งที่ 2...ในเวลานั้นกลุ่มทุนต่างชาติได้วางแผนเข้าประมูลทรัพย์สิน ปรส.เป็น 2 กลุ่ม - กลุ่มแรกคือกลุ่มโกลด์แมน แซคส์ที่ประกอบด้วยจีอี แคปปิตอล บงล.เอเชีย ไฟแนนซ์ ผู้ใหญ่ในกระทรวงการคลังและขั้วพันธมิตรทั้งหลาย กลุ่มที่สองคือกลุ่มของเลแมน บราเดอร์ซึ่งเป็นบริษัทที่ปรึกษา ปรส. ประกอบด้วย บงล.โกลบอลไทย และมีผู้บริหาร ปรส.และอดีตผู้บริหารไฟแนนซ์เป็นเครือข่ายคอยหนุนหลัง

ในการนั้นเป็นที่รู้กันว่าผู้ที่ได้ประมูลจะอยู่ใน 2 กลุ่มนี้เท่านั้นหรือถ้าจะมีกลุ่มอื่นๆ เข้าประมูลก็ต้องผ่านค่าหัวคิวจาก 2 กลุ่มที่ผูกขาดนี้ก่อน ขณะเดียวกันการ "ฮั้ว" ก่อนประมูลก็เกิดขึ้นเมื่อบริษัทที่คิดว่าตนเองประมูลได้แน่ๆ มีจดหมายไปบอกลูกหนี้เงินกู้ที่ติดอยู่ใน ปรส.ให้มาเจรจาตกลงมาซื้อหนี้ไปในราคาที่ลดลงกว่าหนี้ที่ค้างอยู่ แต่ต้องนำเงินมัดจำมาวางก่อน ไม่เช่นนั้นหากบริษัทฝรั่งดังกล่าวประมูลได้ก็จะคิดมูลหนี้ในราคาเต็ม ซึ่งก็หมายความว่ากลุ่มทุนข้ามชาติต้องการจับเสือมือเปล่า เอาเงินของคนไทยมาใช้เป็นเงินมัดจำโดยที่ตนเองขนเงินเข้ามาน้อยที่สุด และเสนอราคาประมูลออกไปต่ำสุด

และก็ได้ไปจริงโดยราคาเฉลี่ยเพียง 8-15% เท่านั้นจนทำให้ อมเรศ ศิลาอ่อน ประธาน ปรส. เสนอให้มีการยกเลิกประมูล แต่ทั้งจีอี แคปปิตอล กับโกลด์แมน แซคส์ กลับเสนอให้มีการแบ่งผลกำไรหรือ profit sharing ขึ้นมาโดยไม่ต้องยกเลิกการประมูล

ขณะที่สัญญา profit sharing ที่จีอี แคปปิตอลกับโกลด์แมน แซคส์ ทำขึ้นกับลูกหนี้ทั้งหมด 3 ฉบับนั้นไม่ได้แตกต่างจาก "สัญญาทาส" แต่ประการใด ขณะที่ทั้ง 2 บริษัทข้ามชาติได้เงินคนไทยมาวางมัดจำสินทรัพย์ที่ประมูลได้จากนั้นก็กินส่วนต่าง 10-25% ขนกำไรออกนอกประเทศเงียบๆ

จีอี แคปปิตอล "กองทุนซินแจ้ง"

จีอี แคปปิตอลเป็นเครื่องจักรของ จีอี อย่างแท้จริงในรอบทศวรรษ 1990 ด้วยการทำกำไรคิดเป็นสัดส่วนสูงถึง 39% และถ้าแยกออกมาเป็น จีอี แคปปิตอล โดยว่ากันว่ามันจะกลายเป็นธนาคารที่ใหญ่ที่สุดเป็นอันดับ 10 ด้วยยอดสินทรัพย์ 227 พันล้านเหรียญ

"ชัชพล วงษ์ยนต์ชัย" นักวิเคราะห์แห่งนิตยสารไทยฯ ระบุว่า จีอี แคปปิตอล กลายเป็นตำนานความสำเร็จหนึ่งของสหรัฐอเมริกา ทศวรรษ 1990 ถือเป็นทศวรรษแห่งความเติบโตและความรุ่งเรืองของจีอี แคปปิตอล เพราะเงินไม่ใช่ปัญหาของจีอี แคปปิตอล บริษัทในเครือ จี อี ซึ่งมี CREDIT RATING อยู่ในระดับ AAA ทำให้สามารถระดมเงินได้ในต้นทุนต่ำมากๆ และนี่คือความได้เปรียบของจีอี แคปปิตอล

ปี 1992 ซึ่งเป็นปีที่เศรษฐกิจของสหรัฐอยู่ในช่วงขาลง จีอี แคปปิตอล ใช้เงินซื้อสินทรัพย์ 5 พันล้านเหรียญและเดือนมกราคม 1993 ใช้เงินเพียง 525 ล้านเหรียญซื้อธุรกิจกองทุนรวมมูลค่า 3.2 พันล้านเหรียญของ GNA corp. จาก weyerhaeuser เพื่อเข้าสู่ตลาดเบบี้บูมเมอร์ที่เริ่มเข้าสู่วัยชรา จากนั้นก็เข้าซื้อธุรกิจในพอร์ตของ Westinghouse Credit corp. และซุปพอร์ตเรียลเอสเตทมูลค่ากว่า 2.25 พันล้านเหรียญของ First Chicago corp.

นอกจากนี้ยังซื้อพอร์ตบัตรเครดิตของห้างเมอร์วอนและธุรกิจลีสซิ่งของธนาคารบาเคลย์ส และยังไปซื้อธุรกิจเช่าซื้อของเดวิสในยุโรปอีก

ปัจจุบันจีอี แคปปิตอล เป็นบริษัทเช่าซื้อที่ใหญ่ที่สุด ทำลีสซิ่งเครื่องบิน 900 ลำ รถไฟ 188,000 ขบวน รถยนต์ 750,000 คัน รถบรรทุก 120,000 คันและดาวเทียม 11,000 ดวง

ช่วงปลายทศวรรษ 1990 จีอี แคปปิตอล เข้าสู่ธุรกิจคอมพิวเตอร์และธุรกิจประกันชีวิตและกำลังบุกตลาดต่างประเทศอย่างหนักและหนึ่งในตลาดที่ จีอี แคปปิตอล จ้องตาเป็นมันคือตลาดเอเชียเพราะเศรษฐกิจสหรัฐที่นแล้วไม่มีของถูกให้ช้อปปิ้งอีกต่อไป ขณะที่เอเชียกำลังล่มสลายมีของถูกให้ช็อปปิ้งเต็มไปหมด

สำหรับประเทศไทย จีอี แคปปิตอลไม่ได้รีบเข้ามาเก็บกวาดทรัพย์ขนาดนั้น ปรส. จัดกลุ่มทรัพย์สินที่ดีที่สุดและตั้งเป็นกองใหญ่เพื่อไม่ให้ไทยมีโอกาสประมูลขึ้นและ จีอี แคปปิตอลจึงเข้ามา "Dan Mudd" ประธานบริษัทที่ดูแลงานด้านเอเชีย - แปซิฟิกกล่าวว่า จีอี แคปปิตอล [illegible]ประมูลซื้อกิจการที่มีศักยภาพเท่านั้นและนั่นก็เป็นคำอธิบายได้ว่า[illegible] จีอี แคปปิตอลยื่นให้ราคา 37% สำหรับสินเชื่อรถยนต์และสินเชื่อ[illegible]การประมูลรอบแรก ขณะที่การประมูลในรอบต่อมานั้นให้ราคาเพียง[illegible] 10% เศษๆ เท่านั้นและยังได้เปรียบจากวิธีการผ่อนค่าไถ่ถอน[illegible]ไม่ต้องนำเงินเข้ามาดำเนินการเพียงแต่เจรจากับลูกหนี้เดิมและให้ลูก[illegible]ก่อนที่จะนำเงินมาจากบริษัทแม่ก็นำกำไรกลับประเทศอีกต่อหาก

ขยายพันธมิตร

ในระยะไล่เลี่ยกับการเข้ามายึดตลาดสินเชื่อรถยนต์และลีสซิ่งของไทยไม่เรียบร้อย จีอี แคปปิตอลยังเข้าไปเทคโอเวอร์บริษัทประกันญี่ปุ่นชื่อ Toho Mutual แล้วยังไปซื้อ LTSC (Long Term Credit [illegible]ing) ของญี่ปุ่น และเมื่อเร็วๆ นี้ยังเข้าไปซื้อ Philippine Asia Life [illegible]

ธุรกิจนี้รายได้จากต่างประเทศของจีอี แคปปิตอลมากกว่าที่ได้จาก[illegible] มีการประมาณการกันว่า จีอี แคปปิตอล ใช้เงินในการซื้อกิจการทรัพย์สินของเอเชียในรอบ 3 ปีนี้ถึง 20 พันล้านเหรียญหรือ 800,000 [illegible]

สาเหตุที่ทำให้ จีอี แคปปิตอล ต้องรุกหนักก็เพราะ จีอี แคปปิตอล [illegible]ในการทำเงินของ จีอี กว่า 40% ของกำไรของจีอี มาจาก[illegible] แคปปิตอล แกรี่ เวนด์ กรรมการผู้จัดการจีอี แคปปิตอลกล่าวว่ากลุ่มของเขาต้องเป็นผลตอบแทนต่อทุนมากกว่า 20% ต่อปีซึ่งมากกว่าธนาคารพาณิชย์ที่ทำได้อย่างมาก 10% กว่าๆ ต่อปีเท่านั้น

แกรี่ เวนด์ เป็นลูกหม้อของจีอี จบวิศวกรรมศาสตร์จากมหาวิทยาลัยวิสคอนซินและเอ็มบีเอจากฮาร์วาร์ด เป็นคนเรียกร้องจากการทำงานสูงและเขาเป็นคนไม่อดทนด้วย เป้าหมายที่บอกให้ทำแล้วต้องทำได้เพราะ "แจ็ค เวลช์" ประธานคนที่ 8 ของจีอี กดดัน แกรี่ เวนด์ อีกทอดหนึ่ง[illegible]

สำหรับ "แจ็ค เวลช์" ถือสุดยอดและได้รับการยกย่องว่าเป็นตำนานของ จีอี มานานกว่าสองทศวรรษแล้ว ความสามารถของ "แจ็ค เวลช์" เป็นที่ยอมรับกันทั่วโลก แจ็ค เวลช์ ก้าวขึ้นเป็นประธานจีอี คนที่ 8 เมื่อปี 1981 ในเวลานั้นจีอี ไม่ได้มีฐานะยอดเยี่ยมและขนาดยอดใหญ่เหมือนเวลานี้

ในปี 1980 จีอีมีระดับรายรับ 25,000 ล้านดอลลาร์จากอุตสาหกรรมพลาสติก เครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ เตาปฏิกรณ์นิวเคลียร์และเครื่องยนต์สำหรับเครื่องบินไอพ่น หากจีอี ก็ถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่าเต็มไปด้วยความยืดยาดอุ้ยอ้ายและมีการทำงานแบบระบบราชการ เมื่อ "แจ็ค เวลช์" เข้าสู่ตำแหน่งเขาจัดการกระจายอำนาจในการประกอบการและใช้แผนยุทธศาสตร์ที่ว่าจะเลือกไว้เฉพาะกิจการซึ่งสร้างผลกำไรสูงสุดเท่านั้น ส่วนประกอบที่ทำแล้วจะไม่เอาไว้ นับแต่นั้นจีอีก็ได้ขายทิ้งกิจการในเครือจำนวนมากแล้วอาศัยเงินที่ได้ซื้อกิจการ[illegible]ธุรกิจที่มีอยู่เดิมจนปัจจุบันมีฐานะเป็นบริษัทใหญ่อันดับ 5 ของสหรัฐ

"แจ็ค เวลช์" รับเคล็ดจีอีด้วยหลักการที่ว่าแต่ละบริษัทต้องเป็นอันดับ 1 หรือ 2 ในทุกๆ ธุรกิจที่เข้าไปทำและจีอีก็ถูกกำจัดกลายเป็นเครื่องจักรสร้างการเติบโตขยายตัวไปทั่วโลกที่ไม่มีอะไรมาหยุดยั้งได้

"แจ็ค เวลช์" ยังมีสายสัมพันธ์ที่ดีกับผู้นำทางอำนาจทัดเทียมกันเคียงกับประธานาธิบดีสหรัฐ บิล คลินตัน นอกจากนี้ยังได้รับการยกย่องในฐานะนักบริหารแห่งศตวรรษที่ 20 ในบรรดาคนที่ยกย่องเชิดชูบูชา "แจ็ค เวลช์" นั้นส่วนใหญ่เป็นพวกที่ได้รับการศึกษาจากสหรัฐอเมริกาและเป็นคนรุ่นใหม่

ในประเทศไทยมีคนยกย่องเชิดชูและเป็นเพื่อนกับ "แจ็ค เวลช์" หลายคนทำให้ จีอี แคปปิตอล เข้าสู่เมืองไทยได้ง่ายและประมูลสินทรัพย์ไปได้ในราคาถูกก็เพราะมีเครือข่ายของจีอี อยู่เต็มไปหมด

อานันท์ ปันยารชุน ก็เป็นเพื่อนกับ "แจ็ค เวลช์" และนั่งเป็นกรรมการจีอี แคปปิตอล สาขาประเทศไทยด้วย ส่วน วีรพงษ์ รามางกูร เคยนั่งเป็นประธานจีอี แคปปิตอลสาขาประเทศไทยเช่นกัน ขณะที่ ม.ร.ว. จัตุมงคล โสณกุล ก็ยกย่องเชิดชูและนับถือ "แจ็ค เวลช์" คนต่อไปได้ทั้ง[illegible]

ชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรีไทย ร่วมปราศัยในกลุ่ม CRF ของ มหาโจรจอร์จ โซรอส

"ชวน–ธารินทร์" นักสร้างหนี้ 3,349,984 ล้านบาท

Robert Rubin, treasurer (was boss of GS)

Richard S. Fuld, Jr. CEO & executive board

Laura Tyson executive board

Jack Welch CEO

ผนวก ๓ **อาณาจักรวาติกัน**

(Vatican Empire)

ระบบจักรพรรดิเดียว(One Word Emperor)

การปกครอง และบริหารอาณาจักรคาทอลิก ใช้ระบบโรมัน **คิวเรีย** หรือ **คิวเรีย โรมานา**(Roman Curia, Curia Romana) เป็นระบบที่จักรวรรดิโรมันใช้บริหารมา ตั้งแต่ยุคเริ่มต้น คำว่า “**คิวเรีย**”(Curia) หมายถึง หมู่ หรือ กอง ที่แยกออกไปต่างหาก แต่สามารถออกเสียงมีส่วนในการปกครอง พิจารณาชี้ขาด ในปัญหาสำคัญของอาณาจักรได้ เมื่อมีปัญหาภายในอาณาจักรด้านการปกครอง เกิดขึ้น จัดให้มีการประชุมกลางลานใหญ่เรียกว่า “**ฟอรั่ม**” (Forum) ฝ่ายที่มีคะแนนเสียงมากกว่าก็ถูกกำหนดให้ชนะ เมื่อจักรวรรดิโรมันแผ่ขยายออกไป “**คิวเรีย**”ได้มีจำนวนมากขึ้น แต่กระนั้นการตัดสินโดยเด็ดขาดจะขึ้นอยู่กับ จักรพรรดิ โรมัน” เพียงผู้เดียวเท่านั้น ซึ่งผู้ที่จะมาเป็นจักรพรรดินั้น คือบุคคลที่ได้รับเลือกจากคะแนนเสียงส่วนใหญ่ของโรมันคิวเรีย ใช้หลักของโรมันในการปกครองนั้น มีสาเหตุเนื่องจากว่า หลังจากที่พระเยซูได้ถูกตรึงกางเขนโดยการกล่าวหาของคณะฟาริซี(Phariesees) ว่าพระเยซูเป็นผู้ดูหมิ่นพระเจ้าและทำลายวัฒนธรรมเก่าแก่ ผู้นำคณะฟาริซี นี้มีนามว่า “ซอล”(Saul) ชาวยิวสัญชาติโรมัน ได้เป็นผู้แจ้งให้ทหารโรมันจับกุมพระเยซูไปประหาร

แต่ต่อมาได้พิจารณาเห็นว่า สามารถนำผู้ที่นับถือเลื่อมใส ในตัวของพระเยซู ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากนั้นมาใช้เป็นประโยชน์ เพื่อส่งเสริมตนเองให้เป็นใหญ่และมีอำนาจในทางการเมืองได้ จึงได้ออกมาประกาศต่อผู้คนว่า “เขาได้เห็นรัศมีของพระเยซู ซึ่งได้บอกกับเขาให้เขียนคัมภีร์สำหรับชาวคริสต์ขึ้นใหม่ เพื่อให้มนุษย์ใช้เป็นหนทางไปพบพระเจ้า” คัมภีร์ที่ซอลได้ทำขึ้นใหม่นี้ ได้กลายเป็นคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์เรียกว่า คัมภีร์ใหม่(New Testament)ทำให้ซอลผู้ฆ่าพระเยซูกลายเป็นผู้นำของกลุ่มผู้นับถือพระเยซูไปในทันที “**ซอล**” นี้ ต่อมาภายหลังได้เปลี่ยนชื่อตนเองเป็น “**ปอล**(Paul)” พร้อมกับตั้งนิกายขึ้นใหม่เรียกว่า “**<u>โรมันคาทอลิก</u>**” และใช้กองทหารโรมันเข้าเข่นฆ่าชาวคริสต์อื่น ๆ ที่ไม่เห็นด้วยกับ โรมันคาทอลิกทั่วอาณาจักรโรมัน “**โรมันคาทอลิก**” จึงถือกำเนิดมานับแต่นั้น

โดยการชักนำให้คริสเตียนหักหลังชาวคริสเตียนด้วยกันเอง

ในยุคของจักรพรรดิธีโอโดซุสที่ 1 ผู้สร้างนโยบายทำลายล้างศาสนาอื่นเป็นหลักปฏิบัติของโรมันคาทอลิกอย่างเข้มงวด โดยให้ประชาชนพลเมืองของโรมทำลายเทวรูป วิหาร ศาสนสถานที่ไม่ใช่โรมันคาทอลิกให้หมดไปจากกรุงโรม อันเป็นที่มาของบทบัญญัติว่าด้วยการห้ามบูชารูปเคารพ พร้อมกับห้ามทำพิธีบวงสรวงเทพเจ้าอื่นใดทั้งในที่ลับและในที่แจ้ง ผู้ที่ไม่นับถือคริสต์ศาสนา ต้องถูกนำไปโยนให้สิงห์โตกิน หรือฆ่าทิ้ง และผู้ที่นับถือโรมันคาทอลิก แล้วห้ามเลิกละทิ้งศาสนาคาทอลิก ผู้ใดเปลี่ยนแปลงจะมีโทษถึงตาย พร้อมกับใช้กองทัพรุกรานดินแดนอื่นโดยอ้างว่าเป็นการเผยแพร่ศาสนา ยึดดินแดนแล้วเข้าครอบครองอันเป็นวิธีของจักรวรรดิโรมัน ด้วยคำร้องขอของโรมันคาทอลิก ทำให้โรมออกกฤษฎีกาฉบับหนึ่งชื่อว่า "**เธสะโลนิกา**" ให้คริสต์ศาสนาเป็นศาสนา ประจำชาติของโรมัน จึงเรียกว่า "**นิกายโรมันคาทอลิก**" และมีนโยบายว่า ***ในโลกนี้จะมีจักรพรรดิในโลกเพียงองค์เดียว คือ*** **สันตะปาปา** ***กฎหมายเดียว สัญชาติเดียว และศาสนาเดียวคือโรมันคาทอลิก***

ในกฤษฎีกานี้ระบุชัดว่า พลเมืองทั้งโลกจะต้องนับถือโรมันคาทอลิก ตามคำสั่งสอนของเปโตร ที่นำคำสั่งของพระเจ้ามามอบให้กับชาวโรมันโดยเฉพาะ และผู้ที่ไปนับถือศาสนาอื่น หรือบูชารูปเคารพอื่นมีความผิดต้องถูกประหาร

ด้วยการใช้ระบบการเผยแพร่ศาสนาโดยใช้สงครามนำหน้า ทำให้ผู้นำศาสนาโรมันคาทอลิก "**สันตะปาปา**" ซึ่งก็คือ **จักรพรรดิโรมันเดิม** นั่นเอง จึงต้องทำหน้าที่เป็น "นักรบในคราบนักบุญ" ในเวลาเดียวกัน

ระบบการปกครองของวาติกัน **คิวเรีย โรมานา**(Curia Romana) ในความหมายของโรมันคาทอลิกคือ องค์กรสูงสุดของศาสนจักรโรมันคาทอลิก ซึ่งประกอบด้วยองค์กรปกครอง บริหาร ฯลฯ โดยเริ่มมาตั้งแต่ คริสตศตวรรษที่ 11 โดยระยะแรก สันตะปาปาได้ใช้อำนาจปกครองบริหารโดยผ่าน "**สภาซีโนต**" อันประกอบด้วยพวกนักบวช(The Clergy of Rome) ได้พัฒนา เป็น "**สภานักบวช** (Presbyterium)" จากสภานักบวชนี้เองจึงได้มีการขยายตัวไปเป็น "**สภาคาร์ดินัล**(The College of Cardinals)" ซึ่งทำหน้าที่อันสำคัญ ในการวางแผนยุทธศาสตร์การรบ และการวางตัวแม่ทัพเข้าบุกยึดพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อ

ขยายอาณาจักรของโรมันคาทอลิก การใช้ระบบการบริหารแบบ คิวเรีย โรมานา แม้ระยะเวลาจะล่วงเลยมานับพันปี *โรมันคาทอลิกก็ยังคงใช้ระบบคิวเรียโรมานาของจักรวรรดิโรมันเช่นเดิมมิได้เปลี่ยนแปลง* ที่เป็นดังนี้ก็เพราะการเข้ายึดครองประเทศต่าง ๆ โดยใช้ข้ออ้างว่าเป็นการประกาศศาสนานั้น โดยความเป็นจริงแล้วก็คือการยึดครองประเทศดังกล่าวเป็น **<u>อาณานิคม</u>**(Colony) ของโรมันคาทอลิก ซึ่งจะใช้การปกครองโดยกฎหมายของโรมันคาทอลิก ไม่ยอมรับอำนาจการปกครองใด ๆ ของประเทศนั้น ๆ ไม่ว่าเป็นทางด้านกฎหมาย หรือข้อปฏิบัติทั้งสิ้น จึงเป็นลักษณะการยึดครองแบบเงียบ ๆ และไร้การต่อต้าน จากเจ้าของประเทศโดยข้ออ้างว่า "เป็นความเชื่อทางศาสนา" ดังนั้น วาติกันโรมันคาทอลิกจึงมีอาณานิคม(Colony)ของตน กระจัดกระจายไปทั่วโลก ที่มีเนื้อที่เชื่อม ต่อเป็น อันหนึ่งอันเดียวกันโดยมีนครหลวงคือ "**<u>วาติกัน</u>**" **<u>ใช้ธงพื้น</u>** **"<u>สีเขียว</u>"** มี "รูปไม้กางเขนสีขาวอยู่กึ่งกลาง" มีประมุขคือ "สันตะปาปา" มีคำสั่งสอนว่า "กษัตริย์ของประชาชนโรมันคาทอลิก คือ สันตะปาปา"

จากการประสาน ร่วมมือ ระหว่างกองทัพโรมันกับศาสนจักรโรมันคาทอลิก ทำให้พื้นที่อาณาจักรกว้างขวางขึ้น มีการปกครองและการบริหาร ที่ซับซ้อนยิ่งขึ้น เมื่อโลกเปลี่ยนยุคสมัยไปจึงทำให้มีการปรับโครงสร้างการบริหารใหม่ แต่ยังคงรักษาระเบียบการเลือกเฟ้นผู้ที่จะเป็นสันตะปาปา โดยวิธีการเลือกจักรพรรดิโรมัน ของตนไว้แบบเดิมไม่เปลี่ยนแปลง ดังนั้น ตำแหน่งสันตะปาปาก็คือตำแหน่งจักรพรรดิโรมัน ที่ใช้คราบของนักการศาสนา
เป็นเครื่องห่อหุ้มเท่านั้น

ในปี ค.ศ. 1588 สมัยของ สันตะปาปา ซิกสตุสที่ 5 ได้ประกาศธรรมนูญการปกครองอาณาจักรโรมันคาทอลิก ชื่อว่า **อิมเมนซา แอคเทอร์นี่ เดีย**(Immensa Acterni Die) กำหนดนโยบายและรูปแบบ วางหลักเกณฑ์การบริหาร ไว้ในรูปของกระทรวง(Congregations) สำนัก (Bureaus) สำนักงาน(Offices) รวมทั้งนโยบายขยายอาณาจักรโรมันคาทอลิก ออกไปยังทุกพื้นที่ของโลก โดยมี "*เป้าหมายหลักของการทำลายให้สิ้นไปคือ สถาบันพระมหากษัตริย์ทั้งหลายที่ไม่ยอมเข้ารีตเป็นโรมันคาทอลิก* กษัตริย์องค์นั้นถือว่า **เป็นศัตรูของพระเจ้า เนื่องจากไม่อยู่ใต้อำนาจสันตะปาปา**

ฉะนั้น จะเห็นได้ว่า สถาบันกษัตริย์ในทุกประเทศในอดีต จึงถูกต้องโค่นล้มจนแทบหมดสิ้นไปจากโลก ที่เหลืออยู่ก็ต้องยอมเข้ารีตเป็นโรมันคาทอลิก และเมื่อใดที่วาติกันไม่พอใจก็ต้องถูกโค่นล้มในที่สุด และในประเทศที่โรมันคาทอลิกสามารถเข้าไปตั้งอยู่นั้น แม้จะมีกษัตริย์ปกครองอยู่ก่อน แต่โรมันคาธอลิคก็ถือว่า กษัตริย์นั้นเป็นเพียงกษัตริย์ที่ เป็น**เมืองขึ้น**(Colony) ของอาณาจักรวาติกัน ไม่ได้ยอมรับว่าเป็นประมุขของศาสนิกโรมันคาทอลิกแต่อย่างใดทั้งสิ้น การจัดระบบบริหารของวาติกัน มีดังนี้ คือ

1. องค์สันตะปาปา

2. สภาสากล และสมัชชาบิชอปสากล

3. บาทหลวงผู้สอนศาสนา - สันตะปาปา จะสั่งการ โดยผ่านสำนักงานต่อไปนี้ คือ

1. สำนักงานเสมียนตรา(The Apostolic Chancery) มีหน้าที่โต้ตอบหนังสือ

2. สำนักงานพระคลัง(The Prefaceture for Financial Affairs of The Holy See) มี หน้าที่จัดการเรื่องทรัพย์สินฝ่าย แผ่นดินของศาสนจักร (ที่ดินของคริสเตียนทั่วโลก)

3. สำนักงานเลขาธิการแห่งรัฐ(Secretariat of State) มีหน้าที่ติดต่อกับต่างประเทศ (คือกระทรวงการต่างประเทศ มีทูตประจำประเทศต่าง ๆ ด้วย) - ศาลเฉพาะตน(โรมันคาทอลิค) มี 3 ศาล คือ

1. ศาลเกี่ยวกับศีลแก้บาป(Sacred Apostolic Paenitentiary) ตัดสินคดีเรื่องที่ชาว คริสต์เตียนโรมันคาทอลิคทำผิด

2. กงจักรโรมัน(Sacred Roman Rota) ตัดสินคดีภายนอก เช่น เกี่ยวกับการหย่าร้าง การแต่งงาน

3. ศาลฎีกา(Supreme Tribunal of the Apostolic Signature) เป็นศาลสูงสุดมี สันตะปาปา เป็นประธาน - กระทรวงและสำนักงานเลขาธิการ (ปัจจุบันมี ๑๐ กระทรวง)

1. กระทรวงพระสัจธรรม

2. กระทรวงเกี่ยวกับมุขนายก(แต่งตั้งมุขนายก)

3. กระทรวงเกี่ยวกับพระศาสนจักรตะวันออก(ดูแลผลประโยชน์ ควบคุมเฉพาะ ภาคพื้นเอเชีย)

4. กระทรวงศีลศักดิ์สิทธิ์และคารวะกิจ

5. กระทรวงเกี่ยวกับบาทหลวงประจำมิชชัง

6. กระทรวงเกี่ยวกับบาทหลวงประจำคณะ

7. กระทรวงเผยแพร่พระวารสาร (ออกเอกสารสั่งการลับ Vatican Bulletin)

8. กระทรวงพิจารณาบันทึกนามนักบุญ(บันทึกชื่อผู้ขยาย อาณาจักร(Colony) แสวงหาผลประโยชน์ เพิ่มจำนวนศาสนิกคาทอลิก ให้กับวาติกันมากที่สุด)

9. กระทรวงการศึกษาคาทอลิก

10. กระทรวงโฆษณาเผยแพร่ศาสนา(The Secred Congregation of Propaganda) บัญชาการตามแผน VATICAN COUNCIL 2 แบบตรงตัว-แตกหัก(Mission)

- สำนักงานเลขาธิการสำหรับผู้ไม่นับถือคริสต์ศาสนา (Secretariat for Non - Chistians) ปฏิบัติตามแผน VATICAN COUNCIL 2 แบบเกลื่อนกลืน (ในแต่ละกระทรวงจะมี คาดินัล ทำหน้าที่เป็น รัฐมนตรีว่าการ(Prefect) เลขาธิการ(Secretary) รองเลขาธิการ (Undersecretary) ทำหน้าที่บริหารงานตามที่ได้รับมอบหมาย หรือสั่งการจากสันตะปาปา

วาติกัน คือ ประเทศ

ปรากฏหลักฐานยืนยันว่าวาติกันนั้นเป็นประเทศ อยู่ในเอกสารของวาติกัน ได้ระบุไว้ว่า “......*พลเมืองวาติกัน ประเภทที่ 1 ทั่วไป หมายความถึงพลเมืองของทุก ๆ ชาติ “ที่เป็นคาทอลิก” เขาเหล่านั้นและคือ “**<u>พลเมืองของวาติกัน</u>** ต้องอยู่ภายใต้กฎหมาย ของวาติกัน โดยเคร่งครัด เขาเหล่านี้คือ “พลเมืองวาติกันถาวร”*

พลเมืองวาติกัน ประเภทที่ 2 หมายความถึงผู้ที่ทำหน้าที่ภายในพื้นที่แห่งนครวาติกัน จำนวน 1,000 คน อันประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ประจำกระทรวง

กระทรวง สำนักงานของรัฐวาติกัน และทหารชาวสวิส ซึ่งจะปฏิบัติหน้าที่เป็นทหารองครักษ์ ของสันตะปาปาจำนวน 100 คน นอกจากนี้ยังรวมถึงเจ้าหน้าที่การทูตของรัฐวาติกัน ซึ่งประจำอยู่ในประเทศต่าง ๆ พลเมืองวาติกัน ประเภทที่ 2 นี้ จะได้รับ "สัญชาติชาติวาติกันชั่วคราว"เฉพาะในขณะปฏิบัติหน้าที่ หรือเป็นภรรยาของพลเมืองวาติกัน หากถือเป็นบุตรอายุไม่ถึง 25 ปีต้องคืนกลับสัญชาติเดิมจะได้รับ "สัญชาติวาติกันชั่วคราว" เฉพาะในขณะปฏิบัติหน้าที่ หรือเป็นภรรยาของพลเมืองวาติกัน หรือเป็นบุตรอายุไม่ถึง 25 ปีและต้องคืนกลับสัญชาติเดิมเมื่ออายุได้ 25 ปี ...."

.... นครวาติกัน มีเนื้อที่ 108 เอเคอร์ ตามสนธิสัญญาแห่งลาตรันนครวาติกัน ประกอบด้วย วังวาติกัน วังกาลเตลกันดอนโฟ อันเป็นที่ประทับพักร้อนของสันตะปาปา อยู่นอกชานกรุงโรมไปทางใต้ มหาวิทยาลัยเกรโกเรียน และมหาวิหารเซนปิเตอร์ พิพิธภัณฑ์วาติกัน หอสมุดวาติกัน ภายในบริเวณดังกล่าว มีอุทยานอันงดงาม มีสถานีวิทยุ โทรทัศน์ เครือข่ายดาวเทียม ที่ทำการไปรษณีย์ สถานีรถไฟ ร้านค้าปลอดภาษีทุกชนิด"

............โดยสนธิสัญญาลาตรัน ระหว่างนครวาติกัน กับประเทศอิตาลี มีผลทำให้วาติกัน ***มีสิทธิเหนือดินแดน*** *'* ***<u>ในฐานะเป็นประเทศ</u>*** *' โดยมี <u>สันตะปาปา</u> <u>เป็นกษัตริย์ราชา</u> ...."*

จากข้อความในเอกสารของวาติกัน จึงหมดข้อโต้แย้งว่า "**วาติกัน**" เป็นประเทศจริงหรือไม่ ?? ทั้งคำว่า "**สัญชาติวาติกัน**" ได้ถูกกำหนดไว้ชัด ดังนั้นเมื่อใช้คำว่า "**สัญชาติ**" จึงไม่มีคำตอบอย่างอื่นนอกเหนือจากคำว่า "**วาติกัน คือประเทศหนึ่ง** " โดยแท้จริง

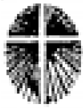
จะเห็นได้ว่าอาณาจักรโรมันคาทอลิก มีการบริหารเป็นรัฐ และใช้การยึดครองประเทศอื่นเป็นอาณานิคม โดยล่าศาสนิกและประกาศเป็น "**เขตมิชซัง**" ทำให้มีอาณาจักรหรือดินแดนแทรกซ้อนแฝงอยู่ในประเทศอื่น ๆ เป็นอาณาจักรแฝงเร้นอยู่ในอาณาจักรของประเทศอื่น กลไกการปกครองและการ บริหารที่วาติกันสามารถใช้ได้อย่างเหมาะสมก็คือระบบโบราณ ในการยึดครองประเทศอื่น ๆ จะใช้ภาพของนักบวช และอาศัยชื่อตำแหน่งทางศาสนา เพื่อซ่อนพรางเช่น **คาดินัล** บ้าง **บิชอป** บ้าง ซึ่งตามความเป็นจริงแล้ว ขุนนางเหล่านี้ต้อง

ปฏิบัติ หน้าที่ตามบทบัญญัติและข้อบังคับพิเศษของวาติกัน เรียกว่า "ธรรมนูญหรือกฎหมาย" ไม่ได้นำมาจากคัมภีร์ไบเบิล ปรากฏหลักฐานตามเอกสารของวาติกัน ว่า ในปี ค.ศ.๑๙๐๘ **สันตะปาปา เซ็นต์ ปิอุสที่ 10** ได้เพิ่มเติม กฎระเบียบจากของเก่าเดิมอีก เพื่อให้ประโยชน์ในทางรุกเป็นธรรมนูญการปกครองอาณาจักรโรมันคาทอลิก ชื่อว่า **ซาเปียนติ คอนสิลิโอ**(Sapienti Consilio) ในปี ค.ศ.๑๙๑๗ ได้ประกาศใช้เป็นข้อบังคับที่ต้องปฏิบัติตามอย่างเข้มงวดเรียกว่า **กฎหมายวินัย** (Canon Law) ด้วยระบบการปกครองและการบริหารสูงสุดของ "**อาณาจักรคาทอลิก**" จะใช้ระบบสภาร่วมระหว่าง คนธรรมดา(ผู้ที่ไม่ได้เป็นนักบวช) บริหารร่วมบาทหลวงที่เป็นกรรมาธิการ ที่ตั้งขึ้นโดยสันตะปาปา การปกครอง และบริหารจะใช้ระบบพิเศษคือ "**ระบบกฎหมายที่เด็ดขาดสร้างสังคมอารยะ**(The Rule of Law for Civil Soceity) มีคณะปกครองสูงสุดเรียกว่า **OLYMPUS** ซึ่งเป็นชื่อของเทพเจ้าแห่งสงครามของจักรวรรดิโรมัน

นโยบาย ของ ประเทศโรมันคาทอลิก

นโยบายของ "ว**าติกัน**" จะถูกสั่งผ่านจาก "**สันตะปาปา**" ไปยังสภาที่บริหารงานทั้งสิ้นนั้น"**สภา**" สำหรับวาติกันจะถูกใช้อยู่สองคำ คือ "**สภาเพลนารี่**(Plenary Council)กับ"**อิคิวเมนิคัล** (Ecumenical Council)" โครงสร้างของโรมันคาทอลิก ที่ดำรงอยู่ตลอดมาจนปัจจุบัน พ.ศ.๒๕๔๓ _*มีฐานะเป็นองค์กร*_ *ทางการเมือง* ศูนย์บัญชาการหรือ "**เมืองหลวง**"เช่นเดียวกับทุกประเทศทั่วโลก เรียกว่า **นครรัฐวาติกัน**(VATICANCITY STATE) จึงจัดเป็นเมืองหลวง ของอาณาจักรคาทอลิก ที่แทรกอยู่ในทุกประเทศและทุกภูมิภาคของโลก มีประชากรที่นับถือคาทอลิก ก็คือผู้ที่มี "**สัญชาติวาติกัน**"เป็น "**ประชาชนวาติกันถาวรขึ้นตรงกับประเทศวาติกัน ภายใต้กฎหมายของวาติกัน**" กระจายอยู่โดยทั่วไป ลักษณะดังกล่าวนี้จึงเกิดลักษณะพิเศษเป็นภาพของแผนที่ใหม่ ซึ่งแทรกซ้อนอยู่บนแผนที่ประเทศต่าง ๆ บนพื้นผิวโลกโดยสิ้นเชิง คือ มีประเทศหนึ่ง ซึ่งเรียกว่า "**ประเทศคาทอลิก**" มี เมืองหลวงคือนครวาติกันมีดินแดนในฐานะ อาณานิคมกระจายไปทั่วโลก โดยมีสายใยการควบคุมบริหาร บังคับบัญชามีข้าราชการของวาติกันดูแลผลประโยชน์ ซึ่งอาณานิคมเหล่านั้น ต้องส่งผลประโยชน์ที่เก็บ

มาได้นั้นส่งไปยังกรุงวาติกัน (ซึ่งประเทศไทยก็เป็นอาณานิคมเช่นนี้แม้ในปัจจุบัน พ.ศ.๒๕๔๓ ดูหลักฐานในภาคผนวกและต้องส่งส่วยให้กับวาติกันเช่นเดียวกัน)

สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย
122/6-7 ซอยนาคสุวรรณ ถนนนนทรี เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120
CATHOLIC BISHOPS' CONFERENEC OF THAILAND
122/6-7 Soi Naksuwan, Nonsi Road, Yannawa, Bangkok 10120, THAILAND
Tel. (02) [illegible] Fax. (02) [illegible]

25 กุมภาพันธ์ 2000

เรื่อง เงินบริจาค

กราบเรียน ท่านอธิการเจ้าคณะ ที่เคารพอย่างสูง

โอกาสฉลองชุมพาบาลผู้ดี และ ฉลองนักบุญเปโตรและเปาโลผ่านพ้นไปได้ระยะหนึ่งแล้ว โอกาสนี้ ดิฉันใคร่ขออนุญาต "เตือนความจำ" เกี่ยวกับเงินบริจาคสำหรับปี 1999 ดังรายการต่อไปนี้

- *Ecclesiae Sanctae* รณรงค์วันชุมพาบาลผู้ดี *(Bonus Pastor)* อาทิตย์ที่ 4 หลังปัสกา เป็นเงิน "บำรุงพระศาสนจักรตามความสามารถ" ตามพระบัญญัติของพระศาสนจักรประการที่ (Can. 1271)
- *St.Peter's Pence* รณรงค์โอกาสฉลองนักบุญเปโตรและเปาโล เดือนมิถุนายน เป็นเงินถวายสมเด็จพระสันตะปาปาเพื่อโดยเสด็จพระราชกุศลตามพระราชอัธยาศัย (ส่งเงินพร้อมกับจดหมายถึงสมเด็จพระสันตะปาปา)
- *ศูนย์คาทอลิก* รณรงค์โอกาสเทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า เดือนธันวาคม เป็นเงินที่รวบรวมเพื่อใช้ในกิจการแพร่ธรรมของพระศาสนจักรในประเทศไทย ผ่านทางหน่วยงานต่างๆ ของสภาพระสังฆราชฯ 20 หน่วยงาน
- 2% จากค่าเล่าเรียน สำหรับคณะนักบวชที่ดำเนินกิจการโรงเรียน เป็นมติที่ประชุมสภาพระสังฆราชฯ สมัยสามัญ ครั้งที่ 2/1999 ได้มีมติที่ ส.ส.ท. 13/1999 ให้โรงเรียนคาทอลิกที่ดำเนินงานโดยอัครสังฆมณฑลและคณะนักบวช ส่งเงินสมทบ 2% เฉพาะจากค่าเล่าเรียนที่เก็บได้เท่านั้น ให้กับสภาพระสังฆราชฯ ปีละ 2 ครั้ง โดยภาคแรกส่งในเดือนพฤศจิกายน และภาคปลายส่งในเดือน มีนาคม ของปีการศึกษานั้น ๆ ซึ่งมีได้เริ่มปฏิบัติตั้งแต่ปีการศึกษา 2542 เป็นต้นไป

โอกาสประชุมกรรมาธิการฝ่ายของสภาพระสังฆราชฯ พระคาร์ดินัล มีชัย กิจบุญชู เหรัญญิกของสภาฯ ได้กล่าวขอบใจอธิการเจ้าคณะนักบวชผ่านทางผู้บริหารสมาคมนักบวชชาย-หญิง ที่ให้ความร่วมมือร่วมใจ จัดงานสมโภชปีปีติมหากาญจนาภิเษกและงานครบ 72 พรรษาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สำเร็จไปอย่างสมพระเกียรติ

สภาพระสังฆราชฯ ได้รับความอนุเคราะห์จากนักบวชด้วยดีเสมอมา ทำให้พระศาสนจักรไทยและพระศาสนจักรสากล สามารถแพร่ธรรมและช่วยเหลือผู้ที่อยู่ในความต้องการได้ ทั้งนี้ อาศัยปัจจัยที่ท่านเสียสละมา ท่านสามารถส่งเป็นเช็ค ดร๊าฟ หรือธนาณัติ สุดแล้วแต่ความสะดวกของท่าน สั่งจ่ายในนามของ สภาพระสังฆราชฯ ส่งไปยังสำนักเลขาธิการสภาพระสังฆราชฯ 122/6-7 ซอยนาคสุวรรณ ถนนนนทรี แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และกราบขอพระเป็นเจ้าได้โปรดประทานพระพรอย่างอุดมมายังท่าน สมาชิกทุกคนในคณะ ตลอดจนกิจการต่างๆ ของคณะด้วยค่ะ

ด้วยความเคารพอย่างสูง

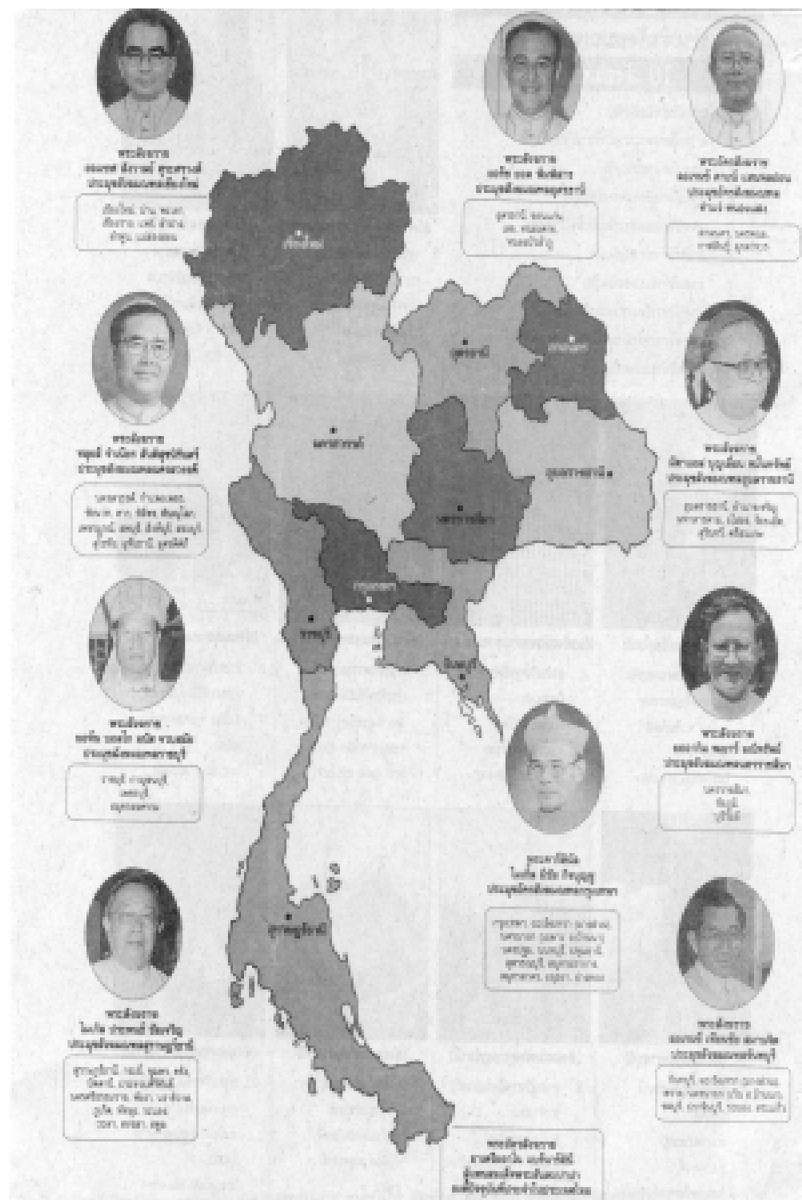
ผู้ช่วยเหรัญญิกสภาพระสังฆราชฯ

ตามประวัติศาสตร์ของประเทศรัสเซีย ในการเปลี่ยนการปกครองจากโดยระบบกษัตริย์มาเป็นคอมมิวนิสต์นั้น มีสาเหตุนั้นจากเรื่องของ "**ศาสนา**" จากกรณีการโค่นล้มระบอบกษัตริย์ และเปลี่ยนแปลงประเทศโซเวียตรัสเซีย เป็น ระบอบ "**คอมมิวนิสต์**" นั้นมีสาเหตุเกิดจากเรื่องของบาทหลวงโรมันคาทอลิก เสียผลประโยชน์ โดยขณะนั้นในประเทศรัสเซีย ได้มีนักบวชโยคีผู้หนึ่งชื่อ "**รัสปูติน**" มีพลังจิตสูงสามารถรักษาโรคร้ายของราชโอรสกษัตริย์รัสเซีย พร้อมกับพิสูจน์อภินิหารเหนือธรรมชาติต่าง ๆ มากจนเป็นที่ประจักษ์จึงเป็นที่เคารพศรัทธาของราชสำนัก และประชาชนรัสเซียในขณะนั้น และในขณะเดียวกันก็เสื่อมศรัทธาต่อบาทหลวงเป็นอย่างมาก ทำให้อิทธิพลของบาทหลวง ต่อราชสำนักไม่เหลืออยู่เลย สถานการณ์ดังกล่าวทำให้บาทหลวงซึ่งเคยเป็นที่นับถือของกษัตริย์ ต้องหาทางกำจัดออกไปให้พ้นทางให้ได้ ดังนั้นจึงได้มีการนำเอา "**ลัทธิคอมมิวนิสต์**" เข้าไปเผยแพร่ในกลุ่มชนชั้นกรรมกร ซึ่งไม่ค่อยได้ศึกษาและสร้างกระแส ให้เห็นว่านักบวชโยคีรัสปูติน เป็นซาตาน เป็นศัตรูของพระเจ้าเป็นสิ่งที่ต้องกำจัด การปฏิบัติการดังกล่าวนี้ได้ส่งผ่านชายหัวหน้ากรรมกรผู้หนึ่ง ชื่อ "**วี. ไอ. เลนิน**" ขยายผลสร้างข่าวทำลายสถาบันกษัตริย์ทุกวิถีทาง ในที่สุดก็สามารถ โค่นล้มสถาบันกษัตริย์ได้ ในวันที่ **๒๕ ตุลาคม พ.ศ.๒๔๖๐** ในวันที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ.๒๔๖๔ "**พรรคคอมมิวนิสต์สากล**" ได้จัดตั้งองค์กรหนึ่งขึ้นเพื่อปฏิบัติการทั่วโลกเรียกว่า "**สภาสันติภาพ**" สถานที่ทำการคือโบสถ์เซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก โดยมี **บาทหลวง พรีแมน** เป็นประธาน ทำการเคลื่อนไหวและประสานงานกับ "**สภาคริสตจักรโลก**" โดยยังคงใช้ระบบการบริหารของโรมันคาทอลิก มีว่า**ประเทศใดที่เปลี่ยนระบอบการปกครองเป็นคอมมิวนิสต์แล้ว "จะต้องส่งเงินบำรุงให้กับพรรคคอมมิวนิสต์สากล 3% ทุกปี**" (คล้ายกับในคัมภีร์ไบเบิล มาลาคี บทที่ 3\6:12 ว่า "ชาวโรมันคาทอลิกทุกคนต้องหักรายได้ 10 % ให้กับพระเจ้า" โดยบาทหลวงรวบรวม ให้กับบิชชอปของประเทศนั้น นำส่ง สันตะปาปาที่"วาติกัน"

การสนับสนุนขบวนการคอมมิวนิสต์โดย "วาติกัน" ในต่างประเทศ

การประสานงานดังกล่าวนี้ปรากฏข้อมูลปฏิบัติการอันได้ถูกบันทึกเป็นหลักฐานประวัติศาสตร์การปฏิวัติของ ประธานาธิบดี ฟิเดล คาสโต ประเทศ

“วาติกัน” แบ่งประเทศไทยออกเป็น ๑๐ เขต เรียกว่า “มิชชัง” โดยแต่งตั้งบุคคลของตน ขึ้นเรียกว่า “สังฆราช” ซึ่งมิใช่เป็นไปตามกฎหมายไทย และใช้การบริหารโดยกฎ“วาติกัน”

คิวบา ว่า "....**ได้รับการสนับสนุนจากสภาคริสต์จักรสากล ให้ส่งเสริมกองกำลังนิยมมาร์กซิส เช่น ซาดินิสต้า และพรรคคอมมิวนิสต์ในอเมริกาใต้ ให้จัดตั้งองค์กร แนวร่วมทางคริสต์ศาสนาขึ้น และกระจายไปเกือบทุกพื้นที่ในอเมริกาใต้ ในวิกฤติการณ์ทางการเมือง ของฝ่ายซ้ายในลาตินอเมริกา ทุกครั้งและในทุกประเทศตัวอย่าง ฮอนดูลัส นิการากัว ชิลี บราซิล เมกซิโก จะมีองค์กรคริสต์ศาสนาโดยวาติกันให้การสนับสนุน ทั้งด้านกำลังทุนกำลังอาวุธและกำลังคนจะมาจากศาสนิกของคาทอลิก....**" (พุทธวิทยาเพื่อการปฏิวัติ, ๒๕๔๓)

การสนับสนุนขบวนการคอมมิวนิสต์โดย "วาติกัน" ในประเทศไทย

โดยอุดมการณ์ของคอมมิวนิสต์คือ ทำลายชนชาติ ศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์ให้สิ้นไป เป็นอุดมการณ์ที่ไม่อาจเปลี่ยนแปลง

ในปี พ.ศ.๒๕๗๕ ขณะที่นายปรีดี พนมยงค์ ดำเนินการล้มล้างระบอบพระมหากษัตริย์ของไทยได้สำเร็จนั้น ในส่วนของพระพุทธศาสนา บุคคลที่ได้ทำหน้าที่ให้ดำเนินการเข้าทำลายคือ **นายกุหลาบ สายประดิษฐ์** รับหน้าที่เปลี่ยนแนวคำสั่งสอนในพระพุทธศาสนาของคณะสงฆ์ไทย ซึ่งเดิมเป็นเถรวาทให้เป็นมหายาน ปฏิบัติการยึดฐานที่มั่นในพุทธศาสนาผ่าน "*พระมหาโง่น อินทปัญโญ*" ในวันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ.๒๔๗๕ ก่อนเปลี่ยนแปลงการปกครอง ๒๕ วันโดยมอบ หลักคำสอนมหายาน ต่อมาได้แปลเป็นไทยชื่อว่า "**สูตรเว่ยหล่าง**" ซึ่งว่าด้วย "**สูญตา หรือ นิพพานเป็นความว่าง เป็นอนัตตา**"(เป็นพุทธ ศาสนามหายาน อยู่ในนิกายศูนยตวาท หรือ ศูนยตวาทิน โดยพระนาคารชุน....ที่มา.. พระพุทธศาสนามหายาน,อภิชัย โพธิประสิทธิศาสต์, มหามกุฏราชวิทยาลัย)

พระมหาโง่น หรือพระพุทธทาส(เป็นชื่อซึ่งตั้งขึ้นเอง ให้แตกต่างไปจากพระสงฆ์ไทยฝ่ายเถรวาท ซึ่งตามความจริงต้องใช้ อินทปัญโญ) แต่ได้สั่งสอนพระพุทธศาสนา ในแนวของมหายานซึ่งต่างหากออกไป ปฏิบัติแตกต่างไปจากพระภิกษุภายใต้การปกครองคณะสงฆ์ไทยซึ่งเท่ากับกัดกร่อนกำลังพระสงฆ์ไทยฝ่ายเถรวาทให้ขาดความมั่นคงสมานฉันท์ คำยืนยันความเป็นมหายานของพระมหาโง่น มาจาก นาย ส.ศิวลักษ์ ซึ่งภายหลังได้เป็นลูกศิษย์คนใกล้ชิดสนิทด้วย

จากคำปาฐกถาของ นาย ส.ศิวลักษ์ ที่ได้แสดงต่อที่ประชุม ณ หอ

“**....**พระพุทธทาสและสวนโมกข์ ยังเป็นบุคคลและดินแดนที่ไปพ้นจากขอบเขตจำกัดของเถรวาทอีกด้วย ทั้ง ๆ ที่ยังคงยึดพระบาลีเป็นหลัก (และการให้อุปสมบทก็เดินตามรูปแบบแห่งพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ ที่ทางการบ้านเมืองกำหนดขึ้น) หากได้ให้ความสำคัญแก่พระธรรมคำสอนแก่พระธรรมคำสั่งสอนตาม “**ลัทธิประเพณีของฝ่ายมหายาน**” ยิ่ง ๆ ขึ้นทุกที นับว่าเป็นครั้งแรกในยุคสมัยของเรา ที่มีการถางทางเข้าไปสู่ความลุ่มลึกของลัทธินิกายฝ่ายเหนือโดยพระเถระจากนิกายฝ่ายใต้..”(ส.ศิวลักษ์,พระ-เจ้า, ๒๕๓๑)

นี่คือลักษณะของการใช้ปฏิบัติการ “***พุทธวิทยาเพื่อการปฏิวัติ***”ทำลายพระธรรมคำสั่งสอน และหลักศาสนา ไม่เพียงเท่านั้น ยังส่งนักวิชาการของฝ่ายโรมันคาทอลิก มาสัมภาษณ์ความคิดเห็นของ “พระมหาโง่น” ในแนวของหลักคริสเตียน และบันทึกจัดพิมพ์เป็นหนังสือเผยแพร่ เป็นหลักการสอนของโรมันคาทอลิก และแสดงให้เห็นว่า พระสงฆ์ในพระพุทธศาสนาสั่งสอนคริสต์ศาสนาด้วย

“....ศาสตราจารย์ ฮันส์ คุง แห่งมหาวิทยาลัยตุบบิงเกน เยอรมันนี ที่ถือกันว่า**<u>เป็นนักเทววิทยาชั้นยอดของโรมันคาทอลิก</u>** ก็กำลังสนทนาธรรมอยู่กับท่านพุทธทาสที่สวนโมกข์...”(พระ-เจ้า, ส.ศิวลักษ์, ๒๕๓๑)

สาเหตุดังกล่าวนี้เราจึงได้พบเห็นหนังสือธรรมะของ “พุทธทาส” ที่เป็นแนวโรมันคาทอลิกแพร่กระจายไปทั่ว จนไม่สามารถแยกได้ว่าคำใดเป็นพุทธและคำใดเป็นตริสเตียน สิ่งใดเป็นมหายาน หรือ เถรวาท สับสนไปทั้งสิ้น ซึ่งในที่สุดหลักธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธศาสนาที่ถูกต้อง ก็ถูกแทรกด้วยหลักธรรมที่ถูกเขียนขึ้นมาใหม่ “**นิพพาน ซึ่งพ้นจากสภาพของ อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา** ก็ถูกแปรสภาพเป็น “**นิพพาน เป็น อนัตตา**” “**นิพพานคือความว่าง**” และหัวใจของพระพุทธศาสนาก็คือ หลักพระธรรมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งหัวใจของหลักธรรมทั้งหลายในพระไตรปิฎกก็คือ “พระนิพพาน” และเมื่อทำลายความหมายของ “นิพพาน” ได้แล้วนั่นก็คือความสำเร็จในการทำลายพระพุทธศาสนาได้ทั้งหมด โดยใช้พระสงฆ์ในพระพุทธศาสนาเป็นผู้เผยแพร่ จากนั้นก็ขยายผลเข้าสู่สถานศึกษา มหาวิทยาลัย โดยบาทหลวงโรมันคาทอลิกเข้าไปเป็นอาจารย์สอน โดยใช้ตำราคริสศาสนาโรมันคาทอลิก ที่เขียนเรื่อง”**นิพพาน**”ไว้นั้น

ซอยภูมิจิตต์ พระโขนง พระนคร

นมัสการท่านพุทธทาสที่เคารพอย่างสูง

......เมื่อหลายเดือนมาแล้ว ผมได้หนังสือมาเล่มหนึ่งเป็นหนังสือเล่มเล็ก ๆ ชื่อว่า The Dimond Syura ซึ่ง A.F.Price แปลจากภาษาจีน ผมเข้าใจว่าเป็นสูตรเดียวกันกับวัชรสูตร ที่ทำให้ "**ท่านเว่ยหล่าง**" ต้องอุทานออกมาว่า " พอได้ยินข้อความแห่งสูตรเท่านั้น ใจของอาตมาก็สว่างไสวในพุทธรรม" ผมรู้สึกว่า สูตรที่มีความลึกซึ้งเช่นนี้มิใช่สูตรที่จะผ่านเฉย ๆ แต่เป็นสูตรที่จะต้องบริกรรมหรือทบทวนให้ฝังใจ....

ผมขอนมัสการมายังท่านด้วยความเคารพอย่างสูง

(ที่มา : จดหมายโต้ตอบระหว่างพุทธทาสกับศรีบูรพา,โกมลคีมทอง,๒๕๒๙)

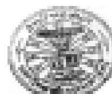
นิพพาน

คือดินแดนของ

พระเจ้าองค์เดียว

ซึ่งเป็น

อนัตตา

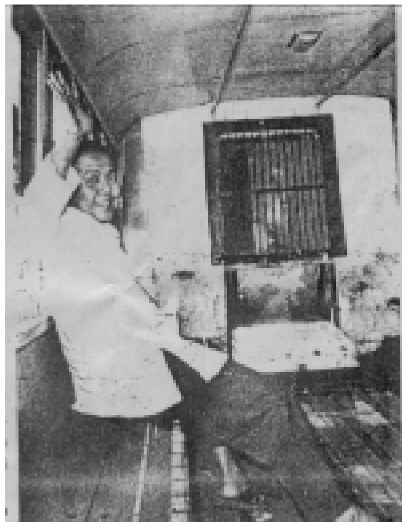
หนังสือที่ได้ดัดแปลงความหมายหลักธรรมของพระพุทธศาสนาปรากฏอยู่ในมหาวิทยาลับ

ประชุมชิลแคร์ ทอมสัน เขตมิชชังเชียงใหม่ คงให้คำตอบที่ผู้คนสงสัยได้ไม่น้อย

"…. ข้าพเจ้าเอง… จบขั้นมัธยมที่โรงเรียนคาทอลิก ในขั้นอุดมศึกษาก็ได้ไปศึกษาต่อ ณ สำนักของวิทยาลัยฝ่ายนิกายอังกฤษ ซึ่งถือตัวว่าเป็นคาทอลิกและโปรแตสแตน จึงกล่าวได้ว่า ได้รับการหล่อหลอมในสถาบันการศึกษาฝ่ายคริสต์…ทางด้านการงาน ข้าพเจ้าก็ได้รับเกียรติและได้รับการสนับสนุน จากคริสต์ศาสนามิใช่น้อย เมื่อก่อนเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ มิช้ามินานนักองค์กร ที่เยอรมันก็ได้อุดหนุนมูลนิธิโกมลคีมทอง ซึ่งข้าพเจ้าเป็นกรรมการผู้จัดการ ให้ได้มีส่วนถวายความรู้แด่พระภิกษุสงฆ์…"

…สภาคริสต์จักรโลก(World Council of Churehes) ได้ชักชวนให้ข้าพเจ้าไปร่วม…และโดยที่สำนักงานเลขาธิการตั้งอยู่ที่กรุงเทพฯ ข้าพเจ้าย่อมต้องมีกิจต้องประชุม…โดยอาศัยเครดิตยูเนี่ยน ณ ภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก

ที่กล่าวมานี้มิได้ต้องประสงค์จะโอ้อวดสรรพคุณของตัวเอง หากต้องการกล่าวแสดงความรำลึกถึงบุญคุณของฝ่ายคริสตศาสนา ที่ช่วยให้ข้าพเจ้าได้มีทัศนะกว้างไกลออกไป….."

ยิ้มอย่างดีใจที่จะถูกนำไปขังในเรือนจำ

ในปี พ.ศ.๒๕๒๗ นาย ส.ศิวลักษ์ ได้เขียนหนังสือซึ่งมีข้อความหมิ่นพระบรมเดชานุภาพองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เจ้าหน้าที่ตำรวจได้จับกุมดำเนินคดีส่งฟ้องขณะอยู่ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลสภาคริสต์จักรทั่วโลก ได้ส่งหนังสือมายังรัฐบาลไทยเพื่อให้ปล่อยตัว นาย ส.ศิวลักษ์ โดยไม่มีเงื่อนไข ? (บ้านเมือง, ๖ สค.๒๗)

ในปี พ.ศ.๒๕๔๒ ได้ร่วมกับสมาชิกสร้างกระแสทำลายพระพุทธศาสนากรณี "**นิพพาน เป็นอนัตตา**" ไปทุกวงการ

จับ ส.ศิวรักษ์! คุมสอบทั้งคืน!
เผยรีรอมอบตัวกลัวยัดคดี

วันอาทิตย์ที่ ๑๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๗

คาทอลิกประท้วง การจับ ส.ศิวรักษ์ ขอให้ระงับคดีเพื่อชื่อเสียงประเทศไทย

คาทอลิกชั้นนำของเอเชียประชุมกันที่ฮ่องกง ออกแถลงการณ์คัดค้านการจับกุมนายสุลักษณ์ ศิว (ต่อหน้า ๑๖)

[illegible]

[illegible]

บ้านเมือง

พ.ร.บ.การศึกษา ฯ ที่ออกตามมติของการประชุมสมัชชาสังฆราชแห่งเอเชียคาทอลิกแห่งเอเชียเรื่องการศึกษา ปรากฏคัมภีร์ไบเบิลใน พ.ร.บ.นี้เช่นว่า "เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์สมบูรณ์" และบาทหลวงคาทอลิกได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ เพื่อออกหลักสูตรควบคุมพระพุทธศาสนา และเยาวชนไทยทั้งประเทศ

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวด้วยการเงิน

วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน

ด่วนที่สุด

บรรณานุกรม

สมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี, *เบื้องแรกประชาธิปไตย*, พระราชบันทึก, มิตรนราการพิมพ์, กรุงเทพฯ , พ.ศ.๒๔๙๐

สมเด็จพระบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ, *ความทรงจำ พ.ศ.๒๔๐๔-๒๔๘๖*, โรงพิมพ์รุ่งวัฒนา,กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๑๓

กฤช ปุณณกันต์, พลเอก, *ข้าพเจ้าเคยเห็นกรุงแตก*, สหธนาคาร, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๒๗

กนกวลี ชูชัยยะ, *พัฒนาการทางความคิดของกลุ่มทหารอาชีพ พ.ศ.๒๔๗๕-๒๕๒๔*,, วิทยานิพนธ์อักษรศาสตร์มหาบัณฑิตย์ ภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรมหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ , พ.ศ. ๒๕๒๘

กุหลาบ สายประดิษฐ์, *เบื้องหลังการปฏิวัติ ๒๔๗๕*, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๔๙๐

เกริกศักดิ์ กองศิลป์, *ประเมินผล 27 ปี ของความช่วยเหลือทางวิชาการของสหรัฐอเมริกาต่อประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๒ - ๒๕๑๓*, กรุงเทพฯ , พ.ศ.๒๕๑๓

เขียน ธีระวิทย์,*วิกฤตการณ์การเมืองไทย กรณีพฤษภามหาวิปโยค พ.ศ.๒๕๓๕*,สำนักพิมพ์มติชน, กรุงเทพฯ, มีนาคม พ.ศ.๒๕๓๖

คนึงนิตย์ จันทบุตร, *การเคลื่อนไหวของยุวสงฆ์ไทยรุ่นแรก*, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์-มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์- มูลนิธิร๊อคกี้เฟลเล่อร์, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๒๘

ควง อภัยวงศ์, *ชีวิตของข้าพเจ้า*, คำปาฐกถา ณ หอประชุมคุรุสภา, กรุงเทพฯ, ๒๓ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๐๖

แคล้ว นรปติ, *เยี่ยมปักกิ่ง*, สำนักพิมพ์อักษรวัฒนา, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๐๐

จรวย วงศ์สายันห์ , พลเอก, เสธ.ทบ. ผอ.ศปก.ทบ, (ลับมาก),*บทเรียนจาการรบ ที่ บ.ร่มเกล้า อ.ชาติตระการ จว.พล.*(พิมพ์ ๒๘๐ ชุดเฉพาะ ผบช.), ศปก.ทบ., กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๓๒

จิตร ภูมิศักดิ์, *๕ พฤษภาคม เลือดแดงทาดินอิสาน*, นิตยสารอาทิตย์, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๒๑

เจือ เกตุษเฐียร, พลเรือตรี, *ค่านิยมกับความมั่นคงของชาติ*, รัฐฐาภิรักษ์, กรุงเทพฯ, .๒๕๒๐

เจริญ ไชยชนะ, *เรื่องของสันตะปาปา*, สำนักพิมพ์คลังวิทยา, พระนคร, พ.ศ.๒๕๐๙

จำลอง ศรีเมือง, พลตรี, *ร่วมกันสู้*, ธีระการพิมพ์, กรุงเทพฯ, มิถุนายน พ.ศ.๒๕๓๕

ชัยวัฒน์ ยนเปี่ยม, *ฝันร้ายของเมืองไทย*, สำนักพิมพ์เจ้าพระยา, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๒๘

ชัยอนันต์ สมุทรวานิช, ดร., *นานาสังวาสธรรมชาติของพุทธ*, ธรรมสันติการพิมพ์, พ.ศ.๒๕๓๒

ชัยอนันต์ สมุทรวานิช, ศจ., *ยังเติร์กกับทหารประชาธิปไตย การวิเคราะห์บทบาททหาร ในการเมืองไทย*, บรรณกิจเทรดดิ้ง, กรุงเทพฯ , กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๒๕

ชัยอนันต์ สมุทรวานิช และ ขัตติยา กรรณสูตร, *เอกสารการเมืองการปกครองไทย พ.ศ.๒๔๑๗ -๒๔๗๗*, โครงการสังคมศาสตร์ และมนุษย์ศาสตร์, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๑๘

ชาญณรงค์ เมฆินทรางกูร, *ขบวนการพัฒนาของหน่วยเอกชน ระหว่าง ตุลาคม ๒๕๑๙ ถึง ๒๕๒๒*, ม.ธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๒๒

ชูสิทธิ ชูชาติ, *งานอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของศูนย์สังคมพัฒนาสังฆมลฑล*, **ประสบการณ์การพัฒนาแนวทางศาสนาและวัฒนธรรม,** คาทอลิก, ศูนย์พัฒนาสังฆมลฑลเชียงใหม่, เชียงใหม่, พ.ศ.๒๕๔๐

ณรงค์ ไตรวัฒน์, *เบื้องหลังการเมืองยุคทมิฬ*, สำนักพิมพ์อุดมสาร, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๑๗

ดำรงค์ ใคร่ครวญ, *จดหมายเหตุธรรมศาสตร์และการเมือง*, ธรรมศาสตร์ ๕๐ ปี, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๒๗

ดำริห์ เรืองสุธรรม และ จรูญ ละลา, *ขบวนการกรรมกรในประเทศไทย*, สำนักพิมพ์สันติธรรม, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๒๖

เด่นพงษ์ พลละคร, *สหภาพแรงงาน*, โรงพิมพ์ไทยเขษม, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๑๕

ทรงวิทย์ เกษตรศิริ, *ผกค.ในสายตาฝรั่ง*,สมาคมรัฐศาสตร์ ธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ , ๒๕๑๗

ทองเติม พบสุข, พันเอก, เสนาธิการกองพลที่๑ ,*บทบาทของกองพลที่๑ ในยุทธภูมิหินล่องกล้า*, วิทยานิพนธ์เสนาธิการทหาร, วิทยาลัยการทัพบก, สถาบันวิชาการทหารบกชั้นสูง, กรุงเทพฯ, ๒๙ มีนาคม พ.ศ.๒๕๑๖

ทิพยวรรณ บุญทวี, *ความคิดทางการเมืองของปรีดีย์ พนมยงค์ ระยะเริ่มแรก(พ.ศ.๒๔๔๓-๒๔๗๗)* วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตร์มหาบัณฑิตย์ ภาควิชาการปกครอง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๒๘

เทียมจันทร์ อ่ำแหวว, *บทบาททางการเมืองและการปกครองของ จอมพล ป.พิบูลย์สงคราม (พ.ศ. ๒๔๗๕-๒๔๘๗)*, วิทยานิพนธ์อักษรศาสตร์มหาบัณฑิตย์ ภาควิชาประวัติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหา วิทยาลัย, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๒๒

ไทยน้อย, *๑๐ นายกรัฐมนตรี*, แพร่พิทยา, พระนคร, พ.ศ.๒๕๐๒

ธานินทร์ กรัยวิเชียร, *ศาสนา กับ ความมั่นคงของชาติ*, กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, กรุงเทพฯ , สิงหาคม พ.ศ.๒๕๒๐

ธงชัย พึ่งกันไทย, *ลัทธิคอมมิวนิสต์และนโยบายการต่อต้านของรัฐบาลไทย พ.ศ.๒๔๖๙-๒๕๐๐*, วิทยานิพนธ์อักษรศาสตร์มหาบัณฑิตย์ วิชาประวัติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,พ.ศ.๒๕๑๙

ธนาลัย,*ปลุกผีคอมมิวนิสต์*, สำนักพิมพ์มหาราษฎร์, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๑๗

ธรรมเกียรติ กันอริ, *ผมว่าคนรุ่นหนุ่มควรเป็นทั้งผู้เสพและผู้สร้าง*, ปาจารยสาร ปีที่๑๒ ฉบับที่๑ เดือน ธค.-กพ, กรุงเทพฯ, พ.ศ. ๒๕๒๘)

ธวัชชัย มกรพงศ์, *ประวัติศาสตร์การปฏิวัติในประเทศไทย :การศึกษาพฤติกรรมทางการเมือง*, สำนักพิมพ์เฉลิมนิจ,กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๑๕

นภาภร อภิวนิชยพงศ์, *แนวคิดเศรษฐศาสตร์การเมืองไทย* พ.ศ.๒๔๙๐-๒๕๐๐, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๓๐

นายพล ลอนนอล, ประธานาธิบดี, *อุดมคติสำหรับยุทธชนเขมร*, กัมพูชา, พนมเปญ, พ.ศ.๒๕๑๔
บ.ธรรมบาล, *คำสั่งลับวาติกัน หลักฐานสะท้านโลก*, สยามบิวสิเนส, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๔๓
บรรจง ตันศยานนท์, *การเมืองแห่งการรวมชาติขั้นต้น ศึกษาเฉพาะกรณีพัฒนาการ ทางการปกครองไทย*, วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตย์ แผนกวิชาประวัติศาสตร์ บัณฑิตย์วิทยาลัย, จุฬาลงกรมหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๑๙
บัณฑร อ่อนคำ, *องค์การอาสาสมัครเอกชนก่อน ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖*, ธรรมศาสตร์, ๒๕๒๗
เบ็ญจ์ บาระกุล, ดร, *เปิดโปงขบวนการล้มพุทธ*, สยามบิวสิเนส, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๔๒
เบ็ญจ์ บาระกุล, ดร, *พระพุทธศาสนา : ชะตาของชาติ*, สยามบิวสิเนส, กรุงเทพฯ, ๒๕๔๒
เบ็ญจ์ บาระกุล, ดร, *ไวรัสศาสนา มหันตภัยของชาวพุทธ*, สยามบิวสิเนส, กรุงเทพฯ, ๒๕๔๓
ปิยนารถ นิโครธา, *บทบาทของเสนาบดีแห่งตระกูลบุนนาค ในการปกครองประเทศสยาม ตั้งแต่รัชกาลที่ ๑ ถึงต้นรัชการที่ ๕ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์*, วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตร์มหาบัณฑิตย์ บัณฑิตย์วิทยาลัย, จุฬาลงกรมหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๑๓
ประกาย คารวะ, พันเอก, รองผู้บังคับการกรมผสมที่ ๗ , *การปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ ในพื้นที่จังหวัดเชียงราย*, วิทยานิพนธ์เสนาธิการทหาร, วิทยาลัยการทัพบก, สถาบันวิชาการทหารบกชั้นสูง, กรุงเทพฯ, ๒๙ มีนาคม พ.ศ.๒๕๑๗
ประสิทธิ์ ไชยทองพันธ์, *ภัยของพระพุทธศาสนา*, กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๓๓
ประจิต พัธนะพันธ์, *ประวัติลัทธิคอมมิวนิสต์ปัจจุบัน*, สำนักพิมพ์ทวีธรรม, กรุงเทพฯ, ๒๕๒๐
ประชัญ รักษ์พงษ์, *การศึกษาบทบาททางการเมืองในรัฐสภาของรัฐบาลทหาร และรัฐบาลพลเรือนในประเทศไทย*, วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตร์มหาบัณฑิตย์ ภาควิชาประวัติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๒๐
ประจักษ์ สุวรรณมณี, พันเอก, *เมื่อเมฆลอยคลายเคลื่อน ดวงสุริยาก็ส่องแสง*, วารสารยุทธโกษ, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๑๙
ประทีป สายเสน, *กบฏวังหลวงกับปรีดีย์ พนมยงค์*, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๓๑
ประสารโชค ธุรนุติ, พันเอก,อาจารย์ส่วนวิชาการทหาร, *ยุทธวิธีการเข้าตีที่มั่นดัดแปลงแข็งแรงของทหารราบ ที่ยุทธภูมร่มเกล้า*,วิทยาลัยทัพบก ,สถาบันวิชาการทหารบกชั้นสูง,กันยายน พ.ศ.๒๕๓๑
ประเสริฐ ทรัพย์สุนทร, *เผยโฉมทุนตะวันใหม่*, นิตยสารตะวันใหม่, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๒๑
ปราศัย เสวิกุล, *การเมือง*, วารสารเสนาศึกษา ฉบับมิถุนายน-กรกฎาคม, กรุงเทพฯ, ๒๕๑๘
ปราศัย เสวิกุล, *ยอดปราถนาของชาติไทย*, วารสารเสนาธิปัตย์ เมษายน-มิถุนายน, สถาบันวิชาการทหารบกชั้นสูง, กรุงเทพฯ, พ.ศ. ๒๕๑๘
ปรีดี พนมยงค์, *ระลึกนาวาตรีมนัส จารุภา*, จงเจริญการพิมพ์, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๑๖

ปรีดี พนมยงค์, *จงพิทักษ์เจตนารมย์ประชาธิปไตยสมบูรณ์ ของวีรชน ๑๔ ตุลา*, วารสาร อ.ม.ธ. ฉบับวันที่ ๑๐ ธันวาคม, องค์กรนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, พ.ศ.๒๕๑๖

ป๋วย อึ๊งภากรณ์, *จุดมุ่งหมายในการพัฒนาชนบท*, เศรษฐทรรศน์, สมาคมเศรษฐศาสตร์ธรรมศาสตร์ , กรุงเทพฯ , พ.ศ. ๒๕๒๓

ป๋วย อึ๊งภากรณ์, *สันติประชาธรรม*, เศรษฐทรรศน์, สมาคมเศรษฐศาสตร์ธรรมศาสตร์ , กรุงเทพฯ , ๒๕๒๓

ธรรมเกียรติ กันอริ, *ผมว่าคนรุ่นใหม่ควรจะเป็นทั้งผู้เสพและผู้สร้าง*, ปาจารยสาร ฉบับที่ ๑ ปีที่ ๑๒ เดือน ธ.ค.-ก.พ.๒๕๒๗-๒๘,กรุงเทพฯ

พิชิต จงสถิตย์วัฒนา, *สหรัฐกับประเทศด้อยพัฒนา*, อักษรสัมพันธ์, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๑๔

พระไพศาล วิสาโล,*งานพัฒนาเอกชนไทยจาก ๑๔ ตุลาคม ๒๔๑๖ ถึง ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙*,เอกสารประกอบเสวนาของกลุ่มทางเลือกเพื่อการพัฒนา, ม. ธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ , พ.ศ.๒๕๒๗

พระพุทธเนียงมหาเถระ, *รณสิรส์ ๕ อย่าง*, กัมพูชา, พนมเปญ, พ.ศ.๒๕๑๖

พระประศาสน์พิทยายุทธ, พลตรี, *แผนการปฏิวัติ*, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๔๙๑

มนัส นำทรงพล, *พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย :ว่าด้วยรากฐานความเป็นมาในประวัติศาสตร์*, ปริทัศน์สาร ๕, ฉบับกันยายน ๒๕๒๔ ,กรุงเทพฯ ,พ.ศ.๒๕๒๔

เม็ดทราย, *การทำลายล้างพระพุทธศาสนาในเอเชีย เล่ม 1*, สยามบิวสิเนส, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๔๓

ยุทธศักดิ์ คล่องตรวจโรค,พันเอก, ผู้บังคับการกรมทหารราบที่ ๑๑ รักษาพระองค์, *บทเรียนการฝึกรบร่วมยุทธการภูขวาง*, วิทยานิพนธ์เสนาธิการทหาร, วิทยาลัยการทัพบก, สถาบันวิชาการทหารบกชั้นสูง, กรุงเทพฯ, ๒๘ กันยายน พ.ศ.๒๕๑๕

ยุทธศักดิ์ คล่องตรวจโรค, พลตรี, *ทหารในแถว*, เสนาศึกษา, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๒๓

ยุรารัตน์ พันธ์ยุรา, *กองทัพอากาศกับการเมืองไทย พ.ศ.๒๔๘๐ - ๒๕๑๙*, วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตร์มหาบัณฑิตย์ ภาควิชาประวัติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๓๑

ฤกษ์ดี ชาติอุทิศ, *สมาคมนักเรียนเก่าโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า*, วารสารเสนาศึกษา, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๑๘

ศิริ เปรมจิตต์, *๘ นายกรัฐมนตรี*, อักษรการพิมพ์, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๔๙๒

ศิรินันท์ บุญศิริ, *บทบาททางการทหารและการเมือง ของสมเด็จเจ้าฟ้ากรมหลวงพิษณุโลกประชานาถ*, วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตย์ แผนกวิชาประวัติศาสตร์ บัณฑิตย์วิทยาลัย, จุฬาลงกรมหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๒๓

ศรีอยุธยา(พระนามแฝง), *ฉวยอำนาจ*, ม.ป.ท., ม.ป.ป., พระนคร, ร.ศ.๑๓๐

สมุทร สุรักขกะ, *การปฏิวัติและรัฐประหาร*, สื่อการพิมพ์, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๐๗
ส.ศิวรักษ์, *การเติบโตของกลุ่มอาสาสมัครในประเทศไทย*, ปาจารยสาร ฉบับที่ ๑ ปีที่ ๑๒ เดือน ธ.ค.-ก.พ.๒๕๒๗-๒๘,กรุงเทพฯ
สมศักดิ์ งามขจรนุกิจ, *ขบวนการเสรีไทย กับความขัดแย้งทางการเมืองภายในประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๘๑ -๒๔๙๒*, วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตร์มหาบัณฑิตย์ ภาควิชาประวัติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๓๑
สัญชัย บุณฑริกสวัสดิ์, พันตรี, *ทหารปฏิวัติทำไม ?*, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๑๗
สัมมาสัมพุทธ, *เศรษฐศาสตร์เชิงพุทธ*, ธีระการพิมพ์, กรุงเทพฯ, มิถุนายน พ.ศ.๒๕๓๑
สาวกสังโฆ, *สิทธิมนุษยชนและเสรีประชาธิปไตยในพระพุทธศาสนา*,กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๓๒
สุทิน ตันติสกุล, *รัฐประหาร*, สมาคมสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๑๕
สุภัทรา ภูมิประภาส, *การไต่สวนสาธารณะกรณีพฤษภาคม ๒๕๓๕*, เรือนแก้วการพิมพ์, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๓๖
สุรศักดิ์ มนตรี, เจ้าพระยา, *ประวัติการของจอมพลเจ้าพระยาสุรศักดิ์มนตรี*,โรงพิมพ์คุรุสภา, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๐๔
สุรินทร์ พัฒนศิริ, *การปฏิวัติทางวัฒนธรรมในธิเบต*, กรมยุทธศึกษาทหารบก, กรุงเทพฯ
สุวดี เจริญพงษ์, *ปฏิกริยาของรัฐบาลพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ต่อการเคลื่อนไหวตามแนวความคิดประชาธิปไตย และสังคมนิยมก่อนการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. ๒๔๗๔.*, วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตย์ แผนกวิชาประวัติศาสตร์ บัณฑิตย์วิทยาลัย, จุฬาลงกรมหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๑๙
สุวิทย์ เผดิมชิต ,*ชีวิตผมในธรรมศาสตร์*, ธรรมศาสตร์ ๕๐ ปี, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๒๗
เสนาะ ธรรมเสถียร, *สะพานปฏิวัติสังคมนิยม*, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๔๙๒
เสน่ห์ จามริก, *การเมืองไทยกับการพัฒนาการรัฐธรรมนูญ*, สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๒๙
แสวง อุดมศรี, *ศึกสมเด็จ*, อมรการพิมพ์,กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๒๘
ไสว สุทธิพิทักษ์, *ดร.ปรีดี พนมยงค์*, บริษัทเคล็ดไทย, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๒๖
หลวงโหมรอนราญ, *เมื่อข้าพเจ้าก่อกบฏ*, เล่ม ๑, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๔๙๒
เหรียญ ศรีจันทร์, *ปฏิวัติครั้งแรกของไทย ร.ศ.๑๓๐*,ม.ท.ป., กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๐๒
อภิวัฒน์ วรรณกร,*ประสิทธิ กาญจนวัฒน์ นักการเมือง ๔ ทศวรรษ*, สำนักพิมพ์มติชน, กรุงเทพฯ,พ.ศ.๒๕๓๙
อ.พิบูลย์สงคราม, *จอมพล ป.พิบูลย์สงคราม เล่ม ๑*, โรงพิมพ์มนตรี, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๑๘
อ.พิบูลย์สงคราม, *จอมพล ป.พิบูลย์สงคราม เล่ม ๒*, ศูนย์การพิมพ์, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๑๘
อ.พิบูลย์สงคราม, *จอมพล ป.พิบูลย์สงคราม เล่ม ๓*, ศูนย์การพิมพ์, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๑๙

อ.พิบูลย์สงคราม, *จอมพล ป.พิบูลย์สงคราม เล่ม ๔*, ศูนย์การพิมพ์, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๑๙
อารีย์ ภิรมย์, *เบื้องหลังการสถาปนาสัมพันธภาพยุคใหม่ไทย - จีน*, บริษัทเคล็ดไทย, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๒๔
อิสระพงษ์ หนุนภักดี, (*ลับมาก*) *รายงานสรุปสถานการณ์สู้รบในยุทธการร่มเกล้า*, พ.ศ.๒๕๓๒
อุกฤษฏ์ ปัทมานนท์, *สหรัฐกับนโยบายเศรษฐกิจของไทย*, วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตย์ แผนกวิชาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและการทูต คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๒๗
________________________*กระทรวงมหาดไทย กับ เหตุการณ์พฤษภาทมิฬ'๓๕*, กระทรวงมหาดไทย, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๓๖
________________________*การรบที่ทุ่งไหหิน*, เอกสารภาคนิพนธ์, หลักสูตรนายทหารอาวุโส ชุดที่๑, นายทหารนักเรียน พวกที่ ๙, วิทยาลัยการทัพบก สถาบันวิชาการทหารบกชั้นสูง, กรุงเทพฯ, มกราคม ๒๕๓๔
________________________*การรบที่บ้านร่มเกล้า*, หลักสูตรหลักประจำ ชุดที่๖๙, โรงเรียนเสนาธิการทหารบก, นทน.พวกที่๒ กลุ่มที่๒, วิทยาลัยการทัพบก สถาบันวิชาการทหารบกชั้นสูง, กรุงเทพฯ, มกราคม พ.ศ.๒๕๓๔
________________________*การรบที่ช่องบก*, เอกสารภาคนิพนธ์, หลักสูตรนายทหารอาวุโส ชุดที่ ๑, นายทหารนักเรียน พวกที่ ๕, วิทยาลัยการทัพบก สถาบันวิชาการทหารบกชั้นสูง, กรุงเทพฯ, มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๔
________________________ *การทำลายพระพุทธศาสนาในประเทศไทย*, กรมยุทธศึกษาทหารบก, กรุงเทพฯ, ๑ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๓๘
________________________*การศึกษากระบวนการพัฒนาของศูนย์สังคมพัฒนาสังฆมลฑล(คาทอลิก) เชียงใหม่*, ศูนย์พัฒนาสังฆมลฑล, เชียงใหม่, พ.ศ.๒๕๔๐
________________________*คำสัมภาษณ์ พันเอก จำลอง ศรีเมือง* วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๒๔ ณ ห้องเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล
________________________*คำสัมภาษณ์ จอน อึ๊งภากรณ์(บุตรชาย ป๋วย อึ๊งภากรณ์)* วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๒ ณ มูลนิธิเข้าถึงเอดส์ (กรุงเทพฯ)
________________________*คำสัมภาษณ์ นายอิสระ วสวานนท์* ผู้จัดการโรงแรมรอยัล, เอกสาร *ประมวลความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์การเมืองที่ผ่านมา*, กรุงเทพฯ, สิงหาคม พ.ศ.๒๕๓๕
________________________*คำแถลงของ พันเอก มนูญ รูปขจร* วันศุ กร์ที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๒๓ ต่อหน้า สมาชิก "คณะทหารหนุ่ม" และผู้ร่วมประชุมกับคณะทหารหนุ่ม
________________________*คำพิพากษาศาลพิเศษ พุทธศักราช ๒๔๘๒ เรื่องกบฏพระองค์เจ้าบวรเดช*

________________________*แถลงการณ์ เจง-เฮง*, พนมเปญ, กัมพูชา,๕ กันยายน ๒๕๑๖
________________________*แถลงการณ์ พุทธิกสมาคมเขมร*, พนมเปญ, กัมพูชา,พ.ศ.๒๕๑๖
________________________*แถลงการณ์ นายพลลอนนอล ฉบับที่ 1-5,* พนมเปญ, กัมพูชา, พ.ศ.๒๕๑๕
________________________*แถลงการณ์ ทหารประชาธิปไตย ฉบับที่ ๑๓ เรื่องทหารประชาธิปไตย ปฏิวัติประชาธิปไตย*, ตะวันใหม่, กุมภาพันธ์, พ.ศ.๒๕๒๔
______________________*ทหารในสายตาประชาชน*,เอกสารประกอบการประชุมคณะทหารหนุ่ม, วันที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๒๓
______________________*พุทธวิทยาเพื่อการปฏิวัติ*, เอกสารประกอบการฝึก การแก้ปัญหากิจการพลเรือน, หลักสูตรนายทหารกิจการพลเรือนชั้นสูง รุ่นที่๑๕, กรมกิจการพลเรือน, กองทัพบก, พ.ศ.๒๕๔๓
______________________ *เบื้องหลังการจารกรรมของสหรัฐในประเทศไทย*, สังคมศาสตร์ปริทัศน์, กุมภาพันธ์, พ.ศ.๒๕๑๗
______________________ *คู่มือป้องกันและปราบปรามคอมมิวนิสต์ เล่ม ๑ - ๒*, กองอำนวยการป้องกันและปราบปรามคอมมิวนิสต์, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๐๒
______________________*ประวัติโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า,* โรงพิมพ์โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอม เกล้า, พ.ศ.๒๕๑๐, กรุงเทพฯ,
______________________*พระราชหัตถเลขาสมเด็จเจ้าฟ้า กรมหลวงพิษณุโลกประชานารถ ๒๕ ตุลาคม ๒๔๖๑* เสนาศึกษา เล่ม๓, ธันวาคม ๒๔๖๑, พระนคร
______________________*พลสมัครเสือป่า*, ยุทธโกษ เล่ม๑๙ มิถุนายน ร.ศ.๑๓๐, พระนคร
______________________*รายงานการศึกษาวิชาสัมนาปัญหาเฉพาะของการเมืองปกครองไทย*, หลักสูตรดุษฎีบัณฑิตย์, คณะรัฐศาสตร์, จุฬาลงกรมหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ, ปีการศึกษา ๒๕๒๒
______________________*สันนิสิทธิ์ สันติภาพ มหาสามัคคี วัฒนภาพ*, พนมเปญ, กัมพูชา, พ.ศ.๒๕๑๖
______________________*องค์การแนวร่วมคอมมิวนิสต์รัสเซีย*(ลับมาก), ศูนย์รักษาความปลอดภัย แห่งชาติ(ศรภ.), กรุงเทพ, พ.ศ.๒๕๑๐
________________________*อุดมการณ์กำลังพลกองทัพบก*,สถาบันวิชาการทหารบกชั้นสูง, ดุสิต กรุงเทพฯ,๑๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๔๑
______________________*เอกสารรัชกาลที่ ๖ บ.๑๗/๑๘ เรื่องกรมหลวงพิษณุโลก กราบบังคมทูล ถึงความดีความชอบของ ร.อ.ขุนยุทธกาจ เกี่ยวด้วยเรื่องกบถ*
______________________*เอกสารรัชกาลที่ ๖ บ.๑๗/๒๐ เรื่องนักโทษก่อการกำเริบ ขอพระราชทานอภัยโทษ*

______________________*เอกสารรัชกาลที่ ๖ บ.๑๗/๒๑ ย่อความเรื่องคดี ร.ต.หรี่ ร.ต.เปลี่ยน ต้องหาว่าหมิ่นพระบรมเดชานุภาพและกบฏ*
______________________*เอกสารรัชกาลที่ ๖ บ.๑๗/๖-๘ คำชี้แจงและคำให้การ ชั้นใต่สวน กรณีกบฏ ร.ศ.๑๓๐*
______________________*เอกสารรัชกาลที่ ๖ บ.๑๗/๙ เจ้าพระยายมราชรายงานเรื่องทหารกำเริบ*
______________________*เอกสารเรื่อง "ปฏิวัติวัฒนธรรมสามัคคีประชาชน เพื่อการปลดปล่อย"*, ชุมนุมพุทธศาสตร์ และวัฒนธรรม, โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย, กรุงเทพฯ, พ.ศ.๒๕๑๘

Allen Dulles, "*The Craft of Intelligence"*, A Signet Book, New York American Library, 1965
Aleksei Myagkov, "*Inside The K.G.B.*", Ballantine Espionage Intelligence, New York, 1965
Avia Ifon, "*Area conflict Research Sought*", 1963
Andrew Tully, "*CIA - Inside Story* ", Fawcett World Library
Brian Freemantle "*K.G.B.*", London, 1984
Brian Freemantle "*K.G.B.*", Innsodge Pub Ltd, London, 1982
C.Wright Mills, "*The Power Elite*", Oxford University Press, New York, 1959
Charies A Steven, "*The War or the New Churchs*", 1968
Christopher Dobson-Ronald Payne, "*The Dictionary of Espionage*", London, 1984
Col. William V. Kennedy, "*The Intelligence War*", Salamander Books, London, 1983
David Bruce Johnston, "*Rural Society and Rice Economic in Thailand 1880-1930"*,
Ph.D. Tesis, Yele University, 1975
David Eston, "*A System Annlysis of Political Life*", New York, 1965
David Horowliz, "*From Yafta to Vietnam*",1961
David Kahn, "*The Codebreakers*", The New American Library, New Jersey, 1973
Dolf Sterenberger, "*Legitimacy*", New York, 1968
Erie Nordlinger, "*Soldiers in Political : Military Coups snd Governments*", New

Jersey, 1977
Falin B Grant, "*What are We Doing in Thailand* ?", 1969
Francis Gary Power with Curt Gentry , "*Operation Overfight*", Holt, Wintoston , New York,1970
Gen. Robert S. Mac Namara, *Pantagon Paper*, White House, USA, 1965
George C. Homans, "*The Human Group*", New York, Harcourt Brace, 1950
George Cho, "*Trade Aid and Global Interdependence*", London, New York, Rountledge, 1995
Gwyn Harris-JenKins , "*The Military and the Problem of Legitimacy*", London , 1977
Harry Rosizke, *"K.G.B."*, Sidgwick & Jackson, London, 1982
Hoang Van Chi, *From Colonization to Communism*, 1974
James Bamford, "*The Puzzle Palace*", Penguin BooksLtd., New York, 1983
Jarmes C. Ingram, "*Economic Changes in Thailand 1850-1970"*, Standford University, California, 1971
Javque Van Doorn, "*The Military and the Crisis of Legitimacy*", London , 1977
John Laffin, "*Code and Ciphers*", Abelard-Schuman Ltd., New York, 1960
John J. Johnson, "*The Role of the Military in Underdeveloped Countries*", Princeton University, New Jersey, 1962
Johnson Barron "*K.G.B. Today*",Reader's Digest Press, New York, 1983
Johnson Barron "*K.G.B.*",Reader's Digest Press, New York, 1984
John Stanley, "*The International Trade Arms*", London , 1972
Jock Haswell, "*British Military Intelligence*", Willmer Brothers Ltd., Birkenhard, 1973
Jonathan Bloch & Patrick Fitzgerald, "*British Inteelligence & Convert Action*", Bradon Book Publisher, Dublin, 1983
Jonathan Marshall, "*The Thailand Airport Deal*", New York, 1974
Julie Fisher, "*The Road from Rio : Sustainable Development and the Non - Governmental Move-ment in the Third World*", Westpoit, 1993
Karen Doyle, "*Micro Finance in the Wake of Conflict : Challenges and Opportunites* ", Seminar Paper, NGOs in Global Future, University of Bermingham, England, 10-13 Jan 1998
Ladistar Bittman, "*The K.G.B. and Siviet Disinformation*", Pergamon-Brassey's,

International Defense Publisher, Verginia, 1985
Laurence Dwight Smith, "*Cryptography The Science of Secret Writing*", Dave Publication, New York, 1955
Lucian W. Pye, "*Armies in the Process of Political Development*", Princeton University, New Jersey, 1962
Lyman B. Kirkpatrick Jr., "*The Real CIA*", New York, 1968
Lyman B. Kirkpatrick Jr, "*The US Intelligence Community*", Toronto, Canada, 1973
Mark Selden, "*Re-marking Asia*", Pantagon Paper
Michael T Kiare, "*Organization Project Agile in Asia*", 1969
Michael Getler, "*Arpar Team Aids Thailand in Developing",* 1966
Morris Janowitz, "*The New Military Changing Patterns of Organization*", New York, 1964
Morris Janowitz, "*Military Instituions and Coercion in Development Nations* ", University of Chicago, 1977
Muzafer Sherif and Hadley Cantril, "*The Phychology of Ego-Involvements ,Social Attittudes and Identifications* ", New York, 1977
Nigel West, "*M.I.5 1945 - 72 A Matter of Trust*", Weidenfeld & Nicolson Ltd., London,1982
Nigel West, "*M.I.5*", Granada Publishing Ltd., London, 1983
Nigel West, "*M.I.6*", Granada Publishing Ltd., London, 1985
Noel A. Battye, *The Military, Government and Society in Siam,1868-1910,* Cormell Univer- sity,1975
Nole A. Battye , *Political and Military Reform During the Regign of King Chulanongkorn, Cor- mell University,*1975
Olean P Elite, "*Army Support in Thailand"*, 1970
Paula Hoy, "*Player and Issues in International Aid*", Kumarin Press, 1998
Patrica Feeney, "*Accountable Aid : Local Particiation in Major Project*", Oxford, England, 1998
Philipe Debeusscher, "*Dissensions chez Les Communistes Khmeres*", 1970
Peter Westrub, "*Researchers Aid Thai Rebel Fight*", New York Time, March 20, 1967
Richrd Deacon, "*The Isracli Secret Service*", Taplinger Publishing Co, New York,

1985
Richrd Deacon, “*A History of British Secret Service*”, Granada Publishing Ltd., London,1980
Robert F.Bales, “*Interaction Process Analysis*”, Harvard University, Cambridge Mass, 1950
Roger W. Little, “*Buddy Relations and Combat Performance*”, New York, 1964
S. J. Ball-Rokeach, “*The Leglitimation of Violence*”, Illinois, 1968
Samuel P. Huntington, “*The Soldier and State*”, Columbia University, New York, 1961
Samuel P. Huntington, “*The Common Defense*”, Columbia University, New York, 1961
Stephen Helliger, “*Aid for Just Delvelopment : Report on the Future of Forreign Assistance*”, Cololado, 1987
W. Mccoy, “*The Politic of Heroin in South East Asia, 1973*”
William R.Thompson, “*Explanations of the Military Coup*”, (Unpublished Ph.D. Dissertation), University of Washington, 1972
Viktov Suvorv , “*Soviet Millitary Intellegence*”, Gragton Books, London, 1986
Victor Marchetti & John D. Marks, “*The CIA and The Cult of Intelligence* ”, Dell Publishing Co, New York, 1975
Yano Toru, “*Political structure of a ‘Rice Growing State’ in Thailand*”, Center for S.E.A. Studies, 1978
____________________ “*Amrican Bank Rupt*”, Congressional Record House, page-H 1303, 17 March 1993
____________________ “ *IMF the train of Crime*”, Top Secret Pantagon to the President report, White House, 1981
____________________ **“***Loas & Thai Iregulars Army”***,** Pantagon Staff Report, Jan 1972
____________________*”Thai Military”* , New York Time, 26 March 1972)
____________________ “*Thailand 6 October 1976*”, Subcommittee on International of the Committee on Relations” , 95 Congressional House, June 1977
____________________**UNDP.** “*Human Development Report 1993*”, Oxford University, New York, 1993
____________________**US.** House of Representative, Committee on “*Force*

Affairs", Part 9

___________________**WORLD BANK**, "*How the World Bank work with Non - Governmental Organi- zations (NGOs.)*", Washington DC., 1990

ภาพจากซ้าย พีรพล ตรียเกษม, ชำนิ ศักดิ์เศรษฐ(ส.ลักษณ์) ,ไขแสง สุกใส (ส.ไกรศรี) บุญยืน วอทอง, ชัยวัฒน์ สุรวิชัย(ส.สุข)**ค่ายเขมรแดงA.30(ข่าวสด ๑ พ.ย.๒๕๔๓)**

นายพอลพต ผู้นำองค์กรเชียม (เขมรแดง)

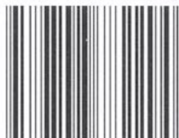
นายอานันท์ ปันยารชุน กล่าวคำไว้อาลับในงานศพนายไขแสง วันที่ ๙ พ.ย.๒๕๔๓

“อาจกล่าวได้ว่า ไม่มีเหตุการณ์ใดอีกแล้วในประวัติศาสตร์ชาติไทย ที่จะเทียบเคียงกับเหตุการณ์ ๖ ตุลา ๑๙ ได้--ในแง่ความรุนแรงและความอัปยศอดสู

นักศึกษาและประชาชนเสียชีวิตไปในเหตุการณ์นั้นกี่คน...ไม่มีใครรู้แน่ มิพักต้องพูดถึงผู้ที่อยู่เบื้องหลังเหตุการณ์ว่าเป็นใคร แต่ที่ตอบได้ชัดเจนก็คือ หลังจากนั้นสังคมไทยก็เกิดความแตกแยกครั้งใหญ่ หนุ่มสาวจากรั้วมหาวิทยาลัยและประชาชนอีกนับพันคนตัดสินใจเข้าป่า จับปืนขึ้นสู้กับอำนาจรัฐ ทำให้คนไทยต้องรบกันเองอีกครั้ง กว่าจะยุติได้ก็หลายปีต่อมา”

หนังสือ สารคดี ฉบับเดือนตุลาคม ๒๕๔๑

ISBN 974878229-8
9 789748 782294